FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorvm, Zgew. 5, 8. aneb Zalʹmy a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

Druha Kniha

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574

Visual Library

Druha Kniha
Žal'mů a Spěwů
Duchownjch
starých y nowých,
Cyrkwe Ewangelické;
obsahugjcy w sobě
Pjsně
O Cyrkwi swaté
a gegi
Stawjch, přjpadnostech a potřebách
duchownjch y tělesných,
a tak též
Zpěwy obecné každodenní,
Obzwlásstě w rozličných pokutách Božjch, a k wýjwánj gistým osobám, podle řádu, powolánj a přjpadků.
s Přidawkem a Registry.

Leta Pané 1737.

Laskáwy Čtenáři.

Pro hrubost knihy se na koncy vminiko, tento tytuk přidati, aby se k způsobnégšjmu někdy vžiwánj y na dwa djky rozwazati mohla; komu by se ljbiko, raděgi dwě subtylnégšjj knihy mjti, nežli gednau přitkusiau: Ale wšak mi se w gednom swazku předce způsobnégšjj byti zdá. Nenjť pak ten počet Pjsni tak hogny nigak k twé sšodě, ale k prospěchu. Neb krom toho wšeho, o čjmž se ti w předmlkuwě zprawa daka, můžeš gesšté tento Kancyonak wžiwati mjsto Postylle, zwkasšt kdybys giné neměl, a to takým způsobem:

W prwnim regstříku, w němž se pjsně podle dni nedělnjch a swatečnjch na Zakmy, modlitby a pjsně rozděliky, naleznes přitočené Ewangelium a Episštoku; potom na oboge zpěwy k tomu služjcy. Protož 1) hned rannjm časem zpjweg a modl se Bohu twému, wyhledágjc sobě k tomu koncy modlitby a Pjsně, při koncy tohož registru na deň nedělni znamenané kterékolwěkl se libj. 2) Po spořadánj potřebných wěcy, a když se djtky twé s čeladku k tobě shromaždiky, můžes gednau aneb dwě pjsně z těch, kterýž se na tuto neděli pokazaky, zpjwati, paklit se giné libj, máš k tomu wolnost. 3) Potom wyhledeg w Bibli s. aneb a spoň w nowým zakoně Ewangelium nedělni, a přečtj ge hlasytě, pomalu, s welikau wážnosti a pokorným rozgjmánjm, skussowánjm a přiwkasšnowánjm třebas y dwakraté. 4) Když sy tak hlawni materye, o nichž Ewangelium zprawu dáwá, srozumělt, tehdy w tomž registru popatř, které Zakmy by se o tom čisti aneb zpjwati mohly, a po tom které modlitby? když modlitby podle těch materyi rozděleně gsau. Tehda sobě kterékolwěk chceš tytuky wyhledeg, a přečiteg kolik chceš pjsni, o tegže časšče wčenj Křestianskeho, w registru pak pod počtem přitočené modlitby rytmownj k modle-

nj

ny se vžiweg. Ku přikladu: Na neděli 2 Adwentny wyhledeg sobě (podle počtu 2. w registru mezy modlitbami) pjsně aneb o přissty Krysta P. k saudu w počtu 35. sgq. aneb 1353. sgq. aneb o duchownym bděnj w počtu 719. sgq. aneb o modlitbách w p. 695. seqq. aneb o vdatnosti w duchownym bogi w p. 725. sgq. a 1019. sgq. aneb pod wssemi těmito tytuky některé k přečtánj a powažowánj. 5) Při které kolwěk chceš, zastaw se, rozmkauweg s twymi domacymi o těch wěcech, wyswětlug gim wssecko dle twé možnosti a skussenosti, zkusug a dowědug se některymi otazkami, wsseckoli też twé djtky ꝛc. dobře porozuměky a pochopiky; dopusť gim, ať se na wssecko ptagj, odpowideg gim skussně, pokorně, s trpěliwau ochotnosti a láskau; potomť se gesstě (vznassli za dobré) před obědem gednoho aneb dwů zadanych negpěknějssich werssiků nazpaměť nauč, a při obědě recytowak budau. 6) Tuto twau skaužbu Božj předpokedny můžeš z nowu gednau neb dwěma pjsničkami zkončiti, genž se ti w před gmenowanym registru pokazaky, aneb kterymiť se zaljbi. 7) Po pokedni aneb o nesspoře rownč tymž pořadkem, (neb też ginym kterymžkolwěk skussnym) zakmy, modlitby a pjsně na Epistoku zpořadané zpiwati, čisti a powažowati můžeš, aby se tak známost Božj a Pána Gežisse Krysta twym příkladem rozhogňowaka mezy twymi domacymi, sausedy, krewnjmi a znamymi, mezy kterymiž ti Hospodin, Pán twůg, krátičké obydli na tomto swětě propugčil. Toto gsy, každ člowěče Křestianský, kdokoliw gsy, Pánu Bohu twému, swědomj twému, a domu twému pilně a ochotně ostřihati powinen, podle rozkazu Pané 5. Mogž. 6, 5. 12. 20. kap. 11, 1. 13. 23. Žid. 10, 24. 25. Jud. v. 20. sgq. A tak teprw, nosyc obraz Božj na sobě, budeš Otec čelednj podle příkladu Abrahamowa (1. Mogž. 18, 19. Žakm. 1.) požehnány, w němž Pán Bůh w Krystu Gežissi z láský wěčné swé zaljbenj má, a nad gehož domem k sstěstj a pokogi bdj, s radosti mu wssecko dobré, co potřebj, prokazugice. 5. Mogž. 11, 12. 28, 1-15. Jzaj. 61, 9. Což ať mikostiwy Pán Bůh wssem Křestianům, tak we wsých a mezy horami gak y w městách, z newymkuwné swé láský popřiti, a k tomu konecy y vžiwánj toho

Kancyonalu požehnati račj, srdečně a pokorně od welebnosti geho žadáme. Amen.

Luk. 18, 9 ⁊⁊ 14.

Oprawdowé Zrcadlo Lidské,

W kterémž geden každy spatřiti může swůg způsob, w němž podle Dusse byl, gest, aneb do kterého gesstě přigiti má.

I. Před nawracenjm gest člowěk

Aneb zgewny hřjssnjk, přestupugjcy Božj přikázanj zgewně a naschwal.

Gal. 5, 19 ⁊ 21.

1. Sslé myssllenj a žadosti má za nic, protož nahazy se wždycky při něm mnoho zkého. Mat. 5, 19.20. Ger. 17, 9.
2. W obcowánj swém gest rozpustilý, nestydatý, lehkomyslný, brdý, trúcowjtý, zjrmý, pohorssenj dawagjcy. 1. Mogž. 4, 6.7. Zak. 73, 7.
3. Zkořečenj, přisáhanj, keř, žert, banénj, swary a tupenj bližního má sobě za etnost Izai 3, 9. Maudr. 2, 6. 9.
4. W skutečých swých gest diwoký, čini co se mu libi, nedba nic na Boha a na wůli geho. Zakm. 10, 4. Izai. 28, 10⁊13.
5. S tělesnóm zbožjm rozkoš, aneb pychu, aneb kakomstwj a modkoslužebnost prowodi a pácha. Luk. 12, 19 ⁊ 21. 1. Tym. 6, 9. 10.
6. Skowo Božj má w ossilliwosti, doma se s nim neobjrá, a w kostele ho slyssi s leniwosti, aneb s odpiránjm, a nezachowáwá sobě nic. Ger. 6, 10. 16. Skutk. 7, 57.
7. W tom zkým způsobu swém gest bezpečny, newěrj ani se bogt nebezpečenstwj z myssli sy, že s modlenjm swým zewnitřnjm a spowědj ꝛc. wssecko naprawj a nahradj. Zak. 39, 6. Mich. 6, 6⁊8.
8. Trescelí kdo hřichy geho, oswědčugjc gemu, že mu Božj milost nepatřj, tehdy se tomu směge aneb se hněwa: 1. Mogž. 19, 14. Skutk. 7, 54.
9. O spasenj swé nemá žadné starosti, nebo přilíš tuze naplněny gest sebelessnym w swé wjrze wyznánj, w modlenj se, w spowědi, w chodenj k stolu Páně, a w zaslúze Krystowě. Izai 1, 14⁊15. Jud. v. 4. hled pak Zakm. 16, 4.
10. Kdo mu při té geho sebelessné wjře spasenj ne přiswědčj, toho nenawidj, a nadá mu swatečků. Jan. 7, 12. 47. k. 9, 28. 34.

Aneb pokrytec, ačkolwěk se zewnjtř podle přikázánj Božjch sprawůge.

Luk. 18, 11. 12.

1. Nauči se, rozgimá, mikuge, a winssuge sobě mnoho dobrého, ale přitom wssem dáwá sebě žadostem panowati w sobě. Mat. 6, 24. Mark. 10, 17. 23.
2. W zprawowánj swém wkazuge na sobě mnoho nabožnosti, etnosti, a zpúsobu pobožnosti, ale sylky žadné nemá. Matt. 23, 27. 28. 2. Tym. 3, 5.
3. Modli se a zpiwá často, a mnoho mkuwě (také rad) o skutcých swých, než o prownjm a druhém Arcykúli wjru: než o třetjm nemkúwi nic. Mat. 15, 7⁊9. Tyt. 1, 16.
4. Podle pořádků cyrkewnjch zprawuge se we wssem, z obyčege a z sselessného dauffánj w nich, a na tom se wrazj, kteryž podle Ducha chodi. Ger. 7, 24. k. 22, 29.
5. Časem kona tagné žadosti těla, pychú, kakomstwj, nespráwedlnost, a nechce takowým slauti, ani za takowého gmjn bytj. Skut. 5, 3. Rjm. 2, 21⁊23.
6. Skowo Božj slyssj, čte, a wěj se gemu, také y chwali geg a zastáwá: ale kázanj, proti zewnjtřnj spráwedlnosti nemúže snassseti. Jan. 5, 39. 40. Skutk. 24, 25.
7. Ma takowy zewnitřnj způsob pobožnosti spaussti se, a oprawdowé dietky Božj má za bludaře, aneb sebe má za rowného gim. Luk. 16, 14. 15. Jan. 8, 33⁊39.
8. Kdož by ho chtěl od toho pokrytstwj k prawdě westi, toho nenawidi, a geho se waruge wjc než bezbožného. Jan. 8, 47. 48. k. 9, 39⁊41. Job. 16, 1.
9. Má za to, ač w nowym rodu se nenachazy, že předce wjru má a spasen bude, poněwadž w welikých hřjssich žiw nebyl, ale časem dobré skutky činil, a tak na pokánj nemýsli. Mat. 3, 8⁊10. k. 7, 21. 23.
10. Nebudeli on, neb někdo z gemu podobných potéssen, a za bodného spasenj počten, tehdy se reptánj zdržeti nemúže. Jan. 6, 40⁊44. Maudr. 2, 12⁊16.

Ale cesta bezbožných zahyne Zakm 1, 6.

Publikánj a newěstky předcházegi was do králowstwj Božjho. Mat. 21, 31.

Luk. 18, 9 - 14.

Oprawdowé Zrcadło Lidské,

W kterémž geden każdy spatřiti může swůg způsob, w němž podle Dusse byl, gest, aneb do kterého gesstě přigiti má.

II. W pokánj gest Člowěk

Kagicý a skraussený.

Luk. 18, 13.

I.

1. WDoznáwá swau někdegssi bezbožnost, neb pokrytstwj, živě, a gest nad tjm plny skormaucenj, skraussenosti a zarmutku. Ger. 3, 12. 13. Zak. 38, 4. 9.
2. Poznawánj swé bjdy činj geg take zewnitř pokornym a smutnym, že se před Bohem a lidmi wstydi. 1. Ezdr. 9, 6. Mark. 5, 27 - 34.
3. Neslyssetí z wst geho mnoho slow a řečj zemskych, než wzdychánj, nárkánj, wpénj a pláče dost, nad pominulym životem zlym, a nad zkazu, kterauž w sobě gesstě pocytuge. Mat. 6, 31 - 34. Zak. m. 25, 7.
4. Tak hrichy gako pokrytstwj má w osstřlwosti, a wssecko činěnj swé prwnj má za stracené. Ger. 3, 23 - 25. Rjm. 6, 20. 21.
5. Žadost těla, žadost očj, a pycha života giž negsau geho libost, ale gsau mu břemenem tlačicym a trapným swědomj geho. Zak. 38, 5. Rjm. 7, 22. 24.
6. Negoltregssj zakon skyssi negradějj, nebo by rad byl prawé podle Boha skormaucen a skraussen; ano má sebe za nehodného Ewangelium potěssitedlného. Skutk. Ap. 2, 36 - 39. Luk. 15, 18. 19.
7. Má sebe za negwětssího hřissnika, a nechce o njčem slyssetí a wědětí, než o tom, gak by brzo mohl přigiti k odpuštěnj hřichů skrze Krysta. 1. Tym. 1, 15. Gal. 6, 14. 17.
8. Chceli ho kdo skalessně potěssiti, tehdy sy toho nic newssimá; chceli ho kdo od zmužilého snažowánj se odwoditi, tehdy takowého neposlauche. Job. 16, 2. Luk. 9, 57 - 62
9. Strany spasenj swého stogi na rozcestj, mezy strachem a nadějj, a hledá s mnohym plačem, prosbami a wpénjm gistotu o odpuštěnj hřichů, pro krew Krystowu. Skutk. 16, 29 - 31. Luk. 7, 37. 38. 47.
10. Swůg způsob prwnj, w kterymž se swětu zdal dobrým byt, má za zatratitedlny, a raduge se nad njnégssjm pokánjm swym, ač ho swět pro to nenawidj. 1 Filip. 3, 7. 8. Luk. 6, 22, 23.

Blahoslawenj skagicy, nebo oni potěssenj budau. Matt. 5, 4.

III. Po obracenj swém stogi Člowěk

W nowým rodu a w mikosti

Bożj, a gest osprawedlněny a swaty skrze krew Krystowu, a Ducha geho.
1. Kor. 6, 11.

I.

1. DUsse geho nachazj se w pokogi a radosti, poněwadž od dlužů y od trestánj za hřich, y od panowánj hřichů oswobozena gest. Zak. 116, 7. 8. Rjm. 5, 1.
2. Obraz Bożj swjtj také z oblicege geho pokorného, čistotného, přiwětiwého a poctiwého. 2 Kor. 3, 18. Gal. 5, 22.
3. Gazykem swým giž wjce newynássj slowa nevžitečného a pohorssugjcyho, ale které slowo gest ke cti Bożj a k užitku bližniho. Mat. 12, 34 - 37. Zalm. 34, 2 - 4.
4. Před zlým vtjka zmužile, mikuge a wykonawá rad co gest dobrého, a swých poklesků lituge. 1. Mogj. 39, 9 - 12. Rjm. 6, 14. 17. 22.
5. Časných wěcy a zbožj giž wjce nevžiwá k rozkossy, pysse a žadosti očj, ale toliko k swé a bližniho potřebě. Job. 1, 21. 22. k. 31, 16. 25. 1. Jan. 2, 15. 17.
6. S slowem Bożjm se rad obyra, tak w shromážděnj gako y doma, má ge za důstogněgssj nad gine knihy a nad pokłady, ano cti ge slowy a poslussnym obcowánjm. Zak. 1, 1. 3. Zak. 119, 72. 103. 127. Zak 42, 5.
7. Dopočiwá toliko w Krystu a w smjrenj geho, ale na swym způsobu gesstě nepřestáwá; a poněwadž swau chudobu známa, tehdy wždycky wjce hledá. Rjm. 3, 23 - 26. k Filip. 3, 12 - 14.
8. Kříž Krystů nese w trpělliwosti, dobrowolně, časem y s radosti; prosy a modlí se za swé ssepě přenasledownjky. Skutk. 5, 41. 42. Mat. 5, 39 - 45.
9. Z nowého rodu a z nowoty života swého má skrze swědectwj Ducha swatého gistotu o mikosti Bożj, a swém spasenj, a ta gistota činj geg radostným a vdatným
1. Jan. 3, 1. 2. 3. 2. Tym. 1, 12.
10. Ten blahoslawený stáw swůg chwali pod wssjm sauženjm, a čeka na budaucy slawu s radosti. Rjm. 6, 2 - 5. kap. 8, 33. 37 - 39.

Ale sprawedlliwj vgmau zemi dědičné, a na wěky w nj přebywati budau. Zalm. 37, 29.

Franckesche Stiftungen zu Halle

I. Wzitečná Zpráwa o Modlitbě.

Gwatý gest Bůh, žiwý, a wěčný! Jehowah prwnj a posledně, Alfa y Oměga, počátek y konec! Nebe y zeme klaněgj se gemu! Wssehký Duch chwál Hospodina!

2. K tomuto negswětěgssjmu chceš se přiblížowati, nehodný čkowěče! který nic než prach, země a popel gsy. Gaké slowá promkuwjš k němu, a s gakým srdcem?

3. Rozmyssleg, kdo gest Bůh, a zhromaždiž a spoň twá rozptýlená myssleng. Modl se nabožně, aneb se na skrze nemodl Ty slogjš před Bohem, a Bůh před tebau.

4. Powyš srdce twé do wěčnosti. Zapomeň wssehо, což zemské gest, a tak se k Bohu měg, gakoby nic na swětě nebylo, než Bůh a twá dusse! Deg pozor, co před sebau máš. Modliti se gest negnesnadnégssj a negswětégssj práce celého twého žiwota.

5. Pros Boha předewssjm za dar modlitby, a za geho Ducha, genž gest Duch mikosti a modlitby, aby tě on modliti se učil, nabožnost powzbudil a zachowal, modlobám twým spomáhal, a za ně prosyl skrze Krystum newyprawitedlným.

6. Prwě než sobě giných darů od Boha žádáš, pros geg za odpusstěnj twých hřjchů: Nebo tito gsau obkacy, genž hore wstupugj, a oblíčeg Božj před tebau zkrywagj, abys nebyl wyslyssan. Rozpomeň se na twá přestaupenj, ty hřjssniče! Klaněg se před Bohem a pokoj se do prachu na zem, ty zkočinče, gako odsuzený na smrt, genž o žiwot prosý.

7. Wem swě autočisstě k Krystu Gežjssi, a pros twého orodownika, aby za tě mkuwil, a na bolest swých ran se rozpomenul, které sobě pro tebe biti dal. Modlitba twá gest nedokonala a opowržená; geho pak modlitba platná a mocná. Co pro tebe na dřewě kříže se modlil, to se gesstě rozhlassuge w nebi. Bůh swému wywolenému a milému Synu nic neodepře: W Krystu Gežjssi kolikžkoli gest zaslibenj Božjch, gsau gest a Amen.

8. Pamatug na každé slowo genž mkuwjš. Musyš w den saudny z každého slowa počet dati. Z těchto slow pak obzwlásstě, které w modlitbě mkuwjš. Bůh pozor dáwá na každau syllabu rtů twých. Nenj žádného slowa na twém gazyku, kterežby Bůh newěděl. Nech ať tehda modlitba twá wice rozmkuwánj srdce než ust twých bywa.

9. Bůh Duch gest, a ti, kteřjž se gemu modli, w duchu a w prawdě musegj se modliti; ty wssak častokrát slowa twé w mod-

modlitbě bez smysku, bez Ducha a bez skraussenosti řikáš, nedbagjce, zdaž srdce twé spj neb bdj. Skowá toliko na gazyku a ne w srdcy zpkozená, gsau prazdný hlas, bez mocy a wyskyssenj, w powětřj pomigegjcy. Modlitba bez nabožnosti gest gako mrtwé těko bez žiwota.

10. Nikdy modlitby swé nezanedbeg, aniž se deg pro wkasnj twau marnau přičinu od ni odwésti. Pomysli: nyni mne chce Bůh skysseti, potom by se předemnau skryk. Hledegte Hospodina, pokudž může nalezen býti, wzýwegte ho, pokudž blizko gest. Zatracency budau sýce wokati, ale nebudau wyskyssáni.

11. Probuzen gsa rano, ať negprwnégssj oči twých zřenj na Boha patři; a negprwnégssj myssljenj srdce nechť na Boha twého žiwota se změřuge. Rano tak se modl, gak bys toho dně zemřiti měl; w wečer pak s takowau nábožnosti, gakoby ti přisnutj smrt oči twé zawřiti měla, a ty bys byl z kůžka na mary wložen.

12. Rozpomeň se, w gaké pokoře a neghlubssjm ponjženj wssickuj swati s Bohem mkuwiwali. Abraham modlsce se Bohu, řekl: chtěl bych mkuwiti ku Pánu swému, ačkoli gsem prach a popel. S gak zetřelým srdcem mkuwil Ezdráš slowa táto: Stydjm se, a hanbjm twáři své pozdwihnauti k tobě Boże můg! Když se Gežjš modlil na hoře oliwetské, padl twáři swau na zem. Twůg zewnitřny pokorný způsob má znakem býti wnitřnj náboženosti srdce twého.

13. Odpusť wssem twým nepřátelům, modle se s smjřeným srdcem. Kdo, pln gsa hněwu a nepřátelstwj, Otče náš řka, ten swá wlastnj ysta trese (proti sobě samému se modli, aby mu sprawedliwý Pán Bůh rownež tak neodpaussték, gak on nerad odpaussti těm, genž se mu prowinili,) a zatraceuge se swau modlitbau. Proček wyssechni napomenutj Pána Gežisse: Když stogite a modlite se, odpaussťegtež, gestli něco na proti komu mate, aby wám též Otec wáš w nebesých odpustil wasse winy.

14. Wywol sobě nějakau knihu modlitebnj obzwlasstě: Wwed gi sobě cekau w známost: Geden řeřawý whel zažiha druhý, modlitby také plné Ducha a nabožnosti, mocy swau srdce roznicugj.

15. Nežbě se též swyma wlastnjmá slowy modliti: Ačby třebas z počatku toliko některé potřene a nezpůsobné slowa byky; wssak ge Bůh nepotupuge, genž do srdce patřj. Z wst takowých nemkuwňátek Bůh sobě chwalu dokázal.

16. Poslucheg Boha w slowu geho, a Bůh tě wslyssj w modlitbě twé. Nebo kdo ucha swého

wzdaluge od skyssenj zákona, tohoż modlitba gest ohyzdnost. Takowj budau wokati, a Bůh gim neodpowi: Oni budau hledati Pāna w negwětssjch swých saužených, ale geg nenaleznau.

17. Obrat se každodenně několikrat, prawě obzwkássetnym způsobem k Bohu; srdce twé mā wjce a častěgi v wěčnosti byti, nežli tu na swěte. Nasse obcowānj gest w nebesých, ne gen prāwo měssťanstwj nasšeho, ale také nāš obchod s Bohem. Nebo negswrchowanějssj bkahoskawenstwj Křesťana na tomto swěte gest spokečenstwj s Bohem w Krystu Gežjssi.

18. Nechť tobě nenj lito hodinky na modlitbu wynakožené. hodiny twé modlitebnj gsau negbkahoskawenějssj hodiny celého twého žiwota. Pokudž swět slogi, žádný bohabogný člowěk, ani w žiwotě ani při smrti nejstowak toho, že někdy se rozprostřel w modlitbě swé k Bohu.

19. Čytissli zwkássetnj skrausseност při modlenj, pokudž možné gest, nepřestaň od ni. Nasledug takowého hnutj Ducha swatého w srdcy twém. Toto zagistě gest hodina, w které se Bůh k tobě bljži, a Pān Gežjš tkuče na dwerě srdce twého.

20. Powzdwihug swaté ruce wzhuru, a nepřibližug se s nevokognau a bezbožnau mysli k Bohu. Neb když Boha nenawidjš, gakož by tě on mikowati mohl? Wāsse neprāwost dělí wās od Hospodina, a wāsse hřjchy přikrywagj oblicěg před wāmi, abysste skyssani nebyli. Wjme, že Bůh hřjssnjkū neskyssi; ale kdoby ctitel Božj byl, a wūli geho činil, tohoť skyssi.

21. Neobtěžugž srdce twého žránjm a pitjm, gināče nemūž w nāboženosti k Bohu pozdwjhnutě býti. Co opogenj rtowě mkuwj, gsau nerozumnā skowā. Gestliže opilec králowstwj Božjho dědičně neobdrži, zagistě ani wyskyssenj modlitby nedosāhne. Bůh prawj: bděte, střizliwj gsauce k modlitbě.

22. Wtjkeg mnohých saužgících péči swěta, které srdce twé welmi roztratiti, a v prostřed modlitby od Boha odkučiti mohau. Kdo w hkuboké zemi kopa, kterák může do nebe patřiti? Nemůžeš oprawdowě gednym časem s Bohem a spoku s swětem mkuwiti.

23. Ať usta a gazyk twūg wždy a wsseligak Bohu poswěcené gsau. Nepřiwčūg geg k nevžitečným a skodliwým skowūm: Ani k zkořečenj a přisaze. Neb kdo se modli, a opět zkořeči, kterák ho Bůh má wyskyssek?

24. Buď opatrný. Satanāš twūg nepřitel gest bljzky, aby tě od nāboženosti odwedl. Wěřjcý modlitba zsužuge geg nesprawedlným způsobem, on pak nepřestawa překāžeti. Deg

pozor

pozor aby ti slow z vst a nabožnosti z srdce newytrhnuk.

25. Každau prácy powolánj twého začinegž wzýwagje Boha. Bedliwa modlitba gest půl práce wykonánj. Bez Boha nic nebudeš mocy dosahnauti. Daremnėž gest wám ráno wstáwati, a gjsti chléb s bolesti. Požehnánj Páne obohacuge bez vnawenj.

26. Pozdwihůgž častėgi y mezy twau prácy srdce twė k Bohu tegnė a mlčelivė, aby ani člowėk nezwėdėl, coby mezy tjm srdce twė w nynėgšjm předsewzeti s Bohem mkuwiko. Y žádost wěrjcych Hospodin slyšj.

27. Daufanlivė se mėg k twėmu mkėmu Bohu. Geho přitomnost ať nikdy z twé mysli newychážý. Mkůw s nim, gakž přjtel se swým přjtelem, gakž milė djtė s swým milým Otcem; ne bazlivė a s třesenjm, gakožto zločinec. Bůh neni nepřjtel ani Tyran, než dobrotiwý a milostiwý Bůh; a nad to owssem nenj maká wėc, že smrtedlný, bjdný a pomigegjcy člowėk, kdykolwėk gen chce, s wssemohaucým Bohem mkuwiti může.

28. Přivėše a přiwykeg krátkému wzdychánj, genžbys každy den a w každé hodinė w wšech swých wedk. Wlastni dobrowolnė a ochotnė wznikagjcý modlitby, a rýchle wzhůru wstaupugjcý wzdechnutj, gsau mocnėgšj, než mnoha pospolu řjkaná slowa. Publikanowa modlitba byla sice kratičce složená, a wšak wyslyšsenā. Tak po maku srdce twė stane se chrámem Božim, w němžto Bůh bez přestánj wzýwan bude.

29. Přinasseg Bohu obėt swau w ochotném duchu, a nech ažė tobė modlenj négakė gho a obtėžugjcy prácе nebude. Ochotnėho dárce miluge Bůh. Mėlbys sobė za negwėtšj hodnost a radost pokkadati, že s Bohem můžeš mkuwiti, a že on slowa twá za platná drží.

30. Nepřigimeg pokrmů prwė, než skrze modlitbu poswėcené gsau. Prokazugeli ti Bůh dobrodinj, prokaž mu ty też čest. Co s djkú činėnim od Boha přigimáš, to tobė lepėgi bude požehnáno. Twė zdrawj y žiwot Bůh tjm bude zdržowati, a w každém kusu a napogi dobrotiwost Boha twého okusýš.

31. Ráno też y wėčer drž s twau čeledi slaužbu Božj. Mnohého požehnánj můžete sobė od Boha wyprosyti, gestli wšickni spokėčnė a gednomyslnė se modlite. Tu gest Kristus s swým Duchem a milosti přitomný, a twůg dům a přibytek stane se swatynė Božj.

32. Roz-

32. Rozmkauweg se pak s Bohem y w twé samotnosti. Wywol sobě pokogné mjsto, kdež bys ticho a s pokogem, bez přjběhu a překažky, welmi daufanliwě s Bohem twým mkuwiti mohl. Wegdi do pokogjka swého, a modl se Otcy swému w skrytě, a Otec twůg, kterýž widi w skrytě, odplati tobě zgewně.

33. Za duchownj, nebeské a wěčné zbožj mās Boha předně a ponegprw wzywati. Wěcnost přewyssuge wssecky pomigegjcy wěcy. Dusse twā gest wzneseněgssj a skawněgssj, nežli těko. Ona gest nesmrtedlná, od Boha wdechnutā, těko pak stānek zemský gest. Wjra, kāska, trpěliwost sebe samého zapřenj, pokora, tichost, čistota, na maku wděčné přestawagjcy střednost, mikost Božj, odpusstěnj hřjchů, a naděge spasenj ꝛc. tyto gsau negwzneseněgssj dary: Chleb, odew, přibytek ꝛc. mnohem menssj gsau. Hledegte negprw králowstwj Božjho, a giné wsse bude wām přidāno.

34. Mikůg bližnjho swého gako sebe samého. Rozpominag se na něg w twých modlitbách, tak y ginýchy prosby tobě prospěssné budau. Co dobrého bližnjmu twému žādas, to tobě Bůh sām dwognāsobně dā. Nebo mnoho se nachāzy gesstě bidněgssjch nad tě; Wypros gim od Božj sstědrosti požehnānj. Gsau tež, kterjž se s wětssjm nebezpečenstwjm dusse potýkagj, nežli ty; pomaheg gim k wyswobozenj, a modl se za ně tak tauzebně, gakoby se hněwliwā ruka Božj tebe dotkkā, chtěgjce tě wwrhnuti w okamženj do gezera ohniwého. Nebezpečenstwj a potřeba bližnjho twého mā twůg zarmutek býti, a geho sstěstj twā žādost a winssowānj.

35. Stāwāli se tobě nětco odporného, poručegž to w modlitbě Bohu. Trpili kdo mezy wāmi, modliž se: Zakůgž Bohu twé připadnosti. Geho kāska a smikowānj gest welike. Modlitba odgjmā bolest od srdce. Když swému důwěrnému přjteli nesstěstj nasse žakugeme, půk břemene z nās odpāda. Ty wssak nemās žādneho důwěrněgssjho přjtele na nebi ani na zemi nad twého Boha.

36. Prikrywame obljčege nassého při modlitbě. Pro kterau přjčinu? Ne gen aby nassi smyslowé roztrženi a w nābožnosti překaženi nebyli, ale také, abychom tjm doswědčili nassi nehodnost s Bohem mkuwiti, ponewādž y Seraffinowé obljčege swého zakrywagj před swāttosti Božj.

37. Na kolena klekānj gest při

při modlitbě znak pokory. My se nemůžeme dosti hluboce poniżiti před wywyšssenym Bohem. Kdy bychom gen toliko paprsslek geden blesku wěčné slāwy Bożj spatřili, skokem a nasylně bychom se vwrhli na zem. Neghlubssj pokora prokazuge Bohu negwyssij čest.

38. Dokonegż na skrze modlitbu swau: Neodcházeg prye w půl modlitby. Pānu Bohu ne půl oběti ale celau přinasseti mās. Y co gest tak potřebného a pilného/ genżby dostatečnau příčinu měło, modlitbu twau s Bohem přetrhnuti?

39. Nebuď netrpěliwý, kdyż tě Bůh ne hned wyslýchāwā. On chce twau wjru, trpěliwost, a naděgi zkussowati, twé żadosti, po żādanem dobrém tjm wjce rozpaliti; a tak twau nabożnost rozmnożiti. Gest také miuěnj geho swaté, aby tě po dkuhém očekawānj, nenadākym wyslyssenjm a pomocy tjm wjce obweselil.

40. Aniż pochybug, zdażby Bůh twau modlitbu wyslyssel. Ont giste ti dāwā, aneb co prosyš, aneb gesstě něco wjceg a něco lepssiho. Ty geg prosyš o zemské dobré, a Bůh tobě dāwā na to mjsto spokognė, tichě, a na wssem přestawagjcy srdce, ano y sebe samého, to negswrchowanėgssj dobrė. Ty prosyš Boha w nemocy zaj prodkużenj żiwota, a on dawā tobě żiwot wěčny.

41. Wyslychāwali Bůh modlitbu twau, děkugż mu za to. Gak často Bůh modlitbu twau vslyssel! Ranos prosyk za dobrodinj a pożehnānj Bożj, a kdyż wečer přichāzy, nemjš o żādném neslěstij, a vżiwaks dobrodinj Bożjch toho dne welmi bohatė. Kdyż se noc přibližika, prosyks Boha za ochranu geho, gitra rannjho pak procżtiks zdrawý a čerstwy, tak że tě żādna żakost nepotkaka. Kdo za dosażené wyslyssenj hogně děkuge, ten také budaucně tjm gistěgi wyslyssan bude.

42. A tak gdi k modlitbě swě s nābożnosti a radosti. Přideg Amen s gistotau a vgisstěnjm srdce. Očekāwegż w każdem okamżenj nasledugjcy bożské pomocy, a geho sstědrého pożehnānj, plu gsa wěrjcy důwěrnosti w Krysta Gežisse, a rcý s wesełym srdcem: Pożehnaný Bůh, kterýż neodstrčik modlitby mé, a mikosrdenstwj swého ode mne neodgak.

II. Zkussowánj swědomj swého času rannjho.

Gakowým že mysslenjm gsemi gá dnes ze sna procytil a powstal? měl i gsem neaprw w mé mysli Boha při sobě? a gestli gest tak, bykali mi sladka a přigemná wěc na něg mysslety? Zak. 139, 2.3. Zak. 92, 1. 2.

2. Gak nyni způsobeno gest me srdce? Djwjmli se nad Bozj dobrotu, že mi snu sladkého popřel, a wyět mi geden den k žiwotu mému darowak; děkugili gemu za to srdečně? Přísl. 3, 14.

3. Poručekli gsem práce swé na tento celý den Bohu důwěrně, a prosykli gsem geg, aby mne račil westi swau raddau, chrániti swau moc, a říditi swým opatrowánjm? 1. Pet. 5, 7.

4. Gsemli w prawdě dítě Bozj, a dědic wěčného spasenj? aneb gsemli gesteě dítě hřicha, a wezen Satanásse? Gsemli Bozj dítě, tehdy nemůsym saukmi sprawedlnosti, zaležegicych v wjře w zásluhu Krysta, swlecy, nez oblecy a nosyti. Gsemli dědic wěčného spasenj, tehdy nemusym hřichů mikowati, aniž ge s vmysslem páchati. Ep. Jud. v. 23.

5. Gsemli žiw podle obyčege swěta tohoto, aneboše obcugi podle slowa a přikázanj Krystowa? Nasledugili zwykłosti swěta, a neb přikładu Krystowa? Cinjmli, gakožto znowu zrozeny Křestian, něco wjce, nez bezbožny a přewrácenj činj? Mat. 5, 47.

6. Kdoż gest můg negwětssj okkamáwatel a swoditel? Nenjli mé wkasnj srdce? Musým tehda nad swým srdcem bdeti. Kteréž gest negwětssj nebezpečenstwj, a negwětssj nesstěsti, do kteréhož bych dnes w padnuti mohł? nebezpečenstwj duše nenjli negwětssj? Musým se tehda oprawdowě starati, abych mé nesmrtedlné duše dnes nestratił. Ger. 17, 9. 10.

7. Kteřjž gsau mogi negwětssj a negnebezpečnějssj nepřitele? negsauli, mé bjssné tělo, bábek a swět? a tak prwnimu nemám podchlebowati, druhému nemám sauliti, kteriho nemám cjtiti, nez ode wssech třech mám se warowati. Jak. 4, 4. 7. 1. Jan. 2, 15. Gal. 5, 17-19. 1. Petr. 5, 8.

8. Kdež můžem lepssjho přitele nalezuti nežli Bůh gest? musým tehda se wynasnažowati, abych se mu w každém skutku ljbił; a se wystihati, abych geg nezarmutił; Mám geg nadewssecko mikowati, posslussnau býti, deuffati a cjtiti. Zak. 144, 15.

9. Kdež se může wětssj marnost a obrjženj, gak na swětě nalezti? nikdež. Proroż swět mám potupowati. Kdež můžem neglepssj zysk mjti? zagistě w pobožnosti. Proćež dnes y wjdycky mám pobožně žiwu býti. 1. Tym. 4, 8. Kaz. 1, 2. 3. 1. Tym. 6, 6. 7.

10. Což mi gest zde od Boha poručeno činiti? obzwlássstě, nemámli bog dobrý bogowati? nemámli běh pobožnosti snažně dokonati? Můželi se toto bez peči a wynasnažowánj stati? 1. Kor. 9, 24.

11. Gak prozřetedlného pozorce dnes nad sebau nám, gehožto oči wssecko mé činěnj widj, gehož yssi każdé mé slowo sljssj, gehož maudrost wssecka má mysslenj měrkuge a zachowawa? Nenili mysslewědaucý Bůh, kteryž wssecko sauditi chce? opowážjmli se w geho přitomnosti hřessiti? smjmli geho gasnost w twář porupowati? Zid. 4, 13. 1. Mogi. 39, 9.

12. Gestli dnessnj den hřissně a daremně, žadně wymłuwy nemage stráwym, budauli se mocy s dobrým swědomjm a radosti, na kužko w wečer położiti, a Boha za ochránu prosyti? Gestlize pak celého dně Boha před očima mám, nebudauli se mocy daufanliwěgi před njm modliti? nenjli dobré swědomj gedinā radost, a neglepssj obljbenj? Zak. 4, 7. 8.

13. Kdyby dnes saudný den přissel, gakowéhoż skutku žádał sobě činiti? gakowa slowā młuwiti? gakowá mysslenj mjti? Tohoto tehda dně tak se mám zprawowati, gakoby den saudny přissel, ponéwadž za każdy den, y za to, což w něm činěno gest, počet wydati mám. Kaz. 11, 9.

14. Gakymž způsobem dnes każdodenni swau práci powołánj mého s maudrosti a dobrým swědomjm spokádam? Zak. 112, 5.

15. Gakymž způsobem při mém dile slawu a králowstwj Bozj nadewssecko hledati mohu? Mat. 6, 33.

III. Zkussowánj swědomj swého času wečernjho.

Gdoż gsem dně tohoto k chwále a slá wě Bozj wčinił? S gakým potěssenjm a daufanliwosti mohu se zwět na to což pominulo, ohlednuti? Mich. 6, 8.

2. W gakowém způsobu a położenj srdce mé se dnes nalezalo? Hledalili sem wjce nebeských čili zemských wěcy? Radowalli sem se wjce w Bohu, čili w swětě? zwlássstě w cti, žádosti, a bohatstwj swěta tohoto? Rmautilli gsem se wjce nad swými hřichy, nez nad nepokogem swěta tohoto? Ku komuž sem autočisstě své brał, k Bohuli, tomu prament žiwému, čili k stwořenj, genž čisterny gsau, které nedrží wody. Ger. 2, 13. Habak. 3, 18. 19.

3. Gakowý dnes můg cýl a předsewzetj było?

byko? Hledalli sem před Bohem y před lidmi dobrě swědomj zachowati? Cžilkli gsem w pitj a w gistj, w modlitbě a w mkuwenj k slawě Bożj, cžili gsem tolikо we wssech wěcech na sebe změrowal? 1. Kor. 10, 31. 1. Pet. 4, 11.

4. Gakowě powinnosti duchownj sem přes tento den wykonal? Pozorowalli gsem y na wěc samau, genž wykonána gest, y na způsob, gak wykonána býti měla? Konalli gsem s srdcem wytrwnym, a gistym y přeswědčenym swědomym, čili s pauhě zwykłosti? Zdaž gsem se modlil nábožně? Mkuwil opatrně? Přemyssleł wsse bohabożné? Rim. 12, 11.

5. Gak wěrně, bedliwě, a pečliwě sem dohlidał dila powołánj mého? Wynakazżkli gsem każdau hodinau dně tohoto dobře? 1. Tes. 4, 11.

6. W gakem towarzyssstwj sem přes tento den był? Co sem dobrého na bližnich mých učinił? Co sem se dobrého od nich wynawčił? Napominalli sem ge, wystihalli, wtwrdili, karalli sem ge, gakż způsob gich a potřeba s sebau přinássełа? Kol. 4, 6.

7. Gakoż sem křiż swůg dnes nesł? Nereptalli sem? neklesalli? Nemkuwikli sem na proti mému protiwnjku twrdě słowa, a na proti Bohu řeči twrdé? Fil. 4, 14.

8. Gakowá pokussenj se mne dně tohoto dotkła? Gakowě hřichy sem dnes spáchał? Bylli sem powolnu k hřessenj? Bałi sem se před okem a wchem Bożim? Myslikli sem na srdce geho, a na geho ruku mściwu? Snáď že sem s rozkossi a obljbenim hřichy páchał? Litowalli sem srdečně hřichů spáchanych? Gakymż způsobem sem hřichy swé změrkował, a gakoż sem o nich přeswědčen? Kdoż mne w hřichu negakém wystihał? Kdoż mne od prohřessenj odwedł? Izai. 5, 9. 12.

9. Gakowého mikosrdenstwj sem tohoto dně dosáhł? gestli mé srdce proto cytedlné? Bylli sem Bożj dobroty wděčny? Dekowalli sem Bohu, za mé zdrawj, za můg statek, za mé přátely? Efez. 5, 20.

10. Co sem se dobrého dnes naučił? gakż sem w známosti Bożj, a sebe samého, y tohoto a budaucyho swěta rostł? Filip. 1, 9. Kol. 1, 9. 10. 2. Pet. 3, 18.

11. Což sem dnes a skowa Bożjho četł, słyssel, opakował? měkli sem lżbost k čtenj pisma swatého? pasłli sem w nem dussi swau? Gakowych že zaslibenj wjra má se přidržela? Podle kterehož prawidła můg żiwot sem řidił? 2. Tym. 3, 15.

12. Což sem obzwłásstě přes tento den dobrého wykonał? Bałi sem se Boha, a mikowałi sem geg nade wssecko? Zapřekli sem sebe samého pro gmeno geho? Držełi sem oprawdowě Boha za Otce swého? za pawezy swau, a welikau odplatu? chwálilli sem Gežisse, gakżto swého Spasytele a wykupitele, gakżto mého prostřednjka a orodownjka? Měkli sem Ducha swatého za mého wssitele a učitele? Nepostawowalli sem se na odpor mnuknutj Ducha swatého? Zak. 84, 11.

13. Měkli sem politowánj s bjdu a hřichy ginych lidi? rozprostřeli sem ruku swau k něm? Zak. 119, 136.

14. Cžilli sem bohabożnych, aneb snadże sem ge přenásledował? mikowałi, neb nenawiděł? Zak. 16, 3.

15. Stáralli sem se o přjpadnosti a potřeby křestánské cyrkwě? Modlilli sem se za gegi rozmnożenj a zrůst? rmautilli sem se nad gegi zkazenj? Zak. 137, 5.

16. Můżeli mi můg dům swědectwj dati, że sem mu dobrým přikładem był? Držełli sem se słussně k manżelce swé? Wykonałli sem tě powinnosti, kterej aneb Otec, aneb matka, aneb dítě, aneb Pán, aneb Páni, aneb słauha, aneb děwká konati má? Zak. 101, 2.

17. Žadnému li sem newyssłodił w časnych wěcech, wtiskem aneb okamawánim, obżałowánim, neb rauhánim, w hněwu neb horliwosti? 1. Tes. 4, 6.

18. Žadnému li sem nebył sskodliwy we wěcech duchownjch, a na dussi geho, skrz pohorssenj neb powzbuzenj k hřichu? Mat. 18, 7.

19. Odpustilli sem mým nepřátelům? newložilli sem gim na poctiwosti, statku neb gmě? Modlilli sem se za ně, a dopomáhałi sem gim k obracenj. Mat. 6, 14.

20. Takliż sem se zprawował, gakż můg stáw, auřad, wěk a přjpadnosti wyhledawały? Efez. 5, 15. Tyt. 2, 1-4. 1. Pet. 3, 3-4.

21. Rozpomenulli sem se dně tohoto na můg konec? Kdy bych dnes gessitě wmřiti měł, gsemli hotow k tomu? Gakoż by dusse má odessła, kdyby se to stało? Nemámli žadného panugjcyho hřichu wjc na sobě? Přjsł. 27, 1. 1. Kor. 15, 50. Syr. 14, 11. 12.

22. Pomyslelli sem dnes na den saudný? dauffámli sy, dnessnj swůg ano y celý żiwot slussnau wymkuwau zastáwati? Co? kdyby této nocy poslední hłas trauby słyssan był? kdežbych měł auročiště swé? rozsuzowałi sem se giż sám w swědomj swém. Mark. 13, 35. 1. Kor. 11, 31.

To pak wssecko, což bysste koli činili, z dusse čińte, gako Pánu a ne lidem: Wědauce, że ode Pána wzżyet máte oppłatu dědictwj ꝛc. Kol. 3, 17. 23.

Ce=

Cely pořádek spasenj, w Pjseň obsažený.

G. Páne Bože budiž chwáka. Not. 40. d.

1.

Wěřjm že geden gest Pán Bůh,
Efez.4,5.6. 5.Mogž.6,4.
Wěčny Bůh Otec, Syn y Duch:
Mat.28,19. 1.Jan.5,7.
Bůh sám stworiť swět z ničeho,
1.Mogž.1,1. Jan.1,1:3. Zak.33,6.
Gegž zdržuge one kajdeho.
Žid.1,3. Jan. 5,17.

2. Člowěk obraz Božj wzaetný, 1. Mogž. 1,27.
Byl maudrosti, káškau krásný;
Efez.4,24. Kol.3,10.
Smrt pak y hřjch skrz pád přisšek, Rjm.5,12. kap.6,23.
Tak obraz Bábků w nás wzessek.
Mat.23,33. Skutk.5, 3. Jan.13,27.

3. Zas se Bůh wěčně slitowak,
Ger.31,3. Zak.25,6. Zak. 136, 1:26.
Nam syna swého w čase dak:
Rjm.8,32. Jan.3,16.
Bůh a člowěk Krystus přisšek,
1.Tym.1,15. Rjm.9,5.
Stak se wssech lidi spasytel.
1.Tym.4,10. Skutk.4,12.

4. Krystus nesk hřjch nás y tiže, Jan. 1, 29. Jsai.53,4.
Wykupik nás z smrtj krže,
1.Pet.1,18.19.
Od smrti a zatracenj,
Rjm.5,10. Oz. 13,14.
Tak swět wwedk w mjr, k spasenj.
1. Tes.5,9.10. 2.Kor.5,19.20.

5. Duch swatý pak podáwá wssem,
1.Kor.12,3. Ez.36,26.27.
Při swátostech a w slowu swém,
Jan.17,17. Tyt.3,5.6. Luk.22,19.
1.Jan. 5, 9.
Mjlost giž dobytau w Krystu,
Jan.16,14. 1.Kor.1,30. 2.Tym.1,10.
Nepokuvugjcým gistau.
Jan. 1,12. Zgew.3,20.

6. Kdož se pak Bohu protiwi,
Skutk.7,51. Jsai 64,10.
W hřjssich bez pokánj žiwý,
1.Kor.15,34. Mat.21,32.
Gest syn dábků, geaž Bůh nezná,
Jan.8,44. Mat.7,23.
Mrtwého pekku odewzdá.
Syr.21,11. Luk.16,23. Zgew.21, 8.

7. Kdo w Krysta wěřj skraussené, Mark.1,15. k.16,16.
Žiw gsa do konce pobožně,
Zak.37,37. Zgew.2,10.
Dytě Boha živého aest,
2. Kor.6,17.18. Oz.2,23.
Wkaze zemrauc, gde w wěčnau čest. Luk.2,29.30. Skutk.7,55.58.59.

8. Gezu! za tok chwáku wzdáwám:
Efez.1,3. Kol.1,12.13.14.
Ach! ať gen wjry dostáwám!
Mark.9,24. Luk.17,5.
Tak mých hřjchů budu sprosstěn,
1.Jan.3,3. 1.Jan.1,7.
Zde, w swětě y potom spasen.
1. Pet.1,8.9.

pag. 1. et 395.

Djl třeti.

Zpěwy o Cyrkwi swáté

a gegich

Stáwjch, Přjpadnostech a Potřebách

rozličných

I. Duchownjch,

Kdežto se Cyrkew Božj powážuge gakžto

A. Rytěřugicy.

1. Wůbec. Pjsně o Cyrkwi swaté, aneb domu, w němž se djtky Božj rodj, wychowáwagj a cwičj.

(1135.)b. Notau 18.

MY gak gsau miljtwogi přjbytkowé! gák rozkossnj Křestanssj zborowé, Páne, w nichž twé gmeno slawné!

2. Wrauch žádosti dusse mágich žádá, ach mikosti hořjcý k nim chwátá wgjti, přjbytek w nich mjti.

3. W twých Páne sýnéch w shromážděnj wěrných, žádá snažně srdce wssech zwolených býti, w tobě se těssiti.

4. Neb tu přebýwáš Bože přežádaucý, rozkoš swau máš, Páne wssemohaucý, w wěrných, a tobě dowěrných.

5. K těmť se tu mjstům wěrnj shromažďugj, tak gak k hnjzdům ptácy se sletugj, rádi, stařj také mladj.

6. Kdež sobě slauží k nowému rozenj, w něm se množj skrz slowo wěcnj twého, y Ducha swatého.

7. Tuť pokkadowé Krystowých milostj, gsau darowé geho wčastnostj zkatých, w obcowanj swatých.

8. Gáť po tom tauzim mûg gediný Boże, y zakostjm, a mám nad tjm hoře, když sem tèch wèčy kdy wzdálen.

9. O blaze wssechnèm, kdož přjtomné magj, blaze gest tèm, kdož gich požiwagj wdèčně, dèkugjc srdečné.

10. Tiť prozpěwugj gména twé slawjce, radost magj, spoku se tèssjce, w smutném putowánj zde swém.

11. Nebs gegich stráže we wssech pokussenjch, a obrance w těžkých protiwenstwjch, kteráž rmautikaby tehdáž.

12. Skrz něž y gdauce, tomu se wždy tèssj, sylnj gsauce, žeť gich sám negwyssj hágj, gehož sobě magj.

13. O wzhlédniž na nás y w nynègssj časy, ó Boże nás wslyš násse hlasy, pro tě, chowegc w swé gednotě.

14. Gestiť milegi w domu twém bydleti, rozkossnègi y prahu sedèti njzce, nad hřjssnych stolice.

15. Nebs ty tu sám swým skunce přerozkossné, mûdcým mocným, k obtané prospěssné wssechnèm, kdož wěrj slibûm tèm.

16. Přebkaze tomu, kohoss ty wywolik, w twém poddané aby domu bydlik, w sýnèch twých brał mnohy prospěch.

17. Kdež bohabogné dobrým implnugeš, dary hogné sstědře rozdèlugeš, a gim swjtjš swětlem prawým.

18. O degž bydliti nám w těch přjbytcých swých, deg choditi do zborů swatých twých, Kryste, k swé prawdě přečistě.

(1136.) Not. 314. b.

Vdiž nám Bůh mikostiwý, a deg nám požehnánj: Obljčeg swûg ljtostiwý, obrať, nás k zachowánj. Aby geho swaté dsko, na swěte známé byko, zwlásstě Pán Gežjss, sýka násse, genž dán za Messyásse, pohanům k obrácenj.

2. Protož tě ó Boże, chwálj národowě s wděčnostj: Wssudy welicý y malj, prozpěwugjc s radostj. Ze saudjss, gak skussj zemi, žkě treseess mezy wssemi, skowo twé pastwa gest prawa, wsselikým lidem zdrawá, k pozuánj swatých ctnostj.

3. Wzdegž tobě ó Boże chwálu, wssecken ljd žiw gsa sstastně: Země má hognost nemakau, skowo twé wzesstko krásné. Požehnegž nás Otec, y Syn, y Duch swatý Hospodin, gehož wssecek swět welebj, wždy s bázni hledě k nebi, reyž každ srdcem Amen.

(1137.) Not. 272. c.

Cyrkew prawau poznawati, gest wmênj důstognè: w nj s wěrnými obcowati, sstěstj w swěte přehognè: Nebo kdožby gi minuk, w smrtby zachwácen gistě byk, gakož každ zahynuk, kdož w lodj s Noachem nebyk.

2. Onak

2. Onať gest chrám Boha swého, skaup prawdy welmi pewný: Město swaté a dům geho, na skále zakoženy: Tak že brány pekelně nemohau gi podwrátiti, gakkoli zlosti plné: Bůh wždy ráči gi chrániti.

3. Po tomť se pak cyrkew prawá poznáwá neomylně: Když wčistě prawdě zůstáwá, a drží se gi pilně: swátosti wžiwagjc, podlé Páně nařizenj: Krysta za hlawu magjc, chodj z wiry w milowánj.

4. Nebo ten pastýř negwyššj, powědět to hned zgewně: Owečky mé hlas můg slyssj, a tak následugj mne: Kde nenj těch znamenj, být chlauby bylo gesstě wjc, prawě cyrkwe tu nenj, swětská sláwa newážj nic.

*5. Člowěče drž se Betlema, tu Pán k tobě se sklonj: Ay, když do Geruzaléma přigeli maudrey oni, Krysta Pána hledagjc, zmyliko ge zdánj gegich: Tak wssyckni zřenj magic k mocem swéta, pobkaudj w nich. Mat. 4, 8. seq. 1. Jan. 2, 15. seq.

6. Po wzké cestě postupůg, kteráž wedk k spasenj: A od prawdy nevstupůg, w gakémkoli sklonenj: Cyrkwe pokład gestě Krýž, odew gegj w swětě černý, wssak odpłaty nestratjš, budessli do konce wérný.

*7. Boże! rač Cyrkwe Lodičku, otcowský zprawowati: opowržena maličkau, mocně obhagowati: Deg swobodu a pokog, k slauženj tobě w tichosti, bauřky dábelské spokog, potom přiwed do radosti.

(1138.) Not. 315.

Cyrkew swatau poznáwati wjru o nj wyznáwati, mjt s wérnými obcowánj, Krysta požiwánj: toť gistě každému prawému přjležj Křestann: neb bez Krysta a cyrkwe nelze býti spasena. Tuť Bůh složil požehnánj, žiwota wěčného dánj: ay gak gest ctěssené w cyrkwi tě přebywánj.

2. Onať gest chrám Boha swého, město swaté, y dům geho, skaup a stwrzenj prawdy, rozhlássené wssady, kterauž Krystus Pán na sobě sám wzdělati ráčil, spasenjm gi wgistil, by se žádny nezpáčil: Onať gest sám hlawa cyrkwe, tě mzdau drahau draze dobytě, skrze wjru s nim spogenė, dary obdařenė.

3. Pro něž poslky poslkage, Ducha swého gim dáwage, Ewangelium kázati, porauči hlássati: aby tak ze wssech národů Cyrkew sobě swau plodil, w geduotu wjry, lásky, y nadėge wwodil. Pro njž wydal y swátosti, být slauziły k dowérnosti, o hřjchů odpusstěnj, žiwota nawrácenj.

4. Chtě aby stogjc w nadėgi, Cyrkew byla y pokogi, a z mikosti začatė zkwětala w ctnosti swaté, owoce wydáwagjc we mnohé trpěliwosti, zakožena

gsaucy na skále, Krystu, w pewnosti. Proti njž brány pekelné, ani swěta mocy sylné, odolkati nemohau, ni od Krysta odtrhnau.

5. Neb s nim wěčně přebýwati, má w nebesých kralowati, po zdegssim těžkém trpenj, mnohých kormaucenj: Tuť od nj odegme kkánj, a žakostná wzdychánj, a dá přerozkossné Boha w skáwě spatřowánj. Toť bude slawná proměna, cýrkwi radostná odměna, kteráž gest gi od wěčnosti Bohem wkozená.

6. Degž nám Kryste z swé mikosti, býti w swaté spokecnosti, cýrkwe tě poswěcené, krwj twau očisstěné, abychom s nj w twé přeswaté prawdě wždy přebýwali, a w králowstwj nebeském wěčné se radowali. Kdeż tobě Synu wěčnému, a s Otcem Duchu swatému, na wěky wěkú slawná chwála bude zpjwána.

(1139.) Not. 40. b.

Gako: Radugme se w Pánu Cýrkew swau swatau obecnau, tu Krystowu choť přemilau, shromažduge Bůh z mikosti, přiwodj do radosti.

2. Podlé swého předzwěděnj, k wěčnému w Krystu spasenj, z národů, gazyků, lidj, wybjrá gak se widj.

3. Kdož přigjmagj od něho, skrz wnitřnj moc slowa geho, w Krystu nowé swé stworenj, a druhé narozenj,

4. Ty on wěrau poděluge, a láskau swatau spoguge, wstawuge y naděgi, by w nj stáli pewnégi.

5. Tak gim w Krystu požehnáwá, w duchownjch dařjch wzděláwá, byť w nich brali rozhognénj, y mocné wtwrzenj.

6. Onit gsau w prawdě geho chrám, gimžto zasljbil sebe sám, k wěčnému w nich přebýwánj, rozkossj požjwánj.

7. Ten chrám wssechněm tém otwjrá, kteréž z národů wybjrá, prwnjch, potomnjch, nynégssjch, až do negposlednégssjch.

8. Gimž dáwá sebe poznánj, w Duchu wnitř obzjwowánj, aby bázeň geho, měli, hřjchů nenáwiděli.

9. Žiwi gsauce gemu swatě, w ctnostech chodjc gako w zlatě, z mikowánj horliwého, kteréž magj od něho.

10. Prosmež wssickni Pána Boha, ať nám k tomu sám pomáhá, bychom w swatých kosu stáli, prawdy následowali.

11. O degž prospěch lidu swému, pracugjcýmu každému, abychom rostli w swatý chrám, gehož ty stawitel sám.

12. Posylnůg nás w nássj mdlobě, ať wsse činjc což se tobě ljbj, při tom můžem státi, až do konce setrwati.

13. Pak po zdegssim žiwobytj, ať wegdem w odpočinutj, kteréžs mikým swým připrawil, aby se w nich oslawil.

14. S

14. S nimiž my wzkřjssenj gsauce, slawně změnčnj přigmauce, budem rozkossně bydlenj mjt, kdež mu konce nenj.

15. W twé newymkuwné radosti, se Pánem swým na wyssosti, kdež bude wzdáwána chwálka, na wěky wěků stálá.

(1140.) Not. 273. a.

Gako: Wssechnèch paut proko

NEwystihle Králowánj Krysta Krále w tichosti! genž swé sladce woká, bránj, wede k wokonalosti, wssak bez gwaltu a rozbroge: což y swět zaslepeny, (sotwa to za posměch mage,) mussy widěť zmameny.

2. Mocný Páne, máš cyrkew swau, makau a powrzenau: ona pak se tobě ljbau wj a blahoslawenau: Když gen haněby twé včastně, kážký twé vgjsstěná, (genž tak hoana, swatá, krásná,) dost gest haněby zprossténá.

3. Gezu! tys giž swau litossij, mnohé z hřichů gich wzkřjsyk, a makeřinskau milosti žiwot twůg wnjch rozujtik: a gakž sy ge s tebau spogik, máš wnjch swé zalibenj; w Křjžis ge swym křjžem kogik; tak ge wedeš k spasenj.

4. Prosyme tě, wěrný Páne, (nám to prawem přiskussij,) nechť Duch twůg pěť nás zůstane, žjditel nassich dussj: bychom gakžto sůl tě země, swětlem w swětě zůstali, *zkossnych pak newděčné plemě, tobě se tež oddali. Amen.

* Matt. 5, 13. 14. 16.

(1141.) Not. 40. d.
z Pjsně Ssak. k. 1.
(Cyrkew.)

SBy mne můg ženich wěčný, s mikostj swau mně sám wděčný, poljbenjm vst swých poctik! z mých tesknostj mne wyprostik!

2. Neb gsau mikosti twé sladssj, než wjno, než mest neglepssi: Protož tě panny mikugj, srdcy co ctných ostřjbagj. (3)

3. Ach táhni, táhni za sebau mne, srdce mě, ať sem s tebau! vwed, vwed mne do wnitřnjch tam kdež gsy sám, pokogů swých! (4)

4. Poskysste mne mikě sestry, spolné nassi matky dcery. Černák sem syc, mikosiná wssak, ač mne přistřek nynj saumrak. (5)

5. Snědá sem od opálenj, od slunce bjd obhořenj, Synů Cyrkwe podle těla, zkost na mne když se wylika. (6)

6. Oznam kde můg miký paseš? Owcem kde stjnu swým přeges? Abych bkudem gsauc zmámená, stád twých owcý nestratika. (7)

(Krystus.)

7. A což newjs, z žen negkrassij, kde rozkoš mám swau negdražssj? newjssli, sseť pastýřů ctných, těch genž sseťj sslepégi mých. (8)

8. K wozům slawného Krále tě přirownak sem, w celém swětě Nic nad tě, o mikostnice, nic nehledám sobě wjce. (9)

9. Wšlechtikát mi ljce twá, slkwěgj se, ay ozdob plná! Hakži plné ač hrdko twé, gesstěť přidám ozdoby swé. (10.11.)

(Cyrkew.)

10. Dokud stolj tu y mne Král, nard mug ljbau mu wůni dak. Swazkem mi mirry Pán bywá, když w mých koktech odpočjwá. (12.13.)

11. Miły mug gest sladký hrozen, na winnicych engád zpkozen; žádná sladkost se nerownú tě, gjž miły w sobě mug má. (14)

(Kryſtus.)

12. Ach kráſa twá gak gesti libá, ó přjtelkyně má! hybá duchem hle mým zrak twých očj, zrak ten miły hokubičj. (15.)

(Cyrkew.)

13. O sám ty kráso má wěčná, ó záři mým očjm wděčná, mikosti kúže ay násse, gak rozkossně zelená se! (16.)

14. A dům hle nás, w němž bydlenj má byť nasse bez skončenj, gak trámy má wsse cedrowé, a pawlače Cyprysowé! (17.)

(1142.) Not 314 b.

Gako: Kryſtus Pán náš k Slawjme tě, Páne Pánů, je gsau nassi předkowé přisli od slepých pohanů k spokoenosti Krystowě: o gakť někdy w zaslepené mysli nesstiastnj byli, modły rúkama slepené když bozskau slawau ctili, toho se newstydice.

2. Kus dřewce, gegj kdo chce pali, kunsstownė zabarwili, potom ge Bohem nazwáli, a gemu se klaněli: ten kdo geg prwė zformowak, musyk před nim stogice, to, co sám swau rukau zkowak, pokonu mu činice, tak gako Boha ctili.

3. Gini nebeská znamenj za Bohy wywolili; mnoho hwězd w tom zaslepenj na mjsto Boha ctili: též y mnoho mrtwých také Bohami učinili, genž w mrzkosti wseligaké za žiwota brodili; těm se potom modlili.

4. Ty pak Boże nepočatý, nams se w slowu z mikosti zgewik, Otec, Syn, Duch swatý, gen w gediné bytnosti: Jes sám Bůh prawy, Pán pánů, pomocnjk, bjd zprostjtel, že skrz tě modły pohanů gen gsau co prachu pytel, nemoha nic pomocy.

5. Bys nam pak znamosti tebe dak, a wůli twau nam zgewik, Syna tweho gsy k nam zeslak, a člowěčenstwjm odik: w toms se nam Otcem přjzniwým, k spasenj, wssem pokazak, by tě każdy (gsauc stržlliwým a wěrným, gaks přikazak,) přisstého očekáwak.

Tit. 2, 11.15.

6. Gezu! popřeg nam twé mocy,

mocy, bychom se odřeknauli temné zkych pohanů nocy, poddani gsauc twé wůli: Nawrat tež wssecke zbludike, wem ge do tweho stáda, pas ge co owce twé mile, když Otec twůg sam žádá, bychom tě wssickni znali.

7. Gakž sy před časy slowo twé po rozličných kraginách kazal skrz wěrné lidi swé, to y dnes čiň na synách: Ach posliž wěrné pastyře, by owcy twých hledali, včeni prawé y wjře cinostmi oswědčowali, a wssech wedli k spasenj.

8. Degž ať pilně, w každem čase, wssechnech napominagi, wčj, těssi, wssak tež zase žiwotem dokkadagi, co slowo twe wytahuge, by každy byl činitel slowa tweho, tě milugc, gsa wěrny Božj přitel*, a tak chwátal k spasenj.

*Jan. 15, 14. sqq. Matt. 12, 50.

(1143.) Not. 63.

Obě předobrý Boże nás buď chwála, čýsařstwj, moc y welebnost, od nás s radostj wzdáwána, žes k Spasenj swému nás wywolil, tagemstwj geho skrze slowo prawdy zgewil.

2. Oznánniw mikost skrze Syna stalau, přiwedls k geho včastnosti skrze wjru w srdce danau: tudys wwedl do králowstwj swého, postawiw w cyrkwi, včinils w Krystu každého.

3. Wzdékals nás na tom přepewném základu, wssipiw w Krysta winný kořen, připogils k ownčý swých stádu: abychom tě kasskawého znali, s tebau w kasce, y w swatém towaryšstwj stáli.

4. K odgetj wssj bázně y pochybnosti, zjdils nám w swé cyrkwi zpráwce, swěřiw gim swé služebnosti, byť slowem nás potěssowali, swátostmi w twém wywolenj utwrzowali.

5. Skrz což prawdau swau lid swůg poswěcuges, a we gmenu Syna swého slyssetj geg zaslibuges: o čemž Dawid prorok twůg pokozil, žes pozehnánj y žiwot nám w cyrkwi složil.

6. Tuť to drahé Duchem twým pomazánj, z Krysta hlawy gde na wssecky skrze swé wěrssuhowánj: tus složil klíče králowstwj swého, k utwrzenj nadége žiwota wěčneho.

7. O gak wtěssené w tom spokku býti, s Otcem, s Synem, s Duchem swatým drahé sgednocenj mjti, y sewssechnémi wywolenými, genž byli, a gsau, y s angely nebeskými.

8. Boże děkugemeť wždy bez přestánj, žes nám dal djl w kosu swatých, nad nimiž twé smilowánj: prosýmeť w tě mikosti dokoneg, sebe w swé slawě na wěky požiwati deg.

(1144.) Not. 12. b.

Zbuď nás Pane ať powstaneme, a swé zřenj k tobě máme, prosby nášse wylewáme.

2. O dey nám oči prozřetedlné, widěti wěcy potřebné, cyrkwe twé swaté obecné.

3. Rozpomeniž se miký Pane, že w saměm tobě daufáme, y budiž ty nášse rámě!

4. Wzbuď srdce, deg swatè žadosti, ať prosýme w dowěrnosti, w slibjch twé dobrotiwosti.

5. Nemámeť swého ginam zřenj, we wssech potřebách spasenj: ó přigmiž nášse modlenj.

6. Boże Otče náš wssemohaucý, pro Syna twé rownè mocy, račiž cyrkwi swé pomocy.

7. O pomniž na swá dobrodinj, při tomto swém shromážděnj, gežs wčinil pro spasenj.

8. O wzhlédniž na své cyrkwe djko, atby w službě nezhynulo, deg coby potřebowalo.

9. Služebnikú twé swaté prawdy, nedostáwá se gich wssady, bez pohorssitedlné wady.

10. Syn twúg kázal za ně žádati, aby ge ráčil poslati, wěrně žence na žeň dáti.

11. O dáwegž ge nás miký Otče, degž gim dary, wěčný tworče, wwed dělnjky winnice,

12. Starssj, prostřednj, také nižssj, ó miký Boże negwyssij, dáwegž ge k potřebě nassj.

13. Degž gim oděw twé sprawedlnosti, y oči prozřetedlnosti, deg wmyssla wpřjmnosti:

14. Poswěcug gich w twém swatém gménu, byť skaužili Lidu twému, k spasenj připrawenému.

15. Též se tobě za ty modljme, kterézto dané giž máme, twěť gim pomocy žádáme.

16. Zbuzúgž ge k ctnému pracowánj, deg stálost w prubowánj, wěrnost w swatém setrwánj.

17. Oslřjhegž gich wždycky od zlého, byť strážcowé lidu twého, byli do skonánj swého.

18. O wiz této potřeby obce, nawssteěwiž swé wěrné owce, negmocnégssj náš obrance.

19. Přispěg swau přemocnau obranau, buď lidu swému ochrannau, pomocý wždy spasytedlnau.

20. Zachowáwegž od pokussenj, wčiň swěta utissenj, pro swých wěrných potěssenj.

21. Zůstaniž s námi miký Pane: neboť daufánj nemáme ginde, w toběť ge skládáme.

22. O smikúg se nynj nad námi, a wčin tu mjkost s námi, ať gsau prosby wsskyssány,

23. Skrze Krysta Pána nasseho, w drahém zaslaužený geho, k spasenj lidu wěrného.

24. Amen pokorně sezpjwegme, w Bohu swau dowěrnost mějme, w slibjch geho spolěhegme.

O Winnicy Božj. Js. 5, 1. seqq. (1145.) Not. 258. b.

Zaspjwám Pánu swému o geho winnicy, někdy slawné mílému swému dobrodincy: kterauzto z láský swé sobě wzděkal byl k ozdobě. Hodněť o tom zpjwati, přjkład sobě bráti.

2. Winnicy swau Pán sstipil na

na wrchu vrodném, w mjstě kterež obljbik, nad giné přjhodném. Kterauž y plotem ohradik, a kmenem wyſadik wyborným, y kamenj ſſkodliwé wybrak z nj.

3. A pres y wěži wzděkaw, giž čekal owoce: ale nic nedočekaw gak ſe horlik prudce. Neb mu mjſto chutnych hroznů, oſſkliwau a hroznau neřeſt owoce zkeho, přineſla trpkého.

4. Giž tedy (dj Pán) podte, a w této různicy, mezy mnau a mau ſudte, newděčnau winnicy. Což ſem geſſtě měl činiti? Co wjce obmyſliti? když y dkauhočekanj mé ſſko gen w zmrhánj.

5. Protož co myſljm nynj, giž to wám vkáži: winnicy swé ſwau péči prec wezmu y ſtráži. Odegmu plot, hradbu wzdáljm, ſem y tam rozwálim: y přigde na zpuſſtěnj, w mém ſe gi zhoſſtěnj.

6. Žádný gj wjce děkati, na wěky nebude, nýbrž po nj ſſkapati, wolno wſſechněm bude. Y obkakům swým zapowjm dſſtjti na nj: krowjm poroſte gen bodlatým, k ſpálenj proklatým.

7. Winnice tato Pána záſtupů wſſech byla Jzraelſká rodina, w prawdě gemu milá. Jůdſſtj ti tam někdy muži, to rěwowj Božj, kterež on tak milowak, pilně opatrowak.

8. Když hřeſſili, přehljdak, nápramy čekage: s pomſtami nepoſpjchak, wždy napomjnage: Oni wſſak nic nedbagjce, w zkém proſpjwagjce, poſły Páně zhrdali, y ge mordowali:

9. Za čjmž ge od ſwé twáře, Bůh zawrhl giž cele, žadné miloſti záře, nenechaw naděge, za přjklad swětu ſtraſſliwý, gak Bůh miloſtiwý, vmj w hněw změnit miloſt, ſkrz lidſkau zpurnau zkoſt.

*10. O Boże genžs nás přigak, pkané ratoleſti, na mjſto těch, gežs wyřak, degž owoce nèſti. Nedeg zuſtati pkanými, k ohni oddanými, ale twau až k wěčnoſti, ai kwětem miloſtj.

11. A ačs y na nás nyni, též pro nášſe zkoſti, wypuſtik rozhněwánj, přiſné zúřiwoſti: čeſſé někdy ſobě milé, zdárné, oſſlechtilé winnicy, hradbu gegj w ſwém odgaw horlenj.

12. Neb ſme y my hřeſſili, proti twé miloſti, a kázně zaſkauzili, swau mnohau bůgnoſtj. Po dkauhém nám ſhowjwánj, žes ſáhl k ſſwihánj, ſprawedlnoſt poznáwáme, hanbu odtud máme.

13. A wſſak ſe wždy těſſime twému ſmilowánj, že nenechás wěřjme, wěčně w poſſlapánj; ſhledás rozpthlené zaſe, w libém tobé čaſe: a w nás obnowjš ſobě, swau cyrkew, k ozdobě.

14. Y budem zdárné nowé ſtjpenj twé kwěſti, přečiſſtění rěwowé gſauc, owoce nèſti. K čemuž ó vděl pomocy, ſám swau Bozſkau mocy! twé toto pokáránj, nám ak geſt k wzděkánj.

(1146.) Not. 216.

O powolánj pohanů do cyrkwe. z Jsaj. 54.

G. Syn marnotratny nazwan.

Křikniž hlasem radostné, těš se w srdcy swém mi-lostné, lide prw opusstěný, a Boha zhosstěný, národowé nessiastnj, pohanssti, nynj giž křesstanssti.

2. Žeť nad wámi splněno, což bylo zaslibeno, od Boha skrz proroky, že w poslednj věky, s wámi milost včinj, w zgewenj wám swého spasenj.

3. Byliste bez naděge, swau každy cestau kráčege, nemagice zákona, daného od Boha: gako žena swobodná, nehodná, ctných Synů nepkodná.

4. Ay giž tě Bůh za swau wzal, s tebau se na wěčnost oddal, aby gsa Bohem wěčným, byl giž manželem twým: gehož gména welikě wsselikě cti a chwály hodné. Oz. 2, 19. seq.

5. Bůh Otec twůg stwořitel, Syn Boži twůg wykupitel, poswětitel Duch swatý, w dařich přebohatý, ay tebe zamilowal, w smlauwu wzal, a se wssjmě se oddal.

6. Gak nad ženau zahnanau, a hanebnostmi zmazanau, na kterauž se prw hněwal, ay giž se smilowal! smilowánim swým wěčným, přewděčným: tak sám dj slowem swým;

7. Rechcyť se wjc hněwati, tobě přisně domlauwati, spjssel se hory pohnau, nežli dobrotau mau co bude mocy hnauti, a s tebau smlauwa má minauti.

8. O ty w Duchu sewřena, studem a bázni potřená, nechtěgž se giž nic báti: nebo hanby bráti na wěky wjc nebudeš, cti dosahnes, potupy swé zbudeš.

9. Toť každý poznati má, žeť sem gá čest, moc, sýla twá, twůg Pán a twůg Spasytel, z kterého wyprositel: poznáš y ty že nenj daremnj mne očekáwánj.

10. Ay gizs Krystowau choti, hledi s Bohem swým chodili: nebo kdyby čistého koze chotí swého, wjry, neočistěhala, mrhala, giné mjlowala,

11. Za swé wykupitele, z hřjchů wyswoboditele, pocty Božské gim činje, tak w nich modlosskauzjc, bykaby přeswědčená, newděčná, saudem potupená.

12. Pomni že tě on zwolil, by na tě swau milost rozlil: swětlem swým krásné odjl, Syny twé rozplodil, mezy swěta národy, rozwody gich rozssjřil wssudy.

13. Aby za Krystem gdauce, přes pausť swěta se berauce, na horu Boži Syon, kdež přebywá sám on, dossli wěčné radosti, a dosti stáwy na wěčnosti.

14. O Boże hodný chwály čiň nás lid swůg w dobrém stálý; napágeg swau milostj, skrz služebnosti, w domu cyrkwe blažené složené. Degž z milosti hogné.

O Sku-

O Služebnjcých Cýrkwe.

Hrdinſky aumyſk wěrneho Kazatele Skowa Božjho.

(1147.) Mat. 45.

Gá bych, boge ſe bjdnych lidj, měl hubit, co Duch Božj rjdi? ga bych, ſkrz hrozne pokrytſtwj, newyznáł Boha ſwědectwj?

2. Měl bych zamlčet Božj ſkowo, když twrdne ſrdce Jakobowo? či ſe gá proto zahanbjm, že ſe zkym lidem neljbim?

3. Měl bych pokrytcům powolowat, a bezbožnikům podchlebowat, pro hrſtku zbožj časneho, á bych wznikł hněwu gich zkeho?

4. Měl bych zkoſtných bkahoſkawiti, a gich ſobě nad mjr waziti, pro kaſku, a dobrodinj? wſſak Bohu gſau zohawenj.

2 Kron. 19, 2.

5. Měl bych za dítky Božj wznát těch, kteřj Boha nechtěgj znat, a při tě prawdě ſwjticy, gſau geſſtě ſlepi pokrytcy?

6. Kdož gſau ti, genž mne opanſſtěgj, nenáwidj a požřjt chtěgj? kdož gſau genž ſe tak hněwagj, a proti mne powſtawagj?

7. Genť lidé gſau! co wjc? hřjſſnicy, mrzkym ſe hřjchem zſauzugicy: což wjc? nic; tráwa a plewá, gjž wjtr ſem y tam prowjwá.

8. Ačkoli gſau w ſwé myſli pyſſni, wſſak gednauc ſkuſy wſſickni hřjſſni, že gegich marné činěnj, pugde w wěčné zatracenj.

9. A kdož ſem gá, njmž pohrdagj? mneli ſe (bjdni) poſmjwagj? zdaž mne ne Bůh mkuwit nutj? Duch pak ſwaty neda chuti?

10. Co geſt to za vřad, w němž ſlogjm? tu ſe prawdy wyznat nebogjm: Bůh mi mkuwit rozkazuge, ont ſe gim ſkrz mne zgewuge.

11. Zdaž mne Bůh mocně neobhági, když na mne w hněwu napadagj? zdaž mne Bůh neobčerſtwuge, když mne nepřjtel zſauzuge?

12. Wſſak ty mne znáš, o lidſky ſtrazce, že ſtřibra nežádá mé ſrdce, ani hledá přjzně ſwěta, genž giných w pokrytſtwj wplete.

13. Láſka Kryſtowa ta mne wáže, ona mne nuti, ona kaže, bych w rozličném pobizenj wſſech lidi wokak k ſpaſenj.

14. Protož wděčně trpěti budu, kdjž, neřeſt, y neprawoſt ſaudu: gen ty mne nebuď ſtraſſliwy, Boże Otče mikoſtiwy!

Ger. 17, 5. 16.

15. Hotow ſem pro prawdu wmřjti, a gi ſwau krwj zapečetiti; Pane! ſtaniž ſe twa wůle při mne na zemi zde dňe.

16. Wjm to, že twe ſkowo wjtězy, nic mu newſſkodj četězy; to w kratkém čaſe ſpatřjme, že ſkrz ſkowo zwjtězyme.

17. Ach! Pane, rač mne poſylniti, by ſkrz bauře y hromobitj mé ſwědectwj prorazyko, a tak s tebau wjtězyko. Amen.

(1148.)

(1148.) Not. 223.

Gak. Wesele sobě zpřewegme.

TAdy wěrny budiž wděčen, Bożjho opátřenj, a z něho w srdcy swém wzbuzen, swého Boha k chwálenj: Ze ráčil obdařiti nás, Služebnjky wěrnými zás, w tento nebezpečný čas.

2. Když, gakž Krystus Pán oswědčil, přišli mnozy swůdcowě od nichž aby swé odmjsyk, dal gim přikázanj swé, řka; wizte ať wás neswede žádný, neb w gménu mém přigde Antykryst swůdce swěta.

3. Kterýž když dal swým poznati, duch gich od nich odwrátil: kázal se gich wystřjhati, k swým dowěrnost obrátil: gimž zgewil swau čistau prawdu, a obdařil sylau w duchu, s prwotnjmi sjednotil.

4. Naplnil nás mikowánjm, swých služebniků wěrných, neprawých nenáwiděnjm, gménem geho obdených, dáwá se gich warowati, wěrných sylně přjdržeti, poslauchati řečj swých.

5. Těch genž sami se zmařili, maličcý učinění: mrzkých bludů se zbawili, podniksse potupeni: důwěrně se Pánu dali, by wěrným přisluhowali, bez swých wěcý hledánj.

6. Protož y křjž na se berau, hanbu y pohanění: wssecko přemáhagjc wěrau, ač gsau wlkům k snědenj. Wstawně w nebezpečenstwj, dusse, těla w protiwenstwj, pro swěta wkrutenstwj.

7. A wssak w spokku přebýwagj, Krystowa mikowánj: gednjm duchem se zprawugj, w wjře, w obcowánj: z toho wěrným přisluhugj, prawdě spasenj obcugj s nimi bez pohorssenj.

8. O čemž Pán ráčil swědčiti, řka: když fakessnj wzegdau, budau se mnozy horssiti, w kasce k sobě wstydnau: ale wy se toho střežte, hřjchy na sobě trsecte, sůl magjc mezy sebau. Mark. 9, 50.

9. Ay oniť gsau swětko Páně, genž činj swětké těko: nohy, ruce, oči násse, wedauc po cestách geho: nad nimiž se Pán zgewuge, a w naděgi postawuge, králowstwj nebeského.

10. Kdožby Bohu neděkowak, z takowých služebnjků, a gich wěrné nemikowak, swých gako dobrodinců: An se nám w nich Krystus dáwá, skrze ně s námi zůstáwá, potěssuge w zármutcých.

11. Nás stádce swé sobě pase, sám pastýř ten neglepssj: před Satanem obraňuge, položiw za nás dussi; před námi gda hlas swůg dáwá, w gednotě lásky swé chowá, w protiwenstwjch wždy chránj.

12. Budiž tobě, Otče, chwála, srdečné děkowánj: spoku y Synu wzdáwána, z twých těchto dobrodinj, od nás nynj zde na

na zemi, potom s Angeky na nebi, na wěky wěkū. Amen.

(1149.) Not. 29. b.

Gak. Probudmež se Křesťanè. Tážd̀y wěrný prospěwūg, Pánu Krystu děkūg, skutky geho rozgjmage, a gich požiwage.

2. W nichž gest mikost y prawda, dostatečnost každ̀á, k odpusstěnj nassjch hřjchū, podlè Božskych slibū.

3. Komuž dáno wěřiti, můžt se weseliti, že čłowěkem Bůh učinèn, tak čłowěk pozdwižen.

4. Ač sme hodni nebyli, neb sme wssickni padli, byt se měl k nám přibljžiti, nás hřjssné spasyti:

5. On wssak mikost učinik, a k nám se připogik, když ráčjl z nebe zstaupiti, w Panně se wtěliti.

6. Wssak ač se s námi spogik, Božstwj tjm nezměnik: což byk, wždy býti nepřestak, nás w hřjch padlé zastak.

7. Třidceti let a wjce, mnohè wedl práce, na swětè w swém ponjženj, pro násse spasenj.

8. Na smrt potom bolestnau, nám welmi prospěssnau, násse přirozenj wydak, tak nás wykupowak.

9. Hřjchem mrtwè obžiwik, wěčné smrti zprostik, wmřew y pohřben, z mrtwych wstak, wjtězstwj dokonak.

10. Tak wssechněm wywolenym, hřjchy posskwrněnym, způsobik osprawedlnènj, také osslawenj.

11. Pak w nebe ráčik wgjti, mjsto připrawiti: odtud Ducha swého sessak, byt cýrkew zprawowak,

12. Skrz posky cýrkwi dané, od něho wyskané, dokudž se k saudu newrátj, chcet ten řád tak mjti:

13. Byt Božj wywoleni, w cýrkew wwedeni, skrz zřjzené služebnosti, cele byli gisti,

14. Zet z takowé mikosti, od Boha z wýsosti, skrze Krysta Syna geho, docházegj wsseho.

15. Negprw, s Bohem smjřenj, hřjchū odpusstènj, potom žiwota wěčného, přjbytku slawného.

16. Chwalmež Krysta dobrého, ze wssech skutkū geho, w nichž nám podak swé mikosti, skrze služebnosti.

17. Chtè bychom požjwali, wčasstenstwj brali, zde geho drahé mikosti, a potom slawnosti.

18. Chwáka Otcy na wěky, genž ty wěcy wssecky činj skrze Syna swého, y Ducha swatého.

19. Neb toho gest sám hoden, Bůh w podstatè geden, wždycky na wěky wěkoma, Amen. Hallelujah.

(1150.) Not. 19. c.

Gak. Páne wssemohaucý, myš Dožkoli má péči, o swè spasenj, pohled prosým pilnè na to zawedenj, kteréž až k nám

k nám dosslo těchto časůw nynj.

2. Při wěcy přepilně, genž gest služba Bożj, za niž lidé čekagj nebeského zbożj, když se tito nassi přibytkowé zbořj.

3. Pán Bůh wssem přikázak, tak sobě služiti, nade wssecky wěcy, sebe miłowati, a swých přikázanj pilně ostřjhati.

4. Tu službu rozkázak w każdý čas činiti, wedle ani w nocy gi nepřestáwáti, y na każdém mjstě wždycky gi konati.

5. Za tu službu sljbil welikau odplatu, kteráž se nerownáť střjbru ani zlatu, aniž gest podobná k zdegssjmu žiwotu.

6. Oko newjdalo, ucho neslýchalo, ani gest na srdce člowěku wstaupilo, gaká radosť w nebi każdého wěrného.

7. Od té služby sweden negprw lid židowský, a koho byl původ pokrytý zbor knězský, pro swá wstawenj, a pro zwelebenj.

8. Mnoho gsau nálezků byli nastawěli, přikázanj Bożj skrze ně zlehčili, službu Bohem wydanau ginák proměnili.

9. Protož gest ge Kryssus welmi twrdě trestal, a od gich slepoty, wssecken lid wystřjhal, a k té prawé službě lidi napomjnal.

10. Aby k Bohu Otcy srdce obrátili, gemu se modlili, a před njm klekali, přikázanj geho pilně ostřjhali.

11. Magjc prostřednjka znebe poslaného, Pána Gezu Krysta Boha přeslawneho, genž gest wykupitel każdého wěrného.

12. Ey giž w těch poslednjch Duech Antykrystowých, opět lid gest sweden od Bożjch cest prawých, Pánem Krystem danýchi, lidé neznagj gich.

13. Nebo Apossstolé giž Antykrystowi, magjc wstawenj od ginýchi předkůw swých, ginák Bohu slauzjj, a lid k témuž nutj. 2 Tes. 2, 3. sqq.

14. Aby časem, mjstem, Boha odbýwali, a lehce se gemu bez srdce klaněli, gich wstanowenjm, čest, chwálu wzdáwali. Kol. 2, 16. sqq.

15. Wssehoi nábožensstwj w chrámě nechágwagj, přikázanj Bożj wždycky přestupugj, a mnohými hřjchy Bohu se rauhagj. Ger. 7, 4-14. sqq.

16. A wssak chtěgj mjti tu gistau naděgi, o kteréž gim kněžj gich obecně bagj, wyplnjc nálezky, že se stawj w nebi.

17. O kterýchž nalezených Krystus přehrozně dj, řeč Izaiásse, † že mne nadarmo ctj, wěcy wstaweni lidskú a wčenj. † k. 1, 12.

18. Také gsau zpolěhli na ta rozhřessenj, kteráž gim dáwagj za gich posseptánj, nedbagjc se ptáti na prawé pokánj.

19. Předobrý pastýři Kryste mikostiwý, wzhlédniž na swé stádo kaupené twau krwj, byť ho wjce nepásli ti wlcy hltawj.

20. Myť k tobě wolámě, nebgsy milosrdný, slitugž se nad námi

námi, a wkratiż zkých dni, wssaks gsy sám zaſljbik, ż by giż naplnik.

21. Neb tobě geſt dáno od Otce Biskupſtwj, a prawem přjſeżnym držjš wěčné knežſtwj: račiż naprawiti, cestu ukázati.

22. Abychom od bludů gsauc wyſwobożeni, tobě s Bohem Otcem, čeſt chwálu wzdáwali, y Duchu ſwatému wżdycky dękowali.

(1151.) Rot. 242.

Poſledni Wale wčitele Gneb gineho Křeſtiana od ſwé cyrkwe.

G. Wy Dítky Negwyſſiho ꝛc.

Mějte ſe dobře, mile w Gežiſſi přatelſtwj, ty na hradě Syon zapſané bratrſtwj, wy přemili bratři, drahé ſeſtřičky, genż gdete za Krystem swym co owčičky: gichż kázka żenicha z wkaſti wywábika, gichż proti wſſem hřichům ſmrt Krysta zmocnika, naděge pak nebes k ſwatoſti wzbudika. :,:

2. Od wás ſe odbjrám; takt mi Pán kazak ſám: prawdat że to bolest puſobi mně y wám, wſſak Králi naſſemu poſkuſſan býti, w ljbostech mám, a kam on weli, gjti: wtom wy také Božj žčizenj poznegte, ke mně w kaſce, k němu w pokoře ſe mégte, w prachu ſpolu ſemnau Králi dżky wzdegte. :,:

3. Káſka Gežiſſe mně byla poſkala ſem, a nynj mi řjká: wygdiż giż odſud wen! ay teď gſem, ſkužebnik twůg! řekk ſem Pánu, wkaż mi gen přſtem, na kteran ſtránu: gak wſſecky me dni gſau w twé knjze zapſánj, tak też buď we ſwěte y mé putowánj: přeljbě, o káſko! geſt twé zprawowanj. :,:

4. Ty, káſko nebeſká, tuzes nás ſpogika, zpočátku gen maly plamýnek wzbudika: geden Otec y Duch, wjra take křeſt, geden běh naš k Krystu (ač geſſtě mokly) geſt, ten mohk naſſe myſli w gednotu ſpogiti, tu ſme ſe nemohli než přeſkadce mjti, podezřenj neb hněw nemohk s námj býti. :,:

5. Teď ſe těka kaučj, wſſak Duchy gſau ſpoku, neb gſme ſpokěnicy nebeſkeho ſtolu; wěčny Gežiš wěčnau káſku w ſrdce dak, truc tomu kdoby nám to naſylně wzak! nemá toho žáden nikdy rozdwogiti, což Božj krew chtěla do ſpoku pogiti; o chtěgmež ſe w ljbé paměti wżdy mjti. :,:

6. Mě zſaužený byko wám také ſpokěčne, čjmž ſme mohli, tjm ſme ſe dělili wěčně; mě kochánj w Krystu byk maš užitek, mne pak waſſi wraucnoſt co ljby kwitek: waſſe zarmaucenj mé ſrdce rmautiko, mne potupowánj wás také haniko: ſummau: což ſme měli nám ſpokěčne byko. :,:

7. Teď giż ſwau hůl beru a od wás ſe kaučjm, Krystu, také

słowu gého wás porauczjm: kdyż před Otcem s prosbau státi budete, na wasseho bratra rowně spomněte: on też, kdyż Hospodina w swatyni wzywá, o za was se z láský y modlj y zpjwá, tak w Krystu z swých bratrj rozskosse swé mjwa. :,:

8. Kdyż potom k wěčeři Beranka sedneme, o tam se, my bratrj lip mjti budeme: potomť kasky pkamen wděčně bude hřát! wssak dost mirně; neb dusse wsseKráli! rač té láský zde zawdawek dáť! teď sobě dáwáme swé ruce y srdce, prosyc Pane! zsýkeg pomoc z nebe w brzce, ať w lásce horjme! ach přispěg k twé hrstce.

(1152.) Nyt. 258. a.

Rozžehnánj se wěrneho pastýře s přemilau swau cyrkwj, a oddánj gi na srdce giného učitele.

Gak. Srdečně žadám sobě:

NE nad wssecko milegssj cyrkwičko gedinů, tys mj byla wčas zdegssi, od Boha oddana: w me srdce mi tě wložil, twůg miły Spasytel, a mne ktomu odložil, bych byl twůg učitel.

2. Ach gakť sem tě miłowal, co wlastnj důssi mau, pro tě sem nessanowal sebe mjrau zadnau: dněm nocy to rozkoš ma byla, pracowati, aby se dusse každa, mohła z hřjchů kati.

3. Tak me srdce hořeło k gedné každé dussi, že gest nikde nemělo takowé rozkossi: než kdy mile owčičky (kdyż wůkol mne byly,) co nebeske hwězdičky, srdce me syliky.

4. A za to gsem nežadal, stříbra anj zlata, neboť sem ho nehledal, (toť bjdna odplata!) ale wložit sem was čistau zasnaubiti Pannu Panu Gežjssi, tak wzitek wzyti.

5. Wzitek ač sem take spatřil, wssak dost mirně; neb dusse wsseligake sau, też y odporne: gednỳ slowo přigaty, gak od Krysta Pána, a hned w srdcy zrůst wzaky, tjť sau ma koruna.

6. Sestřili drůzy take pilně slowa Páně, než pauka wseligake, y domněnj mylne, zewnjtřnj sprawedlnosti, ctnosti přirozene, činiły gim těžkosti: toť sau dusse wlažne!

7. Wssak třeti částka lidi gen počet množila, nebo nikda swé bidy, prawé necytila: gak k slowů Páně přissli, gsauce oslepeni, studené w cyrkew wessli, tak sau w nj studenj.

8. Ach co mám říct o čtwrtě, částce cyrkwě české? ti sau byli tě swaté mikosti nebeské přewelice newděčnj, ano y odporni: gestli se neobratj, budau zawržen.

9. Nynj se gesstě gednau, ktobě obracugi; nebem y zemj každa dussi oswědčugi: žeť sem ga nezamésskal, dnem nocy učiti, gak sem kde potřebu znal, a tak was cwičiti. Skutk. 20, 27-32.

10. Ey! čist sem krwě wassi, to

to wám smêle prawjm; Neboť sem y mě dussi nelitowal, to wim: dnem nocy sem pracowal, wubec y po domjch, w wčenj až vmdlewal, y w modlitbách mnohých.

11. Kyž sem tak sstastny nyni, tjmto mým odchodem, by skrz to me kaučenj, każdy byl přiweden, k mému Pánu Gežissi, skrz prawe pokánj, co nemohlo prospěti při was me kazánj!

12. Wy, kteři gste giž wěrni, bděte! Panu sůgte, na wssecka má wčenj, pilně pamatůgte: Že gsem po tyto leta wás wždy wywčowal, pokánj k Pánu Bohu, a wjru předkladal.

13. A nyni, bratři mogi! poručjm was Bohu; skowo geho was spogi, gež to dać nemohu: ale on wám můž dati, dik s poswěcenymj, was lep než ga wzděkati, a bydleti s wamj

*14. Sstastně sem was w tom poznal, že gesstě gednoho, Pán z kaśky wam zanechal, wěrneho strażneho: budtež gemu powolni, tak aby s radosti auřad wedl mezy wamj, ne s horkau teśknosti.

*15. Buď ty gich pilen. Otče, stary Symeoně! ty sy bywal můg radce, měg giž peči o ně, na twé srdce ge kładů, giž ty ge probuzůg, by kśti z předu y z zadu babka znali, zgewůg.

16. Rač tj Bůh otwjrati swe pokłady hogne, maudrosti napśniti, bys skowo pokogně mohl wssem rozdělowati, gak potřeba komu; dusse nemordowati*, buď bedliw w tom domu.

*Ezech. 34. 4 - 16.

17. Aumyssl twůg y twá vstá, on sam tobě zprawůg; přednė přitelem Krysta bezpečně postawůg: Pak po twém pracowáni, on w pokogi ljbem, propůst tě k spočiwánj, až se zase segdem.

18. Tak was wssech vsty ljbam, Pán Gežjš was žehneg: (wjce was nevhlidam) w wjře wás zachoweg: w den slawneho wzkřissenj, zase se segdeme, a spoku k potěssenj, wěčně zůstaneme.

*19. Radostně tobě, Kryste, mau dussi oddáwám, manželku a mě ditě, tobě odewzdáwám: Nu giž, Pane Gežissi! konec se přiblizil, wrm mne z prace k twé skreyssi, kterauž s mi vložil, Amen.

(1153.) Not. 223.

O rjzenj služebnjků w Cyrkwi mocý Krystowau.

G. Dękugemeť obrance naš. Negwyssi knjže pastýřů, budiž od nás weleben, wywoda wssech swých rytjřů, y od nás slawně chwálen: gemuž ge Otec darem dał, on mile w swau včasnost wzal, tak Otce oslawowal.

2. Čjms pro swau důstognost Kryste, od Otce obdařen byl,

tjms sám zase lidi hřjssné k spasenj gich obdařil; když sy gim Apostoly dal, potom giné mnohé přidal, taks cyrkew opatrował.

3. Gakž tebe Otec připrawil, cyrkwi za služebnjka, taks y ty ge též oslawil, prawdau swého žiwota: by s tebau gsauce pokténi, a Duchem twým poswěceni, z nebe měli stwrzenj.

4. Wzbrogiks ge sprawedlnosti, wmenj potřebného, též y žiwota swatkostj, k prospěchu dika twého: byl lidu wérné skauzili, ge wje než sebe wážili, podlé twého přjkladu.

5. Naplniks Duchem wraucnosti, byl se mocných nebáli; maudrosti, Bohu wérnosti, byl s daufánjm kázali: wérné práce swau wedauce, zkosnych se wystřjhagice, aw tobé daufagice.

6. Modlitbamis gich poswětik, y wsseho toho při nich, na to krwj swau pokropik, wmeřem za hřjchy gegich: w smkauwes nowé ge postawik, Boha swého gegich swědčik, a odpkatau bezpečk.

7. A tohos wsseho potwrdik, Duchem z nebe sesłaným; a wssechném wérnym oswědčik, gistým žiwým swědectwjm, že w nich ty gisté přebýwáš, samého se swétu dáwáš, k spasenj swým pomáhás.

8. Na týž způsob připrawuges, podnes swé služebnjky, w též prawdě ge postawuges, za těch prwnjch námésky: k nimžs poswědčk, gáj sem s námi, wždycky do swéta skonánj: ay diwné přebýwánj!

9. Totoť gsau ty nohy krásné těch kdož tě zwěstowali: okem w oko tě spatřiwssé, swědectwj tobě dali. Po nichž gegich námésstkowé, cyrkwe twé wérnj wůdcowé, takowýž gsau swědkowé.

10. Blažené ucí těch lidj, w nichž takowé skauhy máš: kteréž tebe při nich widj, a ty se gim w nich dáwáš: přesstastnjgi ti služebnjcy, w dobrém lidu pomocnjcy, wůdcowé nebkaudjcy.

11. Tuj se Syonu zwěstuge, pokog a wtěssenj: Geruzalém se se wzbuzuge, Boha swého k chwálenjc: ay gižť Bůh w tobě kraluge, wtěssenjm tě daruge, slawau swau ozdobuge.

12. Budiž tobě chwála Kryste, že s námi wždy zůstáwáš, a gakož prwé skauhy swé, tak y nyuj nám dáwáš: tobě z toho děkugeme, tě w nich mile přigimáme, to wsse k twé cti a slawě.

(1154.) Nyk. 40. d.

Před Kazenjm Služebnjků Cyrkwe w kteremkoli stupni.

Gak. Páne Bože degž poznati, Pán Bůh z swé k lidem mikosti, a z spasenj potřebnosti, wyzdwihl w cyrkwi řád swatý, mezy swými tu legáty.

2. Kteréž k lidem na swém místě, (z lidj ge wybjraw gistě

ſtě) poſýlak, by mu ſkaužili, lidem k nebi wůdcy byli.

3. Sſlechetnj Patryarchowě, ſwatých rodin cţnj Otcowě, Bázni Boži ſwé wčili, w ſkowu ge Božim cwičili.

4. W Aronowě pak oſobě, Bůh Lewity obrak ſobě, genž ſlánku přiſluhowali, oběti Knežj konali.

5. Ale Syn Krále wěčného ſám gſa dědic a pán wſſeho, Figůry ſkoziw, hotowý začal ſwým řád z gruntu nowý.

6. Sám Biſkup negwyššj, prawa zůſtáwage cýrkwe hlawa, zwýſſenjm ſobě rownéhonemá, nechce mjt žádného.

7. Ten poſlal na ſwět ſſirokỳ, Apoſſtoły a proroky, s ſwatými Ewangeliſty, kteřjžto pérem y wſty,

8. Swětu celému kázali, a do času gen trwali: Wčitelé pak s paſtýři, zauechání k wěčné ſtráži.

9. Wſſak w ſtupni negednoſtegném, ale w řádu wſſlechtiſkém, wyššſi, proſtřednj, y nižſſj, pro ſlužbu cýrkwe plnégſſi.

10. Neb y Kryſtus wčedlnjků, wybral ſedmdeſát dělnjků, k wřadu ge cwičiw cele, byť geg konal mohli ſmele.

11. A z těch opět dwanáct wybral, gimž pozor nad ginými dal, aby gak ſlaupowě ſtáli, w řádu wſſecko zdržowali.

12. Taký y Apoſſtolé ſwatj, týmž duchem giž gſauce gati, ſjahny ſobě obrali, prácy ſwých gim dýk rozdali.

13. A aby na potom ſtálỳ, mohł řád býť oſtřjhanỳ, wypſali, gakých tu oſob třeba obrat, w ten způſob:

14. Swědectwj by měli hodné, ode wſſech, y těch kdož gſau wně, we wſſem mjrnj a ſtřjzliwj, maruých pak zyſků nechtiwj.

15. Tagemſtwj magicỳ wſſỳ, w cţném ſwědomj z każdé mjry, tak wřadu cýrkewnjho, hodni z ůſudku Božího.

16. K čemuž bywali wedeni, z mládi při ſtarſſích cwičeni: aby ſe zaprawowali, tjm pewnégi w řádu ſtáli.

17. Gákýchž cýrkew když y nynj potřebuge, ſhromážděni my wſſickni k Bohu zwolegme, Pána zně o to žádegme.

*18. O gediný cýrkwe swě ſám uegwyššj zprámce, budiž nám přjtomen také y nynj, w tomto wěrných ſlauženi.

19. Ach ſám ty, ſám ge nám dáweg, Duchem gich swým powoláweg! w ſrdce gegich dada mikoſt, k ſwatým pracem též horliwoſt.

20. Potwrď gich w prawém Křeſtianſtwj, duchownjm tom ſwatém Knežſtwj, w němž wnitřni záležj hodnoſt, a k ſlužbám ſwatým způſobnoſt.

21. Přiſpoř darů gim potřebnỳch, k prácem y k ſtálosti hognỳch, ať pro tě břjmě dne

nesau, vžitek mnohý přinesau.

22. Učiň to nás miky Páne, tak ať se mocý twau stane: Oblib osoby ty sobě, kteréž stawiť máme tobě.

23. Rozmkuw se sám w srdcy s nimi, učiň včedlnjky swými, zapal ge k sobě mikostj, důstognau oděg hodnostj.

24. Wyslyš to násse wokánj, wyleg na ně požehnánj, ó nejwyššj Bjskupe náš, genž kohos zwolik, ty sám znáš.

(1155.) Not. 221. a.

O přewrácených zpráwcých Cyrkwe.

Slowo wěčné, Otcy rownè w mocy, w bytu, w stáwě, když čas přissel, zgewiko se, gsauc člowěkem prawě: wzawssi těko, genž trpěko, w tě osobě, kteráž w sobě byla hned od wěkú.

2. Krystus saudce, chtě přestupce přikázanj swého, k cestě wésti a dowésti žiwota wěčného, pro gich dlauhy způsob skauhy, se zmařiti, ponjžiti ráčil pokorného.

3. Wsplnými činy swými wúli Otce sjře, se wérneho a prawého nazywá pastýře, čka, gá dwéře, když se béře skrze mne do owčince, tenť stogj w prawé wjře.

4. Gežjssowo tak wznj slowo, gáť sem winný kořen, poswěcenj gsau sstjpenj, a Otec winařem: co sstjpenj z Otce nenj, odřezáno a wmetáno bude w oheň wěčný.

5. Pawel swatý wěrau gaty mikowal Gežjsse: Gežjš hlawa cyrkwe prawá, tak Apossstol pisse, když w cekosti w něm w pewnosti nezůstáwá, nezajjmá, tenť nenj aud zdrawý.

6. Wjrý články wssecky stránky cele wyznáwegme, řádů swatých a potřebných těch nezamjtegme, též swátosti, genž z mikosti Boži dány k požjwánj, řádně požjwegme.

7. Slowo zdrawé, pjsmo prawé, zákona obého, přigjmegme, plew nedbegme Knéžstwa kakoměho, gich hánénj, vtrhánj, proti prawdě Krysta Páně myslit mnoho zkého.

8. Hadowého plodu zkého gest taká powaha, kdež winného kwětu ctného wúně se rozmáhá, hned vtekau, prvé se wlekau, nechtj čjti winné chuti kteráž ge přemáhá.

9. Tak když nynj w posledni dny, prawda wykwitáwá, protiwnjkú, žakobnjkú, gest taká postawa, hledj wssudy, zdaby kudy to zkazyti a zrussiti mohli což Bůh dáwá.

10. Wérné tupjc, káceřugjc, welmi směle saudj, neznagjce giných wúdce, že přehrozně klaudj, na tě kodi kterauž wodj zámratiwým wětrem kžiwým, duch kterýž ge pudj.

11. Žel buď Bože koho hoře, což nynj nastáwá, že ruhači prawdu tlačj twau swatau bez práwá, samj prawj, žeť se wě

wě zprawugj, w wíře, gsauc w Antykrystowě newěře.

12. Rač nám dáti mikỳ Krystie, prospjwánj gistě, na twé cestě slowa twého wčenj zdrawého, obcowati, dokonati, potom s tebau kralowati na wěky wěkoma.

(1156.) Not. 34. a.

Posledni Wokánj wèrného wčitele k swé cyrkwi/ při pohřebu.

Zgew. 14/ 13.

Gako: Kdyż byl Pán Gežiš Kỳš mne cyrkwičko Krystowa, aby tě Bůh skyssek! slys ta má posledni slowa, dřiw než bych odessek.

2. Rozpomeň se, gak bywako, kdyż sem mezy wami (aż se srdce rozplkywako) mjwak swe wzděláni.

3. Gak kratky nam čas wždy bywak, w kostele y doma: kdyż sem wam k srdcy mlúw, wak, hořeka cyrkew ma.

4. Ach gakau sem radost mjwak, kdyż weyročnj swatky přichazeky, tu nam bywak drahy ten čas kratky.

5. Tu bywaky oprawdowě žně Pána Gežisse, w nichž stadce Bohu hotowe byko, y má dusse.

6. Kdyż sse wůkol mně bywali, gak mika kůratka: tak sme spolu rozmkauwali: o! sladka pamatka!

7. Ga sem wam wysoké řeči nikdy nepredkladak: ale wždy tečne wěcy sprostě wam wykladak,

8. O prawém poznánj sebe, a hořkem pokánj: gakby każdy stratil sebe, byko me kazánj.

Luk. 9, 24.

9. Též o wjře w Pána Krystia, meho spasytele: skrz niž dusse bywá čista, gak wnitř tak na těle.

10. Též o kasce mezy wami, gak máte choditi: aby Krystus mezy nami mohk oskawen byti.

11. Giž wjc o tě slawné zaěj nebudu wčiti: ani wjce zde mě twaři nemate wzříti.

Luk. 1, 78.

12. Poraučjm was Panu Bohu; on was můž wzděkati: y djk, geož ga dak nemohu, s wěřicymi dati.

13. Bděte gen a pamatugte na to město nowe: tak se Panu poswěcugte k službě opramdowě. Zgew. 21, 2-27.

14. Wy kteři sie w wjře stali, o wzrůsi pečugice: hledte byste nevstali, w bezpečnost padnauce.

15. Wjte, gak nam dobře bylo, kdyż sme spolu byli: hledte, by wam wjc přibylo kasky k Spasyteli.

16. Wy, kteři sie w swé wlažnosti, aż do dnes trwali, a pokoge w tě lenosti w swědomj newzali:

17. Prokomte se giž geden krat skrz wssecky zadosti: wssak nebudete litował, progdauc skrz ty pasti.

18. Odpočinutj wezmete, se

swým spasytelem: kdyż se rozhorliti date tjm nebeským swětlem.

19. A co pak djm, wy studenj, gakż ste w cyrkew wessli? nečinjc žadne pokánj, Krysta ste nedossli.

20. Než w žadostech zkých leżite, gsauc gako howada: rozkoš, pychu prowodite, kakomstwj wasse mżda.

21. Nečistota, nekadowé, to sau rozkoš wasse: ach procnite oprawdowé, gdeż o wasse dusse.

22. Radjmi wam, gen se zastawte, skuste swého srdce, zadosti zke wen wywrżte, čas was gest na kratce.

23. Tak was Krystus sám zahżege, tak y slowo Bożj wzroste w was, też y nadége, że ste ditky Bożj.

24. Wy odporni nepřatele slowa Krysta Pána! nepřemużte spasytele, toť gest wše daremna:

25. Radégi se wpokorte, gako Pawel swaty, tak sy dobře poradite, gsauc k Krystu přigati.

26. Ga was předchażym do nebe k mému spasyteli: tam oddechnu mile sobě, při něm, mém přiteli.

27. Podte za mnau negmilegssi! mista gest tu dosti: opuste rozkoš wezdegssj, chopte se radosti.

28. Co sem prstem wkazowak, to giż w rukau drżim, co sem wjru rozważowak, to giż cele wżym.

29. Gakau rádost tu spatěngi, o tom wy newjte: budetegli wérni w bogi, take gi wżyte. Amen.

(1:57.) Not. 40. d.

Po zřjzenj a potwrzenj Služebnjkú Cyrkwé.

SWedeným do wnkuwy, degż Bożé wnyslhotowý, tak aby se wżdy chowali, gakż tobě teď slibowali.

2. Skrz dary Ducha swatého, a gasnosti slowa geho, oswěť ge Otče laskawý, ať swětu swjtj gich zpráwy.

3. Solj nebeské maudrosti, posol srdcý w wnitřnosti: ať před zkázau sebe samých střehau, y sobě swěřených.

4. Wwed ge do swého domu, a potwrď k wnyslu tomu, w pracech se neliknowati, swětu nepochlebowati.

5. A w čem gim třeba pomocy, dodáweg swau bożjskau mocý: byť boh dobrý bogowali, pak korunu slawy wzali.

O Klječých Králowstwj Bożjho w Cýrkwi složených, k zamykánj Brány Nebeské před nekagjcými Křjssnjky, Otwránj pak před kagjcými a wěřjcými.

A tak

A tak o Kázni Cyrkewnj.

(1158.) Rot. 259. b.

Gak. Otče nás miky Páne, Ježka, chwala budiž Bohu Otcy nebeskemu, jeż nás wwedł w poddanost Synu swemu mylemu, oddělił a powolał, y oddał za dědictwj, aby nás gemu wzdělał, w wečne mike Králowstwj.

2. Z gehož plnosti duchem bazně swé nás naplnił, k služběgegi kazeň swatau mezy námi zřidił. Nebo, kdež gest Krystowa prawa zřizena kazeň, tu se wzděla y bywa w wěřicych Božj bazeň.

3. Bazeň Páně počatek gestiť Božj maudrosti, tať hřissné lidj Bohu přiwodj k poddanosti: wywodj ge z bábkowa proklaccho Králowstwj, a w wodj s Bohem, s Cyrkwj w mikostiwe přátelstwj.

4. Tiť hřichu nenawidj, gako y Bůh srdečně, vtikagiť y wsseho, což k nim wede mssetečně: Anlž se o co wice sami w sobě kdy rmautj, než když w čem hřichu swého nemohau přemahatj.

5. Pro ně se w sobě na se hněwagi, a se tresey, wedauc we gmenu Krysta Pana žiwot kagicy. Wždy se s Bohem a s cyrkwj w gedinu Duch spogugi, a což Bůh přikazuge, negwic wždy ostřihagi.

6. Apostole těch, kdož se Boha bogj, wokali, mikosť od Boha Otce w Krystu gim zwěstowalj. Oswědčugic, že tito gsaugenj w kazdem narodu, libj se k poswěcenj Bohu, z Krystowa plodu. Skutk. 10, 34. 35.

7. Na mikosť pak od Boha přigate wždy wěřili, by s bazni spasenj swe a s těsenjm rkonali: saud Páně ze wssech wěcy wssechnem předkladagice, mocy metky Krystowy hřichy gich trestagice.

8. Wssecken lid Bohabogny ma wyborne swědectwj, žeť se na ně wztahuge, Boži mikosrdenstwj. Gsauť v Boha w mikosti, gakžto bkahoslawenj, milež sam na ně patřj, hotow k gich wskyssenj. 2 Paral. 7, 16. 2 Korynt. 6, 16 - 18.

9. Oni pak smkauwu Božj duem nocy přemyssingi, aby w ni vstawičně stali, ko vsykugi. W tomť gsau geaich negwětssj a přediwne rozkosse, činiti wulj Boži, toť gest pokrm gich dusse. 1 Jan. 5, 3. 4. 12. 18. 20.

10. Pan Gežis wčastnik gich račil sam wyswědčiti, že geg chuť a pokrm gest, wuli Otce činiti. Pro kterauž (bym hkadowit) aby gi wždy wykonak, pokrm tělesny pustil, a wsse zke podstupowak. Jan. 4, 34.

11. Na němž duch bazně Pane odpočinuk bez miry: dawak se wssem wěřicym Božim w srdce dle wiry: gimžto gsauce wedenj, Gežisse nasledugi, a přikazanj Božich w čistotě ostřihagi.

12. Bati se Boha w lidskem podwodnem přikázanj, gest pobožnost daremna, ba swod a vkkamanj. Ale bati se Boha wedle swatehy skowa, totok gest w lidu prawa, gruntownj Božj slawa.

13. Tok gest cyrkwě ozdoba a přeskawna koruna, budmež wděčnj, žek y nam tato gest mikost dana: prosme, by nam wnj byko w čistě prawdě slauženo, kaznj, slowem, přikkadem dobre w nas rozmnoženo.

14. Pan dj: kterež mikugi, take karam a tresey; w cyrkwj swé zahynautj nikdy žadneho nechcy: protož božskau a bratrskau kazeň sluchegme wděčně, takk nas Bůh zachowáwa w mikosti swé konečně. Matt. 18, 15-18.

15. Otče! genž gsy nas w službu Synu mikemu poddak, prosymek aby nas w tom duchem swym vtwrzowak. O přispoř nam pokory, tichostj, swatě bazně, ať bychom skrze něho, přisslj do slawy wěčné.

(1139.) Not. 40. d.

Horliwý Bůh nehorliti proti hřichům nemůž.

Nčw Boha wssemohaucýho, kázeň na zlé horlicýho, wyprawugmež k předessenj, a po mikosti tauženj.

2. Gehož prorok hněwiwého, widěk přewelmi hrozného: an zemj hněw geho třesa, pohnul z mist swých y nebesa. Nah. 1, 2. sq.

3. Z chřipj geho dým wycházek, z vst oheň z jiragicý sšek, z Magestátu hromobitj, y ohniwé krupobitj.

4. Sám dj: gá gsem Bůh horliwý, na neprawosti zůřiwý, mstě pro hřich Otců na synech, w pokolenj třech y čtyrech.

5. O čemž w pjsmě mnoho psano, mnoho smutných vkázáno příkladů, z tě Božj kázně, k nabývánj slussné bázně. 2. Mogž. 20, 5.

6. Na Adama pro hřich geho, řeky pustik hněwu swého, kterýž po wssechnech lidech gde, na wěky z mnohých nesegde.

7. Kaina od Otce zahnak, a w žádosti swéta wydak, zbawik důstognėho knězstwj, y s prawem prworozenstwj.

8. Swět prwnj wssecken wodami zatopik s gegich wnadami: prokletj daw y na Chama, s rodinau, wec potud známá.

9. Swěta též wssecky národy, baurj gako mořské wody, gedny druhými trestage, y z gruntu wsse wywracege.

10. Nechage národů we tmách, a Izraelských w mrákotach, wssecky paussti w ohawnosti, podlé gich srdce ljbosti.

11. To pak gest negtěžssj rana, že hřissnikům prospěch dáwá, aby swau wůli činili, že Božj gsau za nic měli. Rim. 1, 21. 28.

12. Stůk gich gim byť byk w ssydko, pokog wěčné smrti hrdko, maudrost ge oslepowala, sylka wlastnj wymráceka,

13. Pau-

13. Pausstil ge y na swau prawdu, by činjce gi potupu, ctitele Božj hubili, tak se Bohu protiwili;

14. S Faraonem za to pomsiu sprawedliwau berauce mzdu: plný o tom přikladů swět, y w nynégssjch nassjch dnů změt.

15. Aniž wssak swým co odpaussti, na ně kázeň ostrau paussti. Na paussti gak zmořil mnohé? dwa knězj ohněm spálil swé.

16. Marya zmakomocněka, některé země požřeka. Mogžjš, Aron, w zemi newssel: Elj též byw trestán wmřel. 5. Mog. 3, 23.

17. Tak Dawid, prorocy wssickni, když w čem byli neposlussnj, (třeba ze mdkoby) shledáni y hned bywáli trestáni.

18. Domu swého nessanowak, zemi, město, chrám w paussť wydak: pokłady swě w rozebránj, lid w smutné dak poslmykánj.

19. Trescet y gesstě Křestany, těžkými swými ranami: čehož gestli se kdo casně nevlekne, zhyne wěčně.

20. Toť gest kázeň prchliwosti, přiwodjcý do propasti, těku, dussi k zahynutj, k sezránj zlých wěcnau smrtj.

21. A wssak y w Krysta sstjpené, duchem prawdy porozené, tresce pro gich přečisstěnj, owoce wjce nesenj.

22. Protiwnjky na ně paussťj, y Satanu též dopaussťj, často ge zassigkowati, pokussenjm stěžowati.

23. Nýbrž gim y Ducha swého, w srdce dáwá zůrimého, saudcy, každé wychýlenj, by hned trestak bez prodlenj.

24. W cyrkwi pak meč ducha zprawik, moc a řád kázně postawik, aby pastýř owce trestak, ažby hřjssný hřjchů přestak.

25. Ay toť kázeň otcowská gest, z niž cyrkew má ozdobnau čest: a kdož se gi poddáwagj, že Božj gsau, dúmod magj.

26. O bogtež se Boha hřjssnj, a přestaňte zlého wssickni! ať se na wás mjc nemnožj, k zatracenj kázeň Božj.

27. Wy kagjcý wděčni buďte, mikosti Božj, a sudte, že cestau kázně zde gjti, Krysta gest včastnu býti.

28. Gehož Otec ač mikowak, wssak pro hřjchy násse trestak: tak že cestau gjti Krjže musek, k swé sláwě se bljže.

29. Požjwegtež w něm naděge, že pron y wám Otec přege. Tjm se w kázni potěssugte! tak se k sláwě přibližugte!

(1160.) Nyk. 29. a.

Gako: Giž posledni časowé.

Tomuž miko spasenj, času nynégssjho, z Božjho smilowánj muže dogjti geho.

2. Neboť wkracuge dnů, Bůh z dobrotiwosti, w nichž byko mnoho bludů, a hroznych temnostj.

3. Wnichžto mnohý newědek, máli mikost Božj, čiliby w w hněwu bydlek, w němž se zakost množj.

4. Co nad to může byti, zarmaucenégssjho, nez neznáti mikosti, k sobě Pana swého.

5. Ale Pán wssemohaucý nechtěl toho mjti, aby w něho wěřicý, měli se zmantiti.

6. Protož Ewangelium possekstwj mikosti, znamenge národům, k welikě radosti.

7. Gimž každé pochybenj, dokonce odgjmá, sskodliwé netwědomj, z čkowěka wynjmá.

8. Neb odpusstěnj hřjchů, také žiwot wěčný, bez zásluh lidsskych skutků, wssem gest rozhlásseny.

9. Tohoť pewné swědectwj, když nám Bůh Syna dal, z swého milosrdenstwj, aby hřjchy snjmal.

10. Syn w nassem čkowěčenstwj, w swěte se ukázal, welmi zgewná swědectwj, když swé wydáwal.

11. Na smrt Dussi pokožik, z welikě mikosti, swau newinnau krew wylil, zgewil kásky dosti.

12. Ay toť mikosť gistotná, od Syna Božjho, krwj drahau stworzená, co nad to gistssjho?

13. Nad to Duch swatý poslán, by swědectwj wydal, Krystus byl oslawowán, a w wěrných přebýwal.

14. Gimžto gsauc Apossstolé zmocnění, swědčili, ti prwotnj possłowé, diwy to twrdili.

15. Ze hřjchů odpusstěnj, we gménu Gežisse, také w nebi bydlenj, béře wěrna ljsse.

16. Gimž hřjchy odpausstěti, Pán Krystus tu moc dal, y take zadrželi, gakž sám od Otce wzal.

17. Nka, cožby zde swázali, to w nebi swázáno, a cožby rozwázali, budeť rozwázáno.

18. A kterauž gsau moc wzali, od Syna Božjho, tu y cyrkwi wydáwali, z ustawenj geho.

19. Také chce s námi bydliti, do skonánj swéta, byť každy mohl wědeti, od prawého swědka,

20. O swém gistém spasenj, žiwota wěčného, a neb y zatracenj, žiwota hřjssného.

21. O co bezpečnégssjho, w swěte může býti, nežli negswětégssjho slowům w tom wěřiti?

22. K tomu cyrkew obnowil, nynégssjho času, služebnjky w ni wzbudil, nebeského hlasu.

23. Byť geg owce slyssely, w shromážděnj wěrných, a k němu se hrnuly, nechagjc falessných.

24. Tak se znowu rodili, w čkowěka nowého, w Krysta se obláčeli, spasytele swého.

25. Neb na to se pokřtili, swlačegjc starého, a hřjchy swé obmyli, čkowěka zasslého.

26. A požjwali toho, wždy bez pochybnosti, w těle a w krwi geho, skrze služebnosti.

27. Krystus chléb tělem nazwal, a wjno krwj swau, gisti, pjti rozkázal, na památku wděčnau.

28. Byť tělem na smrt da-

nym

nym a krwj wylitau, přigimali dussem swym, smkauwy pečet gistau.

29. Twé nasseho spasenj, wěčného žiwota, z Krystowa nabýzenj, w cyrkwi gest gistota.

30. Kdož mikuge spasenj, můžet ho dogiti, a z Krystowa swědectwj gim waisstěn býti.

31. O chwáliž dusse Pána, z takowé mikosti, žet w cyrkwi připrawená, reyž gemu z wděčnosti:

32. Tobě chwála Boże můg, take děkowánj, že sy nawsstjwil lid swůg, z swého sstowánj.

33. O což sy ty připrawil, degž toho wjti, aby hřissný spasen byl, rač pomoc činiti, Amen.

(1161.) Not. 193.

Cyrkew winnice Božj, řezánj, kopánj, a ostawičného osseřowánj potřebug cy.

Ostawugtež měrug Hospodina, genž obmyslil y způsobil nám spasenj skrze Syna: kteréhož proto na swět poslal, aby skrze něho, swé králowstwj w lidu wzděkal, a w něm miłosině přebywal.

2. To králowstwj geho gest cyrkew swatá, gim dobytá, wykaupená, očisstěná, y obmytá: kterauž gakžto winnicy drahau, kwůli sobě sstjpil, přes w nj wkopal, wěj ostawil, zprawau potřebnau opatřil.

3. Dal gi práwa swatá y wstawenj, k zprawě wssechněch genž na winný kořen byliby sstjpenj, byť zdarně rostli z toho kmene, w ratolesti mocně, wydáwagice owoce chuti geho přerozkosině.

4. Rádem prawým, a swatým posslussenstwjm, gi obdařil a obhradil, gakžto płotem negpewnéssjm, byt w tě ohradě zůstáwagje, dělnjkům kopánjm, zalewánjm zrůst swůg magje, w požitek rossla wždycky wjce.

5. Wwedl na nj y wwodj dělnjky, patryarchy, též proroky, Apossstoły s gich potomky, w winkuwé demnjho penjze, k práci tě ge wjce, aby statečně dělali, odplaty wěčné čekali.

6. Wsselikého dika tě swé winnice, moc gim dal swau, poručil a swěřil gim od nj y kljče, aby hodným gi otwjrali, na winném kořenu, wzděkawali, zprawowali, nehodným pak zawjrali.

7. Kdožby chtěl w té winnicy wywolenė, a k dědictwj blazenému wěčné sstawy odložené, ratolestkau plodistwau býti, ten musý přijiti, Krysta w cele geho zprawě, a býti wěn sstjpen prawě.

8. Zůstáwage na tom winném kořenu, přigjmati každau službu tu dělnjkům poručenau, wssemu posslussně obcowati, w hradbě zůstawati, služeb cyrkwe požiwati, owoce ctně wydáwati.

9. Každá suchá ratolest na tom kme-

kmenu, genž owoce newydáwá, beraucz službu tu zřjzenau, odtud býti má odřezána: Owoce nesaucý, počisstěna, oklesstěna, k hognégssjmu způsobena.

10. Nemáť aud vmrtwený mjsta w těle, kterěžkoljw, neprawoſtj nemá býti nakwassenė: neprospjwalić mu hogenj, a gde wjc w zmaženj, audům giným k pohorssenj, máť přigjti k zawržení.

11. Moc služebnjkú cýrkwe y powinnoſt, gest, w tom těle porussenau oklesstowati zbytečnoſt, hřjssným nekagjcým zehratí, z spokkú swátých hnáti, od cýrkwe odkučowati, leč se hřjchú budau káti.

12. Nebť na to gim od Krysta ta moc dána, čemuž každá dusse wěrná, k poskussenstwj zawázána, k saudům a prawům Božjm státi, buď že gi zehnati, aneb přjssně prokljnati budau, w tom ge přigimati.

13. Pewnėť gest na to Páně wyswědčenj: Gakž wy komu odpustjte neb zadržjte hřessenj, neginúcet se dége w nebi, což wy zde na zemi, rozwjzete, rozwázáno, což swjzete, gest swázáno.

14. O blaze tém kdož té kázni obcugj, po tomť se Synu Božjmi w cýrkwi swatė býti znagj, držjce swatých obcowánj, a stogje w pokánj, magjť hřjchú odpusstěnj, nadégi gistau k wzkřjssenj.

15. O Boże genjž nás přiwedł z swé mikoſti, k Synu swému, a geho cýrkwe swaté twé včastnoſti, degž ať sme twým prawům poddánj, w swatém obcowánj, káznė swaté ostřjhame, w mikoſti twé zůstáwáme.

(1162.) Not. 30. b.

Radoſt cyrkwe když hřissnj kagicý zase do spolku owozowáni bywagi.

KEseliž se gižnynj, wſſelikỳ čkowěk wěrnỳ, w Bohu swém spasyteli, wěrjcých wykupiteli.

2. Přissko ay vtěssenj, z Božiho nawsstjwenj, z mikosrdenstwj geho, nám w Krystu včinėného.

3. Chwalmež Páně radostnė, zpjwegmež potěssenė, pro geho smikowánj, a pokoge nawrácenj.

4. Chwjle ach vtěssená, radoſti ducha plná, když se zase zgewila, mikoſt bożſká nawrátila.

5. Ey co nad to sladssjho, neb co radostnėgssjho, gak k tomuto přigjti, nadėgi k spasenj mjti:

6. Na smutek a na žalost, nepomnj prawá radoſt, kdáj srdce truchlėho, tuť proměna bywa wſſeho.

7. O těssmež se w Bohu swém, nebť on gest dobry wſſechněm, srdce sprostněho wěrnym, a k němu cele dowěrnym.

8. Zpjwegmež potěssenė, pjsen

seň nowau radostnè, ó někdy zarmaucenj, pro wůle Božj hledánj.

9. Skunce obweselenj, nam byko w zastjnènj, záře prawdy zatmènj, těžkè byko zarmaucenj.

10. Žakostènj a smutek, naplnik byk přibytek, wnitř y zewnitř wzkosimi, a těžkými pochybnostmi.

11. Ay gak se žadostiwè, swětko zgewiko milè, na moři tápagicým, w nechwili těžkè tonaucým!

12. Chwalmež Pána z mikosti, neb zbawik nás truchkosti, těžkèho zarmaucenj, wčiniw diwnè směnènj.

13. Aby nássi plačowè, nárazmnj zámutkowè, kwilenj, žakostènj, brako diwnè promènènj.

14. Twář wkázal weselau, dak zas mysl pokogenau, wčinik z toho radost, z čehož džiwe byka žakost.

15. O předimnè změnènj, nenadálè spasenj, z negwyššího prawice, ó chwalmež ho wždycky wjce.

16. Cestu zgewik w bezcestj, z swého mjlosrdenstwj, kdež byko zahynutj, wčinik toho zniknutj.

17. O přediwná maudrosti, chwály hodná mikosti, samas to způsobika, zásluhak žádná nebyka.

18. Amen giž wssickni rceme, w Bohu dowěrnost mějme, žádegmež požehnánj, w nebi spoku kralowánj.

O přenasledowánj a Saužen Cyrkwě.

(1163.) Not. 258. b.

Gako: Giž skussi z srdce swého.

Ach! ach milj Křesťanè, co gsme dočekali, neb se giž na nás prawè, ten hněw Božj walj. Pro mrjutè nássè zkosti, hřichy, neprawosti, gimiž gsme wrazyli, geho welebnosti.

2. Pohleděž gak se s námi, přesmutnými dèje, neb se nám w nassj zemi, bydlenj nepřeje, Musýme prec wandrowati, wsseho tu nechati, a do cyzý kraginy smutnè se prec brâti.

3. Ach gak těžkè kaučenj, s přáteky mjlými, ach kam se obrâtiti, s manželkami swými? Kterak djtky opustiti, a gak ge žiwiti? Ach! my přesmutnj lidè, co máme činiti?

4. Mnozý hned od mkadosti, nic gsme neskusyli, z požehnánj Božského, statku dosti měli. Nyuj magje oddechnauti, a odpočinauti, mnozý giž k swé starosti, musegj žebrati.

5. Ach! kam se obrâtjme, my ssedjwj kmeti, gsauce giž w tom spůsobu, gako mkadè děti. Nestogjc o bydko časné, ale raděg

wěčně, čekagjc, brzoli giž násse swjce zhasne.

6. Zhřessili gsme tak těžce, proti Bohu swému, zaprawme zwau wjru, negsauc wěrnj gemu. Sprawedliwě odsauzenj, na wěčné trápenj, púgdem w horaucý pěkło, gemuž konce nenj.

7. Posylněmež se wssyckni, budme w wjře stálj, a tak se zalibjme, nebeskému Králi: Budme wyhnanczy pro Krysta, neb on srdce čistá, s sebau wěčné přimede, w ta nebeská mjsta.

8. Plačmež milj Křesťané, plačme swého pádu, plačme staržj y mkadj, neb proti nám zradu ze wssech stran gjž wkládagj, a nás wyhánětgj, w nássj přemilé wlasti, zjwit se nedagj.

9. Plačte srdnatě s námi, makě nemkuwňátka, kdež wás (Bože!) zanese, wássi miłá matka? Co gest swět, gesstě newjte, wandrowak mussýte, gsauc newinně chudátka, dost pauze skusýte.

10. Rozzehnegmež se smutnj, s wlastj mikau nassi, když nás obohé lidi, od statku preč plassj. Straňme pro Krysta zde w swětě, což máme neglepssj, nagdem zas w nebi statek mnohokrát milegssj.

11. Zehnegž tě Bůh, rozkossná násse česká země, z tebeť se smutnj berem, nynj, české plémě. Bůh tě zehneg matko miłá, wssaks přjznjwá byla, laskawě a bohatě, nás wssecky zjwila.

12. Bůh tě zehneg vrodná násse mikà wlasti, gjž vbozý Čechowé, nesmjme mjc wlásti. W tobě nemáme bydlenj, gsauc wypowědeni, pro Kssafft Syna Božjho, welice ssauzenj.

13. Zehneg tě Bůh králowstwj, násse miłé české, hle giž w tobě panuge, pokolenj wlaské. Cyzozemcy twogj Páni, Čechowé wyhnanj, Synowé od swé matky, sem tam rozmetanj.

14. O! Boże wssemohaucý, pohled doku z nebe, wyslyssiž prossby násse, my prossýme tebe: Račiž nám pomocen býti, bychom mohli mjti zas swobodu, a wděčně, kalich twůg zdepjti.

15. Tak bude naplněno, což gest přikázano, když nám w čistotě bude, twé slowo kázano. Budem se z něho těssiti, a w naděgi státi, že budem po ssauzenj, radost w nebi mjti, Amen.

(1164.) Not. 223. b.

Gak. Ach Boże pohleď z

Ach Boże, k gakému wěku, ráčils nás dochowati: Stepsstěť se w prawdě člowěku na swětě giž trwati: Pro mnohé wzessťě nerestj, gež musýme pořád nesti, a to čjm dál tjm wjce.

2. Podlé slow Krysta Gežisse, wssewědaucýho Pána: Gsti giž Křesťanská rjsse w prawdě Božj zmotana: Ten s mnohstwjm stogj a wěrj, giný pak wtipem swým wěrj, tagemstwj Boha swého.

3. Z takowých těžkých newolj, co nepocházý smèle? Kain w tom bjdném wdolj, potkawnge Abele: To činj wšyckni bkudaři, w pouářách y w zkosti stařj, když newinné sužugi.

4. Ale přigdeť ta hodina, saudce spraweḋliwého: Kterýž od toho zkosyna, požáḋá krwe geho: Djť mu, kde gest bratr zabitý? Mordeři a wrahu litý, giž mé pomsty nevgdeš.

5. O miká cyrkwe kodičko, gakť se diwné zde děge; wěrných na tobě maličko, gimž se swět gesstě smège: D'ábel vkrutnosti plný, walj na tě morskě wlny, wěda že má čas krátký.

6. Ale stůg a saásseg mile, bljžjť se wykaupenj: Hned dogdeš břehu a cyle, kdež žádné baurky nenj: W tom pak twogi nepřátelé, zhynau na dussi, na těle, gsauc do pekla swrženi.

7. Bychom z toho swěta byli, takowé nenáwisti nikdybychom necytili, gak nám řeč Páně gistj: Ale wjť dobře Satanáš, že gsme my Božj, a Bůh náš, protož proti nám baurj.

8. Boże, Boże na wýsosti, procyť a pohleḋ doků: Wyskyss křik, pláč, a žádosti, kterěž činjme spoku: My twe stádečko přesmutné, kterěž množstwj zlých vkrutně kaupj a hrozně trápj.

9. Pakli chceš nás potrestati, pro násse neprawosti: Treseýž nás sám, nechtěg dáti, w moc nepřátelskě zkosti. Tobě, tobě sme zhřessili, a twých pobut zaskaužili, tobě se poddáwáme.

10. Otče wyslyš a wyswoboḋ, ze wssech bjd a žakosti: K pokogi měčnému sprowoḋ, Ducha twůg těs nás w truchkosti: Pro Gežisse Syna twého, wykupitele nasseho, Amen, stań se tak, Amen.

(1165) Not. 223

G. Ach Boże k gakému wěku.

Ach Boże pohleḋ z wýsosti, a smikůg se nad námi: Gak swatých twých gest w skrownosti, potřenit sme bjdami. Twé slowo swět potupuge, wjra prawá se wzdaluge, ode wssech Synů lidských.

2. Wedaut fakessná včenj, podlé wtipu wkáslnjho: srdce gegich swornè nenj, gsauc bez slowa Božjho? Ten to, druhý ono welj, cyrkew prawau zkostně dělj, a stkwj se zewnitř pěkně.

3. Bůh shlaḋ wsseliká včenj, kstiwě nás swozugjcý: Neb dj to pyssné shlučenj: true, kdo smj nám co řjcy? My máme práwo, moc, přednost, gak a co cheeme, tok gest etnost, kdo gest, genžby nás věčl?

4. Y prawj Bůh, musým wstáti, chudj gsau rozptýleni: Srdce gich nemůž než kláti, skyssekt sem gich vpěnj: Skowomé na zgewném placy, spůsobj gim těžkau prácy, a zsaužených spomůže.

5. Gak stříbro sedmkrát přeh-

nanè, skrz oheň, bywá čistè: Tak slowo Božj nám dané, má býti při nás gistè: W křižit se gistè prubuge, sýla geho se spatřuge, a stkwj se wssudy gasnè.

6. To rač ó Bože chrániti, před tjmto hauffem zkostným: W paměti swé rač nás mjti, ked Slowem swým mikostným: nebť mûkol gsau bezbožnjcy, když takowj vkrutnjcy, w zemi předek mjwagj.

(1166.) Not. 19. b.

ACh gak přežalostně cýrkew swatá kwjlj, od nikud nemage pomocy w tu chwjlj: pohleď, pohleď ó Gežjssi, pomocnjku miły.

2. W prawdě sme syrotcy bez Otce zůstali, nepřátelé mnozý proti nám powstali: powstaň, powstaň, ó Gežjssi, spasyteli stáky.

3. Nessanugsť twého stádečka wěrného, krwj twau wylitau draze kaupeného: ssanůg nás sám ó Gežjssi, z trůnu nebeského.

4. Praktyky zkobiwé proti nám skládagj, a geden druhému rady dodáwagj: buď nám wůdce ó Gežjssi, ať twau moc poznagj.

5. Gakobychom my giž neghlawnějssj byli nepřátelé, na nás tak se rozkobili: ach procyť ó Gežjssi, nás přjtelj miły.

6. Wyhkassugj nás wssech za Kacýřům zkostných, že tobě skaužjme, odkaučje se od nich: přizneg se k nám ó Gežjssi, skrze rauhánj gegich.

7. Owssem twůg hauff maly welmi znassj těžce, že nepřjtel mkuwj kstiwě, a co gen chce: newaž, newaž, ó Gežjssi! toho sobě lehce.

8. Proč tak, ó slunečko, Pane Gezu Kryste, dáwáš zamjtati swětko twé přečistè? předcházeg nás, ó Gežjssi, zde y w každém mistè.

9. W zatmènj twém také hwězdy se lekagj, neb mnozý wěrnj w bludy upadagj: ukaž blesk, ó Gezu Kryste, ať swůg blud poznagj.

10. Wssak sy nám přisljbik, že chceš býti s námi, až prawě do swěta tohoto skonánj: ach buď s námi, ó Gežjssi, w welkém wnawenj.

11. Nedáweg nás k wůli nepřátelské zkosti, giž dosti zemdlené srdečnau žalostj: pohleď na nás, ó Gežjssi, z nebeské wysosti.

12. Předchazeg sam hauff swůg, ó Páne Gežjssi, ať widj žes ty sám wůdce nás neglepssj: Ach měg w srdcy, ó Gežjssi, twau Křestanskau ržjssi!

13. Wssem kteřj bezhrdlj nasseho hledagj, deg gim to, ať tebe Boha swého znagj, že máš paměť ó Gežjssi na nás w wěčném rágj.

14. Genž gsy žiwé wody sám ten hogný prameň, zkosti nepřátelské uhas hrozný plameň!

Amen,

Amen, přijspěg ó Gežjssi ku pomocy Amen.

1167.) Not. 15. b.

ACh Otče nebeský my twé ditky, na tebe spolehám co syrotky, ochraňug, opatrug, gako kwitky.

2. Nebo nic bez tebe nemůžeme, a protož pomocy twé žádáme, wstáwagjc, lehagjc, tě wzywáme.

3. Mikost twá přehognā budiž s námi, ať nás zkost dábelská nic nemámj, cesty swé, prawdiwé, deg k poznánj.

4. Skowem twým, přeswatým/ posylug nás, nepřjtele dábla zažeň od nás, aby tak, wsseligak, neskkamak nás.

5. Y nechť gest twé gmeno zwelebeno, což činjš z kásky swé, buď chwáleno, kdanj se tobě každé koleno.

6. Y my skutky twé weleskáwné, y nynj y wždycky wyznáwáme, chwála buď tobě, nás miký Páne.

(1168.) Not. 199.

ACh Páne! když přigde leto k wyswobozenj? skorowli lid swug z tech paut wyswobodjš sám? gak dlauho nam ruka pyssnych lidj k sauženj má dolehati? že newjme, kdy a kám? ach! kdyby pomoc twá z Syona přispěla, a cyrkew wěrjcych swobodu twau měla!

2. Dássli giž wkast swau zkým k osedkosti do ceka? kdež bude horliwost a mocy twé skáwá? možneli aby twá ruka pomoct neměla? wěrně twé sljbenj nás neoklamáwá: ach nechť se nám podle slibů twých brz stane! Izraelowi buď spasenj twé dane.

3. Boże Izraelský, Otče, Páne, y tworce! smilug se nad lidem, po tobě nazwaným: my wssickni sme hljna, ty gsy hnětič y zprawce; ach nezamjtegž nás, kterj gsme dikem twým! ach nechť se z Syona wkáže spasenj, slitug se, a posslj nám wyswobozenj!

4. Nehněweg se přjliš, pro nasse prowinénj, nezpomjnegž wěčné těžkých neprawostj: o nechť zas nagdeme laskawé odpusstěnj, mrzkých nassich hřichů, y wsselike zkosti! ach potěš nás zase, po mnohém trápenj, a deg nám z Syona ohlásyt spasenj.

5. Strážj Izraelský! obrať se k stádu swému, genž tak rozptylene, a bkaudj stracene: wytrhni ge z mocy wlku přewkrutnému, pospěš a retug sam owce opusstěné: ach kdyby spasenj z Syona přispěko, a stádce twé wyswobozenj giž měko!

6. Neprodlewegž wjce, powstaň pastyřj wěrný! přigď, posylň a wzdraw, co mdlé a zraněné: nawrať zabkaudike, hledeg to, co zstracené, wčiň s námj, twými, smjřenj laskawé: ach skyš Izraele tauzebné modlenj, a deg nám giž spatřit z Syona spasenj. Amen.

(1169.) Not. 40. d.

G. Chraň nás Páne při slowu

BOže negmilegssj Otče, wzkáme w gmenu Gežisse, k tobě, wěřjc že nás z wssého, wytrhneš trápenj zkého.

2. W kterém nynj postawena, gest násse miká kragina, snássic mord, kaupežstwj sskodné, k tomu wyhnanstwj zakostné.

3. Protož ó kaskawý Páne, neodwracug twáři twoge, od těch, kteřj w każdé době, zkázagj daussánj w tobě.

4. Nepřispěgessli k pomocy, kdož bude obstáti mocy, když swět, tělo, D'ábek lstiwě, odtahuge od prawdy twé.

5. Wkaž twau moc stwořiteli, ať wjcnepássj swau wůli, kteřj prawdu skowa twého, chtj wyhnat z srdce lidského.

6. Ach nedopusť bezbožnjkům, tu ým y nassim protiwnjkům, nad námi moc prowoditi, od twé prawdy nás kaučiti.

7. Rozptyl gegich pyssné rady, známé včiň kniwé zrady; swětu, w kaud zawedeném, welkau křiwdu trpjcýmu.

8. Tak poznagi, že asy ty sám, ten mocný nepřemožný Pán, který pyssné ponižuge, opowrhkě powyssuge.

9. Wytrhnij prossýme wrauzné, twé maličké stádce sprostné, z prostřed zkostných protiwnjkům, prawdy twé nenawistnjkům.

10. Včiň, ach včiň Gežissi, spasyteli negmilegssj, zdrž nám pastwu skowa twého, geuž sytj dussi, ne těko.

11. Ať tě zde w této žakosti, chwáljme s welkau wděčnosti, a potom w wěčném twém stánku, skawjme wždycky bez smutku, Amen.

(1170.) Not. 19. b. d.

O Retunk Božj.

BOže Otče, Synu, také Duchu swatý, w trogicy bkažené wždy gedné podstaty, pastýři dussj nassich, sám dobrý a swatý,

2. Myť k tobě twé stádce srdečně wokáme, pomocy retunku pokorně žádáme: neb krom tebežádného obrance nemáme.

3. Wizyž miký Páne, nač sme přissli nynj, gak pro násse hřjchy, z twého dopusstěnj, dáni sau w neswobodu chlebowé duchownj.

4. Twé přeswaté skowo pokrm dussj nassich, gižť se nám zdržuge w nynégssich těch časých, bezbožnj se honosý, w swých proti nám hkasých.

5. Wssudyť powstáwagi zaussali synowé, o to wsylugi, byť twogi zborowé, byli w nic obráceni, y swatj řádowé.

6. K swým bkudům, nálezkům, wérné potahugi, ge na mjsto prawdy sličné wystawugi, raucho ctnostj, pobožnost, w twárnost proměnugi.

7. Mikostiwý Páne, račiž to zrussiti, o čež se ze zkosti smě-

li

li pokusyti, byť se gich předsewzetj nemohko trefiti.

8. Degž prospěch a zrůst sám prawdě slowa swého; nebeg zniku cestám bludu sskodliwého! wstawugž nás při sobě, zbaw lidu sceſtného.

9. Nebť nás obkličugj mnohá pokussenj, zwkáſſtě pak w tento čas, gižť gim konce nenj, rač toho učiniti, brzké dokonánj.

10. Degž srdcým nedbati na strach toho swěta, bychom se drželi cele Pána Krysta: nebť geſt nášſe wtěcha y cesta přegistá.

11. Kdož budau kráčeti po cestách zžjzených, nebudauť zbawenj pomocy potřebných, opatřjt on službami, podle slibů wěrných.

12. Dáť gim Bůh pastýře, podlé swého srdce, byť oni z mikosti pásli geho stádce, na pastwách přerozkoſſných, milé geho owce.

13. O sláwo nebeská, wztáhnij swau prawicy, ukaž w prawdě swau moc, ať w tebe wěřjcý poznagj, že gſy ty sám wěčné kralugjcý.

14. Degž to w srdce lidská, ať se tebe bogj, ctj, welebj, chwálj, při tobě wždy stogj, Otcem swým wyznáwagjc, wjru zachowagj.

15. Pane Gezu Kryſte, čiň nás sobě stálé, za to tě žádáme, w prawdě twé trwalé, ať tě wěčně chwáljme, nebeského Krále.

(1171.) Not. 157. c.

Gak. O Kryſte Ann že pokoge

HOže smutných potěſſenj, Otče oprawdowý! Skyš žakobu a kwilenj, chudičké twé wdowy: Od protiwnjkům zsauzené, a w zsauzenjch opuſſtěné.

2. Ta wdowa hořce kkagjcý, Pane, twá církew geſt: Nota pyſſné panugjcý, pro samau prawdy čeſt: Lehěj gj, trápj, wyhánj, bydliti při sobě bránj.

3. K saudcům země giž běhaka, ochrany hledagjc: Wedne y w nocy wokaka, wſſak nezgednaka nic: Neb tě Boha se nebogj, z chudých bez sudu smich strogj.

4. Y když nenj na tom swětě, rady, ni pomocy: tim wrauceněgi wzywáme tě, ó degž se přemocy: Saudce w nebi spráwedliwý, Otče wſſech nás litoſtiwý.

5. Spomoz nám z protiwenſtwj wſſech, a při prawdě nás chraň: Neboť ſme doſſli časů těch, o nichž powěděl Pán: Rka: když Syn člowěka přigde, zdaž wjru na zemi nagde?

6. Pakli minis swěta zkosti, konec učiniti: O! popřegž trpělliwoſti, a rač pospjſſiti. Ke dni saudu, k způsobenj, nám wěčného wykaupenj.

(1172.) Not. 223.

Gako: Pane Kryſte k tobě.

NYnj Boha s námi nebyko, (rcžj Jzraeli nyni:) byť Boha s námi nebyko, byliby-

chom potřjni. My genž sme stádečko malé, gemuž množstwj we zlém stále, hned ze wssech stran odpjrá.

2. Hněwu swého w rozpálenj, za žiwaby nás byli (kdyby Božské dopusstěnj w tom byko,) y sbitili: gako prauda sylné wody, bykoby smrtedlné sskody, zachwátiky nás prudce.

3. Dika Bohu! genž bránitj, ráčil nepřátel zkosti: Dusse násse gegich sýti znikka, co pták s radosti: syť kleska, my sme swobodnj, tak nás chraň Pane den po dnj, tworce nebe y zemé.

(1173.) Nol. 40. d.

Chrán nás Páne při skowu swém, a zkaz Turky s Antykrystem, kterýž Krysta Syna twého, swrcy chtěgj z trůnu geho.

2. Dokaž mocy swé, Gežissi, žes ty Pán Pánů negwyssi, bran cyrkwe swé w každau chwjli, bychom tě wěčné chwálili.

3. Těssiteli Duchu swatý, deg nám smysl y wjře sworný, budiž při nássem skončenj, po smrti deg oslawenj.

4. Zrussy praktyky zlých rad Páne, nech se gim podle nich stane, at sami w gámu padagj, kterauž wérným twým kopagj.

5. Wždyť někdy poznagj z toho, že máme Boha žiwého, kterýž nad wssemi straž drží, témi genž sylné w tě wěrj.

(1174.) Nol. 326. b.

G. Při wodách twých o Babyl.

Cyrkew gest Panna mně miła, z mysli mi newychází: ctnostmi, cti, chwály nakyla, z nj má radost pochází: chcyť s nj býti, bych měl mjti, kříž, bolesti, wsse chcy nésti: toť mi se wynahradj, potěssenjm a wérnosti, kříž mág ona osladj, podle mé žadosti.

2. Nosý korunu na hlawě, z přegasných hwězd dwanácti: skuncem gest w krásné postawě, a mnohau oděnā ctj: na měsýcy, má slogjcý, Boha Pána: gsaucy wzdána, ku porodu pracuge, porodila Syna Krále, kterýž wssecko zprawuge, gemuž slauží stále.

3. Na to hněwā se drak lity, a chce Syna sežrati: wssak toho skrze baurky ty, nemúže wykonati: ten Pán swatý, gest pogáty, w nebe k Bohu, pod swau nohau, má žábka s geho zkostj; matka zde trwā na paussti, wssak Bůh Otec z mikosti, wždy gi neopaussti.

4. Budiž Bohu Otcy sláwa, y Krystu Synu geho: (kterýž sám gest cýrkwe hlawa) w gednotě Ducha swatého: on kkagjcý, swé wěrjcý, rač těssiti, y chrániti: drak s Babilonskau zkosti, nechť přigde w nic, netrápj wjc, Synů drahé mikosti: degž to Bůh z wýsosti.

(1175.)

(1175.) Not. 157. c.

Gak. O Kryste kněže pokoge, ꝛc.

Y gižnynj, ó přeslawný Gežissi, k twé ssi nachyl ssi, ak nás slyssj, a srdce potěssj: fresugicých, wzdychagicých, v welikém sauzenj.

2. Vtiskánj, wyhánénj, giž ted trůg lid mily podslupuge, okussuge, w tu žalostnau chwili: rozpomeň se, a obrať se, ó Gežissi náss mily.

3. Posměwači a ruhači, množj powstáwagj: twé slowo w nás, wyhasyť zas, sylně se chystagj: o pospissi, k nám Gežissi! a deg ge w zahanbenj.

4. Horliwost gich, genž hořj w nich, rač ty vdusyti: gich protiwnost, gich vkrutnost, sám vspokogiti: ljtostiwý, a laskawý, ó wyskyssiž nás, Králi!

5. Rozptyliž ty, genž twé audy chtěgj potkačiti: gaks w slowu swém, nám swěřeném, račil zasljbiti: y budu tě, w tomto swětě, chwáliť wždycky wesele.

6. Odwrať prosým, (k tobě musým smutný wokať, Pane!) z nássi wkasti, wssecky zkosti, ať w nj nezhyneme. Chraň kosteky, násse ssloky, w nichž se twá chwáska dege.

7. Skyss nás lidj, wywed z bjdy, wssech se pokořených: deg pohodlj, neb gsme giž mdlj, retůg tě prosýcých. Hospodine, nech zůstane, prawda twá w wsseckých srdcých.

8. Y budu tě, zde w žiwotě, můg Gežissi, mile za to chwáliť, a welebiť, wždycky nepřestále. Y s ginými, zwolenými, w nebi až do skonánj.

9. Negmileglssj, můg Gežissi, giž wěčnm gá tomu: eo gsy stibil, kdyžs nás koupil, že chcess lidu twému na tom swětě, w kři, w psotě, wždycky býti přitomny.

10. Amen Kryste, ty zagistě, můžess wsse změniti: protiwnosti, y boleści, w dobré obrátiti: O račiž giž, odwrátiť kněž, překaskawý Gežissi! Amen.

(1176.) Not. 223.

G. Děkugemek obránce nás, ꝛc.

Gestlit Bůh s námi nebude, w čas nepřátelské zkosti: a pře nassi nerozwede, na nebeské wysosti. Nebudelit nás hániti, a lsti zkusných brániti, hned po nás gistě bude.

2. Mocy a wtipu lidského, neskussjt se syc báti: neb máme Pána sylného, kteryž radu gich zwrátj: když negchytřegi co začnau, Bůh cestau půgde ginau, wsseckot gest w rukau geho.

3. Wztekle se na nás trhagj, gakby nas shltil chtěli: bezhrdlj nassich hledagj, na Boha zapomněli: gak wlny mořské břeh bigi, tak oni zbiť nás chtěgj; Bůh se nad tjm smiluge.

4. Čihagj co na kacyře, po krwi nassj dychtj: wssak se též chlubj v wjře, wěrnj Bohu slauti chtj: ach Boże, gméno twé drá-

wrahé, musý zastjrati ge, y wždy
někdy procytjš!

5. Rozdjragj hrdla hrozně, chtěgjce nás sežrati: chwála budiž Bohu wěčně, nedáš se tomu státi: osýdko gich se roztrhne, Bůh bludy gich zawrhne, ay tomuť nezabránj.

6. Ach Boże, gak těssiš mile, do konce opusstěných: činiš mikost každè chwjle, rozumť gest mdły w slibjch twých. Ten řjká: nu gizť gest po nás! gessto gen čistj zły čas ty, kterýž w tè dauffagj,

7. Nepřáteły w swých rukau máš, y wssecka gich myssleni: vkkady wssecky gegich znáš, degž nám gen posylnènj: rozum wjře odporuge, na čas neprohlédage, když sám těssiti budeš.

8. Nebi y zemi překrásně račiłs, Pane, stworiti: blesk twůg nechť nám switj gasně, srdce raď rozsáliti: w prawé wjře, w mikowánj, deg stałost do skonánj, swět, gak chce, nechť ať repce.

(1177.) Not. 332.

Gak. **Ať mne Pán Bůh ráčj** 2c.

Eſtliže mnohé dobré wěcy, z rukau Pánè sme přigali: když ráčj zlé na nás wwrcy, proč bychom odporowali? zdaž netrese, koho mjť chce, z wpřjmného srdce? buď geho gméno, od nás chwáleno, až na wěky.

2. A protož byť nám odgať statky, nezauffegme žałostice: wssak sme přissli z žiwota Matky, na ten swět, nic nemagice: a Bůh miły, w každau chwjli, žiwj nás a sylj! buď geho gméno, od nás chwáleno, až na wěky.

3. Byť nám odgať manželku, djtky, ano y nás byť wsmrtił: wssak beře wssecko w swé přjbytky, kdožby gen w něho zde wěřił. Co Pán Bůh dał, to také wzał, a tak gen swé odgał: buď geho gméno, od nás chwáleno, až na wěky.

4. Kdo proti nám, když Bůh s námi gest? žiwj y mrtwj gsme geho: dábel smrť, pekło, każdá neřeť, neodkaužj nás od něho: meč, powoden, žałář, oheň, y zkost swěta wssehо: buď geho gméno, od nás chwáleno, až na wěky!

(1178.) Not. 80.

Gak. **Wěčný Králi, Páne naš.**

Ježu Kryste žádame, a k tobě wždy wołame, smilůg se nad bjdnými, hřjssnými, Křesťany, pro twé swaté rany.

2. Obrať k nám oblíčeg twůg, a odwrať přjsny hněw swůg, w čemž sme tě rozhněwali, zhřessili, z křehkosti, odpuść z swé mikosti.

3. O rač nas wskysseti, twé neposłussne ditky, skrz modlitbu obecnau, społečnau, cyrkwé twé, w gedno shromážděné.

4. A wděl swé mikosti, odpuść nam hřichy, zkosti, kterýž na dussi ležj, nas tiží, hřjssniky, gako gho weliký.

5. Segmi ge za času nas, aby zły nepřitel nás z nich newed

wedle zakoby, tè doby, kdyż stanem před tebau swým Pánem.

6. Tak my gsaue očisstěnj, a wssech hřichů zprosstěnj, po testo časně smrti, přissli tam, kdež ty sám přebywaš w radosti.

(1179.) Not. 258. a.

Gak Zazpiwám Pánu swemu

GJžt slussi srdce swého, k Bohu pozdwihnautj, a na odranu geho, mocně spoleh-nauti, w tomto nynégssim sau-ženj, w těžkém pokussenj, nemagje sami z sebe mocy k wyprosstěnj.

2. Protož k němu wolegme, w swé ponjženosti: Wstawičně žádeme, s cekau dowěrnosti: Wěřjc že neopustj nás, mage w swé péči nás, ó Boże negmocnégssj, rač bog wésti za nás:

3. Nebť nepřátelé mnozý, powstáwagj zhůru, a stádcy twému hrozý, wedauce swau zpauru: Se chtjc z swěta wyhladiti, do konce zkazyti, twau spasytedlnau službu z gruntu wywrátiti:

4. Nechtj tomu wěřiti, twé že gest zde stádce, ani na to myssliti, žes ty swých ochránce: Ale smégj to mřuwiti, tim se honosyti, že nad námi swau mocý mohau swjtězyti.

5. Ty wjš, žes nás wywolik, k nebeské slawnosti, z bludů, hřichů wyprostik, swau bożskau mocnosti: K cyrkwi swé swaté připogik, kdežs službu swau zřjdik, skrze nj w swé mikosti, na wěčnost wtwrdik.

6. O Boże wssemohaucý, budiž wždycky s námi, we dne y take w nocy, drž ruku nad námi: Wkaž sám w nás swau moc bożskau, y maudrost nebeskau, zahanbiž pýchu, zpauru, y moc nepřátelskau.

7. Ay gižt ruce wztahugj, proti stádcy twému, welice ge sužugj! nerač wkrutnému nepřjteli přehljdati, nás hubiti dáti, gména swého swatého gim potupowati. Zak 144, 6. 11. sq.

8. Powstaniž w swé mocnosti, wssemohaucý Boże, wskyš násse žádosti, na swé swaté hoře, přestraš wssecky bezbożnjky, swěta milownjky, lidu twého wérného ljté protiwnjky.

9. Pozdwihniž swé prawice, smutným k wtěssenj, degž nepřátelům w ljce, k gegich zarmaucenj, potřiž ge y gich tyranstwj, kest y wkrutenstwj, degž nam nynj saužených swé bożske wjtězstwj.

10. Budiž pawéza násse, před lidskau přjsnosti, nynj y w každém čase, swau wssemohaucnosti: deaž ať bezpečně bydljme, a tobě slaužjme, gsauc w twém opatrowánj, z toho se těssjme,

11. Nebogjce se množstwj, rozlicených lidj, kteřjž nás w swém tyranstwj, wssudy obklčugj: Maajc tebe přitomného, Krále

nebeskébo, genž sám wždycky zastáwáš každého wěrnébo.

12. Degž nám stále se mjti, wěčný spasytel, vzkau cestau progjti, skrze nepřátely: Nebť gest Páne twé spasenj, y wyswobozenj, w cýrkwi twé zde y w nebi wěčné požehnánj:

13. Račiž to učiniti, k swému zwelebenj, degž nám sstastně přigjti, w nebe k oslawenj, tobě tam chwálu wzdáwati, wěčně hodowati, swatý, swatý s Angelky radostně zpjwati.

(1180.) Not. 223.

Gak. Děkugemeť obrańce naš

Wospodine! proč odmitaš, lid znagicy gmeno twé, a tak zuřiwě se hněwaš, na owečky pastwy twé? Pomnj, že gsy ge shromaždik, a od starodawna dobyk, za dědictwj wywolik.

2. Nezapominegž se na nas, častkau swého dědictwj: Ani na tu swau prawdu w nas, z Krystowa včastenstwj. Spomoz, potkač nepřitele, swatých twých porussitele, nechť gest potřin od tebe.

3. Neboť twogi protiwnicy, wůli swau prowozugi: Přisnj, zwaucy zahubnicy, domy twé posskwrnugi. Okrasy gich wyraubali, čistotu čtenj odgali, a modkařstwj wzdékali.

4. Ohněmť zkosti swatě Syně palj, kad twůg russice: Posskwrnugjť twé swatyně, proti wjře činice. W srdcych swém řikagj směle: ach nuž my wyplundrugmež ge! takť se giž od nich dě̊ge.

5. Giž gsau wssudy po kragině chramy twe potupili: Prowodic swau zkost rozličně, služby twé zastawili. Znamenjť swých newidjme, kazatelů neskyssjme, k služban twým nechodjme.

6. Ach Boże! dokudž twé swate gmeno bude rauhano; od nepřatel to, což prawe, bude potkačowano? Proč prawicy swau zdržuges, z Luna swého gi nezwedeš, protiwniků nezstresceš?

7. Wssak gsy naš Kral od wěčnosti, genž wsse držiš w swé ruce: Pomnij, gakě protiwenstwj činiti smj ten zhaubce: nedegž mu wjce sskoditi, hrdličky twé w mocy mjti, gmena swého tupiti.

8. Rozpomeň se na wmkuwu, wida swých pohubenj: Spomoz Lidu saužénemu, aby wzdawak chwalenj. Nebywegž žadny zahanben, kdož gest pro tebe zarmaucen, bud tebau wyswobozen. Žak. 69, 7.

9. Powstaň Páne, a wed Přj swau, proti těmto ruhačům: Pomni na řeč gich neprawau, odplať swým posmewačům. Nebť se w tom wjce rozmahagj, o ať kazeň twau poznagi, twogi pak schranu magj. Amen.

(1181.)

(1181.) Not. 272. c.

G. Cyrkew prawau poznáw.

HOspodine ty gsy Bůh nás, stwořitel nebe y zemi: Ty propaſt mořſkau w rukau más, s ginými wěcmi wſſemi: Kteryž sy skrz Dáwida, otného služebnjka swého, zkost swěta dáwno wida, tak powěděl vsiý geho.

2. Proč se baurj národowé, proč myslj marné wěcy? Proč Knjžata a Králowé, puntugj se daleceý, Proti Pánu wěčnému, a pomazanému geho, aby na odpor gemu, hágili tyranſtwj swého?

3. Gakož někdy biſkupowé, zkly Herodes a Pilát: Mjwali spolky takowé, a množjwj vkrutných rad: Proti slawě swatého Syna twého Gezu Krysta, chtěgjce gměno geho, wykořeniti do čiſta.

4. Prawěť se y nynj seſſli, prawdy twé odpornjcy: W radu a w gednotu weſſli, wogſka magjc hubjcý: Aby we wſſem samého, těhož Pána wždy nectili, než ljbost ſrdce swého, bez přestánj prowodili.

5. A nynj Páne pohlediž na pohrůžky vkrutných: Rady a praktyky zkazyž, y moc wſſelikau gegich: Zmocni služebnjky swé, ať tobě slaužj wesele, a zwěſtugj ſlowo twé, wždycky ſwobodně a směle.

6. Wztáhni swau božſkau prawicy, k činěnj diwů s námi: Kdyžby ſlowa swého swjcy, zachowak mezy námi: O! učiň to pro swého, mikého Syna Gežjſſe, aby času každého, ctika tě Křeſtianſká žjſſe.

Rozmlauwánj Krysta a Cyrkwě zſaužené, wěrné, oprawdowé, a ſtále w losu nynějſſim rytěrugjcý.

Může se zpiwati dwěma Kůrami každay obecni notau.

(1182.)

Hlas Krysta Ženicha mikého.

TYž tě zachwáti zſauženi, k wžywegi mne, dámi spomožený, a což ſnáſſeš budeš zkého, dauffeg, wytrhnu tě z wſſeho.

Zakm. 50, 15.

2. Zač kolíwěk Otce mého we gměnu mém, nebeſkého, proſyti budete, dáť wám, tak gak se w tom zawázal sám. Jan. 16, 23.

3. Takť

Oswánj Cyrkwe choti geho.

PRiſpěg by mi spomohl, Boże, a wytrhlmne z mého hoře: Pospěš rychle s swau pomocý, k tobě wokám wedně w nocy. Zakm. 70, 1:

2. O Hoſpodine lid twůg spas, ať se giž rozweſelj zas, a dědictwj pozehnánj, deg twému, až do ſkonánj. Zakm. 28, 9.

3. O Pá-

Hlas Krysta Ženicha mílého.

3. Takť gest: často prosýte syc, mezy tim nebečete nic, proto, že mne zle prosýte, w skutečných swých se honosýte. Jak.4,3.

4. Častokrát newjte sami, (nezbednj gste mezy wámi,) zač prosýte, zač žádáte, pročež což chcete nemáte. Mark.20,11.12.22.

5. Proste z srdce skrausseneho, a požehnánj hogného dosáhnete, y wezmete, Začkoli prosyť budete. Jan.6,23.24.

6. Bděteż tedy; a spokečně, modlte se wssickni srdečně: abysste tak pokussenj wssli; dosslí potěssenj. Mat.24,20.42.

7. Modlte se za nepřátely, kteřiż wám sskoditi chtěli: y za wasse protiwnjky proste; tak chce Pán weliký. Mat.5,44.

8. Podte ke mně wssyckni, podte, a po mých sslepěgich chodte. prácemi ztižený, gá sám odpočinutj mě dám wám. Mat.11,28.

9. Kdoż chcete spasený býti, nemésskeg'e za mnau gjti. Mat.4,19.20.21.22.

10. Ten kdoż chce za mnau přigjti, wem kříž swůg, nemésš egž gjti: následugj mne, zapři sebe, půgdeš bezpečně do nebe. Mat.16,24.

11. Gá sem swětko swětu wssemu, swjtic dobrému y zlému. Jan.8,12.

12. Ga gsem pastýř dokonále, po owcých mých tauzim stále: nechcy aby gedna z wsseho měka zhynauť stáda mého. Jan.10,11.

13. Wj-

Wzwánj Cyrkwě choti geho.

3. O Páne náš wěčný ty sám, wynauč, a deg to znáti nám, kterak se modliti mámě, mý w nassi mdlobě se známe. Luk.11,1.

4. Začbychom se modlik mě-li, newjme; gsme nevměli: ale Duch swatý spomáhá, we mdlobách nám syku dáwá. Řim.8,26.

5. Wyslyš služebnjka twého modlitbu, a prosby geho přjgmi, pro samého sebe; neprodlewegž, Bože z nebe! Dan.9,19.

6. O Páne, wěčný, Otče nas kteryż nassi mdlobu sám znáš, w tento tak nebezpečný čas w pokussenj ne wwod nás. Mat.6,13.

7. Páne, cožkoli činj nám, ne pro nás; než pro sebe sám odpusť, a za hřich gim toho neklaď; ač pássi dost mnoho. Skut.7,60.

8. K komu půgdeme Páne nás? neb ty gen sám gediný máš slowa žiwota wěčného? genž spasyť mohau wěrného. Jan.6,68.

9. Mistře, kam ty půgdeš koli, půgdu, poddán gsa twé wůli. Mat.8,19.

10. Táhniž mne Páne za tebau, a poběhnuť; budu s tebau: neb w tom wssecko budu mocy, kteryż mne dodá pomocy. Filip.4,13.

11. Oswěť oči mé, Boże můg, než smrtj wsne skauha twůg. Žalm.13,4.

12. Wssyckni gsme nedáwnj chwili co Owce blaudjcý byli: giž obrácenj gsauc k tobě, pastýři, děkugem tobě. 1. Petr.2.

13. Co

Hlas Krysta Ženicha mileho.

13. Wjte o tom: člowěka Syn přijssel, nemage žádných win: aby což zhynulo, hledat, spasyt, zahynauti nedat. Luk. 19, 10.

14. Gá gsem také y ta cesta, wedauc do wěčneho města.

Jan. 14, 6.

15. Gá, ať to z wás každuý wěrj, tluku, a stogim v dwerj: kdo otewře, wegdu k tomu, aniž wygdu z geho domu.

Zgew. 3, 20.

16. Gá nepřijssel gsem w okati sprawedliwých, ge nutkati: ale hřijssné ku pokánj, dokudž gest čas smilowánj.

Mat. 9, 13.

17. Přestaupenj gakakoli, gichž gste se proti me wůli dopaussteli, wspomjnat wám nechcy; to wám slibugi sám.

Ezech. 18, 22.

18. Genž hřichů činte pokánj, než přjgde swěta skonánj: neb Králowstwj nebeske k wám přibližiko se; prawjm wám.

Mat. 3, 2.

19. Obratte se srdcem celým ke mně; to wám, Bůh wás, welim: w postu; w pláči; a w kwjlenj, dosáhnete potěssenj.

Joel 2, 12.

20. Budauli hřichowé wassi, kteréž wssechny pořád pássi, co čerwec dwákrát barwený, co sněh, tak budau zbjlenj.

Izai 1, 18.

21. Dauffeg Synu, hřichy tobě smazany; nestýskeg sobě!

Mat 9, 22. 22. Dau-

Ozwánj Cyrkwe chotí geho.

13. Co owce stracená hlaudjm, mně, přjgduli k sádu, saudjm: wssak o služebnika twého hledeg, a neostrachug geho. Zak. 119, 176.

14. Wynauč mne Páne cestě swé, ať chodjm stále w prawdě twé. Zak. 86, 11.

15. Negsemť Páne hoden toho, ponewadž wždy hřessjm mnoho, aby ty wssek pod střechu mau, o včiň semnau milost swau.

Mat. 8, 8.

16. Wěrněť gsau, Páne, twé řeči, o kterež máme mjt péči: žes ty přijssel na tento swět, by hřijssné spasyt, wwedk w kwět.

1 Tym. 1, 15.

17. Hřichů mých, a mé mladosti, Boże, z twé Božské milosti, ani přestaupenj mnohých nespomjneg; wpusť od nich.

Zak. 25, 7.

18. O mnohý milosrdný Boże, když wolám z těžkého hoře, buď milostiw mne hřijssnému, spomoz w bjdách zsauzenému.

Luk. 18, 13.

19. Obrať mne gak sám chceš, Páne; což když se od tebe stane, obratjm se. a pokánj činit budu bez meškánj.

Ger. 31, 18. 25.

20. Wmeg mne, o mnohý Páne, sám, neboť w tobě nadégi mám. A nad snih bjlegssj budu, wssj mé nečistoty zbudu.

Zak. 51, 9.

21. Wěrjm Páne z milosti twé: wssak spomoz nedowěře mé.

Mark. 9, 24. 22. Twé-

Hlas Krysta Ženicha mikého.

22. Dauffeg (tobě prawjm) synu, žeť mám moc odpustiť winu. Mat. 9,6.

23. Gestliže wěřjte w Boha, také we mně wěřte, moha.

Jan. 14, 1.

24. Kdo w Syna wěřiti bude, na saudu žádný nebude.

Jan. 3, 18.

25. Amiž wmře na wěky ten, kdožkoli wěřj we mne gen.

Jan. 12, 44.

26. Kdož we mně wěřj, bezpečný ať gest, že má žiwot wěčný.

Jan. 3, 16.

27. Mějtež wšickni wjru Božj, ať se w srdcych wassich množj: bez tě žádný se ljbiti nemůž, Bohů wzáctným býti.

Mark. 11, 22.

28. Wemte gho mé, nechte wšeho, wčte se od mistra swého: že gsem pokorný a tichý, y wy zanechegtež pychy. Mat. 11, 29.

29. Kdožby se koli ponjžil, co geden z maličkých snjžil, ten wětšj w králowstj bude nebeském; a hoře z bude. Mat. 18, 4.

30. Kdož se koli zwyssuge gen, každý bude ponjžen ten: Kdož se pak ponjžuge z wás, powýssen bude každý zas. Luk. 14, 11.

31. Gestli swět nenáwidj wás, můž to každý snášjeti snáz: Neb mně prw měl w nenáwisti, což gsem snesl, hled každý nesti.

Jan. 15, 18.

32. Nenj wětšj z swěta wšeho služebnjk, než gest Pán geho.

Jan. 15, 20. 33. Kdo

Ozwánj Cyrkwè choti geho.

22. Wěřil gsem; take mluwil: ne sebau, tebau se chlubil.

Žal. 116, 10. 2. Kor. 4, 13.

23. Wěřjme z srdce celého, žes ty Syn Boha živého.

Jan. 6, 69.

24. Bůh nám poslal Syna swého, by swět spasen byl skrz něho. Jan. 3, 17.

25. Gá wěřjm, žes ty Syn Božj, wěrných dussi wěčné zbožj.

Jan. 11, 27.

26. Wěřjme žes z nebe wyssel, od Otce, k nám na swět přissel.

Jan. 3, 2. Jan. 16, 30.

27. O Páne, podlé twé mjry, ty sám přispořůž nám wjry: nebo wjra gest dar Božj; ta wwodj w wěčné zbožj. Luk. 17, 15.

Effez. 2, 8.

28. Nikdy srdce proti tobě, ni očj me w které době, nech se nezwýssugj, nj wjce berau před se, než slussj syc. Žal. 131, 1.

29. Nevžitečnj gsme Páne služebnjcy, w tom se známe: ač, což gsme powinnj byli, bychme wšecko včinili. Luk. 17, 10.

30. Pán Bůh wždycky pyssně lidj trese, a gich nenáwidj: Ale pokorné miluge, z milosti swé zwelebuge. 1 Petr. 5, 5.

31. Pán milosrdenstwj wšeho, Bůh potěssenj každého, těssi nás w každém zsauženj, dáwá nám swé spomoženj.

2 Kor. 1, 3. 4.

32. Krystus trpěl za nás; dal nám příklad k následowánj sám.

1. Pet. 2, 21. 33. Pro

Hlas Krysta Jenicha milého.

33. Kdo zde dussi swau miluge, stratj gi, pjsmo zgisstuge. Kdo gi zde nenáwidj gen, k žiwotu gi ostřjhá ten. Jan. 12, 25.

34. Kdo Otce, matku, než mne wjce wážj, nenj mne hoden uic.

Mat. 10, 37.

35. Nebogte se, kdož těko wám bige; dusse nezabj sám.

Mat. 10, 28.

36. Stádce mé malé, žádného nebog se, máš Otce mého: kterýž tebe obljbuge, kralowstwj swé dát slibuge. Luk. 12, 4. 5.

37. Když přes wody půgdeš, budu s tebau; y přes řeky půgdu. oheň nevsskodj tobě, ani plamen w které době.

Izai. 43, 2.

38. Dauffegtej! gát sem přemohl swèt: Ale oliwèk wssecken gde zpèt. Jan. 16, 32.

39. Wssjcknj kterjž nynj kláte, blahoslawenj být máte.

Luk. 6, 21.

40. W nenáwist gesili wezmau wás, blažený bude každý z wás. Luk 6, 22.

41. Kdož pro sprawedlnost trpjte, blážen budete, zwjte.

Mat. 5, 10.

42. Blahoslawenj budete chudj duchem, nezhynete!

Mat. 5, 3.

43. Kdož kačnjš, blažený budeš, dobrého wssého nabudeš.

Luk. 6, 21.

44. Blažený srdce čisteho každy bude: djm, Pán geho.

Mat. 5, 8. 45. Ten

Wzwánj Cyrkwè choti gebo.

33. Pro tebe celý den, Pane, my wmrtwenj bywame: A gako owce k zabitj oddanj, musyme gjti.

Rjm. 8, 36.

34. Wjmi, Pán mne přjgme, být milj mně otcowé opustili.

Zak. 27, 10.

35. Byt y stany své rozbili, nebogjm se: nechť se sylj.

Zak. 27, 3.

36. Pán spomocnjk mùg! co báti, a koho mám se lekati? nic mi člowèk nevsskodj, nechť swau zkost gak chce prowodi. Zak. 27, 1.

37. Gako oka zřetedlnjce, chraň, Pane, mne, můžes syce: w stjnu křjdel twých každý čas, o mocný Pane, skrywegž nas.

Zak. 17, 1.

38. Wtebe gá danffati budu, wjm že zahanben nebudu.

Zak. 31, 1.

39. Wsseckau slzu odegme Pán, wěrjcym z očj gegich sám.

Zgew. 7, 17.

40. Kdybych lidem mjl chtěl býti, musykbych Krystů nebýti.

Gal. 1, 10.

41. Pro wywolené wsse snassjm, prosby swé k Bohu přednassjm. 2. Tym. 2, 10.

42. Gá gsem chudý, slys mne Pane, zač žádám, ať mi se stane.

Zak. 86, 1.

43. Když spatřjm skáwu twau, budu nasycen, kačnosti zbudu.

Zak. 17, 15.

44. Stwoř mně Boże srdce čisté, a tak sebau bude gjsté.

Zak. 51, 12. 45. Swèt-

Hlas Krysta Zenicha mileho.

45. Ten kdoż skyssje skowo Bożj ostřjhá; má wěčné zbożj.
Luk. 11, 28.

46. Ey podte k wodám žijnjwj, wssjeknj, dam wam gichż gste chtjwj: Podte bez penez, nestůgte, wjno, a mléko kupůgte.
Izai 55, 1.

47. Otec můg chleb prawý dáwá: sstiastný kdoż ho wyhledáwá. Jan. 6, 32.

48. Pracůgtež wy o pokrm ten, kterýż nikdy nevgde wen: o pokrm kterýż zustáwá, a chuti wěčné dodawá.
Jan. 6, 27.

49. Kdożby se napik tě wody, kterauż gá dám, žádné sskody ten čkowěk mjti nebude, žjžné na wěky pozbude.
Jan. 4, 14.

50. Neopustjm syrotků wás, přjgdu k wám, a budu při wás.
Jan. 14, 18.

51. Po wssecky dnj gá sem s wámi: budu do swěta skonánj.
Mat. 28, 20.

52. Skladegte sobě pokkady, w nebi; poslechněte rady!
Mat. 6, 20.

53. Kdoż we mně wěřj, ma wěčný žiwot; ak tjm gest bezpečný! Jan. 3, 15.

54. Ga gsem žiwot y wzkřjssenj, wěřjcých wssech wtěssenj.
Jan. 11, 25.

55. Ga owcem mým žiwot dawám, gá před wlky ge zastáwám: Aniž gim dám zahynau-

Ozwánj Cyrkwe chotí gebo.

45. Swětko twé nohám mým swjce gest: ó ať mi swjtj wjce.
Zak. 119, 105.

46. Gak gelen k tekutým wodám, tak gá, Boże, k tobě wokám: Dusse má žijzni po tobě, tebe hledá w každé době.
Zak. 42, 2.

47. Dáwegž nám, Páne, chléb ten swůg, nedeg ať zhyne skaubа twůg. Jan. 6, 34.

48. Ne chlebem toliko samým žiw bude čkowěk, gá prawjm: Ale skowem, kterěž zhusta wychází y skrz Bożj usta.
Mat. 4, 4.

49. O degž mi Páne tě wody, ať gi pjt mohu bez sskody: A nežjžnjm na wěky wjce, po kterěž syc tauzjm negwjce.
Jan. 4, 15.

50. Přjgdiž, přid Páne Gežjssi, a smikůg se nad twau rjssj.
Zgew. 22, 20.

51. Zůstaň s námi Páne, neb giž den se nachýlik k nocy bljž.
Luk. 24, 29.

52. Obcowánj nasse máme w nebesých, k tomu se známe.
Filip. 5, 20.

53. Gakž Krystus wstak z mrtwých, tak zas zesnulj, wstanau w onen čas. 1 Tes. 4, 14.

54. Gestli s Krystem vmrame, s Krystem zas žiwj být máme. Rjm. 6, 8.

55. My sme lid twůg, ty Otec nás: Owce pastwy twé, k njmž se znás. My rukau twých, Pá-

Hlas Krysta Jenicha mikého.

nauti, chcy ge k sobě přiwinauti. Jan. 10, 28.

56. Kdež gsem ga, tu y můg bude služebnjk; a hoře zbude. Jan. 12, 32.

57. Budiž wěrný služebnjk můg, dokudž stát bude žiwot twůg. A dámť žiwota korunu, oslawjm tě při mém trůnu. Zgew. 2, 10.

58. W domu wěčném Otce mého, přibytkowé řadu ctneho, mnozý gsau, a gák gdu, mjsto bych wám připrawil za gisto. Amen. Jan. 14, 2. 3.

Gzwánj Cyrkwe choti geho.

Pane, stádo, kterez gde k pastwám twým rádo. Zak. 95, 7.

56. Když se ukáže žiwot naš, y my s nim w slawě w onen čas. Kolos. 4, 4.

57. Bog wýborný gsem bogowak, běh doběhl, wjru zachowak: Giž za to mám korunu wzýt, kterauž wěřicý magj mjt. 2 Tym. 4, 4.

58. Wjme, gestli stánek naš ten zbořen bude, že w onen den dosáhnem w nebi wěčného, Boże, pomoz nám do něho. Amen. 2. Kor. 5, 1.

(1183.) Not. 61. a.

Gako: Co gsy činil Gežjssi 2c.

KRyste obrance, twé cyrkwe přemilé, přispěg k pomocy, nám bjdným tě chwjle, shlaď nepřátely, y każdau sskodnau wěc, sám obrať w niweč.

2. Krwožižnjwým, ljtým nepřátelům, nedopusť sskodit nassjm dussem, tělům, než deg ať tobě, gsauce w twé ochraně, skaužjme Pane.

3. Bogůg sám za nas, twé chudé djtečky, a shlaď ukladý, satanásse wssecky, y bogugicý proti twogjm audům, a zabraň Bkudům.

4. Pokoge cyrkwj, pokoge wrchnosti, pokog manželům, deg Boże z wýsosti: pokog swědomj, deg y srdcy pokog, a wálky spokog.

5. Tak twau dobrotu časně wychwalowat, tak tobě wěčně bude prospěwowat twé malé stádce, přemilý Gežjssi, strážce negwyssjj.

(1184.) Not. 40. d.

S. Chraň nás Pane při slowu.

MOcný Boże pohled na nás, gak w tento zlý poslednj čas, ssužugj nás nepřátele, na statku, na cti, na těle.

2. Ano y na milé dussi, činjce což gim neskussjj, swědomj násse stěžugjc, k wůli swé ge přinucugjc.

3. K tomu gim musý služiti, kánj, wězenj, y bjtj, wyhanénj, ssacuň owé, wálka, kaupežstwj, mordowé.

4. Trápj kde gen mohau koho, a strogj žerty swé z toho:

mnohá dusse giž ztámá, když pomocy nenasstáwá.

5. Ach slitug se, miły Pane, stádečko twé zbědowané, retug, a toho zkého zprost, wčiň nám, wčiň tu mikost.

6. Deg nám za dnů nassich pokog, pyssné nepkateky spokog, wčiň konec gegich zkosti, odpusstě násse hřjssnosti.

7. W tebeť dauffáme samého, nemagjc Pána giného, kterýžby bogowak za nás, krom tebe, miły Otče nas.

8. O! Kryste knjže pokoge, před Otcem nebeskym sloge, rač se za nás přimkuwiti, a pokog nám způsobiti.

9. Lodička twá těžce pkyne, aus mjsly temeř hyne, Pane procyk: Pane přjspěg, a nám radu y pomoc deg.

10. Okřjkni wětry y wlny, ať se dábel wrah pekelny, y rota tyranskych lidj, w swych předsewzetjch zastydj.

11. Ty pak miły swáty Dusse, těs a zprawug srdce násse, bychom w dobrém setrwali, potom se w nebe dostali.

12. Do toho města skawného, Geruzalema nowého, kdež bude žiwot bezpečny, o! degž nám to Boże wečny.

(1185.) Not 40. d.

G. Zdrž nás Pane při slowu ꝛc.

Wečny Boże pohleď z nebe, procyk, pomoz sám prosebe: wiz nepřátelske wstékánj, gak zlj twe stádce rozhánj.

2. My nemáme žádné mocy, bez twé ó Boże pomocy, protož powstaň, zkrot zkost gegich, dokaž, jes ty strážcem wěrnych.

3. Nám nic být nemůž těžssjho, gako když smjch z skowa twého, y gména skawného strogj, a tjm lid od tebe swodj.

4. A když tak nepřjtel plésá, z toho, že prawda twá klesá, kterýž wždy gen wady sege, žádným pokoge nepřege.

5. Ale ty w wysokém nebi, gesstě žiges. Boże prawý, nedopustjs wjc swatému wtrhati gménu twému.

6. Nebe, země, prwe mine, nežli cyrkew twa pomine, wssak bez tebe nemůž býti; pomoz nepřáteky zbjti.

7. Stůg při nás a bogůg s námi, ať neswjtěžý nad námi, wězňů y ginych sauzenych, wyprosť z gich rukau wkrutnych.

8. O warůgž nás, y wkasť nássi, nedeg pod moc satanássi, zachoweg nás při skowu swém, tak budeš na wěky chwálen, Amen.

(1186.) Not. 61. a.

Gak. Na koze gdauce tobě se ꝛc.

Nedeg, Pane nas, zahanbenu býti, těm genž w tom swětě mnohé bjdy cytj: twé wssak hledágj wedné gak y w nocy, Páne, pomocy.

2. Zahanbiž wssechnech, genž tě nenawidj, genž se na syku zpausstj bjdnych lidi; buď kážkaw

skaw na nás, nad námi se smikůg, sám o nás pečůg.

3. Nač proti sstudcům nassim nás chraniti, wssak ge k nám skrowem můžeš nakloniti: ni zbrog ni wogska, genž proti nám tahnau, nás nedosahnau.

4. Nikdež rettuňku nemage w potřebě, wsseckau naděgi genškladáme w tobě: s tebau odpurce můžně porazyme, a swjtězyme.

5. Tyť ge, mocnaři, můžeš wybogowat, swé malé stadce z gich rukú retowat: protož my, Gezu! twé rady hledáme, retůg, wolame. Amen.

(1187.) Not. 163. b.

NGezauffeg stádečko malé, byť twých nepřátel ta wšle byka konečně, tě shladit: nech w zkosti swé gak chtj běji, to wssak co chtj neobbrzj, Bůh wj gak swých má obradit.

2. Těš se wždy tjm, že pohaněnj, ktere snášsjš zde, twé nenj, než wůdce a Otce twého: genž na nebeské wysosti, bydlj, a patřj na zkosti nepřitele wsselikého.

3. Proč křiwdu twau wždycky swému poruč mstiteli prawému, který wj gak a kdy zkemu má platit za geho zkosti, které činil z wkrutnosti, stádečku geho milému,

4. Gak w prawdě Bůh Bohem wždy gest, tak wssech nenepřátel zkostných kest, y gich zke wsylkowánj gistě w posměch Bůh wwede, a swých přediwně wywede, že wssech bjd a saužowánj.

5. Proč buď dobré mysli, malé stádečko Boži té chwile, bohůg směle za čest Boži: on twých nepřátel wkrutnost, porazý, a dá ge w lehkost, když pomstu zkau na ně zsložj.

6. Amen, popřegj to Gezisši, genžs nás ochrance neglepssj, bychme wssi ksti y chytrosti, nepřátel nássich wgiti mohli, a w twé schrané žiti, po wssě dni k twogj ljbosti, Amen.

(1188.) Not. 116.

SBože nas, skyš nás hřjssných w tento čas smutne k tobě wolánj, a pokorně ponižen, o! Páne nás, obrance nás, wzhlédni na swé stwořenj.

2. Tys obrance wssech syrotků gediný, my twé zwolené djtky, twé pomocy gen dauffáme, o! pomoz nám, nebs ty Bůh sám, wěčný a nebeský Pán.

3. Giž nepřjtel náramně lid sužuge, twé slowo potupuge, powstaň Páne proti němu, a zhlad nepřjtele zkeho, neb gsy ty Pánem wsseho.

4. Ať twé slowo roste a rozmáhá se, nynj y w každém čase, tak čest, sláwa neskonaká, bude tobě w cyrkwi stálá, Páne wzdáwána, Amen.

(1189.) Not. 61. a.

Gako: Gakť gest ljbezná ze.

SGezu Kryste Pane, Božj Synu, genž sy zagistě pro

čkowéka winu, zstaupil z wýsosti, z welikè mikosti, k nám do žakosti.

2. Obrať swé ljce, na nás nebožátka, gako slepice, swá wkastnj kuřátka, zbeř nás pod křjdla, zprostè nás osydka, degž twého bydka.

3. Obkličugjť nás mnohá pokussenj, wždy na každý čas, gimžto konce nenj, dábel, tělo, swět, chtjce nás wždy na zpět, podwésti opět.

4. Nenjť tak mnohá, násse moc y sýla, bez tebe Boha, byť gim postačila; mohla přemocy, takowè gich mocy, bez twé pomocy.

5. Račiž ty býti moc y sýla násse, ať podmániti můžem satanásse, y geho audy, wsseligaké bkudy, y zde y wssudy.

6. Degž nám wždy růsti, w twém swatém poznánj, ať twé mikosti wssickni sme poddáni, ať wssecko sobě zakládáme w tobě, wždy w každè dobé.

7. Wsseliké zysky, y sprawedlnost wkastnj, ať za ztjsky, máme, gsauc včastni, twé sprawedlnosti, kterauž swým z mikosti, dáwáš w hognosti.

8. Toto modlenj násse rač přigjti, a pokussenj wssecka wskrownjti, ať swjtěžýme, w tobě ostogjme, tě wždy chwáljme.

9. Amen zpjwegme, ke cti Pánu Krystu, w něg wjru měgme, y naděgi gistau, oni gest ten prawmen, genž pekelný plamen vdussý, Amen.

(1190.) Not. 40. d.

Gak. Gestť psáno dawnym ꝛc.

Kryste náš miky Králi, tě prosýme tvůg lid malý, rač nás skysseti w tento čas, wymož lid swůg z vzkosti zas.

2. Widjš gak skowo twé swaté, w potupě v swěta wzate, cyrkew twá, drahé swátosti, zlehčené gsau nazbyt dosti.

3. Wolenj twogi křjž nesau, wjra káška w lidech negsau, wkast násse, přátele milj, sstjtj se nás w tuto chwjli.

4. My newinnj zbawenj gi, gakž to wsse twé oko widj, mezy cyzýmj krygem se, snássjme bjdu a zke wsse.

5. Přjbuznj nehkásy se k nám, ach což gest to težký křjž nám! protož ty Pane Kryste nás, vgmi se nás sám w tento čas.

6. Deg skowu swému swobodu, cyrkew twau wytrhni z swodu, polehčug nám težký křjž sám wjru, kášku sám darug nám.

7. Z vskostj wssech nás wytrhni, prawdu twau knám sám přitrhni, vgmj se nás wssech zraupených, zastań pro tebe sauzených.

8. Mau manželku y djtky mě, měg w ochraně a w peči swé, deg nám swaté požehnánj, smilug se w bjdach nad nami.

9. Na přateky, sestry, bratry, s kem mikosrdným patři, schrany nám přjgemně daweg, napageg y chleb nám kámeg.

10. Zachoweg nemocy, hladu, ohně

ohně, moru, zágmu, pádu, powodně, drahoty nás zbaw; rad dobry mezy námi zpraw.

11. Cýl brzký nássi bjdě deg, dussi tělu pohodlj přeg, nakkonůg k nám cyzých lidj, smutku nassemu wstřjc wzgdj.

12. Prácem žehneg, prospěch nám deg, ditkám zrůstu sstastného přeg, wtip, paměť, rozum, gich zprawůg, wjrau a stálosti darůg.

13. Aby cýrkwj také obcy přátelům, matce y otcy, k dobrému a k potěssenj rostky, a ne kzarmauceuj.

14. Dobrodincům nassim odplat, wrchnosti srdce k nám obrat, nepřátely násse napraw, mysle násse k pokánj zpraw.

15. Do wlasti nássi nawrat nás, y zde nerač opaussteť nás, tento den (tuto noc) též sstastný nám deg, po smrti wěčné wlasti přeg, Amen.

(1191.) Not. 223.

O Pastýři Jzraelský Synu Boha živého, prowediž swé owce wssecky, gako Jozeffa ctného, na skonánj dnů zpokozene, a w vzkostech postawené, vstyš make stádce swé:

2. Genž sedjš nad Cherubjnem, w králowstwj Otce swého, zgew se w času žalostiwém, k prosbám lidu wěrného: račiž w sýle swé powstati, potřebnau pomoc swau dáti, mocné nás sám zastati.

3. O Bože ochran nás mocně, a také my ochrgime, vkaž twář swau k nám ochotně, ať se w tom potěssime: zdaž se dkauho chces hněwati, modliteb nepřigimati, bezbožným nás wydati?

4. Daks moc nad námi sauseděm, aby nás sužowali, wssechněm nassim nepřátelům, byť se nám posmjwali: horkau nás truchlostj krmjš, často slzami napágjš: skoroliž se odhliwjš?

5. Wssaks nás sobě w cýrkew sstipil, w winnicy swau zwolenau, swýmis gi rady vzdobil, včiniw ohražena: proč gi pak dáš kazyti, hradby služeb swých russiti, litě zwěři skoditi?

6. O slitůž se nad swým kmenem, lidem tebau zpokozeným: buď mikostiw ratolestem, w tebe prawě sstjpeným: drž ruku swau nad námi, ať sme tebau zachowáni, nynj, také na wěky.

(1192.) Not. 65. b.

WAne Kryste, Bože wěčný a nebeský Králi, tebeť wssecko twe stworenj chwálj; rač se na nás hýssné ohlednauti, pod swá křjdla nás též přiwinauti.

2. Myť se k tobě, nynj spolku wssickni vtjkame, neb nadége krom tebe nemáme, rač nás pod swým stinem ochrániti, od nepřátelů wssech obrániti.

3. Rač spomocy, ať twůg pokog wždy w swém srdcy máme,

tčku, Bábku, swětu odolámé, a twau wůli deg nám prawě znáti, gj srdcem y skutkem dokonati.

4. A rač dáti, ať se wždy wjce ku prawdě blížjme, a w sebe sami se njžjme, neb nas newžitečné znaš skauhy, odpustiž nám náše wssecky dluhy.

5. Wslyssiž nás, pro swé swaté hořké wmučenj, a deg nám w tom pokogné skončenj, ať nás nezže ten pekelný plamen, wchowegž nás Gezu Kryste, Amen.

(1193.) Not. 44. b.

Pane před národem pohanskym, sám rač nás opatrowati, nedegž mu nad lidem Křesťanskym, tyranstwj prowozowati.

2. Ať gmeno přeswaté Trogice, genž gest nad námi wzýwáno, nebýwá od zlých lidj wjce, w porauhánj wýdawáno.

3. Wčiniž to pro Syna swého, genž gest wsseho mocným Pánem; Smilůg se nad námi proněho, milosrdný Boże, Amen.

(1194.) Not. 326. b.

Při wodách twých, ó Babilon, seděli sme s bolestj: Zpomjnagjc sobě Syon, plakali sme s žalostj: Zwěsseli sme s myslj truchlau, Harffy, Lautny, ginau hudbu, na wrbách w prostřed nich, w kragině gegich messkagjc, hanbu, posměchy snášsegjc, každý den hognė od nich.

2. Ti genž nás měli w wězenj, tak twrdě, na mjstech swých: Žádali od nás zpjwánj, s posměchem slow bezbožných: w zármutku když nás widěli, messekau pisen žádali, zazpjmegtež nám nynj, pjsničku prewtěsse-nau, gak sse zwykli na Syonu, w zwuku chwál a plesánj.

3. Ach, gakž bychom w tom utisku, a w bjdě přezakosné, Mohli zpjwati pjsničku, Bohu, w kragině zkosné? Geruzalémě! kdybych tě z mysli spustil, nech y na mne zapomene Bůh wěčné: Kdybych na tě nezpomenul, nechby gazyk můg ostrnul, w hrdle mém wstawičné.

4. Kdybych také gá s pilnosti, Geruzalémа nectil: W počátku mé weselosti, kdybych geg newywyssil: Zpomeň Pane na Edoma, w sauzenj Geruzalémа, genž s swými syny wolá, rozborte, rozborte z gruntu, Geruzalém na potupu, neodpaustegte zhoka.

5. O Babilon bjdná dcero, musjš býti zkažena: Blaze tomu, kterýž skoro, zapłatj twau mzdu, gakž zná: Za twau pýchu a kotrowstwj, odměřj tobě rownau ctj, gakž sy ty giným měřil: Blaze tomu, kdož twé djtky, o skálu rozrazý wssecky, byť se twůg rod wyplenil.

6. Otcy y Synu buď chwála, též y Duchu swatému: Gak na počátku, tak stálá, ať se odáwá

dáwá gemu: W pkačitwém swěta vdolj, bychom chodili po wůli, Pána Boha saměho, swětské žádosti y zkosti, opausstěaje s snažnosti, dossli bydka wěčného, Amen.

(1195.) Not. 40. d.

Gak. O blahoslawený kčewěk.

Wyssiž Otče negmilegssi, po-
njžené prosby zdegssi, do-
brotu zgew lidu swému, hognau
mzdau wykaupenému.

2. O pozorůg na hkas z nebe, pustiž modlitbu před sebe, mikosti twé my hledáme, ach nakoň se k nám žádáme.

3. Litosti wě nakož s námi, kásku swau prokaž nad námi, nedáwegž nás w pohanénj, retůg, přispěg k spomožénj.

4. Wjkámeť se společně, wpřjmo k tobě srdečně, ó račiž nás opatřiti, djka swého netratiti.

5. Wstawičněť Boge mámě, mdlj se přitom býti známe, ty rač saužené zastati, také wždycky s námi býti.

6. Mocným swětkem oswětiž nás, swan swatau prawdu rozmnož w nás, bezpečně rač zachowati tělo, dussi ostřjhati.

7. Fakessný Satan obcházý, včiniti chce nesnázy: nebudeliť twé pomocy, tudiž by nás mohl přemocy.

8. A protož vděl mikosti, v tebeť gest mocy dosti, dábla rač od nás zahnati, wpřjmých twých požehnati.

9. Částkať gsme dědictwj twého, magice podpůrcy swého, čistau obět Syna twého, Emmanuele prawého.

10. Pro gehožto zaskauzikost, rač nás přigjti na mikost, w aeho dosti včinénj, přiwed k wěčnému spasenj.

(1196.) Not. 207. c.

Gak. Smutný čas nynězssi.

Smutný čas posledni, gestiť
oznámený: Od Syna Bo-
žiho, wssem ctitelům geho; když
skončenj swěta přjde, Lid wě-
rjcý w welké bjdě, sužowaný
bude.

2. Po wssech mjstech žakost, skowa twého žádost: budau rozmnožene, bolesti rozličně. Ti kteřj po Krystu dychtj, protiwenstwj budau mjti, chtjc spasení býti.

3. O stádečko makě, genž po Krystu dychtjš: Spásenj z zásluhy geho wraucně žijnjš. Horliwě kwjl, neb pastýři trpj mnoho z prawě wjry, ó žakost bez mjry!

4. O pastýři wěrnj, čistého včenj: s pastwau (od owěcek) zdrawau odkaučenj. Rjkegte, ó Hospodine! odpusť, odpusť co hřessjme, ať mikost nagdeme.

5. Gáko lid bez wůdce, bez wody studnice: Tak wy opussténě, zůstáwáte Owce. Gedauce chléb, wssak kaěněti; pigjc wody, wssak žijněti, budete wždy wjce

6. Dusse gsauc truchliwá,

Krysta wždy žijnjwá: Omdlèwánj dogde, horliè wraucnè bude. Žádagjce rozkaučenj, a w wjře setrwánj, s Krystem přebywánj.

7. Opusstènè stádce, genž mikugeš Krysta: Z wjry dosáhnauti chceš, ta nebeská mista. Přistup s Nykodèmem w nocy, mèg swètlo wjry w swém srdcý, wwede tè k Otcy.

8. Gest v Otce ljbá, Gežisse modlitba: Otče kterès mi dal, krwj sem wyzýskal. Chcy, kde sem gá, by tu byli, na skáwu mau wždy patřili, a tebe chwálili.

9. To násse sauženj, nic nenj nowèho: neb to předpowèdèl Syn Boha žiwého. Mordowati, a trápiti, také ze sskol wyhánèti, budau skauby geho.

10. Při skonánj swèta, a obecném saudu: Když přigde Syn Božj, v Angelè w hauffu. Sotwa bude nalezena, wjra w nebeského Pána, gest řeč z pjsma známá.

11. Protož ó ckowèče, buď w wjře stálý: Dosáhneš konečnè, tu korunu skáwy. Se wssemi wywolenými, budeš mjti částku s nimi, tak Krystus Pán prawj. Amen.

(1197.) Not. 247.

z Žalm. 121.

KDen zsauženj, když od nikud nenj, spomoženj: obrat se stádečko Páně, k Bohu samého obranè, gakož tè sám wypěuge, skaunau swau pomoc slibuge, a protož tè y skussuge.

2. Důwěř semu, gakžto Otcy swému, a rcyž k němu: O! Bože můg, má obrano, mè wtočisstè, má schrano, rota zlých mè zhauby žádá, wkrutnè semnau nakládá, nechť klesne moc gich, y rada.

3. Proč se bogiš, wssak na skále stogiš, dobře to wjš? W nechť se bránу pekelnè, proti tobě hněwu plnè, sylj, bauřj, y wztěkagj, nechť y ohněm plápolagj, wssak předce neodolagj.

4. Bůh gest s námi, před námi, za námi, gsauc nad námi. Když lidské sýky newidèl, skauha Elizeů, widèl, wozy y koně ohniwè, angelské wogsko horliwé: To nechť gest potěssenj twè. 2. Král. 6, 16. seq.

5. Čekegž mile, nekkad Bohu cyle, aneb chwile: Když pomoc lidská přestáwá, moc Božj z nebe nastáwá: Eliáš když byl opusstěn, oheň pro něg z nebe spusstěn, na zlè k gich zkáze dopusstěn. 1. Král. 18. 2. Král. 2.

6. Pakli čas gest, nèsti také neřest, pro Božj čest: Hled snásseti trpělivè, a bohowati bedlivè, kdož setrwá v wěrnosti, složená mu na wýsosti, giž koruna sprawedlnosti.

7. Čest, dům, statek, přigdeli na zmatek, tu počátek bude cti y bytu twého, y statku w nebi prawého: Sám

Pán

Pán ráčil slibowati, cokolikdo zde proň strati, že stokráte wjc nawrátj.

8. A tak na to, nakoj dům y zkáto, gaks bkáto. Wssaks na swět přissel bez statku, a Bůh mocný od počátku, wssjm dobrým požehnal tobě, y nezauffegž dále sobě, nezahynes w swé chudobě,

9. A wězenj, aneb vsmrcenj, proč tě ménj? Wssak gednau musýš vmřjti, a bolesti okusyti: Pročby pro gméno Gežjsse, přikladem wssech swatých Kristowých, nechwátal za njm tjm spjsse?

10. Dauffeg w Pána, od nocy do rána, tak zas wstana. Wěda že bez geho wůle, gak na nebi tak zde dúle, nic se neděge y w zlý čas, nespadnet z hlawy ani wlas, gakž k nám znj prawdy geho hlas.

11. O! Boze náš, ty mdkobu nassi znáš, w rukau wsse máš. Načiž se giž smikowati, nás syrotky retowati, k ginému zřenj nemáme, w tebe samého dauffáme, a pomocy twé čekáme.

12. Přigdiž spjsse, pro Krysta Gežjsse, nás wyslyssse: Amen, Bůh náš včini tak, wrahowé nassi padnau znak, Bůh pomúže k břehu lodj, Bůh sám lid swúg wyswobodj, a k wěčné káwě sprowodj.

(1198.) Not. 8. a.

Wěčný Králi Páne náš, zenž dědictwj mjsě más, rozkossný Geruzalém, a hrad w něm ozdobný, ctných rytjřů plný.

2. Ey wiz cok se děge tém, kteřjž přebywagj w něm, praeně tobě slaužjce, tě ctjce, proti zlým wěrně bogugjce.

3. Námě národů ljtých, wtrhko do dědictwj twých, w nichž wssecko podwracugi, mordugj, swaté twé hrozně zarmucugj.

4. Obrácenť Geruzalém, y geho okrasa w něm, w pustinu přežakostnau, bolestnau, wěrným twým zarmaucenj plnau:

5. Neb twúg chrám posskwrněný, Syon hrad rozbořený, wogska syných pobita, wylita krew swatá, wssecka moc odgata.

6. Y tit gsau rozehnánj, kteřjž bděli nád námi, skowem, skutkem slaužjce, swjtjce, a ctnostmi slawně se stkwěgjce.

7. Což s bolestj widauce, hněw twúg hodně nesauce, ó winnik se dáwáme, ať známe kásku twau, odpust nám žádáme.

8. Eliásse ctného dnům, podoben welmi twúg dům, dokudž geg dáš kazyti, nuzyti bezbožným, gich zkost prowoditi?

9. Jákoba slauhy twého, lidu tak zsauženého, skys smutná narjkánj, stonánj, y wězňk žakostná wzdychánj.

10. Budiž tobě zel toho, gména twého swatého, w potupě

nenechâweg, nás sselmám nedâweg, mdlých owec zastáweg.

11. Proti tobě wzpjnánj, skyssjš hrozná rauhánj, nepřátel skowa pyssná, posměssná, gegichž kest zasněnuge twau čest.

12. Ty moc swé prchliwosti, hněwu a zúřiwosti, ó wylegj hodnau pomstu, ať zrůstu nemagj, ti kdož tě neznagj.

13. Degž nám w tebe daufati, a nerač wzpomjnati, rozličných prowinnénj, zemdlenj násse znás, sám buď spomocnik nás.

14. Litostiwý že gsy swým, a mstitel zúřiwý zlým, nechť to swědčj skutkowé, diwowé, twé ruky přemocnj činowé.

15. Wčiň slawně gméno swé, a my owce pastwy twé, ať twau pomoc widjme, tě ctjme, a potom wěčně welebjme.

(1199.) Not. 40. d.

Gak. Páne Gežjssi Kryste.

Wssemohaucý wěkú Králi, sám braň nás před nepřátely, a zachowáweg těchto dnú, ohňú, hladu, meče, zagmú.

2. Rač dáti prawdě swobodu, pro spasenj swého lidu, poctám a služebám twým zwolnost, ať má přjtrž dábelská zkost.

3. Pokogeť twého žádáme, gehož od swéta nemáme, tenť gest, wnitř dobré swědomj, řád, spokogné mikowánj.

4. Buď zžegmé djko twé přinás, a potwrď geho w každý čas, w tobě naděgi skládáme, degž ať tě w nebi slawjme.

5. Odwrať válečný nepokog, Boże, zažeň válku y bog, moc nepřátelskau stroskoteg, a pokogné časy nám deg.

6. Nebť nenj Boha giného, tak welkého a mocného, kterýž by bogowal za nás, než ty sám wěčný Boże nás.

7. Křestanské nássi wrchnosti, deg swornost, pokog, a ssťěstj, abychom žiwot pohodlný, wždycky westi mohli pod ni.

8. A to se wssj pobožnostj, w tichosti a sslechetnosti, Amen, degž to wěčný Páne, žať tebe z wjry žádáme.

1200.) Not. 258. a.

Gak. Giž skusiž z srdce swého.

Tomto nássem zsaužnj, w těžkém zarmaucenj: Nemagje sami z sebe mocy k wyprosstěnj: Srdcem k Bohu wolegme, w swé ponženosti, wěřjc tomu že on nás w ničem neopustj.

2. O Boże wssemohaucý, račiž býti s námi, wedne y také w nocy, drž ruku nad námi. Ukaž nám swau moc božskau, a maudrost nebeskau, zahanbi pýchu, hrdost, y moc nepřátelskau.

3. An giž ruce wztahugj, proti křádcy twému: Welice nás sužugj, nedeg wkrutnému nepřjteli zkost činit, nad twými djtkami, gména twého swatého nedeg k potupenj.

4. Powstaniž w swé mocnosti,

sti, wssemohaucý Bože: Wyslyš násse žádosti, na swé swatě hoře. Překraš zlé bezbožnjky, swěta mikownjky, lidu twého wěrného litě protiwnjky.

5. Pozdwihniž swé prawice, smutným k potěssenj: Deg nepřátelům w lice, k gegich zahanbenj. Ztrescy gegich Tyranstwj, lest y vkrutenstwj, deg nám nynj sauženým, swe Božské wlěžstwj.

6. Budiž ty zbroge násse, před lidskau přjsnosti: Nynj y w každém čase, sau wssemohaucnosti. Ať pokogně bydljme, a tobě slaužjme, gsauc w twém opatrowánj, z toho se těssjme.

7. Nebogjce se množstwj, zlých rozličných lidj: Kteřjž nás w swém Tyranstwj, wssudy obklíčugj. Magjc tě přjtomného, Krále nebeského, genž sám wěrně zastáwáš každého wěrného.

8. Deg nám stále se mjti, wěrný Spasyteli: Bzkau cestau progjti, skrze nepřátely. Neboť gesti twé spasenj, y wyswobozenj, w cyrkwi zde y na nebi, wěčné požehnánj.

9. Račiž to učiniti, k swému zwelebenj: Deg nám sstastně progiti, w nebe k oslawenj. Tobě chwálu wzdáwati, wěčné hodowati, swatý, swaty, s Angely radostně zpjwati.

(1201.) Not. 275. a.

G. Nakloň Páne ucha swého: Wzkosti a w zarmaucenj, twé ó Boże promluwenj, tobě připomjnáme, ó pozorůg žádáme: Nekl sy, w den sauženj twého, wzýweg mne Boha mocného, gá wskysse spomohu, aby mi wzdak čest mnohau.

2. Ay my oči, y rukau swých, owssem pak srdcý důwěrných, pozdwihugeme k tobě, gsauc giž w smrtedlné mdlobě, z wjry k twým nohám padáme, z twnitěnosti k tobě wzdýchámě: O! nechť pronjká nebe hlas nás, a gde před tebe.

3. Nebť po swém z hradu Syona, zagetj do Babilona, když mámě předsewzetj, Geruzalém stawěti, zkosinj nassj nepřátelé, hledje na to neweselé, baurj se a wztěkagj, stawěti nám nedagj.

4. Wrchnostj ctné podtrhugj, w bludy swé ge zachwacugj, hanj wěrné pastýře, y honj co kacýře, lid nutj k modlářstwj swému, gak někdy k massu swinskému, Antyoch bezbožný Král, Izraelské nutjwal.

5. Dkauholiž ó swatý Páne, stádečko twé zbědowané, tak se bude trápiti? když budeš to sauditi? Wiz ó zkost newěstky litě, vgmi se krwe wylitě, ey moc lidská wstáwá, nechť pomoc twá nastáwá.

6. Myť w swém negwětssjm trá-

trápenj, gsauc ze wssech stran opusstěnj, gakž se nynj děge nám, že bjdnj newjme kam, to gen potěssenj máme, že na tě čekáwáme, na tě Boha mocného, Boha mikostiwého.

7. O! skrok Ezawitské symě, a segmi z nás geho břjmě, neb chytiwsse se tebe, nedámeť giž od sebe: až požehnánjm oslawjš, a w bezpečnosti postawjš, gako skaubu wěrného, Jakoba w bjdě geho.

8. A ač toho negsme hodnj, w hřjch padagjce den po dni, wssakť se winni dáwáme, a mikosti žádáme: Učiň to pro Syna swého, Gežjsse Pána násse-ho, wssaks pro násse spasenj, wydal geg k wmučenj.

9. Ty gsy Bůh, ty se nemě-njš, ó na to se rozpomeniž, že gsy w obcy Sodomských, pro deset spraweblimých, chtěl wssem mile odpustiti: wěřjmeť že ráčjš mjti, y w nás počet swých mikých, w Krystu osprawedl-něných. 1. Mogž. 18,23. sqq.

10. Dauffegž Jzraeli w Pána, ont bude násse obrana, wzřjme to s radostj, nepřátelé s žakostj, slowo geho trwá wěčně, a protož wěřme srdečně Amen, ať se tak stane, způsob to Kryste Páne.

O žakostiwém Nařjkánj a sobě Stěžowánj Syona.

(1202.) Not. 221. a.

O Ohawnostech skrze zkost lidskau wwedených.

Ach ach auweh na mé hoře, což gest giž činiti: Den odedne wždycky hůře, kam se mám poditi? Hyne srdce utěssenj, přissli dnowé zarmaucenj, pro težké sauženj.

2. Bjdněť gest wyobcowána, mrawů krásná zpráwa: Spraweblnost gest odsauzena od nectného práwa: Ctnost gest hřjchem potkačena, a newinnost opusstěna, prawda potupena.

3. Čest, sláwá se posyluge Satanowy zběři, od njž se ten utiskuge kdož prawdě wěří: mrawů chwála zohyžděna, hřjchů mrzkost wyzdwižena, křiwda zwelebena.

4. Děge se wybogowánj hradu spraweblnosti: přiweden gest w pohrdánj zákon stydliwosti: Wssickni stawowé zbkaudili, dobrowolně se sklonili, hřjchům podmanili.

5. Ey toť giž bkud zastaraký, chytře se premuge, když hřjch z obyčege posský, ctnosti se gmenuge: Opilstwj, smilstwj, tancowé, lichwy, hry, zkolegctwj hrozné, za nic položené.

6. Forma způsob žiwotem ctným, a swjce hořjcý, byla prwnj cyrkew wěrným, mikostj tekaucý,

cý, potok olege rozkossný, wydáwagjc balsam wonný, zdrawého wčenj:

7. Giž pak co negkrásšj byko swrchowané ctnosti, diwné se zpět přewrátiko w přjlissné stydkosti: O přehrozné proměnénj, na místě swatém gest nynj, ohawné zpusstěnj.

8. Hktawého giž kakomstwj žjžeň rozpálena, mrzkého swatokupectwj, rána obtjžena, z Gezyho makomocenstwj, dme se břich wodnotedlnosti, žkuč bydlj w hořkosti. 2.Král.5,20.27.

9. Gak se obžerstwj rozmohko, v knězj y w lidu: A opilstwj rozwodniko, beze wssehu studu: Smilstwj wssudy prostočiko, cestu swau wsselické těko tak gest porussiko.

10. Krystowy obě swátosti, k zyskům obrâceny: Ducha swatého mikosti, w kupectwj změněny: Dary božskými zhrdagj, a wěcy wěčné za časné, mylné prodáwagj.

11. Ljtěgssj nežli zubřice z newinnných krew stěbe: Wkrutnějssj nedwědice, odwrhssj od sebe matky přirozenau mikost, prowodj nad swým plodem zkost, rozličnau wkrutnost:

12. Mnoho hlaw sselma magjcý podobné nazwána, nad potwory sáhagjcý, mát býti poznána, dutjm powětřj wzbuzuge, wody kálj, zemi mornjm gedem nakažuge. Zgew.13. a 17.

13. Nenjť té dusse pod nebem, aby se gi skryka, w zemi, w wodách, pod obkakem, byť w gegj oshdka newpadka, z wsseho stwořenj, mát ta řemeslná wmênj, swéta k okkamánj:

14. Onať se (křiwé křanc) chlubj: že gest mikownice Wjry, wssecky k sobě kaudj, anať gest smilnice, okrásslená zkatem stkwěle, nese Babilon na čele, ssenkuge ged směle.

15. Podněcuge k nepokogi powýssených mocý, swády a rúznice strogj, gedny k druhým sočj: Sype sůl mezy wčeličky, wydáwáť wlkům owčičky, žráti nebožičky.

16. Po okrsstku swéta wsseho gde tě lissky chytrost, na zkázenj wsseho ctného, gedná wždy skrytau zkost: Dowodj oč se pokussý, pokognė vmkuwy russj, nepomnjť na dussi:

17. Roztrhánjm tak králowstwj spustka mnoha měsťa, válkám, kaupezům, morderstwj učiněna cesta, nic zrada nenj wážena, neb lidským saudem zlehčena, gest oswobozena.

18. Snadněť bez pomsty prochážý panen porussenj: Russitě sobě newážj Božjch přikázanj: Dějj se přjsahy křiwé, cyzokožstwa y kži kstiwé, wsse nesprawedliwé.

19. Tot původ wssech neprawostj, ta matka neghorssj, genžby měla k sprawedlnosti býti negprwnégssj, hlawa nezdrawá a wstekká, wssecko těko

naka-

nakazyka, sſerednè zſmradika.

20. Wſta lživá vcholugj saudů ſprawedlnoſti, proti newinným leſt kugj, hanègje ze zkoſti: mrzý ge owce bez wlny, kdo mnoho dá, ten bez winy, wſſe pro dary činj.

21. Wraucý kakomau žádoſti zránj neſytého, pohrdſſi prawau ſkadkoſtj žiwota wěčného, nemyſli než gen o dařich, prawdu w leż mènj, a ctnoſt w hřjch, ſaudj na penézých.

22. O gak od Syonſké dcery odgata geſt kraſa, gižiwſſecky gegj ozdoby wrah zkoſtný přetřáſá: Samau poruſſil na tèle, každý ſwého hledá cele, ſſkody tè nežele.

23. Žel ſe tobè Páne ſwatý, Králi negmocnègſſj, wyſwoboď lid ſwůg zagatý, paſtýři neglepſſj: Wiz owce y ſwè paſtyře, w ſtádcy ſwém káſku rozſſjře, vtwrď w prawè wjře:

24. A ſwau winnicy zwolenau odegma ruhačům, předrahau mzdau wykaupenau, deg wěrným kopáčům, byť prawdu twau rozſýwali, chutnè owoce dáwali, přeſkadkè rywoky:

25. Přikkadem dobrým pobožným, lid oſwěcowali, na ceſtu twau nawedený w prawdè zprawowali, tak roli ſrdce orali, trnj hřjchů wypléňugjc, y wykořeňugjc.

26. O degž ak cyrkew twá ſwatá, přjmá, prawdomkuwná, z mocy hřjſſnjkú wyňata, a tebe milownà, ſtřeže ſe wůdcý neprawých, kračegjc po twých ſſlepègjch, gde po ceſtách prawých.

27. Ty baſſto ſyny račiž mdkým býti vtočiſſtè, genžs ſljbil dáti ſauženým hognau radoſt giſtè, zbawè nás ſtraſſj tèleſných, přigmiž nás w počet nebeſkých, zaſtupů Angelſkých.

(1203.) Nok. 221. a.

Ach Boże kam ſe poditi, w tyto časy nynj? Komu ſe w čem důwěřiti? gſau daleko ginj, než prw bywali časowè, mezy lidmi mrawy nowè; wſſickny národowè

2. Předaleko odſtaupili, od ſtaré ſproſtnoſti, wěrnoſt, upřjmnoſt zmènili w podwody, chytroſti: Přjtel přjtele ſužuge, bratr bratra wyzrazuge, ſwůg ſwých neſſanuge.

3. O želiž ſe toho Boże, že ſwět, čim geſt ſtarſſj, tim ſe w něm wſſe dège hůře, wſſecko hrozný fakſſi, duchownj, ſwětſſtj napořád, dobrè mrawy, ſſlechetný řád, proměnili w neřád.

4. Matú ſe wſſe diwnè ſpoku, teſkno žiwu býti, Hoſpodine popatř dolů, nerač dèle dljti s ſwatwečerem ſwéta zkého, chraň mocnè lidu wěrného od ďabla keſtněho.

5. Laſkawè nakkádeg s námi w takých motaninách, drž prawicy ſwau nad námi w těchto zmjchaninách! Nebot ginèho

nemá-

nemáme, kdožby se nás vgal Pane, posylň nás žádáme.

6. Abychom se nehorssili nad během nynégssjm, zbytně se nekormautili, když se zle dége twým: Deg brz na pozoru mjti, cos ráčil předpowědjti, že se tak má djti.

7. Braň ať se neohlédáme po swětských marnostech, twau wůli na péči máme, cwičjce se w ctnostech. O degž pokánj činiti, sylně se hřjchům opřjti, swatě žiwu býti.

8. Aby z hřjchů se wyznáwáme, rač ge odpustiti! Tobě se cele dáwáme, w žiwotu y w smrti. Deg žiwot sskastně konati! deg skrze smrt w nebe wgjti, wěčně s tebau býti.

(1204.) Not.163.b.

Gak. Takto woká sam Syn

Ach Boże Otče nebeský, pohleď na tězké vtisky, traginy nássi vherské (německé, české) w které samá zkost panuge, kaupež, Mord, zradctwj se kuge, y ginė kusy Lotrowské.

2. Tak hroznė a sskodnė zkosti, prowozugj se w tagnosti, od Synůw swéta tohoto: Na které když dusse wérná, w swé skryssi se rozpomjná, musý horce plakat pro to.

3. Giž ten čas předpowědný, zdáwna, nastal zakostiwý, w němžto bratr bratra swého, tak gak gen může sužuge, Syn Otce přenasleduge, politug se Boże toho.

4. Kragan kragana vtiská, z swobody wkastnj wytiská, nepamatugjc na to nic, že w kterémkoli králowstwj, hněw, záwist, s roztržitostj panugj, klesne chtjc nechtjc.

6. Zkořečenstwj, kladby, zrady, falš, přjsahy křiwé, zwady, za hřjch lidé giž nedržj: Fortelstwj, kamy zkostiwé, praktyky zlé a sskodliwé, za chwálu a slawu držj.

7. Pýcha s wysokomyslnostj, tak obsedla mnohých w zkosti, že nic nechtj na to dbáti, gak Bůh pyssně wždy znižuge, a hřjssnjky pokutuge, z přjkladůw dáwá se znáti.

8. Proč Lucifer doku zswržen? Proč Babilon krásný znjžen? Proč Farao s wssjm swým wogskem, w moři čerwenėm zatopen, od Boha hodně potupen? že nedbal o hněwě božském.

9. Proč Sodomu a Gomorru, Bůh spálil ohněm a Syrau? Proč prwssj swět shladil wodau, že tam ti Lotha starého, tito pak Noacha ctného, nechtěli posslechnaut radu.

10. Giž známe přjkladůw dosti, gak Bůh trestal ginýchzkosti, a gessté wždy trestat mjnj, kterj w swé zkosti trwagj, wpomenauť se nedagj, běda wssem kterj to čihj.

11. Gistě že y nás podwrátj Bůh, prw nez nám pokog wrátj, gestli dnes w času mikosti, k

němu

němu se neobrátjme, wssech zkostj nezůstawjme, genž gsme páchali z zwykkosti.

12. Pročež k Bohu pospjchegme, pokud čas mikosti máme, srdcem k němu wokagjce: O Boże Otče laskawý, a Páne náš dobrotiwý, obrat k nám swé swaté ljce.

13. Netrescy nás w prchliwosti, twé, ale odpusť z mikosti, pro zásluhu Syna swého: wssecky násse neprawosti, které gsme zde z bezbožnosti, páchali, z srdce nasšeho.

14. Nynjwe město welikě, ležjcý w zkosti wselikě: Když poslka twého Jonásse, vposlechko, hned w tu chwjli, smikowals se Otče miký, nad nimi, mikost gim dawsse.

15. To dauffánj y my máme, že též mikosti dogdeme, v tebe Pána nasšeho, neb nechceš smrti žádného, ale chceš spasyk každého, člowěka hřjchem gatého.

16. Wěřjme tedy srdečně, že cos sljbik, též skutečně, prokážeš Otče z mikosti: Zbawjce zdegssiho sauženj, rozbroge a pozdwiženj, přiwedeš k wěčné radosti, Amen.

(1205.) Not. 163. b.

G. Teď ga zde bjdny čerwiček

Ach gá matka zarmaucená, a ode wssech opusštěná: Která sem byla wznessená, giž sem welice snjžena. Bolest srdce se dotyká, mau dussi žalost pronjká.

2. Měla sem stánek ozdobný, k slaužen Bohu spůsobný: W němž swjce Božjho slowa, s swátostmi gasné swjtila: Bolest ꝛc.

3. Žádná wěc nebyla těžssí, nad tu mikau poctu Božj: Nepřjteli vkrutnému, genž hořek záwistj mnohau. Bolest ꝛc.

4. Musyla sem vtjkati, bigjc nedal mi plakati: Stála sem na mjstech swatých, oni swůg ze mně činj smjch. Bolest ꝛc.

5. Tu což mi slaužiti měko, častokrát proti mně byko: Horko, zyma, wjtr, přjwal, každý mnau gak chtěl posmjwak. Bolest ꝛc.

6. Nepřestali na tom zkostnj, že sem dost měka těžkosti: Rány na rány dáwali, až mne y odtud wyhnali. Bolest ꝛc.

7. Tu opět nesstěstj mnohé, wětssj nežli které giné: Tu bjda, těžkost, sauženj, w swétě potěssenj nenj. Bolest ꝛc.

8. Whaska swjce nohám mým, co činit w žarmutku newjm: Skowo Boži gasná swjce, zhaska, ach neswjtj wjce. Bolest ꝛc.

9. Přestaky swaté swátosti, kdež gich mám smutná nalezti? Služebnost cyrkewnj mlčj, srdce se we mně rozpučj. Bolest ꝛc.

10. Ach žalost má nad žalosti, ach bolest má nad bolesti: Ach vpěnj mě přemnohé, wyssussi-

sussikoss kosti we mně. Bolest ꝛc.

11. Rozhněwala se prchliwost božská pro mau nestatečnost: Proto w ruce nepřátelských, wydána sem k ljbosti gich. Bolest ꝛc.

12. Ten který mne nenáwidj, panuge na de mnau nynj: Sužuge mne nepřjtel můg, skončen gest až k prachu duch můg. Bolest ꝛc.

13. Srdce mě w žalosti puká, giž mi nedostáwá ducha: A nebudeli pomocy, klesnu w křjži, nemám mocy. Bolest ꝛc.

14. O! kde gste pastýřj mogi, newjte gak se mně wodj: se mnau ste se rozkaučili, kde gste? kde gste? že was nenj. Bolest ꝛc.

15. Kdo wás ode mně oddálil? kdo mne potěssenj zbawil? Proč že ste mně pozehnánj, nedali Vale poslednj? Bolest ꝛc.

16. O! nesstastné rozkaučenj, zdaž se toto někdy změnj: Giž gá smutná, opusstěná, musým býti rozptýlena. Bolest ꝛc.

17. Ach, ach, gak sem opusstěná! kdož mi giž potěssenj dá? Kdo obcerstwj? kdo posylnj? tolike Bůh můg gediný. Bolest ꝛc.

18. Gako kuřátko bez matky, a owečky bez pastwičky: Tak djtky mé osyřalé, bez duchownjho pastýře. Bolest ꝛc.

19. Synáčkowé a dcery mé, budau mně kstj odwedene: Genž mne měli w sesstém wěku, těssiti matku swau truchlau. Bolest ꝛc.

20. Též y ti mogi přátelé, stali se mi nepřátelé: Směgjce se z mého nesstěstj, přidáwagj mi žalosti. Bolest ꝛc.

21. K tomu mnozý nepřátelé, vtrhugj se w zkosti swé: Gá pak slzy swé wylewám, nebo potěssenj nemám. Bolest ꝛc.

22. Ach litugte mne nebesa, litugž mne též gich okrasa: Litug mne zemé y moře, hory, potwory, lesowé. Bolest ꝛc.

23. Litug ty mne sám Boże mug, a skreg mne pod stju swatý swug: Wssak ty mne račjs skussowat, gakt se zda, tak mne rač trestat. Bolest ꝛc.

24. Skloň se ke mně o Boże můa! přjmi zas na milost lid swug: Shrň na hlawu nepřátelských, bezbožnost, vkrutnost gegich. Bolest ꝛc.

25. Takt se budu radowati, w gménu twém potěssowati: Negen w nynégssjm wyhnanstwj, nez zwkássi w nebeské radosti. Bolest srdce se dotýká, mau dussi žalost pronjká, Amen.

(1206.) Rot. 309. f.

Nariznj Cýrkwe Swaté.

Ach kdoże mě hlawě wody dáti muže, abych :,: mohla plakat tuže: Moge posmjwánj, přebrozné trápenj, genž mne :,: potkalo až k zemi: Bych mohla wypsati, a geg wyskowiti, slzami swými skropiti.

2. Ach gá přenesstastná, gá matka přesmutná! Kamže :,: giž půgdu gedinà! W swětě mjsta nenj, trápj mne saužénj, a ni :,: nenj polehčenj Křjže přehrozného, trápenj mnohého tůže na mne skoženého.

3. Kam se mám podjti, a komu předstěrti, kdiwdu :,: tu swau žalowati? Swět mne newyslyssj, ani swogich wssj ke mně :,: nachylj nynégssj. Chce mne wywratiti, hlawu mau skloniti, nechce mjc w sobě trpěti.

4. Křičjm dnem y nocý, hledagjc pomocy, aby :,: aspoň wssemohaucý: Mě slzy, wzdýchánj, křik a nařikánj, skyssek :,: mě hořekowánj. Než y on s pomocý, Bůh můg wssemohaucý, prodliwá ženich negskladssj.

5. Ach což giž činiti? kam se obrátiti? smutná :,: co před sebe wzhti? Když giž moge oči, w přewelikém pláči, possky :,: kwjljc dnem y nocý. Dusse má přemiká, bolesti zetřelá, na poky temeř zemdlelá.

6. Krása má spaniká, slawu swau změnika, když mne :,: těžkost obkljčika: z hlawy mě koruna, perlami ozdobná, spadla :,: ach smutná nowina. Raucho mě změněno, a s krwj zmjssenо, w posmech a w žert wwedeno.

7. Wy dcery Syonské, a Geruzalémské, mjzte :,: mne, diwadlo swětské! Wssechněm wčinénau, z slawy mě složenau wdowu :,: smutnau opusstěnau. Gak gsem spustossena, synůw swých zbawená, wen z swěta wypowědená.

8. Ach proč prodlěwáte? proč nepospjchátе? snad giž :,: nic na mne nedbáte? Nesnydte se za mne, neopaussrěgte mne, s krwj :,: slzy mé zmjssené Pilně pozorůjte, z twáři mé ztjregte, klesagjcý pozdwihugte.

9. Rozprostjrám ruce, nenj žádné srdce, které :,: plakalo by hořce: Aneb w mém trápenj dalo potěssenj, nenj :,: krom sám Bůh gedinj. Toliko bych k mému, ženichu milému, mohla přigjti samému.

10. Půgčjm sy orličj křjdla, bych leticý, spjsseg :,: z geho drahé řečj: Wzala potěssenj, bjdy swé zbawenj, z swěta :,: zkěho wyprossténj. Neb wjm že stolicy, ženich přezádaný, připrawil mně w swém Palácy.

11. Ty pak swěte zkoušný, swěte přjliš mylný, Vale :,: s twogj neprawostj: Giž z tebe wen půgdu, abych twého bludu wssa :,: a nebeskau prawdu Mohla tam spatřiti, a při mau předstěrti, Gežisse wždy welebiti.

12. Amen Hospodine, pohled a ochraň mne, wssecky :,: sprotky mě wěrné: Před Gogem, Magogem, hrozným Antykrystem, y zkým :,: wssekým gegich wogskem. Boże buď mým Pánem, wtězem a Králem, na zemi y w nebi Amen. Ezech. 38. Zgew. 20, 8. (1207.)

(1207.) Nok. 223.

G. Ach Bože pohleď z wysosti Kláznjwj wstý řjkagj, známeť Boha prawého: Wssak w srdcých swých za to magj, že nenj nižádného: Swědčjť to gegich snažnosti, plné mnohých ohawnosti: žádný w dobrém nechodj.

2. Pán Bůh sám popatřil z nebe, na wssecky lidské syny: Bykliby kdo pilný sebe, aby žiwbyl bez winy: A horliwau rozumnosti, hledal Bozské welebnosti, asa oddán geho wůli.

3. Wssyckni sessli z cesty prawé, wssyckni se odwrátili: Nálezky wkastnj neprawé, a způsoby zlé ctili: Geden dobrý spatřjn nenj, ač mnozý měli domnénj, žeby Bohu skaužili.

4. Okauholiž pak bezbožnicý, neskkoni swau zlau sspgi? Lid můg, co chléb, zžiragjcy, ay s geho sskodau tygj: Na Boha zřenj nemagj, w potřebě ho newzýwagi, činj co sami chtěgj.

5. Protož srdce gegich wadne, a wždycky w strachu stogj: Neb Bůh gest w rodině žádné, která se geho bogj: Y proč tupjte chudého, když mkuwj což gest dobrého? Bůh gest nadě ge geho.

6. Kdož Jzraele ochránj, kdo k spasenj přiwede? Bůh dá mu swé požehnánj, a zagatě wywede: Degj to Bůh skrz Syna swého, budeť mjti cýrkew z toho, plesánj welmi mnoho.

(1208.) Nok. 65. a.

Lud se zhusta rozssek, posledniho wéku: Kdož gest prawdy dossek, blaze w nj člowěku: Wmégž gi wážiti, a gj wděčen býti, kdož chce spasen býti, a nezahynauti.

2. Pohleď pilně na to, gak gest na wsse strany; nechage pohanstwa, popatř na Křestany: Gak ten nepřjzeň má, kdo Krysta wyznáwá, bytně na prawicy, kážjť na hranicy.

3. Nenj přjliš diwně, wěc ta že se děge, Rjdkým prawda známa, a maudrým se kryge: Ne swětskau maudrostj, dogdeš tě známosti: srdcy pokornému, sprostně wěřjcymu,

4. Tomuť Pán zasljbil, sebe oznámiti; mnohým to naplnil, račim se zgewiti: Samit sebe swodi, maudřj y wčenj, mnoho mudrugjce, sprostně newěřjce.

5. Těmť gest pokład skrytý, Kristus prawda gistá, Gich swodem zakryty, cesta gsauc přegistá: Prwnj cýrkew swatá, gest zapomenuta, kdož gj následugj, hned ge kacířugj.

6. Wsseho bychom lidu bláznivěgssj byli, mohauc mjt swobodu, sauženj trpěli, než proti swědomj, a pjsma wčenj, činiti nesmjme, Boha se bogjme.

7. Bludu nevstupně, žádných nedržjce, k čistě Božj pra dě, wůli wždy magjce, chtjc přigjti mile, z pjsem každé chwjle, lep-

ssj w nj naučenj, z Krystowa wčenj:

8. Ale toho od nás přijati nechtěgj, tupjc až obyzdno, předce kacerůgj, nýbrž wyhánějj, wězenim sužugj, y mordugj smě-le, wyhladit chtjc cele.

9. Páne wssemohaucý, od wěkú wěčnosti, myt k tobě wo-láme, w swé mnohé vzkosti, kteraž pro tě máme, pomocy žádáme: Buď obrana náše, w tak přetěžkém čase.

10. Popřeg nám rytířstwj, ať námi neschážý: Witaw nás w wytěžstwj, genž z tebe pocházý: W pa chýť spraw edlnosti, oblecyž stáko ji, a kebku spasenj, wstawiz nám k dáusánj.

11. Nechť aiž pak bogugi, aukkady kstiwými, Pánť za sskody stogi, a chce býti s námi: Wěrnáť gest řeč geho, genž tě-ssj wěrného, kdo co pro něg straty, stokrát wjc nawrátj.

(1209.) Not. 223.

Po wyswobozenj z nebezpečenstwj.

Wyť Boha s námi nebylo, řjkeg tak lide Bozj: Gižby po nás dáwno byko, když se nám bjdy množj; Byť sám Bůh neochraňowal, ach! kdožby se obránil?

2. Nepřátelé myšl negde gi-nam, nez aby nás sehkili: Zkystně s baurj proti nám, gak-by sezrati chtěli. O statky, žiwot y těla, nás připrawit chtěgj z cela, zželjt se toho Bohu.

3. Za kachýře odsuzugj ty po gichž krwi žjžnj: Samj pak se pochlubugj, služban Bozj a přjznj; Ach Boże! swaté gméno twé, musý býť pkásstém zkosti tě, ach nedjwegž se děle.

4. Překstiwé nás k podtržení roztahugj swé sýti, ale to wěč-ný Bůh změnj, nemáť gim to tak gjti: Ztrhať gim on osýdka gich, neb samy wwede do nich: tohoť Bohu nezbránj.

5. Což lidský wtip neb moc koná, nás to nechť nedésý nic: S námi ten gest, kterýž s to má sýky a rozumu wjce. Když wěc negchytřegj začnau, on gim wy-gde cestau ginau, wssecky zma-ta ssiky gich.

6. Ach Boże gak sau twá sstědrá bjdných potěssowánj; saužených pomoc hotowa, ač se tu rozum bránj. On dj, nu gižť po nás weta! gessto ty skrz kěžj nás weda, wedeš ku potě-ssenj.

7. Nepřátelé gsau w twé ruce, y wssecka gich myssljenj: Kteráž ty sám zkazýš w brzce, zbaw gen pochybowánj: Ro-zumí se wjře zpěčuge, prostřed-kům nedowěřuge, těš Boże a posylů sám.

8. Wssaks pak nebe y zemi sám, zakožik prawiczý swau: Degž ať slowo twé swjti nám, rozněčůg srdce káškau: W wjře deg stáku býti, y pro nj sstastně wmřjti, swět nechť swětem zů-stáwá.

(1210.)

(1210.) Not. 29. b.

Gak. Kdo swé dstky mikuge

Již posledny časowě, konečně nastali, o nichž Pán a Aposstolé, mnoho mkuwjwali.

2. Neb ohāwnost zpusstěnj, w mjstech swatých stogj, hrozý nám mnohá znamenj, zwlásstě kdo se bogi.

3. Antykryst se nadýmá, y nahonči geho, panugjc nad sládem Pánĕ, podlé zdánj swého.

4. K bkudným vstanowenjm nawodj y nutj, k nimž wěrná srdce nemagj sprosta žádné chutj.

5. Kdo může wyskowiti, gak hrozné těžkosti musegj mnozý snásseti, proti sprawedlnosti.

6. Pokuty a wězenj, y wypowidanj, služeb cyrkewnjch. obchodů, y etj zbawowánj.

7. W swětě gsau wálky mnohé, krik, krwe prolitj, gsau morowé y hkadowé, gsau tyranné ljtj.

8. Odtud hrozný daw lidu, gimž schnau a mrtwěgj, newědauce kam pro bjdu, giž nésti musegj.

9. Mocnářů nesprawedlnost, gakž rozwodnikā se? Mnohá wrchnost wlči spůsob zgewně bĕře na se.

10. Lidé wůbec swéwolnj, bůgni a bezbožnj, kakomj, nestřjdmj, kstiwj, pyssnj, cyzokožnj.

11. Dračj, nesprawedliwj, smkuw nezdrželiwj, nezdilnj, neljtostiwj, vtrhačj křiwj.

12. Nevpřimnost a zrada sstiroce se wzneska, a že panuge neprawost, kāska prāwě kleska.

13. Saused trāpj sauseda, y přjtel přjtele, z přjčiny dosti maličké, těžkost gemu stele.

14. A tak nenástáwagj, ale giž nastali, časowě prāwě posledny, den saudný se walj.

15. O Boze wssemohaucý, smilkůg se nad námi, abychom ostáti mohli, zůstáweg wždy s námi.

16. Wkrat dnů těch zsaužen, pro wywolené swé, přisslit bychom o spasenj, gsauc bez pomocy twé.

17. Nechť wzegde ten gasný bkesk, přjssti Syna twého, kterýž slibik swé orlice, wzýk do Lůna swého.

18. Amen zpjwegme na to, zač sme teď žadali, w slibjch wěrný Pan Bůh da to, genom budme stalj.

(1211.) Not. 188. d.

Gak. Pomoz wtèzyt o Knsse

Emmanneli! pohleď z twé wysosti na twůg lid tak draze wykupeny! Pohleď gak Tyranė w swé zkobiwosti přewracegj prawdy twé wčenj: Lež, pauhe bkudy, na zemi panugj, newinnost, prawda, giž Kacyřstwjm skugj.

2. Dusse, genž syc horliwě bogowaky, vstawagic tak mezi padagj snem: Gakby se zkostnikům w Lupeži dostaky, když negsau horliwe wjc w bogi swém:

Bazeň lidſka ſe, co maudroſt wynaſſj, wkaznoſt zapřenjm ſe-zwana byt muſy.

3. Boleſtně přichazy, když ſe kučj teď, ditky matky tě wzhůru rodicy: Ano když y bratři neznagj ſe tež, přizeň ſrdečnau potracugicy: Mnozy ſe dělj, mnozy odpadágj, když mikoſti tak vſtydnauti dágj.

4. Okauho, ach okauho giž wzdychagj wěrnj, že ſe nám ſwoboda přiljž ruſſj; tobě ſpaſyteli, byti důwěrnj, a twých vžiwat darů gak ſlušſi: Chcemlik ſkaužiti tiſſe a w ſwattoſti, toť ſluge, že geſt z wymyſſlenė zkoſti.

5. Abychom gen čim ſpiſſe zapomnělj, na twā draha čaſa zaſlibenj: Pak tim wětſſj tjž w ſwem ſwědomj měli, dágj nám zhrnců maſſa k gedenj: Chtěgic nadėgi pomoc twau wydřiti, wjru a modlitbu wykořeniti.

6. Poněwadž tedy tak chudj wzdychagi, račiž ſam powſtati o Gežiſſi! od těch genž trapjce nas wyſmjwágj, wytrhna, rač ſpomocy twė čiſſi: bychom z radoſti prawdy twė včili, tebe y z Otcem twým ochotně ctili.

7. Tak tobě obėti bude wzdawati, zaſtup ſwatých tryumff giž ſlawice: z radoſti bude wždy prozpěwowati, když ten přebkazeny čas zgewj ſe: genž geſt wkožen, Syonu k ſpaſenj, kdež wſſeho zkeho giž budem zproſſtěnj.

(1212.) Mot. 159. c.

Gak. Ach coże ſme bez Geżiſſe Krali nas a panownice, klenotě negmileaſſj! ſkawne geſt w ſkutcých přediwnych gmeno twė negſwėtėgſſj: z daleka, y bljž, y wſſudy, w nebi y na zemi tudy.

2. Makot ſyc teď geſt takowých, genž z ſrdce vpřimneho mikowat tě vminili, gakžto Boha wěrneho: wſſaks předce zprawik twau chwaku z vſt nemkuwňatek nemakau.

3. Žel ſe Boże! a když z wěrnych tě žakoſti wymine, wida gak w tom hognym ſwětle předce mnohy lid hyne? diw, že hřiſſnjk tak bezpečně k ſmrti gda chce zhynut wěčně!

4. Ga pak, panugicy Pāne, chcy tě mikowat wěrně, když wjm, že (ač čaſto tegně) mi přeges tak neſmirně: Ach tahni mne wždycky k ſobě, by Duch mūg bydlik při tobě.

5. Pāne! gmeno twe přeſkawne po wſſem ſwětě geſt znāme; kdekolwěk gaſnoſt ſlunečnau po wſſech kraginach māme: nebe, země, ſwymi časy, ſlawu Pāna Boha hlaſy.

6. Pāne Pānů! twe mi gmeno geſt negžadoſtiwėgſſj; protož ſe ti ble! oddāwām, ač gſem z twých negſkrownėgſſj: deg bych co wěrne dytě twe, tobě oddak wſſe audy ſwė. Amen.

(1213.)

(1213.) Not. 162. b.

O Tyranech cyrkwe trapiť ch. Gak. Takt-ot wolá sám Syn Národowě zpohanili, w pýsse, zkosli sobě milj, proč s Bohem gen wálčjte? ach popatřtež pilně na to, že negste nez popel, bláto, zdaliž toho newjte?

2. Shromážďugjť se králowé, knjžata, směta zpráwcowé, spoku se puntugjce, proti Pánu, swatým geho, mysljce wždy mnoho zkého, w srdcých swých rokugjce.

3. Ey roztrhegme swazky gich, a wyhazme wůdce geich, mysli nassj odporné, přičiňmež se mocmi wssemi, ať wjc nemá mjsta w zemi, to plémě nám tak zpurné.

4. Ale genž w nebi přebywá, radám gegich se posmjwá, ge tudjž vmj zmásti, y wssecky swé protiwnjky, vtisťtěných násylnjky, z gich siolic doků ztřásti.

5. Gistě ten w náhle přigde čas, w němž mocnégssj přestrassj wás, wás ó mocné hrdiny! přjsně bude k wám mkuwiti, hrozně s wámi nakkádati, w hněwě swém rozpálený.

6. Rka, gát sem Krá'e sstawného, Syna swého gedineho, vstawil na Syonu, na tě hoře swé přeswaté, a gizť sedj w Magestátě, w slawném nebeském trůnu.

7. Můgť gest Syn gednorozený, gsa před wěky mnau zplozený, gemuž sem dak w dědictwj, národy y gich knjžata, wsseckau zemi wsseho swěta, takě y moře w panstwj.

8. Gestlize nepřestanete, a Krále neposlechnete, přigdeť s železným prutem, hrozný bude wám w tu dobu, když co hrnčjř zkau nádobu, roztřjsstě smjssy s bláten.

9. A protož ó wy Králowé, takě y zemsstj saudcowé, pustjc se Antykrysta, vsmyslte sobě za času, poslechněte mého hlasu, a přjchyťte se Krysta.

10. Netraptež wjc mého stádce, gináč bude wás na krátce, naprawtež kroky spěssně: Nesudte nic na zkau stranu, otwjregte Pánu bránu, a čiňtež to srdečně.

11. Služtež s bázni Hospodinu, ať odpustj wássi winu, třestež se ó hřjssnjcy, že časnj gste, to wědauce, a z kázně bázeň přigmauce, ponižtež wassjch srdcý.

12. Abyssťe nezahynuli, když byssťe se nepohnuli, z wassj cesty modlářské, wssickni to gistě shledáte: ay tot přjsný rozkaz máte, od weleb nosti Bożské.

13. Nelekegž se lide Boži, máš w Krysta wěčné zboží, ztratjssli co pro něho, ó hlahoslawený budeš, wsseho dobrého nabudeš, gedině daufeg w něho.

14. Králi wěků ochránce nás, genž mocných srdce w rukau más, budiž twá můle wždycky?

O pomozyž z toho moře, a zachowey dalssj bauře, ať tě ctjme na wěky.

(1214.) Rok. 267. a.

NEdéssmež se wssickny toho, Boži služebnjcy, žeť máme w swětě bjd mnoho, kdo ge můž wyčjsti? Nebudeť on w swých ssedinách giž k koncy se bera, zwolněgssj než w prwotinách, za Otce Adama.

2. Čtwer způsob gest wyznamenán běžných swěta wěkú, zkatý, křjžowný nám wypsán, dáwnjch arych předkú: Horssj hned připadk měděnný, na zlé gegich syny, neghorssj na nás, smjssený z železa a hliny.

3. Wizmež gak se diwně mjsý, s železem střepina: Swět na tenké nitce wisý, prázdná sskořepina: Ano giž ocelnj lidé, twrdj, bez mikosti, zrodili se mysli hrdé, schopnj k wkrutnosti.

4. Nicť w swětě stálého neny, bljžjť se ku pádu, čim dál wždy se w horssj měnj, wyssel z swého řádu: Gizť sau winný kořen dobrý předkowé wypili, a nám posledkům nechutné kwasnice zůstaky.

5. Žádáť giž z této poroby, netoliko člowěk, wytržen a zprosstěn býti, ale ten okrssleť: Žeť má bezbožným slaužiti proti přirozenj, dábelskym nástrogem býti, a dobrým k saužen.

6. A byť Bůh počtu zwolenych, zde na swětě neměť, tedyby zástup bezbožných w okamženj setřel: Nedliž dkauho s swým přichodem, ó Králi nebeský, očekáwáť s pláčem na tě, wsseliký twor zemský.

7. Ay gak se řeči Krystowy w posledních dnech plnj! O byť byť každ hotowý, k hlasu geho nynj: Nedalť se swětu mámiti, ni geho nástrahám, ohně geho nehasyti, s ginými, ani sám:

8. Neboť Bůh počal ranami, tentoť zký swět býti: Nebogtež se wěrnj, s wámi nemáť tak zle býti. Wizte Noele wěrného, a w Sodomě Lota: rána se netkla žádného, ani která pjota.

9. Dotknelit se která rána maličkého stádce, tak gim bude w nebe brána, a trwáť na krátce: Neb má s sebau wstawičně wjtěze slawného, genž ge prowede bezpečně, do králowstwj swého.

10. A potřeť potom protiwně, Syna swého wrahy, Kainowo wražedlné plémě, nedáť mu powahy: Žeb skyssj krwe newinné na pomstu wołánj, kteráž gich giště nemine, ani zde na zemi.

11. A protož zwolegme wssickny, křkauc témito hlasy, byť nás Bůh nawssttjwšk nynj, pokogným časy: O degž moři wtissenj, ať lodka nezhyne, w njž Krystus s swými se plawj, degž ať wen wypkyne.

(1215.) Rok. 163. g.

KE nám Páne, ne nám, chwáka, gménu twému bu-

budiž dána, z twé hogné mikosti a prawdy! ó ať nekřkagj wssady, když gest s nimi gich Bůh nynj? Skyssiž gména swého rauhánj.

2. Neb ty gsy sám Bůh náš giwý, Stwořitel wsseho prawdiwý: ale wssickni zemssti bohowé, gsauc co němi obrazowé, ať se swětu sskawné stkwěgj, wssak brzo w nic se obracegj.

3. Wsty twé prawdy nemkuwj, gedni druhé bkudům kowj, očima nemohau widěti, na cesty twé pohlednti: hlasu twého nic neslyssj, nebť nemagj těch wnitřnjch vssj:

4. Newonjť gim což wěčného, čenichagj gen časného: Ruce, Nohy, audowé gegich, nečinjť přikázanj twých, w tomť vkazugj swau mrtwost, neprospěgeť gegich nádhernost.

5. Nenjť w vstech gich řeč Božj, protož se z nich wsse zkmnožj. Ty modly gsau slepj zpráwcowé, zlj swětských lidj wůdcowé, wssickni kteřjž w nich daufagj, w zkostech gim podobni bywagj.

6. Drž se Pána lide wěrný, od zlých wůdců wyprosstěný! Onť spomůž w něho daufagjcým, mocnýmť gest gegich obráncem. Nechtěg se nic strachowati, Pán twůg tě můž opatrowati:

7. Zwkássť wy wěrnj služebnjcy, zde Krystá následownjcy, pomocy geho se dowěrte, zahanbeni nebudete, nehledtež w tom na swau nemoc, onť skrze wás prowede swau moc.

8. Též wy wssickněj Boha wážnj, k službám geho z wjry snažnj, wězte žeť gest wassim obráncem, a předewssim zlým ochráncem, onť wás w ničemž neopustj, ač y pokaussety dopustj.

9. Nezapomeneť se na wás, požehnánjm naplnjť wás, rozmnožiť lid swůg wewssem dobrém, nebť mu se zaljbiło w něm, požehnáť swých služebnjků, Syna swého wěrných náměstků.

10. Dáť on zrůst w něho wěřjcým, a geg z wjry prawé etjcým, malým, welikým, wssechněm spolu, shromážděným k geho słowu, přidáť lidu požehnánj, gména swého k oslawowánj.

11. Wy gste ten lid požehnaný, z giných za zwkássťnj wybraný, kteřjž slaužite tomu Pánu, genž má w nebi bytnost skawnau, ale zemi dať w dědictwj, lidem, w nichžto smrt má swé panstwj.

12. Ponewážť ste Bohu živi, nedéstež se zkostných lidj, mrtwjť ho chwáliti nebudau, ani ti kdož w pekło půgdau, sami geho požehnanj, wzdagjť mu čest wěčné chwálenj.

(1216.) Nov. 272. a.

Gak. 4 Dasse má rozpomeň se Tákli se na místo Božj w nenawisti sapate, gehož

Bůh přitel a zbožj? zdaž vlastce neznáte, kdež sám Pán Bůh přebywa, o němž staroſt swau mjwa w prawdě geg ſſkůdcy nezbeřj, hrad a město to geſt Božj.

2. Cyrkew Páně wždy oſtogi, ač někdy truchlit muſy; bkaze tém kdož při ni ſtogj, a těžkoſti gich ſkuſy: Nech ſtraſt a ſtrach odſtaupi, kdož pokog wěrnych zkaupi? wſtaň, Páne, lid twůg braniti, a nedeg twym vſſkoditi.

3. Pewnoſt naſſi geſt Duch Páne, když w Gežiſſe dauffáme; ano on ſam ſe zdj ſtane, když geg přitelem známe: tak y brany pekelne podle prawdy zřetelně w hanbě a ſtydu oſtogi, z nas pak žaden ſe nebogi.

4. Ty nám přiſpěg ku pomocy, Gezu! ſyko t[illegible]ych wěrnych, neb nedauffame w ſwé mocy, ni w mocnoſti nadhernych: lidſka moc neproſpjwa, ač y ſlawena bywa: co ty nepewnjš, toť hyne, gen twá kaſka nepomine.

5. Prokaž Syonu twau miloſt, ochraň twůg Geruzalem; nech nadarmo paſſe ſwau zkoſt, ten kdo ſe nekocha w něm: ſkrowu twemu deg průwod, ať půſobi cny žiwot; a wem wěrnych z toho boge, k ſobě do twého pokoge. Amen.

(1217.) Not. 258. d.

Cyrkwe ſaužené Nařjkánj, a potěſſenj.

Takto ſmutně nářjká chot Kryſtowá miká, ach gak ſem opuſſtěna, a přjliš welmi z ſauženа, od nepřátel mnohých, přewelmi wkrutnych, w gichžto ſrdcy nenj žádné ſlitowánj.

2. Ach gak ſe geſt rozhněwak, ten genž mne miloval! což mám giž činiti, a kam ſe truchlá poditj? Neb mi nic nerjká, ani ſe ozywá, tak ſe wkazuge, gak ſkyſſel nechtěge.

3. Sám nemjnjm přeſtati, ku Pánu wolati, známi geg miloſtiwého, rozwažugjc ſkutky geho, w nichž zgewowal ſwau moc, ſwým dáwage pomoc, wěřjm že et wſkyſſj, mne ſmutnau potěſſi.

4. Powſtaň, powſtaň můg Páne, ſylnéť geſt twé rámě, od wěkú z dáwna známé, gjmžs přemáhal reky ſkawné: Krále Egyptſkého, welmi wkrutného, wlnami mořſkými, přikwačiks hroznými.

5. Tus ty ſwau mocnau rukau, y hlubokoſt mořſkau, w ceſtu ſuchau obrátik, ſwobodu zaſe na rátik, lidu ſauženému, k tobě kkagjcýmu, dak ſy wyproſſtěnj, z těžkého wězenj:

6. Nebs ſkyſſel gich wpěnj, když gſauce w ſaužení, ze wſſech ſtran měli bjdu, za ſebau nepřátel ſyku, a ſkáky po ſtranách, ceſtu w mořſkych wlnách: wſſak k gegich wolánj, učiniš ozwánj.

7. O ſkyſſiž také nynj, mnohé mé kwjlenj, w němž wſtawičně trwám, potěſſené chwile nemám,

mám, dokudž hłasu tw[illegible]ho, tak žádostiwého, newstyssim mile, nynj této chwile.

8. Ay w tomto nařjkánj truchliwém wołánj, k choti swé se ozýwá, spasytel gegi takto řka: Proč wzdychás bolestně, wołagjc žałostně? z twého potłačenj, budeť spomożenj.

9. Nechtěg sobě zaufati, ani se lekati, lidj złostných nedés se, nikoli neopustjm tě: nebť na tě wždy patřjm, prosby twé naplnjm, když tebe nawsstjwjm, twé truchłosti zbawjm.

10. Když budeš při mne stáła, y pročby se báła, čłowěka smrtedlného, na swětě wywysseného? Neb on gako seno, když bywá sečeno, na zemi wpadne, a tudjž wswadne.

11. Y proč se geho lekáš, zdaž w paměti nemáš, wčinitele swého, ochránce překaskawého? kdožkoli tě rmautj, wjce nemúž sskoditi, než co mu dopustjm, bych tě očistił tjm.

12. Já gsem sám ten mocný Pán, genž wssecko w mocy mám, y moremi pohybugi, a wlny geho wzbuzugi, země zákładowé, rozličnj tworowé, gsau skutkowé mogi, w swém bytu mnau stogi.

13. Tobě pak nad to wjce, podáwám prawice, činé sliby přehogné, že budeš w stjnu ruky mé. Wssak to sem powědeł, aby każdý wědeł, že tě sobě wážjm, gako oka chránjm.

14. Protož zkostnjk shkaditi nemúž, tě potřjti, ani sskodně raniti, budeš radostně mkuwiti, prchliwost że zkého, tebe rmautjcýho, zahyne giž w swúg čas, ty pak powstaneš zas.

*15. Z této dobrotiwosti, slibú pochotnosti, wděčněť Páne děkugi, neb gsau skáła mé naděgi, w tomto zde bydlenj, w němžto pokussenj, mnohá sem tam chodj, jeť mi newsskodj:

16. A gsauc tak potěssena, budut zachowána, a potom přiwedena, kdež gest má stkwaucý koruna, w nebeské radosti, tamť mne Pán w slawnosti, z dáwna očekáwá, chot miły, a hława.

17. O prosýmť miły Páne, to tak ať se stane, gakž sy se kemně ozwał, aby mne wždy ochraňował: weda po cestách swých, a newáže nidkob mých, choweg wždy w mikosti, ažť přigdu k sskawnosti.

(1218.) Not. 223.

G. Děkugemeť obrance nás.

TWé mikosrdenstwj, Boże, W gest přediwné welikė: Známeť tobě nasse hoře, y bjdnosti wsseliké: Nebo zkost trwá wždy gesstě, ty zůstáwáš wěrny předce, a nechceš nás zhubiti.

2. Hřjch rozmáhá se wždy, Páne, samť ty to dobře widjš: Many ty tobě gsau znamé, srdce přewracených přiliš: Winy wjce a wjce přibywa, odpočinutj nebywá těm, kdož se tě wzdalugi.

3. Oko

3. Oko twé proti tém stogj, kdož z cesty twé zchazegj: w hřjssnych ljbostech se kogj, a cestau zkau kračegj: Hledágjc w hřjssné radosti plnit tělesné žádosti podle skažené wůle.

4. Wsse stworenj tjm se děsy, žalobliwé wzdychage, swobodau někdy se těssi, teskliwé gi čekáge: Nebe, zemé, y což gest w nich, gesstoť gest diko rukú twych, želegi této skazy.

5. My wssak wždy w tebe dauffáme, račiž se nakkoniti: k tobě ó Boże, wolame, ó račiž obratiti, swět ten hřjssny zaslepeny, marnym sstěstjm omameny, ač w tom do pekla běži.

6. Smikúg se, ó Boże wérný genžs swět ten tak miłował; Swět, genž tebe, gsa mizerny, hřjchý wždy skormucował: deg moc, pruchod skowu twému, ať sahné k srdcy každému, byť y byłko co skáka.

7. Degž gesstě swětu poznati, y slepym Synům gého, gak skadkě, (k němuž dás zwati,) gest gho twé pro hřjssneho, genž cyti hřjchů swých winu, a obracy se w twém Synu, k tobě o smikowánj.

8. Stadce, kterežs zwolił sobě, račiž y požehnati: Pomož by każdy mohł k tobě prawau cestau se brati: Nechť twá wérnost, moc y skáwa, audům twým známa zůstáwá, genž se ti důwérugi.

9. Pastyř neb Otec z ditkami, můžli wérně miniti? Ty wětssi gsy w smikowánj, nemůžes zle mysliti: Proč k tobě se obracyme, ach sprowazeg nas, prosyme dle twé rady a wůle.

10. Zde twé ratolesti gsme giž, těssice se z radosti, že nám rychle, když se zgewis, dás korúnu mikosti: daufamet twař twau widěti, kdež budem w swětle bydleti, a beranek nás pasti.

(1219.) Not. 158. b.

Gak. Ach co smutný mám

TY, Boże, wjs w gaké časy, cýrkew twá wpaduge, genž rozkaz twúg mikuge: ach! ach! skys gen nasse hłasy, neb kaukol w każdem mjstě, rozmáhá se zagjstě.

2. Když při pastýřjch s owcemi, bezpečnost welka přiljs, panuge w ty časy gjž: D'ábel rozsák zkě nasenj, na roli, kdež k twé skáwě, twé skowo růst má prawé.

3. Pomoz bdjť služebnjkům swým, ať kaukol sskodnych zkosti dogde skázy w rychkosti: we wssem pomaheg wérným twým, deg retuňk, potěssenj, y raddu časy wssemi.

4. Degž ať skowa twého sýmě, w čistotě ostřjhame, čistým zrnem gsauc, Páně, a tak gmeno twé wpřjmně, skáwjme zde w časnosti, a potom w wěčnosti.

5. Když ty sám račjs přigjti, a když se zgewj twá žeň, s radosti nás shromazd wen; a rač nás

nás k sobě pogjti, w žiwot s wywolenými, deg nám wěčné spasenj. Amen.

(1220.) Not. 273. a.

Gak. Což můg Bůh chce to se

JEl se Boże, na to hoře, kterěž zde musym mjti: že každy nás trapi w ten čas, proto že tě chcem cjti: trpěliwě, mlčenliwě, skaužic ti bez posskwrny, ač pokog swůg zkých lidi růg, mágj, gichž swět gest plny.

2. Což sama gest bábelská kest, a zkost w ten čas posledni, giž prowodi, welmi sskodi, gsa wrah, w této kratké dni: pomáhage, a děkage, w skauhach swých dle swé wůle, gessto same skowo Páně, nemá mjsta zde důle.

3. Což wkastnost gest korabu čest, w němž Noe zachowany: ten, zde y tam ač byl zmitan, wssak nebyl stroskotany: Oheň, woda, gina sskoda, ač proti němu baurj, zky nepřitel, byť y gak chtěl, předce nic neobdrži.

4. Neb Krystus Pán gest w Lodi sám, ačkoli zdá se spati: Wssak procyti nás hagiti, nechce swých zanechati: času swého, přihodného, pomoc gého přispěge: Moc dábelská, y zkost wssecka, zmiknė mimo nadėge.

5. Baur gen wždy wjc, ne zprawiš nic, moře, twymi wlnami: Draku stary, mas čas maky, střileg twymi střekami! Antykryst! w stań, vchop swau braň, nebogjm se ničeho, w pochlebenstwj, vkrutenstwj, Bůh znā, kterj gsau gého.

6. Ta kodjčka, ač malička, bude bez poruššenj, byť pak byko y nemiko, což Božj vkoženj: ouť gest Pánem, slowem sámem genž wsse můž spokogiti: což ljbuge, to zprawuge, kdož gemu můž zbraniti?

7. Y dennice hned zasskwi se, genž noc tuto zapudi: blizko mjsto gest zagisto, kdež wystaupime zkodi: Pomoz, Boże, z wssého, hoře, ať k břehu připkugeme; kamž cyrkew twá spěssně chwátá, wssickni sy winssugeme.

O Nadėgi Obnowenj Cýrkwe.

(1121.) Not. 75.

O radostném obnowenj Cýrkwe.

Gako: Duch můg welebj.

WOhu mikému, Otcy Nebeskému, wssyckni chwáku wzdegme, a gemu se pokorně poddegme, geho mocné ruce.

2. Neb lidu mdlému, w swětě pokornému, welikau moc dáwá, skrze njž draka s Sselmau přemáhá, w gménu Syna geho.

3. Neb gest on Pánem, y nad Králi Králem, gemužto čest, slá-

sláwa, Poctiwost y wsseligaká chwáka, bud wzdycky činěna.

4. Ont gest swých Zprawce, wssech wérných ochrance, sýla, moc y strážce, vtočisstě y kaskawý dárce, kterýž za wsse stogi.

5. Kdoż proň co stratj, stokrát wjce nawrátj; protoż w něg dauffegme, a s nim wždy až do konce trwegme, w geho swatém bogi.

6. Widěl swaty Jan, že gest ten drak swázán, a nenj nalezen, mistem swým, nebot gest z nebe swržen, y hned byl hlas slyssán:

7. Nynj se stala, moc, spasenj, sýla, Boha Otce, Syna, wyzdwiženo Králowstwj beránka, kdyż gest ten drak swržen.

8. Přemohli sau ho, skrz krew Pána swého, y skrz slowo geho, nelitugjce žiwota swého, až prawě do smrti.

9. Opět hlas slyssán, gakoby hrom hřjmal, řkaucých: Alleluja, ay, giž Pán Bůh náš slawné kraluge, ten wssemohaucý Pán.

10. Radůg se nebe, a wessel se Země, neb twůg Pán kraluge, a swau welikau moc vkazuge, nad zlým Antikrystem.

11. A pohrožuge, muky wssem zwěstuge, kdoż wérně služugj, že od něho budau odsauzeni, k wěčnému trápenj.

12. Tomu se těssme, srdečně wesselme, děkugjc mu z toho, žeť k nám přissla swadba beránkowa, prawda spasytedlná.

13. Gjž pozjwegme, pro Pána wsse trpme, sebe zapjragjc, za swým Pánem zmužile kračegjc, až prawě do smrti.

14. Ont nás ozdobj, pokog nám spůsobj, vtěssj zde w swětě, zetře slzy y wěčném žiwotě, pro sebe samého.

15. Zpiwegmeż tomu, spasyteli swému: Otcy, geho Synu, bud čest, chwála, y Duchu swatému, Bohu gedinému.

16. Nebť gest on Pánem, y nad Králi Králem, gemužto čest, sláwa, poctiwost y wsseligaká chwála, bud wždycky činěna.

(1222.) Rok. 223.

Obnowa Cyrkwe w nawrácenj čistoty Slowa/ Klíčů, a Swátostj záležj.

Gako: **Wesele sobě zpiwegme.**

Chwal Hospodina Syone, bezpečný sy učinén: nebo požehnánj hognė, sám dal Pán Synům twým w něm: Pewně učinil brány twė, postawil w tobě zdi žiwė, ohrady twė přesylnė.

2. Obdařil y měssťany twė, pokogem neskonalým: A obohatjl domy twė, zbožjm nebeským slawným: Wssickni kdoż w tobě bydlegj, nelacnégj w žižnėgj, přečistý chléb twůg gedj:

3. K tobėť Slowo twė posýlá, twůg spasytel w hognosti, aby přiwedena byla, każdá dusse k mikosti: Kterýmžť zgewuge wůli swau, lidem k spasenj potřeb-

třebnau, sobě dobře ljbeznau.

4. Aby Boha wždy skysseli, w posłech daných od něho: Geho słowa se drželi, warugjc se zcestnéhо, magjce sobě přitomné, rady y naučenj hogné, byť se gich nedotkło złé.

5. Táki Pán o lid swůg pečuge, skrze swé služebnjky, w spasenj geg opatruge, přede wssemi zkostnjky, když nad nimi držj stráž s au, chowage ge służbau swatau, koná mikost začatau.

6. W tomť gest bezpečnost Syona, y těch genž w něm bydlegj, ze se tu kázanj słowa, y prostřed něho dějj, y wssecka přiskuhowánj, k spasytedlnému wzdělánj, Cyrkwe tězachowánj.

7. Tu Apossołé Krystowi na stolicých dwanáczti, gakž zasljbił swými słowy, sedj w geho králowstwj, saudy prawosti činjce, złé z obrých wyměssugjce, tak cýrkew spogugjce:

8. Těž Krystowými swatostmj tak řádně přiskuhugj, wěrné bożskými mikostmi, skrze ně ogissiugi, zté mocy Pánem zřízené od něho w cýrkwi skożené, wěrným skuhám swěřené:

9. Wčjť y zachowáwati, Krystowa přikázánj, Boha srdcem mikowati, gakž w smkaumě zawázáni, w bázni Bożj se chowati, sprawedlnost geho konati, zkého se arowati:

10. Nečinjť tak Pán žádnému lidu, gako swe cýrkwi. Aniž národu kterému, tak mnoho zgewik łáski: Když dak gim swé wýmkuwnosti, slauby, słowo y swátosti, také saudy prawosti:

11. Toť sau chlebowé żiwota, genž kámáni bywagj, tu kdež Krystowa gednota, sstědře se pożjwagj, w wčenj y w zprawowánj, o lid Krystů pečowánj, w cekě prawdě chowánj:

12. Protož bezpečné bydlenj, gest w cýrkwi wywolenym, gemuž rowné nikdež nenj, pod obłakem nebeským: Na něť patřj očj Páně, obránjť gich geho rámě, pokog Bożj gde na ně.

13. Chwáła budiž Bohu Otcy, z tohoto opatřenj, że tak bezpečnau pomocy cýrkwe swé shromážděnj obdařik, byť w prawdě ssáka, ó budiž mu z toho chwáła, wěky wěků wzdáwána.

(1223.) Not. 323.

Gak Krystus přikład pokory.

Gesstěť čas nenastáwá k wjtězstwj Syonu; gesstěť se nezwołáwá lid k Bożjmu trůnu: gesstěť w ssancech leżjme, trpic swětskych pychu; a ač y wjtězyme, předcet gsme k posmchu.

2. Gesstěť lidu Bożjmu den Páne nepřissek; w němž by k pomstě zkostnému saud wěrečny wyssek: Gesstěť Bůh krwě djtek swých mstiti nepowstáwá, a skussny pokog wěrných dost se ne seznáwá.

3. Gesstěť w Aratskych horách korab nas nestogj; gesstěť se přiwałů strách a moře nekogi: an potop y přibywá, k pře-

strassnuj

strassenj Noé; lid Bozj pak twař skrywa w pláč a vpěnj swé.
1. Mogž. 8, 4. seqq.

4. Gesstě Izrael ne wssek w tu zem Kananegskau; gesstě paussté neprossek, gesstě přj mátežkau: aż dotud sem tám tahne, s welikau těžkostj; hned Amalek w stěje sahne, hned Balak zlossnau kstj. 2. Mogž. 17, 11. 4. Mogž. 14, 42. 45. k. 22, 25.

5. Časy Ssalomaunowé gesstě nenastaly; gesstě nenj hotowé město, ni chram staky: gesstě sskudcy se wssech stran na nas dotjrágj, když, genž wssecho swéta Pán, tě, Krytta, ne znágj. 1. Král. 4, 24. 34. kap. 5, 10. 2. Sam. 1, 1. 16.

6. Lid twůg, z twé láský swaty, wssudy gest zsauzeny; swětu se zda proklaty, a co wywrženy: ey, klesa w swém wězenj, a hudby swé skrywá; předce pak wraucné zřenj k twému městu mjwá.

7. Gesstě s pláčem rozsywá, newidauc obilj; w plétj neodpočiwá, ač se kaukol syli: wssak sy sdečné žádá žně twé dočekati, a prw nez se swět nádá, snopky swé zbjrati. Žak. 126, 5. 6.

8. Nez, co gesstě nemáme, proto nám nezhyne; y žiwot na to dáme, že slib twůg nemine: leč to sprosta zastáwa, tys sám sprawedliwy! Duch twůg nám znati dáwá, žes wěčné prawdiwy.

9. Giž, giž zpěwy wesselé w duchu pozorugi; potopy wody směšené (hlé) giž se snižugj: Giž Izrael k dědictwj swemu w rychle přigde; giž y swětských tyranstwj z Syonu odegde.

10. Giž se žeň bila bliži, bog se dokonáwá; giž se mrakot mhly niži, gasno wyskytáwá: Giž k wjtězstwj zpjwáme, widá, že se wssech stran hauffy swých wěrných známe zhromažduge naš Pán. Sofon. 3, 12. 17.

(1224.) Not. 39.

Pisseň cyrkwe nad nepřátely swými wjtězýcý. Izaj. 25.

Gak. Tě Pane z celebo srdce.

Pospodine Bůh gsy ty můg, pléšanj nese nám blesk twug, blesk přediwných twých Pane skutků, stalých dle twé rady vsudků.

2. Městos obrátik w hromadu, wywrátiw ge w hrozném pádu: pyssné paláce cyzozemců, zbořils, těch drze zkowolenců.

3. Gméno Pane twé welikých ctjti lid bude wsseliký, města mnohá národů sylných, w skutcých báti se tebe hroznych.

4. Že gsy hradem byl chudému, w bidách swých cele nuznému, autočisstém mu před powodnj, wděčným před horkem zastjnénj.

5. Tuk cyzozemců hkučenj, tu zkost zlých wzaka skončenj: Zástona nám oblaku twého, mocná gsauc ochrana od zlého.

6. Pán učinj slawné hody, ze wssech stran zezwa národy: Tuk aby

aby gedli, a radosti, pitjm wjna geho mèli dosti.

7. Tuť y zkazý zástèru sám, wissýcý na očích wssech nám, zástèru genž mrákotu dáwá smyslům, když swětla nedostáwá.

8. Tuť se Božj skáwa zastkwj, když sehkti smrt o wjtězstwj, a z wsselikých ljc slzy setře, pramen pak zjwota odewře.

9. Tak že wssickni ěkau wesele, ay Bůh náš toto gest! cele w něm nadègi swau složili sme, a ay nás wyswobodik mocně!

10. Hospodin oně sám Bohem gest, wssickni degte mu giž tu čest: giž w spasenj plésagic geho, spomocnika welebte swého.

(1225.) Not. 324.

Gak. Radugte se o Křestiané.

TDyž Pane, ach! když zbuduges, Syon rozkossný hrad twůg! w němž sy někdy mèl stán swůg? když geg gednauc rozraduges, wzděkánjm těch zdj geho, a že neopussjš ho? Radost, radost nad radosti, Krystus bránj wssj žalosti: o plesánj nad plesánj, oně gest slunce smikowánj.

2. O když onen hlas zaznj gen, když to bude wolano, od wolných hlásano: Padk Babilon, padk pyssný ten, s nečistau nadhernosti, kterýž mèl slawy dosti: Radost, radost nad ꝛc.

3. Slyš Syona nařikánj, pod těžkau služebnosti, zkosyna w čas temnosti: Ty geg pro swých bědowánj, sám zabjges Duchem twým, a dáš zpjwat wěrným swým: Radost, radost ꝛc.

4. Deg gen Gežissi ať bdjmě, y wjře gsauc bedliwj, tebe wždy žádostiwj: Aj hlas trauby oslyssime, když přigdeš, twau newěstu pogmauť k wěčnému městu: Radost, radost ꝛc.

5. Rač twau pečet přitjskauti, nám na čelo, na ruku, ke cti twé nám k zámdawku: bychom se wjrau zdwjhnauti mohli až k nebi, Pane, kdež nenj strasti žádné: Radost, radost ꝛc.

6. Znameneg s znamenjm swatým, Gežissi wkastnost prawau, nás, lid swůg, pro twau slawu: tak Satan s Wogskem proklatým, musegi odstaupiti, račils nás wykaupiti: Radost radost ꝛc.

7. Gak tě lid twůg bude ctjti, když bude odgat gjž pýcha Babel, Draka tjž: Skáwu twau bude množiti, a na wssecky wěčnosti, tě chwálit w hostowosti: Radost, radost ꝛc.

8. Protož Syone nebog se, tuť gest čas občerstwenj, Pán bljzký k spomoženj: sstastný kdo mu gen oddal se, a před spasytelem swým můž zpjwati hlasem ctným. Radost, radost nad radosti! Krystus bránj wssj žalosti, ó plesánj nad plesánj, oně gest slunce smikowánj. Amen.

(1226.) Not. 40. d.

Pisen Mogžissowa, po prewedenj lidu Izraelského přes Moře, a zatopenj Farao-na, zpjwána.

Zii Lide

Ssjde Bożj prossky moře, a bjd hroznych znikły hoře, mesle začni plesati, a Pánu kcti zpjwati.

2. Tomu ktery̋ż činj diwy, k spomáhánj gsa swým chtiwý, strassliwé saudy swé weda, zhynauti cýrkwi wssak nedá.

3. Hospodin gmeno gest geho, nenjť nadnéhy mocnégssjho, Faraona s wogskem whodil w rudé moře, tam geg pohřbil.

4. Prawjce twá Hospodine, zwelebená gest nad giné: Prawice twá nepřáteky ty potřeka, hrozné sýky.

5. Proti tobě kdyż powstali, podwrácenj pomstu wzali. Na ně sy hněw wypustil swůg, sežránj co w strnisti hnůg.

6. Wody wzdy z sebe tekutě, duchem gsauc twym rozdmychnutě, w hromadu se w stranách swedky, co zeď twrdá w moři ssedky.

7. Y řekka zkost nepřjtele, po nich, po nich předce, směle! Wytrhna meč wssecko zhubjm, kořisti gich zbitych zkaupjm.

8. Ty powanuw wětrem, zase, wodys srazyl hned w tom čase. Y vtonuli co okowo, ten genż měl w smjchu twé slowo.

9. Kdo podobný tobě Pánu? Kde rámě tak požehnané? kde ge kdo tak w chwalách hrozny? kde tak w zřegmych diwich mozny?

10. Ach sprowodiť giž ten swůg lid, wykaupeny̋ z mnohych těch bjd! Wed a dowed geg laskawě k bezpečnosti, w plné slawě.

11. Což vslyssse lidé ginj, a gsauc strachem obkljčeni, oněmějí, a čest tobě wzdagj wssickni hned w tě době.

12. Lid ale twůg wykaupeny̋, gsa twau rukau přesstjpeny̋, na hoře kwěsti twé začne, a chwal owotce dá wzácně.

13 W swatyni tě kteráż stane, kdyż twá ruka mocny̋ Páne, wywede djko swé cele: tak náš tryumf řkaucych směle.

14. Wěky wěků bez konce sám, kraluge mocny̋ Pánu Ján! Gemuż ach degte, degte čest, lidé, co wás kde gesstě gest.

(1227.) Not. 276. f.

Giná Pjseň Cýrkwe z vzkosti wyswobozené.

Sak. Act gest Bůh Izraelowj

Místo máme pewné Bożjm obrazené ay spasenjm, Bůh opatřil zdi, waky geho, že se nebogj nizádného. Aly odewřete mi brány, ať wegda lid spramedliwý, a wsseliké prawdy plný, etj Boha z geho ochrany.

2. W Hospodina giž daufegte, geg wěcnau swau skálau znegte. On co nyssého to zwyssuge, zas co se wzpjna to snizuge, tak sskapage nohau chudých ty genż stezek ctných nezna, vpřjmnosti pak nemagj: Pán mikuge vpřjmnosť swých.

3. Na cestách twých saudu Pá-

Pâne, stále na tě wždy čekáme, žadosti ay srdce nasseho, asau k wzpomjnánj gména twého! Mám po tobě dusse tauži, nespégjce když nočně sebám, neb wstana ráno tě hledám, můg duch tobě wždycky slauži.

4 Neb když se saudowé twogi přijsně na zemi konagj, bydlitelé okrsslku zkonj wyučugj se sprawedlnosti. Když pak zase bezbožnému čině mikost, zkým showjwáš, s swými pomstami prodljwáš, gen se zatwrzugj k zlému.

5. Hospodine, ač twá ruka zwýssena gest, wssak welika (zaslepených těch marných lidj,) zkost toho nic, hned nic newidj: Nez vzřjt, a zahanbenj, závidjce twému lidu, odnesau, když na ně bjdu wwedeš dle zaslauzenj.

6. Nám pak po takém rozbrogi, zase pomůžeš k pokogi: neb y wsse coj se při nás dáko, nám wsse k dobrému se konako. Neb skrze to panowánj, nad námi těch Pánů cyzých, naučili sme se tjm wic z nich, skládati w tobě daufánj.

7. Gizk ale oni zemřewsse, neoživau, w zem giž lehsse, newstanau: nebos ge nawsstjwil, wsseckau památku gich wyplénil. Naproti tomu naděge národu swého nezmýlil, ač sy ge byl y rozptýlil, zas se wssak skáwa gich stkwěge.

8. Neb tě w wzkostech hledali, prosby k tobě wylewali, když na ně ostré twé trestánj dokračowako k prubowánj: Gak rodička bolest má swau, když hodina přigde gegj, křik, sjzy, rukau komenj, tak sme byli před twářj twau.

9. Když sme y my též počali hřich, a pro-něg se swirali, twé pomsty ztřásli z sebe chjce, awssak nic neprospjwagjce. Wssak oživau mrtwj twogi, když na ně z nebe zawokáš, z prachu země ge wywokáš, w twěk to mocy samé stogj.

10. Ey lide můg wegdi do swých schran, odemne připraweným, zawři se tam chwjlku, a skryg se, až zatjm má přegde wsse kice. Nebt se bere z mjsta swého Hospodin wssech k nawsstjwenj, mrtwých y živých sauzenj, wedle vsudku wěčného.

(1228.) Not. 137. a.

O cýrkwj a gegjm Obnowenj.

Můg Gezu, genž gsy mne k rozkossi wěčné swé ráčil zwoliti; hled gak dědictwj twé, tebe ženichu chce radostně ctjti.

2. Skyš, gak mikostnice, k njž obracýš ljce, k twé cti wesele pjseň o Syonu, z náboženého tonu, začnú směle.

3. Syc slyssjm, gak tupj Babilon ten hlaupý, s njm hkudem gati, genž obyčeg mjwá, to co Syon zpjwá, kacerovati:

4. Nez ženich beránek, z Da-

wida sylný rek, se z nich posmjwā; w zemi geho předce, ač to nese tèžce, duch mūg tak zpjwā:

5. Přigdeť gesstě ten čas, když do Syonu nās Bůh nās nawratj: kdež budem s radostj geho welebnosti na harffách hráti.

6. Neb gistě žeť Bůh nās nās z Babilona zas swūg lid wywede. A hauff wykaupený, w Syon shromažděný, plesati bude.

7. O! gak Pisseň nowā bude přewesekā, gak zkwetne Syon, když přigde nowina: nāstāwā wèc giná, padk, padk Babilon!

8. Ey! zenich horliwě, gij wokā choti swé; bud potěssena, gistěť brzo přigdu, messkati nebudu, mā utěssenā.

9. Přigď, ach! přigdiž tedy, a naplň swé sliby, Pāne Gežissi! ať se swět ten zkostný, gemuž to bláznowstwj, s hanbau utisssj.

10. Pak we mně snjženým, křjžem obtjženým, mèg obljbenj, když w obkacých přigdeš, a bkýskati budeš, swět k předessenj.

11. Drjm se mocně tě, chtjc s tebau spogiť se, ó Gezu skadký, gā se tě nespustim, wgiti tě přinutjm, do domu matky.

12. O! nechže se stane, ať se s chotj, (Pāne,) swau wèčně spogjš, giž po zasnaubenj, zdaliž času nenj, ať swadbu strogiš?

13. Syc wjm to dobře gā, co se brz stati mā; a kdož to zrussi? co chceš učiniti, to se rozhlāsyti po swětě musý.

14. Choť w Duchu giž sedj, na trūnu twém w nebi, po twé prawicy, gest hlāsat twé chwāky, přes wěk neskonaký, se hotowjcý.

(1229.) Not. 188. d.

Gako: Pomoz wjtèzyť ó Knjže

Negwyssij Krali, panownice swěta: sliby twé wjc a wjc gsau zkutedlně: co gest w pjsmjch twých, to hle nasse leta, wnjtř y zewnjtř prawdau swědčj zřegmě: ač dosti dkauho gen stjn nās okrýwā, nynj wssak y stjn swětlem odňat býwa.

2. Slepý y we dně nemūže widěti, zawjrā Oči, když se wráží: Y swětka nemūž samého ztrpěti, z Synū pak swětka pokog se wāží: titoť spatřugi spūsob ten obzwlāsstnj, gsauce w sprostnosti maudrosti wčastnj.

3. Račiž sám, Otče swětek, otewřiti, kljčem Dawidowým srdce nāsse; nedeg nām w skutcých tvých žert prowoditi, nechť každý cele tobě odda se: cos ty od wěkū rāčil uložiti, to se časem swým musý wyplniti.

4. Račiž sám pyssně Duchy zahanbiti, wssech newědomosti pohni sylně: Nechť od toho mistra se powčiti začnau, genž w pokornych koná pilně: poswěť, wyčisti, a potāhni k sobě, deg ať twūg Syon zkwetne wěčně w tobě.

5. Neg-

5. Negskadssj Otče! nechť wssickni ostogj, w mikosti twé, kteráž geznamenáš; nechť se w synowskem Duchu tebe bogj, gdauc k tobě bez zákona bŕemena: nechť ti s radosti poslussně slaužjme, a že tě mikugem, tjm wyswědčjme.

6. Buď tobě čest za wssecka pohanénj, gez djtěti Drak siarý zadáwá: Chwála buď, že se twá rada neménj, co gen činiš, wsse se dobře stáwá: což chatrného, ráčils wywoliti, Babilon raddy twé nemůž dogjti.

7. Králi přewelebný, teprwtě ctjti budem, kdyť wssecken swět bude poddán: když Babilon dáš mocně rozptyliti, tuť bude Syon twůg k slávě pozwán: čest a welebnost budiž tobě, Králi, gehož nám laskatwor wsseliky chwáli.

8. Oddegte, smrtedlnj, tworcy samému, wssecku dokonalau sýlu y moc! gakž se vkažete rozhněwanému? ljbegte geg, pokudž chce dáť pomoc: gistě musýte w propaść se dostati, kdy wás w hněwě swem zúřiwě podwrátj.

9. My pak Synowé z Syona zrozenj, pozdwihněme wzhůru hlawy smělé: wěřme, že k radosti gsme wywolenj, chwály zpjwegme Pánu weselé: wssak dosti dlauho byli gsme znjženj, kdož stjhne nasse rychle powyssenj?

10. Otče! tebeť chcem někdy ctjti prawě, ač se to zde děge wsty mdlými: předce přinássjm co můžem k twé slávě, až tě w bytu twém vzřjm s swatými: Panůg w nás, zprawůg, chowег nás při sobě, buď chwála y zde y na wěky tobě. Amen.

(1230.) Not. 137. a.

Dusse.

Pane wěčné slávy, spasenj blesk prawy, o světlo wěčne; zoste vnawenych, syko wssech zemdlenych, skunce Otce etné.

2. Aj Duch twůg mne pudi, abych zpjwak tudy w tuto pjsničku: slyš zpěwy vpěimné, k těm sam powzbudiž mne, twau holubičku.

3. Powažowak sem tě w skowu řeči prawé, kterak sy mnoho Syonu zaslibik, když sy geg obljbik, a wzak za swého.

4. Mne sy též wywolik, a k počtu připogik stádečka twého, které dnem y nocy schwaluge twé mocy, z srdce prawého.

5. Protož gá gdu k tobě, co djtě w té době, wzyť pozehnánj: gež sy mně oddělik mezy twymi za djl, chcy geg mjt nynj.

6. Wpjm dnem y nocy w mdlobě a w nemocy, twa holubička: po spasenj taužjm, žadosti swé množjm, gako hrdlička.

7. Wokam: ach! wzegdi giž, swětko gasné, (Gežiš!) we tmach přesmutnych, které gsau w mem srdcy, co mrzcy otrocy, pomozyš mi znich.

8. A poněwadž sy mne přiwinul wpřimuě k twym sladkym prsům; tehdy žádam sobě, bych měl w kaidě wobě čistě ssi rozum.

9. Odtud też pocházy, že často wcházy duch můg z twé strany: mod mne můg Gežissi, ať chodjm gak skussi, syc gdu w bludy těžky.

10. O! by wždy pokora byla ma podpora, když ruce wzjznám k nebeskému trůnu; skoň se k twému synu; newjm, kde ginam!

11. Swata srdce sprostnost, dáwa mnohau skwostnost, prawj skoro twé: w duchu tě znamenám, mluw, Pane, ať seznam, že sem djlo twé.

12. Gezus O skrussene srdce! pozorůg sem w brzce, a přeňať wpět: pi z toho kalicha, nech se nic nemjcha, co nechce trpět.

13. Wssak sem geg oskadčik, když mne twůg hřich mučik, což? chceš zauffati? při tobě wždy stogjm, ducha tweho kogjm, wě se dauffati.

14. Nic ti newsskodi, ačkoliž newzchodi zář po twé můli: ty musýš činiti, gako gá plniti, otcowskau wůli.

15. Protož! wzdwihni oči, hleď gakowé mocy mas w wěčnosti! nyni poljbenj wem, gežki, (mé gmenj!) podám s wdačnosti

16. Wě se gen mlčeti, mnéše poručeti gakožto Synu; patř wjrau na mau moc, w mne gest twa pomoc, skož se w mým sjnu.

17. Cok tweho wkasstného gest, ze srdce twého wypudjm moc-ně. Gá wodjm skrz wzkost; skrz smrt, pekko, těžkosti, prowedu tě ctně.

18. Dasse. O! sladky Gezu můg, potwrď gegsstě slib twůg, potwrď g g gesstě: tobě se oddáwam twůg sem, twůg zustáwam, me wtočisstě!

19. Eya Halleluja! Král, newěsta, y gá raduai se spoku: ay! Otec mi gde w střed, odkup giž smutek pryč, gdu k geho stolu.

20. Angele wokagj! hasstě pkapokagj kaskau srdečnau, že genich newěstu wede přjmau cestau na swadbu wěčnau.

21. Wywoleni swatj dawagi též znati, že se swět chyli: kdá mikě stwořenj po wyswobozenj, temeř wssj chwili.

22. Swědčj pjsma swata, že w wečer swěta se zastkwě swětko. Sudte w ponjzenj, časům těch znamenj, co z Krysta swětko.

23. Maudry to znamena, že gest před dwěřmi, zna, den slázwy Pánně; bez znowu zrozenj, ducha poswěcenj nic tam nestane.

24. Pane, zdob twé stadce, gegž ljba twe srdce, ať zwučně zpjwá: to ktere prw w křjži wysláko swau tjži, nech sladkost mjwa.

25. Swětko giž nastáwá, zka temnost powstáwá, bauřil se snážj: nech se bauři gak chce, chwálme

me Boha prédce, ané gi porazy.

26. Zsikkig nas sam Pâne, by sme po twé straně tám mohli stati; degž nam pečet Ducha, swadebniho raucha, deg se poznati.

27. By sme skrz tě co zář w Otce nasseho twář prw mohli patřik, dokud sme na swěte, w smrtedlnem žiwotě, wždy času sletřik.

28. Babilon se smége, nezna tě nadége, kterauž my mâme; pak Izmael slepy nevgdeí potupy, Bůh geg pokame.

29. Powstań, o Pâne nâš, že sme mdli, dobře znaš; wdêl nam pomoc: když Babilon pádne, můž swět poznat snadně, že gest to twa moc.

30. Protož připrawiž nas wssechnech zde w tento čas k twemu weselj; popřeg nam wjtězstwj; gsme kralowské knězstwj, wékem dospělj.

31. Alleluja, Pâne, w nadègi zpjwâme; wjme že přigdeš. Triumff, Victoria! swadba gest hotowa, tam nas wwedeš.

32. Wy prwnj, gsteli zde? gest před dwéřmi w prawdě ženich Krystus Pân; nakupte olege, plni se nadège, giž wam gde w střje sam.

33. Powstań w zhuru spěssně, o syme rozkossne! nespětež wjce; Pân co zkodég chwata, odwrztež wsse pauta; rozniknte swjce.

34. Onť sam w swětle prawj, tentyž swědek prawy, že brzo přigde: W welikém kúru, z nebeskeho dworu, vslyssiš že gde Amen.

(1231.) Not. 55.

Panownik Gezjš, slâwau wzdobeny, swětkosti mâ za odêw swůg; gakž z dawna w pjsmach gest předpowêděny, welký w podstatě gest Bůh můg.

2. Zdaliž kdo gest tak možny gako Bůh nâš? on sâm gest ten negsylnégssj; proč z gého Skutkú geg chwálik nechwâtâš? wssak on gest Bůh a ne ginssj.

3. On sâm chce wssecky bjdně zachowati, w swětle wčenj swatého, wlastně gak račik swět vgruntowati, že se nehne z mjsta swého.

4. Trůn twůg wtwrzen gest před wssemi časy, ten tyž na wéky zůstane. Ty sam Hospodine od wěčnosti gsy, Syn dêwky w statku nestaně.

Gal. 4, 30. 31.

5. Wody twé Pâne působj welky zwůk, a Moře se ohlassuge, skrz wlnobjti činic strassliwy hluk, tak že lidj předessuge.

6. Ačkolwěk pak moře gest negstrassnégssj, ač y hrozně wlnobjti, wssak Hospodin gest nad wsse negsylnégssj, genž račj w nebj bydliti.

7. Hospodine twé slowo gest prawdiwé, což swědčj, gistě se stane, blaze! kdož se geg přidržj bedliwě, spussstegic se na tě, Pâne.

8. Dům twůg ozdobeny wěčnau swattosti, wždy w twé ochraně zustawa. Jehowah! tys nám popřek tě hodnosti, genž nam směle weň wgjt dáwá.

9. Čest, chwáka, djka, welebnost y Syka, buď Bohu wěčné wzdawána: o by se znamost twá w swětě množila! O by každy hledal Pána! Amen.

(1232.) Not. 65. a.

Za Obnowu Cyrkwe.

Pastýři nebeský Pane náš Gezjssi shlédniž na nás hřjssné, deg nám zprárce dobré, duchownj a wěrné, ať wedau k prawdě twé, dusse tebau zwolené, po wssem swětě wěrné.

2. Žeň gest nynj mnohá, ale nenj kdo žna: Protož k tobě násse žádost gest nábožná, smiřug se, slitůg, se, possli na žeň Zence, deg nám wěrné pastýře, podlé swého srdce.

3. Zachoweg před wlky, také nágemnjky, s gich včenjm zcestnym, a podchebné kegnym, ať wjce nedáwj, nálezky swodnými, stádce twého malého, lidu Křestianského.

4. Deg swobodu prawdě, wssudy po wssem swětě, pust strach na vkrutné, a tobě protiwné: Giž powstaň a obraň, nás genž w tě daufáme, a od tebe saněho, pomocy žádáme.

5. Obratiž y bludné, Pane Gezu Kryste, od sškodných nálezků, k swé prawdě přečistě: Duchownj y swětské we zlém zarputilé, odwrať ge od cest gich zlých, a bludů rozličnych.

6. O mjlý Gezjssi, pastýři neglepssj, smiřug se nad námi, ať sme zachowáni: Wytrhniž, wyprostiž, z mocy nágemnjků, stádce twé rozptýlené z hrdla ljtých wlků.

7. Pomniž na sliby swé, zámkuwy mikostně, že chceš nawsstjwiti, y také sám pásti na horách zelených, na pastwách rozkossných: o nerač prodlewati, sliby swé plniti.

(1233.) Not. 259. b.

O tutuž wěc k Bohu wolánj.

Powstaň Pane, o powstaň, nawsstěwiž ty lid swůg sám, o pomniž na swé sliby, dřjwnež saud twůg přissel by, wizyž cýrkwe zpusstěnj, mnohá gegj sauženj, myť k tobě zřenj máme, pomocy twé žádáme.

2. Prawda twá gestiť wyzce, pro mnohé ljté swůdce, těť twá chot očekáwá, w pokussenjch zůstáwá, smiřug se a slitůg se, o Pastýři přibliž se, slyš swých wěrných wzdychánj, včiniž wyprossténj.

3. Wizyž cýrkew swáu swatau, mezy zběřj proklatau, gjž Antykryst obdržal, zakony swými swázal, gména mocy, wřady, slauby, audy y řády, proměnik z prawdy prwnj, zůstawiw twárnost swrchnj:

4. O gák gest proměněno, krom gména wsse změněno, prawda žiwota smyslka, od mnohých

hých se wzdálika: Proczej mésto samotné, nékdy welmi sslechetné, včiněno plačtiwé, k vkogenj nesnadné.

5. Neb kdyż prwnj cyrkew znak, w podstatě, w službě seznak, nenjť k nj podobenstwj, pro podessłé pohanstwj. O wzhlédniż mikỳ Páne, giż proroctwj splněne, pohanstwo w twúg chrám přisslo, dědictwj twé změniko.

6. O wizyż swau chot mikau, Antykrystem zprznikau, zpomeniż na sliby swé, zámkuwy mikostiwé: nenj kdoby potéssił, Antykrysta moc zrussił, protoż sám Páne mocný, budiż wérným pomocný.

7. O wzbudiż gi slauhy swé, oznam gim prawdy swaté: Ať by z wst ducha twého, osswjcenj zdrawého, v prostřed Babilona, hlásali slowa wérná, lid wygjti nutili, byť hřjchů y ran wssli.

8. Degż w srdce Králům mocným, y wssechném gim pomocným, ať newěstku ohyzdnau včinj opusstěnau, zbožj ať gi poberau, ohawnost tak odegmau, wčj životu ctnému, chudému, pokornému.

9. Byť způsob cyrkwe swaté, nawrácen byť k podstatě, y k zewnitřnj též službě, by wsse stálo w prawdě twé, a tak twá chot gediná, tebau gsauc obnowená, požiwaka spasenj, podlé twého zřjzenj.

10. Rač prosby wslyssseti, a w tom nás wtéssiti, včině wyprossténj, Antykrysta zkaženj: Degż to za nassich časů, k prosbě nábožných hlasů, bychom w twé prawdě byli, a potom w slawu wessli.

(1234.) Not. 159. c.

PRobuďtež se ó Křestané, neb se bliží ženich wás, kýž se to wssem známé stane, že giż nastał tento čas, na nègż wssechném vkázáno, a mnożstwj k swadbě pozwáno.

2. Wběgjc giż rychle wstáwegte, připrawugtež lampy swé, že se k koncy chylj znegte, stugtež giż na hotowé, wystřjhegtež se dřjmánj, mégtež po ženichu tkánj!

3. Gak bysste geho přigali, gakbysste geg wjtali, gakbysste korunu wzali, a geg slawně chwálili. Radúgte se z něho wssickni, dobře nám s njm bude wždycky.

(1235.) Not. 40. d.

Początek Obnowy Cyrkwe radostný.

Gak: Páne Bože degż poznati.

WZdúgame se wždy společně, a chwálu wzdáwagjce wděčně, Bohu Otcy nebeskému, Synu y Duchu swatému:

2. Žeť gest giż račil shlédnauti, a k nám se mikostj hnauti, w tento čas přenebezpečný, budmež toho wssickni wděčni:

3. Wzbudiw k potřebné pomocy, wúdce wérné w tyto časy: ó Páne nás wssemohaucý, wedlż dál swé dilo stkwaucý.

4. Kterýžs zapoczti při nás mikostně ráčik w tenty čas. Myk vsáme w tobě Páne, že twé dýko předce stane.

5. O obnow swé sliby swaté, skrz slowo wěrau přigaté: včiň to pro swau dobrotu, a vwed lid swůg w gednotu.

6. Kterýž gest welmi rozptýlen, zcestným dčnym pomýlen, o pastýři předůstognýk, deg Cyrkwi swé čas pokognk.

7. Rač se k tomu přičiniti, lidi ze sna probuditi, swětko prawdy swé zgewiti, a temnosti zapuditi.

8. Abby prawdu twau znagice, bludům neskaužili wice, než tobě Bohu samému, na wěky požehnanému.

9. Nebos ty Pánem nad Pány, y také Králem nad Králi, rozstrhniž swau Bożskau mocý, vkrutnost bezbožné mocy:

10. Abby twogi wywoleni, w tomto swětě nezhynuli, račiž Páne pospissiti, prawdu swau w swětě zwýssiti.

11. O degž nám Otče z wýsosti, Ducha plného mikosti, abychom w twé prawdě stáli, wssemu zlému odokali.

12. A tak w kásce twé stogice, y blizkj swé mikugice, s sebau wžbycky w wpjmnosti, přebýwali w ctně swornosti.

13. Dýky činjc tobě Bohu, nadégi magjce muchau, že ty nás spoku dowedeš, tam kdež s Angely kralugeš.

(1236.) Not. 55.

TRyumff! w tězstwj! Král nás tryumffuge! radúgte se wywoleni: tryumff, tryumff, drak stary wpaduge, panstwj geho gde k zkazenj.

2. Seraffinj swazně budau chwatati, k kounánj Páně rozkazů: geden ke druhému swatý wokati, swaty, swaty, Pán zastupů.

3. Wssecka zemé, gakž předtim zaslibené, naplněna chwálau Bożj: Město Syon nemůž býti zbořené, Bůh gest mu skunce y zbożj.

4. Blaze wám, kterýž gste Pána poznali, w Gežissi, prawé swětkosti: wy gste, kterýž Krysta bratrem dostali, gste před saudem w bezpečnosti.

5. Nynj zpjwegte: blaze lidu tomu, lidu, gehož Bůh Bohem gest: Bůh dak gim teď radost hognau w Syonu, chleb zywota gim Gežiss gest.

6. Čest, welebnost, maudrost y dyk činěnj, moc, sýla, Bohu nassemu! Wkaž služebnikům swym swé spasenj, pomoz k zywotu wěčnému.

(1237.) Not. 272. a.

G. O duse má rozpomeň se.

WSpokog se, o Syone, gesstěť Bůh twým zůstáwá; gesstěť gsy w otcowském kúně, gesstěť myssl swau znat dáwá: tresce, koho miluge, y toť gehož zwyk sluge. Syon, to sy roz-

po-

pomineg, a teſknoſtj ſe nezgj meg.

2. Straſſili tè wlnobitj nà wodè nezmèrènè; hrozyli tè zatopiti; geſtli ſrdce zdèſſenè; zdáli ſe, że Pán twůg ſpj, a twé bjdy neſſetřj: Syon, buď gen ſtalý w zbrogi, tak ſe wſſecko wſpokogi.

3. Pahrbky ſe zpodwracegj, ačkoli pèwnè ſtogj; ſkały ſe pukagj muſegj, ſwètu ſe zkazá ſtrogi: předce potřebj nenj ſtrachowat ſe ſhubenj: Syon, ty ſe nepodwrátiš, kdyż gen nádègè neſtratiš.

4. Muſegili zde ſlzy twè twymi perkami ſtauti; muſyšli mjſto pjſni twè kwak bez odpočinutj; mâli byt krew ſſarlatem, nedoſtatek twym zkatem: Syon, neſtrachůg ſe zkeho, wmjš dauffat w Boha tweho.

5. Hrozyli ti ſwèt s řetèzy, s ſmrtj a wkrutnoſtj; wjra twa nad tjm ſwitèzy; pusť myſl twau do wěčnoſti; radůg ſe; buď weſely, neb tomu tak Pán welj. Syon, wěř, Bůh twůg gèſt ſylný, buď w tè prawdè neomylny.

6 Radůg ſe, konec přichážy, wečer ſe giż nakkonik; nech ſe duch w Bohu prochážy, ktery ſe k tobè ſklonik. Za hanbu a zſauženj dak korunu ſpaſenj! Syon, budeš ſe radowat, nech ten ſwèt gak chce kwaktowat.

7. Halleluja, o Syone! twè kochánj ſe ſmège, ſpočjwaš giż w Bożjm kůne, genż ti weſelj přege; požjmaš giż ſkadkoſti, kteráż proniká koſti. Syon, kdeż teď geſt twé kráni? kde płač twůa a narikanj?

8. O Angelé, cini duchowè, radůgte ſe s Syonèm! ten přiſtaupil k hoře nowè, po niż chwátal s wſſjm honem; ten wjce newmjra, ay Bůh mu rag otwjra! Syon, kdo tè giż wyſaůčj odſud? zdeż zde radoſt zwůči! Amen.

(1238.) Not. 292. c.

Radoſt cyrkwe z budaucžho prjſſtj Meſſyáſſe, a z kwetnauc ſtáwy geho.

Gak. Můg Boże a Králi tè

JEſeliti ſe z toho bude panſſt, plèſati pulnj chraſtina y hauſſt, (kdyż Bůh přigde z temnoſti zaſwètne,) tuť gak růże ſwèta les rozkwetne, ſláwa Libánſká wſſemu bude dána, y Karmelſká okraſa ode Pána, ſláwu wſſe wzèj tu Boha naſſeho, nám s welebnoſtj mjle zaſtkwělého. Izaj 35, 1. 2.

2. Tjm ſe těſſjc wſſickni opuſſtěnych ſylnè rukau, těž kolen zemdlenych! řkauc, wykdoż gſte lekawého ſrdce, poſylnte ſe, a nelekegte ſe! ay hle Bůh wás k wám přigde s odplatau ſwau, a s hroznau nepřátelům waſſim pomſtau! Přigde giſtotnè, přigde, a ſpaſý wás: kdyż geho přigde ten wložený čas.

3. Tuť pak odewrau ſe Oči ſle-

slepých, w prawdè odewrau y wssi hluchých. Na způsob Gekena tam kulhawý skákat čerstwè bude: Gazyk němý, wesele též prozpěwowati w skáwè, swého hlásage Boha skutky prácwè; Neb se wyprýssti wody co potoky, a wssudy pugdau wesekými toky.

4. Až se obrátj sucho w gezera, zahradj každá smutná mezera. Y draků peleſſe krásauu trawau wzrostau, daupata též tak zwěřj swau; sylnice tam též bude cele gistá, genž swatá Božj skauti bude cesta: gižto nižádný nepůgde nečistý, aniž kdo zabkaudj drže se gen cesty.

5. Zwěř tu ljtá mjsta mjti nemá, lew, neb giná twář diwoká, němá: gen půgdu tudy wyswobozeni, w zwučném swého Boha giž chwálenj. Až na Syon gdauce s prospěwowánjm, důstognèho Boha zwelebowánjm: na hlawè wěčné bude weselé gich, zámutek a pláč uteče giž od nich.

(1239.) Not. 162. b.

Gak. Takto wola sám Syn

Božj o stech se sláwa strogi, wjtězstwj w kratičkém Bogi, takž zpjwá make sladce, gegž pastyř gich negwěrnégssj, w kasce, w moey negsylnégssj, wyswobodi na kratce.

2. Gděte za nim, Owce miké, wola was kněze spanilé hlasem swym prelibeznym: Pogte hausstém k skawné hoře, wemte kaskau mau w pokoře, zastawmè was sstitem swym.

3. Swět se wsteka na lid Božj, tjm pak hřjch swůg y saud množi; nechť sy zke zhromaždugge! wzjmet ten pracht y skawu, gak se před pokoru prawau pobožných brz snižuge.

4. Swět trapi, posměch z nas mjwá, ubrha, bige, sskodiwa; ale nechť se utěssj: Neprodlit Otec, (o wěrni!) zhkazyt to bodlawe trnj, y co was zkazyt spěssi.

5. Budte ducha wesekého, ditky! neb Pán swěta wsseho giž brz, ajžt k wam přispěge: Giž dj: ga twůg Jmmanuel, před tebau gdu, můg Jzracl! teď gsem, dle twé nadège.

6. Mějte smyssl můg co odě-nj, a na přikkad můg své zřenj, sylnte se ochotnosti: Čkanky, w tom kasky četězu, držte se pod mau pawezu, wjtězte mau mocnosti.

7. Wjra meč y zdj proniká, wssemocnost w sobě zamyka, y kdož gi wyboguge? což w ohni gest lehka skama? Wjra w pokoře, ta sáma zdj pekka rozbogeuge.

8. Hledte gen sprostě wždy na mne, ga dle wssemohaucnosti mě, wěrných swych diwně wodjm: Konečjm wssak bog gich y strasti, w přesstiastně ditek mych wkasti: w tomť gim wssak nevsslodjm.

B. O Cyrkwi z Wdolj tohoto plače se odbjragicy, Kdež tak gsau Pjsně o čtyrech posledních wěcech.

1. O Marnosti tohoto swěta.

(1240.) Not. 40. d.

Strassné očekawánj saudu.

Ach co hřjssnýmám čjniti, musým na sebe tauziti, co gsem činik od mladosti, proti twé swaté mikosti.

2. Račiks mne na swět stwořiti, a rozumem obdařiti, gak bých se w swětě sprawowak, přikázanj sy mi wydak.

3. Wzrostk sem gako polnj kwiti, na kterěž miko patřiti, kteréž když w letě prokwěta, tak byky má mlada leta.

4. Wjjwak gsem gich w rozkosti, nepamatugjc na dussi, ni na tebe Boha swého, žes pracowak pro mne zkeho.

5. Hned od narozenj twého wyliks krwe pro mne mnoho, kdyžto z těka twého tekka: pohled ma dusse přehřjssna.

6. Ach kdoby pro mne hřjssného wydak na smrt Syna swého? gako Bůh Otec nebeský, dokazugic k nám swé láský.

7. O láško k nám přewelika, cos učinik pro hřjssnika! hledaks swé Owce ztracené, krwj drahau wykúpené.

8. O dussičko má přemilá, chcessli byti Bohu mila, popatř na rany Gezjsse, přestaň hřessiti co spjsse.

9. Teď giž přissky stara leta, giž se má dussička leka, widá smrt stati za sebau, mágjcy střeku wkrutnau,

10. Kterauž k mému srdcy měřj, gedowatým sípem střili: ztoho swěta gjti musým, newěda gak saudú skusým.

11. O Páne Kryste Gezjssi, kterak gá budu patřjti na twau twař, když mne powolaš, ode mne počtu požádáš.

12. Tuť mě srdce smutně bude, když má dusse na saud půgde, nesa swé hřjchy swázané, a na hrdlo powěssené.

13. To bude odpowidati, swých register kde hledati: w nichž bude wssecko zapsané, co gsem činik, zkeho neb dobrě.

14. Co tehdy budem činiti, když Krystus račí seděti na trůnu swětu přehrozném, ale wěrném přeradostném.

15. Ruce nohy probodený, swúg swatý bok otewřený, bude nám wkazowati, a přisně nám domlauwati.

16. Poh-

16. Pohleď člowěče zaufaký, a o swau dussi nedbaký, gak gsem gi pro tě pracowak, bych tě sobě z pekla pogak.

17. Ponèwadžs byk tak newděčný, musýs giti w ohen wěčný, kdež musý wssickni hřjssnicy wěky wěkú se trapiti.

18. Tu wzřjm dabky před sebau, genž na mne žakowak budau, co z swè mkadosti gsem činik, wůli hřjchů we wssem plnik.

19. Newjm co hřjssný odpowjm, a nebo čim se wymkuwjm, traśti budau se před tebau, widauce twař twau horliwau.

20. Čekagice wypowědi, kteraž wygde w den posledni od tebe Pána mandrého, saudcè zkostným strassliwého.

21. O Páne Kryste Gežissi, pokud gesstè tèko s dussi, Duchem swatým naplniž mne, na tu cestu přiwediž mne!

22. Abych, odřekauce se zkého w králowstwj Otce wěčného, mohl s tebau se radowati, tobě čest chwaku wzdawati. Amen.

(1241.) Not. 67. b.

Ach gak bjdný, ach gák marný, gest žiwot člowěka! gako když mhka rychle wyane, a hned zas rychle pomine, tak gest náše žitj časné.

2. Ach gak bjdni, ach gak marni, gsau dnowè člowěka! gako woda prudce běžj, a nikdi se nezadrži, tak žiwot lidský hned zmizý.

3. Ach gak marná, a nestálá, gestit radost swětská! gak se měnj čas s hodinau, pokog s bogem, swětko se tmau, tak se radost dáwá swětu.

4. Ach gak marná, ach gak bjdná, gest Krása člowěka, gáko kwět rychle wwadne, když nań horké slunce spadne, tak se měnj Krása snadně.

5. Ach gak marná, a nestálá, gest sýka člowěka! neb byt byk co lew wdatný, wssak skrze smrt w okamženj, spatřuge se přemožený.

6. Ach gak brzká, ach gak mrzká, gest sláwa člowěka! gemuž dnes k nohám padáme, poctiwost snažnau dáwáme, zýtra nohami sšlapáme.

7. Ach gak brzké, ach gak mrzké, gest stěstj člowěka! nebo gak se kule hrácý zwrtka, sem y tam obracý, tak se stěstj zde wywracý.

8. Ach gak bjdně, ach gák marně wměnj člowěka! genž pěkně může slowiti, a rozumně se hádati, ten při smrti wsse to tratj.

9. Ach gak bjdné, ach gak marné, gest Bohatstwj swětské! gak woda neb Oheň wznikà, w čas, w němž se nikdo nenazdá, tak bohatstwj mine padá.

10. Ach gak bjdné, ach gak marné, gestit paustwj zemské! kteřj panugj nadherně wssak na posledy podobně, gak žebrácy leží w hrobě.

11. Ach gak brzká, ach gak mrzká, gest y swětská pýcha! ten

ten genž se kmentem opjná, nad ginè se sám wypjná, w smrti na to zapomináš.

12. Ach gak bjdné, ach gak marnè, geſt wſſecko na swètè! nebo wſſecko co widjme, padne, zhyne, y pomine, Boha bogjcý zůſtane.

13. Protož powſtaň a poznes, se ċkowèċe w tom swètè: swètſkau marnoſt, neſſlechetnoſt, odwrž wſſelikau bezbožnoſt, tak wegdeš w nebeſkau radoſt.

14. Ach Gežiſſi! pro swè rány, deg nám žiwot swaty, bez marnoſti, w swè bjdnoſti, bychom ſtali w pobožnoſti, Amen, degž nám to z mikoſti. Amen.

(1242.) Not. 61. a.

Gako. Činjme tobè Páne Bože díky.

ACh gak geſt ċkowèk bytu kratiċkèho, ach gak gſau rychla leta wèku geho, dnes pèknè w ſpuſob kwitku ſpaniċeho, kwitne žiwot geho.

2. Z gitra pak, aneb když ſe negmeň nádá, podkaty koſau ſmrti bjdnè pádá, tožť ſlawy geho, tožť naſſeho kwètu, zde w tomto swètu.

3. Nenjť pod nebem ċkowèka žadnèho, kteryžby mohl ċas dnè zeatkegſſiho zaſlibowati ſobè, že žiw bude, a ſmrti zbude.

4. Smrt wſtawiċnè za paſem noſýme, aniž kdy nas wdawj, o tom wjme, každa tehdy ċas hledme býť bedliwj, bdicy, ſtižliwj.

5. Kdož ſobè ċaſto ſmrt před oċi ſtawj, (deg tomu miſto, ſwatau pjſma prawj) ten ſe wyſtřžha hřeſſiti ċaſtègi, gde bedliwègi.

6. O mikoſrdny Boże, Otċe miky, oſwiċug ducha mého každa chwilj, bych pamatowal, že mam odſud giti, gednau vmřiti.

7. Když ſe pak budu mjti z swèta brati, račiž mi dobrau, ſwatau paměť dati, bych pobožnè běh žiwota dokonal, pokognè ſkonal.

8. A když duſſe ma s tělem ſe rozdèli, rač gi ſkrze swè přeſwatè anġely, do ſlawy wiċnè pro Kryſta Gežiſſe, wzyti tjm ſpiſſe.

9. Tamť tobè budu radoſtnè zpjwati, tam ſto tiſyċ chwal weſele wzdawati, před twè duſtognè welebnoſti truněm, o degž to Amen.

(1243.) Not. 89.

Rozgjmánj bjdy ċkowèka hřjſſnèho.

ACh přebèda mně ſmutnèmu! ach přebèda mně hřjſſnèmu! když na lidſkau myſlim wrtkoſť, pýchu, hřich, zkoſť žakoſť, plač geſt giſſý můg hoſt.

2. Ach co ſem ga bjdný ċkowèk? na swètè můg krátky geſt wèk, pytel ſem wſſi nečiſtoty, plný pſoty, wſſecken až na ſkrz ſmrdutý.

3. Ano

3. Ano slepý, nahý, chudý, kdekoliw gen kráčjm kudy, nesčistným bydám poddaný, a prodaný, příchod y wychod neznámý.

4. Duowě mogi pomigegj, ano podobně zmizegj, co stin na stěně neb tráwa, gest má sláwa, žádná radost nenj prawá.

5. Co měsýc se wmenssuge žiwot můg, a nestálý ge, gako stin od slunce hyne, tak on mine, w čas hodiny wložené.

6. Nowný listu stromowému, když giž roste zelenému, wssak ten welmi brzce wadne, na zem padne, tak člowěk rowně hned chřadne.

7. Gá gsem (plná bydy) země, Syn hněwu, a bydné plemě, nádoba hřjchem zhubená, narozená, a w nečistotě zplozená.

8. Můg žiwot plný wzkosti, odporných bjd a starostj: a když wyprssí hodinka, přigde chwilka, že opustjm mrzkost swěta.

9. Popatř na stromy, byliny, wětwě, kwětj a zrostliny; owoce dáwagj zdárné: ga pak marně, gen wssj, hnidy, čerwy bydné.

10. Nesau oleg, balzam, wjno: gá pak wozdry, moč a legno. Wnitřnj gegich sskorupiny, a sstupiny, chut ljbau wssem chřjpěm činj.

11. Gá pák wssecken smradu plný, čerwjček maký a bydný, gaký strom, také owoce z sebe nese, zlý nikdy dobré nenese.

12. Co gest ten člowěk giného, podlé řádu zewnitřnjho? na spátek strom obrácený, a zwrácený, geho wlasy gsau kořeny.

13. Hlawa s hrdlem, kořen: Pařez, prsy s ledwjmi: dále sstěť, wětwě, ruce s nohami gsau, prsy nesau gen ratolestkám twárnost swau.

14. Summau, člowěk gest klácený list, od wětru přehánený: Stébko od slunce horkosti, z zelenosti přicházegjc w hnůg w lehkosti.

15. Y ponéwadž tak bjdný gest, má o to wssecku starost nést, aby Bohu zdržek wérnost, w wjře stálost, po smrti wssek w wěčnau radost.

16. Deg pomoc swau Gežu Kryste, ó Synu Pánny přečistě! Duchu swatý oswěcug nás, potěssug nás, Amen, Boże wslyssiž nás! Amen.

(1244.) Not. 89.

Tauženj po smrti.

Gak. Ach přebéda mne smutn.

WOhu gsem poručil wěc mau, nech čini gakž račí semnu, chcelik mne zde dele mjti, a žiwiti, nechcy se mu protiwiti.

2. Můg čas y take hodina gestit w rukach Hospodina, nechcyť ga mu cyl předkladat, o nic žádat, coby mi sam nelibil dat.

3. Neb on sečtek wsse wlasy mé, tak že mi z hlawy nespadne bez wule geho žaden z nich, (ač mno-

mnoho gich) Pán Bůh ma wssecko w rukú swych.

4. Zde nic nenj, gen zsauženj prace, strach, starost, kwilenj, dkauha žakost, kratka radost, bjd, chorob dost, kratky žiwot, marna žadost.

5. Co gest čkowěk, hruda země, počat z mrzkeho semene, nahy na ten swět přichazy, y wychazy, nahy též do hrobu wchazy.

6. Nepomúž žadne bohatstwj, přizeň, wměnj y sstastwj, proti smrti zeli nenj, ni kořenj, žaden se gi newymění.

7. Dnes gsme zdrawi, mocni, čerstwi, zeytra giž na marách mrtwi, dnes gako ruže kwětneme, zytra mřeme, až do hrobu se klademe.

8. Wynassen gsden za druhym bywa čkowěk, po nedkuhym čase swět nas zapomina, y rodina, nassi slawu nespomina.

9. Páne, deg ať pamatame, že wssickni zemřiti máme, bohati, žebracy, děti, mkadi, kmětí, musyme smrť přetrpěti.

10. Y proč tehda umirame? proto, že hřichy pachame, smrt gest mzda za hřich, kazdeho z swěta toho beře, nedba na žadneho.

11. Ga zde malo dňú dobrych mám, chleb múg w potu twarí gidam, chceli mne Bůh k sobě wzyti, rad chcy giti, smrt musy mym zyskem byti.

12. Ačkoliw mne múg hřich kusse, předce nezauffa ma dusse, neb wim, že Bůh Syna sweho, gedineho, dal na smrt za mne hřissneho.

13. Tento Syn Bożj, Krystus Pán, umřek za mě hřichy, to znam, a wstal z mrtwych, mne k dobremu, bratru swemu, odgak moc dábku zkostnemu.

14. Ziw y mrtwy, wždy sem geho, neodkuči mne od něho smrt horka: On gestik mne sám Bůh múg y Pán, gakž geg za to gedine znam.

15. On gestik me potěssenj, w wsselikem smutku, w sauženj, wim, že on mne dně saudneho, z hrobu meho wzkřisy bez kwilenj wsseho.

16. Bůh ostřiha wsse me kosti, y w hrobě zpauhě mikosti, že se žadna nestrati z nich, y z negmenssich, ač koli syc mnoho mam gich. (260 kosti mas.)

17. Z twarí w twar Boha mikeho, budem ga času kazdeho, w připrawené mne radosti, na wěčnosti, zpatřowat, z pauhě mikosti.

18. O Gežissi Bożj Synu, genžs zaplatik múg hřich, winu rač mne w swé rany zawřiti, y spasyti, wssaks mne račik wykaupiti.

19. Amen přemiky Boże nas, degž nam wssem w nassi smrti čas sstastně nas žiwot skončiti, w nebe wgiti, bychme tě mohli wždy ctiti. Amen.

(1245.) Not. 89.

Gak. Bohu gsem poručil.

Wože! tobě se poddáwam, wčiň se mnau gakž ráčjš sám, bud že gesste del žiw budu, wůli, saudu twemu poddán gsem a budu.

2. Můg cýl, (hodina) když ty sám chceš, přigde, gák nevkládám: w počtu ty máš kažды naš wkas, wzrostky na nás, bez wůle twé nespadne z nás.

3. Zdeť gest wdolj plačtiwé wzkost wssudy, zármutkowé: kratičký čas zde žiwota, bjda, pšota, práce, bog ssáky žiwota.

4. Co gest čkowěk? pauha země, z břjcha matky nahé plemě, nenesa sebau w tu dobu, než chudobu, tak chudy přigde do hrobu.

5. Nespomůžt penize, gmění, pýcha, přatele, wměnj, proti smrti nenj léků, w tomto wěku, wsse poddal Bůh smrti w ruku.

6. Dnes gsme zdrawj, čerstwj, sylnj, zeytra na Mary wložení: dnes kwětnémě gako růže, hned pak w kůže nemoc, a smrt w zem wwrže.

7. Tuť giž w tom geden po druhem wynessen bywá z domu wen: swět na to hned zapomináj, nezpomjnáj, žeť mu přigde taž hodina.

8. Páne degž ať gsme cytedlnj, že gsme zde wssickni smrtedlnj, nemagjc mjsta stálého, gdeme z něho, wěku, sta wu wsselikého.

9. Pro hřjch gest to, wěčny Boże, proňž gdau nemocy, smrt, hoře, a smrt wssecky nawssteěwuge, wmrtwuge, wěku, stawu nelituge.

10. Gák mám zde mako dnů dobrých, práce, bjda toliko w nich, byť Bůh račil, odsud bych chtěl, w pokogi ssel, wmřjti, za zyšk bych to měl.

11. Ačkoli mně hřjch můg trápj, wssak proto nechcy zauffati: neb wjm, že wěčny Pán Bůh můg, za žiwot můg dal Syna, drahy pokład swůg.

12. Tenť Pán Gežjš můg spasytel, za wssecky mé hřjchy wmřel z mrtwých wstal k němu dobrému, když w plamenu pékla moc odgal krwj swau.

13. Tomuť sem žiw y wmjrám, smrti hořké s njm se nedám žiw y mrtew rozkaučiti, než s njm byti, oni mi to ráčj popřiti.

14. W němž swé wjdycký potěssenj mám w každém křjži, sauženj: wjmť o tom že w posledni den, gsa bjd sprosstěn, wstanu wesele z hrobu wen.

15. Ach Boże wěrný wssech wěrných, rač chrániti wssech kosti mých: tak nezhyné z nich nižádná, y ta sspatná, nebť sykatwa gest přemocná.

16. Tebeť swého Boha wzřjm, tomuť srdcem cele wěřjm, w wěčné skáwě a w radosti, gižs mi dosti připrawil, a dáš z miloti.

17. Gezu Kryste Božj Synu, zhkadiks znás wsselikau wjnu: o zawřiž mne sám w ranach

nach swých, gest gjstě w nich žiwot, radost wssech zwolených.

18. Amen, Bože! rač nám dáti, blahoskawenĕ skonati, a spoku se zhlédati wssem, w králowstwj twém, s tebu zustati wěčně w něm.

(1246.) Not. 207. c.

Z Oberského překožená.

Člowĕk hřjssný w swětě, saucy při swém žiwotě, trpj mnohé bjdy, hledage swé obrany, v tebe sámého, stwořitele swého, genžs ráčil wykaupit ho.

2. Z matky swé když wygde, nahý na ten swět přigde, vkrutně bolesti, saássek musý w vzkosti, napossledy smrti musý poddán býti, a zakostně vmřjti.

3. Ey hle! co gest člowĕk? gedině co polnj kwĕt, kteryž stat wwadne, aniž wjc kwĕtnaut bude, tak člowĕk wsselikỳ, gest poddany smrti, musý náhle vmřjti.

4. Nebo kdož swĕt poznal, a w něm cokoli messkal, musý smrt poznati, aniž gj můž vujti, maký neb welikỳ, chudỳ v bohatỳ, musý gj poddan býti.

5. Gižť gá se též strogjm, a tobĕ se poranĕjm, stwořiteli swému, přigmiž nynj dussi mau, vwed skrz angely, do twé wĕčné slawy, kdez tebe swatj chwálj.

6. Ljbilot se Pane, žes ráčil wykaupit mne, nechť se také ljbj, bych mohl wgjt do twé slávy, nechť nenj daremná smrt twá převkrutná, kterauž mĕl pro člowĕká.

7. Ey nedopaussteg mnau, wkádnaut dábku sskodnému, nebles na mé winy, které sem w swĕtĕ činil, ale na skraussené srdce mé, můž Páne, nedeg prosym zhynaut mně.

8. Rownĕ za mé winy odplaty nedáweg mi, nebo člowĕk žádný nemůž býti spasený, kterehož sauditi, aneho trestáti chcess wedle zasslauženj.

9. Ač gsem prach, wzat z zemĕ, wssak obraz twůg gsem Pane, rač dát mne hřjssnému, wždycky widĕti twář twau, nezapjreg se mně, nebs ráčil stwořit mne k obrazu twému Páne.

10. Wwed w počet swatých, wssech wĕrných wywolených, kdežto s nimi wĕčně kralugess a bezpečně, do dworů syonských, do kůrů angelských, deg být včastnjkem gich.

11. Samému čest, chwála, budiž na wĕky wzdána, y s synem twým mikým, také y s Duchem swatým: wssemohaucý Králi, má dusse tě chwálj, degž gj býti w swém Rági.

(1247. Not. 163. c.

Gako. Gezu Krystemikostiwy.

Což mám z morného swéta lżi? Mnohoż slibi, nic nedrżi, mzda geho gest hněw, z saužení, wssak slibuge polehčenj: Nenj kdoby za něg slibik, o bych, Gežjssi! s tebau w nebi byl!

2. Gak syc gsem aůd twé newĕrny, wssak cytjm mnohé neřesti:

sti: V wjře gsem nestatečny, w djkách, w modlenj newděčny: často gsem w skutcých swých zbkaudik. O bych, Gežissi, s tebau w nebi byk!

3. Pokudž hřjch w těle pánuge, Duchu w dobrém odporuge, snadně se dost může stati, že mne diabel můj sežrati: tak Duch woka, gegžs wykaupik, o bych Gežissi, s tebau w nebi byk!

4. Tamť mjti budu weselj, tamť spatřjm swaté Angeky, Angelům budu podobny, Gežisš můg Bůh, bkesk skunečny, dami wssech swých pokkadů dik, o bych Gežissi s tebau w nebi byk!

5. Vzřjm tě, gakž gsy w Bytnosti, gak počatku nema božstwj gak tři osobý gsau gedno, gak Syn Božj lidské těko: to y wice sy mi sljbik, o bych, Gežissi, s tebau w nebi byk: *na se wzak.

6. Radost nebude mjt konce, mam se těssiti w twé kasce, nebkterak twa stala kaska, dussj na skrze proniká, w swěté žadny neokusyk: o bych Gežissi! s tebau w nebi byk!

7. Ey k tomu mně připrawugess, wiru mau mdkau posylzuges, žiwot držjss čisty, zdrawy, tak mohu plesat w naděgi, protož duch kka gaks zasljbik, o bych Gežissi s tebau w nebi byk!

8. Degž trpěliwost, posylň mne, žiwot můg slogi w mocy twé, mamli gesstě žiw zustati, wssak se wždy chcy tim těssiti, že wjra žadá tento dik, o bych Gežissi s tebau w nebi byk!

(1248.) Not. 258. a.

Gako: Srdečně žadám sobě

GEzu když rozwažugj mau bjdu welikau, w srdcy se stormucugj, slogjm wssecken w smutku. Nebo žiwotu memu, Sabek, swět zkobiwy, těko y krew mak tomu, zkostně se protiwj.

2. Ach gak se trapjm bjdně, w tě swěta zakosti, dusse wzkostmi wadne, y těko truchkosti. Mnoho bjd se zgewuge, dřjw než smrt wkrutna mne z swěta wytrhuge, kdy, kam, a gak Bůh zna.

3. Wssak se toho nelekam, ach můg Gezu Kryste, když w srdcy mém rozgjmam, pokud sem žiw w swětě, Twau smrt, bolest a nemoc, y twe wtrpenj, tot přigde memu srdcy, w smrtj k potěssenj.

4. Protož když se lekati budu, gsa ztrapeny, když mně bude děsyti osten smrti hrozny, Když se oči zpukagj, skuch wssj pomjne, y wsta oněmědj, těko me wwadne.

5. Když y srdce wyprahne, prazdne gsa žiwosti, skawau swěta pohrdne, y wsseho se zhosti, Ach Gezu! twé lekanj, přimeš ku paměti, ať mne hrozně trapenj w smrti nekormautj.

6. Též kdyby mne děsyko swědomj

swèdomj zbaurene, swèt, dabek, smrt, hřich, pekło, hněw Božj tkačik mne. Když počnu naříkati, wylewage slzy, s smrti se potykati, pot mům se wyrazy:

7. Tehdaž stůg Gezu! při mne, w těžkem potykanj; Duchem swym posylnug mně, odpust prowinènj. Ach rač mne očistiti, swau krwj předrahau, ktera už račik wyliti, smazaw neprawost mau.

8. Když přigde rozkaučenj, wněmž mne smrt vdusy; tot bude bog poslednj, a žakost negwětssj. Ach spas mne pro swau mikost, ať w bogi nekleſam, zpúru a nepoſlussnoſt wzdal, ať se neranham.

9. Pomoz mi můg Gežissi, bych tobě samemu w ruce oddal man dussi, w poſledni hodinu. Bych tobě vmřel Pane, tobě take žiw byk, nèbak se smrtj časně, mile gi podstaupik.

10. Ach degž vdatnu byti, w tom Bogj, můg Pane; skrz smrt twau wjtězyti, ať smrt neſhltj mne. Bych pokognè a tisse, dussi swau wypustik, w zaſkauhách twych těſſik se, nimiž mne wykaupik.

11. Zapud dabelſké zkosti, se wssi rotau geho, kteryž mne z nenawisti, chce saudit hřissného. zěſſlj swatè Angelky, genžby se k dussi mè, wogensky připogili, wnesli do slawy twe.

12. Ať těko odpočine, w zemi, w pokogiku, mikosthè y po-kognè, dussi mau w swych rukan rač Pane ostřihati, až ke dni saudnemu, když se mam postawiti, před twarj twau swatau.

13. Bychom wſſickny slyſſeli, ortel twůg poſledni, (genž ſme zde žiwi byli nuzni y potřebnj.) Tehdaž wſſickny bezbožnj zahanbenj dogdau, wěrjcy pak pobožnj radoſt mjti budau.

14. Neboť bezbožnych wrazyš do ohně wěčneho, k zatracenj odsaudiš, s hanffem dabka zkeho: nas pak swè wywolenè, naplniš radoſtj, z mikoſti newymkuwnè, na wěčně wěčnoſti, Amen.

(1249.) Not. 89.

Gako: **Bohu gsem poručil**

Ge! gakť čas nás mizý z ticha, gak se k wěčnoſti poſpjchá! než gak mako na to dbáme pamatáme, mlčj o tom vſta sáme.

2. Žiwot naš geſtiť gako sen, netrwaky obraz wodnych pěn: w okamženj hned se trati, aniž wrati, gakž to můžte ſpatřowati.

3. Gen ty Jehowah zůſtanes, čjmžs byk, byti nepřeſtanes: byť se y horý zwratiky, wſtaupiky, mne pewný geſt Gežiš miky.

4. Dokudž se ſtanek nezboři, powčůg mne, Synu Božj, kratkoſt dnů mých počitati, bdègic ſtati, prw než wmru, wmjrati.

5. Což můž swèt při smrti pomoc, rozkoš. neb zbožj, ktera moc? Člowěče gen k sjnu běžiš, we zkym wěžyš, tak pokoge neobdržiš.

6. Preč marnost z bjdnau Rozkossi, wjmi lepssi pokkad pro dussi: tohoť hledám, ten zustane, Gezu Páne, gen po tobě wždy tahni mne.

7. Což bude, když se dostanu k tobě, před twým trůnem stanu? gen ty mně poučug dale, ať k twé chwale, ctným srdcem hledám tě stale.

(1250.) Not. 173. b.

G. Ado gen na B. se spolehá.

MArnost w swètě nad wsse marnosti, na němž nic giného nenj, coby zustálo w swè stálosti, a ne wzako porussenj, w čem se negwjce kochame, to mine, než se nazdáme.

2. Když člowěk gest w neglepssjm kwětě, a wssj rozkossj opkywá, rychle podkat co tráwá w letě, wmjrá, w hrob wkožen bywá, musy se brátj k wěčnosti, opustit swèta zadosti.

3. Co nám prospěge swèta sláwa? co bohatstwj, kterèj mame? krátký čas člowěk žiw zustáwá, a wsseho zde zanechame: co sme kolim shromaždili, bude gak bychom nebyli.

4. Dokud gest čas milosti Božj, strogme se do wěčnych stanů, nepečugme o sláwu, zbožj, naš pokkad gest w Krystu Pánu, plný nebeského gmènj, gemuž w swètě rowné nenj.

5. Nesstiastnj, genž pro swèta marnost, Krysta se wěčně zbawili, oblibugice swèta žádost, o by zrozenj nebyli! lepe gest gim měko býti, nežli w wěčné muky giti.

6. Odeadi prýč ty marný swète, spoku take časná slawo, w tobě se wsse naopak plete, nemáš ke mně wjce práwo, gá sem sobě zwolil mého, Spasytele přemilého. Amen.

(1251.) Not. 27. b.

Gako: O Boże weliky.

MYsl člowěče wždycky, gak smrt bere preč wssecky, a že gak trávy kwět, tak gmjgj wssecken swèt.

2. Smutku w swètě dosti, máko stálé radosti, plno kwaltowánj, bjd a kopotowánj.

3. A z toho zewssehо, krom domku dře wěnného nedagj žádnému, a y to ne každému.

4. O swètě podwodný, twůg obyčeg nám sskodný: že se neopowjš, až když službu wypowjš.

5. Žádný nevhodne, kdy smrt ostnem vbodne, we dněli či w nocy? a swèt nedá pomocy.

6. W nebezpečné době, ach rad každý sám sobě! swèta w čas zbywegme, k Bohu se wždy bljž mégme.

7.

7. Byt w nebi bezpečný, žiwot w Bohu gest wěčný, w Bohu rág radosti, rozkossj prawých dosti.

8. Boże wssemohaucý, deg nám ať swèt hynaucý opustjce, tebe držjme se až w nebe.

(1252.) Not. 66. c.

Nic nedbám na ten swèt, a wssecko geho gmény, když gen nagjt mohu w Gežjssi potěssenj. W tobě sem wywolil swau rozkoš wždy držet, ty, ty gsy má sláwa, nic nedbám na ten swèt.

2. Swèt gest gen gako dym, genž w powětři hned zmizý, a stinu podobny, stakost swau kratce držj. Můg Gežjš zustáwá, byť wssecko sšlo na zpět, on gest můg hrad pewny, nic nedbám na ten swèt.

3. Swèt hledá sławy, cti, v wssech wznessených lidi, a slanži k hodnosti gim, než nahle se zklidi. Ten pak w němž mé srdce sláwu swau chce držet, gest Gežjš gediny, nic nedbám na ten swèt.

4. Swèt chce stříbro, zlato, a nemůž wždy přestati, než kdy swau Mammonu w truhle můž spatřowati. Gat wjm lepssj gmény, kněmuž srdce y hned pospjssj, Gežjš gest, nic nedbám na ten swèt.

5. Swèt se w padu stará, že giž bude potupen, gakbychom s fortelem hrali o sławny stupen. Gát chcy na ramenach břimě Krysta držet, když mne spasytel cti, nic nedbám na ten swèt.

6. Swèt swau rozkoš, sláwu, nemuž dosti wychkaubit; ano směkby k tomu y samé nebe zhaubit. Nech ať ten s nim držj, kdo chce kračet na zpět, ga miługj Boha, nic nedbám na ten swèt.

7. Nic nedbám na ten swèt, w okamženj pomine geho osobnj, w smrti wssecko zahyne. Zbožj, gmény, rozkoš, musegj hned zmizet, můg Gežjš zustáwa, nic nedbám na ten swèt.

8. Nic nedbám na ten swèt, neb Gežjš gest můg žiwot, můg pokład, me gmény, skrz něg mám w nebe pruchod, w králowstwj nebeské, po čemž giž mám dychtět? Tak djm gesstě gednauc: nic nedbám na ten swèt.

(1253.) Not. 91. b.

Wssi slyssteg miłj Křestianě, gak těžko s dussj boguge, zde w tomto mizerném swètě, stale na sebe wálčj, pokudž ge smrt rozlaučj.

2. Těžko mkuwj, gá sem zdrawě, mám gesstě hodiny mnohé, prw než smutná starost přigde w rozkossi žiti budu, po swètské chytrosti púgdu.

3. Dusse mkuwj, gát nerádjm, saudu se hrozného bogjm, na křtus se zawázako, po wůli Božj žiti, wůli geho plniti.

4. Těko mkuwj, gsem krasně, pyssně, s towarysstwem při wjně sljčně, tuť budu skákat we sele, zwjmánjm, tancem směle, wážit budu wssanc skwěle.

5. Dusse mkuwj, hleď na bohače, ten chtěl též zažit rozkosse, musel s těkem s dussj odsud, byl hned w pekle pohřben, gak Krystus sám powěděl.

6. Těko mkuwj, na tu řeč nedbám, ne geden den před sebau mám, w němž se mohu polepssiti, a od hřjchů přestati, když se bude žakost množiti.

7. Dusse mkuwj, nemáš tě mocy, buď w mkadosti, neb w staresti, Bůh tě zkoží w okamženj, buď ráno, nebo wečer, hodinuť nepowěděl.

8. Těko mkuwj, buď w čas neb pozdě, widjm před sebau swětské rádce, každý po časném zbožj tauží, za njm y gá též půgdu, pokud w swětě žit budu.

9. Dusse mkuwj, přigde ten čas, že se semnau rozkaučit máš, což ti tu pomůž twé zbožj, musýš do prachu gjti, nebo sy z prachu wzatý.

10. Těko mkuwj, zarmautikas mne, gižť mi o žiwot wěčný gde, ó Kryste pomoz mi k němu, bych se k Otcy obrátiko, trápenj mne oblehko. (* Což pak djš na Přjsk. 1, 24-33. Zakm. 16, 4.)

11. Dusse mkuwj, nezertůgme, Bůh žádá srdce skrausseně, ty musýš smrtj zemřjti, neb gsy na čas zrozeno, čerwům k sežránj dáno.

12. Těko mkuwj, Boże Páne můg, skrz Krysta deg ať sem skauba twůg, ó Boże spramedlnost twá rozwaž mne z dábelskych sýdek, za mnes na křjži wmřel.

13. Tak se ta pjseň skonáwá, nechť každý srdce skraussené má, a od hřjchůw k Krystu přigde, on se též k němu obrátj, žiwot wěčný nawrátj. Am. Zak. 50, 21.

(1254.) Not. 273. b.

Gako: Když pak přigde můg Přebjdná swětská marnost, buď giž miká komu chces: Twau zewnitř skwaucý radost, žakostj naplňuges: Těm genž nenáwidj nebe, poraučjm ó marnost tebe, neb gest žádost mé dussi s tebau bydleť Gežjssi.

2. Wstalj lidé w swé mocy, od skunečné horkosti: Žádagj aby den s nocy, pominuli s swau dkauhostj: Aby po prácy swé těžké, měli spočinuti lehké: Tys pak žádost mé dussi, negmilegssj Gežjssi.

3. Ach kdybych mohl w twém kůnu, tak gako žádám sobě, spočinauti při twém trůnu, a bydleti při tobě! Tjm bych sebe potěssowal, to nad zkato poważowal, gestlibys wzal mau dussi, ó negdraždssj Gežjssi!

4. Nechť ať gdau mnozý přes bauřku, a přes mnohá nesstěstj: přes wjtra wodu prudkau, hledagje swého sstěstj: Gá pak křjdky prawé wjry, w znášsjm se k nebi

nebi bez mjry, abys přigal mau dussi, negpěknějssj Gežissi.

5. Tisýcekrát mkuwjwám k sobě, a mnoho tisýcekrát: Ach bych giž mohl býť w mém hrobě, w pokogi wygda odsád: A mjti swé polehčenj, těla bjdného složenj, a oddati mau dussi tobě drahý Gežissi.

6. Přigď ó smrti! přigď sestro sna, a wezmi mne giž s sebau: Ach spusť mé kodičky wesla, přiwez k wěčnému brodu. Nechť se tě ostýchá kdo chce, ty mne potěssuges předce, nebs ty průchod mé dussi, přigmiž gi, ó Gežissi!

7. O bych zakáť mého těla, mohl hned opustiti! aby dusse má wesela mohla do nebe giti: kdežtoby pjsničku wěčné, prozpěwowaka bezpečně, se wssj angelskau rjssj, tobě drahý Gežissi.

8. Ale když to město wěčné, a dusse mé weselj Nemohu mjti zde časně, než musým w tom wdolj Potrwať na mákau chwjli, teď tobě gá wssecky smysly poddáwám, tys mě dussi radosť, ó můg Gežissi!

(1255.) Not. 17.

PRi posledním žiwota mého skončenj, pro twé, Pane, zasljbenj, deg stálé potěssenj.

2. Když gazyk můg mkuwiti nebude mocy, barwu odegmau nemocy, přispěg, Pane, k pomocy.

3. Wssi mé, Pane, skyssenj když potratj, dýchanj nad srdcem zradj, Duch twůg ať ge nawrátj.

4. Wšjnu smrti když budu mjť zrak stratiti, rač mne swětlem oswjtiti, kterěž ráčjs sám býti.

5. Swětlo k skáwě wěčné gest, Pane, wjra twá, ta, když dusse má wmdlewá, nechť při mne wždycky trwá.

6. Degž ať wmru, mage pewnau wjru w tebe, bych gsa gá sám proti sobě, nepotratil kásky twé.

7. Když Dusse má s tělem se bude děliti, rač gi w swé kúno přigjti, a nedeg zahynauti.

8. D'ábel k wěčné smrti pro hřích odsuzuge, hněw Božj mi wkazuge, a swědomj střežuge;

9. Ale ty, genžs mne kaupil krwj swau drahau, mjlostj twau newymkuwnau, ty sám očisť winu mau:

10. Skrze těžké rány twé y wmučenj, skrze wkrutné tryznění, gežs nésť pro mé hřessenj.

11. Nechť Pane, synakost twá rány mé zhogj, smrť nasse ať se twé bogj, hřích take se spokogj.

12. Ty gsy gistě dwěře k wěčnému spasenj, takť wěřjm; nechť gest spogený se mnau žiwot twůg wěčný.

13. Pane, když ráčjs, skaužhy swého powoleg, twůg sem,

gak žiwý, tak mrtwý, Kryste, gen brzo přispěg.

(1256.) Not 123.

PRoč se swèt w marnosti, a w pýsse honosy, gessto slawa geho, gen na niti wisý, wsseliká nádhernost, kterau zde okusý, gak hrnčžk nádobu, rozrazý w tu dobu, zahynauti musý.

2. Kdo se swèta držj, na třtj se opirá, neb pjsse na ledè, bez pèr a èernidla: Swèt hory slibuge, zkatý rág otwjrá, nic newěř sjdýři, nedržj swé wjry, s kstj se wždy objrá.

3. Wssecka rozkoš swètská, zdegssj geho sláwa, w prawdè nic nenj, než polnj kwèt a tráwa, neb list, kterým wjtr, gako chce pohrábá, a neb co bublinka, tenssj než kupinka, co na wodè stáwá.

4. Tak mnohá králowstwj, Monarchowé, slawnj muži, lidè sylnj, wznessenj a wážnj, nad to pewné hrady, města starodáwnj, ač tak slawné byly, wssak gakby nebyly, zmizly w okamženj.

5. Kde gest to Nynywe, město tak welikè? neb kde gest Babilon, w sláwè přewelebne? a neb Geruzalém, rozkosse wsseliké? spuska gsau do čista, že žiwj ta mjsta, zwěři zlé diwoké.

6. Kam se dèl Julius, Cýsař negpřednègssj? kam se dèl Tullius, řečnjk negwzáctnègssj? kam Arystoteles Mudřec negwtipnègssj? neb krásný Absolon? Král maudrý Salomon? Samson negsylnègssj?

7. Alexander welký, wkádař wssèho swèta? kde tyran Attyla, Božj bič a metka? wssyckni pominuli, giž gest po nich weta, a mnohý náslyně, w půl wèku y bjdně, wzak konec žiwota.

8. Boháč skwostný w pekle pochowán, se mučj, smrt geho wssem wůbec powážit náležj. Neb kdo swèt miluge, rozkossj se držj, gest prawá gistota, zbawen gsa žiwota, zahynauti musý.

9. O bláto mrzuté! ó pytel smrdutý! proč se tak nadymáš, co měchýř nadutý? ssarlátem neb kmentem, bud gak chceš odětý, wssak to wssyckni wědj, že tè èerwy snědj, y had gedowaty.

10. Člowèče přemilý, přestaň giž hřessiti, hřich želeg, wěř w Boha, hled wděčnègssjm byti, cwič se w poboznosti, modl se bez přestánj, kámeg chléb chudému, čiň pomoc nuznému, deg se na pokánj.

11. Nic nedrž za swoge, co můžeš stratiti, co swèt dáwá, mjnj zase wychwátiti, zdwihni wzhůru srdce, snaž se w nebi býti, sstastný gest ten člowèk, který můž tento swèt se wssjm za nic mjti.

12. O Páne Gežissi, drahý spasyteli! genžs nás wydřek wra-

wrahu, dábku nepřjteli, dea bychom marnosti swěta potupili, a potom z mikosti, w nebeskě radosti, s tebau přebýwali, Amen.

(1257.) Not. 65. a.
(Ginač.)

PRoč ten swět boguge, pod bjdnau marnosti, gehožto wesekost zde nemá stákosti, lépe wěř literám napsaným na ledě, než swětu bjdnému, geho klamwé raddě.

2. Lépe gest wěřiti, muži podwodnému, než swětu bjdnému, w stěstj nestákému: Podwodný gest w sljbech, a we wssech marnostech, w pysse a rozkossi, we wssech oplzlostech.

3. Powěz kde se poděl Salomaun Král maudrý? Aneb kde Samson gest, wjtěz prewdatný: neb krásný Absolon, welice ozdobný? neb miký Jonatan, welmi utěssený.

4. Kde se poděl Cýsař, s skwostným panowánjm? neb onen Bohatec, s skwostným hodowánjm? Powěz kde Cicero, wzáctný w wymkumnosti? neb Aristoteles, plu ostrowtipnosti.

5. Tolik lidj wzáctných, tak wznessená panstwj, tak mnoho biskupů, tak sylné králowstwj, tolik knjžat skawných, tak wdatná sýla, w okamjenj sesska, gakoby nebyla.

6. Ach proč se wypjnáš, ó pyssný čkowěče! neb než se naděgeš, w náhlé wywrátjš se: O čerwů pokrme! o gegich rozkosse! ó hrsko popela, w prach zas obrátjš se.

7. O bjdná marnosti, proč se tak wypjnáš, co sy a co budeš? na to newzpomjnáš: neb newjš do. konce, co zýtra dočkáš, hled dobře činiti, pokud gesstě čas máš.

8. Tak ta swětská sláwa, po které wždy dychtjš, w pjsmě kwjtkem sennym skuge, gako widjš: a neb lehkým listem, gjmjto wjtr zmitá: Tak žiwot čkowěka, z toho swěta zljtá.

9. Za swé nepočiteg, co můžeš stratiti, což ti swět daruge, to myslj zas wzhjti, zdwjhni mysl wzhůru, hled w nebi přebýwat, kdaže tomu kdož můž tjm swětem pohrdat.

10. Páne Boże miký, račiž nám to dáti, bychom hřichů nášsich mohli litowati, bližnj mikugice, w kássce zůstáwati, a potom po smrti, k tobě se dostati.

(1258.) Not. 245.

PTám se tebe, y sám sebe, proč čkowěče, nemáš péče, o swé spasenj? W neprawostech, a w marnostech, máš obljbenj.

2. Přemýsljš gen, na každ den, w zymě, w létě, w tomto swětě, o marné wěcy; gessto brzy, tebe zmrzý, magjc utecy.

3. Zdaž newjš snad, bys pak ne-

nerád, že zde wšeho, co máš swého, musýš nechati, nic stálého, nemáš swého, wšecko se stratj.

4. Máššli krásu, ta do času; přigde žalost, nebo staroš, hnedky se změnj, dogde swých let, sprchne gak kwět, stálé nic nenj.

5. Máššli statek, to gen zmatek; snadw hodině, tebe mine, musýš chudým býti, a někomu, newjš komu, geg propuštiti.

6. Máššli štěstj, můj tě zwěsti, stálé nenj, neb se mění, a gest wrtkawě, wždy se točj, gako očj, tak gest neprawé.

7. Máššli kášku, přjzně částku, dil mikosti s poctiwostj, wzácnými dwořákem, nepýcheg tjm, bys časem swým, nebyl mrzákem.

8. Máššli Sýku, čerstwost mikau, y to obě, (spomni sobě,) tebe opustj, čerstwost miue, sýla zhyne, skoky swé pusti.

9. Máššli zdrawj, tohoť zbawj, těžká nemoc, a božská moc, smrt také při nj, rychle wšemu, zdrawj twému, konec včinj.

10. Gsyli w slawě, rownýš trawě, gak ta hyne, sláwa mine, když smrt přispěge, ne gedneho, w tom pyšného, w náhle wyšměge.

11. Ach gak mnohých, nepobožných, sladke štěstj, do neštj věčných přiwedlo: Kde bohatec, ten opilec, má w mukách bydlo.

12. Tam smrt litá, a nesytá, wšech howadných a bezbožných, wždy žráti bude: To trápenj, se nezmění, ni konce dogde.

13. Protož wždycky, lidé wšickni, přemyšlugme, a pečugme, o swé spasenj, w neprawostech, a w marnostech, nechme těšenj.

14. Zde se wšecko, gak skunečko, gasně swjtj, wšak má zajti, rychle minauti: Swět s žádostmi, a s marnostmi, má zahynauti.

15. Zde gest sličná, žádost těla, očj žádost, marná radost, pýcha žiwota; hleď pak wěcy těch wtecy, minek wěčná pjota.

16. Pomoz wšem nám, Geššjši sám, potupiti, opustiti, swětské marnosti, s tebau býti, a přigjti, do twé radosti.

(1259.) Not. 147. b.

Nakloněnému k marnostem swětským a rozkoššem.

Požkoš y utěšenj, tohoto swěta weselenj, nemůžlidem okauho trwati: kdož miluge spasenj, slyšiž wěrné naučenj, pospěš z hřjchů a z bludů wstáti.

2. Čekeg Pána bedliwě, služ gemu wždycky sprawedliwě, obrátě se w prawém pokánj; bázeň Božj řeď tebe, a w střednosti sám sebe chowag pilně wždy bez přestánj.

3. Předkoš sobě před očj, žeť žádného wjce přjročj smrt wkrutna

ná nechce popřjti; než když w náhle potkuče, opuſtě wſſecko prudce, muſýš hned předce z swěta gjti.

4. Pomni na tu hodinu, w kterauž máš swému Hospodinu, ze wſſech wěcý swých počet kládi, protož we wſſem y w zbožj, ſtětě wždycky mýle Božj, dokudž on tobě přege wkládi.

5. Krása, moc, zwelebenj, po smrti nic prospěſſnè nenj, čkowěku w hřjſſich ſkonakému: wjra, káſka, naděge, toť k ſpaſenj prospěge, káždemu do konce wěrnému.

6. Skáwa tohoto swěta, podobenſtwj má krásy kwěta, genž brzo w swém bytu wwadne: tak hřjſſnikú zwýſſenj, mage s bjdau ſmjſſenj, rychle dokú w zhynutj ſpadne.

7. A co platno čkowěku, byť by y we dnech swého wěku měk zde ſam wſſeho swěta zbožj? kdyžby duſſi vſſkodil, k zatracenj poſkaužil, gakau za nj odměnu ſkoži?

8. Newinnému swědomj, ſtřjbro, zkato, drahé kamenj, nemúž ſe nikterak wrownati. Neb těko rozkaučenj wezma s tjm, při ſkončenj, w zem ſe a w popel swúg nawráti.

9. Sama duſſe gedinā, w čemž bude z swěta zachwácena, muſý w tom s tělem k ſaudu ſtáti, tuť swědomj newinné, wjc než cokoli giné, bude wěrnému proſpjwati.

10. Degž rozum oſwjcený, a káſkau prawau rozniceny, Gezu Kryſte nám w této mjře, wzhlédná na swě ſtwořenj, rač dáti přiſpořenj wſſechném w prawě Křeſtanſké wjře.

11. Aby ta prawda ſwatá, ſkrze ſkowo twé w cyrkew ſwatá, rozmáhala ſe wždycky wjce, w těch kterjž tě mikugj, a wěrně náſledugj, přiwed spoku, kdež twá prawice.

(1260.) Not. 51.

G. Otče nebeſký rač pomoc ꝛc.

Přuſſit na to každý čas myſliti, co má potom budaucýho býti, swětſké wěſſenj, vſtawičné nenj.

2. Gakož můžem marnoſt swěta znáti, na předeſſlých ſobě příklad bráti, kterak gich marnoſti, minuly w rychloſti.

3. Lepſſjť geſt giſtě dobré swědomj, nežli rozkoſs, swětſké wtěſſenj, kdož ho můž dogjti, můž wždy weſek býti.

4. Sſetř to každý w čas Božj mikoſti, proměn swúg zlý žiwot w ſſlechetnoſti, neb zde kratochwjle, magj kratké chýle.

5. Aniž můž lepſſj proměna býti, pokudž kdo můž na swětě čas mjti, wčiň ſprawedliwě, Bohu, lidem, ſobě.

6. Nemeſſkeg giž ani neprodljweg, žeť geſt ráno, na to nezpoljbeg, někdy na wſwjtě, ſmrt těžká ſtihne tě.

7.

7. Vgjtiť gest nelze tomu cyli, bychom pak zde sto let žiwi byli, musýme zemřjti, porussenj wzýti.

8. Swèt pomine y marnosti geho, pospěš každý wen wygiti z něho, hledeg býtu swého, w nebesých wěčneho.

(1261.) Not. 37. a.

Štěchy w swètě nalezti prawdiwě možna nenj, ten, kdož se mu gen dā swesti, přigde o swè spasenj.

2. Kdež gest moře baurliwègssj, kdež přehrozných makū strach, skały, wětrowě skodnègssj, gak w přenesstastných hrjchách?

3. Wssakť gest wssecko rownè stinu, na coskolwèk pohlednuť, aneb pokaž wèc gedinau, w kterèžs pokog naleznuť.

4. Powaž lidi swèta toho žádost, staroſt, činěnj! gestli gesstě co marného, genž gim ljbezné nenj?

5. Spustiž se na gich powahu, pomoc, sstěstj, přjzliwoſt, hle! na led stawjš swau drahau wjru a daůffanliwoſt.

6. Neb kohož dnes cti, mikuge, ledwe zýtra wzhledne naň Takť gest swèt, a to skugè pokog twūg, a rukū braň?

7. Spatřiklis vtěssně časy, zetrweg, přigde nawalnoſt, za twè sstěstj, hody, krasy, plače, smutku bude doſt.

8. Dosahlis bohatstwj, skāwy, marného gsy snu dosseť, nežs se zwoděť, hle sām tmawy, gizť od tebe odesseť.

9. Ach gakž můžes tak žadati, co ti vzkosti činj, při tom se tak zpracowati, co za chwilku wjc nenj?

10. Wždyť Bůh dussi nesmrtědlnau ċim hodnègssjm opatřil, by skrz wjru spasytedlnau pokog Krystū w tobě byť.

11. Kdo na tento hrad se spusti, mā bezpečnoſt, moc, pokog: kdo chce w gèho wjře růsti, ten zwjtězy wssecken bog.

12. Gsauť někda cesty trniwě, ale přjzeň Krystowa činj y to žadostiwě, před čjmž těko omdlewā.

13. On sām dāwā prawau radoſt, ouť gest dussi swětkoſtj: w gèho mikosti gest radoſt, w něm, w něm mām wssèho dosti.

14. Gdětež tehdy wssè marnosti, w swè vzkosti y mauky, pokog mā dusse s radosti w Krystu chce mjt na wèky. Amen.

(1262.) Not. 40. d.

Zjwot nāš na Swètè gen Paut.

Wssechen žiwot wssech nās lidj gest paut, gakž sām kažďy widj, w přechāzenj strasti diwných, dnū nemnohých ale bjdných.

2. Z hlubin wěčného mlčenj wychāzegjce k bydlenj mezy twory, prwnj swūg byt kažďy w temnosti musý mjt. Joh. 10, 8.

3. Pod

3. Pod matky swé srdcem skrytè, trupel maly: odkudž hbitè na swètko pod nebem gdeme, když k swým pracem se rodjme.

4. Tu pak den po dni bâle gdauc, wèkem se wýš a wýš nesauc, to tam, to sem, točjme se, dâl nâs każdý kročeg nese.

5. S mnohým se stâle genmènj, wkastnjho mjsta w negmènj; z ginud ginam přechâzeti, kos gest nèčj aż do smrti.

6. Kteraż kde pak čeká koho, staroſti netřeba mnoho, gak tâm; Osud każdého sâm cestau gistau zprowodj tam. Job. 14, 1-5.

7. A tam hned gakż se dostane, giná mu cesta nastane, preč giż z swèta do stran wèčnych, w čas tento nespatřitedlnych.

8. W kterémż s swètem rozkaučenj, Duch mâ k Bohu nawrâcenj: bydlisstè pak geho w hrobè lehne, pro wydchnutj sobè.

9. Aż přigda Pân při wzkřisſenj, zprawj zase stran spogenj, a w dům wèčnosti wwede, kdež pautè swé dusſe zbude.

10. Tak wſſecky Pân wodil swatè, teprw skrz smrt k sobè wzatè: zde nic, než prûby čas, nenj, w zdegſſjm celem putowânj.

11. Zde nemnożý než zlj dnowè, gen prâwè bjd gsau ostnowè! Rozumnè ten, onen mânj swâ podnikâ kopotânj.

12. Gežiſſi wûdce nâs w nebe, proſtyme giż wſſickni tebe, pomoż, retûg, zprawûg, a tam nâs wed, dowed, kde bydljš sâm.

(1263.) Not. 61. a.

Gako: Činjme tobè pâne ꝛc.

Wſſem slussj znâti bèh swèho żiwota, ponèwadż musý wſſyckni z toho swèta: Tot na tèch kterèż k hrobu zprowâżýme, patrnè widjme.

2. Potřebj pak gest na swètè każdému, aby se ljbil Pânu Bohu swému, wżdy geho řeči, ſſetřil prawau pèči, taki pjſma swèdčj.

3. Bezpečným lidem marnost, swètská slâwa, rozkoš tělesná nic gest neprospěla: Oč negwjce stâli, toho nedostali, bez Bożj chwâly.

4. Stżibro, bohatſtwj, co gest gim spomohko? slâwa y panſtwj prospèti nemohko? od smrti żâdný nemohł býti prâzdný, gakkoli slawný.

5. Wiz tedy każdý co tobè spomâhâ, ſtûg w powinnosti, mèg w paměti Boha, każdého času, ſſetř bożſkého hlasu, nech hodû kwasu.

6. Gako na skâle přepewnè stawenj, gest welmi stakè, brzo se nemènj: Tak w swètè stogj, kdoż se Boha bogj, budeł w pokogi.

7. Čkowèče bjdný, proč na to nic nedbâš, a gsa smrtedlný, na

na smrt newzpomjnáš? hřjchů w paměti nikdy nechceš mjti, mage vmřjti.

8. O důstogenstwj swèta vsyknges, na hrozné Mary nic nepamatuges, wěda že mocy nebudeš vgjti, než předce gjti.

9. Co gest prospěško mnohým důstogenstwj? krása, vmènj, y welikè panstwj? Alexander Král, byl by dost za to dak, by nevmjral.

10. Mathuzalèm dost na swètè dlauho byl, wssak když čas přissel vmřjti tež musyl: Krèzowi zkato, Samsonowj sylka, co platná byla?

11. Ponèwadž tedy nic nepostačuge, než předce čkowèk z swèta wykračuge, když cýl wkložj mocná wůle Božj, każdý se složj.

12. Stůg w wjře, w kàsce, sstètj swèho swědomj, nád ktereż w swètè nic lepssjho nenj, tak když čas přigde, půgdeš tam bezpečně, k radosti wěčné.

13. Poraučjmeť se twè bozzkè mikosti, Boże od wěků, Králi na wěčnosti, opatrugž nás wždy, k wčastenstwj skáwy, Otče laskawý.

14. Přispořiž wjry, kàsky, y nadègè, což žáčjš chtjti, ak se to wždy dègè, bychom po smrti k tobě se dostali, s tebau bydleli.

(1264.) Not. 61. a.

Gako: Co gsy wčinil, Gežissi

Akostně kwjlim na tento bjdný swèt, neb w něm w ten čas gdau wsseckny wěcy nazpět, čkowěče hřjssný, probuď se ze spánj, a čiň pokánj.

2. Hleď gaká lèta nynj nastáwagj, zkost, fakeš, zrada, w swètè giž panugj, wjra giž zhasla, pobožnosti máko, zkè se rozmohko.

3. Au giž swůg swému, kus chlèba nepřege, geden o druhém, kde můž fakeš kuge, kàska vstydka, neprawost se zdwihla, pobožnost skleska.

4. Přjtel přjtele w ničem nessanuge, an bratr bratra swého zamorduge, matku swau wlastni dcera smj vprati, Syn Otcy kàti.

5. Giž rodičowè swých djtek netrescý, an kmotra kmotře, hanebně zkořečj, saused sauseda, nic sobě newážj, Bůh pomstau hrozý.

6. Swèt se zkloňuge, k konci pospjchage, znamenj hrozná lidem wkazuge Bůh wssemohaucý; nedbá swèt na to nic, hřessj mnohem wjc.

7. Mor, hlad y wálka, nemůž nás skrotiti, předce my nechcem od zlèho přestati, nenj dobry sseť, cestau Boží kráčeť, każdý z ni wyssel.

8. Některè djtè, gen že počne růsti, gsauc staré w lètech pèti, nebo w sestj, bude zkořečil, a ro-

a rozumjť zkému, wic než dobrému.

9. Vmiť lilekať, také přísáhati, rodičům wkastnich, nechce poskauchati, neb giž saudný den, k nám se přibližuge, swět se skončuge.

10. Též mnozý Páni, vkrutnj nastali, welké poroby, (neb welké daně) berau od swých lidj, a na swau dussi zhoka nic nedbagj, žeť vmřjť magj.

11. Bidnj hřjssujcy, kam se podégete, kteřjž zázrakům Božjm se smégete, bédať wám bude, když Syn Boží přigde, wssech saudit bude.

12. Swědomj na wás žakowati bude, saudu hrozneho dusse čekáť bude, sskřipenj zubůw, pláč, křik a kwilenj, bolest pekelnj.

13. O přestaň hřjchůw, čkowěče zauffaný, a čiň pokánj, dokud más čas maly. Neboť po smrti, žádný čas neskauzi, Bůh tě w hrob wkložj.

14. Před smrti twogi, hledi dobře žiti, w nadégi pewně, wjru, káfku mjti, dobře čiň chudým, za žiwota twého, tak vgdeš zkého.

15. Neb co nasegeš, také žjti budeš, čiň w swěté dobře, odplatu swau wezmeš, pokkadu twého, mol a rez neskazý, w nebi twé zbožj.

16. Žádegmež Krále, nebeského Pána, ať nám gest w nebe brána otewřena, degž nám po sobě twau cestau kráčeti, za tebau gjti.

17. Tu kdež kraluges, s twými wolenými: nezamiteg nás, Páne Kryste Králi, ne pro nás hřjssně, ale pro swé rány, skyš nás Křestany. Amen.

O Připrawenj se k smrti.

(1265.) Not. 258. a.

Mý giž se s tebau žehnám, zky sakessny swěte, žádné libosti nemám, w twém hřjssnem žiwotě. W nebi gest bydlo lepssj, po němž srdce tauži, neb tam Bůh wěčné těssj, těch genž mu zde skauzj.

2. Deg radu z sweho srdce, Kryste Božj Synu, mámli zde trpět předce, deg mi k tomu sylu: dlew bolestj smrti, potěs smutne srdce, deg mi sstiastně wmřiti, wem mne za bědice.

3. W mnitřnosti srdce meho, gen kteřjž a gmeno twé, stkwj se času kazdeho, tot gest weseli me: w tom se mi zgew obrazu, k memu potěssenj, kteraks, o Kryste! Krew swau wylik do wmdlenj.

4. Skreg dussi mau z mikosti, w bok swug otewřeny; přesad gi z těch zakostj k sobě,

wssaks smířeny: Dobřeť gest s tjm zde byko, kdoż tě ma w křjži swem, ay giži mu spomoženo, kdyż sedi w kůnu twem.

5. Zapiš gmeno me pilně, Páne do knih wěčnych; přiwaž mne k sobě sylně, swazkem sljbů wěrnych. Ať se tak sstkwjm w twé sstawě, před tebau gsauc živy; budu tě sstawit stale, je twůg slib prawdiwy, Amen.

(1266.) Not. 64. b.

Gak. Pán Gežjš aby byl pokrm

NY, kdyż bude při smrti w cas negpilnégssi, Pán Gežjš přjtel nás negwérnégssi, nawsstjwj, vtéssi swého wérného, pogme w radost Otce swého.

2. Ale zlý člowěk kdyż bude wmjrati, musý se hrůz pekla strachowati, nebo zde neskauživ Bohu k ljbosti, dáť gemu w pekle muk dosti.

3. O Páne! kdyžto nám bude negpilnégi, nawsstěwiž nás a wstaw w nadégi; posslliž k skužbě y Angeky z wýsosti, ať nás wezmau do radosti.

4. Kdež tobě s Otcem y s Duchem swatým chwálu, na wěky wěků bude wzdáwána. O degž ať tě chwáljme zde w mikosti, potom v wěčné wěčnosti.

(1267.) Not. 173. b.

Gak. Kdo gen na Boha se

WOhu bud čest, giž se skonáwá, negwětssj strach gest dokonán: Můg Gežjš mi ruky podáwá, Gežjš, kterýž mne spasý sám. Nedrzte mne, neb w cestě tě, Gežjš posledni slowo mé.

2. Proč se tazete na wjru mau, Gežjš mne gistě mikuge: žádná smrt tau radosti newezme, Gežjš když mne potěssuge. Beru se preč a wjm též kám, Gežjš posledni slowo sám.

3. Ta nadége mne nepodwedka, na geho rozkaz pokřtěn gsem; a tak w Gežjsse mne oblekka, s Bohem tu gsem w mir wveden. Gežjssi, bud mé spasenj; o tobě mike mluwenj.

4. Ačkoli hřjchowé mne trudj, kdo gest bez wady narozen?: wssak Gežjš w srdcy mém to twrdj, že w geho smrti pohřben gsem: tak přigdu k portu žiwota, Gežjš sláwa mi bude ta.

5. Můg Gežjš smrt wkrutnau shkadik, když gest smrt křjže podstaupik, A mau smrt do konce zahkadik, gsa hkawau, aud swůg wykaupik. Co Gežjš má, to gá též mám, on bud posledni slowo sám.

6. O wěcech marných mi neprawte, Bůh negwyssj ge čjdj sám: poructe wssecko gemu, wěrte, že w prawdě plac obdrzj Pán. Bůh zapud vzkost, mord a kest, Gežjš posledni slowo gest.

7. Giž k koncy gde, giž se radůgte, Gežjš gedinká radost gest: radostné ruka-

ma

ma plésegte, kdes zůstak, má slákwo a čest? O Gežíssi! o Gežíssi! giž chwátám k nebeské ržissi.

(1268.) Not. 89.

K vžjwánj čkowěku časně se k smrti strogicýmu.

Gak. O sprawedliwy Boże nás

JOhuť sem se oddak cele, a oddáwám w péči směle: Žiwot neb smrt na wybranė, dáš-li Páne, twa wůle (djm) nechť se stane.

2. Nechcyk mu žádného cýle vkrádati, ani chwjle; On sčetk wkasy na mė hkawė, a k swė slákwė mne sobė obljbik prámė.

3. W swėtė nic nenj krom zmatků, a wsselikých nedostatků; y sám žiwot bytem maký, a nestálý, gegž w bogi trámjme ceký.

4. Co gest čkowėk? trupel zemė, strastné matky strastně plémė: Zbožj s sebau nepřiwodj, když se rodj, nahého w hrob zase whodj.

5. Nepomůž tu žádné gmėnj: důstognost, sláwa, wmėnj: žádný smrti newteče, wsse w swė lėče, co žiwo, ona zawleče.

6. Dnes čkowėk zdráw, chodj, brogj, zytra ho na máry strogj. Gednák co růže kwėtneme, tož wadneme, až y doků pak spadneme.

7. Rosý gednoho za druhým, kádem neproměnné tuhým: Památka pak, kdo gen mine, y hned zhyne, swėt na něg wjce newzpomene.

8. O Boże degž nám pomnėti, že smrti nám gest pogmėti, wssechném kalich gegi pjti, a w hrob gjti, tam na popel a prach býti.

9. Hřjch nás, hřjch nás přenesstastný, pohřjžik nás w kostak strastný; pro něg ta smrt gedem bledá wssech nás hledá, se na wzáctnost neohlédá.

10. Čas můg byk zde krátký, lkánj plný a kopotowánj. Když Bůh káže zawřjt léta, půgdu z swėta, smrt mi w gisty zysk wykwėtá.

11. Neb ač mne hřjch tlačj, plassj, a ortelem smrti strassj: wssak wjm že Bůh gediného Syna swého na smrt dak za mne hřjssného.

12. Ten gest Gežíš Krystus můg Pán, w obėt za hřjchy swėta dán, pro mė wstak osprawedlnėnj, po zhassenj (krwj swau) pekka pálenj.

13. Gemuť k wůli žiw chcy býti, gemu z swėta k wůli gjti. Dėg se co dėg, gá gsem geho, a on mė ho působce sstėstj wėčného.

14. Což gá za swė potéssenj, w kážditkem mám swėm sauženj, wėda že zas w posledni den, mne z hrobu wen, wywede w žiwota pramen.

15. Daufámť gá geho maudrosti, že on y mė wssecky kosti zachowá, a ge s ginými wráceními zase spogj andy mými.

16. Wzėjmť gá (wjm) w prawdė swyma geg (Boha swėho) o-

čima, w swatých tam tè spokeč-nosti, kdežto dosti neskonalè gest radosti.

17. O genž s za nás smrt podstaupil, Kryste, aby nás wykaupil mocý swatè swè zásluhy, segma dkuhy, smèř s Otcem swým nás swè skuhy.

18. Amen, Amen slyš wzdychánj Páne, deg sstastnè skonánj! Wssicknj s tebau at spokeènè, dosiatečnè, w nebi tèssime se wèčnè.

(1269.) Not. 321.

CO se mnoho staráme, co mnoho myslime: By sme wssecek swèt měli, vmřjti musýme: Matky y otcowè, takè y Synowè, wssyckni nássi rodičowè, kde gsau se podèli, kteřj prwè žili, wssyckni zemřjti musylj.

2. Ten cýl gest vkložený, čkowèku každèmu: Pánu y poddanému, Cýsaři gasnému: Kdo w swètè gest koli, starý nebo mkadý, wssak musý vmřjti každý, žádného důstognost, neb welikà hodnost, z toho řádu newysadj.

3. By wssech lidj zmořika, o to se smrt snážj: Nic dkauhè panowánj, nic mkadost newážj. Dobře sobè radj, kdo se strogj z mkádj, k tomu cýli wandrowati, neb newjme gistè, kde na kterém mjstè, smrt strassliwá nás zachwátj.

4. Ey pokudž čas mikosti, w swètè tomto mámè: Na pokánj se deame, a k Bohu zwolegme: Rač Páne Boże nás, sám warowati nás, od wssèho zkèho w tento čas, smikůg se nad námi, odpusť násse winy, pro twè swatè zasljbenj, Amen.

(1270.) Not. 223.

Gako: **Kryste wjm že vmřiti**

CO pak čkowèku prospège, By wyzýskal wssecken swèt? Wssak než se negmèn nadège, vwadne co krásný kwèt, dnes zdráw gsá zytra w nemocy, hledá od ginud pomocy, leže vpj dnem nocý.

2. Byť se kdo smrti wssj sýkau opřek, wssak neswjtèzý: manžek manželku swau mikau od sebe pustik musý. Gessto sobè winssowali, aby spoku dokonali, w geden hrob se dostali.

3. Otec za mileho Syna wolikby mnoho dati: Když přigde cýl a hodina, zkatem ho newypkatj. Chtělby zaň y sám vmřjti, w statku mu dèdictwj přjti, wssak to nemůže býti.

4. Matka dcery vsslechtilè kwilenjm newypkáče, byť pkáka každè chwile, nemůž býti gináče. Byť chtěla za ni vmřjti, aneb hrob s nj geden mjti, nelze toho vžiti.

5. Smrt nám běře y rodiče, ktěřjž nám žiwot dali: Nás mikowali welice, y wjc než sobè přáli: Což k tomu djtky řekneme? to, že za nimi půgdeme, w nebi ge zas nagdeme.

6. O

6. O čemž my wſſickni wědauce, hledme býti bedliwj: Na smrt ſwau wzpomjnagjce, budme wždycky ctně žiwi. Degž Kryſte tak žiwu býti! Deg smrtj ſwatých wmřjti! wěčně s tebau bydliti!

(1271.) Not. 30. a.

Tauženj wěrného Křeſtiana po nebeſké wlaſti.

G. Kazdy duch chwaliž Pána.

DOſti gſem dkauho žiw byl, mnoho a často kwilil, w tomto mem Pohoſtinu, kdež žiwot rowny ſtinu.

2. Giž přigď Páne Gežiſſi, můg Boże, můg neywyſſij, pomoz ſwemu wěrnemu, krwj twau obmytemu.

3. Pogmi mne giž do wlaſti kdež nenj žadnych ſtraſti, kdež geſt mnoho dobreho, před wěky ſkoženeho.

4. Proč (o mila ſmrtj!) dljſs? což, že wmřjt chcy, newjš? dwěře ſe otewřete, genž do nebe wedete!

5. Ay otewřena dwěře, ſkrz něž ſe Kryſtus běře, přigď můg miły Gežiſſi, wem mne w nebeſkau řiſſi, Amen.

(1272.) Not. 234.

DOſtit geſt, doſt, wezmi o Boże můg, duſſi mau k Syonu! ſwazek těla rozwaž, genž trhaj ſe počina pomalu. Duſſe ma gen po Bohu tauži, ſlzami dnem, nocy mu ſkauži, doſtit geſt doſt :,:

2. Doſtit geſt doſt, trapenj kterež mně w tento čas potkalo: hřjch, gedu tiž (hle!) wdaſy mne bliž, ſrdce me wſtalo. Nic dobreho we mně nebywá, od Boha zweſt mne nepřeſtawa, doſtit geſt doſt, :,:

3. Doſtit geſt doſt, křjž genž přenaramně ranit ramena ma! o Boże můg, gak přetěžka ta tiž, neb ſmačjm ſlzama koże me, dnem y nocy wokam, k Bohu wzdychati nepřeſtawam, doſtit geſt doſt, :,:

4. Doſtit geſt doſt, když gen můg Gežiš chce, on ſam zna me ſrdce: w něho dauffam, že mi w mé boleſtj, pomoc ſwau da w brzce. On ſam odeyme mi žalоſt mau, řka, duſſe mila pod giž ſe mnau, doſtit geſt doſt :,:

5. Doſtit geſt doſt, o Boże geſtli chceš, wyſwobod duſſi mau! Giž Gežiš gde, (dobrau noc o ſwětě!) kteryž mne krwj ſwau wykaupil; w Pokogi odchazym, z bjdy w radoſt wěčnau přichazym, doſtit geſt doſt, :,:

(1273.) Not. 105.

EGypte :,: dobrau noc! ſlužba ſe ſkončila, Mogžiš ſe přibližil, genž mne z Gozen wede, gho těžke ſem ſložil, ted ſem oſwobozen; práce wzala konec. Egypte :,: dobrau noc!

2. Gomorra, dobrau noc! Giwote sodomſký, nebe se otwjrá, hrozne ohněm syry: Duch můg se objrá do Segor městečka, tamť hotowa pomoc, Gomorra, dobrau noc!

3. Babilon, dobrau noc! Izrael má pokog, bjda pominuła, mne giž swobodného wjtama wkaſt mika. Řekeż geſt zkamany, nemá wjce žádnau moc. Babilon, dobrau noc!

4. Marnosti, dobrau noc! dosť sem giž bogowak: gdu k odpočinutj; k Syonu pospjchám, tam chcy spolehnauti, tamť geſt prawy pokog, y pro zemdlených moc. Marnosti, dobrau noc!

5. Propuſt ſkauby twého, Páne, gaks powěděk, w pokogi ze swěta; když se tobě ljbi, wwed do giwota, wypřáhni mne ſſtáſtně. Tě chopjm samého: propuſt ſkauby twého.

6. Giž wſſemu dobrau noc! Egypte, dobrau noc, y twému wězenj; Gomorra, dobrau noc, sem wyſwobozeny z Babilona, Gezjš činj wſſemu konec, wem wſſecko dobrau noc!

(1274.) Not. 223.

Gák gako maky čerwiček, sem hřjchu smrti podmanen, a newjm o potěſſenj, na této celé zemi. Spaſytely, wěčných wykupiteli, můg wyſwoboditeli.

2. Mějž mne w těle swem z mikosti, zelenau ratoleſti, a zprawůjž mne swatý Duch twůg, když ze mne pugde Duch můj. Když zrak mych oči pomjne, a byt můg w swětě zahyne, tys Páne spaſenj me.

3. Nedejž mi, nedej zauſſati, ani pochybowati: přiſpěj mi hned ku pomocy, w mé smrtedlné nemocy. Neb sem w tobě z twé mikosti audem, w kmenu ratoleſti, dejž wmřiti s radosti.

4. Páne pomnj co gsy prawil, a přiſahaus to, ſtwrdil, že gakož ty giw zuſtawaš, mne zahynauti nedaš. Sljbils, že mně k sobě pogmeſs, a do twych ſtanků dowedeſs, semnau na wěky budeš. Ezech. 33, 11.

5. Swět mi ſkowo twe k wěčnemu giwotu nebeſkemu, a dejž mi swatě skonati, w tobě odſud se brati. Gák tobě wěřjm můg Páne, že se nic ginač neſtane, twe ſkowo wěčné ſtane.

6. Na tot poručjm duſſj swau, do twych otcowſkych rukú: o gen ſtůg při mně Páne můg, a potěſſůg mně duch twůg. Když přeſtane me mkuwenj, obtižug wraucne wzdychanj, pogmi mně w potěſſenj.

(1275.) Not. 223.

Gák, Páne Kryſte, dobře wjm, že gednau wmřjt muſym; ale kdy se to má ſtáti, a gak mám dokonati: O tomť gá newjm, můg Páne, ty máš to

to w swě raddě samé, a sám znáš skončenj mé.

2. Což poněwadž konečně wjm, gsa z Ducha twého gistim: W tobě samém swau rozkoš mám, a gj w srdcy požiwam: Wěřim, že sy mne wykaupil, když gsy pro mne z nebe zstaupil, hřích, smrt, ďábla oblaupil.

3. Protož tě prosým, můg Kryste, drž mné w tě wjře gistě; A nedeg mi w nj owdljti, ani se kdy změniti; Ažby dusse z tě-ka mého, z toho stánku smrtedlného, wesska do ráge twého.

4. Můžli to, můg Páne, býti, degž mi toho wžiti, abych rozumně dussi swau odewzdal do twých rukau: A tak w wjře s radostj, a na swém kůžku w tichosti, wybredl z této žalosti.

5. Gestlibys mne wně na poli, w kragině které koli, na moři, a neb na zemi, neb když gde nakažený, dlé wůle swé ráčil wzýti: O rač to w paměti mjti, žes mi dal wěrným býti:

6. Též, kdybych z welikě mdloby, něco řekl zlými skowy; Aneb žebych obnažený ležel z newssetřenj: Odpust mi to, Páne miký: Neb wjš, že člowěk bez sýky býwa w poslednj chwjli.

7. O Páne degž mi w bolesti wrauenost, dobrě žádosti; A rač srdcy mému dáti co swjce dokonati, s daufánjm w twém wmučenj, krwě pro mně wycezenj, a dusse wypusstěnj.

8. A wssak tě nechcy wčiti, gak más mi wčiniti; Ale wždycky se poddáwám, a při twém slowu trwám: Wěřic, že gsy žiwota Pán, a mne z mikosti spasýš sám, buď že zde wmru, neb tam.

9. Protož wssecken se oddáwam, a na tebe spoléham: Neb twá smrt drahá zýsk můg gest, w smrti žiwot, w hanbě čest: Ty tělo mé w posledněj den, gakž sem tjm w srdcy wgisstěn, mocně wskřjsýš z hrobu wen.

(1276.) Not. 40. d.

Gežjssi swětko žiwota, potěssenj wsseho swěta, na zemi negsem nežli host, degž ač gsem wssech mých hřichů sprost.

2. Mám před sebau pracnau cestu, k twému nebeskému městu, kamž gest má wkast zaslibená, krwj Krystá wykaupená.

3. K tě cestě srdce zemdlené, tělo wssj sýky zbawené, dusse smutná wolá k tobě, přigď Gežjssi, wem mne k sobě.

4. Potěš mne skrz twé trápenj, při mém posledním skončenj, ó pro twůg pot skrwawený, nechť gsem gá oswobozený.

5. Pro twé poličky, zmrskánj, nechť gsau hřichowé smazánj, koruna, potupa, lehkost, nechť gest má sláwa y radost.

6. Twůg nápog s žluči spogený, posylů mne, neb gsem

zemdlený, a twé wokánj w wzškosti, zbaw mne pekelné propasti.

7. Twé swaté bolestné ránny, nechť gsau dusse gistě schrany, w nichžby se co hokubice skryka, nebáka wichřice.

8. Když pak onemj gazyk můg, w srdcy mém zawolea Duch twůg, dussi nechť Angelé swatj wezmau, když očj zrak stratj.

9. Skowo twé ať gest má swice, když mi smrt strhne mé srdce, a když nakkonjm své hlawy, přeg mi Kryste wěčné skawy.

10. Twůg kříž, berka putowánj, twůg hrob mé odpočjwánj, a twé prosteradko lněné, nechť gest mé raucho smrtedlné.

11. Skrz twé hřebowé zranění, wkaj mi káfky znamenj, skrze twůg bok otewřený, nechť gsem w nebe wwedený.

12. W twůg Páne odchod gá dauffám, degť ať při smrti nezauffám, otewř mi nebeská wrata, když dokonám běh žiwota.

13. W den saudný probuď tělo mě, postaw mne na prawicy twé, ať před saudem twým wstogjm, a ortele se nebogjm.

14. Obnow tělo ať gest krásné, nechť se stkwj co skunce gasné, býť byko tobě podobné, twým swatým Angelum rownė.

15. Tuť se budu radowati, s Angely tvými zpjwati, y se wssemi zwolenými, na twau twář patřjti s njmi.

(1277.) Nok. 235. b.

Gako: O dgremné swětské ꝛc.

Gežjss Krystus, ouť gest má nadėge, na něhoť sem gá zpolehk cele: K mě pomocy, on mi sám přispěge, tot gá wyznati mohu směle. Má dusse se geho nespustj, wěřjm že mne wěčně neopustj, ač na čas pokussenj dopustj.

2. Ouť gest Otec můg, matka má také, ouť gest bratr můg negmilegssj: mě bjdnosti on zná wsseligaké, mě dobré negswrchowanégssi. On gsa mnohého smilowánj, slyssj mě y wssech wěrných stonánj, plač, tauženj, srdečné wzdychánj.

3. Taužjmť po swém mikém spasyteli, neb on (Krystus) gest má wtěcha: Wzdychámť po mém ctném wykupiteli, a dusse má k němu pospjchá. Žádámť gistě rozděleu býti, a s swým mikým Pánem Krystem býti, radostj oné wěčné dogjti.

4. O bych dossel tě radosti spjsse, a s tjmto swětem se rozkaučik: Abych patřik na Krysta Gežisse, a od newěrných se odkaučik. Bydljm smutně zde pohostinu, ó degž mi to za dar, Bożj Synu, ať na smrt pomnjm każdau hodinu.

5. Tak když budu na swau smrt pomněti, potupjm swět s marnostmi geho: Boha budu mjti

mjti w swè paměti, gsa žiw podlè wssjwůle gehо. Nic člowěka wjce nezdrżuge, od hřichů mrzkých neodwozuge, gako kdyż na swau smrt pamatuge.

6. Swěte bjdný, giż se żehnám s tebau, beru se do nebeskè wlasti: Ponèwadż newěrný, nic mi s tebau, giż mnau wjce nebudeš wlásti. Přináležjmť do wěčnych stanů, neb kdyż tělem odpočinu w Pánu, wjm że w posledni den z mrtwych wstanu.

(1278.) Not. 150. c.

Gak. Mne pak żiwot Gežjsse.

GEżjš mè wtočistě, y můg wykupitel żiw gest: Toť gá wjm zagistě, musýť mne tok pokogi west: což mnau dlauha noc smrti, chce na mysli tak wrcy?

2. Żiwť Gežjš můg spasytel, y gá wżtim żiwot také: Kde gest můg wykupitel, mám byť; nač truchlenj gaké? pustili tež bláwa aud, by geg netahka odsud?

3. Gá gsem swazkem nadège s nim sgednocen y swazany: rukau wjry se dège, że w něm budu zachowany: że ani smrt hrozna mne od něho neodtrhne.

4. Gsem tělo, odsud musym, zase w prach obracen byti: toť přiznáwám, wssak skusom, że mne on račí wzkřjsyti z prachu zemè, bych w chwále geho přiněm byl stale.

5. Tehdaż rownè w tu žiži oblečen budu, gakż wěřjm: w tom tělè mém twař Božj we mnohè radosti wżjm; spatřjm mého Gežjsse, wprostřed geho žisse.

6. Y to swětko oči mých, poznágj geg Spasytele: Gá sám, ne někdo z cyzych, budu geg mikomát cele: toliko mdloba těla odstaupi mne do cela.

7. Co zde na mne bjdného, to se tam ma skawnè stati: zsložjce což zemskèho, nebeskỳ zas mám powsiati: zde schazym tělesný gen, wssak duchowni wygdu wen.

8. Dauffegteż tedy sobě, Gežjš nosy wás, wdowè; skožili was smrt w hrobě, Gežjš přiwolá wás k sobě: Kdyż zamězni trauba Božj, genż y hroby rozboří.

9. Nedbegte na hrob temny, smrt, pekło můżte wysmati: mate se z gamy zemè w powětřj k Pánu dostati: giżť konec wám wssech bjd gde, giżť wam wjtězstwj přigde.

10. Gen srdce pozdwihnate, od těchto zemských żádosti: Ktomu se přibližnate, s nimż chcete bydlit w wěčnosti: hledte srdce tam mjti, kdež s Bohem chcete byti.

(1279.) Not. 30. a.

G. Co mám z marnèho swèta

GEzu Kryste mikostiwỳ, genż gsy Bůh můg a člowěk pra-

tys na křiži vmřel za mne, taks mne s Otcem smjřik snážně.

2. Prosým pro twé vmučenj, račiž mi býti mikostiwý, když na mne přigde poslednj s hořkau smrtj bogowánj.

3. Když má twář wssecka wadne, a múg gazyk w mkuwenj klesne, wssi nebudau skyssleti, srdce se bude kámati.

4. Když snad y paměť pomine, a pomoc wssech lidj zahyne, tehdy přigď Kryste w rychkosti, zbaw mne poslednj žakosti.

5. Wywed z vdolj bjdného, vkrat trápenj smrtedlného, zkě Duchy zažeň ode mně, Duchem swatým sám stůg při mně.

6. Když se Duch s tělem rozžehná, přigmiž geg ty do swého kúna, nech ať tělo odpočine, w zemi až do saudného dne.

7. Deg wesele z mrtwých wstánj, pro twé za mne orodowánj, hřichúw mých nepřipomjneg, z mikosti žiwot wěčny deg.

8. Gaks mi račik zaslibiti, w skowu twém (čemuž mám wěřiti,) řka giště, giště wám prawjm, kdož mně wěřj a řečem mým,

9. Ten nepřigde k odsauzenj, ani zkě smrti k okussenj, byť pak zde y vmřel časně, wssak wždy bude žiwý wěčně.

10. Neb ho gá swau rukau pewnau, z wazby smrti wěčné wytrhnu, wezmu do králowstwj swého, včinjm geg včasného

11. Wěčné nebeské radosti, kterýž y nám popřeg z mikosti! ach Páne odpusť hřissnosti, deg čekat w trpělliwosti.

12. Až do nasseho skonánj, degž nám v wjře posylnění, sležům twým pewně wěřiti, a spasytedlně vmřjti.

(1280.) Not. 40. d.

GEzu Kryste wěčně žiwý, Immanueli prawdiwý, kterýž aby mne wykaupil z smrti, za mnes smrt podstaupil.

2. Páne prosým pro twé muky, nepaussteg gjž mne z swé ruky, pokud gsem žiw, y když gjti přigde mi skrz bránu smrti.

3. Když mi se sluch tratit začne, a wěj mých swětlo zhasne; když mi gazyk múg wmlege, duch nezwj kam se poděge.

4. Když mi se Smyslowé skrátj, wssecka lidská pomoc ztratj: přispěg ty sám Páne miký, ruky podeg w tu nechwili.

5. Wkrat hrúz, polehč těžkosti, a prowed skrz smrti pasti! zapuď precz pokussitele, Duchem mne swým posylň cele.

6. Ať dusse má wysdaue prudce, vhléda hned se w twé ruce; tělo pak po časném bogi wydchne w podzemnjm pokogi.

7. Potom mne zas w saudný swúg den wywedeš mocně z hrobu wen, a odpusť dějwnj zkosti, žiwot wěčný dáš z mikosti,

8. Kterýžs mi přikrek slowem swým, slowem wěrným, o němž gá wjm: Amen, Amen, kdo má slo-

slowa vgma wěrau, zachowáwá-

9. Nevzřj smrti na wěky, ni na saud pěgde bez děky: Ale skrz tjseň smrti bran, prowinne hned do wěčnych stran.

10. Neb kdež gsem gá, chcy by byli ti kdož mi wěrně skauzili: patřjce na mau skáwu wěčně, rozkosse měli bezpečně.

11. Amen, Amen, stań se Pane, toho ať nám se dostane! Pán du na nás nedopaussteg, w pokussenjch neopaussteg.

12. Až přigde násse hodina, tehdau Pane vkozená, k sstastnému adsud wygjti, tu k sobě sám rač pogjti.

(1281.) Not. 258. a.

Gak. W naramné swé vzkosti.

GJž Pane skauhu swého, z bjd swěta strasného rač w pokogi pogjti, a k sobě sám wzjti. Neb giž prawě widěky, mé oči spatřily, twé předrahé spasenj, w hogném potěssenj:

2. W tom kterežs byl zasljbil, ay gizs v připrawil, před obljčegem lidským, zwlásstě Jzraelským: když Krystus pomazaný, twůg Syn na swět daný, swůg z hřjchu lid wyprostil, swau smrtj geg spasyl.

3. Gá na tě očekáwám, rozdělenj žádám, wykročiti z zakáže k spatřenj twé twáře: Boze spasenj mého, degž dogjti geho, w tobě se samém těssjm, nebs spasytel můg wjm.

4. O přigdiž Pane miký, wnitřnj přideg sýkly, tebe w očekáwánj, w wjře a daufánj, w twé ruce Boze sylný, w sljbjch prawdomluwný, poraučjm ducha mého, spas ho s tělem geho:

5. Nebos mne sám wykaupil, swau krwj očistil, můdce spasenj mého, do ráge wěčného z pauhě wed mne mikosti, w zásluze swé smrti, a na twau skáwu patřjm, na wěky tě chwáljm.

(1282.) Not. 258. a.

Zehnánj se Dusse wěrné s Swětem.

GJž se z tebe vbjrám bjdný, marný swěte: z strany tě ka vmjrám, dusse má wssak zkwěte. Zkwětne teprw k prawému rozkossné žiwotu, w nebesých trwalému bezewssech klopotů.

2. Klopotů w swětě dosti wssudy se nacházý, wjce hoře než radosti wssechněm se přiházý: Sobě se tu prož nenj, wssecko gest omylné, wssecko plné mámenj, y práce vsylné.

3. Owssem pak plno hřjchů a rozpustilosti, zlých weselj a smjchů v prostopássnosti: Nenj kdoby Boha dbal, wssickni we zlem lezj, nenj kdoby w ctnostech stal, w hrdlo smrti běžj.

4. Vgmi mne za mau ruku Kryste Božj Synu: A wywed pro swau mukú z pastj, ať nezhynu: Wywed z těch kolotánj mne k portu wěčnosti: S námi

zde

zde wsse gde mánj, chwátám k bezpečnosti.

5. A ač mi smrti bránu přigde prw progiti: zdutě toky Jordánu w cestě k wkasti mjti: Wssak tě mage předchůdcy za tebau giž vmjm, wěčného mage wůdcy, sstastně že progdu wjm.

*Joz 3,11.15. seq.

6. Tys řekl, gá s tebau budu, gá sám spomocnjk twůg, skrze oheň y wodu prowedu, wssak gsy můg: Ach gsem Páne Gežissi, gsem y wěčně budu, gen mne sám wed k swé čjssi, ať strachu pozbudu.

7. Strachu smrti lekám se gakžs se y ty lekal, kdyžs w nássem těle na se trpké smrti čekal: Kdyžs ale swjtězyk, giž čeho se báti mám? čim dál gdu k smrti, tim bljž wjtězstwj twé seznám.

8. Seznám, gen mne do saného zawěi Páne boku, tak nic nedbám wsseckého nepřátel otoku: Půgdu, průgdu bezpečně skrze smrti tmare vdolj, w swětlo wěčné, k tě radosti prawé.

9. Tami s Petrem wssickni djme, dobře nám tu býti: A s Dawidem: Newjme po čem wjc kauziti. Lepssjk gest tu geden den, nežli w swěté tissne: a wssak se nám každý ten w giných obratj wjc.

10. Wjc sobě giž nežádám můg Gežissi Páne: Gen ať mi má, giž strádám, hodinka nastane. Ach přigď Páne Gežissi, wem mne do swých ramen! W swau sstastně přenes čjssi, Amen, Amen, Amen.

(1283.) Not. 173. b.

Gak. Kdo gen na Boha se

GJžť bjdny ted nad hrobem stogjm, nechybi, nez gediny krok, ať se rozžehnam s domem mogim, a přigdu w onen wěčny rok: protož nechť pořad znj w wssy, že mi wždycky vmřiť sslussj.

2. Každemu cyl gest vkožený, toho žadna moc nezrussj; zdamli se bezpečně stawený, smrť giž na mne tahne kussj: ach nechť w srdce znj y w wssy, že mi wždycky vmřiť sslussj.

3. O gaké mnozstwj giž pomněko! Kdož zwj, gak nahle ga pugdu? gak marne y negzdrawssj tělo! a kdož wj, zdaž stonane dogdu? Nechť mne chlipnost wic nekrussj, neb mi wždycky vmřiť sslussj.

4. A protož každy den vmjram, bych nemusyk wssedně mřiti, sslussně to w srdcy swem rozbjram, že to chcy za prawo mjti: Ekowěče! we wssem, což skusyš, pamatůg, že vmřiť musyš.

(1284.) Not. 17.

Strogenj se giž giž k smrti.

GJž w posledni žiwota mého hodinu, smilůg se Boże nademnau, přignii k sobě dussi mau.

2. Když pro bolest mkuwiti mocy nebudu, sýly y krásy pozbudu, degž Boże ať sem s tebau.

3. Když sluch pomjgeti bude y dý-

y dýchánj, duch twůg vstaw mne w daufánj, práwě aż do skonánj.

4. Gasnost se kdyż zraku promênj w temnosti, oswěť mne wěčnau swětkostj, ó slunce sprawedlnosti.

5. Swětko żiwota gest wjra w tě samého, w niż mne welmi zemdleného, neopaussteg bjdněho.

6. W tobě samém, Páne, gest hognost żiwota, twá wěčná bożská dobrota, zprowoď mne z toho swěta.

7. Ty gsy w tě wěrjcým żiwot y wzkřjssenj, po zdegssjm mnohém ssaużenj, mne přiwed k rozwkażenj.

8. Smrtj swau smrt, pekło sy mocně podwrátik, hněw Otce swého odwrátik, swau sprawedlnost nawrátik.

9. W mocné ruce twé porauczjm ducha mého, odwrať ode mne bjdného zkau bażeň wsseho zkého.

10. O deż vmřjti ssťastně w cekém daufánj, aby mysl a swědomj nepřjssło na zaufánj.

11. Wyprosť z żakáře tělka ducha mého, geg přigmi do kůna swého, vtěssenj plného.

12. Lstiwý nepřjtel wěčnau smrtj mně hrożý, a cýtj přjsný hněw Bożj hřjchowé mogi mnożý.

13. Ale ty pokrop mne krwj swau přečistau, Kryste, o očist dussi mau, gżż wykaupil mżdau drahau.

14. Pro twé přehořké na křži vsmrcenj, pro přeboľestné trýznénj, newinné vmučenj.

15. Dokoneg při mně djko spasenj swého, přiwed mne do radostného králowstwj nebeského.

(1285.) Mot. 209. a.

Tażdak mi hodina, wssudy připomină, że prach bjdny gsem a hlina: vmřjť musym, ach! kdyż? gak? kdeż smrt mau zkusym? Boże můg! Boże wzhleď na mne, kdy mnau ceky swět pohrdne.

2. Zde neni bytnosti, kdoż nas smrti zprosti? mkadé y zmrtwělé kosti, hubi, kazy smrt, a wssech z gich skawy zsazy. Boże můg ꝛc.

3. W nic pomoc y rada, giż lekař nakładá, daremna přižeň y zrada; darmo braniť; nic mne nemůże ochranit: Boże můg! ꝛc.

4. Ni rytířska dika, ni zbożj, ni syka, mocy smrti nezrussika: gwalt, pych, sláwa, před ni mjsta nedostáwá: Boże můg! ꝛc.

5. Ach gaké żakosti, hoře y wzkosti, zegmau mne w smrti těżkosti! kdoż přispěssi, kdoż mne w tě nuzy potěssi? Boże můg! ꝛc.

6. Kdyż Bożské żřizenj, diábel, zkořečenj, swědomj zlé y mámenj, wssřic mne staupj, kdoż mne litugjc wykaupi? Boże můg! ꝛc.

7. Kdyż

7. Když rozum, mysl y řeč, zmikne a pugde preč, když smrt wytrhne hrozny meč; a mne zmatá: ach kdoż mne potom zpamatá? Boże můg! ꝛc.

8. Když tělo zmrtwené, oči zamračené, srdce me bude zemdlene, w smutku, w boli, kdoż mne wywede z wdolj? Boże můg Boże! ꝛc.

9. Ty Páne Gezu sám budiż mi w smrti znám, ať gen do ran twých wtikám: we gmenu twém, snadně se rozžehnám s swětem. Boże můg! ꝛc.

10. Připuſť mne, Geżiſſi, k swé nebeſké ſyſſi, když wypuſtim mau mdlau duſſi! wokám k tobě, dokudż gen mám ducha w sobě: Boże můg! Boże ſtůg při mne, když mnau cely swět pohrdne.

(1286.) Rot. 162. b.

Gak. Taktoť woła sám Syn.

Kdo chce spasen wěčně býti, w Krysta muſý wwěřiti, a činiti pokánj: cestu opuſtě ſſirokau, za Krystem kráčeti wzkau: ginak wſſe půgde mánj.

2. Swět by také rád spasen byl, kdyby żádoſti nemuſył zde pro Krysta mrtwiti, než prowoditi wůli swau: geſſto żádnau nelze mérau na hody z hodů gjti

3. Co se koli narodilo, podruhé z Boha zpkodilo, muſý wzkoſti mjti: kdoż pro Krysta nechce časně, ten muſý po smrti wěčně, wzkoſti podſtaupiti.

4. Dnes člowěk čerſtwy wdatný, zytra na smrt(ay) nemocný! tudiż wſſecko pomine, gako ten krásný polnj kwět, tak též y tento marný swět rychle se wſſim zahyne.

5. Swět na Božſké nedbá wěcy, než když přigdau nań nemocy, chce dobrým tehdy býti; dokawadż čas a zdrawj měl, nadeſſi swau se zapomněl, nechtěl Bohu wěřiti.

6. Až kdoż giż sobě netuſſi, teprw ſtará se o duſſi, wſſe pro Bůh tu rozdáwá, a Boži żádá mikoſti, kterauż měl prw w neważnoſti, pročež mu hněw zůſtáwá.

7. Pyſſnému nespomůż hrdoſt, ni bohátci geho możnoſt, muſegi též zemřjti: by geden sám wſſecken swět měl, střjbrem zlatem wſſudy se ſkwěl, wżdyť muſý odſud gjti.

8. Aniż spomůż wtipu bůgnoſt, ni která w swětě důſtognoſt, wſſe to rychle pomine: kdoż zde s Krystem nepmjrá, dokudż Bůh dwéře otwjrá, tent na wěky zahyne.

(1287. Rot. 173. b.

Kdo wj, gak bljzko mé ſkonánj? Smrt gde a čas odſtupuge, żiwota mého (bez nadánj) konec se wżdy přibljżuge. Pro Krysta smrt a krew geho, popěg ſkonánj ſſtaſtného

2. Před wečerem se může djti, gináč nežli byko z rána, pokudż

kudž muſým w tom ſwětě býti duſſe geſt bázni poddaná. Pro Kryſta ꝛc.

3. Myſlik deg na ſmrt bez přeſtánj, když pak budu vmjrati, bych w Kryſtu živ byl, a w pokánj, deg mi život zawjrati. Pro Kryſta ꝛc.

4. Deg bych časně dům swůg ſpořádal, k tomu myſl měl hotowau, a wždy twé wůli ſe poddáwal; Páne, gakž chceš tak čiň ſemnau. Pro Kryſta ꝛc.

5. Gak žlutě, horký čin mi ſwět tento, gak med ſkadké čiň mi nebe, bych nic nikdy nemyſlil gen to, Páne, o bych byl v tebe! Pro ꝛc.

6. Boże gen mne očiſt winného, ſkrz záſlužbu twého Syna, genž mne činj ſprawedliwého, před očima Hoſpodina. Pro ꝛc.

7. W boku a w ranách twých můg Kryſte, ſobě duſſe má vſſlaka, potěſſenj tam nagde giſtě, gegž darmo w ſwětě hledala. Pro ꝛc.

8. Newzdálj mne od Kryſta mého, život, ſmrt, pokog ani bog: ruce mé gá wložjm w boka geho, řka, ach tys Pán můg, a Bůh můg! Pro ꝛc.

9. Gá ſem oblekl ſwátoſt geho, při mém křtu, gak ſlawná ta wěc! Bůh za Syna přigal mne ſwého, prokož přege mi gak Otec. Pro Kryſta ꝛc.

10. Těžko Kryſta geda, w něm mám čeſt, geho krew ſem za nápoj pil: Gá w něm živ ſem, on we mně živ geſt, gakž by on můg nepřjtel byl. Pro Kryſta ꝛc.

11. Přigď, přigď ſmrti zeytra a neb hned, tebe ſe s Kryſtem nebogim, ſkrze žakoſt k radoſti mne wed, ga tě čekám a obſtogim. Pro ꝛc.

12. Dokudž nepřigdeš, nevdegdu, potom pak tjſſe w pokogi do nebeſké radoſti wegdu, genž mně připrawená ſtogj. Tak w Kryſtowém vmučenj, wěčného dogdu ſpaſenj, Amen.

(1288.) Not. 29. a.

Kdož chce w dobrè nadègi k ſmrti dočekati, a po ſmrti do nebe radoſtně ſe bráti,

2. Ten má v wjře prawé we gméno Gežjſſe, činiti zde pokánj, co může negſpiſſe;

3. Dokudžby čas neminuk ktery ſe newrátj, gegž Bůh z miloſti dáwá, běda kdož geg ztratí.

4. Čkowěku nedbalému geſt zytra gako dnes, nechce w čas pracowati, ač zná že w ſmrti geſt:

5. Dobrau myſl ſobě dáwá, w tělesné rozkoſſi, wždy dále odkládage, zanedbáwá duſſi.

6. Nedák mu těko hřjſſně Pokánj činiti, w dobrém nepracowitě, s nimž těžko wálčiti.

7. Čkowěk ten nekagcý co bude děkati? Po naſycenj hřjchů ſmrti ſe lekati.

8. Když vzřj nemocného, toť mu

mu se nezljbj: pakli spatřj mrtwého, pobéhne kam widj.

9. Strachem gsa naplněný, y bude stonati: řka, gižé mne wssecko bolj, aż nemohu spáti.

10. Hryzeł mne mé swědomj, żeł sem poznał prawdu, a gi skutkem zapjrał, wssecken strachem swadnu:

11. Neb hrozné řeči Božj hýbagj mnau wssady, żeł żádného nespasý bez skutečné prawdy.

12. Kterěż sem mohł dogiti, kdyż mi Bůh zdrawj přák, ten sem čas marně w hřjssjch do nemocý zmrhał.

13. Segdulič gá tak z swéta, strach gest zatraceng: pokánjť sem nečinił, toť gest zlé známenj.

14. K tomuť mne nedbánliwost s newěrau přiwedła, w mé nemocy těžký strach na mne gest wwedła.

15. Teprwť gá srozumjwám swému zawedenj: Znáti, w prawdě nebýti, nestačj k spasenj.

16. O Bożé wssemohaucý, pomoz mně smutnému, abych mohł přigjti k smikowánj twému.

17. Abych času drahého wjc nikdý nemařił, než byť wděčen mikosti, kterauż mne obdařił:

18. Potéssené hodiny děgż mi dočekati, a w twé prawě naděgi, odsud se tak brátí.

19. Abych strachu pozbudał, též y pochybnosti, s tebau mikým Bohem swým byť w wěčné radosti.

(1289.) Not. 237. a.

G. Kdoż Ochrany negwyššího.

Tyż má hodina naſtane, že budu umjrati, přigď mi ku pomocy Páne, nedeg w hřiſſjch zaufati, kdyżby diábeł, pekło, zlý swět, mně obkljčiti chtěli, nedeg mi se odwrátiť zpět, můg drahý spaſyteli.

2. Poſylň mně swatým Duchem swým, abych w wjře stále, sylně se těſſil slibům twým kdyżby smrt nenadále mně rýchle shłtiti chtěła, deg zmużile boa wésti, w tobě swjtězýť do ceła, w twé smrti geſt mé ſtěſtj.

4. A kdyż dokonám żiwot swůg, rytéřowánj mého, wěřjm w tebe o Kryſte můg! że podle ſljbu twého, korunu ſprawedlnoſti, mám w tebe ſloženau, mně y wſſem wérným z mikoſti, smrtj twau připrawenau.

4. W ruce twé Páne Geżiſſi, poraučjm ducha mého, přigmi geg k swých swatých řiſſi, ſeſſli Angeła swého: zbaw trápenj pekelnehо, muk hroznýchа żakoſti, wwed mně do rágе swého, neſkonalé radoſti, Amen.

(1290.) Not. 137. b.

G. Kdo gen na Boha ſe ſpol.

Tyż nic giſſſiho než umřjti, a pořádek giż na mne ſnad; chcy ſe za w čas pohotowiti, abych błaze mohł dokonati: chcy prw zemřjti než

umrw.

Franckesche Stiftungen zu Halle

vmru, tak gistě w smrti nezhynu.

2. Poněwadž pak wěc to taká gest, genž w lidské sýle nestogi, wjmě giž, wjm gako to mám dowest, že Duch můg w smrti ostogi: Gen toho se chopjm muže, genž dobře vmřjt pomůže.

3. Gežjš, Gežjš za mne žiwot swůg s ochotnosti wynakožik, ouť gest se wssj swau zaskuhau můg, když krew za wýplatu skožik: on skrz hořke swě vmřjti, da mi blaze odsud gjti.

4. Ach pomniž na mne, pokáde můg! a wždy semnau setrwáweg, degž ak w tobě mjwám pokrm swůg, že wssech bjd mne wytrháweg: giž s žádným wic w tomto stawu, gen s tebau chcy mjti zprawau.

5. Degž abych wždy hřjchům vmirak, skrz každodennj pokánj, s tebau v wjře se spogjwak, hledic na swě dokonánj: tak bych w každém okamženj, hotow byl k němu skončenj.

6. W twé ruce swau dussi poručjm, Páne můg gak twé dědictwj, což twé gest, od tebe nekaučjm, nechť gest twá, k slákwě twé y cti: Ty ty gi sám zaopatřjš, přigmiž mne k sobě brz, přigmiž!

7. Wnitř y zewnitř w nowě mne stworůg, gak mne twá láska mjti chce: wjry y syl smysku přispořug, buď paweza má y slunce: hřjch proklatý wykořnůg, Gezu s twym wogském přimně stůg.

8. Twé rany sy za byt wyprosým, slowo pak twé za lekarstwj; twau smrt za moc, giž se honosym, y w bolesti a bjd množstwj: Otec twůg, y utěssitel, budiž můg posledni přjtel.

9. Na tento spůsob vmřjti chcy, buď dnes aneb buď to zytra, mně, gakžto božjmu dědicy, nad tym se giž nic neslyšká: Skrz krew a smrt Krysta Pána, wěc má giž gest spořadána. Amen.

(1291.) Not. 259. b.

TDyž přigde má hodina, že budu mjt vmřjti: Kryste tě Hospodina, prosym, rač semnau býti: Ty sám mne sprowoď a spas, wděl mi mikostě swé, dussi mau w posledni čas, poručjm gá w ruce twé.

2. Hřjchowé se oboř, a budau mne kausati, neb gich co pjsku w moři, a wssak nechcy zauffati. Smrt Páne Gežjssť twau, a twé předrahé rány, přiwedu na paměť mau, tyť budau mé obrany.

3. Aud sem w těko twé wtělen, tomu se těssim z srdce: nebudu (wjm) oddělen, od tebe w smrti půtce. Vmrulit, vmru tobě, a wždy budu bezpečný, nebs ty mne kaupil sobě, zýskals mi žiwot wěčný.

4. Ay poněwadžs z mrtwých wstal, nezůstaunť gá w hrobě, k

Bohu Otcyś se dostał, dostanuł gá se k tobě. Kdeż gśy ty tuł gá přigdu, při tobě budu wěčně, a protoż odsud wygdu wesele a bezpečně.

* 5. Tak mé ruce wztahugi, a k Krystu se wbjrám: Wsnu w libém pokogi, tu gistau nadėgi mám: że mne wzbudj Krystus Pán, a otewře dwěře sám, do żiwota wěčného, kdeż wżjm geg samého.

(1292.) Not. 223.

Umkawá s Bohem o sstiastné skonánj.

G. Co pak ėkowėku prospėge.

Myśle wjm że wmėjti mám, Ale kdy se to stane, a kdyżť zase Ducha oddám, gak mne tu smrt zastane, newjm, to gest w tagnostech twých složeno (Boże) hłubokých, gak co twůg saud vkládá.

2. Ale to wjm, (což lėpegi wjš Páne,) zdaru twého, że mám srdečnau nadėgi w tobě, kdyż tě samého znám tjm býł, genż w newinnosti swé vkopił násse zkosti, a mné dobył králowstwj.

3. Prosým wssak ó můg Geżjssi, vpewni mne w tě mjře, o má nadėge neggistssi, at setrwám w wjře: Tak aby, kdyż půgde z tėła má dusse, odtuchu měła sslastného w nebe wgjti.

4. Můżli býť, (y w tom pečeti sobě twé káśky żádám,) bych mohł při dobré paměti býti s żėłem rozwážán: Giż pak w domu neb na poli nechť smrt přigde, neb kdekoli, gá se tobě oddáwám.

5. Paklit mne gaká porazý od zkých wrahů přjhoda, neb mornj bolest nakazý, zachwátj oheň, woda, tak mne tu Boże wed sobě, gakż wjš, że gá gsa zdráw, tobě gedince se poraučjm.

6. Gestlj se pak co z křehkosti přidá mné skuze twému, dopustitl neskussnosti, proti wmysłu mému, toho mi ach nepočteg, od se pro to nezamiteż, což se z mdkoby přiházý.

7. Nýbrž dokaž w mé nemocy, y při smrti mé, sýky: Bych w něčem nekleśł, pomocy rač mi ó Páne miký: Abych se, srownage sworně s bližnjmi, tobě pokorně oddał w swaté twé ruce.

8. A wssak proč gá wėjm tebe, gak semnau dokonati máš? Lépe sameho sebe gen na twé ruce dáti: Ach wůle twa a słowo twé stálé gen buď prawidło mė, tak wěčně dobře bude.

9. Protoż gá kłada na stranu swých smyśłů a żádostj; tobě k nohám swému Pánu ay padám s dowėrnosti, że ty mne skrz hrob prowedeš, k wzkřjssenj sláwy přiwedeš. Wjc co, newjm, nej Amen.

(1293.) Not. 65. a.

Twiljm żakostiwė, trápic se nemocý: A wssak potėssenj nemám y pomocy: Ani

poleh-

polehčenj má bolest přigjmá, proto že Hospodin proseb mých newssimá.

2. Rozpomeň se Boże, na dobrodinj twá, Ezechiássowi w w nemocy činěná: Na hlizu když stonal těžce Král bohatý, z rozkázánj twého, wssek k němu muž swatý.

3. Ležjcýmu řekl, takto dj mocný Pán: Zřeď dům swůg, neb vmřeš, a budeš pochowán: Zarmautil se z toho welmi Ezechiáš, hned se s pláčem modlil, gak dj Izaiáš. k. 38, 1.

4. A tu slyssic prosbu, stáhl sy smrti řetez: Wytrhlsy geg Páne, gako mocný wjtěz: Z ruky assyrského zprostiš geho bedra, dawsse patnácte let wěku, (mikost sstědra!)

5. Wslyssiž mne také hřjssného člowěka, bolesti plného, twého služebnjka: Boże můg, ó Boże, pokoru mau obljb, a nepřipomineg, že gsem křtu zrussil sljb.

6. Ale wzpomeň na to, kterak zhřessil Petr, Zacheus y Matthauss, též kagjcý Lotr: zmazals gim kaskárně množstwj hřjchu zlého, když se pokořili, z srdce truchliwého.

7. Hněw twůg sprawedliwý, genž na těle nesu, včinen mi hrozný, až se wssecek třesu: Zwals mne ku pokánj, ostry twých Prorokůw, gá sem pak zanedbal změniti swých krokůw.

8. Smjkůg se nad námi, a co ráčjš spůsob, toliko zbaw losu zatracených osob: Zessli mně mikosti, dokudž nemine čas, neb po smrti z pekla žadný newygde zas.

9. Tak magic twau mikost, po wssecka má léta, čjditi se budu, prawidkem zjwota: Wěrně bez pokrytstwj, asa kagjcý člowěk, chcyk wěrně služiti, kázeň bera za wděk.

10. A když běh doplnjm, twého wyměřenj, nezamitegž ty mne padlého stwořenj: Nawrat tělo zemi, dussi ku slawnosti přigmiž (Boże) prosým, do wěčné radosti. Amen.

(1294.) Not. 283 b.

Gako: Kdež ma Owěčka gjž.

Chkomyslnj, tu marnost swětskau, gak za swau wecnau wlast magi: aletj genž Krysta znagj, y rozkossnau slawu nebeskau: Tj drži ten swěta okrsslek, za smutné plače vdolj, genž gako přichozyho stanek opustiti každy wolj.

2. Kdo gest poddany Hospodinů, poznáwa, že ten celý swět gest padu poddany co kwět, protož sčjta každau hodinu, chtě konec cesty swé dogjti, genž wede do wěčné wlasti; nechce se mičimž potěssiti, ni w zemskym swau žadost pásti.

3. Potok prudky newbjha tak, kamen w propast tak newpada; gak Křestian wlasti swé žáda, zemskych wěcy vtíká gak ptak.

Ač nohamj po zemi kračj, wssak wčj k nebi pozdwihnůk, odkudz geg Bůh sam westi račj, když srdce k wěčnostem wztahnůk.

4. Ta žádost po odpočinutj w milačkách Božjch se množj, když gim swata wůle Božj w křjži nedáwa oddechnuti: Když se mnohé wzkosti walj, tehdy srdce w wnitř kwili: o bychom ten měk dokonali! (kkagic) ach! na dkaunau chwili!

5. Tu sy Pawek žáda wmřiti, tu Abrahamowj gest tjž, Joba też wnawuge křj, wjnssuge brz z něho wygjti, Elias na swé cestě žáda, aby giž brzo konec byk, Dáwid w gitře před Boha padá, by mu brz pomoc spusobil.

Filip. 1, 23. 1 Mogž 25, 8. 47, 9. Job. 14. k. 17. 1 Kral. 19, 4. Žálm. 42, 3.

6. Ale ta žádost po nebesych, w mjře se musy konati, času prawého čekati, genž k swobodě z těch měcy časnych, w Božj radě gest wkoženy; wjra nic nepředpisuge, Křestian byk byk y wnaweny nadějg se potěssuge.

7. Byk se y dkauho měko zdati, žeby se giž wjc nenadak, by pomocy Božj dostak, Bůh wssak račj wždy pospichati, on swych sam mocně obhaguge, wokagicych dnem y nocy, oně wsse gich pauta rozkamuge, nenecha swych bez pomocy.

8. Bůh genž nad časem y wěčnosti, sam Pánownik gsa, kraluge, swym nad mjr nezadrzuge zdawna žadané gich wolnosti: sstástný konec wssecko osladj, což prw welmi horke byko, neb když Bůh swych na trůn posadj, změnjt se gjsté gich dko.

9. My tehdy gsauc w zdegssj časnosti, žadame, by w prawem čáse k tobě wratili se zase, wssak wedle twé Bozské libosti. Gezu rač nam mikostiw byti, bychom se wždy hotowili, degž nam ten swět wssecken zapřiti, bychom wěčně s tebau byli.

(1295.) Not. 163. b.

Nemocného.

Gako. Otče naš genž w Nebi.

Ežim y welikě mdkobě, nemage žiwosti w sobě, puka se žalostj srdce, a žiwot s smrti gest w putce, rozum y smyslowé mdlegj, a mocy mě giž mizegj.

2. Protož pospěš ke mně Kryste, a zažeň Duchy nečistě, genž twau co lwowě hněwiwj, gsauc pohktiti mne chtiwj, nedeg mne od twé mikosti wwesti do pochybnosti.

3. Degž mi w twém Kralowstwj byti, gen posledni mistko mjti, drž mne w mjře spasytedlně, abych w twé krwj newinně, spasen byk a wymoženy od pekelniho trapenj.

4. A když ma hodina přigde, ať hauff Angelů gest při mně, genžby dussj mau do nebe, z těka wyssku

wyſſlau neſli k tobě, ta deg ať geſt wždy w twých rukau, wykaupena krwj drahau Amen.

(1296.) Not. 40. d.

Gak. Gežiſſi ſwětlo a žiwota.

WĚm powolánj od Kryſta, bych ſſel z ſwěta w ragſkámiſſta, co pak mau duſſj zdržuge, to ted mûg kſſafft oznamuge.

2. Tobě Boże Otče duſſi mau poručim; gakož ſkuſſj, tys mně gi byk dal w tělo mě, zas gi oddáwám w ruce twé.

3. Gežiſſi mé neprawoſti, oddáwám gá twé mikoſti, deg aby ſe vtopiky w moři twých ran, Kryſte miky.

4. Wem Duchu ſwatý vpěnj, y poſledni okamženj: a když mûg gazyk vſtane, wzdycheg ty w mém ſrdcy, Páne.

5. Wám dáwám mogi ſtrážcowe, ſlzy swé, ctni Angelowé, gimiž ſem hřichy opkakal, což wděčnégſſího bych wám dal?

6. Země! tys mau matkau byka, do tě chwjles mne žiwika, přigmi swé djte, mé těko, by w tobě ſwûg pokog měko.

7. Swé mikě ſmutné manželce zonechávám wſſech wdow ſaudce: Tent, geſtlit ſe křiwda ſtane, (k němu wzdycheg) tě zaſtané.

8. Djtky nechám Otcy tomu, na ſyrotky laſkawému, on wás, mě ſyrotky mikě, zaopatřj kždě chwjle.

9. Wám pak, přátelům, dobrého zanechávám Boha mého: gemu ſlužte gen w každ čas, neopuſtj na wěky wás.

10. Nepřáteky z ſrdce swého oddávám w moc Boha mého: on ať gich ſrdce obrátj, a k ſobě cele nawrátj.

11. Tak aby byli ſpaſenj, a do nebe wwedenj, tam chwálili Boha ſwého, tak dkauho ſnáſſeliwého.

12. A tak giž gdu z toho ſwěta, ſpatřit Kryſta mého bratra: Neb Bůh giž přigal mau duſſi, těko mě zde zuſtat muſy:

13. W zemi až do dne ſaudného, w hrobě čekat přiſſtj geho, tu z prachu bude wzbuzené, a s duſſi wěčné ſpogené.

14. Dobrau noc přátele milj, neplačte na mne w tu chwjli, nebo ſe zaſe ſhledáme, když zawznj hlas trauby Páne.

(1297.) Not. 150. c.

Gak. K což tkowěte hledas.

NYne pak žiwot Gežiſſe přerozkoſſný potěſſuge: wěřj pewně má duſſe, žemi geg Bůh mûg daruge, bych w něm ſmrti zproſſtěn byl, a na wěky wěčné žil.

2. S Gežiſſem dobře byti, zhkenat ſmrt w geho ſmrti; ont mne ſkrz ſwé vmřtj račil k žiwotu přiweſti: ſmrti což gá na tě dbám? w Gežiſſowi žiwot mám.

3. Bohu djka! wjm, ach wjm! že mûg wykupitel žiw geſt, ont

mne lepssi časem swým žiwot daruge pro swau čest: radossně zas powstati mám, Boha vhlj-dati.

4. Tahnj w sebe mau dussi, Gezu, nechť žiwa zůstáwá; mi-kugic tě gak skussi, nechť snu hřj-chů zanechawá: neb kdo w hřj-ssich gde spati, musy w smrti zustati.

5. Žiw buď semnau Gezissi, wjc nez bratrský spogeny, twůg žiwot, ó negmilssi! buď w mě dussi nalezeny, co gá mám. gest wssecko twé, co ty más wsseckoi gest mě.

(1298.) Not. 235. b.

Swětské vtěssenj marnost.

O daremne swětské vtě-ssenj, ach gak brzo mjgjš w rychkosti! Nad smrt nám nic gistěgssiho nenj, swětské zba-wugicý radosti: Ach na to proč nechcem pomněti, nepřestáwagjce wždy hřessiti, ač wjme že wssechnem gest zemřjti?

2. O gak horká (smrti!) gest pa-mět twá čkowěku srdce weselé-ho! Gaks mkademu a sylnému hrozná, a kdož w swětě má sstě-stj mnoho! Nic sobě žádného newážiš, chudého, bohatého wdáwiš, bez wýminky swau ce-stau zprowážýš.

3. O smrti genžs lidem wel-mi hrozná, gak chytře umjš podtrhnauti! Tebeť se wssetřiti nemožná, aniž tobě gest se wyh-nauti: Nic tebe, nic, zrassli-wěgssiho, saudu Božjho nic hroz-negssiho, pekelnýchmuk nic v-krutnegssiho.

4. Ach kterak gsem se nena-dák toho, abych brzo tak měk vmřjti! Měw na tomto swě-tě sstěstj mnoho, na smrt sem ne-chtěl nic pomněti: Poskakal giž kemně posky swé, bolesť, nemoc, trápenj přetěžké, odgawssi mi wssecko weselj mě.

5. Gižť gest wssecken zrak mi se můg zatměl, srdce mě nára-mně gest truchlé: Chlauba swět-ská, po kterěž sem dychtil, či-nim na se nákkady mnohé, toť semnau do hrobu nepůgde, než což sem činil w tom žiwotě zde, toť mne na ten hrozný saud do-wede.

6. Negmilegssi towaryssi mo-gi, gižť gá gdu od wás w tuto chwili: O ať se z wás každý Bo-ha bogj, neboť y wy přjdete k cýli. Na swětě nelze dlauho býti, kdoť se narodil musý vmřjti, z žiwota Bohu počet činiti.

7. Negmilegssi Bože, pro-sým za to, rač znáti se k swému stworenj: Wssak nic nepasem než popel a blato, odpustiž mi mě prowinněnj. Když budu na twém saudu státi, rač se kemně mikostiwě znáti, degž mi s se-bau w nebi přebýwati.

(1299.) Not. 52. b.

G. Pamatugmež na swatých

O gak ste wy pobožni blaže-ni, genž ste skrz smrt k Bo-

hu

hu přenesſenj: wy ſte ſprosſtěni wſſech bjd, kterěž nás drżj w wězenj.

2. Zde co w zakáři byti muſýme, kdež ſtarost, bázeň y ſtrach cytjme: z toho co známe, nic než gen pauhé těžkosti mámě.

3. Wy pak w komůrkách odpočiwate, a bezpečnost bez zámutku máte: kdyż a těžkosti nepřekażegj wam tě radosti.

4. Sám Pán Kryſtus ztjra ſlzy waſſe, máte to, kam gdau żadosti naſſe: Wám tam zpiwagj, co zde wſſj lidſka neſkychagj.

5. O kdożby giż nechtěk rad vmřiti, a za tento swět tam nebe wzyti? kdożby zde zůſtak? o kdoż pod ghem zdegſſich bjd newſtak?

6. Přiď o Krýſte, přiď nas wypřahnauti, ſprost nás, a rač po sobě tahnauti: Swětka ſtudnice! vtebe wſſech rozkoſſi negwjce.

(1300.) Not. 272. a.

Radůg ſe má duſſičko, zapomeň na trapenj, neb tě Pán Gežiš nynjčko, wołá ze wſſech sauženj, z vzkoſtj a żakoſtj, by s nim ſſka do radosti, kterěž oko newidało, ani ucho neſlychało.

2. Ga ſem dnem y nocy wołał, k Bohu mikoſrdnemu, w kterżi mém, genż mne ſużował, by mi spomohł bjdnému, gakoż tauż pocestny, by giż byl konec cesty, tak ga sem sobě winſſował, bych běh żiwota dokonał.

3. Neby gako ruże ſtogi, mezy trnim bodaucym, tak křeſtianě gſau wżdy w bogi, ſrdce welmi trapicym: gak wětrowě a wlny, nepokoge gſau plny, tak y w této ſmrtedlnoſti, żiwot nas pln geſt żakoſtj.

4. Swět, Diabel, pekło, hřjchowě, y těło naſſe wkaſinj, gſau wżdy náſſj trapičowě, přidáwagj nám ſtraſti: plnj gſme bjd, ſaużenj, vzkoſtj a trapenj, gak ſe gen na swět rodjme, y hned bjdy okauſſjme.

5. Gakż gen zaře gitřni swjta, a sen od nas odchazy, hned nas nowa ſtarost wita, a trapenj přichazy: Slzy naſſe gſau chleb nas, kterěž gime każdy čas, ano kdyż ſkunce zapáda, gina żakoſt nas napáda.

6. Protoż Kryſte, ma dennjce, genż wzchazýš od wěcnoſti, vkaż mi kaſkawě lice, nebs mne wytrhł z temnoſti: pomoz mi z mé żakoſti přigiti do radoſti; buď mě swětko, potěſſenj, a neopauſſtěg w ſaużenj.

7. W twém boku vżigj ſchrany, při mé poſledni ſtraſi; ſkrz twé poberu ſe rany, do tě nebeſkě wkaſi: do rozkoſſneho rage, kdež ſe kotr raduge, Pane Kryſte, mne zprowodjš, o. ...nau ſkawau vzdobjš.

8. Ať mi ſe giż mé Oči tmj, a ſſuch mug ſe giż trati; gazyk můg giż wżk nemkuwi, a pamět mi

ma se krati: wssaks ty předce mũg wũdce, žiwot, swětko, zastupce; ty mne z zkeho wyswobodjš, a do nebe wyprowodjš.

9. Degž mi ať swatj Angele, mogi nosyčowě gsau; a mau dussičku wesele do kuna twého wnesau: rač gj k sobě přigiti, wstawičně těssiti; těko též mě při wzkřissenj, přiwed k wěčnému spasenj.

10. O radũg se ma dussičko, zapomeň na trapenj; neb tě Pán Gežiš nynjčko, wokáš ze wssech sauženj, w geho slawě, radosti, máš byti na wěčnosti, s Angely ho welebice, na wěky kryumfugice.

(1301.) Not. 86. a.

Gak nebezpečno Smrtedlným lidem na smrt nepamatowati.

O Smrtedlnj, lidé bjdnj, což k tomu řjkáme? wssak nic swého tu w kastnjho na swětě nemame. Preč nám gjti.

2. Z pokrytého swěta toho gjti rozkazuge, wrchnj nás Pán, saudce wssech sám na obkak wstupuge: Podte k saudu!

3. Od negwyssšjch do negnižšjch we wssech powokánjch, wssickni státi počet dáti musýte ze wssech swých w swětě stutků.

4. Zgewně, tagně, gednosstegně wssicko na plac půgde, tu etnost ptatj, zkost zatratj, pokrytstwj neprůgde ni žádnému.

5. Wěda tedy, že ohrady žádně nepomohau, prawda sama nevkamá, ohradiž se pauhau wpřjmnosti.

6. Hřessik moha, bog se Boha, před očima geho zkosti nečiň, etnosti nemiň, by měk swědka swého, newinnosti.

7. Paklis hřessik, zle se těssil geho dobrotau sám, rychle přestaň, z hřichů powstaň, by w pokánj byk znám tomu Pánu.

8. Genž kagjcý, slibugjcý na mikost přigjmá, a kdož dále má se stále, gemu newzpomjná dřewnjch zkostj.

9. Sám se skrádáš, když odkládáš den po dni náprawy, neb co se dlj, to se zemdlj, nedogdeš tak stáwy, w ten den saudu.

10. Gak smrt wstaupj, saud nastaupj, tu giž bude weta: nepomůže nic by hledak wjce pomocy w swěta, neb kdekoli.

11. Wjra w Krysta, káška čistá sama gen pomůže: temť gest dána smrti brána k žiwotu: to růže wssech wonnosti.

12. Kdo bez wjry, kášky mjry, chce w swětě žiw býti, nebude rád, když se mu w smrad wsecko to obrátj. O saudce nás,

13. Přeraz srdce hned zde w brzce bázni saudu twého: swými swody sobě sskody ať nečinj, z zkého zwyku swěta.

14. Nýbrž hned zde ať z nás segde wina zatracenj! Swau miskostj nás wgisti k nassemu spasenj. Amen, Amen.

(1302.)

(1302) Not. 295.

G. Wssemohaucy, před nimž se

STemna noc! skoroliž giž pomineš? skoroliž mi wzegde swětko? skoroliž mne, Páne, z hřichů wyminеš? by srdce mé w tobě zkwětko: skoroliž giž w twau gasnau twář patřiť budu co w skůnce zař? skoroliž oslawiš mě kosti, bych nasycen byl twau sladkostj?

2. Cytjm syc giž skutkỳ wjtězslwj twého, ano moc twého wzkřjssenj; činiš mne syc giž w wjře wčastnėho, twého pro mne wmučenj; Duch twůg sycе każdého dně mrtwj těko mě nezbedně: skrz něg mohu zkỳ hřich wězyti, a w bogi nad njm wjtězyti.

3. Předce wssak bog ten nemá gesstě konce, nedobėhl sem gesstě k cyli, oheň zkosti kaužj se gesstě prudce. Mâli mi potmawé chwjli rozkossné swětko swjtiti, gă pak s Krystem wzkřjssen byti, mámli s njm tento klenot wzyti, musým také prwe njm wmřjti.

4. Protož duchu můg, bdi, zmužile bogůg, spěš se k twému poswěcenj; zemské wěcy zapomni, pak se snažůg s Bohem byti sgednoceny: hledeg wěčného pokladu, syc nezbudeš twého hladu, až wssahneš w nim rozkoš giną, a s njm wegdeš do smrti sjnu.

5. O sladka smrt! o noc přiwěčným skůncy! skoroli se giž přiblížiš? abých sem běh a bog přiwedl k konecy, ano cele swjtězyl giž? potom ged hřichu wyhasne, když nebudu wjc žit čassně; když ty cele wzegdeš, swětko mě, gižt nezůstane wjc mjsta tmě.

6. O zkatė moře! prokom twau hranicy, přigď, co zastawenė wody, a tělesné wtop wsseliké wěcy, kterėžto dussi mé skodj. Beranku, twa krew gedinė, očisti nas posskwrněnė: w to raucho pokorau wgaté, obkaž se twė knėzstwo swaté.

7. Když ty mne tak odėgeš, (swětko wěčné)! hedbawjm sprawedlnosti, potom budu se kochati srdėčně, na pastwách twých s wpřimnosti: potom budu twau newěstau, gjž sy obmyl krwj čistau, ty pak budeš skauť mau skwostnosti, o skunečko sprawedlnosti.

8. Potom budu wslawičně swětiti odpočinutj sobotu, a před tebau w swátém rauchu choditi, obėtugic obėt swatau, w chramė, kdež tė, o studnice, pozjwať bude mé srdce; tám se těch žádna bolest netkne, kterýchž twa wpřimnost pronikne.

9. Alleluja! kolikrat gen w sebe na den smrti mé pomyslim, a žádosti srdce paussťjm do nebe, wždy se w duchu rozweselim. Přigď giž, přigď, o žiwote můg! prawj newěsta a duch můg! abých wmřel a w tobě o-

žik, a k twému trůnu se přiblížik.

10. Giž přichāzym, prawj knjže žiwota, tento zwůk zaznēk w wssjch mých: kdo se koli béře ke mne ze swēta, tomu dam pjti wod žiwých. Přigď tehdy, Gezu, tjm spjsse, a obcerstwiž nassé dusse: nech twé semeno w nas zustáwa, ať se wjce srdce w hřích nedáwa.

(1303.) Not. 33. b.

Gak. Rozpomeň se lide na to Páne Boże, wēčný Otče, prosým tebe, degj ať z nebe pomoc přigde, w mé potřebě.

2. Když časem swým, z swēta musým, dussi puštjm, swēt opuštjm, deg mi průwod, w wēčný žiwot.

3. Gá w ruce twé, poručjm swé tělo s dussi, gakož skussi; Angelům twým, duchům čistým

4. Prosým rozkaž, w poslednj čas, (kterýž gest znām, tobě, ne nām,) wzýt dussi mau, w slāwu wēčnau.

5. *Gezu, Gezu, Božj Synu, genž na kříži, w hořkě tjži, wmēkl za mne, pro hřichy mé.

6. O můg miký, spasyteli, mě wzkřjssenj, potěssenj, tys má radost ať na wēčnost.

7. Twá smrt drahá, gest má slāwa, twá krew swatá, má zāplata, a twé rány, mé obrany.

8. Skrýš mě kkánj, a stonánj, a mau dussi, ó Gežjssi, přigmi k sobě, sām do nebe.

9. O beránku, w Božjm stānku, spomni na mne, pro newinné twé tryznēnj, vtrpenj.

10. A pro krew twau, welmi drahau, mně dědictwj, w twém králowstwj, spoku s twými deg swatými.

11. Duchu swatý, rač sām státi, (prosým) při mně, při smrti mě, potěš srdce, w prudké cestě.

12. W tom skonánj, vmjránj, kest dábelskau, a smrt těžkau deg přemocy, twau pomocý.

13. A weselé, w wjře celé, z swēta sgjti, s tebau mjti w nebi radost, ať na wēčnost.

14. Amen, Amen, za mým Pānem, giž gá pūgdu, z swēta wygdu, z mé žalosti, do radosti.

(1304.) Not. 223.

Páne gak ty chceš, tak se mám, žiw mrtew se oddawám: W tobě samém gest má žadost, rozkoš, láska a chtiwost. Zdržůg mne gen w své mikosti, vdileg trpělimosti, na twé wůli mám dosti.

2. O degž mi twau prawdu znati, w poskussenstwj w ni stati: a střež mne před zlým wěcnjm, zgistě mne smyslem prawým. Degž co mi slauží k spasenj, zosstljw mi každé hřesenj, w tomto zde mem bydlenj.

3. Když

3. Když pak dle rozkazu twého, mám giti z swěta toho, wdělúg mi swé mikosti, a w swědomj radosti; těkot y dussi oddáwám, neb tě za swého Pána znám, ay giž gen k tobě chwatám, Amen.

(1305.) Not. 40. d.

Gako: Gežissi swěrko žiwota.

PAne Kryste Synu Božj, tys mě dusse wěčně zbožj, blijž se giž mě skončenj, a těka mého složenj.

2. Za zysk sobě smrt pokladam, s Gežissem mým bydlet žádam, po té zdeassi smrtedlnosti, w nebi v wěčné radosti.

3. Byk sem w swětě gen gako host, na němž nenj žádná stálost, giž se beru k wěčné wkasti, sprosstěn gsa giž swěta strásti.

4. Bywak sem w nebezpečenstwj, w zarmutcých a w protiwenstwj, zde, na moři swěta toho, w němž gest bjd, wzkosti mnoho.

5. Blijm se k břehu s radosti, kdež mám bydlet w bezpečnosti, přiwykmuk sem k zemi žiwých, swatých wywolených Božjch.

6. Byk sem w wdolj temnosti, přichážym k wěčné swětkosti, k odpočinutj libému, a wssi radosti plnému.

7. Přid smrti má bez mésstánj, zbaw mně smutku, bědowánj, neb když swé právo wykonáš, ty mi k Gežissi průwod dáš.

8. Pokožjš mně w hrob, gak mého spasytele přemilého, nežádám zde wjce býti, rad chcy z toho swěta gjti.

9. Wssak gá w smrti nezustanu, žiwý budu w Krystu Pánu; poněwadž Krystus má hlawa, potřek smrt, to gest věc prawa.

10. Gá sem audem těla geho, wstanu zase z hrobu mého, w tomto a ne giném těle, vzřjm mého spasytele.

11. Krystus Pán gest mě wzkřjssenj, tjm sem w srdcy wgisstěný, že po této smrtedlnosti, budu s nim w wěčné radosti.

12. Děkugi Gežissi Kryste, žes mně wykaupil zagisste, z mocy Diábla, smrti wěčné, přiwed, kdež bydko bezpečně. Amen.

(1306.) Not. 40. d.

PAne přispěg k mě pomocy, když mkuwit nebudu mocy, když wssi mě potratj sluch, wywěžg mne twůg swatý Duch.

2. Páne buď potěssenj mé, když mi strhne smrt srdce mé, když se zpuká zrak mých očj, zřed ať Duch můg ctně wykročj.

3. Poručjmk dussi mau Páne, nechť se w ruce twé dostane, obrať ke mně obljčeg swůg, wssak gsem geden z wolených twůg.

4. Pro twé hořké wmučenj, odpusť mi mé prowinněnj, neb dá-

dábek mne winj z něho, wytrhni mne z hrdla geho.

5. Skrz we mně spasytedlnau řeč, tjm lekařstwjm sám mne wleč, degž ať gsem swědomjm swým gist, že sem ode wssech hřjchů čist.

6. O wěčný Boże twá miłost, degž mi w křjži trpěliwost, ať wmru pokogně tjsse, w zásłuhách Pána Gežjsse.

7. Zprostiž mne muk sám pro sebe, wwěd dussi mau do nebe, s Angeky twymi konečně, ať tě ctjm a chwaljm wěčně.

8. W bjdě, w nauzy, w pokussenj, Krystus gest mé potěssenj. Neb wjm že gest žiw konečně, ten genž mne wykaupil wěčně.

9. Ten w němž sem dauffal każdy čas, obleče mne w mau kůži zas, když přigde ten poslednj den, z prachu země gá wstanu wen.

10. A uhljdám w tomto těle, Boha mého spasytele, spatřjm geg wkastnjm okem swým, taki se stane, to řjcy smjm.

11. Kryste pro twé umučenj, degž nám hřjchů odpusstěnj, a po žiwota skonánj, s sebau wěčně přebýwánj.

(1307.) Not. 188. a.

Gako: Můg miły se z kaský ꝛc.

Ustyři můg! ach! gakž ga progdu k tobě? bogjm segjť skrz smrti wdolj. Tys mi milssj nez ceky swět y nebe; proč se tehdy děsým w tom mém boli? proč mne smrti larwa strassj, když wěrna twá kássa mne chráni a těssj?

2. Wssak sy mne tak sstastně skrz Egypt prowedł, když se mi twé swětko ctné zastkwěko; k břehu moře čerwenéhos mne dowedł, w tom srdce mé zemdlené okřeko: dak sem se ti wolně westi, zanechawsse swětu geho osskliwosti.

3. Cyklł sem syc, gak se z smrti twůg žiwot w srdcy mém tak nasylně potýkał; wssaks mne skrz to wytrhnuł z mých hřjchů pšot, smrt y dábek předemnau utjkał: Bkesk prawdy twé mne naplnił, protož přistup k tobě mne welmi snadny byl.

4. Tys tehdy smrt hřjcha we mne pohłtił, gižť gsem gegi gedu wznikł twau mocy; o kýžs y ten osten hřjchů wsmrtił! nechť mi žiwot twůg dodá pomocy: neb ták ožiwe w nj důch můg; tak se nechcy děsyť ostnu smrti, gsa twůg.

5. Neb gak mi Duch twůg skrytě wěcy zgewił, a wkazał wssecký pokłady twé: hned se pokog twůg w srdcy mém wygewił, gako rosa z Hermon hory swatě; twá pak syła a moc Bożj často mi pomohła y w bogi, y k bożj.

6. Gak wpřjmně mne ruka twá wodiła, k pastwám zeleným swatého słowa! Duch twůg nezaned-

zanedbáwá swého djka, wssedni kasku a skadkost mi chowá; těssj, posylnuge, chráni, ano y před pekla strachem mne sám brani.

7. Přewedl sy mne skrz pausstj swéta toho, kde sem mjwal mnoho pokussenj; často sy mne tak mdlého a smutného powzdwihowal skrz twé potěssenj; Ale wjm o mnohém zsaužený, wjm také o wérnym twym wyswobozenj.

8. Nynj pak když se mám přes Jordán plawit, a skrze smrt do Kanaan wgjti, tuk mne strach chce wssj smékosti powzbawit; w Jordané se bauřj wlnobjtj: Lodička sye béži k cyli, wssak co bez weska se k zahynuti chyli.

9. Ach Gežjssj! můg wyswoboditeli, ach! vkaž mi twé wpřimné ljce; wytrhni mne, drž mne w tau strassnau chwjli, neskrywag mi nynj twého srdce: cožby teď mé činit chtélo srdce? kdyby w tobé pokoge neměło!

10. Teď připadá na mne mhla smrti ljté, ach oswjtiž mne w této temnosti; když mne chce smrt zbktit co maké djté, potwrdiž, prosym, mne w twé milosti. Zachowag wždy twau mysl při mne, y kdy bých potratil wtjp, zrak a mocy mé.

11. Ačť prw gesstě než smrt stanek můg zbořj, musym chodit po vdolj tmawém; ačť mne bjda na każdém mjstě mořj, wssak mám pokog w boku twém krwawém. Musymli skrz oheň progit, tudyť mne Pán Gežjs chce k sobě připogit.

12. A ačkolis mne vmjnik vsmrtit, předce wssak w tobě, Páne můg, dauffám; wjm že wérných twých nemužeš kormautit, y gá, w tě wjru mage, nezauffám. Co sy ty vwedl w swobodu, to také přiwedeš k přeslawnému hodu.

13. O gménj mé! tobě sem se dal cele, wiz tehdy gak mne maš zachowati k žiwotu, bych sem někdy tam wesele twař twau přeslawnau mohl spatřowati. Krew twá draha a gegi moc, dáwá mi spasenj, žiwot y teď pomoc.

14. Zenichu můg, nakloň se k twé newěstě! srdce mé teď po tobě plapola; o bých se giž zastkwěl w tom wrchnym městě! přigď tehdy spjsse! twá mila woka. Tahnu giž k twému Syonu, Alleluja! negsem wjce w smrti stjnu. Amen.

(1208.) Not. 223.

Gako: Ach Boże pohleď z wyss.

POhleď gakt mizerné ležjm, w této těžké nemocy; v wnitřnostech mych se zsaužjm, když newidjm pomocy: nemohu se temér hnauti, nemage odpočinutj. Ach! skoroliž přispěges?

2. Opustila mne moc těla, stratiky se mé syly, wkaha z kostj wyhořela, oči se proměnily:

kỳ: wzkost srdce gest welika, ta mne cekého proniká, polehčenj necytjm.

3. Lekaři sem w ruce wpadł, pro mrzké přestaupenj; tohoż mi dowedł hřissny pad, že sem tak wmrtweny, bez zdrawj, krasy a mocy: O Boże! k gaké pomocy mně to někda skaniilo!

4. Ale ach Synu Dawidů! pomoz mi w tě potřebě; pohled na mau těžkau bjdu, ne pro mne, než pro sebe: přispěg s twau swatau pomocy, kdyż se tak trápjm w mém srdcy, ach! přegż mi polehčenj.

5. Odpusť wssecky neprawosti, zkaz skutky hřichu zkého; wdeliż mi twé mikosti, a požehnánj twého: Lekaři, ty neglepe znáš, twůg čas, kdy mi spomocy máš, a wytrhnauť mne z smrti.

6. Páne, přesnadněť to tobě, mau dussi obcerstwiti, ba y konec wssi chorobě, kdy gen chceš, učiniti: rač wlewit mé těžkosti, prahnau we mne wssecky kosti, bolest se rozmnožuge.

7. A wssak se nechcy obawat mé posledni nemocy; neb mně můg Pán chce zastawat, ano (trúc smrti mocy!) po sstastném odsud wygjti, k sobě w nebe připogjti; chwátám z wdolj plače.

8. Wmrulit, ay wmru Bohu, trápenj se powzbawjm; on do káže mikost mnohau, kdyż se před njm postawjm. O Gezjssi! má sladkosti, kdy koli chceš, skožjm kosti, Ducha w twé ruce oddám.

9. Zenichu můg, toho sobě žádám z srdce cekého, možnéli bych giż w té době skaužik v trúnu twého; než wssak ne tak gako gá chcy; ted a zprawůg ty mé wěcy, tobě panstwj přiskussi.

10. Kdy bys ty chtěl, mohl by sy mne gednym slowém wzdrawit: Gak možné bywá slowo twé, zkusseny můg wyprawit: Protož, pomoz gen ať k tobě, po zdegssj bjdě, do nebe přigdu, a tě tám chwaljm. Amen.

(1309.) Not. 273. a.

Gak. Což můg Bůh chce, to se.

Přid tehdy smrti přemika, přid koncy mých těžkosti: Má dusse sy obljbila k nebi z těchto hřissnosti: Ach přispěgž gen, mne odsud wem, čekám na to s žadosti, bych čim spisse w bjlym russe stał před Bohem w radosti.

2. Syc audy děsy se toho, že giż magj wmřjti: sáma dusse teskni mnoho, že ted má opustiti stanek těla, w němž bydleka, dati wssému dobrau noc; hned radosti cyti dosti; hned gi strassi smrti moc.

3. Mikost twá pak (Gezu) čini, že wssecka bazeň schazy: Dusse w tom smrti zděssenj tě, živote, nacházy: Nalezam tě, držjm bbitě, živote, má radosti: ty

gako

gako Pán, a žiwot sám, prowedeš mne k swětkosti.

4. Protož ne wmru w tě smrti, gest mi gen žiwotem mým: na krátký bog po wygjti budu wěčně s Pánem swým: Plný radosti, weselosti, pokoge, potěssenj: Kdežto Bůh sám swětlo gest nám, y skunce y spasenj.

5. Wywodá žiwota mého skrz smrt w žiwot gest wessel: Y gá dogdu Krysta swého, tau cestau, kterauž on sšel: Ay posledni krok k spasenj gest blažené wmřjti, málit hlawa čest: Ay slawa! muzli aud zkazu wzyti?

6. Protož nermaut se Duchu gen, opusť to zemské tělo: wywrž co marného gest wen, byť tomu y nechtělo: Dusse byla Bohu mila, blazeť gi w geho rukú: Což spatřiti, pochopjti nemúž rozum w tom wěku.

7. Takét ten přeweselý čas, při skonánj to zprawi: prwní stánek dussi Bůh zas z prachu země wystáwi: a co wjce, oslawice, dá nám radost bez konce, že w gasnosti, w tě radosti budem se stkwit co skunce.

8. Wmře w nas což smrtedlného, my nebudem stracenj: Zbudem těla obtižného, k nebi budem zrozeni: Neb což se zde rozsýwá mdlé, což gest porussitedlne; toť wonen den zas wygde wen, gasne a slawý plné.

9. Protož mdli audowé mogi, oddegte se giž zemi: Počet wáš gisty ostogi, nebudete straceni: Kúži prwnj w den poslednj budete oblečenj: Když w mém těle přewesele drgdu Boha k widěnj.

10. Ten, w něhož sem wwěřil zde, přiwede mné giž w ten čas, kdež množstwj gich předemnau gde, zpiwagic: swatý Bůh nás: tamť gá slawu gého prawu spatřjm očima swými: též co časně zde y wěčně, dobreho wdělkmi.

11. Sám Bůh twářj swau bude mne wěčné obcerstwowati: Aw swětle geho přigemně budu geg spatřowati: o slawnosti! ó gasnosti! kterakýž gá mám byti? když ctné dusse, w stkwělém russe, před trůn twúg mágj gjti.

(1310.) Not. 37. a.

Gak. Ach můg Boże wjs gak. Smilúg se nademnau Krysste, když budu wmjrati; buď mé w smrti wtočisstě, a rač sám při mne stati.

2. Má dusse když wygde z těla, přigmiž gi sám w swé ruky, nedowausstěg, by trpěla hrozné pekelné muky.

3. Řekť sy mág miký Páne, kdo bude w tě wěřiti, že ten opět zmrtwých wstane, a nemá wjce wmřjti.

4. To slowo twé gá w tě době, když budu k smrti stonat, přimedu na pamět sobě, o degž tak k slawě skonat.

5. Amen pro twé wmučenj a

pro

pro twau smrt můg Kryste, přeg mi sstiatného skončenj, Amen wěřim to gistě.

(1311.) Not. 357.

G. Procyťte hlas k nám swůg Smrt nas k žiwotu prowadi, těsste se, kdož ste Bohu radi, smrt mrtwá gest, a musy wen: Osten gegi gest w zkaženj; těko powstáwá k oslawenj, smrt křestianů gim gest zysk gen: Což pak wmrá zde? Hřich dogde zkazy swé, Hallelujah! Bohu chwáka, wždycky staka, že smrt nyni konec wzala.

2. Nepřitel gest přemožený, my gsme, (y gá,) oswobozeny, z wazby gegich a trápenj: Dusse hledi k wěčnosti giž, Bůh gest gi Bohem, w znamosti bliž, welký w slawě zwelebenj: gakť gest okrasslena, slawau obdařena, ay wjtězstwj! w Bohu wolká: což gest smrt zka? nicť nenj, než posměch a mhka.

3. Máli smrt strassit? chcy žjcy: Gežjš gest Bohu na prawicy, genž wstal z mrtwých plny slawy: ten Pán giž wjc nevmjra, smrt mu audů žadných nezžirá, y gáť gsem aud, Křestián prawy: Proťež mi smrt zka gen gest radostnym poslem: dusse mi ka! přigdeš k Bohu, w radosti muohau, tuť bez bjdy žiw byl mohu.

4. Powstaň! přistaup k Bohu swému, a modli se gemu samému, genž swatý, swatý, swatý gest: Gežjš tebe litostiwě na swých ramenách nosy chtiwě, tjm se oběrstwj: gaka čest! smrt gestit gen dweře, gež nám Bůh otewře, do žiwota: ay což to pak? nevmru wssak: djky Bohu zazpjwam tak!

(1312.) Not. 258. a.

Gak. Ač gest me srdce smutné. Srdečně žádám sobě, sstastného skončenj, mage zde w každé době, gen kříž a trápenj: tauzjm bych mohl sgiti, z swěta zkého tisse, a w slawě wěčné býti, Gežjssi přigd spjsse.

2. Wssak gsy mne zprostil pekla, hřichu, dábla, smrti, krwj genž z tebe tekla, tjmť se chcy těssiti: Proťbych se bál mocy smrti, neb dábelských zlých, dauffage w twé pomocy, gsemť gedno z ditek twých.

3. Ač sladký gest tento wěk, smrt pak hořka přjliš: Wssak chcy (gsa křissný člowěk) nésti mě smrti kříž. Wjm o bytu lepssjm, k němuž má dusse gde, a tjmť se žiwě těssjm, smrt má zysku dogde.

4. Těko sýc w zemi bude, od čerwů zwrtane: Wssak skrz Krysta nabude slawy, když powstane: Máť se co blesk sskwjti, a žiwot bez sskody, w nebeské rjssi mjti, což tedy smrt sskodj?

5. Ač nine swět potahuge, k zůstánj zde dele: A mne swa vykazuge zbožj, čest, weselě: Wssak na to nedbám nic, pomi-

migjk co řeky, nebeskému hledám wjc, tok trwá na wěky.

6. Těžko owssem od mikých, přátel též odgiti: (Ale málo sem wyjmných w swětě mohl nagiti!) to mne téssi dosti, že se zas segdeme, a w nebi w wyjmnosti, wěčně zůstaneme.

7. Že po sobě nechawám, djtky w času tyto: Y w tom těžkost poznáwám, w srdcy mi gich ljto. Wssak wždy vmru mile, mysl má k Bohu patřj, že on ge każdé chwjle, otcowsky opatřj.

8. Ach prosé gsle tak truchliwj, bjdnj syrotkowé: Bůh genž krkawce živj, y was živiti chce: Wdowu, syrotků ráčj wérným Otcem býti, na kohož oni pláčj, hrozýt gich pomstiti.

8. *Žehneg más Bůh z wysosti, známi mogj milj: Wskrownéte jakosti, že gdu k swému cýli: W wjře setrwegte, neb w krátkém času zas, w nebi segdem se znegte, kdež bude wěčný kwas.

10. Giž obracým swé zřenj, Gežissi gen k tobě: Deg mi ctné rozkaučenj, deg Angeky k službě: Pogmi do swé slawy, kterauž mi zaskauzil, když sy wssecken krwawý, smrt pro mne podstaupil.

11. Pomoz mi ať nekleším, b mág Páne wzhlédni: Mé mdlé wjry posylů sám, zwkásse w chwjli poslednj: Pomoz bogowati, y obdrzeti čest, ať mohu zazpjwati, řka, dokonanoť gest.

(1313.) Not. 146. b.

Swěte s tebau se kaučjm, a tě Bohu poraučjm, gda do wěčné wkasti! dussik Bohu oddáwám, téka w zemi nechawám, tak zniknu wssech swěta strastj.

2. Mág čas se giž přibližik, k nákkonku mému snjžik, smrt mi zyskem bude: Zdegssi zmenjm truchlenj w wěčné giž vtéssenj, když má dusse w nebe přigde.

3. Ale swět mne podwedl swými ljbostmi rozličnými, wždy Boha hněwage: gá wssak sobě nezaufám, stále wždy w Krysta daufám, na krew geho zpoléhage.

4. W Bohu dowérnost skládám, že twář geho vhlédám, pro Gežisse Krysta: genž pro mne z nebe zstaupik, by z pekla mne wykaupik, tak w mém srdcy wjra gistá.

5. Nejch w tom nepřessskodj nic, byť gesstě mne hyzdik wjc, Krystus mne zastane: zásluh cyzých nežádám, w geho krwi wždy dost mám, on mým zástupcem zůstane.

6. Gák sem slauha přebjdný, málo zprawik tu w své dny, nic nemám hodnosti: z kásky mi dá spasenj, bez mého zasloužení, w Krystowé dostatečnosti.

7. W té vmru důwérnosti, že s nim se do radosti dostanu nebeské: zde děl giž nezůstanu, neb chwátám k swému Pánu, opausstěge wssecko zemské.

8. Swěte vsmyſli sobě, mně dnes, a zytra tobě, wěčně tu neſtanes: Obrat se giž w pokánj k Bozjmu smikowánj, kazdy za mnau w swůg čas půgdes.

9. Giſt gest čaſu na mále, žiw buď w dobrém wzdy ſtále, hotow se k smrti swé: Káti se neodkládeg, mikosti čaſné žádeg, wyſkyſſit Pán modlitby twé.

10. Tjm giž swěte zawjrám, giž se z tebe vbjrám, giž gdu k Bohu swému: Mau smrt wezmi za přjkład, k swé pak hotow se též rád, wſſe k wůli Bohu samému.

(1314.) Not. 273.

Gak. Kryſte wjm že vmrjti.

PO Poſledny čas hodiny mé, w den dchnutj oſtatnjho, Gežiſſi podeg ruky swé, a retůg tonaucýho; Vkaž mi weſelé ljce, pak duſſi do swé prawice wezma, přenes gi w nebe.

2. Hřjchy ač půgdau na oči, wětſſj nez piſek mořſký, zře též swědomj potkácj, daſám wſſak w káſce bozſký, že twé, Kryſte drahé ránny potřeby pekla tyranny, tok můg tryumf neggiſtiſſj.

3. Že gſem audem téla twého, to má radoſt ſrdečná, y w čas ſtychu smrtedlnýho, tu má ochlada wdečná: Negſemť živ ni mrtew sobě, nez živ sem y vmru tobě, twá smrt geſt můg zyſk věčný.

4. A ponewadž ty z mrtwých wſtak, nezůſtanu gá w hrobě, s tebau ſem duchownė powſtak, ty mne wzni nedáš sobě: Kde ty gſy y gá též budu, když toho swéta pozbudu. Na tok ga gdu wesele!

5. Gdu k swému mikému Pánu, ay! wztáhna ruce obě; Na gehož mikoſtném kůnu má duſſe wydchne sobě. Krom Gežiſſe žádný z lidj tak naſſich z hrobů nezbudj, on geſt wůdce náš wěčné.

(1315.) Not. 276. e.

PO Sſak ſem, Páne můg, w twé mocy, tys mi dak čaſy, dni, nocy, tys život dak, ty geg zdržuges, ty sám znáš počet mých hodin, a kdy zas, z swéta zprowodin, s nim se rozžehnám, ty zmezuges, kde, gak a kdy vmřjt muſym, ty Páne wjš, gák pak zkuſym.

2. Ach kdož, krom tebe Páne, geſt, w poſledni negtěžſſi neřeſt, mne k potěſſenj předzřjzeny? kdož mé duſſe zaygme ſe, když gá, potratic ſyky swé, sám smrti budu podmanėny? když oſlabnau wſſe ſmyſky mé, ne budeſſli ty sám při mne!

3. Giž ſe mi zdá, že lezim zde, w boleſti bez wſſi kraſy swé, trapenjm ſrdce obtlačeny: giž ſluch y řeč oſlabugj, oči do hlawy wpadágj; wſſak negwſe hřjchem gſem zſauženy! dabek mi nedá pokoge, množic pokuſſenjm boge!

4. Hrozny ſlyſſim hlas trauby

by twé, giž se lekám saudného dne, genž tej y mne ortel wyřekne; tu kniha mého swědomj, tam zakona zkořeřenj, w pekło w wrhugj hřissného mne: kde se mám wěčně trapiti, a wždy w bolesti kwiliti.

5. Nepomůžeł statek, zbožj, darmo se y bratr nakozi wyswoboditi bidného mne, musył toho wěčně nechat, žaden, žaden, nemůž odsad, kdož gednauc w pekło dostane se: kdož mi pomůž w tom zdéssenj, krom tě, genžs smrti zkažený?

6. Diabeł mocy ke mne nemá, tobě, tobě, zhřessił sem gá, genž račiš hřichy odpaussteti: což sobě chce satan připsat? Wssak on nemůž zakona dat: což on chce, kdy ty chceš mlčeti? nechť on schowá, co swého má, gá wjm, že mám tebe Pána.

7. Gežjssi, gá oswěděugi krwi twau, skrz niž twůg slugi že giž ne přinalezim hřichu: Y proč se ďabeł tak hazy, a hrozy pomstau y zkazy? Přispěg Páne, retůg swau skáwu! proč mne dáwáš ďabłu w ruce? wssaks mne spasył, za mne mrauce.

8. Wěřjm Páne, me spasenj, že mne, drahé swé kaupenj, w swé swaté rany wpustił račiš: tu nedbám na hřichů těžkost, nech zakon a smrti hořkost na mne dotirágj gak negbliž; Dokudž žiw gsem, ty gsy Pán můg, w smrti take musym byt twůg. Amen.

(1316.) Mok. 258. a.

Gak. Srdečne žádám sobě.

Wssakť negsem gen přjchozým, w této smrtedlnosti, z niž to opět wycházym w kratce do wěčnosti. Wždy se odsud vbjrám, do odpočinutj, dni žiwota zawjrám, w každém okahnutj.

2. Což gest můg cely žiwot, hned od mé mkadosti, než wssech neřestj důwod? toť gest patrné dosti. O gak sem mnohé noce bez spánj w starostech strawił, leže w nemocy, w bjdách a w těžkostech.

3. Často sem w nauzy bywał, když hrozné wjchřice a hromobjtj přiwał powstawały prudce. Zawist, strach y bolesti, beze wssj přjčiny, často sem musył sneści, ač sem byk bez winy.

4. Také se předkům wodiko, gako se nam děge, protož sobě gich diko kładem za sslepege. Gak se musył pokořit Abraham Otec naš, prwé než se mohł skozit pokogné, to sám znáš.

5. Gak mnohé těžké břjme nesł Izak Syn geho! Jakob, zwolené syme Otce nebeského, mnohy podstaupił bjdy, mrazů y horkosti, na poli y w lidi, strachu wssedne dosti.

6. Ti swatj lide Božj nemeli stakého zde na tom swěte zbozj, ni domu wkasného: z mjsta na mjsto tahli, pod křjžem wpjce, až pokoge dosahli, kosti w hrob skozjce.

7. Gá sem se rownè oddak swětkožitj mého! když opět spogiš kosti mé dle slowa twého, wem mne k sobě z milosti; tám se sikwjti budu co slunce w twè gasnosti, tám wssech bjd pozbudu.

8. Budu tehdy putowak přes wdolj swěta, dokud mi bude stawak tohoto žiwota. Přestěhugic se cestau skrz wsselike strasti, chwatám k onému městu mè budaucy wkasti.

9. W nebesých mám wkast prawau, kdež swatj Angelè Bohu wzdawagj slá-u, zwučnè a wesele: Králi a Páně Pánu, ktery wssecko widi, z swého slawného stanu wssecko wssudy widi.

10. K tomu pausstjm swau žádost, co spjš k němu přigit: zde sem gižputowal dost, žádam odsud wygit: čjm wjce zde putugi, tjm mènè radosti produssi swau spatřugi, wsse sluge marnosti.

11. Nenjt zde dobře byti, zdeť zsauženj mnoho: Ach! spes kemně přigiti, wem mne z pkače toho: přigd, kdy se ljbi tobě, wčiň konec mému putowánj w tè dobè, chwatámť k domu twému.

12. Neb kde nynj zustáwam, nenjt mûg dům prawy, zde gen dań smrti dáwám, gak twè slowo prawj: a když toho odbawjm, pryč se musým brati, což mám to zde zustawjm, tèko se wzem wrati.

13. Ty pak, o má radosti!

(1317.) Not. 271. c.
(Nemocného.)

G. Wssickni lide zemrit musy.

Wssecho swěta spasyteli, mûg kaskawý Gezissi, tys nemocných w každau chwili lekař ze wssech neggistssj: Ty sám mocnè wzdrawuges, a slowèm swým zapuzuges nemoc nezhogitedlnau, kdy, a gak chces mocy swau.

2. W tobě sáměm, mûg Gezissi, skládám wssecko dauffánj, tobě poraučjm mau dussi, nepřigdut k zahanbenj! gen w nemocy mé bud semnau, zdržûg a braň mne rukau swau, zaufať mi nedopausstěg, w hřjssich mne wmřjt nedeg.

3. Chcesli, račiž odwrátiti tuto nemoc odemne, a zdrawj mi náwratiti dle libezně wůle twè: Mámli delèziwzůstati, rač lekařstwj požehnáti: Bych skrz tè zase okřál, a z kože mého powstal.

4. Paklis račil wložiti w tegné

tegnè raddètwè, Pàne: że mám z toho swèta gjti, nech se wůle twá stane; gen popřeg trpělìwosti, a řeď mnè sám swau mìkostj: bych se pokornè poddal, a s radosti wmjrak.

5. Ach deg mi wždycky pomněti, dobrotiwy Gežjssi, że gednauc musom wmřiti, a wypuſtiť swau dussi: k tomu pak mne sám posylnůg, skrowněm twým swatým oswěcůg: abych bez odkładánj, wſſednè činil pokánj.

6. Deg bych se k smrtj swè chystal, krátkost dnůw rozgimagjc, a na wůli twè přestáwal nic se neohlèdagic na tyto swèta marnosti, aenj wſſecky mizy w krátkosti: Ale twau newinnosti těſſil se w swè wzkosti.

7. Dokudž pak žiwu sem, Pàne, s mìkostj swau při mne stůg; když pak wmřjt se dostane, tu mnè sám mocnè retůg: Bych sprosstěny wſſj žakosti, wynikl do twè radosti, a tam w dokonakosti slawil tè na wěčnosti!

(1318.) Not. 38. b.

Gak. Swaté Božj požehnánj.

Wſſudy, kde se gen obrachým sedjm, ležjm aneb kračim, wždychám po Gezu Krystu, genž mnè kaupil krwj swau.

2. S swètem rozdělenu byti, kříže a sauženj zbyti, kdykoli wůle geho, hotow gsem času wſſeho.

3. Když s nim žiwot budu mjti, w slàwè, radosti se stkwiti, o gak přesstastny budu, bratr Angelů bez studu.

4. Srdečnè se mám těſſiti, když mne račí oslawiti Krystus, a w westi w nebe, chowage mne w sebe.

5. Gazyk, srdce budau wznjti, chtège Pána wděčnè ctiti, wěčnè budu zpjwati, s Angely čest hlasati.

6. Lepſſi žiwot mám nalezti, bez smrti, hřichů, neřesti, gak přesstastny budu tam, kdež s Angely gest můg Pàn.

(1319.) Not. 273. b.

Gako: **Wſſickni lide zemřjk.**

Wykupitel můg Krystus Pàn, sám smrt pro mnè podstaupil, a tak wěčný žiwot mnè dàu, neb mne k němu wykaupil, protož gà se kaučjm s časným, oné mnè obdarj přegasným; neb w geho Wmučenj, gistè mám Wykaupenj.

2. Ay! přigď Gežjssi žádaný, má gedinká nadège, neb ten swèt gest pomotany, gà kwjlim, on se smège, a na wſſem okrſſku geho, nenagde se nic stálého, gen samé bědowánj, marnost, a oklamanj.

3. Cyl žiwota se gjž bljži, bych se k wěčnè wlasti brak, wede mnè můg Gežjs w Křjži, by mi wěčnau radost dak, kterežto nebude konce, ani tám zápádá slunce: gen wždy Boha widènj, a s nim wěčnè bydlenj.

4. Ljbezně wždy prozpěwowat, s Angeky nebeskými, Boha wěčně wychwalowat, se wssěmi wolenými: čehož oko newidalo, ani ucho neslýchalo, co gest Bůh připrawik těm, genž nadě gi magj w něm.

5. Ach! přigď hodinko žádaná, na tebe očekawám, abych spatřik w slávě Pána, tak gak on gest w bytu sám, kdežto geg spatřjm twář w twář, sikwauchyho nad skunečnau zař, po tom swěta zsaužen, giž w wěčném vsláwenj.

6. W tom Geruzalemě krásném, kdež bezpečné bydlenj, po nebezpečenstwj časném, tam wjc zarmutku nenj, tam pastwa gest náš beránek, wěčný žiwot, slawný sánek, kdež setře slzy z očj, tam lew dábel newkročj.

7. Korunu sprawedlnosti, přigmu od Krysta mého, z láský a z pauhé mikosti, má dusse gest chot geho. W krwj geho se wmyka, aby se tak zaljbika Pánu Gežissi swému, choti žádostiwému.

8. Laučjm se s tebau zmotaný swěte, plný podwodu; giž sem prossek skrz twé brány, gdu w wěčnau swobodu, znikuk sem osidka twého, nebogjm se dábla zlého, zprost sem wssech geho sýtj, w něž mně chtěl pokapiti.

9. Ey, giž se na ten čas laučjm, s wami přatele milj, Bohu was wssech w moc poraučjm, nepkačte w tuto chwjli, Manželko, djtky
Manžel y ditky
Rodičowé y
Dobrodincowé } též znami, přjbuzni { bratři s sestrami, y s sausedami, } neb se shledame zase, po tomto smutnem čase.

10. Choti můg Kryste Gežissi, přigmi k sobě dussi mau, wwed gi w swau swatau Rissi, wykaupjls gi krwj swau, skrz twé horke wmučenj, od wěčného zatracenj, aby tobě skauzika, wěčně tě welebika. Amen.

(1320.) Rot. 268. d.

Nemocného.

Sram tě, Boże, láško wěčna, genž mi nemoc přisykaš, tau horkosti mně zgjmáš, ačt mi se zdá nebezpečna. Nechť, prosym, žádosti mě do koncé zkě, wyhořegi, genž se nasyljm wznassegj nad zřizenjm lásky twé.

2. Buď ty w mdkobě mau posyku, w bolestech buď skadkost má, ať tě Duch můg obgjmá, w přetěžkém nemocy djku: Neb co těko me tak mdli, čim masso schnè y mé kosti, co gest žiwotu k těžkosti, to twá láska působi.

3. Mile w pokogi strpěti, toť nyni gest ma staross, toť mne mdlému prace dost, wsse, co Bůh chce, rad snassesti; toť můg

žyk

žyst y bohatstwj, tot gest Božj zalibenj; a powinne pokořenj tot gest mě naboženstwj.

4. Bože! z twých mylných rauk wzyti chcy ten důwod mylosti, neb w mě neduživosti dussj mau chceš připrawiti: ba y to občerstwenj, gež k posyle mě vživām, od tebe, genž mi přeges, mām za laskv twé znamenj.

5. Nech gen Duch můg nezemdlimá; Při těla pak těžkosti, w pokogi a mikosti, s pokoru wěrně prospiwá: Nech ať wsse mě bolesti laskv twé nezadržugj, ni pokoge nezmenssugj; bud syku mau w křehkosti.

6. Degž mi stydliwě, s ochotu, w należité stussnosti, w tichě trpěliwosti leżic ctiti twau dobrotu; nebť skrz moc vtrpenj, ty, z hřichu wyswobozuges, těch gež otcowsky milugeš, k dusse gich obnowenj.

7. Toběť žiwot můg oddāwām, těło pak vtrpnosti, degž ať wěrně s radosti tobě posslussny zůstawám: a tak z wjry gistě wjm, že, neb vmru, neb powstanu, blahoslawenym zůstanu: Láska twā gest stitem mým. Amen.

Při Pohřebu.

(1321.) Not. 154.

Gako: Byť lidé zlj a nedbalj.

My giž čas odgiti mého, z swěta toho, nastal mi chwile této: gdu do země, z njž wzaty gsem, giž nic negsem, nežli popel a bláto.

2. Čyl Bohem mně vkoženy, wyměřeny, bytu mého zde s wāmi, giž gest mi zauplna wyssek, sskastně dossek, gakž ste spatřili sami.

3. Bog mého rytěřowānj, putowānj, ten sem giž y dokonal; tomu Pānu genž stwořik mne, byk wždy při mně, wjru sem též zachowal.

4. Dusse mā gest w rukau Božjch, w wěčnych zbožjch, kochā se přeradostně, giž po prācy odpočjwá, a požjwā radosti přerozkossné.

5. Těło s dussj rozdělené, wām přjtomné, to wy giž pochowegte; A na swau smrť pamatugjc, wzpomjnagjc, za mnau se též chystegte.

6. Tamť se po zdegssj žakosti, w tě radosti, spoku zase shledāme, a w newymkuwné gasnosti, v wěčnosti, opět se vhljdāme.

7. A protož mi toho přegte, radost mějte, že mne z zdegssjch těžkostj můg překaskawý Bůh wytrhk, k sobě přitrhk, w nebe do swé radosti.

8. Kterežto mila dusse mā, wykaupená, krwj Krysta Gežisse, okaussj s mnoha swatými,

zwolenými, kdež gest Angelská čjsse.

*9. Mám manželko, ditky mile, welke, malé, nynj se s wámi kaučjm, swé milé wssecky přátely, kde gsau koli, Pánu Bohu poručjm.

10. Hleďtež žiwi býti ctnostně, a pobožně, Boha se wždy bogice: geho chwáljc, geg milugic sláwy geho we wssem wyhledáwagjc.

11. A ačkoli zarmaucenj, wělmi smutnj, pospoku teď stogite: Ale wssak, když gá radosti mám w hognosti, prosým toho mi přegte.

12. Neb se zas s welkau žádosti, po jakosti zdegssj spoku shledáme, a w newymkuwné radosti, w wěčnosti, w nebi se uhljdáme.

13. Ay gižť se s wámi se wssemi, přjtomnými, teď žehnám na tento čas, wjce se s wámi neshledám, až prawě tam, když wstanemě z hrobů zas.

(1322.) Not. 258. a.

Tryumff Dusse wěrjcý, z těla ku Pánu odcházegjcý.

My gižť mi čas nastáwá ženhnati se s swětem: Neb můg mi giž podáwá swé ruky spasytel: Gižť hlas wokagjcýho slyssjm, pod choti má, giž otwjragjcýho slyssjm wrata wěčná.

2. Ach žádaná s wrauenosti, gižlis mi přissla pak? A čekaná s teskností hodinko, gestliž tak? Gest, Bohu mému chwála budiž na wysosti, že giž teď stogi brána, ay brána wěčnosti.

3. Nu gižť wssehy, giž, mile nechawám za hřbetem, Duch můg sstastného cyle docházý, a s swětem rád wesele se kaučj, milegssjť gest nebe. Protož Bohu poručjm mikú země tebe.

4. Plésat mi myssl radosti, že giž swůg port widjm: Zmjtána sem wssech dosti baurj wlnobitjm. Sižť wypkynu, giž cele, na břeh se dostanu. Otwjregtež wesele wjtěznau mi bránu.

5. Och ďáble, ďáble zkostný, giž se té nebogjm: Gižť twá oshdka gsau w nic, giž wjm že ostogjm. Přestáwámť se giž dále lěček twých lekáti, začjnám dokonále hlawu twau sskapati.

6. Y twých znikám giž nástrah, swodný, marný swěte, z nichž často mé dussi strach pocházek: zký zmète * másti přestaneš giž mne, přestaneš mámiti, w swětle žiwých giž wěčně byt swůg budu mjti. (* swůdce)

7. Ty pak pokussjteli můg domacý, těko, kterějs mne z cesty ctnostj wždy kloniti chtěko, w prach země lehni a shnig, wrátjť mi zas tebe, když tě přečistj gasně můg Pán, přigda z nebe.

8. Od Tyranů pohrůžky snásseka sem tuhé, od gazyků wtrzky ossemetných muohé. Gižť wám

z rány

z rány wycházýhm, terčj * wjc nebudu: Giž w swau bezpečnosti wcházýhm, a wás wokám k saudu. (* cylem)

9. Nemocmi trápena gsem, wjc gich nepocýtim, bog swědomj mne časem obstupowal, widjm giž mjsto boge palmy wjtězné w swých rukau: wjtězstwj Bůh můg dal mi, gehož mi newezmau.

10. Ach wjtězy můg Kryste, Boże spasyteli, k tobě zřenj mě gistě byko w každau chwili: Chwáljm z mikosrdenstwj přeskawné gmeno twé, gehožs mi w takém množstwj dokázal nehodné.

11. Než swět byk, gizs oblj-bil mne sobě w mikosti, za choť mikau zasnaubil, z nesmjrné sstědrosti: K swémus mne potom stwořil obrazu, tak sličnau, nad giný twor obdařil mikostj rozličnau.

12. Když sem nesstastně hřjchem gata, mnes wyplatil krwj swau, znowu Duchem w chrám swatý zaswětil: w swětle wjry mnes wodil přjmo po stezkách swých, y kázněkau odwodil, od téla cest mylných.

13. Giž pak widjm radostně, že w odpočinutj mne wzýti chces mikostně, neb Angelé swatj giž teď k průwodu mému narjzeni stogj, k přenesenj slawnému můz ohnivý stroj.

14. Gežjssi choti krásný, ay giž hotowa gsem. Obljčeg swůg mi gasný wkaž, a swým okasem, když skrz wdolj půgdu smrti tmawé, smutné, retůg ak sstastně progdu w twé přjbytky wěčné.

15. W ruce se twé poraučjm, wykaupils mne sobě, ay s tauženjm gá wraucým giž se beru k tobě! Giž se otewrte brány wěčného žiwota, skrz mého Pána rány, giž, ó wěčná wrata!

(1323. a.) Nov. 29. a.

Apostolska Hotowost k smrti

z 2. Tym. 4, 7. 8.

Gak. Kryštus Pán gest můg ꝛc.

Wdg dobry sem wyborně na swětě bogowal, neb Bůh můg mikostiwy mně we wssem pomahal.

2. Giž sem žiwota ctného běh sstiastně doplnik, w ruce Gežisse mého dussi swau poručik.

3. Korůna sprawedlnosti gest mi odložena, z newymluwné mikosti nebeského Pána.

4. Za tjm Boha twař w twáři spatřjm bez přestánj, srdce radosti hořj, z toho potěssenj.

5. Wssecky swěta marnosti wesele zamjtám, nemage w nich ljbosti, wssecken se oddáwám

6. Tobě, Pane Gežissi! Neb smrt twa přeswáta gest můg zysk negwzaenégssj, twa krew má zapkata.

7. Dobrau noc wam wssem dáwám, o přatele, mili; ach neplačtež,

płačtej, (was žadám) nademnau w tu chwili,

8. W niž was opaussťjm, wěda, že musym vmřjti: an y skůnce zapadá, wssak rano zas swjti, Amen.

(1323. b.) Not. 146. b.

Při Pohřebu mkadence ꝛc.

G. Ach gak wssecko prediwnè.

Chwála Bohu! hodina přisska, lepssi nej gina, když budu w rag wzaty: Nechtěgte naříkati, brž s radosti zpjwati; Požehnany Pán Bůh swaty.

2. Což Bůh lep učiniti mohl, gak, že mám vgiti z hrdla dábka, swěta, genž kwau co lwowé liti, nechtjc se spokögiti, až se mnohý w zlé zapletá.

3. Tok gsau dnowé posledni, a trápenj plné dni, genž nás obkličugj, mne Bůh beře prec nyni, a bidám konec čini, genž mnohých gesstě zsauzugj.

4. Kratký můg žiwot zdegssi, a wssak dá mi Bůh lepssj, w radostné wěčnosti: tuť nemám wjc vmříti, ni bjd kterých cytiti, tamť žiwot plny radosti.

5. Bůh spěssně s swymi kraci, nenechawá gich w płači dlauhem, w tom swěte zkem: smrt brzka a blažena, draze můž být wažena, tak gsme brzce w bědictwj ctnem.

6. Mnohé dité swedeno, casto bywá zmárено, genž se dost dobré zda: Swět gsa chytrosti plný a okkamáwatedlny, tegně tkade tenáta swa.

7. Nechť gen syti swé stawi, mné giž wic nevdáwi, aniž oblj-žiť můž: Kdo můž tomu sskodi-ti, gegž Krystus rácj mjti w kuně swem? tuť wssech vgde hrůz.

8. Bykoť, rodiči mili, radostne, než w tu chwili smutné wasse srdce: wssak když to co Bůh čini, powažugete nyni, bo-leť ta trati se brzce.

9. Bůh ráni y hogi zas, on sam zná každého z nás, sčetk wssecký hodiný: nikdyť se nic nestalo bez něho, mnoho, malo. wsse dobre gest co on čini.

10. Když mne naleznete zas před Bohem w ten sstástný cas w bjkém rausse stati: nosyc wjtězstwj palmy, a Pánu chwály, žalmy, y djk činěnj zpiwati:

11. Teprw se radowati budete, litowáti, že ste se rmautili: sstástny, kdož Boha swého (z srdce trpeliwého) wůli činí každau chwili.

12. Ade giž w požehnánj budte, neb co se s wámi stalo z wule Páně: mát y se ginym stati; Bůh rač was ostřihati, w nebi se zas vhledame!

(1324.) Not. 309. d.

Ey hodina přisstj ženicha mikého, giž se gest přiblj-zila! neb welikáť láska Boha laskawého, kemuž se gest snjzi-ka: by wsseho zkého, kosu bjd-néhо,

něho, mně mile sprostik.

2. Bezewssecho smutku, a wssij zpozdilosti, chcyl rada vmjrati! k nebeskému městu, sewssij ochotnosti, s mým Bohem vbjrati: tam dostatečně, a nekonečně se radowati.

3. Ač sau dosti krásnj přibytkowě zdegssj, kterež lidé stawěgj: wssak nebesstj mnohém wjce sau gasnégssj, genž se nad zlato stkwěgj, kterež Bůh sprawik, wěčně připrawik, swým negmilegssjm.

4. Tam muzyka krásná, w tom nebeském stánu, wždy se znowu rozmáhá, kdežto kůr Angelský, hauffu nebesstanů zpjwati napomáhá: Skánu hlásagjc, swatý zpjwagjc, swatému Bohu.

5. Žádný tam nepřitel, ani čeho zlého wegde do té radosti: tam nebude smrti, aniž co bjdného, nás přiwede k zakostj: tam wtěssenj, a potéssenj gest na wěčnosti.

6. Tam zymy, y horka, a neb co ginčho, žádný wjc neokusý; ani gaké zjzné, hladů odporného; to wsse odstaupjt musý; tam nasycenj, milé bydlenj, w rozkossj wěčné,

7. Neb beránek Bozj, zenjch přezádaucý, s hauffem swých wěrných chodj, k pastwjckám rozkossným, k pramenům wod stkwaucých, wstawičně ge wodj, ge nasycugjc, a obcerstwugjc, swau přjtomnostj.

8. A protož tjm spjsse, chcy se rozkaučiti, s tauto směta marnostj; abych se s Gežjssem, mohka gen spogiti, w té nebeské radosti, a protož pospěš, Gežjssi, potěš mnéj zarmaucenau!

(1325.) Not. 173. b.

SAk rozkossuy kos na mne přissel, gegž mi wložik pan Bůh sám: Z otcowské kasky ke mne přissel, k němu co Syn důwěrnost mám. Neb twa krew, Kryste Gežjssi, gest drahy podik mé dussi.

2. Ten pokkad na wěky nezmjra, nepřitel mi geg newezme: Gegž oheň ani rez nezjrá, ten můg y w smrti zustane. Neb drahy podik mé dussi ty gsy w Kryste Gežjssi!

3. Na ten čas budu syc wykakan, wzkost srdce se rozmahá: A ten pad, gakž y spatřugi sám, k smutnému kosu pomahá. Duch můg wssak tjm se wždy těssj, že mám můg podik w Gežjssi.

4. Pomoz Gežjssi můg gedinu, (Syn Božj gsy, a mas tu čest: Potom tež člowěk, wssak bez winy, tak dwoge prawo w tobě gest, že gsy sám w sobě spasenj,) byk twa krew byla mé gmění.

5. Hřich můg nemůže mi sskodjti, ty mi dům Otce wkažeš: Kdež gsem zapsany, mám děditi, ty (smrt!) gmění mě nezma-

maješ. Neb twá krew, Kryste Ježíssi, gest drahy podik mé dussi.

6. Ach Ježíssi! wřid, giž wmirám, když mi tak krásně kos kwěte: Zachowey potomkům, prosym sám, gich krasny podik na swěte. Gen aby pokkad negdrazssi w nebi skoženy byk dussi.

7. Zachowey ge při wjře čisté, když se gim sstastně powede: Nechť gim zustane pokkad giste, a w dědictwj ge wwede: Pamatug, žes ty Ježíssi, a twa krew pokkad gich dussi.

8. Ay giž k dědictwj přistupugi, když zrak se puka mych oči, a w mlkwenj se zastawugi: Ježjš z Srdce newykročj. W tom gménu se giž wbjrám, Ježjš posledni slowo sám. Am.

(1326.) Not. 185.

GDiž djtě mé! Neb sám Bůh woká tě, do ráge wěčného. Mnek to tiži, twůg odchod rmautj mne: Wssak wůle to geho, protož nebudu nařjkati, nýbrž tě zas gemu chcy dáti, gdiž djtě mé.

2. Gdiž djtě mé! twůg Bůh tě gen na čas mně ráčil swěřiti, ten pominuk, nynj poraučj zas k němu se wrátiti, gdi naplň Božj wkonenj, podle swatého poručenj, gdiž djtě mé.

3. Gdiž djtě mé! tam w nebi wssecko gest, o čem swět newj nic. Tam Bůh dáwá rozkoš, radost y čest; tam smrti nenj wjc. Zde musým mnoho podstaupiti, tam wěčný pokog můžeš mjti Gdiž djtě mé.

4. Gdiž djtě mé! do sskoky nebeské: kdežto sám wčj Bůh, do rozkossné radosti angelské, gakž swědčj geho duch. Tam s Angely gemu zpjwati, před Ježjssem wěčně plésati, gdiž djtě mé.

5. Gdiž djtě mé! my za tebau půgdem, když bude Bůh chtjti. Ty pospjchás, nedbage na tu zem, chtě zkému wjti. Zjwot dkauhý, dkauhé sauženj, wčasná smrt, wčasne gest spasenj. Gdiž djtě mé.

6. Gdiž djtě mé! čekagj Angelé na tu twau dussičku. Ey! pohlediž gen na spasytele, tenť dáwá korunu. Ey! dkaze dussi rozwázané, po bogi slawau darowané, gdiž djtě mé.

(1327.) Not. 155. a.

GDu pryč wesele, w pokogi, když Bůh můg ráčj, srdce mé se nic nebogi, za nim kráčj, tisse, podlé slow geho: Smrt gest dar sna ljbého.

2. To působj můg Krystus Pán, spasytel padkých, kterýž mi zgewen gest y dán, wjmk že hřjssnýchž zjwot gest y spasenj, tak w smrtj gak w zsauženj.

3. Tohos (ó Páne) wssem podak s hognau mikosti, y k geho wssecek swět pozwak wčasnosti, skrze slowo twé swaté, wssudy sstědře rozsaté.

4. Dně

4. Ona gest swětko y spasenj, pohanů bjdných zawedných oswjcenj: Pastýř kačných: Ona gest cýrkwe twè prawá čest, moc, radost, y sláwa.

(1328.) Not. 27. a.

Gak. Ay diwná maudrost

Gistota smrti a pádu, pokolenj lidskèho, vkazuge se w přikkadu, toho téla mrtwèho: Pro zké skutky, mnohé smutky musýme podstaupiti, stařj mkadj, y nerádi, napossledy vmřjti.

2. Reč wěrná gest, že za Syna, by co chtěk Otec dáti, když přigde cýl a hodina, zkatem geg newypkatj: Matka dceru, žádnau měrau, od smrti newyprostj, gak manželky, tak přately, ona kaněj w rychkosti.

3. Y kdež zůstanem bezpečně? Kdo má přjbytky gistè? Ty který kraluges wěčně, sám Pane Gezu Kryste: Neprawosti, z swé milosti, račiž nám odpustiti, a do nebe, sám pro sebe, po tè smrti přigjti.

(1329.) Not. 156. c.

G. Wstaupil gest Kristus na Nestianè na toto téko, bedliwè pohledme, žeť nám podobné byko, znegme: Ach gak se změnjko, kterèž máko předtjm, zdrawé čerstwè byko.

2. Na toť nám také přigjti, pilně pamatůgme, že musýme zemřjti, wězme, než se nadègeme, wssechnèch wěcý zdegsstjch zbawenj budeme.

3. Y nechmež swěta marnosti, vtečme se k Krystu, hřjchy w mrzkost wezmème, cestau chodme sprawedlnosti, ljbjce se Bohu, z wjry pobožnosti.

4. Ey tak se netřeba bude báti smrti hroznè, nebť gest dwèrmi k žiwotu, wěrme, Krystem gest potřjna, tak do nebe wěrným brána otewřena.

5. Za toť my tebe prosýme, negmilegssj Páne, degž ať se k nj strogjme, snažně, sewssj bedliwosti, tak w dobrém skonagjc, přigdem do radosti.

(1330.) Not. 235. b.

Gak. O dáremné swetské &c.

Mylosrdný Bože, prosým za to, rač se znáti k swému stwořenj: Wssak nic negsem, než popek a bláto, odpustiž mi mè prowinnènj. Když budu na twém saudu státi, rač se ke mně milostiwè znáti, degž mi s tebau w nebi přebýwati.

(1331.) Not. 29. a.

Musýme wssyckni zemřjti: Nebo smrt gest gistá, wssak se máme těssjti, skrze Gezu Krysta.

2. O Páne Gezu Kryste, o swjtězyteli, tys nás kaupil zagistè, swau předrahau krwj.

3. Rač nám přjtomen býti, při hodinè smrti, když my budeme mřjti, rač nás k sobè wzhti.

4. Ať

4. Ať bychom se tam wſſyckni radowali s tebau, kdež neſkonalá radoſt, pokog, zdrawj, wěčnoſt.

5. Páne Gežiſſi Kryſte, rač nás tam dowěſti, do té wěčné radoſti, kdež geſt wſſěho doſti.

(1332.) Not. 40. d.

Gak. Rozžehnegme se s tym.

Nechtěg neſtřjdmě kwjliti, a přjliſſně naříkati, pro ſmrt dětátka mjlého, z krwe twé na ſwět přiſſlého.

2. Bůh geſt dak, Bůh geg zaſe wzak, což propůgčil, to zas odgak, nemáš w tom křiwdy od něho, přigmiž co geſt z ruky geho.

3. Mát Bůh právo k náſſim djtkám, neb ge on ráčil dáti nám, ſwěřiwſſe geg na krátky čas, gako mocný Pán beře zas.

4. Měg při njch to potéſſenj, že z Božjho vložení rodj se y vmjragj, a w nebe se doſtáwagj.

5. Nepkač tehdy nenařjkeg, ale s Jobem takto řjkeg, Bůh geſt dak, Bůh geg zaſe wzak, co propůgčil, to zas odgak.

6. Neb ſau w ſmkauwě obſažene, s Abrahamem včiněné, žeť geſt Bůh ochráncem gegich, od pekla wyproſſtuge gich.

7. Budiž ze wſſěho pochwálen, trůg w oſobách, w bytu geden, neb cokoli při nás činj, žádnému křiwdy nečinj. Amen.

(1333.) Not. 356.

Při pohřbu dyteté.

G. Gak pěkně ſwjtj dennice,

Nepkačtež milj přatele, ač pak ſmrt ztrá ſrdce mě, nechcet was Bůh rmautiti, neb mne krwj Syna ſwého do knih žiwota wěčného giſtě račil zapſati: Gežjš! Gežjš! W geho gméno nezmařeno budu, Amen, žiw y mrtew gſem s swym Pánem.

2. Wjte gak přiwětiwy byk, když mne při křtu přigal w podjk, byk ſem gemu ſnaubeny: Takeť ſtogi w mocy geho, zkratiť běh žiwota mého, on zčitá mě hodiny. Gežjš! Gežjš muže w brzce radoſt w ſrdce waſſe wliti, mým ſpaſenjm w ſmrti byti.

3. Y což mám z ſwěta marného? nic neobdržjm chtic mnoho; zde ſem bez okkamánj: Bůh mne z bjdy a z žakoſti wytrhuge z ſwé mikoſti, gižť gdu s njm k přebywánj. Gežjš! Gežjš ſe zgewitj chce a byti ſwých ochrance, ſedic na prawicy Otce.

4. Wokám s njm; dokonano geſt! neb ktera was trapj neřeſt, ta při mne miſta nemá; y was geſt nauze, walka, bog, ga žadoſtiwý mám pokog, w rukau Gežiſſe Pana. Gežjš! Gežjš! gegž gmenugi, gegž mikugi, ten pokog ſám mně dak, ſwým časem dá y wam.

5. Giž z častky znám w čem zaležj: kdo gen w Kryſta Pana wě-

wěřj, a Bohem se zprawuge, žjw gsa w poskussenstwj Bohu, wmjrá také zas w Bohu, y smrt rad podstupuge: Gežjs! Gežjs! genž mi moc tu dak k žiwotu, mne y w smrti kaskau swau chce wtwrditi.

6. Žiwj buďte w pobožnosti, nasledugjc mne z možnosti, wssak se čas neprodkaužj: zčitá slzy wasse wssecky Pán Bůh, gsauce přjtel lidský, nad mjr wám nenaložj. Gežjs! Gežjs křjže nesti, y plakati swým pomahá, radost hognau w nebi dáwá.

7. On zná a mikuge wssech nas, koná auřad swůg každy čas, swých wždy ochraňugjce: by se wssickni njm chlubili, zwkasstě ti gimž gest Bůh miły, ač mnohau straft magjce. Gežjs! Gežjs! ostřjhá swau cyrkew mikau, w každé zemi, by newzala žadné změny.

8. Co wy žadáte, to ga mám, Bůh we mně, ga w něm přebywám, té smkauwy nezrussj nic: dokudž Gežjs gest Gežjssem, trwati bude w srdcy mém, plamenem laský hořjc. Gežjs! Gežjs! gest we wssém mým negmilegssjm, na negž prawě patřit budu w wěčné slawě.

(1334.) Not. 32. d.

Gak. Ay Pán kraluge ꝛc.

Nepkačtez mnoho, přátelé toho mrtwého těla, nebť ono z ceka nezahynulo, ale wsnuko: shledamek se zase, wssyckni w onom čase.

2. Pán Bůh gak skussj, opatřit dussi, w nebeském trůnu, w otcowském kůnu, tam odpočjwá, wssého wžjwá: Dussek nevmjrá, swědči z pjsem wjra.

3. Když se rozednj ten den poslednj, těko schowané, z prachu powstane, nynj bezdussné, bjdné, neskussné: budek čerstwé, krásné, spanilé, a gasné.

4. Blaze čkowěku, genž toho wěku časné dochází: Neb co mu schází? Pozbyk marnosti, bjd a staroští, má kochánj w Bohu, a w něm radost mnohau.

*5. Twá smrt předrahá, k tomu pomáhá, ó Božj Synu, w smrti hodinu, y nás do nebe, wěřjcý w tebe, pogmi miły Páne: Amen, tak se stane.

(1335.) Not. 27. c.

O Smrti wkrutná, ach což bywáš žakostná, když rozdělenj, w zdegssjm bydlenj

2. Přátel milých činjš, a wssecko diwné měnjš, ay twého cýle krátičké chwjle.

3. Těžkau žakost množjš, když ty koho wmořjš: Tok twá hodina, smutná nowina!

4. Proměňuges také rozkosse wsseligaké, y slawa swěta tu giž odkwětá.

5. Prawo kterézš wzala w rági, tos wykonalá, tedy na mém těle, zgewně a směle.

6. S

6. S přáteky mikými, a s žármutky těžkými, smutně se kaučim, Bohu poraučim.

7. Ay giž se obyrám, wjce wás nevhlydám, přátelé milj, až w onu chwyly.

8. Když přigde k saudu Pán, a nás mocně wzbudj sám, Archangelowa, když zawznj trauba.

9. Tať gest wůle Božj, kteráž wám žakost množj, mně k potěssenj, k wyswobozenj.

10. Z žakáře těžkého, z osydka bábelského, tak gako z leče, když zwěř uteče.

11. Wásse srdce plácze, dusse má weselj se, že přigde právě, k tě wěčné slávě.

12. Giž wás Pánu Bohu, poraučim, wjc nemohu, on rač nám dáti, kam se shledati.

13. Kdež wssyckny wolenj, w nebeském vtěssenj, wždycky zpjwagj, chwálu wzdáwagj.

14. W tě wěčné radosti, w newymkuwné slawnosti: O! degž to Páne, ať se tak stane.

(1136.) Not. 137. c.

PAne giž w pokogi, vslakého w bogi skauhu, odsud propusť, w nebe k rytířstwům pusť, tisse, spasytedlně, wssak wedle wůle twé.

2. Ráď gá chcy zemřjti, w nebi dědic býti, Krystus mně pomáhá, kterého Bůh dáwá, za swětko pohanům, by sšli k wěčným stanům.

3. Tu sem gen bogowal, trpkosti zkussowal, zmuzile přemáhal zké, které sem mjwal, wjru zadržjce, y tak swjtěžce.

4. Musým syc slzeti, bez mjry kwiliti, těžkau cestau gjti, s Křestány chtjc býti, nad hřjchy truchliti, kříž, těžkosť nosyti.

5. A wssak se proměnj Bog a běh na zemi, Bůh mne wyswobodi z zlého, co mne swodj, musý lépe býti, horkosť konec mjti.

6. Pokog nagdu w duchu, wyswobozen z hřjchu, wssého potykánj, bude dokonánj, mne w nebi obkljčj radosť wěčné slkwaucý.

7. Giž mi odložena, (kde berka přepewná,) ta koruna pěkná, z kaśky nam zprawená, tam mě potěssenj, w wěčném oslawenj.

8. Můg spasytel žiw gest, a mne sám chce přewesť, z smrtedlného kúžka tam, kde bolesť wssecka odstaupj gistotně, wzkrjsý mne radostně.

9. Toto těło w slávě musý, k slávě gjti, když mrtwj powstanau, z země, na hlas Pánů, a gá vzřjm Krysta, to gest wěc přegistá.

10. Gemu budu zpjwat, čest, slávu, wždy wzdáwat, chwáliti dobrotu, s swatých wssech gednotau, dobrých wěcý prámen zwelebowat Amen!

(1337.) Not. 227.

Gak. Nastal nám čas welmi.

PAtřjm gen wždy na wůli Božj, nebť mne Bůh w Krystu miluge: Skowo geho, negdrazssj zbožj, když celý swět mne zsužuge. Proťež se smrti ne-

nebogjm, když se gen Bohu přjpowjm, gak Bůh můg chce, stane se, wjm.

2. K tomu sem též na swět zrozeny, abych s Krystem zde potrpěl; Wssak proto negsem zahanbeny, ta těžkost gest wezdegssich těl. Dusse wssak w Bohu zustáwa, we wssem zarmutku tikáwa: gakž Bůh račj, nechť se stáwa.

3. Gestliže hřichy mé mne traudj, genž se we mně rozmnoziky: Mikost wssak Božj w tom se twrdi, že sem mu w Kristu přemiky. Když Duch toliko tu moc má, že w wzkosti swé rozgjmá: gak Bůh můg chce, gest wůle ma.

4. Nu dobrau noc, o wěcy marné! což slibugete nenj nic: Neb swětska rozkoš co kwět wadne, sljbům Bozjm gá wěrjm wjc. A Duch můg wraucně zwokáwa, že nadegi k spasenj má, gakž Bůh můg chce, nechť tak bywá!

5. Widjmť sye mnohé truchlé srdce, že Bůh dopustik tento pad: Y mogi mili smutnj gsauce horky plač wznassj ode wssad. Ale když tak Bůh mjti chce, má důwernost prawj kratce, gakž Bůh račj, nechť gest předce.

6. Bůh w pomoey swé nevstáwa, opatrůge swých wěrných dům: Pokog w zemi y w srdcy dáwá, skrz swaté ewangelium. Protož dj služba poslednj, za mne y wssecky Křestiany, gakž Bůh můg chce, chcy též nynj.

7. Wjm že vmjrám Pánu mému, neb Gežisse se nespustjm: A gistě k dědictwj wěčnému přigdu skrze to gméno, wjm. To potéssenj když gen mám, zpiwati wždy nepřestáwám, když Bůh můg chce, ga vmjrám, Amen.

(1338.) Not. 40. d.

Pochowegmež toto těko, nemagjc staroſti mnoho, neb w saudný den z mrtwých wstane, žiwota wěčného dogde.

2. Z země gest, do země přigde, w poslednj den z země wygde, když znět bude trauba Božj, před hroznym saudem se stawj.

3. Dusse geho žige w Bohu, genž gi zde mikostj hognau ode wssech hřichů zlých obmyk, skrz Krysta Pána wykaupik.

4. Geho bjda, také pšota, k dobrému koncy giž přissla, neb nosyk Krystowo-břjmé: vmřel, a wssak žiw gest wěčně.

5. Dusse žige bez bolesti, těsko gen spj s ljbeznostj, když přigde pán, geg oskawj, žiwotem wěčným obdařj.

6 Zde byko w welké wzkosti, tam bude w wěčné radosti, w swatém pokogi bydljce, gako slunce se smjtjce.

7. Nechmež tedy ho zde spáti, gdeme domů cestau nássj, strogjce se wssyckni za nim, neb

smrt přigde k nám časem swým.

8. Dejž nám to Gežissi Kryste, genžs nás wykaupil zagistě, z mocy dábla, z smrti wěčně, bychom s tebau byli wěčně. Amen.

(1339.) Not. 232.

9. Giž nastáwá ten čas prawě.

WOd smrtedlny pohled na mne, ty gsy žiw y gá sem žil: Co mne, też tobě se stane, cos ty teď, gá gsem prw byl: Gen ty za mnau, ga na před gdu, ach! nezawoď se myslj tu, gakby neměl wmřiti.

2. Připraw se, wmireg swětu, powaž posledni wěcy: aniž pohrdeg wěcy tau, smrti nelze utecy: Nebo co mne potkálo dnes, můž tebě zytra, o tom wěz, aneb toho wečera.

3. Řekneg: mkady gsem gessté, mohu dkauho žiw byti: Nikoli! starys dost předce dussi twau wypustiti: w rychle můž po tobě byti, smrt nechce wěku sšetřiti, gakž chceš myslit ginače?

4. W prawdě hodno litowati, že mnohý w bezpečnosti smi se swodně nadáwati, že newmře w mkádosti: Gesstoť každodenně widi, z přikladu tak mnohých lidi, že mkadi wmirágj.

5. Gak často dchneš, tuť musy dil žiwota s tim odgiti; daleky wěris smrti cyl, a hle brz más wmřiti: Hrob o tisyc kroků měřis: Nenit o geden! newěřis? an smrt w. ňadrach swych nosys.

6. Řekneg: Gsem čerstwy zdrawě, mám dobrau chuť k gedenj: Ach snadť tě hodiny prawě pokogit odměřeny: smrt horka każdý den tobě chleb podáwá, žiwě k sobě, připraw se k wmiranj.

7. Twůg žiwot gest pěná, dym gen, wosk, smih, slin, aneb rosa: Gako listi neb marný sen, co kwět, když podtne kosa: když se negmeň nadáwáme, tuť wssechněm dobrau noc dáme, gak bychom tu nebyli.

8. Protož když žiw gsy, žiw buď tak, by mohl sstásstně zemřiti: Nebo newjs kdy, kde, a gak smrt ná tě můž přigjti: Ach mysl gen zpět, měg sšetřenj, že tě każde okamženj k wěčnosti zprowozuge.

9. Tu byť byl hotow, neb nebyl, wždy musys wandrowati; když giž dogde žiwota cyl, mať se gak ginym stati: Protož tu wystrahu přigmj, že tak bude twé wzkřissenj, kteraka y smrt byla.

10. Ach nemysli: nic to nenj: budu činit pokanj, když mi nemoc smrt nadměni, wždy dogdu smikowánj: Kdo wj, gestli nemoc přigde? aneb nahle dusse wygde: Kdožť tam pomůž bjdnemu?

11. Nad to, kdo se těssi w břissich,

hřjssich, a na mikost spolihá: Nemikosrdně pro ten hřich smržen w pekło objhá: protoż ge se wmjrati, żiw gsa, aby mohł ostati, kdyż Bůh świt saudit bude.

12. K smrti budiż připraweny, by srdce twé myslilo: Kdybych teď byl zachwaceny, gakż by se mi zdałiło? Mohlizbych tak k hrobu gjti? před Bohem postawen byti? také smrt żiwotem bude.

13. Kdyż se Bůh ráči zgewiti, budeš smrti sprosstěny: on tě chce k sobě pogiti, by byl wěčně spasen: připraw se, wmysl sobě; smrt tě čeka, giż w tě době: pomni na smrt čkowěče!

(1340.) Not. 15. a.

Při pohřebu djtek.

Gak. Pamatugmež wssickny ꝛc.

NOzwažugmež giż Křesťané wěrnj mikost bożskau kterauż s námi čini, téż y s djtkami nassimi.

2. Że nechce zatracenj żádněho, raduge se z spasenj każdého čkowěka na świt přissłeho.

3. Protoż sobě násse małe djtky z świta wybjrá gakożto kwitky, wede w radostné přibytky.

4. Zde gich sobě skrz Křest připoguge, Králowstwj nebeské přiwłastnuge, wěčným dědictwjm daruge.

5. Co potěssenégssího můż byti rodičům, gáko ten pokład mjti, w nebi složený nagjti.

6. Kteřjż w wjře Krysta setrwáme, s nimi se ssłastně w nebi shledame, radost hognégssj přigmeme.

7. O wěrmež my tomu wssickny cele, což dał Pán Bůh, że to każdé chwile můż wzyti, y djtky małé.

8. Protoż gich sobě nepřiwłastnugme, nad Pánem Bohem nenařjkegme, což nám dał, zase mu wraime.

9. Rozwažugice, proč nám dał djtky, że aby skrz ně chwálen byl wżdycky, zde, také wěky po wssecky.

10. Chce abyż nich dědicowě byli, w wěčné sławě s nim se radowali, což gim slibił to přigali.

11. Komuż Pán Bůh ráčil djtky dati, gakýż wětssj pokład může mjti, než w nebi swé mikě dětj.

12. To pak negmenssj gest pożehnánj, kdyż w dědictwj gegich wkládnau oni, po nich, zde na této zemi.

13. Neb newjme zůstanauli w prawdě, statek gim spjsse pomůże k bjdě, nežli k dobrému přiwede.

14. Z ssłastné smrti djtek se radugme, Pána Boha srdečně żádegme, at nás k nim w nebe powede.

15. Otče pro Gežjsse Syna swého, degž nám setrwánj w

wjře geho, přiwed do Králowstwj swého.

(1341.) Not. 40. d.

Gako: Pochowegmež toto ꝛc. Obžehnegme se s tjm těkem, pochowegme ho s pokogem, w naděgi toho wzkřjsseni, na Syonu přebywánj.

2. Schowáwáť se porussenė, wstane k saudu oslawenė, pochowáwáť se smrtedlnė, tudjž bude nesmrtedlnė.

3. Z zemė gest wzáto, k zemi gde, Duchownj z zemė wen wygde, když Anģel w traubu posledni hlas Syna Božjho zawznj.

4. Wstaňte mrtwj, nemeškegte, wstaňte, k saudu pospjchegte, dosti ste leżeli w zemi, wěrnj, budtež oslaweni.

5. W těchto se my skowjch těssme, w prácy dobré se posylňme, hotowj toho čekegme, k saudu Páua dočekegme. Amen.

(1342.) Not. 258. a.

Gako: Z celého srdce swého ꝛc.

Smrt hořka na swět přissla, z dábelské zawisti: A k zkaze zase přissla, z nesmirné mikosti, Otce nebeského, kteryž na swět Syna dak, a za nas wypkatu wzak, z poslussenstwj geho.

2. Tak gsme od smrti wěčné draze wykaupenj: Ale negsme od časné smrti wyprossténj: Ta nam wždy zustáwá (aż do skonánj swěta) za neprawost pokuta wždy nas očekáwá.

3. Smrt wssecky summau bere, knižata y Krale, Pány, slawné rytiře, často nenádale. Genž chtj žiwj byti, a dobrau wůli mjti, rozkosse prowoditi, wssak musy zemřiti.

4. Smrt hořka, ach gak hrozna gest člowěku zlému: Ale mile radostna Křesťanu wěrnému! Zlym gest k zatracenj, ale wěrnym k spasenj, genž w Páně wmučenj magj důwěrenj.

5. A protož smrti geho wssicknj wděčnj budme: Z slowa geho swatého, sami sebe sudme. Hřjchům zde zemrauce, služme Bohu sámému, a ne těku hřjssnému, swět opaussťegice.

6. Tak se nebudem bati posledni hodiny: Když se budeme brati z zdegssjho bydlenj. Krystus nas zastáne, když budem wmirati, w hrobě odpočiwati, oni při nas zůstane.

7. Neb on sám za nas hřjssně smrt račil trpěti, z kaského pauhě nesmirně, tak nám chtě prospěti. Protož wssicknj rceme z srdcy pro hřjch potřenych, y w Duchu zarmaucenych, a tak to zwolegme:

8. O Gezu Kryste Páne, pro twé wmučenj, nechť se nam hřjssným stane hřjchů odpusstěnj! Wem nas, kdež přebywáš, na trůnu Otce swého, do Kralowstwj wěčného, tám kdež swau slawu máš, Amen.

(1343.)

(1343.) Not. 163. b.

G. Otče náš, genž w Nebi ꝛc.

Ted gá zde bjdný čerwjček, spjm w pokogném kúžku wsecek: Těko mě zemi oddawám, až do dně w němž zas wstáti mám: Tobě Gežjssi dussi mau dak sem, krwj twau skropenau.

2. Tys stwořitel, wykupitel, múg gedinký potěssitel: W těi sem wěřik konečně, s tebau chcy bhti bezpečně: A tak žádného giného negsem, kromě Bóha mého.

3. Když gest twúg čas Páne Kryste, přigd, neb geg znáš neglép gistě: Ze sna mne probud wesele, přičti k počtu swatých cele: S nimižbych twář twau spatřiti mohl, y wěčnau radost mjti.

4. Zehnegž wás Bůh bratřj mjli, s sestrami w Krystu, w tu chwjli: W pokogi se od wás kaučjm, geho mocy wás poraučjm. Bůh nam to deg wssem spokečně, bychom s Krystem byli wěčně.

(1344.) Not. 173. c.

Gak. Obcerstwiž mne o spasyt.

Ted w kúně Bożim odpočiwám, do hrobu sem skožil kosti, w kásce Krystowé se zahřjwám, newjm o žádné těžkosti, tám sem mako měk oddechnutj, zde mám w Bohu odpočinutj.

2. Zde má dusse wssého wjwá, čehož sem žádal y wjře, zde studně žiwota wypkywá, z niž mám skadkost w hogné mjře: Moře radosti mě gest w Bohu, w něm mě srdce má hognost mnohau.

3. Vnawenė těko spj w zemi, spj, dokud mne Bůh newzbudi, potom se postawj se wssemi (wssak oskawenymi) audy: s welikau radosti powstane, púgde semnau na swadbu Páne.

4. Támě mne bude Božj beranek pasti na poli bezpečném; tamě gest giž připraweny stanek pro mne, w žiwosté tom wěčném, w němž sem ga giž dědic zapsany, neminek mne žiwot žadány.

5. Wy, genž zde skzy wylewate, wzhledněte wzhúru do nebe! ačk gesstě skrz Mara* gjt máte, nestěžugte toho sobě; brz spatřjte mě wěčné sstěstj, lepeg mi se nemohlo swesti. A. 2 Mogž. 15, 23.

(1345.) Not. 163. b.

Zehnánj při hrobu schowanégo dstěte.

Tuť gá ležim čerwjk maky, pokog w zemi bera skáky: Až do dně wzkrissenj mého, y wssechnėch wás wekegného. Dussi poručik sem tobě, Kryste, wykaupils mne sobě. :,:

2. Tys sám mne múg Boże stwořik, ty we mně sám žiwot složik. Gá též tobě gen samému byk sem k wúli Bohu swému. Tak práwa ke mně žád-

ného žádný nemá krom Boha mého. :,:

3. Přiď pro mne Páne Gežissi, když se vkážeš s swau ržissi. Wzbud mne mocy swého hlasu, připustě mne k swatých kosu. Kterýž patřit budau wěčně na slawu twau w nebi wděčně :,:

4. Bůh wás žehneg giž bratřjčky! mi kymi mymi sestřičky! Bůh zapkať, že ste z kásky swé dowedli mne w mjstečko mé. Degž Bůh ať po zdegssj strasti spatřjme se w wěčné wkasti :,:

(1346.) Not. 362.

V Prostřed wěku swého, smrtj gsauc skljčenj: Kdež ochránce gakého, dogdem k spomogenj? Tě Páne náš gediný: litugemť stářj y malj, že sme tě kdy hněwali, swatý Páne Boże, swatý sylný Boże, swatý mikosrdný spasyteli, ty wěčný Boże, račiž nás chrániti, když chce smrt shltiti, Kyrye eleyson.

2. V prostřed smrti ljtě, když y pekko strassj: Kdož nám bude w chwjli tě, kdo pomocý nássi? Ty Páne náš gediný: Ty sám lituges z mikosti, nássich bjd a žakostj: swatý Páne Boże, swatý sylný Boże, swatý mikosrdný spasyteli, ty wěčný Boże, neněcheg nás w strasti, pekelné propasti, Kyrye eleyson.

3. V prostřed muk pekelných, hřjchowé nás stamj: Kdo nás, bolestj plných, těch žalářů zbawj? Ty Páne náš gediný, wyliks krew swau hned w hognosti, za násse neprawosti: swatý Páne Boże, swatý sylný Boże, swatý mikosrdný spasyteli, ty wěčný Boże, nedeg nám padnauti, když wjru hřjch rmautj, Kyrye eleyson.

(1347.) Not. 40. d.

Gako: Rozžehnegme se s tim.

Wšajmež život smrtedlnosti, kterak pomigj w rychlosti, přjklad toho při těch mámě, kterež k hrobu sprowážyme.

2. An zbawenj cytedlnosti, wssj krásy vssiechtikosti, samým tělem nám přjtomnj, a k lidem málo podobnj.

3. Lahodné na swětě wěcy, nic gim nemohau pomocy, přestakoť gich vjjwánj, přissel čas odpočiwánj.

4. Skáwa swěta, y bohatstwj, čest, maudrost, y důstogenwj, tak při smrti konce dogdau, lidé od nich w hroby půgdau.

5. O mocy Božj přediwná, gaks nehotowým protiwná, neb se na nic neohljdáš, když ty gen swůg čas whljdáš.

6. Hyneť mkadý y starý wěk, a když gest na swětě kolwěk, gako prudká woda plyne, gsa smrtedlný brzo mine.

7. Ano kwjtj z gara krásně, a neb slunce we dne gasně, mračnem bywá zastjněno, kwjtj s trâwau posečeno.

8. Lapen když ptâk w lese bywa,

wā, pěknoſt mu nic neproſpjwá, muſyť gat gſa, wěznému býti, a neb náſylně vmřiti.

9. Bywáť též wſſecko daremně, což zde libé a pohodlné, nezſtaupjť s námi w hrob ſláwa, ginyť tu způſob naſtáwá.

10. Nelzeť nám toho vgiti, ni před ſmrti kde ſe ſkrýti, mať k nám ke wſſem předce práwo, gakž geſt gj w rági wydáno.

11. A protož hotowu býti, (by mohl s potěſſenjm gíti,) geſt potřebj z nás každému, neodpuſtiť nijádnému.

12. Jobať příkladu ſwatého, wezmi každý z ſrdce ctného, rcyž Pán dáť, Pán může wzyti, žiwot nás kdy chce odnjti.

13. Wſſeckoť geſt to w mocy geho, oně zna člowěka každého, počet dnů, čas, dokonánj kratičkého putowánj.

* 14. Proſmeť my geho miloſti, gſauce w bjdně ſmrtedlnoſti, ať nás z nj wyſwobozuge, žiwotem ſlawný daruge.

(1348.) Not. 40 d.

K Hrobu přigdauc s Člowěkem Křeſtanſkým.

Grunt Božj zrnečko wſegme, a nábožně zapjwegme o naděgi weſelého z mrtwých wſtánj ſpokogného.

2. Z země poſſka lidſká těla, w néž moc Božj Ducha wleka: Duch tedy k Bohu gde zaſe, w zemi těło ſchowáwá ſe.

3. Kdež nezhyne, ale ſe zas nagde giſtotně w onen čas, když trauba Archangelowa zawznj přemocně w ta ſlowa:

4. Wſtańte mrtwj. Podte k ſaudu! kdež hned těla ſwatých budau ſláwy bleſkem přiodjna, neſmrtedlnoſtj přiſlúbna.

5. Těſſmeť ſe těmito ſlowy, a každý hled býť hotowý na ſmrt y ſaud oſtatnj ten: Degť to Boże wſſechněm! Amen.

(1349.) Not. 40. d.

Gako: Páne přiſpěg k mé ꝛc.

Jmť gá že mág wykupitel, wěčné ſmrti ſám zprowitel, žiw geſt a s Otcem králuge, a mne mocý ſwau zdržuge.

2. Wjm že při poſlednjm ſaudu, z prachu země wzkřiſſen budu, přigmu těło oſlawené, w nowau kůži oblečené.

3. Whljdám Boha w ſwém těle, tomuť gá wždy wěřim cele, že tyto wlaſtnj oči mě ſpatřj Boha, a ne giné.

4. Ta naděge geſt ſkrožena, a w ſrdcy mém wkořeněna, že ten, gemuž ſem wwěřik, geſt mocný, aby mne wzkřiſyť.

5. W němť nepadnu w zahanbenj, ale přigdu k oſlawenj, neb mne wezme ſám pro ſebe, s Duſſi y s tělem do nebe.

6. Tjm ſe těſſil Job ſrdečně, gſa w nemocy nebezpečně, ſtratiw před tjm wſſecken ſtatek, k tomu deſatero djtek.

7. Dokladage y to w ten

čas, Pán Bůh dal, Pán Bůh odgal zas, budiž geho swaté gména, po wssecky wěky chwáleno.

8. Y my na to pamatugme, zármutkú swých vlewugme, bez wůle Božj ani wlas nespadne nám, wěř každý z nás.

9. Beřeli Bůh nášse ditky, wwodj ae w swé přibytky, při wzkříssenj zas ge wrátj, y negmenssj se nestratj.

10. Gestliže kaucj manžely, neb giné blizké přátely, w nebi zas ge wssecky spogj, w skáwě, w radosti, w pokogi.

11. Poněwadž tedy to známe, nebudmeż gako pohané, kteřijž plakali bez mjry, nemagice žádné wjry.

12. O Boże w tě dauffagjcých, potěš wssech srdcý klagjcých, gegich zármutek a žalost, proměň w spasytedlnau radost.

13. Nám také při naššj smrti, rač tě mikosti popřjti, abychom sstastně skonali, k tobě se wssickni dostali.

14. Amen wěřjme srdečně, že Bůh dá nám to konečně, kterýž buď ze wsseho chwáleu, nynj y na wěky, Amen.

(1350.) Not. 40. c.

G. Rozžehnegme se s tým ꝛc.

Wssyckni w tomto sprowozenj, wizmeż rychlé proměnčnj, tohoto žiwota naššeho, smrtedlnosti poddaného.

2. Co gsme aneb co budeme, prwé než se nadějeme, tot nám tento mrtwý zgewugé, za sebau nás wssecký zůwe.

3. Tak člowěk na swět narozen, bjdau, pšotau gsa naplněn, gako polnj kwět tudjž mine, tak sláwa geho pomine.

4. Dnes bude zdrawý ochotný, w malém hned času nemocný, w tom chtěg neb nechtěg z swěta musý, tak smrt wssem na hrdle wisý.

5. A to wssé pro hřich prwnjho, Adama Otce naššeho, z geho hřichu smrt na swět přjssla, paušiwj nade wssemi dossla.

6. Protož Adama y Ewu, potom gich rodinu wsseckau, wmořila a gesstě mořj, co živého w swětě wjdj.

7. Nebyl žadný ani nenj, by se mohl wkryti před nj, wtjkánj za smych činj, každého kdy chce wbonj.

8. Nessanuge wrozených, Krásných, bohatých, wměkých, nic mkadého, ani starého, bere do hrobu každého.

9. Čehož wssyckni zakusyli, kteřjkoli w swětě byli, počnauc od Cýsařů a Králů, neb gak koli slawných Pánů.

10. Kde gich sláwa? kde gich Pýcha? Nadhernost. marnost wsseliká? wssecky smrt z swěta wyhnala, gak gen kde koho zastala.

11. Byl Ssakomaun negmandřegssj, Absolon byl negpěknějssj, sylný Samson negwdatnějssj,

nëgssi, Holoffernes negpyssnëgssj.

12. Wssak ti sewssjm gsau zemřeli, gakoby nikdy nebyli, ge y ginė gestik zmořika, na onen swět sprowodika.

* 13. O Kryste spasyteli nás, genj mdkobu nássi dobře znáš, deg nám na smrt wždycky pomnëti, w prawė wiře setrwati.

14. W posledni nássi hodinu, prosyme tė Božj Synu, přigmiž dusse násse w swé ruce, budiž sám gegich ochránce.

15. Ať po zdegssjm pracowánj, w twėm wėčnėm odpočiwánj, tė chwáljme, nebs toho hoden, až na wěky wěkůw, Amen.

(1351.) Not. 101.

VZkřjssenj čekegme tohoto těla, o němž wěřjme, že w něm gistotnė Boha vzřjme, Kryste w čás, spasyž nás, ať wėčnė nezhyneme. Mat. 25, 41.

2. Těko mrtwė w zemi kkade se, geho dusse gest w nebi, kdežto nižadnė bolesti nenj, radůg se hřjssniče, žádnė tam nauze nenj. Zgew. 21, 27.

3. Za nimi půgdeme, s nimi wssak z swých hrobůw wen wygdemė, k hlasu Archangela: Podte z zemė! Kryste náš, přigmiž nas tam, kdež wssėho hognost máš.

4. Degž Páne dogjti radosti, po wzdegssj žalosti, skraussenė prosyme twė mikosti, tys Pánem, když staném před tebau, spas nás, Amen.

(1352.) Not. 34. a.

G. Bychom sobė wzpomjnali.

SPominegmež wssyckni wěrnj, w tomto sprowázenj, o smrtedlnosti čkowėka, kratičkėho wėka.

2. Čkowėk na swėt narozený, bjdau naplněný, pro čkowėka prwnjho pád, w rozličnė zlé wpadk.

3. Zmjsla rágskėho gest wyhnan, w těžkė pokuty dán, odporný Bohu učinėn, a hodnė zatracen.

4. Pán Bůh nad tauto bjdnosti, hnut dobrotiwosti, ljtost s mikosti wkázák, toho gest dokázak.

5. Poslaw na swėt Syna swėho, a welmi mikėho, wydak geg w pokuty časnė, pro nás hřjchem gatė.

6. Aby swau strastnau nemocy, zdrawj wrátik s mocy, a též smrtj swau zkazyk smrt, a nawrátik žiwot.

7. Blaze, kohož Bůh přigjmá, Synu swėmu dáwá, aby ho zde wčasten byk, w něm nadėge nabyk.

8. A přissek w prwnj wzkřjssenj, y w něm k setrwánj, ten wygda z zdegssj bjdnosti, gdež k wėčnė radosti.

9. Neb k mikosti gsa přiwedeu, s Bohem byk zde spogen,

Duchem obdařen swobody, býti sſek w wěčné hody.

10. Z radosti k tomu chwátage, sſawu přigjmagé, po zdegſſich mnohých vzkostech, w nebeſkých ſlawnoſtech.

11. Páne degž nám setrwánj, w prawdě, do skonánj, ať můžem ſſtaſtně vmřjti, s tebau w nebi býti.

O wzkříssenj z mrtwých a posledním Saudu.

(1353.) Not. 40. d.

Wližit se giž wěčné Léto, Křeſtané znamenegte to: Wykupitel duſſj nášſſich gde, pozdwjhněte hlaw wáſſich. Magjc zřenj, na znamenj, ktеráž gſau při wſſem ſtwořenj.

Matth. 24.

2. Giž nebe doſt diwné bywá, ſlunce, meſýc se zatmjwá: Hwězdy w mocy swé kleſagj, zázrakowé naſtáwagj: y Země se někdy třeſe, a nebe pohybuge ſe.

3. Maře hrozný zwuk wydáwá: wlnobitjm zkazu dawá: Wjtr, powětřj, bauřky, wody, přinášſegj ſtrach y ſſkody. Na zemi pak, wſſe geſt opak, ach! pohleďte, nenili tak?

4. Swůdce, roty, ſekty, bludy, bábel rozſák, w cýrkwi wſſudy: Hlad, mor, boge, y daň lidu, přinaſſj nám čaſtau bjdu. Wůbec zkoſti, bezpečnoſti, geſt co za dnů Noé doſti.

5. Giž ſtwořenj chce w swobodu, kká, pracuge ku porodu: Giž Turecké ty potwory, trápj Jzraelſké hory: A wſſak w bogi, neoſtogj, Pán Gežjš na ně ſe ſtrogj.

6. Giž geſt ſlowem Páně Kryſta zgewena zkoſt swěta giſta: Po wſſem swěte giž rozſate, geſt Ewangelium ſwaté. Skrz to zbožj, cýrkew množj z národů mnohých Syn Božj.

7. Y což tedy činjme, poněwadž to wſſe widjme? Skowo Páně dáwá znáti, že ſe nemáme lekati. Něb bratr náš, geſt Meſſjáš, a ten bude y ſaudce náš.

8. Ach Pane přigď, přigď Gežiſſi, ſe wſſj swau Angelſkau křiſſi: Wſſak zde prwě z swé miloſti, odpuſť nášſe neprawoſti. Páne přiſpěg, neprodléweg, a radoſť nebeſkau nám deg!

(1354.) Not. 34. a.

Gako: Když byl P. Gežiš ꝛc.

Wychom ſobě zpominali, co nás má potkati, mnozý lidé ſkyſſice to, měliby plakati.

2. Wědauc, že máme zemřjti, wſſyckni w zemi býti, hrozného ſaudu čekati, hřjſſnj w pekle lkati.

3. O bychom na to pomněli, ſmutnj bychom byli, hřjchů bychom

chom nečinili, ge w mrzkosti měli.

4. Prawjť nám swatj prorocy, přigde o půl nocy! Třebať nám swětka chystati, neb tma bywá w nocy.

5. Wkajilit k prodáwačům, zmeſſkáni budeme, budauli brány zawřené, kudy tam wegdeme?

6. Budau hřissnicy wokati, řkauc, Páne, puſt nás tam! gjmžto Pán Kryſtus odpowj: zagiſte nás neznám.

7. Nakupmež toho olege, w tyto krátké časy, wjra, láſká a nadége, w srdcých býti muſy.

8. Když přigde Pán Bůh w saudný den, wſtáneme z hrobu wen; Tu wſſecka ržiſſe nebeſká ſtáti bude při něm.

9. Wſſyckni to ſkyſſeti budau: Wſtaňte, podte k saudu! Wſſecky ſkutky zké y dobré, poneſeme s ſebau.

10. Muſýme počet wydati, ze wſſého činěnj, z každého ſlowa prázdného, z marného myſſlenj.

11. Rozkáže Pán Bůh w saudný den, wſſem hřissným z hrobů wen, tuiby ſe giž welmi rád ſkryl, před Pánem ne geden.

12. Stanau dobří na prawicy, a zlj na lewicy, tuť ge Angelé rozkaučj, co kozky od owcy.

13. Budau ſe hřissní ſtyděti, kářj y modkářj, třeſauc ſe před Pánem Bohem, geho ſwatau twář.

14. Wſlyſſjť hřissnjcy w ten čas, přewelmi hrozný hlas; Budau wokati na hory, řkauce, přikregte nás.

15. Nemilosrdnj tu ſtanau, wymkauwat ſe Pánu, wſſyckni bábkowé přigdauce, do pekla ge wtáhnau.

16. Do propaſti, do temnoſti, do wěčné žakoſti, kdež nikdy konce nebude, welikých boleſtj.

17. Ach, naſtogte, na zkých žiwot, že gſan ſe zrodili! lepeť by bylo hřissnjkům, býť nikda nebyli.

18. Sprawedliwj také ſtanau, w swé wſtawičnoſti, proti těm genž ge trápili, gich náſylim brali.

19. Milosrdným Pán Bůh řekne, podte požehnanj, do Králowſtwj Otce mého, wám připraweného.

20. Protož my milj Křeſtané, ſlyſſte to zpjwánj, pomněme každěj na swau smrt, y na ten hrozný saud.

21. Utečme ſe k Gežiſſowi, pokánj činice, hotowi geſt ſe smilowati, genom wjc nehřeſſme. Amen.

Ginak.

(1355.) Not. 34. a.

Gak. Nuž s ważnoſti rozgim.

Wſſ lide na to pomněli, co ge má potkati, bazeň Božj w ſe přigmauce, galiby ſe kati.

2. Wědauc že máme zemřjti, wſſickni

wssickni w zemi byti, Božího saudu čekati, hřissnj w pekle kkati.

3. Kdož sobě to předkladagj, na to prohledagj, tiť se warugj wssech hřichů, y každých zkých skutků.

4. Neb když Bůh přigde w saudny den, wstaneme zhrobu wen, tuť wssecka ržisse nebeska stati bude při něm.

5. Wssickni to skyssseti budau? Wstaňte! pogte k saudu, wssecky skutky zkė y dobrė poneseme s sebau.

6. Musyme počet wydati ze wssého činěnj, z každého slowá prazdněho, marněho myssllenj.

7. Rozkažeť Pán Bůh w saudny den wssem hřissnym z dobrých men, tu kdež bude plač očima, a sskřehot zubama.

8. Stanauť dobřj na prawicy, a zli na lewicy, tuť ge Angelė rozkaučj, co kozły od owcy.

9. Budauť se hřissnj stydėti, khařj a modlařj, třesauc se před Pánem Bohem, geho hroznau twářj.

10. Vslyssjť bezbožnj w ten čas, přewelmi hrozny hlás, budau wolati na hory, řkauce: přikrygte nas.

11. Nemilosrdnj tu stanau, k zprawy dánj Panu, hřichy pak a neprawosti do pekla ge wtahnau.

12. Do propasti, do temnosti do wěčné žalosti, kdež nikdy konce nebude welikých bolesti.

13. Ach nastogte na zkých žiwot, že gsau se zrodili! lepėiby hřissnikům byko, byť nikdy nebyli.

14. Sprawedliwj wssickni stanau, w swė wstawičnosti, proti wssem swym nasylnikům, k gich wěčné žalosti. Maudr. 5, 1-12.

15. Milosrdnym tu Pán Bůh dj: podtež požehnánj, do Krallowstwj Otce meho, wam připrawenėho.

16. Protož my wssickni Křesťané, skyssjeta zpiwánj, pomněmež každy na swau smrt, y na poslednj saud. Amen.

(1356.) Not. 40. d.

Porádek Dně saudněho.

Gežiš Krystus Král negwyssšj, přigde sem s nebeskau ržisšj, k saudu wssech žiwých y mrtwých, podlė hlasů pjsem swatých.

2. Přichodu swého znamenj předpowjdáť w swém včenj, po nichž mă znamenăn býti, a gižť neprodlj přigiti:

3. Neboť se mnohă splnika, y prawda Božj zgewika, na skonánj swėta toho, k zkáze Antykrysta zkého.

4. Ewangelium národům káže se, aby w Božj dům odewssad se shromáždili, na hodech Pánė slolili.

5. Když se počet wěrných skoná, zkost hřissniků se dokoná,

zstaupj

zstaupj z nebe k nám Kryſtus Pán, s zwukem a traubau Božj sám.

6. K gehožto hěmotnému hlasu wstanau mrtwj toho času, pohnauť se mocy nebeské, wssecko rytjřstwo Angelské,

7. Předcházegjc swého Pána: tuť bude moc geho slawná, půgdeť w obkacých nebeských, w přediwných welebnostech swých.

8. A tu hned za tjm w swé slawě, posadj se w magestátě, na stolicy welebnosti, s přenáramnau swau mocnostj.

9. Wssicknj Lidé před něg půgdau, mnozý těžkých strachů dogdau, k saudu hroznému se strogjc, swědomj swá připrawugjc.

10. Tuť oswjtj srdce temná, we wssem skrytém čině zgewná, w sprawedlnosti a neb w zkosti, gakž kdo byl w wnitř w tagnosti.

11. Tuť každému bude nowo wsseligaké prázdné slowo, z něhož počet kázti musý, každéhoť se djko zkusý.

12. Tu před geho obljčegem, přenižádným obyčegem giž se newymkuwj člowěk, buď Král, Knjže, kdokoliwěk.

13. Nebť nebude osob dbáti, ani darů přigjmati, ale co kdo zde směl sýti, toť tam gistě bude žjti.

14. Wssecký Bůh po skutcých pozná, tuť bude žakost přehroznáť, každýť musý před nim státi, sprawedliwau swau mzdu bráti:

15. Když rozsaudj wssecky prawě, hřjssné k mukám, wěrné k slawě: swým přiswědčj pozehnánj, newěřjcým preč zahnánj.

16. Což my wsse z wjry držjce, budmeť wstawičnj bdjce w modljtbách, w dobrém činěnj, čekagjc Pána k sauzenj.

17. O Pane degž nám wtěcy wssech těch zlých, přehroznýchť wěcý, genž magj swětu přigjti, rač nás k swé prawicy wzýti.

(1357.) Not. 40. d.

O desýti pannách, pěti maudrych a pěti bláznowých.

Gak. Gezjš Kryſtus Král

TDyž čas přigde dne saudného, od Boha wložené ho, Kryſtus Pán sem na swět zstaupj, před sebau mocně zatraubj.

2. Aby mrtwj z mrtwých wstali, před něg se nagjti dali, starj, mladj, také děti, neb tu wssecky chce widěti.

3. Takž hned dobřj y zlj wstanau, před swým hroznýmť saudcým stanau, rozděleni na dwě gsauce, swě s sebau skutky nesauce.

4. A tehdážť budau kryſtowě splněna zřetedlně slowa, kteráž o pannách desýti mluwě, račil zlé děsyti.

5. Neb tu wssicknj se brogiti budau, lampy swé strogiti, aby sšli w střjc nebeskému Kryſtu ženichowi swému.

6. Kdežto Pánny ty bláznowě,

wé, prawdy Bozj nedbanliwé, počnau welmi nařkati, k opatrnym tak wokati:

7. Ach vdělte nám olege, gimž Bůh w srdce wěrných lege dary swé, wzácna činjcý, ať y my sme též swjtjcý.

8. Reknau opatrné panny: aby nedostatek sskodný olege na nás nepřissel, Páu bez olege nenassel,

9. Gděte radssj k prodawačům, dussi wassich trosstowačům: Wssak ste na zewnitřnjm stáky, a prawdy wnitřnj nedbaky.

10. Y stalo se když ony sšky, k maudrým hned nowiny přissky, ay ženich gde, berte se w stře, giž na nic nečekegte wjc.

11. Kterež když wyssky w stře gemu, w powětřj k saudu gdaucýmu, na prawicy postaweny, a do wěčných bran pusstěny.

12. Bláznowé panny přissedsse, zawřenau bránu widěwsse, leknau se, že nelze wgjti; a newědauc kam se djti,

13. Počnau na Pána wokati, by se ráčil smilowati, otewra prawice bránu, nedák býti preč zahnánu.

14. Kterýž gim přjsně odpowj, z králowstwj swého wypowj, řka: Gděte ode mne preč tam, w wás gá wnitřnj prawdy neznám

15. Wjry, káky, y naděge: Protoť se wám tento děge odsudek na zatracenj: gděžť k wěčnému mučenj.

16. O Kryste pro swau dobrotu, pomož k wnitřnjmu žiwotu, deg nám wjry prawdu mjti, potom k tobě w nebe wgjti.

(1358.) Nov. 40. d.

Gak. Skussekoť by nám to ꝛc. Když Pán Gežjš přigde k Saudu, w dwém rozdjlu lidé budau, gedni hřjssnj, druzý dobřj, kdo co činil, každý wzřj.

2. Dobřj stanau na prawicy, ale hřjssnj na lewicy, neb ge rozdělj Angelé, hledjc na zké nemesele.

3. Y řekne swým Pán kaskawě: Wy gste mě owěčky prawě, neb ste mi wěrně slaužili, mnohá pohodlj činili.

4. Lačného a žjžnitého žiwili ste, z statku swého, pocestného gste přigali, nahého rauchem oděli.

5. W nemocech, také w wězenj, přissli ste mi k potěssenj: Podtež, wkládněte kralowstwjm, od wěků wám připrawenym.

6. Odpowědj na to wěrnj, w swých skutcých negsauce chlubnj: Páne, kdy sme tě widěli, a takau službu činili?

7. K njmž opět Pán řekne mile, co ste koli které chwjle, negmenssjmu z mých činili, y mně ste tjm posslauzili.

8. Zkým pak na lewicy powj, wy gste kozlowé dáblowj, nechtěli ste mi slaužiti, když byl čas dobře činiti.

9. Neb

9. Neb nahý a kačný byl sem, od wás odewu neměl sem, ani gidka ani pitj, ni w domu odpočinutj.

10. W nemocech a neb w wězenj, nepřissli gste k potěssenj: Protož gděte do muk wěčných, mrzkým ďáblům připrawenych.

11. Bezbožni s mnohau zakostj, (gakž zwykli wymkauwat zkosti,) řeknau: Když sme tě widěli, a tobě skauzit nechtěli?

12. Odpowj gim, co ste mému nečinili negmenssjmu, toho ste y mně samému, nečinili Pánu swému.

13. W tom počnau hned naříkati, hřissnjcy, hrozně wokati: Auwech, běda nám nessťastným, a na wěky zatracenym!

14. Ach! že sme nechtěli mjti, budaucých wěcý w paměti! běda že sme se zrodili, ó bychom nikdá nebyli.

15. Co nám hodowánj skwosiné, tance, frege y hry zkostné, co přinessla pýcha také, a rozkosse wsseligaké?

16. Dychtěli sme po bohatstwj, za hřich nemagic kakomstwj, giž bychom radi dáwali, než statkowě kde zůstali?

17. Nássi slawnj tytulowé, přednj w swětě přadowé, wrchnosti, w něž sme dauffali, prone Boha opaussťeli,

18. Zdaliž nám nynj pomohau, a neb z pekla nás wymohau? gak wjtr, stjn, pták, a neb střela, wssecka moc, sláwá zmizela.

19. Ach běda nám zkořečenym, a na wěky odsauzenym, hle! ti, gež sme zhlehowali, Synowé Božjj zůstali!

20. Ale to pozdnj wolánj, neobdržj smilowánj, musý do ohně wěčného, s hauffem hroznym ďábka zlého.

21. O Gežissi Páne miky, dežť abychom w každau chwjli, na twůg saud pamatowali, z wjry w dobrém pracowali.

22. Odpuss násse neprawosti, deg byt w nebesých z mikosti, ať nás mine wěčný plamen, wssak gsy nás Spasytel! Amen.

(1359.) Not. 9. c.

TDyž ten přigde přehrozný den, a swět tento spálj oheň, totiž onen w posledni den.

2. Zahěmj trauba hroznym zwůkem, postawj mrtwé před saudcem, Synem Božjm Pánem Krystem.

3. Tuť se musý postawiti, Král y žebrák před nim státi, počet ze wsseho činiti.

4. Tuť sotwa y spraweďliwý praw zůstane a bezpečný: co se tobě stane hřissný?

5. Zdaliž budeš některého žádat na pomoc swatého, nemáš užitku žádného.

6. Pakli se swým skutkům uffáš, a na Krysta nespolihás, wěz to gistě, že se sklamáš.

7. Ani pústy, putowánj, ani lid-

lidské nařizenj, před tim saudcem neostogj.

8. Než kteřj dobře činili, přednē w Krysta wiru měli, ortel slyssj welmi miký:

9. Byl sem nahý, kacný, zjznic, w lidech chudobných k wám chodic, pohodlj w wás wždy magic.

10. Protož mogi wywolenj, podte, wemte žiwot wěčný, kterýž gest wám připrawený.

11. Nemilosrdným pak řekne: gděte kozkowē do ohně, w němž hořeti máte wěčně.

12. Protož geden každý člowěk, Král y Zebrák y kdožkolwěk, napraw za času swůg zkwěk.

13. Čiň dobře, přestaň hřessiti, s Bohem s bližnjm se smiřiti, tak hleď w pokánj vmřiti.

14. Na každý den pomni na ten poslednj a přehrozný den, tak tě mine wěčný plamen. Amen.

(1360.) Not. 25.

Gako: Krystus Syn Božj

Králi nebeský, k tobě lid Křesťanský, wolá wždy bez přestánj, smilůg se, ach prosýme, nad námi!

2. A rač nám dáti wždycky wjce znáti prawdu swého spasenj, a w něm státi do swého skončenj.

3. Když pak sem přigdeš, sauditi nás budeš podlé swé spraweḋlnosti, neodlučugž nás od swé mikosti.

4. W ten přehrozný den, w němž smutný swět wssecken má před twým trůnem státi, a ze wssech skutků swých počet dáti.

5. Ukážeš rány, rozděljš na strany, dobrē na swau prawicy, hřjssnē pak obrátjš na lewicy.

6. Wssecky proměnjš, wěřjcý oslawjš nad krásy slunce gasnost, newěřjcý posslešw wěčnau žalost.

7. Tu spraweḋliwě, w dobrém pracowitě, utěssjš welmi mile, a řka k nim; Pokog wám této chwjle,

8. Kdož sse wěřili, ke mně se měřili w činěnj spraweḋlnosti, doweḋuť wás do wěčné radosti:

9. Podte wybranj, wěčné požehnanj, w radost giž Otce mého, wegdětež w dům Krále nebeského.

10. A tuť bezbožnj stanau w zarmaucenj, nemohauce se skrýti, řkau: Byť nás hory mohły přikrýti!

11. Padněteż na nás, hrozný gest saudce nás: ó bychom giž zemřjti mohli, saudu hrozného wgjti.

12. Ale se skrýti nelze, wssudy swjti Krále twář nebeského: kterakž gest wgjti mocy geho?

13. A hned hrdlo swé otewře bezednē propast pekla hrozného, k sehkcenj každého bezbožného.

14. Tak w wěčný plamen hřjssný gsa wwalen, bude tam bez

bez mikosti. Blaze kohoż Krystus pekla zprostj.

15. Králi nebeský, od swé swaté ruky neodkuczugż nás wěčně, dowed nás do radosti bezpečné.

(1361. a.) Not. 175.

O dokonánj swěta, a wereg-ném saudu, gak to S. Jan widěl a wypsak.

S. Žak. 105. Ey nuż wssickni.

WSO zkažení swých wssech nepřátel* nás welikỳ Pán wsse změnj, y swětu konec včinj. Což wssecko gak mi dak spatřit, před cyrkwj nesslussj tagit.*(genż sselma gsau, newěstka, Diábel Zgew. 20, 10.)

2. Trůn welikỳ gest mi ukázán, trůn běkostkwaucỳ, a na něm Pán: před gehoż welebnau twarj, a přegasnau gegj zářj, nebe země se vlekla, z mjsta swého preč vtekla.

3. Hned wyssli mrtwj wstawagicỳ, před Božj twář se stawěgicỳ. Toż knihy sau předneseny dwoge, a hned odewřeny, saud aby činěn o mrtwých byl, dle toho gak psáno w nich.

4. Takż odewssad mrtwj se hnáli, z schránek swých w nichż odpočiwali: Když y moře co sehltilo, též pekło, živé wrátilo: wssickni aby podlé wlastnjch sauzeni byli skutků swých.

5. Sšek tedy saud hrozně bezbožným, sšek přeradostně y pobožným! Smrt pak a pekło wtržení w gezero ohně k mučenj: genż druhá bude smrt věčná, zatracencům přenewděčná.

6. Neb tam také wssickni se octnau, kdoż opustiwsse cestu zde etnau, na sširokau se vdali, poskussenstwj nic nedbali. Negsauce w knihach života, půgdau tam kdež věčná pšota.

(1361. b) Not. 278. b.

PRocyť ospaky ekowěče, zagistet posledni den přigde; Co Bůh wyřekl, (buď bez peče,) spěssně dost k wyplnění dúgde. Aw, co Pán sam přisahu ztwrdil, musyť se konečně stati, by se a spoň y swět zbořil, z skow pak geho nic se nestrati.

2. Nemyšl w zauffalé zpúrnosti: Gižť dawno o tom powidali, wssak darmo: ach nad twau zkosti! gakť se na tě saud Božj wali! Nepečúg bjdny posměwači, že Krystus skow swých zapomni, přigdeť twa hanba naramni, kdyż zkostniky sauditi račí.

3. Gak wždycky a kdekolwěk gsem, buď gim neb pigi, bdjm janeb spjm, s hrúzu, gak nebe, moře, zem, a wssecken twor k koncy gde, cytjm, gižť slyssjm hlas ec hromobitj: wstaňte mrtwi, pođte k saudu! ti w smrt, ti pak w nebe pugdau: Ach k tobě mne rač Boże, wzyti.

4. Procyť! an spěš se před prawo! Pán přigde w hroznė welebnosti; z před tym saudcem.

(ty ohawo!) neostogiš w twé neprawosti: Ten, genž na trůně Božjm sedi, genž ceky swět podnožem má, ten hle! mzdu bezbožnikům da, kdež syru, hlad a oheň gedj.

5. Pobožným pak ten den bude vtěssny, k gich oswobozenj, w němž gich wykupitel přigde, nesa swym pokog a spasenj: tenť prawy Jozue wede lid swůg z wezdegssich těch strastj, do wěčnych pokoge wkasti, tamť se wjtěznym dobře wede.

6. Ač ceky swět plny zkosti, tak že y hynuť se widjme; ač se množí wsse wzkosti, tak že strach, mdkobu, smrt cytjme: Počkegte mako! nebť zagiste k koncy gde to putowánj; gižť gdeme k odpočiwanj! gen každy choweg srdce čistě.

7. Procyť, o swěte bezpečny, přigdeť ten den s hroznau praudkosti; Pán w skowjch swých gest statečny, kdo wj, gak brzy dosť twé zkosti?* ach střež se kakomstwj y zránj, neb gak ptaček zkkaman bywa, když geg kowěi syť přikrywa, tak ty zhyneš, w twém odkkadánj.

*1. Mogž. 15,16. Mat. 23,32.

8. Ey nuž! budemť bez přestánj, dněm, nocy w duchu se modliti; pozor magic bez dřjmánj, na Krale nasseho přigiti: Podme spěssně wstřic ženichowi, zapjragic se marnosti, chwátegme k wěčně radosti, co wykaupenj Gežissowi Amen.

O mukách pekelných, k hrůzy nekagicým lidém.

(1362.) Not. 73.

K pokánj nabyzegicý.

Gak. O těžkosti, o zakosti.

Ach nezdarnj, lide marnj, zdaž sy newzpominátе, že den saudný bljzko gest, na něgž wy nedbáte?

2. Byť pak prossek, a nepřissek, dnes ani zegtřegssi den: Wssak se proto newyhne smrti čkowěk geden.

3. Ta gak nagde, a wás zagde, tak Bůh bude sauditi, a podle zaskauženj každému pkatiti

4. Tu se zgewj, a wygewj, gakě kdo páchak zkosti, když saudce zkě od dobrých oddělj w rychkosti,

5. K mukám wěčným, nekonečným, kterěž se wymkuwiti nemohau dostatečně, mnohém mjň wypsati.

6. Ach rozwažte, a powažte horkost ohně zdegssjho, kterýž toliko sjn gest ohně budaucýho.

7. Ach přezwěžte, a powěžte, gestli bolesti stákě mohau se přirownati, ouě neskonáke?

8. Gak bázliwě, a strastliwě gestjť tomu čkowěku, gemuž se zký Duch zgewj, w tomto zdegssjm wěku!

9. Tam

9. Tam naſtáne, a zůſtane ſtrach geſſtě mnohém wětſſj: kdežto bez počtu dábků hlas přehrozně geči.

10. Z těch bolestných wěčně wěčných můk žádny newykaupj: Anik po ně kdo z nebe, by ge wymohl zſtaupi.

11. Proč̌ež kdo ſe polepſſit chce, muſy neodkładati: Ale w čaſu mikoſti, z ſwých ſe hřjchů kati.

12. Neb Bůh nechce, w prawdě nechce hřiſſnika zahynutj: Ale by ſe obrátil, k tomu často nuti.

13. Proč̌ež zkoſti, hned w rychkoſti, hledtež giž zaſtawiti: Nechceteli tam wěčně, w pekle ſe trápiti.

14. Neb k każdému, ſtromu zkému, ſekera přikożená, a pokuta ohnjwa geſtil vkożená.

15. Obrakte ſe, nawrakte ſe, zaſe k Bohu waſſemu, wyznagice hřichy ſwě, hledte ſkaužit gemu.

16. W čas mikoſti, z wpřjmnoſti Boha wěčného ctiti: abyſte po té ſmrti mohli k němu wgiti! Amen.

(1363) Rot. 131.246.

Gak. Ach giž čas odgiti mebo. Wſſ lidé zlj a nedbalj, zpomjnali na ten zakáž pekelný, ſmradu, křiku a temnoſti, y boleſti, hned newymkuwších pluh.

2. Duſſe gich lekała by ſe, báka by ſe, tiwati rozpuſtile, w těch zkoſtech Bohu nemilých, rozwodnilých, gjmž nenj w ſwětě chle.

3. Ach geſtit ſe čeho báti, a lekati, neb ſám Syn Bożj wěi, že zlým ta propaſt naſtane, a zůſtane, w niž ſe dábkowé mučj.

4. W tom děſytedlném zakáři Bożſkau twáři nebudau potěſſeni: nebudau Angelům ſwatým, než proklatým duchům wždy při pogeni.

5. Nebudeť mikégaſnoſti, než temnoſti, zármutků k rozhognénj: miſto zpěwu Angelſkého, mikoſtného, bude zubů ſſkřipenj.

6. Oheň prudke pá čiwoſti, gich wnitřnoſti obkljčj a zwnamj: Skyſſme co bohatec onen, tám wwržen, o ſwých boleſtech prawj:

7. Otče Abrahame; ſkloň ſe, a ſmikůg ſe nademnau w tom plameni: A poſſli Lazara k tomu, z ſwého domu, ať mi dá polehčenj.

8. Wſſak ſe, co žádal, neſtało, doſti málo: Geſſto byť tam wlik moře, řeky (byť gich było wjce,) y ſtudnice, nezſnak by toho hoře.

9. Oheň gegich newhaſne, čerw newmře, ſwědči nebeſký ſaudce: Ano byť ſmrti žádali, gi wołali, wteče od nich prudce.

10. Trápenj tato wſſeliká, ačau welika, wſſak památka wěčnoſti, kteráž k tomu přiſtupuge, přewyſſuge pekelných muk těžkoſti.

11. Gaký gest nelze, ó wěčnosti, ó wěčnosti, myssl tebe sstihnauti! Když mine mnoho tisýc let, to twůg opět počátek musý skauti.

12. To když dobře znáti se dá, auweh, běda, hrozně budau wokati: Ach že sme žiwot zmarili, že sme byli na swětě kdy počati!

13. To wssě ak se nám nestane, ó Křesťané, posledni wěcy wážme: z pádůw swých činme pokánj, bez přestánj, wždy za miłost žádegme.

14. Bůh nechce smrti hřissného, aniž koho stwořil k tomu trápenj: Hrozy, wolá, probuzuge, a slibuge kagjcým odpusstěnj.

15. Skyš Boże násse wolánj, y wzdychánj, a wzdal od nás ten plamen: Odpust násse neprawosti, z swé mikosti, Gežissi Kryste, Amen.

(1364.) Not. 276. a.

Rozwažowánj wěčnosti.

Slowo hromu gsy wěčnosti, a meč genž proniká kosti, ach gak sobě raditi! o neskonalá wěčnosti, newjm w swé welké teskności, kam se mám obrátiti. Mé srdce zakosti hyne, tak až můg gazyk k wstům lne.

2. Žádné bjdy w swětě nenj, genžby neměla skončenj, a newzaka proměny: samá wěčnost wždy zůstáwá, hry swé wěsti nepřestáwá, Žádné nebéře změny; ano Krystus dj, že nenj nj žádného wykaupenj.

3. O wěčnosti! swau dkauhosti, činjš mi mnoho žakosti, v tebe žertu nenj, Protož když tusto noc dkauhau rozjmám, y muku mnohau, děsým se do omdlenj. Žádná nenj w swětě bjdnost, tak hrozna gako gest wěčnost.

4. Co gest woda, oheň, meč, kůl? gest sljn genž náhle pominuk, nemůž dkauho trápiti; což kdyby wkrutný? Tyran zdělak w těle mém mnoho ran, potom dak mne zazditi: žalář, wzkost, bjdy, muky, nemohau trwat na wěky.

5. Kdyby tak dkauho trwati měky muky, panowati, těch kteřjž w pekle kwjlj, gak dkauho trwá tento swět, genž giž má mnoho tisýc let, a k nakonku se chylj: gesstěiby ten gich mukám byk od Boha wložený cýl.

6. Giž pak, když zběř zatracencůw, za mnoho tisýc tisýcůw let muk zakaussel bude, a od dábkůw tak dkauho gjž, trápena byka na negwyš, wssak záwjrky nebude. Čas, gegž nemůž žádný zdjsti, začjnal se bude wždycky.

7. Ležjli člowěk w nemocy, a odpočjwáli w nocy, na kůžku pozkaceném: ten wssak pracht má w osskliwosti, nebo podniká těžkosti, na swém těle ztrápeném, wssecky hodiny počjtá, a dne žádostiwě čeká.

8. Ale

8. Ale ty muky pekelné nebudau pominutedlné, gako tyto bolesti: zatraceneů hauff welikỳ, bude ohněm syrau wždycky mučen bez wssj ljtosti. A ty gich přehrozné muky, trwati budau na wěky.

9. Ach Boże w slāwě welikỳ, gak tréseš zke skužebnjky, genž nečinj wůle twé! na nasse krātké wýstupky, wkozik sy dlauhé muky: wkož to każdý w srdce swé, a poleps se dokud mās čas, aby w pekle neměl swūg kwas.

10. Střež se osydka dāblowa, rozkoš swětská gest gakowā, nemůž dlauho trwati: za koliž by ty dussi swau, krwj Krysta wykaupenau, dāblu měl w zākład dāti? O nečiň toho hřjssnjče, by němel z dābla trapiče.

11. Tak dlauho gak žiw negwyssij, a nad obkaky se wznāssj, ty muky trwat budau: žrāti ge bude hlad, vzkost, zyma, horko, plamen, těžkost, wssak sežrāni nebudau. Tehdāž těch muk konec bude, když Bůh wje wěčným nebude.

12. Wždycky trwā to trāpenj, y hned od swěta stworenj, neběře vmenssenj: gest kwakt bez odpočjwānj, množj pláč a narjkānj, při dāblowém plemeni. O hřjssnjče zatraceny, nemās rady, potěssenj.

13. Prozři ze sna hřjchů brzce, probuď se stracená owce, začnj se hned lepssjti: o powstaň pro Bożj mikost, neb se tomu bljzj wěčnost, gižť bude Bůh pkatiti. Snad posledni gest tento den, kdo wj nezahynessij w něm.

14. Nech pýchy, prachtu, opilstwj, swětských rozkossj, kakomstwj, chowej se wždy w střednosti: sstěť se hrozné bezpečnosti; neprawosti a wssech zlosti, dāblowské wkrutnosti: přede wssim pomni na muky, kteréž trwagj na wěky.

15. O člowěče zatwrdiky, k wěřenj prawdy zpozdiky, přestaň swět milowati: sye převkrutnj dāblowě, ti nelitostiwj lwowě, budau tě katowati. Kdo mā takowau wýmluwnost, by hodně mohl wypsak wěčnost?

16. Skowo hromu gsy wěčnosti, a meč genž pronikā kosti, ach gak sobě raditi? ō neskonalā wěčnosti, newjm w swé welké teskkosti, kam se mām obrātiti. Ty Gežissi, wem mne k sobě, z této žakosti do nebe Amen.

(1365.) Not. 61. a.

Hrozné Muky Pekelné nekagicým lidem.

Slyssste hřjssnjcy, Bożj protiwnjcy, Pān Bůh wām hrozý, wěčnau bjdau, nauzy, kteráž wās w pekle, na dussi, na těle, obkljčj cele.

2: Vleknětež se, tě wěčné žalosti, dřjw než Pán přigde sauditi w přjsnosti, wassich myssleni, řečj y činěnj, w ten den posledni.

3. Skyssteż Mogjsse y proroky wěrné, Krysta, a slauhy ode ného poslané, dokudž shawjwā, ruky wām podāwā; běda kdoż nedbā!

4. Nebo w přjsnosti, přjtrž wassj zkosti rychle wčinj, mikostj swau odwrātj od wās na wěky, a do wěčné muky zajene wssecky.

5. Pekło připrawik, pro dābly přezkostné, totéż rozssířik, pro lidj bezbožné: ach tamť wās hřissné, prudký plamen ohně, obkljčj wěčné.

6. Meč swūg strassliwý giž na wās nabraussyl, swých sřeky saudū proti wām naměřik: Aygiž s tisšcy, gde Pān wssemohaucy, na wās hřissnjcy!

7. Gižť wām nebude dēle showjwati, chcet wās co kaukol w snopky shromāždditi, potom swau mocy, zūřiwě ywrcy, do wěčné pecy:

8. Tamť wās čerw žrati, a oheň pāliti bude přehrozně: Al protož žalostně budete kāti, hřjchū litowati, běda wokati.

9. Būh wās děsyti bude, saudy swými, wssecky přikryge temnostmi hroznými, w nichž zustāwati, musyte wězeti, muky trpěti.

10. Wkrutnj lidě, giné sužugjcý, s fakssj na swětě se objragjcý, wětssjch trapenj okusy než ginj, w wěčném wězenj.

11. Neb podlé skutkū Pān Būh zkým zapkatj, mikostiwau twář swau od nich odwrātj, pak mukām oddā, dabkūm w pekle poddā, přehroznā bjda.

12. Ach nač nepřigde čkowěk, twor rozumný kterýž někdy byk obrāz Bożj krāsný, že w pekle s dābkem, tjm přehrozným drakem, mā býti trāpen:

13. Nad nimž na wěky Būh se nesmikuge, aniž který twor w tom ho polituge, ach w tom žakāti, mikě Bożj twāři nikdy newzřj.

14. O na to myslte, dokudž zde žiwi gste, gak hřjchy dussi y reku sskodjte, ach čjmž tam w pekle sebe wypkatjte, když zahynete?

15. Protož radēgi k Bohu se obrakte, dokudž čas wzācný pokānj zde činte, byk od wās wzdālen byk ten wěčný plamen. Degž Kryste, Amen.

O Cyrk-

C. O Cyrkwi witězycy, to gest O nebeském Geruzalemu a Zywotu wěčném.

(1366. b.) Not. 315. b.

Posledni Cyrkwe Obnowa skrawná zde, owssem w Nebi.

G. Cyrkew swatau poznawati.

Hwalmež wěrnj Boha swého, z poswěcenj města geho, Geruzaléma swatého, wěčně pokogného, kterýž od počátku swěta, nyni, až do skonánj, wzděkáwá se z předrahého zjwého kamenj: W němž gest djko wssecko nowě, dokudž nebude hotowě, gakožto newěsta okrásslená muži swému.

2. Ay toť stánek Božj s lidmi, w němž bydliti bude s nimi: neboť gsau geho lid wděčný, a on gich Bůh wěčný, kterýž setře kážděu slzu z očj swých wěrných mikých, a gižť nebude wjce pláče, bolesť, kwilenj při nich. Nebť prwnj wěcy minuly, na strassliwě se shrnuly, na wssecky newěrně, mrzkostmi posskwrněně.

3. W tom městě brány perkowě, a zdi kamenj předrahé, ale město s vlicemi gest zkato přečiste, w němž nepotřebugj chrámu, ani swětka giného: nebo beránek a Bůh, gest chrám y swětko geho: W gehožto swětle králowě, také množj narodowě, budau se procházeti, čest chwálu oddáwati.

4. Tuť gest den wěčný bez nocy, hřjssnj tam nebudau mocy, ačkoli ty bránj budau wždycky otewřjny, ale do njch toliko ti sami sstastně wcházegj, kteřjž raucha swá w krwi beránka wmywagj: a w mnohé trpěliwosti, vzitky nesau w hognosti, y hodni gsau z dřewa zjwota owoce gjsti.

5. Onit sau přatelé Božj, gichž tam Krystus sám pobjžj, řka, přátelé mogi gezte, a semnau hodugte. Blahoskawenj kteřjž sau na ty hody pozwáni, kdež gest Boha chwálenj a radostně zpjwánj: K nimžto giné cesty nenj, než w Krysta skutkem wěřenj, a pro něho zde trpenj, wsselkých zarmaucenj.

6. Páne Kryste twé mikosti prosýme, chtjc do radosti, degž nám po té cestě gjti, na nj nevmdljti, abychom mohli čest a chwálu wzdáwati na wěky, tobě genžs pro nás trpěl vkrutné smrti muky. Toho nám rač dopomocy, Otec Pán Bůh wssemohaucý, wedenjm Ducha swého, wěčné spolu bytného.

(1367.) Not. 309. c.

Pisen Nebeské Rysse, slyssaná od Jána mikebo Aposstola, w Zgewenj geho.

Gako. Pán kraluge zřegme.

Což sem widěl, co wjm, co slyssel, to powjm: poslauchegte wěrjcý, kaškau k Bohu hořjcý. Widěl sem ay dwěře kdos w nebi odewře, hkas pak co trauby ssek, ja mně w yssich zawznek; Wstup sem, a spatř pilně!

2. Hned v wytržnj byw Ducha, k spatřenj, měl sem před sebau skawný, trůn w nebi přeweleb-ny! na němž geden seděl, na wssecken swět hleděl: twář geho k wzezřenj, gak drahé kamenj, též duhu wůkol měl.

3. Pak okolo trůnu, na obogj stranu, čtyrmecytma sem widěl stolic, an w každé seděl stařec geden wzácný, běloskwaucně gasny: na hlawách koruny zlaté měli, ony, wssecky se třpitjcý.

4. Z trůnu sšlo błyskánj prudké, a hřjmánj: též sedm lamp ohniwých, před trůnem wždy hořjcých: genž gsau sedm Božich Duchů, w tagemstwjch swých: Též tu moře sklenně, Křisstálu podobně, prohledacý na skrz.

5. Formy zwřat čtwero přediwně spatřeno, každé z nich plné Očj, twáře, gedno ckowěčj; druhé lwu podobné, třetj wolu rowné; čtwrté rozpatému, orku letjcýmu: každé pak křjdel sšest.

6. Těch wssech gedno hnutj, bez odpočinutj, gest dnem nocy plésanj, Pánu na čest zpjwánj: Swátý, swátý, swátý, Bůh nás nepočatý! genž byl, a gest, bude, bytnosti nezbude, po wsse wěky wěků.

7. Tak když sedjcýho na trůnu žiwého, na wěky welebili, starcy se připogili: před trůnem padagjc, též se tomu klanjc, žiwému na wěky, wzdáwagjc mu djky, též koruny mecýc.

8. Rkauce hkasem; Páne, důstogný náramně, skáwus hoden přigjti, čest, moc, sám wsseckau mjti. Nebs wssecko sám stwořik, cýl wssemu pokoržik/ čest samého sebe, wsse stogj pro tebe, a wůli twau wěčnau!

(1368.) Not. 271. c.

G. Probuďž se mysli wěrna.

Dost mám, dosti toho swěta, chcy se k Bohu zdwihnuti: tam pokogná budau leta, tám dusse spočinutj: Swěte! w tobě wálka, bog, marnost, pauhý nepokog: w nebi pak potěssenj, pokog, radost, spasenj.

2. Když se tam gednuc dostanu, přigda na kuno Bozj: tamť mě bolesti přestanau, zarmutek se odkožj: w swětě bjda, zsauženj, potom hořké skončenj: w nebi pak potěssenj ꝛc.

3. Což gest radost swěta toho? mhka,

mhka, dým a srdečny žel: černý vhor, na němž mnoho zkosti rozsák nepřitel: swěte! w tobě wálka, bog, márnost ꝛc.

4. Newýmluwně pěkně zpjwā zástup wolených Páně: swatý, swatý, swatý! wzýwá Boha w tě slawné schráně: w swětě gen pohanění, stálé w bjdě vpěnj: wnebi pak potěss: ꝛc.

5. Zde wssecko w pláči opkýwā, nenj žádné radosti: ač se slunce y dobýwá, hned noc bránj swětlosti: w swětě hořce wssecko klá, tu gen peče, smrt hořká: w nebi pak ꝛc.

6. Ay předcet se to má státi, že y gá spasytele w krátký čas mám whljdati, w welké slawě wesele: neb w nás gen bjda gest, prácc, strach y smrti lest: w nebi pak potěss: ꝛc.

7. O kdo se tám gen dostane, kdež přeslawný kůr nýnj w korůnach swých tobě, Páne! zpjwagj hlasý etnými: neb swět pln klopotů gest, w něm pauhá marnost, nerest: w nebi pak ꝛc.

8. Kdýž gednu giž ten čas přjgde? hodina, kyž zgewj se! bych s mikým swým po tě bjdě, mohl mjt rozmkaunánj swě! w swětě gest gen zsaužený, zarmůtek a trápenj: w nebi pak: ꝛc.

9. Nýni chcy se hotowiti, bych, když dogde k koncý swět, mohl Bohu přjgemný býti, slyssek, pob, a ne: gdi zpět! w swětě gest nařjkánj, peče, strach, bědowánj: w nebi pak potěssenj, pokog, radost, spasenj. Amen.

(1369.) Not. 163. f.

SAk slawná Krále newěsta, kdož gi, ač gen zdaleka, zná! gakž bude mjt oslawenj, při gegim plným zgewenj! Tryumff! widjme y slawime tě! blaze kdož tě má zbožj nebeské.

2. Okrasslena mužj swěnu gest, genž gi dak swůg křtakt k tomu; zstupuge w ozdobě této w čase swým z nebe to město: tak nebe s zemi gest obnoweno, stworeny w swobodu přiwedeno.

3. Giž spatřngi napřed w Duchu důstognost Božjho stánku; tu sám Bůh přebýwá s lidmi: město Božj to nenjli? Genž w Geruzalémě přjbytek má a swé měssany gen w kášce swé zná.

4. Tu pláče bolesti nenj, nj křiku ani kwilenj, co se w stárém swětě dako, to do čista konec wzako. Genž na trůnu sedj řekl w swém slowě: Ay giž nynj činjm wssecko nowě.

5. Newěsta pak beránkowa, dějw než to; ona hotowá: a že se slawau božskau stkwj, má gi Bůh za swé dědictwj, zkatá hwězdo, o gak twůg blesk gasný! kdož wj wywolených počet krásný?

6. Staré slunce tam neswjtj, to město chce lepssj mjti, tam negwětssj Božj slawa, beránek,

geſt ſwjce prawá, tam pohanè chodj w ſkáwè Božj, tam čeſt Králů ſkáwu Krále množj.

7. Z zkata ono geſt wzdèkanè, rynk mèſta geſt zkato drahé, gako ſkło na prohledènj, při tětinau zkatau měřenj. Chrám geho geſt Hoſpodin s beránkem, doſtik chrámů má choť w ženichu ſwém.

8. Wjtám tebe, mèſto nowè, magjcý bràny perkowè! gehož zdi gſau tak wyſokè, gak dkaubè tak y ſſirokè. O ſkáwá! nocy tam žádné nenj. O! kýž gſem tam hned w tom okamženj.

9. Gak ti zakkadowè ſtkwauceý, z drahèho kamene gſaucý! gak ſlawnj také Angelè, držjce ſtráž w bránách weſele! Tu modkař ani ſmilnjk newegde, ačkoli bràny gſau otewřenè.

10. O! gak ſe radugi z toho, že ſe wjm býti zapſaného, w hauff těch geni gſau zaſlibenj, ſkrz mého Krále walenj. Giž Obchodu s cyzým nechcy miti, chtège čiſtým audem chotè býti.

11. Protož přemáhá wjra má Duchem ſtarau rozkoš ſwèta, čeká na to mèſto nowè, genž wſſe nowè má hotowè, Krwi Kryſta mám wſſecko dèdičnè; zá to wjtězſtwj proſým ſrdečnè.

12. Nediwtež ſe giž tomu wjc, že giného nedèkám nic. Newěſtař wſſeho nechává; neb s ozdobau prácy ſwau má. Kdo ſwè ſwadby den před ſebau widj, zanechává prácy giných lidj.

13. A když budu tak maličký, tak gako maličkè djtky, tak můg Geruzalèm bude, neb w něm takowj mèſſtanè. Tehdáž y gá potom zſtaupjm doků, magjc ý ginſſj ſkáwu s njm ſpoku.

14. Staré wěcy konec wzaky, a nowè ſe zas začaky. Wjtám tè mikýberánku! ach přigď! přigdiž můg ženichu. Tryumff, Tryumff! ſpoku victoria! též y neſkonakè Hallelujah!

(1370.) Rot. 258. a.

Gako: Srdečnè žadam ſobě.

SEdna kruhèg ſkadkoſtj žiwota wěčnèho wjc dodawá radoſti, než čaſu marnèho ſýlnè tekaucý wody: kdo po nèbi tauží, nemůže mjti ſſkody, y ſtráta mu ſkaužj.

2. Kdoby w oblièeg gáſnj Božj gednau wzezřel; o gakby byl přeſſtiaſtný. Swětby geg omrzel, y wſſe geho marnoſti. Tak ſkáwna y čiſta, tak plnà wſſech ſličnoſti geſt twář Páně Kryſta.

3. Znati Boha prawèho, toť ſamè ſpaſenj, a žiwota wěčnèho ſylnè rozwkažení: Abraham ſe weſelil, by den geho widěl, wjrau gen na to čelil, by geg co ſwèho měl.

4. Po něm tauží li ſtařj; Jákob řekl radoſtnè: widěl ſem geg twář w twář, z toho ſe mám ſkwoſtnè: Mogžjſſe ſe twář ſtkwěla,

ſtwěka, když s Hoſpodinem byk, ſlična gſa a weſela, ač negedk a nepik.

5. Zború wywoleného o! přebohata mzdo! gaká kráſa wěčného přibýtku geſtiť to, w němž ſe Bůh vkazuge! o gak přeſtawný den, gegž ſam Bůh oſwěcuge: když giž naſtáwá ten.

6. Swětko wěčné ſwjtjcý, bez tmy wčaſtenſtwj; mrakoty neznagjcy: gaké obecenſtwj! w němž Bůh ſam y Angele s lidmi tam w ſpokku gſau, kdežto wěřjcý celé wčdjctwj ſwé wezmau.

7. Tam káſká gde s radoſti w plnau dokonakoſt, z wěčné káſky ſtakoſti gde rozkoſſj plnoſt. Tam Boha (káſku wěčnau) wywolenj magj za rozkoš nekonečnau, w přerozkoſſném ragj.

8. Tam w nás bude ſwjtiti ſwětko gehо gaſné; wždy geg budeme mjti, nikdyť nevhaſné. Tam darý nebeſkými bude nás ſytiti, a wkaſtnoſtmi Bożſkými budeme ſe ſtkwjti.

9. Wſſeho, co ſy tu přegeš, tam geſt wěčná hognoſt; a čeho ſe nadčaes, dokonaka ſytoſt: Neb ſám Bůh (před nimž zkato, perko, ſtříbro s kmentem, počjta ſe za blato,) bude w nás, a my w něm.

10. O když ſe tam doſtanu, k rozkoſſj prameni! k tobě, mikemu Pánu, k tomu vtěſſenj: O Gezu, rač ſkyſſeti mých proſeb žádoſti, až tě budu widěti twařj w twař w radoſti.

(1371.) Not. 289. b.

Geruzalem! Hrade přewyſoký! o bych giž byk w tobě! ſrdce mě tanžj přes ſwět ſſiroky, nenj wjc při ſobě: ſkrz vdolj y hory, ſkrze pole plané, wznaſſic ſe nad wſſe twory, chwatá z ſwěta Páne.

2. O ſſtaſtný den! nez mnohém ſſtaſtnégſſj hodina, přigdeſliž? bych s radoſti po bjdě wezdegſſj, ſkožic mau těka tjž, brz mohl Bohu oddati duſſi ſwau bezpečně, a k portu ſe doſtati wkaſti oné wěčné.

3. W okamženj Dúch můg ſe pozdwjhne, když opuſtj tiſſe ſtanek žiwků, a wſtaupj podiwné w twé Angelſké řiſſe, na Eliaſſů onen wůz, s wywolenými Angelký gſauc wyweden, by byk wěčně s njmi.

4. O ctny hrade! budiž pozdrawený, otewř mi gen bránu: žádoſtiw ſem, gak prw tak y nyni, mjti w tobě ſchránu: wygjti z ſwěta zkého, z poruſſitedlnoſti, wzyti od Boha ſwého dědictwj w wěčnoſti.

5. Gaký zaſtup giž ſe tám prochážy, přigda k ſkámy trúnu! kdož gen z ſwěta w prawě wjře zchážy: y gá mau korúnu wjdjm, kterauž mi poſkal můg Pán, a dak račj; ač ſem geſſtě opodal, w tom vdolj w plačj.

6. Proroky ctně, Patryar-

chý slawné, tež wůbec Křestiany, genž nesli kříž y muky ohawné, znagje swé tyrany, widjm se slkwjti w slawě, we mnohé swobodě, w ozdobě gasné prawě, na tom krasném hradě.

7. Naposledy, když se giž dostanu do rage krasného: od radosti wjce nepřestanu chwalit Boha mého: Hallelujah zpjwage, zwůčně na wysosti, Hosyanna hlasage, bez konce w wěčnosti.

8. Kdež s weselim w radostným plesánj od kůrů nesčislných dége se čest Pánu, děkowánj w nastrogich rozličných: gakž s počátku zpjwaly ýsse nebesstanů, tak znjti budu chwaly w skregssj wěčných stánů. Amen.

(1372.) Not. 139. a.

Gak. Git w Boha mikého

Gjit, gizt se den njzi, Gežiš se k nam bljži, znamenj, genž lidem wssem hlasagj o přjsstj twém, gež čekáme w nadége, w mnohém počtu se dégi.

2. Což gá mám činiti? na to se spustiti chcy, cos ty zasljbil mně, že twá ruka wytrhne mně z trapenj každého, y z prachu hrobu mého.

3. Ach Gezu, mług Páne, gakť dobře se stane! wzhledneš na mně laskawě, tjm obcerstwjš mne prawě, když z této země bjdné mikost twa mne wyzdwjhne.

4. Ach kterež slowo twé (spasenj dusse mé!) bude, gež prowkuwiti, srdce twé wygewiti ráčjš, mně a bratrjm mým, gakž to mikým audům swým?

5. Od mnohé radosti, w čassu té mikosti, buduli moci zbrániti očim slz, a nutiti, by gich newylewaly, s plesánjm nepřestaly.

6. Co za blesk přegasny obljčeg twůg krásny da mi w onom žiwotě, gegž wzřim po té pssotě? gaké mi twá dobrotiwost zossklewi hřjssnau chtiwost!

7. Twé tělo zraněné, hřeby zprobigené, twé ruce, nohy, oči, w něž spolehám z wssi mocy, to wsse mám spatřowati, a srdečně ljbati.

8. Tobě gen gest známé, co za rozkoš, Páne, (pokrmě důš přewzactny!) má w sobě wjce twůg ráz ctny, ty můž to wyslowiti, gá gedine wěřiti.

9. Wssak to co zde wěřjm, w gistotě obdržjm, mé spasenj zůstane, odměny nedostané, zbožj swětské zahyné, mé dědictwj nemine.

10. Ach Páne, kráso má! gak se tám dusse mdla, wsse mé žily y kosti, obnowj w twé radosti, když se račjš zgewiti, nebe nam otewřiti!

11. Tam řekneš: gen sem pod, má wywolená choť, wjz gakě dary máme, gá, s Otcem, gež ti dáme: pod z bjd twých, pod mé srdce, přigmi tu radost w brzce.

12. Ach ty bjdný swěte! což gsau gen, ptám se tě, twá zboži, pro-

proti tomu, což Kryſtus dá w ſwém domu, těm kteřiž ho miługj, a wěrně náſledugj?

13. W tom Angelſkým kragi, a přeſſtaſtnym rágj, neſłyſſim gen zpiwati, newidim než pleſati, tuť nenj bjdy, křiže, ni hořkě ſmrti tjže.

14. Zdrž ſe mdły duchu gen, zdrž ſe; kdeż myſljš wen? chceš wěčnoſt ſpytowati, pry těch wěcech ſe ptáti? tu wtjm muſý zmizeti, y wymłkłwnoſt mlčeti.

15. O kráſo má! tebe nepuſtim od ſebe, na těi chcy pamatati, neb ty račjš mi dáti, wſe geſſtě nežli žadám, neb proſebně předkládám.

16. W gakě ſem teſknoſti, dokudž tě z wyſoſti neſpatřim přichážeti! Ach by račił přiſpěti, žadoſt mau naplniti, dnes geſſtě mne ſpaſyti!

17. Wſſak ty znaš prawy čas, má powinnoſt geſt zas, w hotowoſti wždy ſtati, tebe Pána čekati: nechť ſrdce każdau chwili kračj k prawému cyli.

18. To rač mi popřjti, a mně tak wzbuditi, bych ſe nic nedoſyk tjm, když ſe zgewjš ſ přjſtjm twým, geſſto ſwětu zdeſſenj, wěrným pak geſt ſpaſenj. Amen.

(1373.) Not. 40. d.

Gak. Rozžehnegme ſe s tjm

Gjž gſem gá doplnił běh ſwůg, kteryž mi wyměřił Bůh můg: Giž gá, giž wmjrám tiſſe, w wjře Pána Gežiſſe.

2. Těło mě w hrobě ſe ſkoji, w tě mikě zahradě Božj: tamě bude odpočiwati, wzkřjſſenj očekawati.

3. Wſſak dřjw gſem duſſi ſwau oddał, tomu genž za ni pracował, Paſtyři Kryſtu Gežiſſi, oni gi pogme w ſwatých křiſſi.

4. Wem mne, Páne, ma radoſti! ať tě widjm w twé ſławnoſti: přigda, s tělem ſpogjš duſſi, obě oſławjš gak ſłuſſj.

5. Poſtawjš y na hławu mau tu korunu newwadłau, y wſſem genž w tebe wěřili, a krwj twau ſe obmyli.

6. Což když račiš učiniti, a ſławau ſwau nas poctiti, my twau mikoſt budem ctiti, a wěčně tě welebiti, Amen.

(1374.) Not. 163. b.

Pjseň cyrkwe, nad dokonałym Babilona podwrácenjm pléſagjcý, na rozdilné Kúry zpiwáná.

G. Chwaltež Pána narodowé

Hłas weliký z nebe wyſſeł, kteryž w ſwé vſſi ſem ſłyſſeł: Hallelujah! Ay ſpaſenj, ſłáwa, moc, y zwelebenj, přjſłuſſi Bohu ſamému, na wěky požehnanému! Zgew. 19, 1-9

2. Neb ſaudowě geho prawj, zgewili ſe ſprawedliwj! kdyžto newěſtku welikau, genž ohawnoſtj wſſelikau ſpoſſkwrnila zemi, ſpła-

shladil, skuh swých krwe newinné pomstik.

3. Rekli opět, Hallelujah! když ta zkost w dymu giž byla, kůr pak swatých starců padk, s zwířaty se k nohám kladk, sedjcýho na trůnu swém, čkaucých Hallelujah. Amen!

4. Kdežto proti nim ginýzas z trůnu wyssek tak znicý hlas: Chwalte giž Boha nasseho, wssickni služebnicy geho! kdož gste geho se bogicý, wssickni malj y welicý!

5. Tož hlas čtwrtý gak welkého zášumu, neb hlučjcýho moře, gak zwuk hromů syl'ných, sšek těmito slowy hřmjcých: Hallelujah! Pán nás stkwaucý, giž kraluge wssemohaucý!

6. Weselme se a plésegme, chwáku gemu wěčnau degme! Nebť k nám swadba beránkowá přissla, swětu radost nowá. Manželka pak geho stkwěle, na swé se strogj weselé.

7. Nebť gi dáno aby sobě, k slawně wypugčic ozdobě, kment čistý, w něg se oděka, před swým chotém gasně stkwéla. Kment ten gest osprawedlnénj z wjry, w plném poswěcenj.

8. Přidak ten genž mkuwik semnau: Pjš, blahoslawenj ge gsau, k swadby beránkowy hodům pozwanj w Bozj slawný dům. Gesště řekk: Ta Bozj slowa zustanau na wěky prawá. Hallelujah, Hallelujah.

(1375.) Not. 356.

O proměnénj Krysta Páná.

Tdyž s mikými wědlnjky, Kryštus, Král slámy welikí, na horu Tábor přissek, twář geho se proměnika, gako slunečný blesk byka, oděw swětkosti dossek: Gasný, krásný, wčinčn gest, nad kazdau čest ozdobnějssj, nad snjh, nad krjsstal bělegssj.

2. Byk tu Mogžjš y Eliáš, s njmiž drahý spasytel náš mělk mikě rozmkauwánj: Wypustik Petr z paměti, dům, role, manželku, děti, y swětské panowánj: Žádak, a dak, tu radu sám, by stánky tam wděkali, a w tě slawě giž zůstali.

3. To wssecko stáko se pro nás, abychom zde magic zkýčas, těssili se wěčnosti, kdež Bůh násse těka změnj, a dá w nebi potěssenj, wssak s wýmjnkau wděčnosti: Gestliž zde křjž poneseme, a budeme Syna geho poskauchátu, wěrjc w něho.

4. Páne degž nám trpěliwost, při prawdě do smrti stákost, wyslyš násse wzdychánj: Wssecko se giž porussiko, tak, gakž před potopau byko, wčiň swěta skonánj. Amen, Amen, přigď Gežissi, negmilegssj, po zsauženj, degž to wěčné oslawenj! Amen.

(1376.) Not. 257. k.

Kryste popřeg mikosti, ať dusse má zpjwá, srdce horjr radosti, když nebe zpomjná. W tom

W tom rozkossném mjstě Bůh wsseho zkeho zbawj, wssjm dobrým mne osťawj, wěřjm tomu gistě.

2. Gižť gest vkoženy den, od swatě Trogice, po němž srdce tauži gen, aniž žádá wjce. Den saudný rozumjm, kdež budu z mrtwých wzkříssen, a skrz Krysta obcerstwen, tjm nebeským zbožjm.

3. Smrt, hřjch, nemoc, strach, vzkost, wssecka protiwná wěc, bolest, bjda a žakost, w nebi má swůg konec: Odslup truchliwosti, Bůh můg, w něhož sem dauffak, pakac w nebi mi wzděkak, na wěčné wěcnosti.

4. Ze mne přiwjtá, wěřjm, tot gest mě spasenj, potom wždycky gá taužjm, to mě potěssenj. Tam Syn geho miký zetře slzy plačjcých, w sebe stále wěřjcých, potupu pryč wzdáli.

5. Mát se dusse y těko, gako slunce stkwjti, coby koli žádako, srdce bude mjti: Neb w nebeském rági, wssyckni gako Angelé, (wěřmež my tomu směle,) slawnj býti magj.

6. Tam s radostj spatřjme, swého Spasytele, kterýž smrtj swau nebe, otewřel nám cele. Před oči postawen, Bůh Otec s mikým Synem, k tomu též s swatým duchem, nám wssem bude zgewen.

7. Zde wssyckni gsme na swětě, gako makě děti, ale w nebeskem létě, bude w nás bydleti: Bůh nás wěcná maudrost, vkáže se s radosti, wssj cyrkwi w swě gasnosti: O měgmež na tom dost.

8. Které koli smrt děli, tam se sgjti magj, když gen w swém Spasyteli, Krystu, vmjragj. Manžel s swau manželkau, Syn, Otec, dcera, matka, krewnj, rodina wssecka, s radostj welikau.

9. Tam budau zástupowé, neznámj nám nynj, swatj Patryarchowé, y prorocy wěrnj. Aposstolé swatj, swědkowé s korunami, Panny, muži s ženami, na mikost přigatj.

10. Tit nás k sobě přiwinau, gakožto bratry swé, Angelé s námi wegdau, též w towaryšstwj ctné. Ti čistj duchowé, budau nás obgjmati, a tužebně wjtati, ó rozkosse nowé!

11. Tam nebudem se ptáti, kdo gest ten? a neb ta? wssecko máme poznati, kdo koli nás potká. Z částky což gest, vgde, gedni druhé poznáme, kaskau horeti máme, genž od nás nepúgde.

12. Tam se wždycky vslyssi muzyka mikostná, kúr angelský způsobj plésánj radostná: Krystus wěrný ženich, bude nás mikowati, na nás mile wzhlédati, žádosti očj swých.

13. Tam s Angely zpjwati, budem libě Bohu, swatý, swatý ach! swatý nás Pán Bůh zástupů! Pjsnj nowých hognost, chwála, čest, slawa, maudrost, spasenj, moc a ga-

a gasnost, buď Bohu na wěčnost.

14. Žádný člowěk nespatřil, ani mohl slyssety, co Bůh gest nám připrawil, budemli ho etjti. To wsse když rozgjmám, tak srdce k Bohu wzdychá, a do nebe pospjchá, že na ten swět nedbám.

15. Protož gsauce w zsaužen̄j, nebudemť zauffati, snássegjce trápenj, budem pewně státi. Trwá to na chwjli, Spasytel nás hned přigde, a odtud nás wywede, gižť se k tomu chýlj.

(1377.) Not. 29. a.

Zjwot budaucý Křesťanů, sláwa, radost, plesánj.

KRystus Pán gest můg žiwot, smrt pak má zysk můg gest: tohoť mám mnoho gistot, buď Bohu chwála, čest.

2. Krystu náležim, gemu žiwgsem y wmjrám, z hospody swěta k domu geho se wbrám.

3. Onť mne odsud wywede, gako otců plémě z Egypta, a přiwede do slibené země.

4. Kdež Geruzalém nowý gako křisstál skwaucý, má pokog oprawdowy, při tom radost wraucý.

5. Gehož od perek, zkata, drahého kamenj, nad wsseckau krasu swěta gest mikě stawenj.

6. Tuť léto sláwy wěčně, tu bez přestánj den, tu bydlenj bezpečně, wssech rozkossj pramen.

7. Tuť sjrá slzy z očj swatých swých Pán Bůh nás, nepřjtel tam newkročj, smrt ani Satanás.

8. Tuť nás beránek chodj před haufem wěrných swých: co owěčky ge wodj k studnicným wod živých.

9. Chránj ge co kuřátka pod křjdly slepice: přeget gim gako matka djtkám swým, y wjce.

10. Newěsta beránkowa každá wěrná dusse, gest před njm gako nowá, w krumpowaném rausse.

11. Widj ženicha swého Pána Gezu Krysta, a sedj w kúnu geho, o rozkossná mjsta!

12. Ach oko newidalo, vcho neslýchalo, což wěrjcým pro Krysta z mikosti se stalo!

13. Duch můg se gjž prochází w tom nebeském městě, ač tělo se nachází zde na wzlé cestě.

14. Swau dobrotau a mocý do těch mikých stánků, rač mi prosým pomocy, ó Bożj beránku!

15. Ač negsem hoden toho pro mnohau neprawost, wssak když spasyš hřjssného, budeť wětssj mikost.

16. Ma nehodnost, twá sláwa, powede mne k tomu, abych pokory práwa wždy sstrik w twém domu.

17. Budu tobě zpjwati, swatý, swatý, swatý, a před tebau padati, gsa z kásky přigatý.

18. O můg Páne Gežjssi, ó mé potěssenj! tot zde w bjdě negtěžjssj gest mé obcerstwenj.

19. Ach

19. Ach hodinko přid spisse, přissti Pána mého, Pána Krysta Geżisse, żenicha mikého.

20. Žádam rozkaučen býti s tau swěta marnosti, a s Krystem Pánem wgiti do wěčně radosti.

(1378.) Not. 357.

Gako: Procyšte hlas k nam

Nechť ten dům z hliny vlepený, tau smrtj bude rozbořený, giný dům wzděkán bude nám: Bůh sám stánek ten spůsobi, nebeskau gasnosti ozdobj, dokonakost gjž bude tám: odstup, což zemské gest; gá srdce swé chcý wznest z swěta toho: Skowo Páně gest mi známé, duch můg se w radosti dostane.

2. Tuť żádné opony nenj, wolný přistup k Páně swatyni, přessťastný pokog: Chwjlé ta! tuť se swým dáwá ljbati, w skadkém plesánj pozjwati, negswětěgssj Trůg-gednota: tuť se daruge nám, Angerů Král y Pán: wywolenj co bratřj, zde witagj se; o duchu můg rozwesel se!

3. Tuť gest pauhá radost, swětko, tuť nás čistotně přioblekko bjlé hedbawj swátosti: zkaté korůny nosýme, a na zkatém trůnu sedjme, w dokonalé bezpečnosti: přestań truchlá mysli, nikám gjž nemysli, vspokog se: pod dusse tám, kdežto Bůh sám wssecko a we wssem bude nám. Amen.

(1379.) Not. 326.

G. Nemámli gá Boha mého.

Stewři mi krásné bránu, Páně hradu wěčného: Swětko z swětka, swětu daný, před zakoženim geho: Pospěš w dům swůg sprowoditi dussi mau, newěstu twau, z njjž wčinik smkauwu swau, račiž mne tam okrássliti, kdež se mne wjce hřichů moc nedotkne, ni temna noc.

2. Gižť gá w twém ramenu leżim, skrze wjru zawřený, gjž w twém smikowánj wežým, radostj opogený: Hody přerozkossné welmi připrawik gsy mé dussi, teť se nikdy nezrussj; z toho bywám żżné plný, kterauž ty, o Boże sám, odwracýš a kogjš nám.

3. Žádostiw sem spatřowatť twář twau w nebeském stánku: a od hřichů čist gsa, státi w swětle twém, o beránku: wssak nechcyk předpisowati, neb gjž zde mám swé nebe, w tom, (když sem wsstipen w tebe) a w tobě mohu zůstati, neb radosti bez tebe nemůž dát samo nebe.

4. Ty gsy mé dusse kochánj, když mne teskno chce býti: slůnce srdce! kdož ti zbráni, když ty chceš vtissiti moře mého pečowánj? neb gak gen na mne wzhljdáš, hned mi smékosti přidáš; w tobě mám mé spočjwánj; w tobě nebeskau radost, bez tebe wżdy mám żakost.

5. O degž mi, stromě żiwo-

ta! zůstak twau ratolestj: kdyż přijde strach a mrakota, bych mohł wýš w tebe lezti, v wjře owotce nesa. pak přesaď mne chrjlé swé, do tě wěčné role twé, kdeż před tebau wssecko plesá, a prach těla nasseho wygde zas zbrobu swého.

6. Wleg a deg za tjm mě dussi ten skadký zofft żiwota; żiwota, genż se nerussj, a nechť mne twá dobrota wżdy wjc a wjc obcerstwuge, zůstań mũg, gá też twũg gsem, y wěčně chcý zůstat twým, těť dusse má obljbuge, na zemy y nebe nedbám, kdy tě gen, Gežissi, mám. Amen.

(1180.) Not. 269. b.

O připrawenj se k swadbě Beránkowé.

Wy djtky, wywoleni panicowé, swadebnj, ach ať mezy wámi neni żádná dusse kterážby zde messkala, neb děj maka, dobře wite że wám skussj, co newěsta, krásslik dussi.

2. Bděte, w čas oleg kupůgte, neb půknocy nastaka, lampy dusse ozdobůgte, pozorůate ženicha, neb on přigde: skysste lidé, co dj posko é drużebnj, że giż gede wůz swadebnj.

3. Gděté, krásně ozdobůgte, rauchem swatým dussi swau, gak swadebnj se zprawůgte, ať znamenj na wás gsau, że spokečné, wżdy srdečné, odpočinutj hledáte, po swobodě żádost máte.

4. Dusse s tělem má spasenj obdrżeti, w gasnosti, pokog, radost, potěssenj, též korunu wjtězstwj: co nadége, sobě přege, dá wám ten čas rozwkażenj, w němż se wssecko rozzelenj.

5. O gak ljbezně zpiwatj budem w tichě wěčnosti! Angelé nám pomáhati, chwálik budau, s radosti zpiwagice, a hragice, na swých harffách wstawičně, těm oskawj swadbu slične.

6. Zdaj giż w duchu neskyssjte, ach! Hkas tento přečisty? gakż padagj, to též wjte, před beránkem na twáři, k rozhognénj, pochwálenj: ach! kdyż bych měk kjdka mjti, musyk bych tam brzo býti.

7. Ey růże tam Jákobowá, kwete mile, bez trnj; hledte! krásnost Jozefowa, přewyssuge pěknosti, bratrj geho, k nohám swého wyprostitele padagj, od radosti aż plakagj.

8. Tak zdaleka giż widáme, to welikě spasenj, w němż my co Angelé máme swjtiti se nad hwězdy: nuż pospěsste, proč pak gesstě zasnaubiti se messkáte, żenichowi, gegż żádáte.

9. Kdoż tam chce růžičkau býti, ten korunu trnowau musý na swětě nosyti, ażby zskożik neřest swau: by nic zkého neb hřissného, na něm se newkázako; těch růžiček gestik máko.

10. Protoż trpme a snasseg-me, podlé mysle beránka, w

vtrpe-

vtrpenj zde gen mégme zaljbenj: metka ta wywčuge, očisstuge, tichě owěčky Krystowe, pak tam bude wssecko nowé.

11. Syone plèseg s radosti, ô newěsto, kralowno! wěčně gsau tam twé sstastnosti: čeká tebe tam wogsko Cherubjnů, Serafjnů, by se paska s njmi wěčně, degž připrawil se skutečně.

(1381.) Rot. 232. c.

Nadège sláwy wěčné komu dána.

PAne kdo bude přebywati, w stanku twém odpočiwati, w stánku lidu twého wěrného, skowem twým shromážděného? Odpowěz mi mûg Páne, kdo na swaté hoře stane, kdo se k tobě w nebe dostane?

Odpowěd.

2. Ten semnau radost mjti bude, wěčné žakosti pozbude, kdož gest přigal wjru mau smě-le, obětowal mi se cele: Gsa w Krystowé včastnosti, žiw na swětě w sprawedlnosti, bez posskwrny a neprawosti:

3. W gehožto duchu též y w srdcy, přebywagj prawé wěcy, také nevtrhá gazykem, wpřjmě hledj swým okem: Což sobě chce, to bližnjmu, nechce hanby bratru swému, w ničemž nehledj sskodit gemu.

4. Předemnau Bohem swým se nižji, a wždycky se kemně bljži: bezbožnjka za nic pokládá, nageho hrůzy nic nedbá: Ale toho w wážnosti má, kdož se bogj Pána Boha, nehřessj ač hřessiti moha.

5. Což zasljbil, hledj plniti, řečem swým dosti činiti: Penèz swých na lichwu nedáwá, radègi nuznym rozdáwa: Půgčuge, také zakládá, nad to nic wjce nežádá, blaze mu, kdož tak pokład skládá.

6. Takowýt proti newinnému nepowstáwá k zhaubě gemu: Darů k zkáze geho nepřigme, saud činj spravedliwé. Boha se dokládá we wssem, chtě dobře činiti wssechněm, sprawuge se Krystem Gežissem.

7. Kdož se zde s tauto prawdau mine, na wěky wěků zahyne: Ale ten kdož se w nj nalezne, z mikosti odpłatu wezme, ajžto oko newidělo, ani ucho neskyssele, na srdce lidske nestaupilo.

8. Otče, Synu y Duchu swatý, bud tobě chwála na wěky, z oswjcenj y z smikowánj, prawdy twé zde požjwánj: O degž se w nj nalézati, pomozyž y setrwati, degž s sebau wěčné kralowati.

(1382.) Rot. 40. d.

Plésanj w nebi swatých, na zemi swětězlých, a z welikého sauženj přissłých: s nimiž se y Angelé weselj, a Boha chwálj.

POhleděl sem, ay weliky zástup, a w něm lid wsseli-

ky, ze wssech swèta pokolenj, gichž počjsti možné nenj.

2. Ti wssickni před trůnem stogic, a před beránkem plésagjc, palmy w rukau mèli, bjke oděni, zpjwali mile:

3. Spasenj od Boha nasseho, na trůnu swém sedjcýho, a od beránka pocházý! pokkadowè nad smèt drazý.

Zgew.7,9-17. k.20,10-27.

4. A wssickni Angelé stáli wůkol trůnu, též plésali, y s starcy se kkanégjce, na twáře swé padagjce.

5. Rkauce: Amen, požehnánj, sláwa, maudrost, děkowánj, sýla, čest, Bohu nassemu, na wěky požehnanému!

6. Neb spasenj z něho pramen pkyne wssechněm wssecken. Amen. Geden z starců pak přistaupě, ke mně promkuwil tak libě:

7. Kdožto tu gsau shromážděni, w raucho bjlé obleceni? Odkud přissli? Gá mu záswjm: Páne ty to wjš, gá newjm.

8. Y řekk mi, gsau kteřjž nynj přissli z welkého sauženj, raucha swá wèrau wmywsse, w krwj beránka zbjlimsse.

9. Protož před trůnem Božjm gsau, službu mjle konagjc swau, w chrámě geho dnem y nocý, (ač tu wěčný den bez nocy.

10. A sedjcý na swém trůnu, chowat ge w swém budě, trůnu, wěčně přebýwage s nimi, gako djtkami milými.

11. Nebudau wjce giž kačněti, na wěky, ani žjžnèti: slunce na ně wjce bjti nebude, horkem trápiti.

12. Beránek gsa w prostřed trůnu, bude ge pást, a k pramenu doweda sskastně wod živých, z očj slzy setře gegich.

(1383.) Not. 258. a.

Gak. Kristus příklad pokory.

PAnowlaučež Božj měrni, chystegte lampy swé; přisselť gest čas wečerni, gdau mrakotý tmawé: Ay, ženich (w střjc wygděte!) wáš gde s sláwnau mocý; nuž! modlte se y bděte, giž brz o půlnocy.

2. Lampy hotowè mègte, a dosti olege; na spasenj čekegte, připrawte srdce swe: Hlas strážných w Božjm městě, (ženich blizko!) wolá; gsteli k němu na cestě, rceteż: Hallelujah.

3. Hlaw swých giž pozdwihnète, panny opatrné! genž w střjc s plésanjm gdete, k té ýjssi wyborné: hle, swadba gest hotowa, otewřjny dwěře, newěsto beránkowá! twůg ženich se bère.

4. On přigiti neprodlj, nespěteż giž wjce; spanilého pohodlj léta čekagjce, k sstastnému rozwkažení. Y wečer gisti nás, k stakému potěssenj, že bude gasný čas.

5. Ey,

5. Ey, kdožby chtěl djmati? kdo opatrný, bdj; Bůh bude swět karati, a gistě sepomstij, na těch, kterjž nebděgj, a podwodné sselmě nesmyslně se klanějj. Wstaňtež! nebo lew řwě.

6. Spěšste se w stěkj, gen w časně, Syona přátele! přiwjtegtež geg krasně, důwěřte se směle: nastáwá čas radosti, w němž čistá newěsta, po wjtězné ssakosti s wěncem gde do města:

7. Wy spoku včastnjcy, w křjži a w sauženj! Trpěliwost magjcy, po mnohém skussenj: Weselte se w trůnu, spoku kralujce, a wjtězstwj na hlawách magjce.

8. Zde gsau palmy po Bogi, zde gest raucho bjlé, zde w libezném pokogi stogi zrno mikě; zde zas po zymé leto, zde zas kwětau kosti, po smrti zdegssi této; zde wjno radosti.

9. Zde město rozwkažený, Geruzalem swaty; zde pasau wykaupenj, zde sau zdrawé pastwy: Rynk zlatý toho města, zde swadba wečeře, zde překrásná newěsta pohodlj swe bere.

10. O Gezu má žádosti! powstaniž, a přid giž! wzegdiž sskunce mikosti, přigdiž a pospěšiž: wed nás, tebe žadáme, přiwed bog k skončenj, wiz gak wraucně čekame, času wykaupenj.

(1384.) Not. 282. d.

Gako. Mág Gezu, gegž ꝛc.

POzdwjhugi žadost swau k tobě, Pane posylniž mau dussi, bych se wždy wznassel k tobě w nebe, a včastnost měl s twau kjssi: Giž zanechawám wěcy zemské, nema mne swětskych nadhernost mjc swesti w marnau spokečnost, gho gich mi gest co cyzozemske.

2. Když widjm tau swěta sslrokost, y ty palace překrasné, myslim; ach gakžto marna radost! neb to wsse pomigj w časně: gak w brzce se to zbořit musy, byť nad skaku pewně byko, a nad zkato se třpitilo, w swěte tom wssecko konec zskusy.

3. Nechť swět zamků swych pewnost skawi, ga gich ozdoby nevctjm; dům mág sam Pán Bůh w nebi stawi, tam srdce ochotně wznassim. Geruzalém! hrade swatych, o když gsem měsstanem w tobě! měl bych radost stakau w sobě, y plnost pohodlj bohatych.

4. O nesslychané krásy sláwa, gjž se zdj nebeske sskwěgj, z daleka blesk swůg znati dáwá: Wlice zkatem blisstěgj; Sskla oken gich gsau rubinowé, brány z perel gsau zděkane, střechy zkatem wykládané, kamenj gich gsau jaspidowé.

5. Tam, tamť ga sobě žádam byti, a od bjdnych tych marnosti y swětské kásky se wzdaliti; čekam giž času s žakosti, w

kterymž dussi swau w Božj ruce s radosti: zas mam oddati: přid smrti, nechcy se bati, skonč gen ten čas, přigdau budauce. (časy.)

6. Wssak ty mně do nebe musýš w west, kdež můg spasytel přebywa, kdež wěčné blahoslawenstwj gest, kdež smrt mocy wjce nemiwá: y což mně ostien twůg wsskodi? čim dřjw mi ten žiwot wezmeš, tim dřjw mne w wěčny wwedeš, wěř! y Boha se dobře wodi.

7. Můg wěrny Gežjš po smrti mé mau dussi wezme w swe ruce, a da mi krasně dědictwj swe, po kteremž touži mé srdce: Geruzalem mi giž otewřen: ach Gezu, rač mne tam wzyti, s tebau sobě žadám byti, kyž mi přichod twůg brz přiblížen!

(1385.) Not. 40. d.

Nadège o budaucým Wzkřjssenj, a Žiwotu wěčném.

G. Buh Otec z pauhé mikosti.

Rozpěwůg ó wěrná dusse, a pochwal Pána Gežjsse, žeť žiwot wěčný připrawik, k němuž tě Bůh Otec zwolik:

2. Kterýž ač znak lidi křjssně, wssecky zatracenj hodně, wssak kteřj se přiwest dali, w Krystu žiwot wěčný wzali.

3. Tak ge welmi zamikowak, že Syna pro ně na swět dak, byť on, gsa dárce žiwota, dak sebe za žiwot swěta.

4. Zákonj nemohk obžiwiti, neb hrozyk nám pro hřjch smrtj: Ale kdož w Krysta wěřj, smrtj na wěky newzřj.

5. A protož Ewangelium kázáno wssechném narodům, byť z něho, skrz wjru w Krysta, dossli wěčného žiwota.

6. Totoť gest ten žiwot wěčný, poznati Otce w mikosti, znáti že Syn, Otcy rowný, pro nás na swět gest poslaný:

7. Gehož prawdy kdož zde dossek, w Duchu swém gest wždycky wesek, hotow gsa y žiwot časný ztratiti pro onen wěčný.

8. Blažená gest twá včastnost, Kryste, Duchownj čitedlnost, w radosti a potěssenj, pokoge wnitř pozjwánj.

9. Prawdu žiwota wěčného, daruges skrz Ducha swého, sám w srdce násse přediwně, slowem, swátostmi rozkossně.

10. Pro ten wěčný žiwot, wěrný wynakládá žiwot časný, w práce swaté se wydáwá, hřjchy mrtwj, gim wmjrá:

11. Opaussti swěta marnosti, požjwá w Krystu radosti, žádage z těla wygjti, a k Krystu se přibljžiti.

12. Rozkossněť gest zakussenj, žiwota wěčného wnj, ale při smrti hognégj, wěrnj geho docházegj:

13. Když dusse z těla wychází, hned před Božj twář přichází, Angelé gj prowázegj, k spolku swatých přiwozugj:

14.

14. Aby tam odpočjwaka, náramně se radowaka, hledic na twář Boha swého, a prediwnau slawu geho:

15. Tuť giž rozkosse vžjwá, na těko swé očekáwá: aż bude žaše wzkřjsseno, y s dussi slawau poctěno.

16. Neb Pán Gežjš swé vslawj, na prawicy ge postawj, a potom zjwot wěčný gim dá cele, a řka mile k nim:

17. Podte mogi požehnanj, Otcem ke mně přitrženi, wkáznětě Králoštwjm wěčným, před wěky wám připrawenym:

18. Wegdětež w dům Otce mého, kdežto gest přibytků mnoho, od pracy odpočjwegte, slawy wěčné požjwegte.

19. Tuť se zgewj dokonaký, Angelům, nam též radostný způsob zjwota wěčného, od Boha připrawěného:

20. Neb setře slzy z očj Pán, a zapudj což zmautj, sám, radost pak, pakog, bezpečnost, trwati bude na wěčnost.

21. O newymkuwná radosti, půwod máš z Božské mikosti, rozum tě nemůž stihnauti, ani gazyk wymkuwiti.

22. Regwětssj rozkoš a slawa, ktěssenj, radost diwná bude, Boha spatřowati, w něm wssecko dobré widěti.

23. Tuť swatj w dokonalosti, sjkwjti se budau w swattosti, dusse, těla gich přeslawné, gedni nad druhé rozdjlné.

24. Známost Boha, geho wůle, y wssech wěcy dokonále, s horliwau wždycky wrauctnosti, k službě Božj ochotnosti.

25. Nebudeť tam nic hřjssného, ani co zarmauceného, než wssecko swaté a čisté, gakž mjti chceš Páne Kryste.

26. Vsslechtilj přjbytkowé, w tom Božjm městě stankowé, dáni budau k přebywánj, slawy wěčné vžjwánj.

27. Vtěssené towarystwj, bude s Augely w gich množstwj, y s Božjmi zwolenými, w ta mjsta vwedenými.

28. O Kryste, genžs wůdce, cesta, do toho slawného města, wed', domeď k wěku slawnemu, žiwotu slawy wěčnému.

(1386.) Not. 162. b.

G. Přewrácenosť bezbožn. ꝛc.

Slawu zjwota wěčného w nebesych připraweného, Krže Pána Gežjsse, Mäš sobě připomjnati, tjm se y potěssowati, wssech wywolených řjsse: Že toho včasna budeš, když sobě složené dosáhneš koruny sprawedlnosti, kterauž Pán swým služebnjkům, přjssti swého miłownjkům, dáti chce na wysosť.

2. Tuť zjwota wezdegssjho, dusse y těla nasseho, bjdná lopotowánj cele budau wyprázdněna, hognú wěrným přjswědčena od Boha požehnánj: Mdlé těło, bjdné, smrtedlné, strasti a žalosti plné, s přewelikau radosti, přjgme proměnu

přeslawnau, Pánè tèku nápodobnau, podlè geho mocnosti.

4. Rádost wètssj owssem bude, když y dusse tèž pozbude, swè nedokonalosti: Slepotu, pochybowánj, pýchu, hnèw, zlého žádánj, to wsse složj w brzkosti: Tu rozumu oswjcenost, tu y vmyslka vpřjmnost, tu w srdcy ctné žadosti, tu tèž y dokazowánj Boha, bližnjch mikowánj, prázdné ossemetnosti.

4. Y nebesat swau okrasu zwkássstnj přigmau toho času, k rozhognènj radosti: Byt samým wèrným slaužila, nikdy poddána nebyla, wjc porussitelnosti: Y zèmè tèž proměněna, z nj zkost, fakes wyplněna, s každa nesprawedlnosti, tut bude sama sprawedlnost mjti průchod, tèž y wolnost, w plné dokonalosti.

5. Check Pán tu hned, gakž zasljbil, swè dary (kterèž rozdèlil, w této zde smrtedlnosti,) rozdjlnè korunowati, ctj a slawau darowati, tam y wèčnè slawnosti: Zwkássi kterèj slauzili ginym, včenjm y žiwotem ctným, k nabytj sprawedlnosti, ozdobiti ge nad ginè, y nad krásu nebes slawnè, chce y wèčnè radosti. Dan. 12, 3.

6. O přediwnè podèlenj, dokonalè nasyceni, wssech synů Božjch w slawè: Žádny z nich nauze nemage, Pána slawy gasnè znage, byt se w nèm tessil prawè: Neb bez wsseho zastjnènj, gich na nèg bude patřenj, s přenáramnau ljbosti, Pán w nich tèž sám přebywage, přediwnau rozkoš w nich mage, nikdy gich neopustj.

7. W tè tak welikè radosti, gsauce s Pánem na wýsosti, y s geho zwolenými: Kterjkoli zde na zemi byli od swèta stwořenj, y s Angeky swatými. Tu nowau pisen wesele začnau wssicknj od tè chwjle, řkauc, swatý, swatý, swaty, Otče, Synu, swatý dusse, trúg w osobách, geden Boże, nerozdjlnè podstaty.

8. A tut diwná slawa Božj wjc se při swatých rozmnožj, že y nad wrahy swými budau tryumf slawný mjti, z nich sobè posmèch činiti, řkauc hlasy radostnými: o smrti! kde twè tyranstwj? ó pekko, kde twè wjtèzstwj? ay gak ste pohřjzeni, y s branami pekelnými, s hausy nemikostiwými, v wèčnè zatracenj!

9. Ay toť žiwota wèčnèho, nam s Krystem w Bohu skrytého, nestižitelnà slawa: Kterážto lidskè mysslenj, srdce, zrak sluch, y mluwenj, ač wysoce přemáhá: Wssak potom bude zgewena, wssechnèm swatým přiwlastnèna, k wèčnèmu wjzánj: co nad to důstognègssjho? co potèssitelnègssjho, zde w mnohém kwaltowánj?

10. Degž toho w prawdè dogjti, cožs nám ráčil připrawiti, z swè welikè mikosti; Ejž

nás

nás zde wždy potěssuges, myslj nassich pozdwihuges, k tě korunně slawnosti. Přid, pogmi z bjdného swěta, wed nás do toho žiwota, w geho naděgi gisté; tamt budem na čest zpjwati, tě wždy na wěky chwáljti, nás Pánne Gezu Kryste.

(1387.) Not. 276. a.

O wěčnosti Kagicým k Zpiwánj.

Slowo sladke gsy, wěčnosti, těssjcý srdce wnitřnosti; počátku bez skončenj! o wěčné wěčná wěčnosti, newjm od welké radosti o žádném zarmaucenj, genž na swěté skormucuge, neb twá sladkost potěssuge.

2. Žádné slawy w swěté nenj, genžby neměla skončenj, a newzala proměny! samá wěčnost wždy zůstáwá, genž wěčnau rozkoš podáwá, žádné neberauc změny. Neb Petr pjsse, že ona gest wždy neporussitedlná.

3. O! wěčnosti, swau dkauhostj zahánjš zdessjj žalosti, tak, že hned pomigegj. Když sobě wssecken čas dkauhý rozgjmám, též y Křjž mnohý, gegž Křesťané snassegj, poznáwám, že delssj nenj, než maličké okamženj.

4. Což gsau bjdy y neřesti? co mučedlniků bolesti? co těžkosti Křesťanů? kdyby ge wssecky spoku wzal, a na misečku wáhy dal, potom na druhau stranu wěčné radosti žáwajj, gakž ona welmi přewážj?

5. Zatracenců pak mučenj, nemá žádného skončenj, přehrozně se rozmáhá; Každého okamženj mrauc, w trápenj, w nauzy žiwi gsauc, čerw žrátj nepřestáwá. Gaké to dkahoslawenstwj! Nemjť s njmi počástenstwj.

6. W nebi zwolenj žiwi gsau bez počtu, let sto tisýců, a neberau zemdlenj; s Angeky magj spokočnost, wždy patřj na Božj gasnost, w pokognėm rozwkaženj; gichž Kryštus tau mannau sytj, gjž gim ráčil zaslibiti.

7. Po tobě žižnj dusse má, y také žádost srdečná, ó žiwote překrásný. Skoroliž budu přigatý, ó Gežjssi, tam kdež gsy ty? ó když budu tak sstastný? rád nechám zdegssj marnosti, gen wed, dowed k swé radosti.

8. Pryč s pýchau, prachtem, bohatstwjm! pryč, wy rozkosse s lakomstwjm! pryč bezbožnosti celá! pryč sskodliwá bezpečnosti! pryč pokrytstwj, tegná zkosti! Pryč mikowánj těka. Neb ty, o wěčná wěčnosti, činjš mi mnoho sladkosti.

9. Slowo sladké gsy wěčnosti! těssjcý srdce wnitřnosti, počátku bez skončenj. O! wěčnosti, ó radosti! Newjm o žádné žalosti, když k tobě mám swé zřenj. Gežjssi! deg mi tu mikost, ať mne wždy těssj twá wěčnost.

(1388.) Not. 356.

Gak. Gak pèknè swjti dennice. Takliž gest? či se gen tak zdá? co mi teď do něj wpadá, ay, nebe otewřenè! widim Bohá na stolicy, a Gežjsse na prawicy; zpléseg srdce skraussenè. Zwučte, hkučte na té nowè Dawidowè harffè, dusse! Gežjš, Gežjš gde w swém rausse.

2. Ay, hle! wssecko obnowuge: newěsta se přibljžuge k němu w hedbawj bjlem; w rausse zlatem wytkáwaném, od zenjcha připrawenèm, w nastrogj wsslechtilem. Božstwj! množstwj Cherubjnů, Serafinů se raduge, když Gežjš swau choť mikuge.

3. Newěsta samau rozkoš má, a před Bohem gestit krásna, gako skunečko stkwaucý; s radostj a s plesanjm gi wedau na palác králowský, gsauce celá žadaneý. Kříže, tjže tam wjc nenj, rozwkaženj tam má mjka, geuž s berankem swjtězyla.

4. Bůh gi obečerstwil z potoku, setřel z očj slzu wsselkau, a bude s ni bydliti. On gest gi Bůh, a za Otce; ona geho ljd a stadce, tak wmj Bůh těssiti. Hledte, zwěděte, gak se množj mikost Božj při kagicych, Bůh má stanek w swých wěrjcých.

5. O gaká toho města čest, w němž Bůh s berankem chraněm gest, grunt gsau posstowè geho; tam nic posstwrzuugicyho, nic mrzkost pusobjcyho newkradne se do něho. Čest ta města gest wzacnějssj a gasnějssj nad kamenj drahé, nic mu rowné nenj.

6. W tom městě ani měsýce nepotřebj, ani skunce, beranek swjce geho. Skawá Božj tam w něm swjti, králowè čest budau mjti, a snesau gi do něho. A Pán swých bran nechce dati zawjrati, aby swati wždy tam mohli putowati.

7. Z trůnu Božjho tam tekau, (dřewo žiwota swau řekau k swkaženj,) čisté wody: To dwanactero owoce nese každého měsýce, ljst zdrawý pro narody. Z toho, mnoho Králů, Pánů y pohanů žádá gjsti, wzdrawugjcyho ljsti.

8. O gak Bůh ten wěk oslawil, kterýž swym wěrnym připrawil, nelze ho zaskauziti: O Gežjssj, Páne skáwý, zaskauzitelj můg práwý, degž mi ty geg děditi. Miky! sýký wěku twého žadaneho deg mi znati, a do něg se brz dostati.

(1389.) Not. 309. c.

Tryumf nad Krystem, skrz Ewangelium naposledy po wssem Swètè wjtězýcym/ w Nebi slyssany. Zgew. 11, 15.

G. Pán kraluge zregme Z. 97.

Dnech swèta posledních, pro zkost lidj mnohých, pugdau welikè rány, na wssecky swèta strany: až pro bolest mno-

mnohau, vznagjc se, Bohu, chwáku wzdagj mnozý. A tu se rozmnoži swětu miloſt hognā.

2. Což Jan swatý widěk, když oſtatnj angel, ſedmý w swém zatraubenj, přineſl poturbowánj dimné swětu wſſemu, wſſak k dobrému gemu. Neb w nebi hlaſowé, rozkoſſnj zwukowé, začali ſe, řkaucý:

3. Gižť swěta králowſtwj, y wſſe co w nich ſe ſtkwj, včiněna naſſeho Pána, a Kryſta geho! Gižť chce kralowati, mocné panowati: po wſſech kragich swěta, nech ať ſe rozkwětá ſlawy ta moc geho!

4. Ten zwuk když pominuk, máko odpočinuk, hned ſe giný začak zas/ před trúnem welebný hlas. Neb ti ſtarcy, na swých před Bohem ſtolicých, genž ſeděli, wſtali, na twáře padali, ſe klanégjc a řkauc:

5. Díky tobě wděčné wzdáwáme, ó wěčné žiwý a wſſemohaucý, ſlawy Páne přeſtkwaucý, genžs byl a geſſtě gſy, budeš wěčné časy: žes přigal ať moc swau, po wſſj zemj ſlawnau, králowſtwj ſwé vgaw.

6. Ačť ſe národowé rozhněwali, nowé díko twé w twých wjdauce, a proto ſe zlobjce. Ty wſſak na ně zažžew swé zúřiwoſti hněw, ſaud giž držjš s nimi, Syny bezbožnými, gich k zkaženj prudce.

7. Nebť w tebe ta geſt twé ſprawedlnoſti čeſt, odplata prorokům twým, ſkauhám, y ginýmtwattým, aby byka dána, kým pomſta oddána, geſſto nakazyli zemi, aby byli, též zkaženi ſami.

8. W tom zpěwu ſkončenj, hned ſe odewřenj chrámu na nebi ſtako, wſſe odewřené ſtáko! Archa ſmkauwy Božj, ſpatřjna co z božj: Na zemi błýſkánj, ſſko, třeſkè hřmánj, s krupobitjm welkým.

(1390.) Not. 53. a.

Gak. Wjmé ga zahradku a ꝛc.

Wjmi ať, že w nebi geſt mjſto kráſné, kdež ſe nam Kryſtus, nad ſkúnce gaſné: Prawda a wjra, láſka, pokora, Při wſſech, genž dychtj po něm, býti mā.

2. O Boże miký! proſým, rač dáti, w tě twé radoſti ſkáwý vžiti: Degž tě widěti; s tebau bydleti: Neb zde muſýme mnoho trpěti.

3. Ze wſſěch naſſjch dnů bude negtěžſſj, když bude těko propauſſtět duſſi: Těko w prach a zem zas ſe obrátj; Duſſe má počet ze wſſeho dáti.

4. Freſugeme ſe o ſkáwu zdegſſi, gežto w hodiné Bůh nám gj zruſſi: Dnes pyſſné těko, ač w zkatě chodj; zgitra ge žáby a čerwy ſnědj.

5. Láſky kdo nemá k bližnjmu ſwému, aniž gj Pán Bůh bude mjt k němu: Dnes člowěk dychtj po ſwětſké ſkáwě;

Zgitra

Zgitra pak hrob má, gsa w smrti práwě.

6. Samau toliko smrt gistau máme: Proč pak tjm swětem nepohrdáme? Proč mnohý čkowěk na swětě tratj, co mu swět nikdy nemůže dáti?

7. Z těchto nassich bjd, a těžkých nauze, budemli dobřj, Bůh nám pomůže: Nemůž podstuncem lepssjho býti, gako každý den na smrt pomněti.

8. Gák nežádám wic swětské rozkosse, nýbrž w radosti widěti Gežisse, w tom wěčném rági, kdež starcy hragj, Angelé pěkně pjsně zpjwagj.

9. Boże, deg rozum, a pamět stálau, ať se strogjme odsud pomaku: Strogme se odsud mládj y starj, wzřjme swého Boha twář w twář.

10. Raduge se, dusse, a buď weselá.twého zde bytu gest chwjlká malá: Budessli stále zde bogowati, chce ti Bůh za to korunu dáti.

11. S tebauť se zehnám, swěte podwodný: Neb negsy stálý, ni wjry hodny: Byť byk čkowěk žiw, wjc než tisýc let, gen Bohu wětssj musý dáť počet.

12. Každá pod sluncem dussička wěrná, buď pohotowě: a čekeg Pána: Rcy s prawau wjrau: Přigď, Kryste, spisse, wwedn ás k sobě, do wěčné rjsse.

(1391.) Rot. 273. b.

Wssickni lidé zemřjt musý. Tělo gako kwět zhyne, co žiwot má zhynauť musý, chceli býť oslawené. Žiwot wezme porussenj, po tom přigde k oslawenj, w radosti nekonečné, wssem wěrným připrawené.

2. Protož s žiwotem swým časným, kdyžkoli Bůh mjti chce: Chcy se rád rozkaučiti s nim, pro něg nic nermautjm se. Neb w ranách mého Gežisse, má wykaupenj má dusse, mě w smrti potěssenj, geho gest wmučenj.

3. Můg Krystus Pán za mne wmřel, zyšť pak můg gest smrt geho, dwěře k spasenj otewřel, protož gdu rád z časného. Z bauřliwého swěta zlého, do nebe přerozkossného, kdež spatřowati budu Trogicy přebkaženau.

4. Tuť bude žiwot radostný, kdež dussi mnoho tisýc, (gsauce bkeskem obdařeny,) před trůnem Božjm stogjc, kdež se Serafjné slkwěgj, pjseň slawy prozpěwugj, swatý, swatý, swatý Bůh, Otec, Syn, y také Duch.

5. Kdež sedj Patryarchowě, s hauffem prorokůw množstwj, na stolicých slawy nowě, dwanácte pokolenj. Kamž se mnozý odebrali, když žiwot swůg dokonali, tu k slawě Bohu swému, wzdáwagj chwálu gemu.

6. O Geruzalème krásný! s gak se ty slkwjs gasnė: O gaké prospěwowánj slyssetj w domě Páně, o radosti té nesmjrnė! ay giž wzchážý slunce gasnė

sně, giž se ten den začjná, kterýžto konce nemá.

7. Ach! giž dostáwám k spatřenj sláwu w kůru Angelském: Nynj budu ozdobený, bjlým rauchem nebeským. W zkratau korunu slawy před trůnem swým Bůh mi wstawi, bych patřil na tu radost, kteraž trwá na wěčnost.

8. Tuť budu wěčně bydleti: dobrau noc mogi milj! wěrnost wáši Bůh zaplatj, kterauž ste mi činili, manželko djtky, přjbuzny, (manžel, djtyk, rodičowě,) bratřj, sestry, také známi, dobrau noc wám wšem dáwám, giž běh swůg dokonáwám.

(1392.) Nok. 256.

Pobjzenj samého sebe k hrdinské smělosti, pro slawu wěčného žiwota.

Wzhlednéte oči mé wzhůru k nebi do wěčných Salemských bran; neb odkudž to, že wám chybj ze wšech stran zrak y směłost, y že tak truchlite? ne odtudli? že se neduwěřjte Bohu, a w sauženj gen na swá trápenj, a ne na onen ctny klenot hledjte?

2. Protož wstań! zmocnj se: Nebo rany tě, které zde na swětě cytił musýš, minau po tom žiwotě, tam ten stary had nesmj hýbat se; ty pak proto wstáwaš w službě Krysta? zdaž w wěčném králowstwj ti, genž prowitězstwj zde měli, nedosáhnau swého mjsta?

3. Hleď! gak se procházy ten beranek tam na pastwach Syona, a gakť plesa skawice swého Pána, ten hauff, ktery spolu s njm wycházy! postúg! slyš hlas zpěwů, gaks hlas hromů, gegž někdy Křesťané, teď nebes dworané zwučně wydawagj w nebeském domu.

4. Nebudauli wsta tě, které zde w modlobě gen wpjwaky, w Eden znjť gak mnohých hromů přjwaky, když budau wypratowati zhusta mezy nebeskými hauffy čest Božj? Raucho krásné, nowě, tam maš giž hotowě: tamť žádná nechybj radost a zbožj.

5. Než to maš zachowat! musy se zde każdy prw w osskliwost wzyť, a wsse, co w tom bogi překážj, zapřjť, chceli spolu s njmi tryumffowat. Adam stary prw musy w nic přigiti, a gak gest Syn Božj prw wmřeť na křjži, tak rownež hřjch w nas musyme mrtwiti.

6. Potom pak tě musy Duch žiwota od Boha obžiwiti, a k swatemu žiwotu obnowiti, ouť wstawičně za tebe prosy. Zdeť gen začneš ten žiwot z Boha nowy, než kdy se w tom času ssetřjš hřjchů kwasu, bude tě k wěčné ozdobě hotowy.

7. Chcešli to učinit tak, že wpramdě tělo swé zapjrati, a pohodlj swětskému wmjrati, wpři-

Gežisse pak vprimné chceš mjnit: wěř, že tě ta čest a sláwa nemine, kterauž w twém wjtězzy, wtě sylné pawezy, obdržeti máš, když ten swět pomine.

Odpowěd:

8. Srdečné rad wezmu na sebe křjž swůg, wkloženy ty sám na mne, srdce y krk chce nest ghotowé vprimné, w tom budu patřiti k slunci memu. Wy žádosti! máte o zjwot přigit! nemaš wjc, nečista pycho, we mne, mjra, y ty lákomstwj musýš twůg krk zkomit!

9. Posylň mne, Gezu můg, bych wyčistil ten hřjchů hnůg ossklivy, ty pak wsse, co se ti koli protiwj, zbor, zkom, stroskoteg, wywrat, wybogůga. Nechť mé srdce twa láska wždy proniká, a což mne z twé raddy wymereno bjdy, to oslaď, sykň twého služebnika.

10. Syon mého mikě! když giž gednauc přiwjtam Krále tweho, když budu vživat z owoce geho, které dáwá zdrawj vsslechtilé? poskakuge srdce, krew má hrá wzilách, duch wykřikuge sám: ach! kyž sem brzo tam! gazyk chce zpjwati w nebeských sykách.

11. Počkeg gen má dusse! Wssak ti radost po bjdach přede přigde, a po tmawé nocy swětko twe wzegde, zde se gen trpěliwě k Bohu měg. Mezy tjm bdj, stale stoge w přjprawě, nechť gen swětko wjry wždy w twé lampě hořj; twůg ženichž znáš, kdy má přigit w swé slawě.

12. Wy Syonské dcery! powstaňte! ay pugdeme w střjc ženichu, bděme wěrně, zkožjce wsseckau pychu, aby nas hřjch nezwedl do newěry! powzdwihnete hlaw swych! ženich se bljži: newěsta otwjra dweře, nezawjra wokage: podte sem na swadbu Božj.

13. Wzdegte a'e wssj čest Bohu memu, genž tak slawné krauluge, nechť geg každ gazyk etné wychwaluge, neb oni wsseckno dobře spusobil gest, zwelebůgte giž gmeno geho zwučné, wssakt sme geho wlastnj, Synowstwj včastnj; buď mu se wssj moey čest wzdana wěčné. Amen.

(1393.) Not. 376.

Gak. Gezu Kryste wykupiteli Wzhůru srdce, Křestané milj, zdwihněme spolu w tuto chwili, zpomeňme na byt wěčný, slawný a bezpečný; Kterýž nám Bůh dáti zasljbil, když nás sobě w Krystu obljbil, w něho sylné wěřjcý, a gemu slaužjcý: Že po smrti časné wstane těko gasné, wywolených geho, k zjwota wěčného prawé včastnosti, s mnohau radostj: O tom nám zgewně swědčj Syn Božj swau řečj.

2. Kdo pak může to wyskowiti, co nám ráčil Pán Bůh složiti w tě nebeské radosti, z pauhé swé mikosti? Budauť zagistě

gistě wywolenj diwnymi dary ozdobenj, zdrawj, čerstwj, přeskrásnj, gako skůnce gasnj: W tom nebeském rági, kdež Angelé bragi na harfách mikostných, zpěwů přeradostných; Kdež žádných neřestj nemůž wnèsti Tyran, dábek, smrt, pekko, byť se wssecko wztekko.

3. Krystus Gežíš, Král wěčně slávwy, wssech wěřicých ten ženich prawý, cýrkwi, (milé neweste,) zgewj se na ceste; Přiwytát gi hledě mikostně, a promkuwj ke wssem radostně: Wjtegtež mě spanilé panny, maudré, mile! Pobtež, po žakosti, do wěčné radosti, kdež moru a hladu, y wogenských wpádů, y prác přebolestných nebude žádných; Ale swátkowé wěčnj, a dnowé bezpečnj.

4. Když nás ten Pán w nebe wwede, Bůh Otec dědictwj odwede w Krystu nám zaslibené, a njm zaskaužené: Tuť nás přednè swau Božskau twářj k widènj tak, gakž gest, obdařj, wssecko we wssech naplnj, slibu skutkem splnj, řka: nu, milé djtky, wizteż ty přjbytky, kteréž sem připrawil, tak, gakž sem wám prawil, na ně pohlednète, a wssjm wkádnète: Wám to zbožj, ta slávwa na wěčnost se dáwá.

5. Duch swatý wtěssitel wěčný, ten zprawce nás bude srdečný, dokonát geho djko, co zde z čásstky byko: Obdařj prawym potěssenjm, dostatečným wsseho wměnjm, dokonakau maudrosti, káskau y swatosti: Srdce wssech oswjtj, a oheň zanjtj, hořicý radosti, a gednomyslnosti: Každý bude mjti, co bude chtjti, skutek hned spatřj chtěnj, ano pomyssleni.

6. Při tom shromážděnj a slávwě rozmkauwánj bude mikostně, když w tě době žádaucý segdau se tak sskwaucý: Adam, Ewa, swatj otcowé, knězj, prorocy y králowé, kteřjž prawdy hágili, a pobožnj byli: Y wssickni wěřicý, maljy welicý, předkowé přeskawnj, poctiwj a mrawnj, djtky y manželé, wěrnj přátelé, žádný z nich se nestrati: Co Bůh wzak, to wrátj.

7. Spogj se tu swatj Angelé s wěřicými wssemi wesele, wegdau s nimi wplésánj, w mikè rozmkauwánj; do nowého Geruzaléma, (gemuž nic swět rozwného nemá,) chodjc s beránkem milým, řádem wsslechtiklým: Budau radost mjti, a Boha chwáliti: Skáwa budiž Bohu, za tu mikost mnohau, kterauž nám wčinil, gakž byl wmjnil: Swatý, swatý, swatý gest, budiž mu wěčná čest!

8. Wěčný Bože, swatá Trogice, k tobě wokáme wzdychagice, odpusť hřichy z mikosti, pomoz k tě radosti: Spasytteli, Kryste Gežissi, ty bud nás pomocnjk negwyssšj, přiwed nás k tomu zbožj, o beránku Božj!

Neb

Neb žádný bez tebe nemůže do nebe; Sám, do toho města gsy dwéře y cesta, račiž ty nás wésti, a tam dowésti: Amen, bmilý Pane! Degž, ať se tak stane.

(1394.) Not. 142.

O Zywotu wěčném; gak to Jan S. widěl, slyssel, wypsal, w posledních dwau Kapitolách zgewenj swého.

Gak. Gmeno Páně zwyssugte

SPůsob swéta budaucý, kdo spatřiti chces, sem pod! gak wssecko bude stkwaucý, wzřjš, gen ginam nechod, pro zprawu o tak tagných wěcech, Bohu gen známých.

2. Gá Jan cokol o tom wjm, tak gakž mi ukázal Pán, wérně wssecko wypowjm, čest on měl aby tu sám, že gsa prwnj, posledni, wsse což byko neb bude, wj.

3. Nowé nebe widěl sem, nowau y také zemi, mjsto těch gessto strachem utekla byka: prwnj oboge to preč byko, moře pak se stratilo.

4. Kdež sem hned Geruzalém, město to Božj swaté, uhlédal z nebe na zem gdaucý, w okrase zkaté: gak chot ženichu swému, okrášlenau slawnému.

5. W tom hlas z nebe uslyssán, ay stánek Božj s lidmi! kterýž wzdělal sobě Pán, kbydlenj wěčné s nimi. Tit gjž geho budau lid, wyprossteny z wěčných bjd.

6. Tamť Bůh slzu wsselikau, z gich setře očj smutných: pláč, křik, bolest, dalekau od nich učiné, ginych straslj wjc nedopustj, což přessko to preč pusti.

7. Ten genž na trůnu sedj, řekl: Aly wsse činjm nowé! Piš twé oko co widj, též co slyssjš! Neb prawé mě zustane slowo, nic zpatkém ho nepůgde wjc.

8. Řekl gesstě, giž je stako! Gá sem počátek y konec, wsseho což se kdy dáko, dám každé etnosti wénec. Dám též dussi žjznivé, dost darmo wody živé.

9. Kdož swjtězy dědičně, wssecko obdržj prawem: Otcem budu mu wěčně, on mým mně milým Synem. Hrjssnjkům pak ohyzdným, w wěčném ohni dám djl gim.

10. W tom, ay, geden z Anguelů, řekl, pod, ukážit slawnau chot oddanau manželu, beránkowi překrásnau! pak mne na horu négakau wzneslo w duchu přewysokau.

11. Kdež město mi welikě, zslupugjcý od Boha, ukázal přessiroke, w němž slawa geho mnohá: ten swatý Geruzalém, slkwjcý se Božjm blesskem.

12. Neb tam wsse se třpytělo, tak gak kamenj drahé, způsob křisstálu měko, na skrz wsse prohlédawé. Zeď pak měko welikau, též náramně wysokau.

13. Bran dwanácte byko w nj,

nj, a z těch při každé Angel! též nápis pokolenj každého; se na nich stkwěl: na swěta čtyry strany, po třech stáky ty bránv.

14. Zeď pak městská, základů dwanácte měka, s gmény dwanácti Apostolů beránkowých: stawený ty bránv z perek byky, až se stkwěle blysstiky.

15. Chrámu sem newiděl tam, skunce ani meshce: Chrámem gemu gest Bůh sám, beránek geho swjce: přisstých k spasenj lidi čest gest, že w tom swětle chodj.

16. Bran tam nezawjragj, neb nenj žádné nocy: bážnj se neswjragj, nic tam nátisk činicý, sami w knjhách zapsánj, swě tam magj plésánj.

17. Též mi potok vkázak, z trůnu nebe plynaucý, živé wody, co Krisstál čistý, přegasné stkwaucý, múkol rynku a domů, hognost rozkossných stromů.

18. Genž owoce k žiwotu, dáwagj každý měsyc, ljstj k zdrawj národů, prokletj tam nenj wjc. Sami Bohu slaužicý, gsau tam giž kralugicý.

19. Kralugicý na wěky, s Krystem na Božim trůnu, bez konce po wsse wěky: neb kdožby tam odměnu gakau činil? Wěčné tam rág stane, přewděčné.

20. Twář tam wždycky wjděti swého Boha, též na swých gméno geho nosyti rozkossné budau čeljch. Wěčné tam kralowánj, wěčné bude plésánj. Amen.

II. O Cyrkwě swaté
Potřebách tělesných.
Zpěwý k každodennjm Modlitbám
také k wsseligakým
Obecným y obzwlásstnjm případnostem.

A. Každodennj.
1. Za wssecky stawy a potřeby wezdegsshho Žiwota wůbec.

(1395.) Not. 40 d.

Za přihodné počasy.

Wože! kteryž slúncy swému weliš swjtiti každému, a gim ten swět osswěcuges, zem desstém, rosau skropuges.

2. Hory z wysosti swkažuges, trawu k zrůstu přiwozuges, k pohodlj wssemu dobytku, y ku potřebě člowěku.

3. Ty chleb z země wywozuges, hognost wina wděluges,

pokrmèm nas nasyeugeš, tak žiwot lidſký zdržugeš.

4. O prosyme twè mikosti, popatř na nas z wysokosti, wrody zemskè zachoweg, a požehnanè leto deg.

5. Popřeg nam čaſt pohodlnych, wchoweg nečaſů ſkodnych, ſnih, deſſt, witr, takè ſkůnce konagj rozkaz twůg prudce.

6. Hauſenky, kobylky, braucy, gſau twa metka hřichy mſticy, rač ty žijaky wzdaliti, nedeg gim wrod kazyti.

7. Pomnj, že ſme twè ſtworenj, a ſkrz Krysta wykaupenj, na tè my očekawame, z ſkowa twèho tebe známe.

Za Gasno.

8. Deg at swjti ſkůnce gasnè, rozkaz at wſſe roſte krasnè, bychom magic žiwnoſt zemskau, chwalili twau mikoſt božſkau.

Za deſſt.

9. O wyſkyš naſſe modlenj, ſeſſli nam deſſt bez prodlenj, korunůg rok swau mikoſtj, deg požehnánj z wyſoſti.

10. Ty gſy Bůh mocny a ſylny, w mikoſrdenſtwj neſmirny, protož pomoz nam w tè dobè, deg at wždy ſkaužjme tobè.

saudem hroznym nebogi, když smrt bezbožnym w stŕjc wygde s swau žakobau.

2. Měkſſj kůžko zde na zemi nemůž byti k pokogi, gako geſt dobrè ſwèdomj, w tom ſe duſſe ſpokogi. Ten geſt wždy k ſmrti ochotny, kdož nenawidi hřich zkoſtny, a mà ſwèdomj čiſtè.

3. Dobrè ſwèdomj nedbà nic na gazyky zkobiwè; prawdu ſobè ljbuge wjc, neb ta zahanbj kſtiwe. Dobrè ſwèdomj nezhyne, kdy wſſecko gine pomine, blazeł tomu kdo ge mà!

4. Negwètſſjt pak geſt trápenj, nečiſtè ſwèdomj mit; kdo toho nenj ſproſtèny, nemůžeł weſeły byt: Kdy gen ze ſtromu liſt padà, giž ſtrach na toho připadà, kohož ſwèdomj hryže.

5. Zkè ſwèdomj s swau žakobau trápi wjc nez katowè; mnohych wwodj do hrobu, bèda duſſi takowè! zke ſwèdomj zauffa brzy, kde ſtrach nenj, tuł ſe hrozy, nemà odpočinutj.

6. Chraň, o Boże mikoſtiwè ſwèdomj mè od zkeho, deg žiwu byti cnoſtliwè, podle rozkazu tweho: bych wèdomè proti tobè nic nepáchak w žádnè dobè, nez w čiſtotè ſe chowak.

7. Ach wděł mi Ducha tweho, ktery by mne zprawowak, a k tomu co geſt dobrého, y wjře powzbuzowak: bych y potom w wěčnoſti bydlek s tebau w bezpečnoſti, a radoſti wžjwak. Am.

(1396.) Not. 223.

O dobré Swèdomj.

G. Pokog, zdrawj, požehnánj.

Tnè ſwèdomj geſt negdraz ſſj pokład na tomto ſwètè, to pokog srdcy přinášſj, když ſe w hřichu neplete: to ſe y před

(1397.)

(1397.) Not. 31. d.

Gak. Prozpèwugmez s radosti.

POprosmež spasytele, ať w nässich obcych obywatele, y každého, chrániž z nás, od zlého, přege bytu zdrawého.

2. Žádegmež ho společně, zwolegme k němu takto srdečně; ó Otče nás, genž wsse w mocy swé más, co chceš, komu chceš, dáwáš.

3. Wyleg swé požehnánj, na násse w tomto mjstě sebránj, nakloň se k nám, a deg swau miklost nám, buď nässim ochráncem sám.

4. Posyl'ň zdegssj wrchnosti, w wjře, w kásce, w etnostech, sprawedlnosti, ať twé lidi, pokogně wždy žijj, kterež oko twé widj.

5. Deg nám dobré pastýře, kněžj, genžby w cyrkew twau skrz dwéře přicháželi, pastwu přinässeli, pramdě twé l.d wčili.

6. W obcech lidem wládným, pomoz býti etnostným, sprawedliwým, ať dobrého hledj obecného, saudjc práwě každého.

7. Wssemu lidu rač dáti, w řádu, w bázni, w pobožnosti státi, aby tudy, kásta rostka wssudy, ksti nedeg k nám nikudy.

8. Ostřihegž w nás pokoge, zbaw různic, nepřátelstwj y boge, přeg z mikosti, poctiwé žiwnosti, zbaw wssj nevpřjmnosti.

9. Popřeg zdrawj dobrého, nemocným pomoz pro Syna swého, náhlé smrti, y wssého nesstěstj, wchoweg z swé mikosti.

10. O vděl z též mikosti, pokrmu, nápoge, potřeb dosti, aby těko, opatřenj měko, z toho tebe chwálko.

11. *Skowo twé, swjce prawá, ať w obcech nässich předek wždy mjwá, tjm zprawůg nás, při wssém na každý čas, byť žádný nezhynuk z nás.

12. Tobě se poraučjme, we gménu Gezu Krysta prosýme, ty žádosti, vslyš na wysosti, naplňuge z swé mikosti.

(1398.) Not. 40. d.

WTebeť gest darů dosti, Páne hognost nad hognosti, ze dwau ryb a z pěti chlébů, nakrmiks pět tisýc lidu, to swau mocy božskau.

2. Po druhé čtyrý tisýce, z sedmi chlébů: kdežto wjce drobtů zas po gjdle zbyko, než chlébů před gidkem byko: O přeskawné djko.

3. W tobě nic nemožného, aniž co nepodobného, poněwadž gsy wssecky wěcy z ničehož ráčik stwořiti, dobré včiniti.

4. Nad toť můžeš způsobiti, nás hýjssné w swětě žiwiti, neb gsy lidu židowskému dal na pausšti ljbau mannu, z nebe ku pokrmu.

5. Též Eliásse swatého, toho muže pobožného, w čas hladu sy neopustik, pták mu chléb y masso nosyk, nebs ty mu poručik.

6. W Sarepté wdowa y s Synem, strogika vmřjti hkadem, rozmnoziks gi hrſtku mauky, gedka s Synem, prorok taky, zachowaks ge wſſecky.

7. Neopuſtiks Danyele, w gámě lwowě w Babiloně, poſlaks mu oběd z daleka, ſkrz proroka Abakuka, z země genž geſt Jüdſká.

8. Dawid ſwatý zkuſyw toho, gak ty chránjš lidu ſwého, řekl, wklož na Pána péči ſwau, wychowá tě mocý Božſkau, dá potřebu wſſeckau.

9. Mkad ſem byk, giž ſem ſe zſtarak, a mnoho lidj přečekak, nikdyž ſem opuſſtěného, neviděk ſprawedliwého, od Boha wěčného.

10. Tak též pobožných ſemeno, nikdyž nenj opuſſtěno, ač Bůh někdy pokutuge pro hřjch, wſſak wyſwobozuge, ty kterěž miluge.

11. Znagjc my tu božſkau péči, kterauž Pán má o wěrjcý, dauffegmež ſrdečně w něho, ſlužmež mu času každěho, do ſkonánj ſwého.

12. Neopuſtjť nás konečně, neb k obrazu ſwému mocně, přediwně nás ſobě ſtwořik, krwj Syna ſwého wykaupik, na rukau ſwých wzyk.

13. Mák nás před očima ſwýma, nenjk mu to wěc neſnadná, y zázračně nakrmiti, gak ſe mu ljbi ſytiti, přediwně chrániti.

14. Zawrhauc zbytečnau péči, vtečme ſe k ſwému Otcy, řkauc; ó předobrý Boże náš, mějž w ſwé Božſké paměti nás, wždycky na każdy čas.

15. Budiž chwáka twé mikoſti, že nás w této ſmrtedlnoſti, ochranau ſwau potěſſuges, tudy k wěřenj wzbuzuges, chrániti ſlibuges.

16. Wlegž tu wjru w ſrdce nášſe, Otče, pro Kryſta Gežiſſe, ať tě ctjme, miluqeme, potom w twau radoſt přigdeme, degž to miły Pâne.

(1399.) Not. 30. a.

Gak. Nuž chwáku wzdegme Wſſemohaucý náš Boże, tys nebe, zemi, moře, ſám učinik ſwau mocý, bez wſſelikě pomocy.

2. My twau mocy žiwi gſme, pokudž ráčjš trwáme, když ſtratjme twau pomoc, za nic ſtane náſſe moc.

3. O račiž pohlednti, k nám dolů, a ſkyſſeti, pokorně wěrjcýho wokánj lidu twého.

4. Račiž čas tepký dáti, gaſnoſtj oſwjtiti, powětrj deg pohodlně, na vrody potřebně.

5. Toť geſt wſſecko w twé mocy, nebs náš Bůh wſſemohaucý, genž moři rozkazuges, y wětry ſpokoguges.

6. To ty ſám neglépe znáš, žeť práce y ſmyſl náš nepoſtaěj nikoli, w ničemž proti twé wůli.

7. Ty

7. Ty gsy počátek dáti ráčik, y vkázati, w vrodách zemských polj, k potřebnemu pohodlj.

8. O račij včiniti, aby mohko přigíti, y k swému dokonánj, skrze twé požehnánj.

9. Popřeg času gasného, také léta tepkého, deg zrůst obilj, trávám, wjnu, zemským vrodám.

10. Negprw k potřebě lidem, potom dobytkům wssechněm, kterýchž potřebugeme, z nich swé pohodlj máme.

11. Pro nesmjrnau dobrotu, zpranßg nássi robotu, skrze swé požehnánj, nám wssem ku potěssenj.

12. Pro Krysta Syna twého, swatau přimkuwu geho, vslyssíš násse hlasy, a deg nám dobré časy.

13. Tak gest násse důwernost, že twá Božská welebnost, ráči nás vslyssseti, což potřebugem dáti.

14. Y budem tě chwáliti, s radostj děkowati, nynj také y wždycky, Amen Boże welikỳ.

(1400.) Not. 40. d.

G. Chraň nás Páne při slowu.

KWSemohaucý, ó Boże náš, který wssecko w swých rukau más, a slibuges darů dosti, dáti wěrjcým z mikosti.

2. Budaulič králowstwj twého wyhledáwati wěčného, prwe než tělesné wěcy, že gim chceš mile spomocy.

3. Y prosýme tedy tebe, wzhlédni z wysokého nebe, vděčij rossy nebeské, na násse aurody zemské.

4. By zemé násse wyprahlá, rossau twé mikosti zwlahlá, wydáwalá nám zíwnosti, z darů twé dobrotiwosti.

5. Tak my z twého požehnánj, tobě Pánu děkowánj budem činit vstawičně, zde y také potom wěčně.

6. Gakžto Otcy nebeskému, a Pánu dobrotiwému, který má být od nás chwálen, nynj y na wěky, Amen.

(1401.) Not. 107.

Gak. Chwaliž Pána giž nynj ꝛc.

WProč se tak rmautiš ó srdce mé, slarosti más a trápjš se, pro to časné zbožj, mězj naděgi w Boha swého, neboť gest stwořitel wssého.

2. Wssak on tebe nechce opustiti, twůg nedostatek dobře wj, nebem, zemj wládne: Otec a Pán Bůh twůg miký, genž s tebau gest każdau chwjli.

3. Ponéwadž ty Bůh můg a Otec gsy, neopaussstěgj mne dítě swé: Ach Otče můg miký, gá bjdné zemské stwořenj, w swětě nemám potěssenj.

4. Bohatý dauffá w časné zbožj swé, gá pak (můg Boże) gen w tebe, ač gsem zde potupen, wssak wždy wjm a wěřjm sylně,

sylně, že neráčjš opustit mne.

5. Eliásse etného kdo žiwik gest, když tak dlauho neprssel dessť, w welmi drahém čase? Ey žena w sydonské zemi, když byl od Boha poslán k nj.

6. Tak také když pod gakowcem seděl, Angel Bozj k němu přissel: gidlo, pitj přinesť, y ssel na dalekau cestu, až k wrchu Oréb samému.

7. Na Danyele Bůh nezapomněl, když mezy lwy w gámě seděl, Angel k němu přissel, kterýž mu předstawil gjdlo, skrz Abakuka wěrného.

8. Tak Jozeff do Egypta byl prodán, a tu y do wězenj dán: Bůh, strážce pobožných, welkým ho Pánem učinil, že Otce y bratřj žiwil.

9. Neopustil také Pán Bůh miký třech mládenců w oném pecy, Angela k nim poslal, kterýž ge diwně ostřjhal, a od spálenj zachowal.

10. Ach Boże, po dnes bohatýs dosti, gaks sy byl kdy od wěčnosti: w tebeť naděgi mám, gen na dussi obohať mne, dosti budu mjti wěčně.

11. Ey wáku časnau chcy rád opustiti, gen rač wěčnau obdařiti, kteraužs nám zaskaužil, Gežissi, swau hořkau smrtí, a skrz krwé swé wylitj.

12. Wssecko co kde gest na tomto sa ětě, zlato, stříbro, y penize, y to časné zbožj, to wsse na maký čas trwá, a k spasenj neprospjwá.

* 13. Děkugi, ó Kryste Synu Bożj, že sy mi to dal poznati, skrz slowo swé swaté: rač dáti w tom setrwánj, mé milé dussi k spasenj.

14. Chwáku y čest, y djkú činěnj, wzdáwámť za twá dobrodinj, a prosým pokorně, od twé swaté twáři gasně nezamjteg na wěky mne.

(1402.) Nok. 273. b.

Gak. Tak Bůh tento swět ze. Dáž newjš, žes člowěk marny, y což chápaš těch wěcy, gež sám čjdi Bůh twůg wěrny, zdaž gemu chceš vtecy?* dauffaš w rozumu ostrosti, máš mnoho tjsyc staroſti; myssle w srdce bolesti, gakť se (pry) bude westi? * Jou. 1, 3. 8.

2. Darmoť gest, nic newykonáš, wssjm twym wsykowánjm, gen se wjc a mjc wkonaš nemrnym pečowánjm: twá těsknosť, strast y staroſti, wysussj ti wssecky kosti; tak twau syku potratjš, ba co wjc! žiwot stratjš.

3. Gestli chceš po nětčjm taužit, co se má ljbit Bohu, a tobě k wzitku slaužit, skož na něg twau peč mnohau; a deg w geho swaté ruce žiwot twůg, skutky y srdce; oni wssecky twé těžkosti skoňčí dle twé žadosti.

4. Kdožť pečowal, když twa dusse při počátku wssech dnůw twých, w mrzkym těla mdkeho rausse, pod srdcem byla w ledwjch?

wjch? Kdoż tám na tě pamatowal, kdyż tě Bůh mocny formowal, kdyż Duch twúg, mysl y zíwot wzal od něho swúg púwod?

5. Kdoż twé kosti w tom pořádku, w kterém gsau nynj, složil? kdoż dal očim od počátku zrak? Kdoż žily rozmnożil? kdoż ge po tele twým roztahl? Kdoż kuji tělo twé obtahl? kdoż tak rozličně audy, ozdobil krasau wssudy?

Job. 10. 8 - 13.

Mág pak w tele twým 260. kosti, genż gsau co podpory, a pewnosť y syla tě-ka tweho, přediwné rozdělene. Mág take dwě žily pulsowni, neb żiwotni, genżto krew po celym twym tele z tweho srdce wywodj, a aż do wrchu hlawy a do pat noh twych diwně rozliwagj; a tři jiný krewni, genż krew z celeho tělá y ze wssech geho wnitřnych y zewnitřnych audu zase zhromażdugice, w srdce twé wliwagj: těchto pět žil se po wsseckem twem tele, obzwlaśtě dwě z nich na mnoho tisyc tisyc žilek dělj a wssudy propahugj, wsse pronikagice. Take mág w twým tele 80. nerwú aneb suchých žil welikých, genż take přez celé tělo probihagj, a na mnoho tisyc tisyců odnożek se dělj, wsse wssudy pronikagice, a tak cytelnj a hybánj twé w kážd-ém článku, a w negmenssim místečku tela tweho pusobjce. Nad to masso tela twého gest wjc než na 500 kusků aneb myšek rozdělene, z nichžto geden każdy od druhého oddělen, swúg spúsob, formu, welikost a přad má. Takble! celu, gsy diw mistrowsky Boha żiwého! gak pak mu za to děkugeš? gakż mu slaužjš? gakż audu twých užiwáš?

6. Kdež twé srdce s dussi byko, kdyż obkoha nebeska přikrywaka Bożj diko, wody, zwjřata zemska? kdoż učinil slunce, měsyc, zeli, stromú mnoho tisyc? Kdoż rozkázal by tobě slaužili w każdé době?

Giž se pak nad 24000. kmenú aneb rozličnych pokolenj bylin a stromú wynalezko. Ptaků se nad 500. rodú; zwjřat čtwernohych nad 200. plodú, ryb a plawú mořskych nad 1000. hmyzú pak a zemépkazú nad 20000. rodúm aneb plemenj počitá.

7. Powzdwihni wzhúru twé hlawý, a ohledni se tudy, na řjzenj Bożj slawý, ktera tě chowá wssudy: prw chleb, woda a odkud byk, nežli sy se ty narodil: y to mleko, ktere gsy negprw wžil, nassel sy.

8. Plenky, gimiž tě powika matka twa w twé kolibce, dům twúg y komúrka mika, obydlj a swětnice; to giž byko připrawené, prw, než sy měk otewřené oči, aby sy hleděl, o skutcych Bożich zwěděl.

9. Předce wssak se podle oči twých wždycky chces řjditi; wěřiti nechces těch řeči, gichž nemužeš widěti! kdyż co dělaš, tut chces mjti, bys mohl wseko pochopiti: co nestiha twúg mozek, to wssecko činjš bezděk.

10. Než pohleď gen, gak mnoho krat se tobě giuač swedko, než bys ty byk chtěl mjti rad; to twau naděgi snědko: naproti tomu se stáko často krat skutkú nemálo, které pochopit člowěk nemúž wtjpny gak kolwěk.

11. Gak často gsy do potupy z twé wlastnj wúle wpadl, kdyż wolil twúg rozum hlupy, na mjsto stěstj zly pad? a kdy by byl Bůh dopustil, na což sy se ty sám spustil, kdyžs začinal twé diko, giždby po tobě byko.

12. Ale ten genž nás miługe, co złé, w dobré wywodi; smutek w radost proměnuge, w užitek to, co sškodi: k tomu geg geho otcowska dobrota nutj a káška, niž on nas bjdnych lidj, co milé djtky ljdj.

13. Ach! gak mnoho krat Bůh mlčj, a dáwá co gest dobré; mezy tym se sam tam točj srdce nasse nemaudré: hledá a nenalezá nic, chce znat, a blaudi wždycky wjc, chce sy samo spomocy, a nemá žádné mocy.

14. Bůh pak w swém diwném řjzenj, gde přjmo po swé cestě; wywodj nas z pobłauzenj, a stawj w sstástnem městě: Potom teprw když se stáwa, slepy čłowěk to poznáwa, co Bůh w raddě swé mjnil, když mu tak dobře činil.

15. Protož, o srdce přemilé! odwrž wssecky starosti; Bůh má srdce, které cyle netrpj w swé sstedrosti: on tě nemůže opustit, nechtěg se gen geho spustit: on nas wssechých miługe, káškau swau zapaluge.

16. Oni hořj mjłostj wraucy, odtud můžes zawřjti, gakowau má bolest w srdcy, když se nechcem zapřjti: když daremnjm pečowánjm, starostj a fresowánjm, srdce nasse trapjme, pomoc geho tupjme.

17. Tě wrž daleko od sebe, nedeg se tak mámiti; ačkoli ne w każdé době můžes weselj mjti; wěř wssak, že se gistě stane wssecko, co gest wůle Páně: Kdož mu může zbraniti, co ti on chce popřjti?

18. Buď co djtě, a wkoz se do kůna Otce twého; pros gen, dokud smiługe se nad tebau srdce gého: Tak tě skrz Ducha swateho wwede do rage sweho, po ctném rytěřowánj, w bezpečné kralowánj. Amen.

Pjsně Rannj.

(1403.) Not. 52. b.

Přistup k Rannjm służbam Božjm.

Pomoc násse budiž Hospodine, wssemohaucý gedinný nas Páne, bychom začali, hodně ctili, a tebe chwálili.

2. Degž celým srdcem tebe wždy ctjti, tobě swaté modlitby zpjwati, nás posylniti, deg nám také sstastně dokonati.

3. Abychom hodně začnauc twau chwálu, trwali w ni, zpjwagjc twau skáwu, ay spomozyž nám, zpraw srdce, hlasy násse (Páne) sám.

4. Służba Boži swatá se gjž začne, násse srdce chwáliti tě počne, degž miły Páne, bychom tobě zpjwali srdečně.

5. Ke cti gménu twému welebnému, dussem nassim k užit-

ku

u prawému, poslyniž sám nás, neb k swé chwále stworil gsy sobě nás.

6. Degž nám děkowati z dobrodinj, wděčnu býti z twého wykaupenj, hlasem zmužilým, srdcem k tomu chwáliti wdatným.

7. Začniž ty w nás tu chwálu sám Boże, otewřj wsta nášse k swé chwále, swatá Trogice degž setrwati, chwálje tě do konce, Amen.

(1404.) Not. 26. d.

Gako. Díky Bohu wzdegme.

Zpěnem pjseň nowau, pro slávu Krystowau, w gehož gsme se gměnu shromažděli sem w tuto chwilj.

2. Kažhy s ochotnosti, wedlé swé možnosti, chvál. cti, weleb Gežisse mikého, z srdce celého.

3. Wwažugjc sobě, kterák w každé době nám welika dobrodinj činil, a gesstě činj.

4. Mělibychom wždycky děkowati wssicknj, ponéwadž on nám wsse dobré dáwá, a nepřestáwá.

5. Skussit tedy gistě, a wzkásst w tomto mistě, geho mikost swatau welebiti, díky činiti.

6. Tak take y doma, gakž gaky dar kdo má, děkugme obwzkasstně y společně, wssickni srdečně.

7. Krystu Pánu Králi, odněhož gsme wzali těko, dussi, to wsse darmo dosti, zpauhé mikosti.

8. Mnoho wic giného nám dak potřebného, což těku, žiwotu y dussi, gakkolwěk slussi.

9. Protož tjm se wzbudme, a tak wděčnj budme, a Pán Bůh swau dobrotau rozmnožj nás statek, zbožj.

10. Mikugmež ho prawě, wssicknj k geho slawě, zpiwagjc gemu pjsničky radj, stařj y mladj.

11. Skáwá tobě Otče, nebe, země tworče, skáwá tobě Synu, Duchu swaty, gedné podstaty.

12. Genž gsy trúg w osobách, skys nas w nassich prosbách, řeď, zprawug, a ochranúg w tento den, Boże nas geden.

13. Ráčiž nám to dati, ať my děkowati nepřestáwáme tobě srdečně, y zde y wěčně, Amen.

(1405.) Not. 87. a.

Ach přenegdobrotiwěgssí Boże, můg stworiteli, genž chces odemne mjti, čistau ranj obět, ze srdce vprimného:

2. Nakloň ke mně ucha swého, a vslyš mné hřjssného: naplň srdce olegem, ať mu obět wylegem, před tebe Pána mého.

3. Djk činénj tobě wzdáwám, zeckého srdce swého, že gsy mně této nocy, swau předustognau

mocy, zachowak wſſeho zkèho.

4. Račiž odpuſtik winy mé, hřichy a neprawoſtj, kterých ſem této nocy, z wnukrnutj dábka mocy, dopuſtik ſe z křehkoſti.

5. Ey račiž mne ſwau mikoſtj ſám na dálé chraniti, bran manželka (kau) y ditky, čeladku y dobytký, wſſecký naſſe nabytký.

6. Anjel ſwatý nás ostřjheg, duſſi y tělo naſſe, zachoweg z nas každého, od dabka ſſkaredého, w tebe daufagjcyho.

7. Sám ty budiž pomocnjk nás, zdařiž y práce naſſe, poſylň rúk k pracowánj, deg nám swé požehnánj, a radoſt k powolánj.

8. Rady, ſyky, twé pomocy, ráčiž nám přiſpořiti, abychom co dobrého, twé mikoſti ljbého, mohli chutně začiti.

9. Ach daremné geſt ſtawenj, dům, hoſpodařſtwj naſſe, nebudeli Bůh s nami zuſtáwat s ſwymi darmi, daremnať práce naſſe.

10. Darmo geſt ráno wſtáwati, a gjſti chleb s bolestí, nebudauli od Pána, požehnanj nám dána, nenj w nás ni ſytoſti.

11. Deaž tedy ſwe požehnáni, nebeſký Hoſpodářj; požegž nám w prácech ſſtěſtj, od wrat od nás neſſtěſtj, ať se nám dobře daří.

12. Což wznáwáš potřebné-ho, těku y take duſſj, o ſeſſliš z swého nebe, wraucně proſýme tebe, deg co djtkám přiſkuſſj.

13. Protož každá wěrná duſſe, koneg swé powolánj, we gmenu Kryſta Pána, bude twá prace zdárna, dať z nebe požehnánj. Amen.

(1406.) Rok. 61. a.

Gako: Na koze gdauce, tobě.

Ano wſtawagjce ráno z swého koze, ſwatá Trogice, geden wěčny Boże, tě wyznáwáme, gméno twé wzywáme, chwakut wzdáwáme.

2. Chwála čeſt y moc z twých hognych mikoſtj; také tuto noc od dábelſkych zkoſtj žes nás zachowak, ſmrti zkè wchowak, k gitru dochowak.

3. Poručimeť ſe twé Božſké mikoſti, deg žiwu býti we dne k twé ljboſti, buď nás ochrance, mikoſtiwý zprawce, mocný obrance.

4. Překaž ſkutkům zlým, zaženˇ ſatanáſſe, zprawúg Duchem swým wſſecky cesty náſſe, také myſſlenj, žádoſt y mluwenj, deg ctné skončenj.

* 5. Chwála buď tobě Páne Králi wěkú, přigmiž gj k ſobě od swých ſkužebnjkú, y od nás hřiſſnych, bjdnych a nehodnych, zhlad wſſeliký hřich.

6. O Gežu Kryſte pro tvé vmučenj, račiž nám dáti hřichů odpuſſtěnj, ať nás nepálj ten

ten pekelný plamen, rcemž spoku, Amen.

(1407.) Not. 9. a.

G. O wssemohaucý Bože náš. Wzjžit se čas ku powstánj, dusse probuď těko z spánj, bljžit se swjtánj.

2. Wstaniž wzhůru dusse wěrná, chwaliž wděčně Hospodina, mjgjt temnost nočná.

3. Wstaniž a nechtěg messkati, z dobrodinj děkowati, nebť bude swjtati.

4. Gižt kury pěgj k swjtánj, rozpomeň se na mkuwenj, Krysta přikázanj.

5. Wssemť Pán prawj, bychom bděli, geho přjchodu čekali, geg na peči měli.

6. Času geho newědauce, hotowj wždycky stogjce, se ozdobugjce.

7. Wzbuďiž, dusse, těko z spánj, wychážeť dennice nynj, srdce k obžiwenj.

8. Noc welmi hroznýchť temnostj, pomigjt s nebezpečnostj, y s mnohau teskrnostj.

9. Zpomeniž na swého Boha, kterýž dobrodinj mnohá čině, wždy spomáhá.

10. Chwaliž geg dusse powstanauc, nan srdcem se rozpomenauc, pjseň chwály začnauc.

11. Chwála tobě Boże wěčný, žes dal přečkati čas nočnj, bywnáš strážce mocný.

12. Buď tobě dikůw činěnj, za mnohá twá dobrodinj, k nassemu spasenj.

13. Kteréž gsy w Krystu spůsobik, w něm gsy dáti k wjře sljbik, skutečně naplnik.

14. O dáwegž ge wždy z mikosti, Syna swého w včastnosti, přiwediž k radosti, Amen.

(1408.) Not. 173. b.

Boże můg! opět swětko widjm, a noc tmawá giž odcházý, nynj gako znowu se rodjm, wssak též y staroſt přicházý: wstáwámť, nebo giž sen přestal, a gá sem na swětě zůstak.

2. Na swětě: kde gest pauhá marnost, kde každý den swau bjdu ma, kde wždy nowa přjchazý staroſt, kde hřich a zkost se rozmáhá: O Boże! gehož chléb gjdám, co gá tobě za to wsse dám?

3. Tys mne dak nynj z koże wstáti, kěd mne, těs podle wůle swé; newjm, co se mi můž přidáti; wčiň semnau tak kaſkawě, abych ochranu twau spatřik, a twůg živý y mrtwý byk.

4. Otče odpuſt mi mé hřjssnosti, kterě wždy na sobě nosým, a deg mi dogjti mikosti, slyš mne, když tě wraucně prossým, neb když se tobě geu ljbjm/ nedbám, ač y něco trpjm.

5. Buď sám we wssech wěcech můg rádce, neb sobě sám radit newjm; stůg při mně můg mocný obránce, nechť žádné sskody necýtjm: deg mi ten den dobře strámit, a we wssem twé gméno slawit.

6.

6. Zachowey tělo mé y duſſi, manželku, djtky, (příbuzných, známých) y gmény; nechť požehnánj z nebe prſſj, když ruka djlo swé činj: deg ať wſſecko dobře konám, wyſkyſſjš mne, to dobře znám.

(1409.) Not. 159. a.

WOže nebes také země, tyš Otec, Syn, Duch swatý, genž dni nocy ſtáti welješ, y ſkuecy břeſk dáwati, twé wſſemohaucy rameno, zdržuge což geſt ſtworeno.

2. Boże! děkugi srdečně, žes mne minuléj nocy, od ſſkody, bjdy rozličné chránil swau božſkau mocy, takže y keſt Satanowa, přiſtupu ke mně neměla.

3. Degž ať s nocy pominukau přeſtane mě hřeſſenj: Kryſte, vkaž záſkuhu twau, w niž ceké spomoženj pro hřjchy mohu nágjti, rač mne také w nj zawřjti.

4. Deg ať také s dneſſnjm gjtrem mohu powſtal duchownė, o swau duſſi peči wedem, bý když ten den naſtane, twého obecného ſaudu, w hrůzy poſtižen nebudu.

5. O Páne wed mně a zprawůg obcowánj w ſlowu twém, buď dnes wůdce y ſtrážce můg, poſylů w powolánj mém: newjm o lepſſj obraně, než w ſaměm twém ſwatém kljně.

6. Těko mé y s milau duſſi, wůli, rozum y s myſlj, porau-

čjm tobě, Gežiſſi, by k zmařenj nepřiſſli. Tys Páne, můg ſtjt, čeſt, gmény, přigmiž mne swé mdké ſtworenj.

7. Seſſli swé ſwaté Angeky, by kſtnau zkoſt nepřjtele obe mne pryč zapanzeli, a mně chránili ſtále: po zdegſſjm pak těla bogi, wneſli do nebe w pokogi.

(1411.) Not. 9 a.

Při prwnjm ráno procýtenj.

WUd čeſt tobě Boże wěčný, žes dal přeckat ten čas nočnj, byw náš ſtrážce mocný.

2. Buď wděčné djků činěnj, za wſſecka twá dobrodinj, k naſſemu ſpaſenj.

3. Kteráž ſy w Kryſtu zpuſobik, a dáti swým wěrným ſljbjk, y ſkutkem naplnik.

4. O dáwegž ge wjdy s miloſti, Syna swého w wčaſnoſti, přiwediž k radoſti.

(1412..) Not. 258.

SHwáka buď na wýſoſti, Otcy kaſkawému: Že ſme zdrawj w čerſtwoſti, w tu ranuj hodinu. Z kože swého powſtali, noc tmawau téj zlé ſny z daru twého přemohli, O Gežiſſi kráſný.

2. Proſýme z upřjmnoſti tebe Boże swatý: Buď při nás s twau mikoſti, w žiwotě y w ſmrti: Opatrůg tělo, duſſi, wrchnoſt, obec, ſſkoky, w ty nebezpečné časy, po swé swaté wůli.

3. Za-

3. Zachowey nás při zdrawé a čistotné pastwě: A chraň nás od ffalessné, twé malické stádce: Tak abychom wesele, wždycky w gednom duchu, mohli zpiwati smělce, čest, chwálu a bud Bohu.

4. Deg těku za dnůw nassich, drawj, žiwnost, pokog: Zaženˇ roztržky pyssných, mor, hlad, nemoc, rozbrog: Bychom každý w swém stawě, tobě mohli slaužit, a k twé nebeské slávě, w tomto swětě tauzit.

5. Deg w prácech pozehnánj, ať podlé twé wůle Kráčjm w tom putowánj, činje wsse k twé chwale: Popřeg, ať každý swau sýc rozesíře w twém gmeně, s Petrem, geslilže chce mjt prospěch w prácech, w domě.

6. Co k twé, Pane, cti slaužj, kež obcy k dobrému: To diábel swau kstj a kži, chce bránit každému. Než nemůž to dowesti, neb ty o Gežissi, bránjš nás wssech z mikosti, gakž Pán negsylnégssi.

7. Tys nás winný kmen, Pane, my twé ratolesti: Degž ať w tobě zrůstáme, žigjc k twé ljbosti. Duchem twým nás posylnug, w prácech, genž k twé chwále slaužj, a potom darůg žiwot w wěčné slávě. Am.

(1413.) Not. 258. a.*

Děkugic miluý Pane, z daru otcowské pomocy, mně opět prokázané, této pominulé nocy. Kdežto sem byl tmau obklječen, y nebezpečnosti, wssak sstiastně sem wytržen, twau panownjcze mocnosti.

2. Chwáliti budu wděčně, tě, o Boze a Pane můg, gak zde tak potom wěčně: w tento den mne tjm gen darůg, Zač tebe budu prosyti, wssak podlé wůle twé: Rač mne k swé cti říditi, a skrocůg žádost wůle mé.

3. Abych se neodwrátil, od twé (Pane) prawé cesty: Aby mne nezachwátil, nepřitel na swé rozcesti. Obraňůg mne swau mikosti, prosým tě srdečně, proti dábelské zkosti, s niž na mne gde wstawičně.

4. Rač wjru mau sylit, w Gezu Krysta Syna twého, hřichy mě odpustiti, zde w swětě pro ránu geho: Wjmi že mne proň nezahanbjš, neb swědčjš w slowjch swých, že hřichy mě wneslna kříž, a mne zprostil těžkosti mých.

5. Naděgi také mi deg, kteráž nedá zahynuti, zrůstu pak láský popřeg, y k tomu kterýž mne rmautj. Abych se k němu skloňowal, nehledage swého, geg gako se mikowal, podlé přikázanj twého.

6. Degž mi, abych wyznáwal, před zkým swětem twé slowo wždy: A k tobě se přiznáwal, nehledě na moc neb zbožj: cožby mne mohko zrazyti, od prawdy twé gisté: O nerač mne kaučiti od cyrkwe swé w slowu čisté.

7. Ten

7. Ten den mi dokonati pomoz ke cti gména twého, abych mohl w dobrém státi, do konce žiwota mého: Dussi, tělo rač chrániti, y vrody zemské, cožkoli mohu mjti, wssecko gest w ruce twé božské.

*8. Děkugjť Kryste Páne, za wssecka twá dobrodinj, kteráž mi z lásky hognė, twá prawice wždycky činj. Twé gméno chcy welebiti, nebs dobrý gak slussj, rač tělem swým krmiti, krwj napagek mau dussi.

9. Twé gest králowstwj, sláwa, twá čest, y moc, zprawowánj; pomsta twá na zlé prawá: na nás přid twé pozehnánj. Abychom zessli w pokogi, přispěg, swau mikostj, obdař nás wjry zbrogi, proti dábelské chytrosti.

(1414.) Not. 205.

Děkugjť můg Páne, twé samé, welebnostj přeslawné, za wssecka twá dobrodinj, kteráž mi, w tomto dni, twá mikost činj.

2. Že gsy mně tě nocy, swau mocy, ráčil sstiastně pomocy, tak že nemohl sskoditi, Satanás, swůdce nás, mne pohltiti.

3. Nebo gakž sem wečerá, z wečerá, lehl w kože se berá, tak zas dnes we zdrawj wstáwám zač tobě, můg Boże, čest, chwálu wzdáwám.

4. Prosym o Boże můg! při mně stůg, wssak sem gá skuzebnjk twůg, a rač mně y dne tohoto chrániti, brániti, od wsseho zlého.

5. Ať w hřich nespádám, tě žádám, opatrůg mne mocně sám: hřichy pakgiž prw spáchané, odpust mi, w tomto dni, můg miký Páne.

6. Ať též nepřátele, tak směle mogi nademnau cele mocy swé neprowozugi, můg statek na zmatek nepřiwozugi.

7. Zwáště ten pekelný, wkrutný, nepřitel nás wbkawný, ať dussi y tělu mému nesskodj, sswau z brogi, braň Páne gemu.

8. Neb se gá každý čas, Otče nás, kterýž o nás peči más, oddáwám w twé swaté ruce, y s mými mikými, w každé své půtce.

9. Sessliž Ducha twého swatého, shůry do srdce mého, genžby rozum y smysly mé zprawowal, stworzowal, podlé wůle twé.

10. Tak, by mé činěnj, myssleng, slowa také mluwenj, mohli se ljbiti tobě, gakžkoli gen, každý den, mohl slauziti tobě.

11. To wsse rač mi přjti, splniti, dokudž mně zde chceš mjti, a potom popřeg z mikosti, přjgjti, a wgiti do twé radosti.

12. O dejž to Boże sám, tě žádam, čehož w náděgi čekám, býti s tebau slawným Pánem, w sláwě neskonaké, na wěky. Amen.

(1415.)

(1415.) Not. 191. d.

Gak. Hospodin račiž sám

Dèkugiť Otče, genž w nebi přebywáš, a w Krystu Páně Synu swém rozkoš máš, že gsy mne této nocy (toboto dne) opatrowal, a před nesstěstjm každým ochraňowal: Wždy prosým, rač mne w tento deň (w tuto noc) chrániti, před hřjchem, haňbau, y což můž sskoditi.

2. Nebo k tobě poručjm w twé ruce, dussi y těło, y cožkoli wjce: Twůg swatý Angel budiž wždycky semnau, mage od tebe k stráži mne moc danau, aby nepřjtel, genž mne chce zhltiti, nemohł ke mně ni přjstupu mjti.

3. Odpusť mi také, z sstědrè swé mikosti, wssecky mé hřjchy a nakazenosti, kterýchž gsem se proti tobě dopustił, a tebe Pána hněwał a opustił, ó degj ať činjm z hřjchů swých pokánj, ty wyleg na mne swaté pożehnánj.

4. Wždy prosým dále, račiž wssecky lidi, okaussegicý wsseligaké bjdy, prawé křesťany, známé y přátely, buď že gsau se mnau, aneb w cyzý zemi, přede wssjm zkým mocně opatrowati, a srdcý lidskýchk nim nakłoňowati.

5. Z nássich zagatè, truchlè y nemocnè, kterjž se k tobě wtjkagj wraucně, rač Duchem swatým sám potěssowati, a ze wssech strassnýchbjd wytrhowati: těž wssecky hřjssnè sám k sobě obraceg, a w prawé wjře blaze skonati deg, Amen.

(1416.) Not. 258. a.

Gak. Dèkugiť miłý Páne.

Dèkugiť Páne miły, Boże Otče na wysosti: Chwálym tě w tuto chwjli, z twé božské dobrotiwosti: Że sy ty mne této nocy, sám swau božskau mocý, s těłem, s dussj zachował, mikostiwě ochraňował.

2. O kterak sem byk wězek w welikém nebezpečenstwj: A gako mrtwý leżek, obkljčený gsa temnostmi: Ty pak Boże z twé mikosti, że wssech mých těžkosti, pomohł sy mi wygjti, z toho tebe chcy chwáliti.

3. Ktomuk gă prosým tebe, ó ty Boże a Páne můg! Deg mi swau pomoc z nebe, w tento den mne těż ochraňůg: Bych mohł wůli twau činiti, rač mne prowoditi, w dobrém obyčegi ctném, zrussiž wůli mau w těle mém.

4. Tak abych k twé cti chwále wssecky skutky swé zprawował: A od cesty twé prawé w ničemž gă neodstupował: k bludům, zkostem neswolował, prawdu twau mikował, nikdy od ni nezbkaudił, od dábka oklámán nebył.

5. O zbaw mne geho zkosti: Boże pro twé dobrodinj: Za to se wssj snažnostj prosým tě dů-

wè-

wěrně nynj: Zachoweg mne swau mikosti, před geho chytrosti, kterauž stawj přede mne, a skrze ni pokaussj mne.

6. Rač mne wjrau dařjti, kteraž gest w Krystu Synu twém: Hřichy mi odpustiti, zde w tomto žiwotě bjdněm: Wěřjm že mi neodpowjš, cos zaslibik, splnjš, neb on nesk mé hřjssnosti, wykaupik mne z tě těžkosti.

7. Mikostiwý Boże můg, za toť tě mé srdce žádá: Láskau swatau mne darůg, kteraž nikdy newypadá: Abych wždy času každého, tebe Boha swého, nade wssecko mikowak, myssl, skutkem oskawowak.

8. Ať též k nepřátelům swým, kteřjžto mne potupugj, kásku, dobrodinj k njm, rád srdečně prokazugi: Abych bližnj mé pro tebe, tak gako sám sebe, po wůli twé mikowak, k spasenj gim přiskuhowak.

9. Ruka twá nechť mne bránj, od nepřátel obhaguge: A deg mi to dauffánj, kterějžto nezahanbuge: Ač mám tu naděgi sylnau, w Krystu neomylnau, že w geho zaskaužnj, doggdu wěčného spasenj.

10. Twé skowo mi wyznati degž, Boże, před tim swětem zlým: A ge zachowáwati, ať gsem wždy skužebnjkem twým: Bych se mocy lidské nebál, okkamak se nedak, nigakž w bkudy wwésti, od twé čisté prawdy swésti.

11. Gák twé mikosti Božské žádám; rač mne zprawowati, od cýrkwé twé Křesťanské nedeg mi odstupowati: den tento deg etně strážiti, a w něm žiwu býtl, bez hřjchu smrtedlného, ke cti slávě gména twého.

12. Nedopaussték bych se w něm, měk od tebe odwrátiti: A deg mi při slowu twém až do konce ssáku býti: Těko dussi y žiwnost mau, y aurodu zemskau, ó zachoweg pro swau čest, neb to wssecko w twé mocy gest.

13. Laskawý Páne Kryste, negmilegssj Božj Synu: Génž gsy trpěk zagiste, těžké muky pro mau winu: Spasyteli můg gediný, za twá dobrodinj, wssecka mně včiněná, welebj tebe dusse má.

14. Wkazugic ti wděčnost, wssudy gméno twé chwáliti Chcy wždycky až na wěčnost, nebo ráčik dobrým býti: Těkem swým mne nakrmiti, rači nasytiti, krwj swau napogiti, a dussi mau občerstwiti.

15. Těssiteli skadky nás, dobrotiwý swatý Dusse: Twau mikostj zprawůg nás, wssecky zkě žádosti zrusse: O přispěg swau pomocý k nám, a sstjt wjry deg nám, obdař duchownj zbranj, před ďábelskými strekami.

19. Ewangelium swaté, račij při nás rozhogniti: A wčenj fakessné rozptyliti a zrussiti: deg nám zde své pozehnánj,

pobožné

pobožně skonánj, w wjře w Krysta Gežjsse, přiwed do nebeské řjsse.

20. Rozkossná, a welebná, důstogná Trogice swatá: Wssj cti a chwaky hodná, gedinká božská podstata, twá gest gedinká slawa cest, twá wssecka chwáka gest, twá gest pomsta s mocnosti, přiwed nás do swé radosti.

(1417.) Not. 7. c. d.

G. Probuď se w mysli wěrný
Děkugmež Pánu Bohu, za
geho mikost hognau/ giž
činj, z nás gednomu każdému.

2. Že nás ostřjhal w nocy, hrozné dábelské mocy, račil být přitomen s swau pomocý.

3. K tomu srdcem prosýce, před njm se pokořjce, a to wssickni spolu takto řkauce:

4. We gménu twém wstáwáme, Boże, tebe prosýme, we zdrawj, ať tento den strážjme.

5. Zbawiž nás wssého zkého, dussi, těku sskodného, nedeg nám padnauť do hřjchu zkého.

6. Deg nám sstastně choditi, po twé wůli kračeti, a starssjch nássjch též poskauchati.

7. Amen ať se tak stane, zač my tebe žádáme, Boże nás, tobě se poručjme.

(1418.) Not. 26. d.

Jky Bohu wzdegme, Králi nebeskému, kterýž nás dobrotiwě dochowal, k gitru dnessnjmu.

2. Budiž z toho chwáka, čest, moc, syla, sláwa, wssemohaucý Páne Boże wěčný, od nás wzdáwána.

3. Račiž y w tento den nám býti přitomen, ode wssého zkého nás chrániti, nebs toho mocen.

4. Dussi rač přigjti, w swé opatrowánj, těko ať gest rozumu poddáno, w ctném obcowánj.

5. Tak abychom byli k twé cti, chwále živi, k prospěchu bližnjm a nám k spasenj, až do skonánj.

6. Po smrti pak časně, degž králowstwj wěčné, kdež bychom tebe hodně chwálili, na wěky, Amen.

(1419.) Not. 37. a.

Jky činjm, ó negwyssj! za twau kásku otcowskau, můg Boże! žes mne w Gežjssi chránil před kli dábelskau.

2. Když w nocy sem byl obkljčen, twrdým snem a temnosti, též od wssech hřjchů mých skljčen, pachaných od mkadosti.

3. Přitom prosým tě srdečně, sprost mne mých neprawostj, kterež sem páchal wssetečně, proti twé welebnosti.

4. A rač mne též dne dnessnjho, w stráži své božské mjti, by dábel práwa žádného nemohl ke mně nagjti.

5. K wůli své řeď mne Duchem swým, nedeg mi w hřjch

přigjti, wssjm žiwotem y skutkem mým, deg mi w twé kásce býti.

6. Neb dussi mau, y těko mě, gá w ruce twé oddáwám, ach spomáheg mi můg Páne, když gá w krjži wstáwám.

7. By swěta knjže nade mnau neměko mocy žádně, ach nebudessli ty se mnau, mě djko bude marně.

8. Znám to z samého zkussenj, že lidská moc gest marná, sám ty buď mě potěssenj, naděge, pomoc wěrná.

9. Buď tobě chwála Otče náš, s twým Synem, nássim Pánem, genž s Duchem swým rownau čest máš, na wěky wěkú, Amen.

(1420.) Not. 37. a.

Modlitba Ranní a Wečerní.

G. Hospodin račj sám Pastýř.

Djky činjmť z srdce (Bože!) celého, skrz Krysta twého Syna přemilého, žes { toho dne / nocy tě } swau prawicý mně chránił, od wsseho zlého wssudy wůkol bránił. Rač winy (žádám) mě mi prominauti, a mne y dál k swé péči přiwinauti.

2. Neb w ruce twé gá wssecko swé poraučjm, což mám, neb což gsem, Duchem cele wraucým: Kaž ať semnau gest wssudy w každé straně twůg swatý Anger, mne od zlého chráně, swého ať zkostnik, (genž stále obcházý,) práwa nademnau sobě nenachazy.

3. Rač Boże (žádám) lidi wssecky mjti, zwlásst pak sě wérné w své Božské paměti: Přáteky swé gá tobě odewzdáwám, budto kterěž zde neb w cyzých kragjch mám, chrániti wssech rač odewsseho zlého, dáti gim hognost wsseho prospěssného.

4. Kdož w wězenj, neb w nemocech a nauzy, po twé mikosti wzdychagj a tauží, přjtomen wssechném gsa, potěssowánj swých wdělúg, též wyswobozowánj: z hřjssných obrátě k sobě wselikého, popřeg skonánj wssechném blazeného.

(1421.) Not. 173. c.

Gako: Zakm. 19.

Djwnau Božj slávu nebesa w swém řádu wssechném ohkassugj: Ano y obkoha, gák gsau gého mnohá djla, též netagj. Den po dni když běží, giště zeť se Božj moc dimná w tom sezdáwá, noc gedna za druhau, maudrost geho drahau zřetedlně znáti dáwá.

2. Regmaudřegssj mjsstře, genžs přediwně bystře nebesa zformowal: Děkugemi srdečně, chwáljme tě wdečně, že sy nám žiwot dal. Owssem zrakem gasnym obdáriks, bychom njm mohli mile patřiti na obkohy gasnost,

gasnost, a twých nebes krásnost, kěž se gim y diwiti.

3. Y za to ti, Pane, čest, chwálu wzdáwáme, žes minulé nocy nás chránil od zkého, dábka, léček geho swau okrowskau mocý: tak, že mile opět krásné nebe a swět spatřugj oči násse; tak w zdrawj, čerstwosti, k prácy, potřebnosti swé kráčj každý zase.

4. Mocný Hospodine, genž nebesa diwně zdržuges slowem swým: Prohlýmet duwěrně, rač swé stádo wěrně w prawdě twé držet njm. A giž z nás každému, Křesťanu wěrnému, tu mikost učiniti, bychom wjce k nebeským wěcem, nežli zemským, swé zřenj mohli mjti.

5. A ač na wýsosti, w nesmjrné slawnosti, slawný magestát más: Wssak y z skrausseným srdcy, snjženými, bydlíš se zamkaúwás. Ach přid, přebýweg w nás, nynj y w každý čas, wnitřnost srdce nasšeho posweť za chrám sobě, ať slaužjme tobě, až do skonánj swého.

6. Buď také y dále, nám přitomen stále, též y nassim wssechněm přjbuzným y krewnjm, giným milým bližnjm: zwlášť pak w nastalý den pomocý, ochranau obdař nás y strawau, wyleg swé požehnánj na násse žiwnosti, práce, powinnosti, y wssecka předsebránj.

7. Zachoweg od pádu, od hřjchu, neřádu, dussi y tělo nassich; od dábla wšetkosti, od lidské chytrosti, y wssech mečý sškodných. Deg sšťastně den přečkat, degž w zdrawj y dočkat zase wečernj chwile, a po zdegssj strasti, w té nebeské wlasti s tebau přebýwat mile. Amen.

(1422.) Not. 52. c.

Sak překrasně slunečko wychážý, a tmáwa noc prýč od nás odchážý, že gsme zdráwi z koje wstali, wzdegmej z toho Pánu Bohu chwaly.

2. Angelé swáti, Cherubinowé, w nebi zpjwágj Seraffinowé, swaty, swatý Pán Bůh swatý, y mý wssickni chwalmeť Boha taký.

3. Nebeská ta, y zemska stworenj, slunce, měsýc z gasnymi hwězdami, wssecko swého stwořitele chwali každý den rano wesele.

4. Hned w půl nocy kohut Boha chwali, kdýby třepe wedle swé powahy, w prsy se bige a zpjwá, gak může, tak Pána Boha wzýwá.

5. O gak pěkně y ti ptacy mali, časem gitřnim Pána Boha chwálj! geden každý z nich swým hlasem zpjwá: slychamť ge když gdeme lesem.

6. Summau, wssecko chwáli slawu Boži, co gest na nebi, w zemi y w moři, zwířata, ptactwo y ryby, kdekoli twor gaky w swěte bydli.

7. Ponèwadž nerozumna zwjřatka Boha chwalj, y lesnj zwjřatka; ey ty rozumny čkowěče, nebudiš zatwrdilého srdce.

8. Ey pamatugž ty rano každy den, že gsy k obrazu Božimu stworen, mäš stworitele chwaliti, že tè račil w nocy ostřihati.

9. Rano hned s radosti wssickny wèrni wzdawegme Pánu Bohu chwálenj, w gakém koli powolánj, wrchnosti, tež y také poddani.

10. Krasné panny, wdowy y mládency, ditky malé, y sstedziwi starcy, chwáltež Pána Boha swého, na wèky wèkú požehnaného.

11. Rkauc: buď z toho chwálka Páne Bože, že gsme wssickny zdrawi wstali z lože, ostřihegž nas miky Páne, ať se nám dnes nic zkeho nestane.

12. Račiž, take rod wrchnosti nassi opatrowati (Bože!) po wsse časy: řeď nakkady gich s staránjm, rač gim dat wèk dlauhy s požehnanjm.

13. Saudcům rač vdělit z nebe swých rad, a gich řeď spráwedlnost a dobry řad, deg pokog mezy Křestany, ať tè twúg lid chwáli na wsse strany.

14. Také nám wssém rač přitomen byti, a nás w nassi pracy posylniti, s manželkami y s dittkami, žiw nás Bože, a bdj sám nad nami.

15. Gakožs žiwik, s wdowu Eliasse, když bylo sucho a hlad w tom čase, mauky gim nevbywalo, a olege wždycky přibywalo.

16. Pomoz chudym, omyssleg ge Páne, wdowy, syrotky mèg w swé obranè, wèznè račsám potěssiti, wssech wokagcých prosby skyssleti.

17. Tež pomoz nemagcým pomocy, oslaw opowržené swau mocy, zdaj gest ruka twa skracena, aby pomoc nemohlá zemdlena? Izaj 50,2. k. 59, 1. 2.

18. Nassich kauk, winnic, zahrad, y roli požehneg, y osenj na poli, tež y dobytečkú nassich, neb ty to mjš sam račiš w rukau swých.

19. Wssem buď přitomen umiragcým, y ženám k porodu pracugcým, s tèkem s dussi rač ge chranit, ať gim nemúž nic zkeho vsskodit.

20. Gezu Kryste! rač při nassi smrti skrz Angely dussi w nebe wzyti, do kúna Abrahamowa, kdež bywa zpiwana pisen nowa.

21. Amen, deg ať se to wssecko stane, zač tebe w této pjsni žadáme, pro Krysta Syna mikého, naplň žadost kážděho wèrného. Amen.

(1423.) Not. 9. a.

Rano, když wstáwati čas.

Gasný den giž {přibrał / bljžj} se

se k nám, kdo prácy má, neb cestu kam, wstań a Boha pochwal.

2. A pros, ať w swětle dá chodit, Duchem tě swým rácj wodit, po cestách spasenj.

3. By což w pracech začneš koli, Bohu twému byko k wůli, a bližnjm k wzdělánj.

(1424.) Not. 29. a.

Gako: Kdež mám hledat ꝛc.

GEžjssi mikosrdný, ochrance nás mily: tě prosýme srdečně, buď nám mikostiwý.

2. Gak slunce každého dne dáwá blesk od sebe, od rána do wečera, z spanilého nebe.

3. Tak, slunce sprawedlnosti, ó Kryste Gežjssi, dameg blesk swé mikosti, wssj Křestanské Rjssi.

4. Na dussjch y na tělsch rač y nás zehnati, mnoho roků w bázni twé deg stiastně přečkati.

5. Wrchnosti Bohabogné, přátelstwo y djtky, ochranůg a poswécůg, Gezu Kryste, wssecky.

6. Od moru, hladu, boge, ohně, hanby swětské zachoweg gak dobrý Pán, o nás wždy staross mèg.

7. Role, handle, řemesla, wssecky práce lidské, Hospodine pożehneg, z lasky swé otcowské.

8. Takt se my poručjme, twé swaté mikosti, po smrti nás přiwed sám do wěčné radosti.

9. Kdež tebe nás Gežjssi, s Otcem, s swatým Duchem, budeme etně chwáliti, až na wěky, Amen.

(1425.) Not. 66. c.

GEzu sladké swětko, hle, giž noc pominuka, a twé laskg gasnost znowu mně obstaupila: Gižt ze sna, co wě mně, gestit procytiko, w žádostech po tobě se też roztauziko.

2. Což tobě za obět o Boże! mám strogiti? chcy se gen naskrze w mikost twau wkoziti, s dussj, Duchem, tělem, dně toho celého, to buď mau oběti, nemám nic giného.

3. Protož ay! můg Boże, dussj swau ti oddáwám; za wlastni přigaw gi, spog se s nj, o což žádam: Duch můg też twé žádá sladké čistnosti, obzwlasstně w něm se sám oslaw, tobě ke cti.

4. Budiž y tělo mě za chrám oddáno tobě, za stan y za dům twůg wem ge můg Gezu, sobě. Ach buď, ach žig we mně! y hybég mnau wždycky, tak budu celý twůg, y mě audy wssecky.

5. Rauchem se odjwám, znamenjm padu mého, sformůgž ty w dussi mé krasnost obrazu twého: w zkaté wjry zdobě, a w twé sprawedlnosti, genž gest wssechnech dussj rauchem poctiwosti.

6. Můg Gezu ozdob mne laskau, tichau maudrosj, stědmosti, čistotau, stakau trpěliwosti:

stj; Předewssim pokorau nechť sem okrášlen, tak budu předraze a dosť ozdobeny.

7. *Ceké odčnj twé, rač Boże také dáti, ať proti autokům diabelskym mohu státi: Pás prawdy, wjry sstit, meč Ducha, spráwedlnosť, y kebku spasenj, k modljtbám horliwosť.

8. Degž by mi w tento den wždy před očima byla twá wssudypřjtomnosť, twé důstognosti sýka: by zprawowánj mé, srdcem, mysli, vsty, oskawowakotě, můg Boże skawný wždy.

9. Dobrořeč skutkům mým, mkuwenj a mysslenj, degž abych wždycky byl Duchem swatym wedený: by wssecko co dělám, stalo se k sláwě twé, bych zůstal wkastnj twůg, po wssecky wěky mé. Amen.

(1426.) Not. 66. c.

Gak. Nuž Bohu děkugme:

GEzu! twé wěrnosti wzdáwám srdečné djky, kterěž slawil dosti n můj gazyk wsselicky! děkugil, že sy se prawým stal čkowěkem, a mne sobě zwolil, giž před swěta wěkem.

2. Těžkosť srdce meho bywá vspokogena, když mne ta spanikosť proniká twého gmena, nic nenj milssiho nad to potěssenj, degž twé gmeno dáwá, tot gest drahé gměnj.

3. O drahy pokkade! tys má gedinka radosť, tys negvpřimnégssj, gen k tobě gde ma žádosť. Nebudu se rmautit, neb Gežjš znamená Spasytele swěta! o sstastna nowina!

4. Když mne dabel zkostiny chytrostj swau pokussj, ay gmeno Gežjsse potěssuge mau dussi! to gest mau obranau, maudrostj, lékařstwjm, nebudu se bati před zkostnjkú mnozstwjm.

5. Že sem gá Syn hněwu, to přemrzky hřjch dowedl, ty pak Spasyteli, zas sy mne z smrti wywedl, čině mne ditětem negwyssjho Boha, spasenj přinássjš; o gakť radosť mnoha!

6. Protož očistiž mne, dusse má gest ossklivá; twé gmeno, Gežjssi! nechť hřjchy me překrywa; odwrať zkořečenstwj, požehnánj připjš, bych take mé mdloby sprosstěn byl co negspjš.

7. Twé gmeno budiž mym swětlem, když sem w temnosti: bud rosau nebeskau, když mne pálj horkosť: budiž mau ochranau, pawezau a stjnem, hradem a bohatstwjm, newjm nic o giném.

8. To budiž mau cestau, mau prawdau a žiwotem: To nech mi při smrti gest do nebe pruchodem. Deg sstastné skonánj w poslednj hodinu, ať vsnu w pokogi, a w twém sladkém gmenu.

9. Přitom nech twe gmeno mně pomocy vdjlj, dokud žiwy budu: abych činil twau wůli we wssem před se wzetj: rač mne posylňowat, bych gmenu twému čest a chwalu mohl wzdáwat.

10.

10. We gmenu Gezjsse wstal sem dnes z koze mého, w tom konům mau prácy tohoto dne celého: We gmenu Gezisse začal sem dělati, w něm take prospjwam, s njm chcy dokonati.

11. Žiw sem tobě w tobě, tobě chcy y vmřjti: Páne tobě vmru, potom chcy s tebau byti w králowstwj nebeském, gež sy mi sam dobyk; té cti sobě přegi, abych twym slauhu byk. Amen.

(1427.) Not. 30. a.

Gak. Naš chwalu wzdegme

GJž dennj swětko wzchazý, a měsýčné zachazý, nočnj temnost přestaka, rannj gasnost nastaka.

2. My w nassém powolánj, než začněm pracowánj, tebe Boha wzywáme, a za pomoc žádáme.

3. Aby poznak swět wssecken, že gsy ty toho mocen, w okamženj zřiditi, to což chcem před se wzyti.

4. Aby wssem známé byko, gak mauné nášse djko bez twé pomocy bywá, a nám nic neprospjwá.

5. Daremnj gest stawenj, kdež twé pomocy nenj: daremni straž wsselika, kdež nechránj twá ruka.

6. Ty wssecky obžiwuges, twor každy nasyeuges: od tebe bekem Páne, cožkoli w swětě máme.

7. Ty nas hkadu zbawuges, a slowém obžiwuges: kdož w tě naděgi magj, a twau wůli konagj.

8. Ty mocných ponižuges, pokornych powyssuges: dáwáš tém potěssenj, genž byli w zarmaucenj.

9. Ty we wssem dostatečně činjš nas, když srdečně k tobě, Bohu, wokame, a w tě daussánj máme.

10. O wzhlédniž na nas Otče, zprawůg sám nasse prace, kteréž dnes y každy čas konané budau od nas.

11. Degž ať gsau k zwelebenj gména twého na zemj, k chwálě tebe samého, a Krysta Syna twého.

12. Degž nám Ducha swatého, ať on wtjpu nasseho posylnuge k dobrému, a k zwelebenj twému.

13. Zažeň od nas wsselike nepřatelky; a břidké střely diabla litého odwrať od lidu twého.

14. Samému tobě, Otče, buď chwála wzdana wečně, genžs gsy w Trogicy s Synem y swatým Duchem, Amen.

(1427.b) Not. 30. a.

Gak. Každy Duch chwáliž

GJž gest čas wzhůru wstati, těla nedati spati, aby se nemocnilo, ducha nevdusyko.

2. Twůg gest Páne noc y den, máš byti dnem, nocy cten, genž gsy přikázák bdenj, nočnj y také dennj.

3. Dně nocy zkořečenj přisſło skrz prohřessenj: wſſeho gſy nas požehnal, těm kterěž gſy Kryſtu dal. Jan.6,37.40.44.

4. Paſtyře, když gſau bděli, ſláwu Božj widěli, Anděl se gjm vkázák, radoſt w Kryſtu zwěſtowal.

5. Kryſtus Pán na vſwitě, ſſel na hůru k modlitbě, k swým po moři w plawenj, přiſſel za tmy w ſwitánj.

Mat. 14, 23. 25. ſqq.

6. Bdicych Pán nawſtěwuge, ſebau ge oſwěcuge, když na něg wzpominagj, ſlib geho rozgimagj

Matt. 28, 9. Luk. 24, 36.

7. Na vſwitě w raddě ſtal, dobré wyznánj wyznal, že geſt w prawdě Syn Božj, gegž vzřj w ſlawě Božj.

Matt. 26, 63 ⁊ 66.

8. Tuť za hodného ſmrti vſauzen mnſyk byti, aby wěřicy w něho byli včaſtnj geho.

9. A gſa Božjm berankem, rano ſtal před Pilatem, tuť na něg žalowáno, hřichů wyhlédáwáno.

10. Nic k gim neodpowěděl, co beranek oněměl, nevžiwal ſwé mocy, by mohl hřiſſnými ſpomocy.

11. Wſſak přitom prawě wyznal, že on geſt nebeſký Král, proto na ſwět narozen, aby ſkrz něg býl ſpaſen, Jan. 18, 33. 36 ſq.

1. Tym. 6, 13.

12. Ten, kdožby w něg vwěřil, s Bohem Otcem ſe ſmířil, byž ſemu obětowal, potom pak s njm králowal.

13. Rano po swém wzkřiſſenj, vkázal ſe w ſwitánj, ano geſtě tmy byly, když ho ſwaté hledaly.

14. Protož my ſe poſtawmě, Pánu Bohu vkážme w včaſtnoſtj Kryſtowě, přigatě Božj ſmkaumě.

15. Nozſaudic swé swědomj zakonem wjry, čtenj, pokkony, pocty čjňme, Pánu ſe wyznawegme.

16. Geho wſſech dobrodinj, y naſſich prowinénj, pomocy y mikoſti, hlédegme s důwěrnoſtj.

17. We gménu Pána Kryſta, magjc swědomj čiſtá, že ſmé geho, a on nás, genž ſe přimkaumá za nas.

18. O degž ſe, Páne, ctiti, račiž na nas wzezřiti, tobě ſe obětugem, a wſſeho důwěřugem, Amen.

(1428.) Not. 137. a.

GJž widjm s plesánjm, s zkatým plápolánjm, gak ſlunce wzchodj: temnā noc pomjge, měſýček ſe kryge, den bleſk rozwodj.

2. Nuž wſſyckni děkugme, weſele zpjwegme, mocnoſti božſké: kteryž nás z mikoſti od wſſého neſſtěſtj drželk w ſtrážj swé.

3. O Otče tě proſým, budiž ochráncem mým, y dneſſnjho dne: od ſkody, neſſtěſtj, ſtrachu y boleſti, rač vchowak mne.

4. Za-

4. Zažeň Satanášse, oswěť smyſlky náſſe, ať tebe Pána wždy chwáliti hledj, a že gſau twé, wědj, wečer y z rána.

5. Rač též probuditi, ze ſna hrjchů, ſmrti, ſrdce y oči: a deg mi tak žiti, ať mue do swé ſyti, bášek newtočj.

6. Mau duſſi y těko, a což zde mám mako, časného zbožj, y wſſech mých přjbuzných, lidj dobročinných, ať twá moc drži.

7. Smikůg ſe nad wſſemi Boże ſaužených, a gich poſylňůg, w kážce, twé znamoſti, a wjry ſtálosti, mocně otwrzůg.

8. Naposledy swatých, Anjelů duchů etných, deg k nášſi ſtraně, genžby bogowali, diábla přemáhali, k nášſi obraně.

9. A kdybych w mém bogi, z twé přeſwatě wůli, ku koncy doſſek, degž abych ſkrz tebe, do kráſneho nebe, radoſtně přiſſek.

(1429.) Not. 60. b.

Gako: O Boże náš Trogice Gospodine, náš Páne negmilegſſj, gména twého ſláwa geſt negdiwnégſſj, neb zemi y moře naplňuge, ano y nebeſa přewyſſuge.

2. Ty gſy ptactwo, w powětři létagjcý, swým časem w hágjch ſkadce zpjwagjcý, též ryby w mořſké hrozně propaſti, ſtworžiw, žáčik w moc lidem wweſti.

3. O neſtihlá, ó welikā mikoſti, proti naděgi y zaſkauženoſti; Ach čjmž ſe ti máme odpykati, nemožné owſſem ſe odměniti.

4. Protož tobě za wſſecka dobrodinj, kterazs nám činik, a činjs y nynj, čeſt, chwálu, a wděčné děkowánj, wzdáwati chceme až do ſkonánj.

5. Y za tok též činjme chwálu wděčnau, žes nám dal přečkati noc nebezpečnau, chránjc nás w nj od neſſtaſtných přjhod, náhlé ſmrti, ohně y giných ſkod.

6. Toběť my ſe y dál odewzdáwáme, nebo gſauc bjdnj, žádného nemáme, kdoby mohl tak mocně chránik nás, gako ty ſám ó mocný Boże náš.

7. Wem nás tedy, ó wem w otcowſkau péči, chrań od ďábla y geho chytrých léčj, od pádu, aurazu, každe ſkody, negwjce walky. moru, ohně, wody.

8. Deg w gménu twém den ſſtaſtně započjti, degž geg ke cti a ſláwě twé ſtrawiti, žehneg naſſich pracý wſſech gednánj, buď dnes wždycký do wečera s námi.

9. A poněwadž w tomto zbauřeném ſwěte okauſſeti mnſýme w zymě w létě, mnohých ſtrachů, rozličných neřeſtj, co na moki odporného ſſtěſtj:

10. (Swět zagiſté gſauc co moře zbauřené, wlnami swými ſſužuge twé wěrné, ſem y tam kodičkau twau zmitagje, ty ſpjs. coby toho nerazik nic.)

11. O procyť, brz, ó nechtěg déle ſpáti, probuď ſe, pohroz,

a rač přikázati moři swěta, ať se zas vtisſj, a neſſkodj giž wjce twé čjſſi.

12. Táhni k sobě, ó magnete nebeſký, nás, plawjcý se w bauři zdegſſj zemſký, ať z prawé cesty twé nezbkaudjme, nýbrž k portu žiwota treffjme.

13. Bychom, zniknauc swěta straſſných baurenj, a gſauc tak k tobě mocně přitrženi, s tebau wěčný být a rozkoš mjti mohli, a tě na wěky chwáliti.

14. Nebs ty sám nás Pán, a Bůh negmilegſſj, twá čeſt a ſláwa geſt negdůſtognégſſj, na té ſſjrokoſti swěta wſſeho, nenj nad twé gméno ſlawnégſſjho.

(1430.) Not. 258 a.

Ranní w Sobotu.

G. Král wěčný nas požehneg.

Wſpodine Páne nás, genjs nebe y zemi ráčil ſiwořit w giſtý čás, my, twé mdké ſtwořenj, widauc ſlámné ſkutký twé, diwit ſe muſýme, z nich tě z powinnoſti ſwé přjſluſſně y ctjme

2. Buď též zwlášſtnj chwálenj, Stwořiteli, tobě, žes lidſké pokolenj, k podobenſtwj ſobě, maudře zformował ráčil, daw duſſi rozumnau, tělos také opatřil ſpiſſjrnau přehognau.

3. Y za tok geſſtě dýtký powinné wzdáwáme, žes nás, Otče, swé djtký, w této nocy tmawé laſkáwě opatrował, daw pokogně pospat, skrz Angely wartował, dal ſy w zdrawj powſtat.

4. Proſýme tě pokorně, odpuſť nám hřjſſnoſti, gež přeſſlého téhodně, y gindy z křehkoſti, neſtaudně sme páchali, ſkutkem myſlj, řečj, pohrusek twých nedbali, y dábelſkých léčj.

5. Měgj nás, Páne, y dále w swém opatrowánj, gak dnes y potom ſtále, w mocném ſprawowánj, chraň na duſſi, na těle, od neſſlaſtných přjhod, zwlášſt dábla, nepřjtele, ohně, meče, y wod.

6. A ne toliko nás chraň, y s wěcmi naſſimi, ale buď též ze wſſech ſtran, s přátelky mjlými: twé bozſké požehnánj, o deg, ať se wznáſſi, nad nimi y nad námi, wſſudy, po wſſe časy.

7. A poněwadž, nás Otče, na tento dneſſnj den, přeſtals od djka, (Tworče) a odpočinuls w něm; my pak předce djko swé, mame w něm konati, ty rač ge z mjloſti swé, zdařjc požehnati.

8. Deg wſſak přihmotné práce w tobě odpočiwat, ſkutky twé přerozkoſſné w myſli swé rozgjmat, přitom y přeſtáwati, od djka hřjſſného, twau wůli brž konati, času každitkého.

9. Bychom tak tento dneſſnj den ſſtaſtně přečkali, w zdrawj chwjle wečernj, wſſickny dočekali, což by nám ráčil dáti, proſýme, nás Páne, za což my chcem wzdáwati, čeſt a chwálu. Amen.

(1431.)

(1431.) Not. 60. b.

Gak. O Boże náš, Trogice Hospodine twých diwných skutkú, sláwa, z wčinénj čtowéka se poznáwá. Ay gestliž hoden také wážnosti, jes geg poctil tak mnohau mikosti?

2. Neb sy geho, ač ne we wssem, rowného Angelúm stworil, wssak z bohatstwj swého: twým požehnánjm sstědres darowak, k podobenstwj swému geg zformowak.

3. Djka rukau twých wssecka sy mu poddak, byť ge, gakž se mu dobřezdá, zprawowak, wssecko sy nohám geho podmanik, aby mu každý twor poslussen byk.

4. O gak mnozý diwni, a přewelicý, wsseho swéta rozum přewyssugicý, skutkowé twogj gsau. Hospodine, žádný smrtedlný gich newystihne.

5. Kterežto my wděčně připomjnáme, gim se diwjc chwálu za ně wzdáwáme, jes nás nad wssecka ginā stworenj, z swé sstědrosti opatřil na zemi.

6. A posawad nás krmjš y napágjš, odjwáš, odewssech zlých přjhod chránjš, tebau sme žiwi, tebau stogjme, o giném tobě rowném newjme.

7. O nauč nás negen to dobře znáti, ale srdečně za to děkowati, cos nám činil od nassj mládosti, dosawad mimo nássi hodnosti.

8. Budiž také při tom chwálka wzdawána, že gsy nám dak dočkat dnessnjho rána, a chrániks nás w pominulé nocy, od zlých sstí, dábelské chytré mocy.

9. O prossyme opatrúg nás y dále, buď, nám přjtomen swau pomocý stále, degž nám dnes k stráži swaté Anaeky, byk od nás wssecko zlé odhánēli.

10. Předewssetj wssech nassich požehnáweg, pomocy w pracech y sýkly dodáweg; degž deň strāwik ke cti gména twého, a k prospěchu blížnjho nássého.

11. Chraň od ohně, meče, a smrti náhlé, wody, y každé skody nenadálé, deg nám wečera w zdrawj dočkati, a w něm za twau stráž chwálu zpjwati.

12. A ponewadž ku pohodlj nassemu, a k wyžiwenj žiwotu časnému, cožs koli ráčik na swět stworiti, poručik wssemu nám k službě býti:

13. Což syc také gednokaždé stworenj, konā ochotně wždy bez oblewenj, cos kterému ráčik poručiti, neobměsskáwá toho činiti.

14. Gsauc wsse pro nás, my pak pro tě samého: proťež prossyme, rač ducha nasseho Duchem twým k tomu nastrogowati, ať se snažjme nasledowati.

15. Tě wolnosti nerozumných stworenj, skaužje tj ochotně bez přimjssenj cyzý skaužby, tobě gedinému, stworiteli na nás laskawému.

16.

16. Láſky k tobě zaſe dokazugice, wždycky bez pokrytſtwj z prawého ſrdce, že wſſech mocy ſwých a dobrowolně, owſſem nechť ſe worugem, ſwewolně

17. Krásný obraz podobenſtwj božſkého, duſſi, kterauž ſtwořil do těla naſſeho, nečiſtým hřjchem ohyzditi, tobě tudy nevctu činiti.

18. Nýbrž bychom, chowagjc gi w čiſtotě, zachowati gi mohli, tratjc gi pro tě, magjc gj od tebe danau ſobě, k wůli twé oddali gj zas tobě.

19. O naplň to, náš Pane negmilegſſj, pro ſlámu twau, genž geſt negdůſtognégſſj, pro gméno twé, nad něž ſlawnégſſího nenj na okrſſku ſwěta wſſého.

(1432.) Not. 40. d.

Wſpodine vſlyš hlas můg, předůſtognýho oblíčeg ſwůg, raczſte mně nakloniti, a proſbý mě wyſlyſſeti.

2. Kterýž činj Duch můg wraucý, prwé nežli ſlunce ſtkwaucý, nás w přjbytcých o-ſwěcuge, dobrým y zlým přiſkuhuge.

3. Před tebauť ſe poſtawugi, twau dobrotu rozwažugj, byks můg ſtráżce této nocy, před ſtiwau diábelſkau mocy.

4. Gehož ty ſtem odporugeš, neprawoſti nemikugeš, ſwým vděkugeš miloſti, máš bezbožně w nenáwiſti.

5. Před nimiž buď ochrance náš, neb ty marné gich ſrdce znáš, ale náſſe kroky zprawůg na twých ceſtách nás poſtawůg.

6. Ať w tobě wždy dauffagice, wěrně w dobrém pracugjce, požehnanj obdrżjme, w nebeſých ſe weſeljme.

7. Degž to z miloſti otcowſké, z plně záſkuhy Kryſtowé, ſtědrý dárce Duſſe ſwátý, Boże nedjlně podſtaty.

8. Bychom obraz Božj neſauc, a w Kryſta wkořenénj gſauc, tak po prácy zde nynégſſj wzali w nebi żiwot wěčny.

(1433.) Not. 60. a.

Gak. Co gſy včinil Gežiſſi.

Dyž tobě, Boże, rannjm časem zpjwam, degž ať tě wraucně, Otce ſwého, wzywám: Miloſt kterauž mi račil prokazati, deg teď hlaſati.

2. Ty gſy mne račil na ſwětko wyweſti, ſkrz Křeſt do twého kralowſtwj přiweſti: dáwáš mne w Kryſtu hřjchů ſproſtowáti, rozwazowati.

3. Při tom mi dawáš y Ducha ſwatého, by ſám byl wůdce ohcowánj mého: bych ſe včil gen k tobě zřenj mjti, tobě wěřiti.

4. Ty gſy mne wždy otcowſky opatrowal, co potřebného, ſtale propugčowal: přiſſekli kdy ſtrach, bjda a neſſtěſtj, račils wyweſti.

5. Y nyni gſy mne ſkrze ſtraż

Au-

Angelskau sám opatrowak před kſti nepřatelskau: tak že straſt žadna mne nepřestrassika, ni porussika.

6. O Pane! tuto mikost twau nesmirnu melebjm, myslj pokornau a wěrnau, giž sem přigak na kterým koli mistě, z ruk twých zagistě.

7. Prosým, rač o mne y dal pečowati; rač mne y toho dně opatrowati: by mne kſtny dabel ſſipy ohniwymi nesskodik swymi.

8. Nechť zůſtawám, gak Křestianu přiſlussj, čisty od swěta, ať ti čistau dussi slaužim, žádosti těla gimagice, uesplněgice.

9. Rač w twau ochranu, Pane můg, zawřiti wſſe, čims, mne račik ſtěděe obdařiti: Dussi, těło mě, přjbuzné, přateły, y nepřateły.

10. Rač wrchnoſt w dobrém ſtawu zachowati, pokog a ſtěſtj w zemi nassi dati: chraň, Pane, każdé neſſtaſtné přihody, haňby y sskody.

11. Rač mne twau mocy, y w mém powołánj posylňowati, a deg požehnánj w mě pracy, bych ſe tobě mohł ljbiti, rač gi zdařiti.

12. Když pak z wdolj płake propauſſteny mám dnes neb zytra być wyſwobozeny: deg bych bkažené w Krystu mohł wmřiti, a s nim děditi.

13. Tak těło s dussi bude zachowané, tak mi ſe giž zde dále dobře ſtane: Tám pokog ſpatřim w wěčným občerſtwenj, swjtězyc nyni.

14. Račiž mi k tomu z laſky dopomocy, swata Trogice, nerozdilné mocy: degž toho, zač ſem nyni směł prosyti, ſſtaſtně wžiti. Amen.

(1434.) Rok. 258. a.

Gako: Kryſtus přiklad pokory.

Kryſte swětko prawdiwé, Mſkunce twých wěřicých, o ſrdce mikoſtiwé, wtěcho ukagjcých! twé dobroty libeznoſt każde gitro teče, w tobě mám prawau radoſt, bez truchliwé peče.

2. Probuď mne z oſpalosti, žiwote můg miły, k obnowenj wnitřnoſti popřeg Ducha ſwého. Když sy swětu swětko dał, by geg okraſſljko, ktérákž bys mně tak nechał, by mne nezdobiło?

3. Bez swětka w tmě makáme: kdy nám Bůh neſwjti, swětka, Kryſta, neznáme. On musý swkaziti nás swau rosau nebeſkau ſkadkého wčenj: Kryſte hled na dussi mau, a měg gi w swém zřenj.

4. Dobrotau swau nawſſtěw mne, obličegi miły, ať ſe cele mé ſrdce w tobě tak posýli: bych z rozkoſſi nebeſkých cytił potéſſenj, a hledał gen w nich samých swe obweſelenj.

5. Odwratiž pryč odemne tělesné žádosti, též y giné kłamliwé swětakú marnoſti, gimiž ſe swět sam swodj, a wěčně ſe ruſſj;

tussj: neb kdo podle nich chodj, zatracuge dussi.

6. Nuže, zůstaň swětlem mým, Gezu má radosti! až tam w wěčném swětle twým, po zdegssi zakřti mne swau krásau ozdobjš, w ni budu plésati, a že mi dobře činiš, tobě děkowati. Amen.

(1435.) Not. 87. c.

Gako: Wzdegmež chwálu ꝛc.

Mjnuta nočnj hodina, pokleknauc na kolena, we gmenu Otce y Syna, též y Ducha swatého, wssech gednoho Hospodina.

2. Děkugemeť o Boże náš, žes z swé lásky otcowské této nocy byl strážce náš, a že nad námi swau moc, neprowedl dábel satanáš.

3. Tebeť my Otče prosýme, žeď nás swým swatým Duchem, ať před tebau nehřessime, degž ať tento celý den k twé cti a chwále strámjme.

4. Zažen od nás dábla zlého, wzdal od nás y člowěka křiwého a neprawého, posslj kostěžhánj nás Anděla swého swatého.

5. A ponewadž w potu twáři, swůg chléb gisti musýme, Boże dobrý hospodáři, pozehneg prácem nassim, ať se nám dnes dobře daří.

6. Na twauť lásku zpoléháme, tobě sé poručjme, se wssjm což od tebe máme, degž ať we zdrawj času wečerního dočekáme.

(1436.) Not. 26. a.

Když miky člowěče, blížiť se k switánj, skyssiž milé kohautky, gak wesele chwálj

2. Swého stwořitele, Pána Angelského, ano y ti ptačkowé giž welebj geho.

3. A ty pak gsa obraz, djlo rukau geho, mage wstati k pochwále stwořitele swého:

4. Negdele lenuges w tom krasném swjtanj, ey Angel Pán ně čeka wždy s tau zlatau bani.

5. Zdaby co wonného mohl od tebe mjti, a do té zlaté baně tobě to zchowati.

6. Nebo tak swatý Jan prawj w swém zgewenj, že gest widěl Angeky s zlatými banémj. Zgew. 8, 3. 4. Žalm. 141, 1. 2.

7. An ty wonné wěcy, genž gsau prosby swatých, před dábky zchowawagj, do těch bani zlatých.

8. W tom krasném swjtanj do nebe letjce, a milému Gezissi ge obětugjce.

9. Od těch swatých dussi, (že gsau gich na brali,) kterez gsau ostřihali, tak gemu prawili.

10. Pán Gezjš mikostiwy mile ge oblibil, a králowstwj nebeské wssechněm dati slibil.

11. Ten kdož rano wstáwá, a na wsitě bdj, darů hognych nábywa, též y požehnanj.

12. Jakob skauha Božj, s Angelem zapasyk, on pak tauhy boj s nim měk, žiku mu obrazyk.

13. Nechtěk se zpustiti, Angelka swatého, až mu požehnanj dá Krále nebeského.
1 Mogž. 32, 24. 26. Oz. 12, 3. 4.

14. Wěrna mika dusse, nezpausstěg se swého Jakoba nebeského, Otce kásskáwého.

15. Ať pro Krysta Pána on tobě požehná, a s swými wolenými, ať wěčnau radost dá.

16. Giž oko newidalo, ucho neslychalo, ni člowěku na srdce nikdy newstaupilo.

17. Gaka radost w nebi každého wěrného, kterýž prawě milowal Pána Boha swého.

18. Pro tu wěčnau radost, (odplatu welikau) smrtj Páně newinnau přetěžce dobytau

19. Zde sobě newažme bjdy podstaupiti, hladu, žizně y horka radj potrpěti.

20. Nebudem na wěky toho litowati, když w twař Syna Božího budeme patřiti.

21. Tuť bude swé dworstwo, wěčně pasowati, a korunu wjtězstwj swým chce darowati.

22. Ey nuž geho milj! pospěssměž giž k němu, pro tu odplatu wěčnau, korunu nebeskau.

23. Swatý, swatý, s Angely w nebi zpiwagjce, čest, sláwu, požehnánj, tak geg wždy chwálice, Amen.

(1437.) Not. 73.

Gako: O těžkosti, o zakostizc.

Noc minuka, dusse mila, měg te dni tomu žeznj, před nimž wstupil musy temnost a trapenj.

2. Den přichazý, swětlo wzchazý, temnosti k zapuzenj: tobě, Gezu, mé swětlo, nic temného nenj.

3. Swětlost slunce wyraži se; o nestwořené slunce! oswěcug mne swětlem swym, k radosti bez konce.

4. Blesk měsyce giž trati se, nemuž před wětssim stati: tobě nic, blesku slawý, nemuž se srownati.

5. Hwězd čest z mocy musý s nocy z nebes se odebrati: nassi hwězdy gitřni čest nikdy se netrati.

6. Lidsky zastup, genž byl gak trup, sáhá teď k djlu swému: degž, Páne, při mé pracy hledět k skutku twému.

7. Kazdy za tjm s pokogem swým chce rozkaučenj wzyti: degž mi, Gezu w pokogi tvém žiwot mug mjti.

8. Nebť y ga chcy gjt k mé práci, dle sweho powolánj: gen nech ať mého srdce pokog twug wždy chrani.

9. Drž ty straž sám, gak mocny Pán, ať mi nic nemuž sskodit: rač mne y ceky žiwot mug rukau twau wodit.

10. Když, (ach když!) pak stane se tak, že se den s nocy změni?

změni? Ey! když ten den naſtáne, gemuž rowny nenj!

11. Když zhyne swět, w němž těchto let lid Božj musy kwiliti? potomť sedmkrat gasnégj den s sluncem má swjtiti:

12. Tam giž wjce dnům swých swjce Geruzalem nestrati: neb beranek to město chce okrasslowati.

13. Hallelujah! Hallelujah! když sem tám, kde mé skunce! Kdež prace času toho plati se bez konce.

14. O Gežjssi! genžs negjsstssi swětko, swjt nam w temnosti! a wywed z zkého swěta k radostné wěcnosti. Amen.

(1438.) Nyk. 40. d. 137. c.

Hoc kemnau přečkawsse, welicý y malj, gitra dočekawsse, we zdrawj gsme wstali, wzdegmež z toho chwáku, nebeskému Králi.

2. K čemuž nás wzbuzugj, y ti ptacy malj, kteřjž prokřikugj, Pána Boha chwáli, wesele zpjwagj, gakž gitra dočkagj.

3. An y ta howádka chtjc poděkowati, Tworcy swému ráda, čest chwáku wzdáwati, na kolena klekagj, když magj wstáwati.

4. Kohaut zpjwá hlasem, aby ten kdožby spak, ráno gitřnjm časem probudil se a wstak, Pánu Bohu swému z ochrany díky wzdak.

5. Protož y my Boże, teď prozpěwugeme, wstawsse z swého lože, čest chwáku, wzdáwáme, a s wděčnosti za to wssickni děkugeme.

6. Žes minulé nocy ráčil strážným býti, před diabelskau zkosti nás hřjssné hágiti, y od wssého zkého nás mocně zbawiti.

7. Neb my chránit sebe nemohli sme sami, byť nebylo tebe, twých stráżcůw nad námi, bykoiby nedobře snad se zwedlo s námi.

8. Než žes Páne miký, sám o nás staroſt měl, a na kážau chwjli, wždy sy nad námi bděl, abychom we zdrawj wstali, tomu sy chtěl.

9. Wstawsse, žádáme zás twé swaté mikosti, ráčiž w tento den nás, z twé Božské wýsosti, sprawowati, westi, swau swatau maudrosti.

10. Abychom my předně tebe nehněwali, smrtedlné y wssedné hřjchy nepáchali, zkého nemyslili, skutkem nekonali.

11. Potom žiwnůsku swau wedli sprawedliwě, s pomocý twau swatau žiwj gsauc stěžliwě, přikázanj twých ostřhali bedliwě.

12. Nigakž w swém obchodu bljžnjm nesskodili, nýbrž bez podwodu wěrně se žiwili, cinau wěrnau swau prácy, statečk swůg množili.

13. Kteréhož žádáme, rač nám pozehnati, a cožkoli máme, wždy

wždy ochraňowati, nás y čeled naſſi, sám opatrowati.

14. Přidáwage sýky, nám wſſem k pracowánj, Pane Boże mily, rač dáť požehnánj, gednomu każdému w geho powołánj.

15. Neb bez twé pomocy, nebywá platno syc, byť pak we dne w nocy člowěk pracował wjc, nebude wſſak mocy sobě pomocy nic.

16. Ale když ty dáwáš gakau pomoc komu, a sám požehnáwáš geho prácem w domu, wſſecko dobre ſtiaſtně wždy se wede tomu.

17. Protož Pane y nám požehnug žádáme, w zjwnosti naſſi sám, (wſſak w tebe dauffáme,) dnes y wždycky deg ať twau pomoc poznáme.

18. Nebo se wſſjm tobě poraučjme se tiež, magic wjru k tobě, prosýme zpranúg, žeď, ochranug, opatrúg, k twé cti a chwále wed.

19. Abychom bez hřichů, tento den ſtrawili, a w něm k twé ljbosti wždycky živi byli, dočekagic wečera, zas díky činili.

20. Gezu Kryſte pro twé swaté drahé rány, ſlyš zpjwánj wrauené, odpuſt nám wſſem winy, po ſmrti deg radoſt, s twými wolenými, Amen.

(1439.) Not. 163. g.
Gako. Zalm. 24. 2c.

SKrſſlek zemé geſt Pané, y což w każdé geho ſtraně rozkoſſně má swé obýwánj, gegž na moři ſám založil, řekami maudře otočil, byť ſtál wždy bez pohybowánj.

2. Maudrý wſſeho ſtwořitele, mocný swěta ſtawiteli, budiž chwáka wděčná wzdáwána, z takového nás opatřenj, gežs nám způſobil na zemi, tež žes dał w zdrawj dočkati rána.

3. Chránils nás nocy minulé od dábka, géhо zběři zlé, od ſmrti náhle, ſnů ſtraſſlimých, od ſkutečů ľstných, od powodně, od meče, pádu, od ohně, y wſſech neſſtaſtných přjhod giných.

4. O rač také y w tento den, nám býti Pane přitomen, žehneg wychazenj nášſého, žehneg y zás přicházenj, pracy a wſſechnech řjzenj, a chraň nás odewſſého zlého.

5. A kdyžs k pohodlj naſſemu, y giněmu tworu twému, obdařil zemi bohatě dost, rosau, trawau, winným kmenem, owotcem, olegem, chlebem, ptactwem, zwěřj, znjž wſſe má swúg zrost:

6. Ach bohatář geſt welicě, twé ſtědrosti pokladnice, kterežto welike ſtědrosti, niž nás dářjš, negsme hodni, gsauc řečem twým nepowolni, ach mnohěť gsau nášſe hřjſſnosti.

7. Wſſak ty gſa mikoſrdný Pán, neráč zpomjnať hřichů nám, odpuſt wſſecky nášſe poklſky. Prawicy ſwau brž otwjreg, těch twých darů nám

vdileg, k potřebě nassi dnes y
wždycky.

8. Deg gich stejdmě vjwati,
za ně wděčně děkowati, přitom
y to w paměti mjti, že země gest
matka nášse, z njž sme possli,
a w nj zase swým časem máme
se wrátiti.

9. Pomoz ať den přečekagjc,
k twé cti a chwále geg stráwjc,
můzem zas w zdrawj dočekati
sstastně času wečerniho, a z o-
patrowánj twého wděčným
srdcem wděčnau čest wzdáti.

10. Amen naplň zač žádáme,
neb k tobě swé zřenj máme, te-
bau gsme žiwi y stogjme. Ty
nás wem z zemské bjdnosti, do
twé nebeské pewnosti, ať tě tam
na wěky chwáljmě. Amen.

(1440.) Not. 54. 2.

Rozwažowánj Božské prozřetedlnosti w rozměřenj nam času.

Gako: Stworiteli wěčnému ꝛc.

Dnegmikostiwěgssj Otče nás, ty wždy wstawičnau péči v nás maš, opatruge dussi y těko, aby oboge spaseno, na wěky wěkú w nebi byko.

2. Chowáš nás wždy w swem mikosrdenstwj, a w předrahém Krystowu wčastenstwj, hřjchů nassich nepočjtage, a w nás djka spasytedlná, dnem, nocý Duchem swým děkage.

3. Tobě z toho čest, chwáku wzdáwáme, na tě se s mikostj rozpomjnáme: O rač to s námi wždy činiti, a deg nám se hodně ctjti, celý den wůli twau činiti.

4. Daks nám Páne noc k odpočjwánj, ale den dussi, těku k pracowánj, ráges přikázak ostřjhati, mikosti twých wzjwati, králowstwj wěčného hledati.

5. Od dábka pak chytře swedenému člowěku, a z zahrady wyhnanému, rozkázar sy zemi dělati, chleba sobě dobýwati, w potu twáří swé se žiwiti.

6. Kterýmž, aby bjdné těko krmik, w bolesti a w zkořečenstwj se žiwik, nesk pokutu hřjcha do smrti, a hledak Boží mikosti, y spasenj w Krystowé smrti,

7. Tys Páne Gežjssi prácy dennj pro nás wedk přes celý den w zkořečenstwj: kdyžs od gitra až do wečera, podstaupik trpenj těžká, pro wykaupenj z nich člowěka.

8. Poswětiks práce Ducha y těka, aby wssechněm k spasenj prospjwaka, bud žeby se nám w nj dařiko, neb co zlého přiházeko, wsse k dobrému pomoeno býko.

9. Abychom wždy we wssem Boha ctili, dobré y zlé, wsse z rukau gebo brali, čjnjc gemu dobrořečenj, w geho nás opatrowánj, měli swé celé potěssenj.

10. Tebek w tom s mikostj přigimáme, důwěrně za Ducha twého žádáme: rač nám w pracech býti přjtomen, ať gest den k twé

k twé chwále strāwen, wčiň to pro gmeno swé, Amen.

(1441.) Not. 271. b.
Gako: W náramné swé wzkosti.

O Skunce spraweḍlnosti, můg Páne Gezissi, osweti mne swau mikosti, w tento čas nyněgssi, ty genž ta hwězda gitřnj, zastkwěg se w srdcy mém, degž potěssenj wnitřnj, w Duchu dobrotiwém.

2. Ty gsy to swětko swěta, genž w temnostech swjtj, w tato poslědnj leta, sám račjs swjtiti: Swým prawdiwým včenjm, a žiwotem swatym, y wnitřnjm obnowenjm, slaužjs swatě swatým.

3. O degž mi twého slowa wždy nāsledowati: Ať mohu podlě toho wsse dobré konati: Králowstwj nebeského, ať neg prwé hlědām, a spraweḍlnosti geho, pomoz, tebe žádām.

4. Pomoz mi dnessnjho dne, poctiwě choditi. Owoce wjry hodně, twau mocy pkoditi: Ať tebe nāsleḍuaj, můg Páne Gežissi, o těko nepečugi, wjc nežli o dussi.

5. Ponewadž tento žiwot gest rytěrowānj, mage mnoho bjd a pšot, w tomto putowānj: O Kryste rač mi dati, dnes y po wssecken wěk, dobrý bog bogowati, bych s swatým Pawkem řekl:

6. Dobry sem bog bogowak, do mého skonānj: A wjru sem zachowak, y dobré swědomj, na poslědy koruna wěčného dědjctwj, bude mi darem dāna, w nebeské radosti, Amen.

(1442.) Not. 257. f.
Gak. S celého srdce swého ꝛc.

O střjheg mne bjdneho w tuto chwili rannj: Boże od wsseho zkého, pro Krystowě rány, a gaks mne z mikosti warowak přesslě nocy: tak tež mne dnes swau mocy sprost wssi nesstastnosti.

2. Ostřjheg Boże dussi, negdražssi pokkad můg: ak giž wjce nerussj přeswaty přikaz twůg: Kterau ga poraučjm w ruce twé negswatěgssj, Boże negkaskawěgssj, modlenjm mým wraucým.

3. Ostřjheg Boże mého Ducha, dům, těko mě: Tak bych času každého wykonak ochotně práce powolánj, tobě Bohu slaužice, bližního mikugice, podle přikázanj.

4. Ostřjheg, Boże, můg wtip, smysky, rozum také: A do mého srdce wsstyp etnosti wsseligake: Bych swěta marnosti, které člowěku sskodj, do bjd wěčných přiwodj, měk wždy w osstlowosti.

5. Ostřjheg Boże audy mé, nohy y ořj: Ať od tebe nezbkaudj, ni we dně, nj w nocy: Můg gázyk y usta, ať tobě prospě nugj, a ruce mé pracugj, čjnic dobré z hustá.

6. Ostřiheg Boże, mau čest před hanbu a sstydem: Bych nebyk skrz diabka kest k pohorssenj lidem: Nez swatè nabožnè, wystřihagjc se zkosti, pychy, rozpustikosti, žiw byk zde pobožnè.

7. Ostřiheg, Boże, zbožj, potřebnè k žiwotu: Odwrat bog, Synu Božj, mor, hlad, y drahotu: Oslab mè trpkosti, deg potřebnè odènj, požehnag chleb k gedenj, pomoz z wssj wzkosti.

8. Ostřjheg, Boże, ljdj, wssech přikelu znamych: dobrodineů, a z bjdy pomoz každěmu z nich: Osydla roztrhnj, y wsse což můž sskoditi, a nám protiwnè býti, odwrat a přetrhnj.

9. Ostřjheg, Boże, we mne wjru, trpělliwost: Neodgjmeg odemne twè lasky wpřimnost: Deg ať podle twého slowa wždy wěk můg trawjm, gsauce křestanem prawym, do skončenj mého. Amen.

(1443.) Not. 40. d.

Při Wzchodu Slunce.

Swětko Trogice swatá, w bytnosti swè nepočatá, gižt slunce wzchážy s horkosti, degž srdcžm swětko mikosti.

2. Slunce twè sprawedliwosti, zachážy tmau neprawosti: ó přispěg a spomozyž nám, ty genž gsy wěčnè mocný sám.

3. Kryste slunce sprawedlnosti, wyssels sem na swět s mikosti, aby wssecky oswěcowak, a z temnosti wyprosslowak.

4. Ty k známosti spasytedlnè, z mikosti nás přiwedk pauhè, Otce y Ducha swatého, Boha wsse gednobytnèho.

5. Tè ráno deg ať chwáljme, weèer pak djky činjme: tak násse sprostná náboženost, ať wždycky chwálj twau mikost.

6. Pro swau dobrotu přehognau, sstědrotu swau newymknmnau, rač nám srdce dáti wděčná, hognè mikosti čitedlná.

7. Tohoť twá důstognost hodná: nestatečnost násse bjdná, nemá se čim odměniti, genom znagjc tè, chwáliti.

8. Boże, genž chwálen chceš býti, ginym swè chwály nedáti, sebe ctjti přikazuges, gsa prawè ctěn, to libuges.

9. O přispěg nám pomocý swau, mikosti nás wzbuzug swatau, bychom wždycky twau welebnost chwálje, wzali nesmrtedlnost.

10. Tobè Bohu gedinèmu, w podstatè gednobytnèmu, buď chwála nyni y wždycky, wěků wssech wěky po wssecky.

(1444.) Not. 9. c.

Stče Boże wssemohaucý, slawnýj, a diwnýj w swè moci, buď od nás chwálen s wděčnosti.

2. Žes nás nocy pominulè, zachowak od smrti náhlè, y od přihody nesstastnè.

3. Od

3. Od vkladů nepřátelských, widomých y newidomých, od mnohých hřichů smrtedlných.

4. Daks nám zdrawé sylně těko, kterež skrz sen občerstiwěko, aby k práci schopnost měko.

5. Rač také gako mocný Pán, tento den sstastný dáti nám, byť byk w gménu twém požehnán.

6. Abychom w twém požehnánj, pracowali w powolánj, plnjce twá přikázanj.

7. Z wiry gsauc žiwi prawdiwě, w bázni twé ctnostně, stržliwě, wedli obchod sprawedliwě.

8. O wskyssiž ty žádosti, ktery bydljš na wysosti, Boże Otče z sé mikosti.

9. Pro swého Syna mikého, Gezisse Pána nasseho, požehneg práce každého.

10. Ať po zdegssim pracowánj, dogdeme odpočjwánj, s tebau w nebi králowánj.

(1445.) Not. 40. d.

Gáko: Z opatrowánj dobrého Otče swětek, děkugemeť, jes nám dal spatřiti opět, we zdrawj swětko nebeské, to skawně twé djko bozské.

2. O degž y to z swé mikosti, ať nám slunce sprawedlnosti wzegde w srdcých, a w nich swjtj, a tak nás prawdau oswjtj.

3. Abychom w swětle chodili, a potom y s tebau byli, kdež gsy w bytu nesmrtedlném, w swětle nepřistupitedlném.

4. Když ten sstiastný den nastane, swatý, swatý, swatý Pane, budeme tobě zpjwati, dobrotu twau wyznáwati.

5. Mezy tjm na tomto swětě, opatrug nás, prosýme tě, odpustě násse hřjssnosti, věčn nám dobře z mikosti.

6. Deg cyrkwi swé požehnánj, w prawé wjře setrwánj, posylnug wěrných sstaffářů, wzdal od nás chytrost bludařů.

7. Deg nássj mikě wrchnosti, wyssjj y nižssj z mikosti pokog, zdrawj, požehnánj, k sstiastnému nás zprawowánj.

8. Na Otce, matky čelednj okem swé dobroty wzhlédni, deg w pořádných gegich prácech radu, sstěstj, pomoc, prospěch.

9. Djtky w literním wměnj, y w giném dobrém cwičenj, posylň, aby z dané sýky, cyrkwi y obcy slaužily.

10. Chudý lid, syrotky, wdowy, Otče bjdných oprawdowý, rač těssiti y živiti, proti zlým lidem hagiti.

11. Gak giné obce, tak nássi, chraň wždy Otče negmilegssj! twé djtky gsme y poddanj, o ať nás twá ruka bránj.

12. Posslik nám strážné Angely, aby zkostné nepřátely, y vkłady gich kazyli, wogensky wůkol nás byli.

13. Diábka, Turka a Kacyřstwa, y gich wěcnj nečistá potěr, baurky w swětě spokog, deg časný y wěčný pokog.

14. Hlad, mor y krwe proliti, oheň, sskodná hromobitj, zrady, mordy, y rúznice, odwrať twá bozská prawice.

15. Brody zemské, oseni, zachoweg od porussenj, wssak dessť y gasno když gen chceš, nám k wzitku dáti můžeš.

16. We wssem pak Otče twá wůle buď gak w nebi tak zde dúle: gen se k nám skkoň swau mikostj, a budeť nám na tom dosti.

*18. Pánew tuto ranní chwjli, zač sme dúwěrně prosyli, gsa wssech dobrých wěcý pramen, rač to wčiniti, Amen.

(1446.) Not. 40.d.

Gak. O blahoslawenyčkowěk

O Trogice negsť wětěgssj, gednoto negwelebněgssj! Otče, Synu, Duchu swaty, žehnegž mi ten den začaty.

2. Degž, ať w mém těle y dussi sskoda žadna nic nezrussi: a dabeť mě cti a statku ať nepřiwozuge k zmatku.

3. Otče! sseťkřiž mne, djtě twé! dobrota Syna obrať mne: Duch swaty oswěť wnitřnosti srdce mého swau gasnosti.

4. Stůg při mne, můg stwořiteli! pomoz mi můg spasyteli! přigď ke mne, můg Těssiteli, pokornych wěcný přiteli!

5. Pán mne zehneg, chraň a zprawůg, Pán mne swau mikostj darůg: Pán mne rač přikryť swau twář, a swého pokoge zař.

*6. Wssecko toto požehnánj chcy mjť dle Božjho zdánj: pak, bych dnes y wždycky takě, prosť byť sskody wsseligakě.

7. Rač mi též twé potěssenj, Boże, dati w mém zsauženj: zprosť mne wssech newiditedlných nepřatel, y widitedlných.

8. Zbaw mne wsselikě těžkosti, hanby, posměchu, lehkosti: a gať činiť budu díky, zde časně, potom na wěky. Amen.

(1447.) Not. 9. a.

O Wssemohaucý Boże nás, děkugem tobě každý čas, že nás sám ostřihaš.

2. Od hřichů y dábka zkého, y w nocy od snu sskodného, budiž chwála z toho.

3. Tobě Bohu stwořiteli, kralugicýmu na nebi, z twého dobrodinj,

4. Kteréž nám činjš z mikosti, mimo wsse násse hodnosti, z swé panhě sstědrosti.

5. Ostřihegž nás tohoto dne, ať w něm chodjme bezpečně, neb w tebe wěřjme.

6. Žeť nás nepotka nic zkého/ žádného w tě wěřicýho, ostřihaš každého.

7. Tys násse obrana Páne, myť tobě chwálu wzdáwáme, nynj y na wěky.

8. Wslyssiš hlas wokagicých, a tebe wždy žádagicých, smjkůg se nad námi.

9. Pro záslahy swého Syna, Gezu

Gežu Krysta Hospodina, přiwed w wěčná bydla.

10. Kdežto přebýwáš s tým Synem, spoku také s swatým Duchem, wěky wěkú Amen.

11. Otče náš genž gsy w nebesých, poswěť se gména twé w wěrných, přigď k nám králowstwj twé.

12. Budiž twá wůle wždy s námi, gakož w nebi tak na zemi, mocně wssudy wládneš.

13. Chléb náš wezdegssi deg námdnes, pokog, zdrawj, a což sám chceš, k wzitku nassemu.

14. A odpusť nám násse winy, gakož odpaussťjmey my, nassim protiwnjkům.

15. Newwoď nás w pokussenj, wssecko lidské pokolenj zbaw od wssého zlého.

16. Nebť gest Páne twé králowstwj, čest, moc, sláwa, y Cýsařstwj, wěky wěkú Amen.

(1448.) Not. 9. a.

Ku prácy přistupugic.

Gak. **Buď čest tobě Boże**

PAne Boże wssemohaucý, buď přitomen swau pomocý, dennj wésti prácy.

2. Nassi mdkoby sám posylůg, maudrostj swau rozum zprawůg, dobrotau naplňůg.

3. Bychom z gitra do wečera, činili to což chce wjra, odstupiž newěra.

4. O degž Páne pomoc swatau, činiti wždycky wůli twau, gjti tak k žiwotu.

5. Ke dni tomu budaucýmu, přjchodu twému slawnému, o přiwediž k němu.

6. Degž w své prawdě wždycky stati, y žiwot náš dokonati, s sebau přebýwati.

(1449.) Not. 9. a.

Na oswitě.

POwstaniž čkowěče z spánj, wycházýť dennice nynj, srdce k oswjcenj.

2. Noc welmi hrozných temnostj, pomigjť s nebezpečnostj, y s mnohau teskností:

3. Zpomeniž na swého Boha, kterýž dobrodinj mnohá čině, wždy spomáhá.

3. Chwaliž geg dusse powstanauc, srdcem se nań rozpomenauc, píseň chwály začnauc.

(1450.) Not. 40. d.

Powstana, a stroge se.

G. **Hospodine oslyš hlas mág.**

POwstaw nynj z swého kože, djkť činjm wěčný Bože, z twých přehognych dobrodinj, kteráž mi twá mikost činj.

2. Neb kdož mne z ničeho stwořil? kdo pode mnau pekko zbořil? Kdo k žiwotu poswěcuge? Kdo swjcy mau rozswěcuge?

3. Kdo nahotu přiodjwá? kdo chléb každodennj dáwá? kdo předezlým ochraňuge? Wsse to twá mikost zprawuge.

4. Tatáž pominulé nocy chranila swau bozskau mocy mne, y skrz stráž Angelů swých,

od dábla y wssech sskůdcůw zkých.

5. Rač o Pane, prosým, dále zůstáwati se mnau stále, chraň mne y dne na takého, od přjhod y wsseho zkého.

6. Maudrosti obdař mau dussi, a k dobrému kloň gak skussi: ať má w sobě mjsto hosti, zástup wssech sslechetnych ctnostj.

7. Chraň meče, ohně y wody, moru, hladu, wsselké skody: propugcug zdrawj, pokoge: na práce násse oboge.

8. Požehnánj swé wylěweg, a cokoli činjme, deg, ať wsse sstastně gest w twém gménu, ó Gezissi Boži Synu.

9. Neb gá gak s tělem tak s dussi, y se wssim což mi přjsskussi, tobě se w moc ode wzdáwám, tebe swým Pánem poznáwám.

10. Panugž tedy mikostivě, nade mnau, a gá rád chtivě, gak tě každé ráno wzywám, tak ti wečer chwálu wzdáwám.

(1452.) Rot. 356.

6. Gak pěkně swjtj dennice &c.

Nawá swětlost a blesk gasný, gsy ty mug Gezissi krásný, Syn Boha Otce wěčný: Který wsselike temnosti zahánis z pauhé mikosti, gak slunce tmawost nocnj: Wěčně, wděčně, twé chcy chwálit, a welebit, gméno swaté, w tomto y w druhém životě.

2. Tys mne pominuké nocy, wkrutné dábelské mocy, od pádu sstodlivého; Tys od hrůzy, strachu také, od nemocy wselikaké, nakažení mornjho Chrámik, bránik, mikostivě, a laskawě, gakžto strážce, který wérně pase stádce.

3. Za takowau twau ochranu, srdcem y mysli vpřjmnau, chcy tobě děkowati: Twau moc božskau, genž gest diwná, wychwalowat chcy hned z rána, rač pomoc k tomu dáti; Tys sám, (to znám) mug hrad pewny, a Bůh wérný, sýla mocná, srdcy mému radost wzáctná.

4. Gak krásná záře w wsswitě, osmécuge wssecko w swětě, swětkosti swau rozkossnau: Tak ty ó Gezissi swatý, oswjtiž mug smysl tmawý, twau mikosti prospěssnau. Bych tě w swětě mohl znáti, a chwáliti, Pána mého, dobrodince laskawého.

5. Chraň mne také y w tento den, bych nebyl od swěta sweden, k páchánj mnoho zkého: Obhagug téko y dussi, život y což k němu skussi, od vrazu sstodného: Degž to, wssecko činit směle, co k twé chwále, mně k spasenj slaužit může po wssecky dni.

6. Pakli hodinka poslednj přiblizj se mně den dnessnj, degž gi čekat s radostj: Kdyby hrjch, pekło, smrt, dábel, swau chytrostj mne swésti chtěl, od twé Pane známosti: Brán mne, pewně, bych z twé cesty, do zaslaužiwj,

ſakſtwj nevklijzek, nej korunu by Archangeka, kdežto wſſecka lidſká tĕka ſe hromaždj, nas ſaud Bozj, ſkyſſek poſleduj ſlowa.

7. Ach co vbohy tehdáž včinjm, rozhněwaného když tebe vzĕjm, twá krew a twé ſwaté rány, ty budau mé dusſe ſchrano: tu ſe ſklonjm, a připogjm, žadage ſmikománj.

8. Tehdáž mne Pane, můg, nezawrhůg, od mikoſti twé, a neodkučůg, wzpomeň na twau ſmrt newinnau, krew z boku twého wylitau, tak w tě době, wem mne k ſobě, přigmi mne na mikoſt ſwau.

(1453.) Not. 30. a.

PRocyt ſrdce mé, zpjweg, a Boha ſwého wzýweg, wſech wĕcý darce etného, a ochrance naſſeho.

2. Neb on w temnoſtech nočnich, držek mne wrukách mocných, když mne chtĕk dábel ſwĕſti, nedak mu zkoſt prowĕſti.

3. Když on mně chtĕk ſežrjti, račik mne Bůh zawĕjti, a wzyti pod swá kŕjdla, do bezpečného bydla.

4. Ty mne dnes tĕſſjš Boże: ſkoň ſe do ſwého koze, můg Synu, co ſe bogjš, když w mě mikoſti ſlogjš?

5. Spi bezpečně mé djtě, truc, kdo můž podwĕſti tě, ſpi, nedeg ſe zſtraſſiti, máš zas ſwĕtlo ſpatřiti.

6. Tento twůg ſlib ſy ſplnil, když

kdyžs tmu w swětko proměnił: kdyžs mne nesstěstj zbawił, k nowému dni připrawił.

7. Chceš za to obět mjti, přigmi zeť mohu býti, mě kadidlo a mirra, gest modlitba a wjra.

8. To wjm že nepotupjš, neb sám w mě srdce patřjš, a znáš že tobě ke cti, nemám wzáctněgssj pocty.

9. O rač se mne vgati, a mne dnes požehnati, nechť mne twůg Angeł wodj, ať nepadnu do sskody.

10. Zprawůg ty sám me práce, a buď můg wěrný rádce, což dnes budu dělati, rač swau pomoc w to dáti.

11. Tak zmocněn twau mikosti, a skrow swatých žjwosti, tobě zpjwati wždycky budu wěky po wssecky, Amen.

(1454.) Not. 94.

Wstáwage/ k Trogicy swaté.

Wstáwage/ k Trogicy swaté. Wstánjť obět nesu opět. Bože, za sstastně powstánj. O ať mne dnes také chránj twá prawice ode zlého, y každého skauby twého.

2. O Gežjssi, swětko dussi wzegdiž mi paprsky swými! ať chodě cestami ctnými, práce své dnes konám sstastně, sobě y bližnjm prospěssně.

3. Duchu swatý, w srdce wsatý, wywolený srdce mého! strážným buď dnes y wždy mdlého: Bůh wědj.

ať slauže zde Bohu wděčně, potom gsem s nim w nebi wěčně.

(1455.) Not. 52. c.

G. Pospěš, pospěš pokánj &c.

Wstáwage z swého wstánj, w němž těko mého odpočjwánj, pod ochranau Boha mého, a strážj swatých Angelů geho.

2. Ode wsseho zlého Bůh mne chránił, tak že mne dábel w ničem neranił, na dussi, ani na těle, a wstał sem w dobrém zdrawj wesele.

3. Za toť geho božské welebnosti, na prokázanj prawé wděčnosti, w pokoře a w ponjženj, wzdáwám srdečně dobrořečenj.

4. Gakž negwjce giž můžeš má dusse, oslawůg wždycky Pána Gežjsse, žeť nakłonił Otce swého k té stráži, toť se stało prowého.

5. Negmilegssj můg Páne Gežjssi, poručjmť mě těko s mikau dussi, ty sám buď zástupitelem mým, před každým kstiwým nepřjtelem.

6. Abych tohoto dne nastalého, od dábla y od člowéka zlého, wždy zůstáwał w bezpečnosti, Páne plný łásky a mikosti.

7. Budiž také můg łaskawý dárce, požehnáweg mě živnůstky práce, dělniků, y wssj čeledj, ať to wssickni, žes ty můg Bůh wědj.

8.

8. Y tu roli se wssim osemčkem, zahřjweg w čas mikostným skunéčkem, a když by horkem vprahka, napágeg gi zas tichým desstičkem.

9. Sám gsy ty ten Hospodář negstarssi, nepotřebuges nic rady nássi, než chces za to prossen býti, cožkoliw ma k žiwnosti přigiti.

10. Twémuk ga se těssim smikowánj, a wzpolěham na twá zaslibenj, že mne s mými domácými naplnjs swým Bozským požehnánjm.

11. Ned a zprawůg sám má předsewzetj, ať gsau konána k twé chwále a cti, a cožkoliwěk začjnám, tebe Baha ať přjtomného mám.

12. Gakž ty ráčjs, co, kde, a w čem chtjti, pomozyž mi w to sstastně treffiti, aby s ničjmž drážděn nebyl, pročby se na mně w hněwu popudil.

13. Cožkoli proti wůli twé swaté, skrz wnuknutj ďábelské prokaté, chtěkoby se w nás zroditi, nedopaussteg se tomu zplroditi.

14. K chwále zwelebenj gmena twého, Duchem swatým wzbuzůg Ducha mého, ať začnauc tě zde chwáliti, mohu tě y w nebesých slawiti.

15. Amen, degj ať se to wssecko stane, negmilegssj Gezu Kryste Páne, wděl nám zde swé mikosti, potom pogmi k sobě do radosti, Amen.

(1457.) Not. 30. a.

We Čtwrtek.

G. Wzdegmež Boha skassnau.

Chwalme tě s wděčnosti, Pane plný mikosti, nebo twá dobrotiwost trwá wždy až na wěčnost.

2. Skunce gasné swětkosti, o skunce sprawedlnosti, činjmeť děkowánj, za twé opatrowánj

3. Nás nocy pominuké, od ďábka, přjhody zlé, od smrti, snů strassliwých, y wssech neřestj ginných.

4. Tejž, žes dak skrz twau mikost spatřit dnessnj skunečnost, ach! welkát to láska k nám, w njž gsy wssemu swětu z nám.

5. Tys dnes swětka učinik, na nebi ge postawik, skunce, byť den činiko, wssecko oswěcowako. 1 Mogž. 1, 14 - 20.

6. Tys dnes y noc opatřik, měsyc, hwězdy k nj stwořik, wsse k pohodlj nassemu, též y tworu každému.

7. Wywěd nás miký Páne, ať odtud poznáwáme nesmirnau twau dobrotu: a odwrhauc mrákotu,

8. Mrákotu hřissných zkostj, k skuncy sprawedlnosti, (totiž k tobě) bežjme, swětkem twým se řjdjme.

9. Oswěcug nás Duchem swým, ať tobě, a swětkům twým nedáwáme k zatmenj příčin, skrz swá hřessenj.

10. Pokánj brž činjce, hněw twůg předcházegjce, w swětle twém

twém ctně chodjme, žiwot ctný obkáčjme.

11. Rač y dně nastalého, chránik od wsseho zkého, nás s přáteky milýmj, také s wěcmi nasšimi.

12. W pracech nám pozehnáweg, zdrawj, sýky dodáweg, zapud mor, hlad, a boge, wděl swého pokoge.

13. Deg den k twé cti strawiti, k nocy w zdrawj přigiti, za čež ti swému Králi, wzdáme djky a chwály.

14. Čehož gsy ty hoden sám, gakžto wsseho swéta Pán, kterehož dobrotiwost trwa wždy až na wěčnost.

(1458.) Not. 144.350.a.

Gak. Ma dusse se nespůsstěg.

Swatá Trogice Boże, genž s mi ráčil dáti, Že sem dnes z mého kože mohl zdrawý powstati. Ráčiš mne stwořiti, padlého wykaupiti, y na křtu poswětiti, za dědice wzýti: Skussně tě chwáliti mám, z dobrodinj ctjti, srdečně děkowati, tobě wždy slauziti.

2. Chwalte Pána spokečně, měsstané nebesstj: Al ctěte ho srdečně, národowé zemsstj. chwalte Pána, hwězdy, nebe, země, y wody, ptactwo, zwěř y kořenj, také wsse stwořenj: Ze wssech dobrodinj, genž on mně y wssem činj, wěj, zprawuge, chránj, w pracech y we spánj.

3. Nebo k mohky přigjti rozličné přjhody: Smrt y krwe prolitj, nemoc, ohen, sskody. Ty dobře ostřjhás, pokog y pokrm dáwás, k žiwnosti mi pomáhás, nad hřjchy sho wjwás: Člowéka bjdného, mnohým hřjchem winného, strážj Angela swého, chránjš wždy od zkého.

4. Tobě se winen dáwám, Boże sprawedliwý: K milosti obwokáwám, Otče ljtostiwý. prossým by odpustil, čeho sem se dopustil, wůli twau sem opustil, tak se tebe spustil: Rač se smilowati, hřjchů nezpomjnati, ale mně pomoc dáti, gich sewarowati

5. W prácy mne y každého, Duchem swatým zprawůg: Hřessenj wsselikého mikostiwě zbawůg. Haňby, pádu, sskody, dábelského swedenj, zauffánj, zatracenj, každé zlé přjhody: Wssyckni z důwěrnosti, k twé mikosti hledjme, pokorně tě prossyme, spas nás na wysosti.

6. Nášse milé přáteky, rodinu, wrchnosti: s gegich dussemi, těky, dobrodince, hosti. Y po sskokách djtky, saussedny dobytky, wssecky nášse přjbytky, také w njch nábytky: Cos nám ráčil dáti, rač dáleg ostřjhati, z mikosti požehnati, to rozmnožowati.

7. Deg se nám skowa swého, welebných swátosti, Žiwota pobožného, držeti s pilnosti. Nechť twé skowo máme, v wjře tě wzhýwáme, sstastně w tobě skonáme, s tebau přebýwáme:

me: Swatè obcowati, y kdyż budeme mjti, rač nám swè skauhy dáti, a ďábly zahnati.

8. Amen giž zaspjwegme, Bohu se dúwěrme: Práce wěrně konegme, gemu se pokořme. Pro Gežjsse Krysta, buď mysl násse čistá, nebo w nebeskè mjsta, on gest cesta gistá: Budiž Bohu chwála, čest, y sláwa nemaká, gakž se w nebi wždy dáka, degž se neskonaká, Amen.

(1459.) Not. 333.

W Nedèli aneb w Pondèli. Gak. Zak. 67. O Páne smiług.

SWětlo swjtjcý bez přestánj, zaswět se w gitřnj záři nám: Swým swětlem zusláweg wždy s námi, každau při nás tmu rozptyl sám. Byť to každý znáti, mohl tobě čest dáti, że s ochránce nás, że se wždycky swému, hauffečku wěrnému, w kásce podáwás.

2. Tebe oswětitele swého my, ač nehodné twè djtky, Chwáljme z gruntu srdce swého, a wzdáwáme wěčně díky. Neb gen za swětlo twé, kterežs dnessnjho dně ráčil stwořiti, ale że s chtěl y swým swětlem spasytedlným nás též poctiti.

3. Budiž y dalssj děkowánj, twè božské otcowské mocy: Za milostné opatrowánj, nás minuwšé této nocy. Y že gsy od zlého, y ďábla kstiwého, mocně zachowal, a k swětku dnessnjmu, ke dni swatečnjmu, wcý zdrawj dochował.

4. Tys stwořil ráčil k pohodlj nám přewssechtiké swětlo dnes: Gsy nýbrž to wěčné swětlo sám, njmž wssecken swět oswěcuges. Swět nám, swětlo krásné, swět ó swětlo gasné, swaú přitomnosti, swým potěssowánjm, hognýmpožehnánjm, w zdegssj bjdnosti.

5. Degž ke cti twé strániť tento den, dle twých swatých přikázanj: Deg, přjgemné ti slaužiti w něm, tak gakž sme tjm zawázánj. Prowázeg w swětle twém, ať wždy chodjme w něm, gak djtky swětla, ne w tmě swáru stkwostné, než, co we dně, ctnostně/ po wssecka léta.

6. Ktoběť my se hnem, co k skále, prosyce, rač při nás býti: Dnessnjho dně, y potom dále, nedeg nám w ničem sskoditi. Chraň přjhod nesstastných, nás y přátel nassich, na dussi těle, nebť se oddáwáme, se wssjm co kde máme, wěrně a cele.

7. Degž ať dnes slowo twé slyssjce, skládáme ge pilně w srdcých: Dle něho žiwot swůg ějdjce, neb to gest swětlo noh nassich. Degž den ctně přečkati, wečera dočkati, ať wzdáme chwály, za twa dobrodini, srdcem y rty swými, wěčnému Králi.

8. Když pak swětlo pomjgegjcý nám wjc swjtiť nebude chtjť: Ty, swětlo wěčné trwagjcý, přigdi, a rač nás s sebau wzyť.

wžyk ztěto bjdně straſti, do nebeſkě wkaſti, kdež ſláwa Páně, a ty swau swětkoſti, swjtjš na wěčnoſti, na wěky, Amen.

(1460.) Not. 40. d.

Gak. Nikda Bůh sprawedliw.

SYnu Otce nebeſkěho, w rowně ctj a ſkamě geho, a ſwětko z ſwětka prawěho, Boże z Boha gediněho.

2. Hlé giž noc tmáwa odchazý, zaře dennj k nám přicházý, nebe, zemi oſwěcuge, tmu od ſwětka odděluge.

3. Ale tma newměkoſti myſl naſſi swau huſtoſtj wždy nám předce zaſtěnuge, že bkudům zkym powoluge.

4. Wzegdiž ſtůnce neggaſnégſſi, nawrat ſwětu den milegſſi, oſwěť noc myſli zatměkých, rozraz ſtjn bkudů ſſkodliwých.

5. Otepliž y zemi tuhau, ſrdcy naſſich způrnoſt ſylnau, horkém swě ſtkwaucý mikoſti, odnimage zkě wlhkoſti.

6. A zaliwegž gi roſau swau, tau mikoſtiwoſtj mnohau, aby ſty wzitek neſka, a ſýmě mnohě přineſka.

7. Tobě Kryſte budiž chwáka, s Otcem nebeſkým čeſt ſláwa, ſpoku také s Duchem ſwatým, w bytu božſtwj nepočatým, Amen.

(1461.) Not. 40. d.

Gak. Rozžehnegmež ſe s tim

JEs ſe před twým trůnem ſtáwjm, pokornau proſbau tě ſtáwjm: neračˇ odemne hřjſſného ſkrywat oblíčege twého.

2. Tys mne, o Boże Otče můg, ſám včinik na obraz twůg: tebau gſem žiw, při twém chlebě, zhynuł bych muſyk bez tebe.

3. Tys mne wždycky opatrowak, často dimně wyproſſtowak: geſſtoť o krok, neb o wkas gen, žiwotem od ſmrti byk ſem.

4. Rozum y čeſt mám od tebe, y wſſe k žiwota potřebě: k tomu wěrného přitele, k němuž ſe mohu mjť směle.

5. Boże Synu! tys ſkrz swau krew wkrotik Boha Otce hněw: račˇiks mne pekła ſproſtiti, zakon za mně naplniti.

6. Když mnau bábek neb hřich kkati, a ſrdce mé chce zjrati, mám na tobě proſtřednika, genž mi žiwot swůg přijjmá.

7. Ty gſy Pán můg, můg přimkuwce, má rozkoš, hrad, můg zaſtupce: W twém gá ſamém zaſkauženj mám zde y wěčně ſpaſenj.

8. Duchu ſwaty, ſyko Božj! genž we mně wſſecko zkě božj: geſtli na mně co dobrého, to giſtě gde z ſkutku twého.

9. Twěť geſt, že Boha poznawám, Pánem a Otcem wyznawám: že ſlowo twé y ſwatoſti geſſtě wždy mám w swě cekoſti.

10. Že

10. Že neklesám w pokussenj, nehynu w mnohém zsauženj: neb to potéssenj wézý w srdcy, že wjra swjtézý.

11. Protož srdcem, vsty, djky činjm, o Boże weliký! za wssecka twá dobrodinj, gežs činil prw, kdy, y nyni.

12. A prosým, by twa prawice semnau byla, čjm dal wjce; neb můg staw, čest, těko, dussi, poručjm tobě, gak slussi.

13. Degž mi w twé bazni wždy stati, w Křestianstwj tak prospjwati, bých we wssem kračel vpřimě, ne w pokrytstwj, neb omylně.

14. Odpust hřich, ač nehodnému, a poshowěg skauze twému: wjru, kasku deg hognégj, deg k nebi chwatak w nadégi.

15. Deg spasytedlné skončenj, w den saudny sstiastně wzkřjssenj: pak tě w nebi spatřowati, Amen, Boże, rač to dati, Amen.

(1462.) Not. 37. a.

G. Ach Boże můg, gaskauha. Ted z wysosti, swau swětlostj, skunce swjti přegasně: chtjc to přimě, Křestianstwj mě by se tež stkwělo krasně.

2. Gá pak, ač twůg, gsem (Boże můg!) mrtwy k wssému dobrému: ach wzkřjs ty mne, wed mne pewně ku Křestianstwj prawému.

3. Drž mě zřenj w twém řjzenj, ať wjdy w tobě obcugi: w žiwotě ctném, wssudy we wssem, ať tělo swé křjžugi.

4. Má gednánj, začínánj, přiwed k koncy zdarnému: a k twé sláwě, bližnjm prawé k wzdělánj prospěssnému.

5. Wypud w brzce z mého srdce, co tobě neljbého: rychle wstati, litowati pomoz hřjchu každěho.

6. Degž z twé wůle, ať zde důle tě, Boże můg, mikugi, wssak vpřimě: pak bližnj mé ať nic neobtěžugi.

7. Wěda dale, že mám stale setrwat w tě mikosti: ty, gsa můg Pán, gemuž sem dán, přeg y wjře stakosti. Jan.6,37.sqq.

8. Dodeg syky, Boże miky! ať mám owoce hognė: a ať zkému y dobrému rad pomahám pokognė.

9. Zprawůgž mne sám, (wssakt sem ti znám,) w žiwotu mým y stawu: bých snad z swodu, ač s swau sskodau, nessel cestau neprawau.

10. Ach odwrať gen odemne wen, wsse což nenj křestiansky: když se vsta chlubj z husta, žiwot pak wjce pohansky.

11. Pokrytstwj, kej, způrnost, sakeš, gsau osydka dábkowě, gjmiž sskodi, a brz swodi dusse k zkému hotowé.

12. Wiť ten zradce, že na kratce swět dogde k koncy swému: Antykryst zas s swými w ten čas musý k pekku hroznému.

13. Protož prudce skrze swůdce a fa-

a fakessné wčenj poslednj swět chce zwesti spět, dle wůle, k zawedenj.

14. Plač, a sseť se, mikě srdce! plač nad wssj ohawnosti, gjž wrah stawi sem tám, dawi mnohé w swé zkobiwosti.

15. Skrowo Pánė čiň poddanė, to bud pokład twůg miky: a swatosti w twė krehkosti dodagjť nowé syky.

16. Boże z nebe! prosým tebe, degž mi prawė wěřiti: wpewnůg mne w mikosti twė, bych mohl wěčnė twým býti. Amen.

(1463.) Not. 30. a.

G. Každý Duch chwaliž Pána.

WSE gménu Pána skáwy, genž gest Bůh, čkowėk prawy, wstáwám ted z koże swého, gsa w bjdách swěta zkého.

2. Genž s mne skrz swau smrt, Kryste, mé potěssenj gistė, z gha smrti wyswobodik, ze sna hřjchů probudik.

3. K tomu neduhů mých tjž, bera se na trpky křjž, na swás wkozik ramena, a mnes zprostik břemena.

4. Zemdliks swau mocy božskau moc y chytrost dábelskau, co obr w potykánj, dwogjho přirozenj.

5. Ty mne wčd dnessnjho dne, posýlnůg każdého dne, poswěcůg dnessnjho dne, ochranůg każdého dne.

6. Nadobu swė dobroty wčiň mne z swé sstědroty, stwoře hram swė mikosti, w mého srdce wnitřnosti.

7. A w każdém skutku dobrém gak w Duchu tak w tėle mém, deg chut a moc k konánj, skrz swė kásky zehnánj.

8. Bych bez strachu swědomj, zniknauc zdegssjch trápenj, s potěssenjm odsud ssek, wěčnė radosti dossek.

9. O Gežjssi z Dawida Synu posslý kdo mi da wstáti zdraw z mého koże, krom tebe, ó můg Boże?

10. Tobėť gá se w moc dáwám, w tobė lehám y wstáwám, gak w žiwotė tak w smrti, twůg wždycky žádám býti.

11. Protož táhni, zký dusse, wstáwám, odegdi spjsse! wstáwám, gdi pryč ode mne, tebeť potřeb Pán z nebe.

12. Pán, wywoda žiwota, swětko, prawda, dobrota, w swėtė mė potěssenj, w nebi mé oskawenj, Amen.

(1464.) Not. 132.

Pokorné oddánj se Bohu.

WSE gménu twém, Boże Otče, Synu, Duchu, od něhož sem stwořen, dussi, tėlo sy mi dak, w lůnu matky sformowak, beze wssj posskwrny.

2. Boże wěrný, Syna swého daks mikého, za mne na křjž strasný, on smrt za mne podstaupik, a mne sobė wykupik, krwj swau předrahau.

3.

3. Za ċež tobě, z srdce swého skrausseného, ċest wzdáwám w tě době, dękugic w ponjżenj, za wssecka dobrodinj, ceky ċas żiwota.

4. Také zwkásstě, buď tobě chwáka wzdáwána, żes mne tak mikostně, z swé káśky dobrotiwé, chránik nocy minuké, stráżj Anguekú swých.

5. Prosým dále, rač mne nynj, a po wsse dni, ostrżhati stále, před kśti dábka zkosstného, y wssech aukkadú geho, nimiż mne zkazyć chce.

6. Pro swau mikost, chraň Páne dussi, téko mě, odpusť mau neprawost: hrżchú, sskody, y hanby, powodně, ohně, wazby, rač mne sprostik Páne.

7. Téż kroky mě, a což w gmènu twém dnes zaċnu, ċjdiż po wúli swé, buď z rána zaċátkem mým, sstésstjm, a pożehnánjm, ó naplň żádost mau.

8. Prácy wssecku, kteraż w gmènu twém dnes zaċnu, obraceg k wżitku, dussi, téko, a żiwot, gegżs mi ráčik darowak, ak tě ctj na wéky.

(1465.) Not. 257. k. Gak. Z ceképo srdce swého ꝛc.

SSElebik tebe Páne, budu bez přestánj: Chwálik tě nevstane duch múg po wssecky dni. Żes mne z pauhé káśky, tě nocy opatrowak, od wssj sskody warowak, gakż Otec nebeský.

2. Neb kdybys ty, ó Boże, swau stráż při mně nemék: Welmiby snadno z koże byk mne wzbaurik dábek. Zać tobě samému, ċest chwáku mám wzdáwati, srdeċně dękowati, stwoċiteli mému.

3. K tobě tehdy múg miký Páne, se wtjkám: Od tebe każdau chwili spomożenj ċekám. Rač ċasu dnessnjho, wssecko zké odwrátiti, dabku bránik sskoditi, y hokomkúm geho.

4. A kdyż ċlowék od sebe, nic nemúż činiti: Coby, ó Boże, tobě mohko se lhbiti: Protoż rač nás stále, Duchem swatým řjditi, a deg wżdy to konati, co sskaużj k twé chwále.

5. Ostrżheg ték, dussi, wtip, mysl y żiwot: Práce, wsselikė zbożj, warúg od zkých přihod. Chraň od wssého zkého, wkadúw, kauzkúw y kśti, wssj nepřátelské zkosti, pro Syna mileho.

6. Braň od nestydatého ċlověmě wzhledénj: Odegmi z srdce mého, wsselike zké chtěnj. Obżerstwj sskodného wchowcg, také smilstwj, zapud preċ y opilstwj, genż mnożj moc zkého.

7. Tobě se giż oddáwám, dnes y wżdycky, Páne: Neopaussteg mne żádam, dokud duch múg we mně: Zać tebe chwáliti, zde w této smrtedlnosti budu, někdy w radosti, wěčně welebiti, Amen.

(1467.) Not. 150.b.

Gak. Přissli sme o Gezissi.

SAře gasna wěčnosti, swětlo z swětla nestihkého: sessli nam z swé mikosti paprssky swětla prawého: ach zapuď skrz twé kasky moc, hned rano mrzkých hřjchů noc.

2. Nech ať tmy roztažené swětlu twému wstupugj, genž nas (ach!) nakažené, co maky swět obstupugj: bychom skrz twé oswjcenj, Pane, zas přissli k spasenj.

3. Nech rosa twé dobroty na swědomj nasse padne; obžiw nas z twé sstědroty, když život náš smutkem wadne: rač nas lid twůg, zastawati, a mocné potěssowati.

4. Nechť plamen twé mikosti wmrtwi, což wstydkého; prowud nasse wnitřnosti, času toho přihodného: nechť prw, než ztad pomineme, ze sna hřjchů powstaneme.

5. Degž nam raucha hřjssného skrz krew smlauwy wtikati; a což sprawedliwého, gako plassť na sebe brati: Bychom tak wsseho trapenj swědomj byli sprosstěni.

6. Ach! Wywode s wysosti! degž aby y dně saudného těkanasse s radosti sstiastně wstaly z kůžka swého: Deg se k tobě radowati, a s tebau rozkossowati.

7. Swjť nam sám, a sprowod nas, (slawné skůnce sprawedlnosti!) skrz ten bjdné hřjssny čas, do přeswatých twých wěčnosti: Kdež rozkoš, genž nas zwyssuge, nikdy se wjc nezmenssuge. Amen.

(1468.) Not. 257.c.

SEckého srdce swého, djky wzdáwám tobě: Bože spasenj mého, w této rannj době. Zes mne wsseho zkého, ochowak této nocy, swau předůstognau mocý, pro Syna mikého.

2. Neboť mohky přigjti, rozličné přjhody: Wjtr, oheň, hromobitj, od zkých lidj sskody: Krádeže, mord, kaupež, w hanbu swětskau padenj, nemoc, těka trapenj, smrt zlá a náhlá též.

3. Nad to pak dábel kstiwý, genž gako lew chodj: A wssem negsa leniwý, kde gen může sskodj: Y mně sskoditi chtěl, wssaks mne strážj osadil Angelskau, y ohradil, že přjssupu neměl.

4. Nezaskauzilť sem toho, skutků mých hodnostj: Ze mi činjš tak mnoho, wsseť gest z twé mikosti: Hřichy swé pozuáwám, gichž srdečné litugi, sám na sebe žakugi, a za mikost žádám.

5. Otče můg negmilegssj y dnes mne opatrůg: A čehož zjwot zdegssj potřebuge, darůg: Zdrawj, chléb, y pokog, způsob mi etné přátely, obrať mé nepřátely, a zkost gegich spokog.

6. Poručjmť w ochranu twau,

kwau, dussi, tělo, včes: hrá cy, a zjwnůstku swau, y wssecož mého geť: Obec také cekau, wrchnost, sausedy, djtky, manzelky, y přjbytky, s potřebau wsselikau.

7. Degž maudrost zprawugjcým, bjssným obrácenj: Deg sýku pracugjcým truchlým potěssenj: Chudým lidem zjwnost, nemocným wzdrawenj, mrauchm swatě skončenj, wssem wěrným swau mikost.

8. Budiž twůg swatý Angel, dnes y wždycky se mnau: Ať neprowede dábel mocy swé nade mnau: Rač mi pomoc dáti, abych swěta marnosti, těla mého žádosti, mohl přemáhati.

9. A když w den saudný z kože, hrobu mého wstanu: degž ať se w tvé (ó Bože) přjbytky dostanu: Kdež bude wěčný den! Bůh swatý, swatý, swatý, Otec, Syn, y Duch swatý, včiniž to, Amen.

(1469.) Not. 257. f.

Ginač brankj českých.

SWnitřnosti srdce swého wzdáwám djky tobě, teď gitra přitomného, Boże, mage sobě opět dobrodinj nowá pro Krysta Pána, tebau ay prokázaná, a přigata mnj

2. Že chráně mne z mikosti pominulé nocy, vgjti daks žakostj, zkých přjhod, swau mocý. Giž pak prosým tebe, odpusť prowinanénj má, pro něž mne twůg strach zgjmá, swatý Pane z nebe.

3. A chraň y dál nesstěstj, sám swého skauhu mne; w cestách wod y w bezcestj, také tohoto dne. Hřjch, pád, oheň, wodu, nemoc, owssem smrt náhlau odwrať, y nenadálau každau zkau přjhodu.

4. W ruce gát[illegible]é oddáwám žiwot, tělo, dussi, y wjc což z kásky twé mám, což péče mi skussj; manzelku, djtky swé, čeled, wssecky přjbuzné, bljzjnj giné, zwkásst nuzné, w otcowské ruce twé.

5. Angel swatý se mnau buď, genž wjc než gá widj; Satan daremně se kuď, sám, neb skrze kě lidi. Žádného přjstupu ať ke mně nemá žádny, člowěk a neb duch zrádný, buď sám neb w zástupu.

6. Hlaupost násse newssjmá nástrah z předu z zadu: Na wssecko neglepssj má Bůh sám wěčný radu. Protož nechť sám radj, nechť tak wsse násse kráčj, gak mjti sám on ráčj: půgdem za nim rádi.

7. Na čež y gá zpolehna, djm důwěrně, Amen: Wěře žeť mně požehná, wzma se gehoramen, k prácem sahám směle, k nimž mne w swém powolánj Bůh swau núlj dohánj, začnuť ge wesele.

3. Pjsně před Gidkem.

(1470.) Not. 272. a.

GEjssi Králi Angelský, tys nad každý stred skadssj: Rozkossný chlébe nebeský, nasytiž dussi nássi: Také těku nassému deg pokrm nápog gemu, daného rač požehnati, deg bez hřjchu požjwati.

2. Otče náš genž gsy w nebessých, poswětiž se gméno twé: Králůgž ty sám w nassich srdcých, bud wůle twa y w nás de: Chléb wezdegssj deg nám sám, odpusť násse winy nám, newwod nás w pokussenj, zbaw zkého, přiwed k spasenj.

3.) Amen Otče, rač to dati, tě důwěrně wzywáme; Kryste, rač se přimkauwati za nas hřjssné, žádame: Duchu swaty zprawug nas, nynj y na každy čas, degž ať nasse powinnosti konáme k twé chwále a cti.

(1471.) Not. 40. d.

MAgje pokrm přigjmati, skussjt nam to rozgjmati, z ějch rukau my geg bereme, z slowa Božjho to čteme.

2. Že prace nasse daremni gest bez geho požehnánj; v něho toho hledegme, a takto k němu zwolegme: Požehnegž nam miky Páne, což požiwati budeme.

(1472.) Not. 212. b.

OTče nás negmocnégssj, tebauť wsse stwořeno: Twé gméno negskawnégssj tudy věcněno: K tobě se wtjkáme, posylněnj hledáme, za pokrm žádáme:

2. Pro něgž swkazuges hory, z oblakú přediwné, rowiny také doky, pro wrody zjwné: z zrostu přiwodjš trávy, zjwočichům potrawy, nám w užitek prawý:

3. Wywodjš y chléb z hnoge, nás w hladu k sycenj, wjno, giné nápoge, zjžné k zapuzénj: Twáři obweseluges, když nás tak nasycuges, mocně opatruges.

4. Wssek na tě očekáwá, dobrotiwý Páne, pokrmu swého žádá, bez něhož nestane: Když otwjráš swau ruku, sytjš z zemského tuku, a zbawuges smutku.

5. Neb když dáš miky Otče pokrm k posylnénj: Chwálj tě swého twarce wssecko twé stwořenj: O degž nám chléb wezdegssj, nas Otče negmilegssj, w potřebě nynégssj.

6. Poswěť tohoto sloku, w Krystu wmučeném, ať požjwáme spoku, w požehnánj wděčném k sycenj tělesnému, degž hodnost y k wěčnému bytu nebeskému.

(1473.) Not. 30. a.

OTče nás wssemohaucý, genž wsse žjwjš swau mocý, požehnegž nas wssech spoku, nynj při tomto sloku.

2. Požehnaný Gežjssi, Králi králů negwyssjj, důwěrně tě wzý-

wżýwáme, požehnáni žádáme.

3. Předobrý swatý Dusse, obżiwiteli dusse, zprawugż ty srdce násse, nyni y w każdém čase.

4. Poswětiż nám pokrmů, požehnegż y nápogů, ó gediný Boże náš, kterýż wssecko w rukau máš.

(1474.) Not. 26. a.

Gako: O Páne Geżiss negm.

OTče wssemohaucý, tworče přežádaucý, dobroto swrchowaná, wěčně požehnaná.

2. Tys stwořenj wssecka stwořik pro čkowěka, by gsa opatřen plně, skauzik tobě pilně.

3. A wssak kdyż w tom nestál, a w rági neostál, vgaks mu opatřenj, wyhnaw ho na zemi.

4. Aby w kwaktowánj wedl pracowánj, chlebem se tżce żiwik, pokawadżby żiw byk.

5. Protoż w potu twáři chléb swůg mkadj, stařj, mame na zemi gjstj, gakożto nečistj.

6. A wssak tobě chwáka bud od nás wzdáwána, żes wěčného prokletj zase od nás k snětj

7. Skowo swě semj poskal, by nám w něm požehnal, Syna sobě rowného gednorozeného.

8. Kterýż swau obětj ó nechť nás poswětj, aby giż požehnánj twé byko nad námi.

9. Skrz něho žádáme, čehoż nynj máme z twých darů w gjdle, pitj, spokečně wżiti.

10. Požehneg nám toho, swatý dárce wsseho: a deg ctně požiwati, mrawů ostřihati.

11. Zbaw nás kakotnosti, gidka přilissnosti, y pitj nestředmého, mkuwenj marného.

12. Obrat dussi k sobě, ať w swé wnitřnj mdkobě, wnitřnjho rozwkażenj hledá, w twém spasenj.

13. Kdyż se těko násse dary twými pase, rač pásti také dussi, nebeskau rozkossj.

14. Požehneg w požehnaném Synu nám poskaném, nás, y tohoto sloku, těž žádáme spoku.

(1275.) Not. 54. c.

PAne Boże, Otče náš nebesky, požehneg nám tyto pokrmy wssecky, kterěżs nám předkożik z pauhé mikosti, degż ať gich wżiwáme se wssj wděčnosti.

2. Z mikosti twé ruku swau otwjraš, opatřenj skussně swým wěrnym dáwaš, degż ať sme w počtu těch, kterýż gsau twogi, a kterýż darů twých wděčně wżiwagj. 1 Tym. 4, 3. 4.

3. Dobrořečiż Kryste chlebům nassim, kterež gsy nam předkożik chudým ditkám twým: zachoweg nas střednych w napogich, požehneg nám skowém twým wssech wěcy stolnjch.

4. Odstupiż od nas wssecka opliost, w spůsobu twém Kryste, přigdiż k nám twůg host, byť byk wčastnikem pokrmů

nassich, ať sstědře vdělugem chudým darů twých.

5. Sednauc k stolu s poctiwau ważnosti, chowegmež tělo swé bez obżernosti, magic z Krysta půwod, geho modlitbu za pokrm dusse, těla: modlmež se Bohu ꝛc.

(1476) Not. 64. b.

Gak. Ay kdyż bude při smrti.

WJn Gežiš aby byl pokrm lidu swému, ráčil se gest k zrnu obilnému přirownati, y k kořenu winnému, pro nápoy swému wěrnému.

2. Nebe y země pokrm magi od tebe, ó miły Geziši, żiwý chlebe, wssecky krmiš, a sám proto nehynes, ó chlěb wezdegssi deg nám dnes.

(1477.) Not. 40. d. 92.

Wzdy nynějż swé mysli wzhůru, k negwyššiho Krále trůnu, kterýż wssecky opatruge, diwně chowá y daruge: rcemež k němu:

2. Odewřiž Pane ruku swau, yskyš prosbu žádostiwau, k tobě my nynj wokáme, wezdegssich darů žádáme, k očerstwenj.

3. Požehnegž nás z swé mikosti, ať pozjwáme w hodnosti, k żiwotu přidaných darů, ostřihagic dobrých mrawů, k twé cti chwále.

(1478.) Not. 2. b.

Gak. Welebi dusse má Pána ꝛc.

Těch pokrmů, gichż budem požiwáti, račiž nám gich sám Boże požehnati.

2. Abychom gich w dobrém zdrawj żili, sslechetně, ctnostně, swatě, żiwi byli.

(1479.) Not. 40. d.

Gako: Bůh ohněm swaté ꝛc.

Tomto pokrmům, y wssem nám požehneg Boże Otče sam, aby z twého požehnánj, těla wzaty nasycenj.

2. Neb ne samým chlěbem člowěk żiw gest w swětě kterýžkolwěk, ale z slowa, z ust twých Pane, které pochážý přehogně.

3. Protož pokrm nám požehneg, a swých darůw bożských dáweg, ať gsme wżdy w nich nasyceni, chwálic tebe po wssecky dni. Amen.

(1480.) Not. 223.

Gako: Děkugemet Gbrance.

Wssechněch wěcy stwořiteli, yskyš nas w nynějssi wili: W Synu swém wykupiteli, degž ať se Duch nás sstlj: Poswěť nám wěcy wezdegssj, abychom byli sylnějssi, w powinnosti nynějssi.

2. Berauce od tebe żiwnosť, wě nas ważiti mikaſt: ať odwrhnuc wsselikau zkosť, oblžbime swatau ctnosť: Ať twé požehnánj sáme wděčně za swé zbožj máme, k tobě wraucně wokame Amen.

4. Po

4. Po Gsdle.

(1481.) Not. 173. b.

Wože! od néhož wssecko máme, swét tentoł gest dům prostrannj, w něm mnohé dary nalezáme, které dáwáš, gak se ljbj: Za ně buď gmenu twému čest, Boże! kdo tobě rownỳ gest?

2. Kdo může lidi wssecky sčjsti, kterj dnes při twem stole gsau? a wssak każdemu dáwáš gjsti, ty krmjš ge dobrotau twau, a působjš, że kragina gedna każda swau zimnost má.

3. Ty činjš, że lidé w naděgi, ossywagj zem pro zbožj, které časem swým shromażdugj, kdyż ruka twá to rozmnożj: gasno, wjtr, y déšť rannj, rozkaz twůg ochotně činj.

4. A tak roste lidém potrawa, zem gsme, a zem nás též krmj: role samým chlébem se stáwá, co mrtwé gest, to nás žiwj: mnohem wjce tehdy těle to powstane, genž zemřelo.

5. Co tehdy wjce máme mkuwiti? Páne twé diwy gsau mnohé; kdo může to wssecko pochopiti, gak gsau twé skutky welikė? neb wżdy wjce přigjmáme, než w nassich zášluhách máme.

6. Wżdy wssak necheeme to tagiti: twé požehnánj nás žiwj, cokoli můžeme wziti, má slámwy twé bžé znamenj: rty, y srdce magj tobě djky wzdáwat w każdé době.

(1482.) Not. 30. a.

Vlditž slawně weleben, Pán Bůh w Trogicy geden, że nás mdlých posylnge, z lásky swé opatruge.

2. Diwné z tučnosti zemské, také z rosy nebeské, dawage požehnánj, swým wrodům na zemi.

3. O nestihlá maudrosti, buď chwáka twé mikosti, z nasycenj časného, z twých rukau přigatého.

4. Degž hodně požjwati, w dobrém wżdy pracowati, tak dogjti sytosti, w radosti na wysosti.

(1483.) Not. 212. b.

Gako: Wzdegmež čest Bohu.

Vlud Pán Bůh naš pochwalen, za pokrm a napog: gimž hlad naš ted gest wzdalen: Toť wsse gest twůg nastrog, bychom stědrost twau znali, w wjře posyku brali, w tě Boha dauffali.

2. Gestli sme to wżili bezmirně, k rozkossi; (Kterż což bychom skodili těku, zwkasst pak dussi:) rač nam to odpustiti, a nedeg skody wzyti, rač pak nas kditi.

3. Žiw nas také budaucně, krm dusse y těla; obrať nas k sobě wraucně, a k Krystu do cela: ať gsme hladu zbaweni, mocni w każdém trapenj, wěčně obżiwenj.

4. Otče! chtěgž Otcem byti, poswěk se gména twé; kralowstwj twého přjti rač nam dle wůle twé: deg chleb, odpust hřjssnosti, srdce sprost každé zkosti, zbaw wssech vtrpnosti. Amen.

(1484.) Not. 61. a.

CHwalte radostně :,: swatj Boha swého! Zpjwegte zakmy k slawě gména geho :,: chwálkaj skussj ozdobná na samého, chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

2. Swau ochranau on :,: město swé bezpečj, rozptylený lid swůg mage na péči, :,: zarmaucené těssj, zraněné léčj. Chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

3. Hwězd znage gména :,: wssech on powolawá: nad pokornými rad se smilowáwa :,: než zas pyssnými rád o zemi dáwá. Chwalte geg wděčně, chwalte ꝛc.

4. Zpjwegte zwučně :,: chwálje tak dobrého wssickuj hlasem y harfau Boha swého :,: Nebi gest přemocný, skawné činy geho. Chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

5. Oné tmawá mračna :,: pod nebem wywodj, krůpěgmi dessté wyschkau zemi chladj :,: a tjm rostaucý wssecký wěcy mladj. Chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

6. On žiwočichy :,: wssecky opatruge, zwjřatkům polnjm pokrm připrawuge :,: až y mladé krkawce sám strawuge. Chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

7. Wšyle koňů Pán :,: nás nemá kochánj, ani w reku, genž zmužile se branj. :,: Kdo w něm wsá, ten běře pozehnánj. Chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

8. Ziw Hospodin buď :,: Bůh překaskawý nás. Ach chwalž ho každý gméno geho kdo znás :,: srdcem živým ge kdož sobě dané más. Chwalte geg wděčně, chwalte geg wěčně.

(1485.) Not. 61. a.
Ginač.

CHwaltež giž Pána :,: nebť gest giště dobrý, gest wěc slussná chwaliti Pána Boha :,: chwala geho wtěssená y krásná, chwaltež giž Pána, chwaltež giž Pána.

2. Zpjwegmež spoku :,: Děkugice Pánu, zpjwegtež na harffach Pánu nássemu :,: neb gest Pán mocný, gemuž budiž chwála, chwaltež giž Pána, chwaltež giž Pána.

3. Kterýž nebesa :,: oblaky přikrywa, swlažuge zemi, děssť když ráčj dáwá :,: po něm trawu na horách wywodjwa, chwaltež giž Pána :,:

4. On wsselikému :,: těku pokrm dáwá: Také howádkům roste gich potrawa :,: wokagjcý hawránky wyskychawá, chwaltež giž Pána :,:

5. Nenjť mu w žádném :,: ani w sýle

w sole koně, ani w legtkách muže ljbost přigemná:,: dauffagjcým w Páne, hognost opkywá: chwaltež giž Páne, chwaltež giž Páne.

6. Chwaltež wesele:,: swého stwořitele, z něhož k spasenj wěrneho Křestiana:,: dáwa se mikost wěčného žiwota: Chwaltež giž Páne, chwaltež giž Páne.

7. *O Gezu Kryste:,: tebeť my žádáme, degž ať y s námi mikost twá přebywá:,: pro skáwu twého welebného gména, chwaltež giž Páne, chwaltež giž Páne.

(1486.) Not. 2. c.

Gak. Při skonánj dne toho.

Chwaltež Páne neboť gest dobrotiwý, w kásce a w prawdě wěčné trwánliwý.

2. Ay gako mikosrdný Bůh stwořiw nás, dáwá nám pokrm a nápog, w každý čas.

3. Zpjwegmež gemu z srdcy swých wnitřnosti, chwála buď tobě Boże na wysosti.

4. Genž gako Otec bohatý a sstědrý, chowáš, odjwáš, chránjš nás swé djtky.

5. O degž abychom tě wždy dobře znali, po tobě taužjc, k tobě se dostali.

6. Pro a skrz Gezu Krysta Syna swého, před trůnem twým prostředníka našseho.

7. Kterýž nám pomáhey zde wssem spokečné, a deg ať gsme w geho kralowstwj wěčné.

8. Wsse k sstáwě gména geho přeswatého, kdo to žádá, rcyž Amen z srdce swého.

(1487.) Not. 26. a.

Gak. O Páne Gežssi negmik.

Wy, Bohu nassemu, chwáky cti hodnému, po wžiwánj stoku, chwáku wzdegme spoku.

2. Rkauce, buď wždy chwáka, čest, sláwa wzdáwána, z darů od tebe daných, w Krystu požehnaných.

3. Chwáljme tě Otče, nebe, země tworče, z dobrodinj obygich, časných y duchownjch.

4. W naššjk mocy nenj, žádné odplacenj, než tebe mikowánj, w děčné děkowánj.

5. Přigmiž ge w Synu swému, w Krystu wmučeném, pro geho zaskauženj, měg w nás zaljbenj.

6. A odpuść prosýme, w čemž nestatečnj gsme, tebe hodně chwaliti, twé skutky slawiti.

7. Wžiteho stoku degž nám požit spoku, k prácy žiwota ctného, a potom slawného.

(1488.) Not. 30. a.

Gak. O Boże mikostiwy.

Tráli wssemohaucymu, negmikostiwěgšjmu, neproměnitedlnému, wždycky Bohu wěčnému,

2. Powstanauce od stoku, rcemež s pokkonau spoku: Swatý, swatý Otče náš, genž w nebesých přebywáš.

3. Toběť chwáku wzdáwame, z toho což požiwame, k pohodlj tělá swého, sſetřje w tom daru twého.

4. Nebo čim se sytime, srdcem tomu wěřjme, že wſſecko w chudobě swé máme gen z ſtědrosti twé.

5. Protož Páne Boże náš, genž myſſlenj naſſe znáš, degž ať sme žiwj w tobě, a ne swé wůli w sobě.

6. Přigmiž modlitbu od nás, a swým darem budiž w nás, rozmnož káſku y swornoſt, a w zemi deg pobožnoſt.

7. Toběť seporaučjme, krom tě ginám newjme; toběť ſkrz Kryſta Pána čeſt, chwála budiž wzdana Amen.

(1489.) Not. 30. a.

Nuž chwáku wzdegme Bohu, za geho mikoſt mnohau, kterauž k nám prokazuge, z káſky swé dokazuge.

2. Neb ay k obrazu swému, y k žiwotu wěčnému, ſtworiť nás a wykaupiť, y Duchem swým poſwětiť.

3. Dáwá nám pokrm, nápog, odew, zdrawj, y pokog, množj nám ptactwo, ryby, howádka y vrody.

4. A když činj tak mnoho/ w dolj swěta toho, kdo dary ty wymkuwj, kterěž nám skožiť w nebi?

5. Ach oko newidako, a ucho neſlýchako, co připrawiť těm k ſláwě, kterýž mu ſlauží práwě.

6. Otče za dobrodinj, kteráž mikoſt twá činj nám hřjſſným, budiž chwálen, nynj y wždycky Amen.

(1490.) Not. 2. b.

Gak. Těch pokrmů, gichž Pokrmem, nápogem gſme naſyceni, a časnými wěcmi zde obdařeni.

2. Z tohoť děkugem Boże twé mikoſti, rač nás ſytiť chlébem wěčným z wýſoſti.

(1491.) Not. 40. d.

Gak. Rok ſtarý mjgi w té Příkladem Pána Gežiſſe, zpjweg radoſtně má duſſe: Nebť y on Otce tak ctjwak, po ſtole pjſničky zpjwak.

2. A giſtě hoden geſt chwaly, ten Otce náš neſkonaký, neboť, gſa dobrý, má tu čeſt, že mikoſt geho wěčná geſt.

3. On nás žiwj, opatruge, on wſſim dobrým naſycuge, gakož nám pak opět nynj včinil to dobrodinj.

4. Skůncy weli wſſem ſlauziti, na zkě y dobrě wzchoditi, dáwá děſſě na ſprawedliwě, y na ty neſprawedliwě.

5. Wywodj chleb k poſýlněnj, y wjno k obweſelenj: A kdo může wymkuwiti pokrmy, nápoge wſſecky.

6. O by člowěk to rozgjmak, a dobře wſſeho wžjwak! neboť wſſe-

wssecko gest pro něho, on pro Boha, ke cti geho.

7. O dalssj opatrowánj zanechegmež pečowánj, wssak Syn Boha negwyssšího ssaffář gest domu Božího.

8. Ten koho w prosbách osskýssel? a neb kdo o něm nessky-ssel? gak přediwné wěcy činil? Gak s každěm wpřjmné mjnil?

9. Ze dwau ryb a z pěti chlébů nasytil pět tisýc lidu, a zas, mocy swé prawjce, gen sedmj čtyrý tisýce.

10. Sstrmež králowstwj Božího, a w něm sprawedlnosti geho, tak nám wsse přidáno bude, dobrých wěcý nevbude.

11. Bůh Otec, Syn y Duch swatý, Bůh nás swatý, swatý, swatý, budiž od nás nynj chwálen, y na wěky wěkú, Amen.

(1492.) Not. 272. a.

Gak. Gak živých wod gelen

Sláwa bud tobě Boże náš, y swaté děkowánj: Zes nakrmil, napogil nás, to z twého požehnánj. Rač chlébem slowa swého, sytiti z nás každěho, degž též w nebeskem králowstwj, gjsti chleb blahoslawenstwj.

2. Otče nás genž gsy w nebessých, poswětiž se gméno twé: Kralůgž ty sám w nássjch srdcých, bud wůle twá y w nás zde. Chléb wezdegssj deg nám sám, odpust násse winy nám, nevwod nás w pokussenj, zbaw zlého, přiwed k spasenj.

(1493.) Not. 92.

Tobě slussj dík činěnj, sa-mému dobrořečenj, neb ty o wssecky péči máš, opatrugeš, diwně chowáš, Králi wěčný.

2. Ay myť z přigatých pokrmů, k žiwotu přidaných darů, tobě wděčně děkugeme, čest, chwáku obětugeme, ó Boże náš.

3. Budiž tobě Boże chwála, čest, moc, sýla, gasnost, skawa, neb gsy ty wssech wěcý Pánem, wěčně požehnáný, Amen, Hallelujah.

(1494.) Not. 30. a.

Wzdegmež Bohu slussnau čest, neb Otec předobrý gest, a geho dobrotiwost, trwá wždy až na wěčnost.

2. Stwořil nás mile k swému obrazu důstognému, neb geho dobrotiwost, trwá wždy až na wěčnost.

3. Dáwá nám pokrm, nápog, odew, zdrawj, y pokog: neb geho dobrotiwost, ꝛc.

4. K nassemu potěssenj, skaužj wssecko stwořenj: neb geho ꝛc.

5. Skunce, měsýc, y hwězdy, wjtr, země, oheň, wody: neb geho ꝛc.

6. Ptactwo, zwjřata, ryby, owoce y vrody: Neb geho dobrotiwost ꝛc.

7. Z otcowské geho wůle, slauží nám y Angelé: Neb geho dobrotiwost ꝛc.

8. Odpaussti hřjchy násse, pro

pro smrt Pána Gežjsse: Neb geho dobrotiwost ꝛc.

9. Mikost wždycky k wýchodu, hněw geho gde k západu: Neb geho ꝛc.

10. Když to činj na zemi, činjť wjc na nebi: Neb geho dobrotiwost ꝛc.

11. Gakož sljbik z mikosti, wzýť nás k wěčně radosti: Neb geho ꝛc.

*12. Budiž Bohu wzdána čest, neb Otec předobrý gest, a geho dobrotiwosť, trwá wždy až na wěčnost. Amen.

(1495.) Not. 212. b.

Gak. Kryste Synu přemiły.

Zdegmež čest Bohu swému, z geho dobrodinj, wzácnáť gest chwála gemu, od geho stwořenj: Protož my nynj spoku, včiňmež mu pokonu, ěkauc po tomto stoku.

2. Chwála buď tobě Bohu, kterýžto obłakem zastěnuges obkohu, dáwáš děssť swým časem: Welikomocný gsa Pán, činjš to k užitku nám, chtě od nás býti znám.

3. Ptactwu, wssemu dobytku, pokrm připrawuges, potom ge ku požitku lidem přiwozuges: Z opatřenj takého, tě Pána kaškawého chwáljme dobrého.

4. A giž tebe žádáme, přigawsse pokrmy, degž ať gich užjwáme bez hřjssné posskwrny, w prácy dobré y w ctnosti, činje swě powinnosti, zde w času mikosti.

(1496.) Not. 91. b.

Gako: Minuła nocnj hodina

Zdegmež chwáku, děkowánj, Pánu Bohu mocnému, kterýž nás dařj na zemi, pokrmý y nápogi, takě skawnými oděwy.

2. Kterýž nám wssě co stwořil, dak, aby člowěk tučnosti zrostu zemského wykýwak, pod tjm ssirokým nebem nade wssjm mocně panowak?

3. Nad to wýš, gméno poctiwé, mjsto koruny zkatě, dak, bychom skauli Křesťané: rozkázak, aby y nám poskuhowali Angelé.

4. K wůli žiwotu nassemu, musý každé howádko wmřjti smrtj násylnau, ptactwo, zwjřata, ryby, nám k přechutnému pokrmu.

5. Y wssecko ginė stwořenj, nepřicházý k užitku, bez wkastnjho wmrtwenj, wjtr, woda, y oheň, hotowý ku poskauženj.

6. K tomu rozličnost owoce, z dřjwj, z bylin posslého, a chuti, wůně rozličné, a to wssě činik žiwotu nassemu pohodlné.

*7. Nemůž se to wymkuwiti, wypsati, wychwáliti, a nikterak wyskowiti, co nám ráčj dobrého Pán Bůh posawad činiti.

8. Wssak ze wssj nášsi možnosti, poklekuauc w náššich srdcých, děkugmež geho mikosti, wžjwagjc těch darů, z báznj a se wssj wděčnosti.

9.

9. Chwáka tobě ó Otče náš, kterýž o nás péči máš, požehnánjm swým darjš nás, ach po tomto žiwotě, w žiwot wěčný wwediž nás.

(1497.) Not. 30. a.

WZdegmež Pánu Bohu čeſt, kterýž dobrotiwý geſt, za geho wſſecky dary, genž ſme hogně přigali.

2. Těko y duſſi on ſám, žiwot z mikoſti dał nám, a to wſſe obhaguge, nic neobmeſſkáwage.

3. On těku žiwnoſt dáwá, duſſe naſſe zaſtáwá, ač pak ſmrtedlné rány přiſſky za náſſe winy.

4. Lékař geſt poſłaný k nám, ten pak geſtič žiwot ſám, za nás wmřel Kryſtus Pán, tak ſpaſenj dobył nám.

5. Skowo, křeſt, a ſwátoſti, ſkauži proti neſſtěſtj: w prawé wjře Duch ſwatý, wěj nás w něg dauſſati.

6. Skrz něho hřich odpuſſtěn, žiwot nám zas nawrácen: a w nebi mjti máme, ó Boże, dary ſławné.

7. Proſýme twé dobroty, rač dále zachowati nás, welikě y mákě, ty nemjnjš s námi žle.

8. Zachowěg nas w ſwé prawdě, přiwed k wěčné ſwobodě, k ſławenj twého gména, ſkrz Gezu Kryſta Pána Amen.

(1498.) Not. 214. a.

SPjweg duſſe ma Bohu, zpjweg s wděčnoſtj mnohau, nechť geho dobrodinj, dnes weſelym tě činj, ten kterýž wſſecko ſtworił, maudře wſſech nás ſpůſobił, y nynj nás poſylił.

2. Chwalmež geg, geho ſkauhy, a płakme Pánu dkuhy, když on tak nás mikuge, a ſtědře opatruge, hned gakż nás ſobě ſtworił, w matce z koſtj, žil, ſkožik, maſſem a kůžj odik.

3. Hned gak žił začjnáme, kuchyni cekau máme, y w matek ſwých žiwotě, dobrým nás ſýtj ſkrytě, neb ač ſme truppel maký, wſſak Bůh nás hoden chwáky, chránjc nás nezahálj.

4. Na ſwět přigdauc, wſſe máme, čjmž žiwot náš chowáme: Neb wſſe Bůh připrawuge, a nam z laſky darnge! obkak, déſſť, ſkunce, tepko, dawa zroſtlinam ſwětko, byť wſſe roſtło a kwětło.

5. Odkudž chléb y wjno nám, wywodj ten dobrý Pán, ptacy wegce ſnaſſegj, z njch mkadě wyſedagj, nám w pokrm; ryby z wody, wſſech zwjřat diwné rody, dawagj chutné hody.

6. Ach proſmež ať Pán ſławy, da wſſechněm rozum zdrawý, těch wěcy k wjzwanj, a za ně děkowanj, byť myſl w dobrém ſtaka, ctný žiwot wydawaka, řkuc: Bohu budiž chwaka, Amen.

5. Pſ-

5. Pjsně pokednj a nessporně.

(1499.) Mol. 9. c.

Gak. Powstań powstań zpro Chwál dusse má Hospodina, přisskał nessporně hodina, a wni aistě ta nowina:

2. Že se giž den nachyluge Pán k saudu se přibližuge, mocně wssecky probuzuge.

3. By ze sna hřichů powstali, na smrt swau pamatowali, a k počtu se giž chystali.

4. Gegž při smrti musy dáti, y na saudu wssickni stati, ortel gisty z činů brati.

5. Tuť pobožné Pán do nebe pogme, bezbožné od sebe přisně do pekla zažene.

6. Kdež muky wěčné trpěti musy, s dably byt swůg mjti, litkup wěčný hořce piti.

7. Těch muk, Kryste, nas wchowcg, skončenj dobrého popřeg, z mikosti žiwot wěčný deg.

8. Na to rcy má dusse Amen, Kryste genž gsy žiwy pramen, buď od nas na wěky chwálen, Amen.

(1500.) Mol. 40. d.

Trnelius bohabogny, miłosrdny a pokogny, modlik se gest Hospodinu, prawě w nessporně hodinu.

Skutk. 10, 1. sqq.

2. Angel Páně zgewik se mu, mikosině oznamik gemu, coby měk před sebe wzyti, chceli k spasenj přigiti.

3. Tak miły Pán Bůh posawad prosby swých wěrných slychá rad, žádost gegich naplňuge, k spasenj ge přiwozuge.

4. Hlé nessporně gest hodina, w kterauž to obět gedina, Syn Boží se obětowak, za nas Otcy poswěcowak.

Matth. 27, 46. sqq.

5. W kterauž to sladký spasytek, gakžto možny wykupitel, otewřek kotru z mikosti rag, s přediwnau ochotnosti;

6. W kterauž ten beranek tichy, čině dost za nasse hřichy, modlik se za protiwniky, wssecky kagicy hřissniky;

7. W kterauž to s płačem wokage, za nas těžce wmjrage, wypustik dussi a skonak, tak wssecky wěcy dokonak.

8. Takowého dobrodinj této nessporně hodiny wděčnj gsauce, chwálme Boha, srdcem, ussy, gak kdo moha.

9. Skáwa Bohu Otcy, z geho mikosrdenstwj mnohého, že za nas Syna na smrt dák, s nim nám wssecko dobrě přidak.

10. Chwáka tobě Gezu w ten čas, žes smrtj swau obžiwik nas, daks krew swau pro nas wyliti: ach rač nas s ni očistiti.

11. Budiž čest Duchu swatému, Otcy y Synu rownému, kterýž nám to dak poznati, wjrau prawau požiwati.

12. Boże w Trogicy gediny, degž

degž nam toho dobrodinj na wěky aučastnu byti, zde y w nebi tě chwáliti, Amen.

(1501.) Not. 40. d. 163. b.

G. Sláwa Boha na wysosti.

PChwalmež mý Boha nynj, spoku w tento čas nesspornj: * mkádency y makě djtky, dnes, zytra, a potom wjdycky. Rkauc: buď tobě Bože chwáka, a w nebi na wěky skáwa. * wečerni.

2. Y my staňj nemesskegme, ale s dětmi mu zpiwegme: Z takowěho dobrodinj, kterěž nám činj zde nynj. Rkauc: buď tobě Bože chwáka, a w nebi na wěky skáwa.

(1502.) Not. 156. c.

G. Wstaupil gest Krystus na.

POmozyž nám miky Otče, tebe mikowati, srdcem, myssli y z dusse znati, w křjži, w bjdě, w psotě, twé kásce, dobrotě wždy se radowati.

2. Pomozyž nám miky Kryste zde pro tě trpěti, pro twé gméno y prawdu, vzkost, křjž zarmaucenj, w swětě pohanénj trpěljwě nesti.

3. Pomozyž nám swatý dusse při twém slowu stati, tebe s Otcem, s Synem wzywati, zde w nassem saužénj, při swatém wyznánj, stale setrwati.

4. Pomoz nám, swata Trogice, swatě žiwu byti, pomoz spasytedlně zemřiti: když bog dokonáme, ať korúnu máme, z Krystowá wjtězstwj.

(1503.) Not. 162. b.

G. Taktoť woka sám Syn ꝛc.

SPasyteli Božj Synu, genž gsy w nesspornj hodinu trpěk za nas bolestně, (těžké muky pro hřjssniky!) modliks se za křjžowniky, skonaks s plačem žakostně.

2. Gakožto pastyř neglepssj, pokoziks za nas swau dussi, a proliks swau swatau krew: a gsa obět litostiwa, za nas hřjssné mikostiwa, vkogik gsy Božj hněw.

3. K tobě my se vtikáme, a pokorně tě žadáme, rač nám mikostiw byti: Krwj swau nas očistiti, od hřjchů nassich obmyti, nassj winu z nas sniti.

4. Smikúg se, smikúg nad námi, w zarmaucenj budiž s námi, a deg swě potěssenj, když budem wzywati tebe, nezamitegž nas od sebe, přigmi nasse modlenj.

5. Twé newinné vmučenj nechť na nas zmařené nenj, pro nasse neprawosti: deg mjti srdce kagicý, wěrjcy, tě mikugicy, deg warowat se zkosti.

6. Posylni nas swau mikosti, proti bábelské chytrosti, bychom mohli ostati: před osydky kowců zkostných, a kečky bábů pokednjch, rač nas obhagowati.

7. Rozmahegž w nas swatě

cno-

etnosti, zajena hřichy y zkosti, mocně od lidu swého: aby dábel, swět y tělo twé kásky w nas nerussilo, deg nám Ducha swatého.

8. Abychom s pomocy geho zdržugice se od zkého, tebe nasledowali: W twém žiwotě, wzké cestě, kteraž wede w nebe gistě, kříž twůg na sebe wzali.

9. Za wssecka twá dobrodinj, kteraž nám twá mikost čini wzdáwame chwálu a čest, tobě Kryste, Otcy twému, mikemu Duchu swatému, kterýž geden Pán Bůh gest.

10. Skawně swatě Panně gmeno budiž wěčně welebeno, odewssého stworenj: Božj přehroznj saudowě, y geho skawnj skutkowě, gsauc diwně zwelebeni.

11. Kterak pyssných ponižowak, a pokornych powyssowak, bohaté prazdné pustik: ale kteřj se ho bali, w swatépokoře trwali, těch nikda neopustik.

12. Gakož račik zaslibiti, že w paměti swé chce mjti wsse swé mikosrdenstwj: kdožby odstaupik od zkého, wzywak swatě gména geho, dogde bkahosslawenstwj.

13. Amen pokorně zpjwegme, srdcem, hkasem zawolegme: Boże nás na wýsosti, pro swého Syna mikého, na kříži wmrtwěného, popřeg nám swé radosti, Amen.

(1504.) Not. 40. d.

Gak. Přikladem Pána Gežisse.

To Tento nynj pokednj čas, přigmi Boje chwály od nás, prosby nasse, djk činěnj, pro Krystowo zaslauženj.

2. Gakož gsy nám od switánj dosáwad dak požehnánj, w dobrém sstastně prospjwati, y tělesně pracowati.

3. Račij do wečera dáti, zase sstastně pracowati: posylnůgz nás swau mikostj, dáweg prospěch y žiwnosti.

4. Gistotně tomu wěřjme, že to wssecko obdržjme, pro záslubu twého Syna, Gezu Krysta Hospodina:

5. A pro twé prawdiwé sliby, gežs wždy plnik bez pochyby, wssak gsy ty sám wsseho Pánem, až na wěky wěkům Amen.

(1505.) Not. 62. a.

Spjweg giž dusse mikú Pánu swému; wzdeg chwálu gmenu geho přeswatému, zwelebug dusse Pána y na wsjtě, ráno, w pokednj, wečer y pospolitě

2. Genžť odpaussťj wssecky twé neprawosti, zahánj neduhy y twé křehkosti, žiwot z smrti kakomě twůg wytrhuge, a mikosrdenstwjm swým tě korunuge.

3. Genž tobě wssecky wěcy dobré dáwá, w twé mkadosti gako orka ozdobáwá, obrance neomylný zle odsauzených, a saudce sprawedliwý wssech nesslechetných.

6. Pj-

6. Pjsnè wečernj.

(1506.) Not. 146. b.

G. Swète, s tebau se žebnam

MCh gak wssecko přediwnè spočiwá w nocy mile, lidè, hory, pole: wy pak milj smyslowè, těla mého slauhowè, powstaňte k Božj pochwale.

2. Kde se swětlost poděla slunečnj? Noc zahnala, tmawá a odpornà: Ach powstaň slunce ginè, Gežissi swětlo plnè, oswětiž srdce zatmělé.

3. Těko gdi spočiwati, zkoj obůw twůg y ssaty, obraz smrtedlnosti: neb Gežjš w ginau sukni obleče tě w den saudný, wěčnau swau sprawedlnosti.

4. Hkawa, nohy, y ruce, gsau wděčné, že od prace gdau giž k spočiwánj: Srdce w Pánu wesel se, že on bjd wssech sprostj tě, y hřjchůw sskodných páchánj.

5. Nu giž mdlè audy gděte, na swè kůžko se zkladte, gegž gste žádost wè: přigde čas y hodina gistá od Hospodina, w hrobě dogdete koze swé.

6. O Gežissi můg Páne, rozssiř twé křjdla na mne, kuřátko zemdlené: Nedeg dábku sskoditi, s Angely rač brániti, ať ležim neporussené.

7. Y wás milj domácy, nech nepotká tě nocy žadná zkost, protiwnost: Bůh popřeg sstastnè spáti, strážj swau ohraditi pokogjka nebezpečnost. Amen.

(1507.) Not. 146. b.

Ginač.

MY giž wssecko stwořenj, lidè, dobytek, lesnj ptactwo odpočiwá: Wy pak mogi smyslowè, těla mého žiwkowé, čiňte w čemž Bůh zaljbenj má.

2. Ach slunce, kdežs zůstako? swětko hwězd tě zahnako, noc, co dně nepřitel: Ty, nad slunce gasnèggssi, má rozkoš, můg Gežissi, wzegdi, nebs dusse mè spasytel.

3. Den musyk konec wzyti, ay hwězdy se giž třpitj, obkohy nebeské: tak y se mnau se stane, když na rozkaz twůg, Páne, musym wygjt z bjdnosti zemské.

4. Těko gde k spočiwánj, oděw se dá k schowánj; Obraz smrtedlnosti z těla mého giž zkládám; wssak wěřjm, že Krystus Pán obleče mne w plášť sprawedlnosti.

5. Hkáwa, nohy y ruce těssj se, že giž práce dnes konec swůg wzaka: Srdce y ty se wesel, že fresunek twůg zassek, hřjch wzak překážku, buď Bohu chwáka.

6. Y wy audowé mogi, gděteż giž spat w pokogi, po kůžku dychtjte: Nez, den se přibližuge, (nechť se Duch připrawuge!) že se do kůžka hrobu wložite.

7. Oči se zawiragj, pokogjka žádagj, co pak těko s dussj? Přignìž ge zas na mikost, od-

puſt wſſecku neprawoſt, Jzraelſký ſtrážce Gežiſſi.

8. Roztáhni obě křidla, po-přeg kuřátku bydla, můg hrad, ma obrano: Satan mne chce zhktiti, degž Angelům twým bditi; djtěti nemá byť překaženo.

9. Y wás, milj přátelé, nemármautit té chwjle pád, nebezpečenſtwj: Bůh wám wſſem deg dobrau noc, při kůžkú ſtůg božſka moc, též Angelſkych zaſtupů množſtwj, Amen.

1 Mogž. 32, 1. 2. 2 Král. 6, 16. 17.

(1508.) Not. 34. a.

Y nynj ſe den nachylik, a ſkunce zapadá, giž kajdý kdož ſe vnawik, ſpj a odpočiwá.

2. Ty wſſak ó můg Hoſpodine, neſpjš a nedřjmeš, temnoſt ti ſwětka nevgme, neb ſám ſwětko ſkuges.

3. Pomni též na mne můg Páne, w této tmawé nocy, a wezmi mne mikoſtiwě, pod ſjn božſké mocy.

4. Odwrať dábelſkau vkrutnoſt, hánffem twých Angelů, tak gſauce mnohých péčj zproſt, ſen budem mjť ſpoku.

5. Cytjm ſyc množſtwj hřjchů mých, genž na mne žakugj, wſſak ó Gežiſſi w ranách twých gá ſe wypkacugi.

6. Toho za rukogmě ſtawjm, když púgdu k ſaudu tam, oni ſe přimkuwj, o tom wjm, w něg ſylnau wjru mám.

7. S tjm Otčj ſwé giž zawjrám, a vſnu s radoſtj, Bůh drži ſtraž, ga pokog mám, beze wſſj žakoſti.

8. Preč gdéte marná myſſlenj, kam chcete, nic nedbám, neb w ſrdcy mém geſt ſtawenj, ſaměho Boha chrám.

9. Geſtli ta noc geſt poſlednj, w tom ſmutném audolj, ach přiwed mne k wěčnému dni, mezy twé Angely.

10. W tobě gſem žiw a vmjrám, ó Boże zaſtupů, w ſmrti, w žiwotě ſpomoz ſám, w bydě a w žármutku.

(1509. a.) Not. 223.

Tauzebný hlas Choti po swém Zenichu.

Zgew. 22, 17. 26.

Gako: Kryſte, wjm že vmřjti.

Chwáka Bohu! krok k wěčnoſti opět geden přeběhnul, w tom ſe Duch můg s tauzebnoſti, k tobě wzhůru pozdwihnul. O prameni mého žitj! z něhož wſſecka mikoſt ſwjtj, mě duſſi k obživenj.

2. Etu roky, dni y hodiny, a wſſak mi to předkauze, dokudž ten čas bude wynj, když tě obgjmu kauze! O žiwotě! by ſmrtedlnoſt zhkcena giž byla w wěčnoſt, abych byl neſmrtedlným!

3. Oheň twé kráſký pálj me ſrdce, až ſe zahřjwá, což we mne mám a w mýſli ſwé, wſſecko s ſebau ſpogjwá. Acs ty we mne, a gá w tobě: wſſak wraucněg

wraucněg wždy žadam sobě, bych hlubssj w tě proniknuk.

4. O kdy by ty gen neprodlek! počiťam okamženj. Ach přid, dokudž by nevmdlek hlas mug a mě tauženj. Přid pogednau giž w twé skawě, ay choť twa slogj w připrawě, bedra gsau přepásána.

5. A poněwadž Ducha tweho oleg we mně rozpussten; y tě mám wnjtř bljzkeho, nikdy negsa opussten: Tak blesk s tmau nemá proměny, gižť sem s lampu připraweny, bych tě s radosti přigak.

6. Přid! gest hlas milé choti twé, prid, wolá twa přizmna, wolánj paussti hlasytě: přid spjs, žadany z dawna; přid, ukáž mi oblicěg twug, wssak ty mne znáš beranku mug, že gsem gá twá snaubená.

7. Buď wssak poručeny tobě trefný čas y hodina; ač znám, že ljbugeš sobě, když tebe. (Hospodiná!) me srdce wolá, a běžjc, wraucně pospjssám tobě wstřjc, abych se s tebau potkak.

8. Dost mám, že mne od kaštý twe giž nemůž odkaučejk nic; znáš se ke mně gak k choti swé, což směle w oči smjm říc: twá mne, o žiwota kniže! kaška s tebau w nebj swjže, oddáš mi dědictwj twé.

9. Protož tě chwálim s wděčnosti, že se tento deň (teyden, rok) strawik; a tak že z této časnosti opět se krok odbawik; gák wssak chwatám na mé cestě, dokudž nebudu w tom městě, wrchnjm Geruzalemu.

10. Když me ruce vnawené, a kolena kleságj, tu saheg ruskau twau spěssně, když w zawod běžjc, kkágj: Aby skrz moc twau me srdce zmocniko se, a gá prudce w zhůru se k nebj wznasseł.

11. Ey nuž, gdi, dusse, w twé wjře, nedeg se odstrassiti; zůstaň spěssna w gistě mjře, nedeg se omamiti: Gestlik se běh nezda spěssný: wznasseg se gak orek bystry, kridly přeskadké kaský.

12. Giž dusse má, o Gežjssi! k tobě se wystrogika, giž se, o kásko negwyssjj, wraucně s tebau spogika. Gdi giž, cožkoli z časnosti, giž sem w mikě wěčnosti; poněwadž w Krystu žiw gsem. Amen.

(1509. b.) Not. 223.

Modlitba wečerni.

Dkugemeť obrance náš, že sy nás opatrowak w tento den, mějw péči o nás, od nepřátek zachowak, duchownjch také tělesnych, dussi, těku sškodliwych, gmenu twému odporných.

2. Odpussti nám, těi prosýme, násse w něm prowinnénj, toběť se srdcem kořjme, shladiž y zkamyssleni, pro Krysta Syna mileho, a předrahau smrt geho, beránka newinného.

3. Ostřjhegž nás Hospodine, také y této nocy, a zachoweg, tětˇ žádáme, hrozné dábkowy mocy, byť nás wrah nepodtrhowak, k wůli nepřiprawowak, swědomj nezprzněwak.

4. Nebudelit ochrany twé stráže lidskă neostogj. O ať se přemocný Boże, zlj duchowé tě bogj: Drž prawicy swau nad námi, zůstáwage wždy s námi deg ctné odpočjwánj.

5. Angelky Duchy přečistě sessliž k nassj obraně: my magjce sljby gistě, wzhywáme tě důwěrně: Neb neopaussťjš žádného, kdož z srdce wpřjmého, daufá w tě Pána swého.

6. Ey tobě se poraučjme, s tělem y také s dussj. Wssemohaucý wěčný Otče, wslyssiž žádost nassj: W swědomj dobrém nás choweg, sna těžkého zachoweg, k bezpečnosti dochoweg.

(1510. Not. 159. c.

G. Ach coże gsme bez Gežisse.

SEn nedělnj (swátečnj) se skonáwá, podme! Boha nasseho ctěme, neboť nám podáwá dobrodinj mnohého; protož obět nabožnosti obětugmež mu s wděčnosti.

2. Pane! při němž každodenně, rada, pomoc hotowá, skys gak wokám k tobě wraucně, nechť gsau pkatná má slowa, nic wzáctnégssjho nemám zde, gen tě chwáliti wpřjmně.

3. A kdo by to směl tagiti, že wssech lidj mikuges? we dně w nocy to spatřiti můžeme, že nám přeges, nebo w každém okamženj, wylewáš swé požehnánj.

4. Giné dně w těhodni stráwjm, z rána až do mrakoty, w prácech a w starostech, skawjm w tento deň twé gméno wždy: nebs ty w něm dsko swé konak, nám wůli swau poznati dak.

5. Wykupiteli wssech lidj, Gežissi, má nadége, gak sy ty dnes mnohé bjdy wlewil skrz slowo twé! tu potreštak, tam potěssil, tu naučil, tam polepssil.

6. Páne! gá chwáljm gméno twé, nynj též y na wěčnost, že sy to Sýmě twé dobré dak rozsýwak hogně dost: tobě ke cti ono wzegde, k wzitku swým časem přigde.

7. Nynj opět k spánj ljhám, odkožic swé starosti, na mikost twau se spoljhám, která welikă dosti: nechť ať dábel, swět, boguge, prawice twá mne zdržuge.

8. Mámli w gitře zdráw powstati, a tobě Bohu skaužit, wjm že ráčjš mikost dáti, bych mohky w tom wěrný býť: to wjm a wěřjm srdečně, wjra mne spasy konečně.

(1511.) Not. 73.

SEn se kryge, dusse má k twé k Bohu, a žiwuj času, w němžto budem sprossťenj bjdy y hrjchů kwasů.

2. Noc se sylj, Gezu miky! buď

buď při mne s swau gasnosti: wypud wsselikau temnost z wkažnych mých wnitřnosti.

3. Skunce nyni při nas nenj, o skunce sprawedlnosti, wzegdiž mi zde twé swětko, k mé stalé radosti.

4. Bkesk měsyčný nam nočnj tmy poněkud wmenssuge: o kýž mne proměnnost wje nezanepražděnuge.

5. Hwězd nesčislný počet w nocý zgewuge slawu Božj; bkaze tomu, kdož w nebi Božj chwaly množj.

6. Z dennj prace každý zase, genž wstal, odpočiwá. Nechť, Pane, dska tweho mi w nocý přibýwá.

7. Každý sobě w této době odpočinutj přege. Nechť nás bauře těch časů, Gezu, dýl nechwěgé.

8. Y gá také teď minjm se do kůžka položiti: rač mé srdce ke twému, twé k mému skloniti.

9. Drž stráž, ať se nižadné zlé ke mné nepřibližuge. Nechť rytiřstwo nebeské mne wždy ochraňuge.

10. Když pak ceka ta proměna dnů y nocý pomine? O kýž mné onen wěčný den k sobě přiwine?

11. W wěku wěčným, po tom časným, w němž teď mussým kwjliti, bude skunce sedmkrát gasnějj swjtiti.

12. A tehdáž w něm Geruzalem wždy bude swětko mjti, neb sam beránek, swětko, bude geg krassliti.

13. Halleluja! o kýž tam gá do kúru giž sem wzatý, kdež libezně zpjwagj: Swatý, swatý, swatý.

14. O Gežissi, má rozkossj, rač mne tam k sobě wzyti, kdež tě w twé wlastnj slawě budu wěčně ctiti.

(1512.) Not. 60. b.

Gak. O Boże naš Trogice.

Ježiš pominuk; Gezu! gen s nami zustaň: Swětko prawé! před tmau hřjchů nas zastaň: Wzegdi we mne, skunce sprawedlnosti, oswěť mne, (čas gest Pane!) z milosti.

2. Čest a chwala bud, Hospodine, tobě, že se nam wsse podařiko w té době, dle twé rady: ač sem tupy k tomu; sprawedliw gsy, děg se gakděg komu.

3. Gedno wssak gest, co mi děka želenj: gesste při mne staloſti w dobrém nenj: To dobře wjš, Spytateli srdcy, klesám co nemkuwňatko ať nechcy.

4. Odpusť, Pane, proč mne swědomj winy! swět, dabek, hřjch mnohau mi křiwdu činj: Teď w gménu twém proti nim powstawám; ty můg, ga twůg, na toť ruku dawám.

5. Izraelský strazny, a ochrance můg! k potěssenj mne

wem rjtyřský meč swůg: chraň mne mocy swau, a zastup w bogi, w němž Belial dussi sskodu strogi.

6. Ty nedřjmeš, ač my snem gsme skličenj; degž nam spicým mjt w tobě zaljbenj: sklnce dussi! ach obcerstwjž mne gen, nepustjm tě, skalo má! minuł den,

(1513.) Not. 322. b.

SEn s swětkem giž odchazý, mnohých tež prac nesnazy; Giž ticha noc nastáwá, Bůh spočiwánj dáwá każdému stworenj: Y můg se den dokonał, bych srdce mě Bohu dał, genž dněm y nocy řidi, bdenj y spánj widi; wsse k mému spasenj.

2. Ey nuž, duchu ospały! spěš se, wzdeg Bohu chwały, genž y těku y dussi, mnohém wjc než mi skussi, dnes prokazał račił: w prawdě żadného nenj w tomto dni okamżenj, w němžby on swé mikosti nebył zgewił w hognosti, zwłaszt když mne hřích tłačił.

3. Gak pastyř w tom má radost, když owečka má swůg wzrost, a přes pastwisst rozcesslj se dá bez bazně weśti, y na něg se spusśti; zdrawým se kwitim syti, a żiżeň wodau kroti: Tak mne račił dnes westi Bůh můg, ano y nesti, w této swěta pausśti.

4. Pán Bůh mi wżdy laskaw był, než ga sem se nehrożył w hřjch sem y tam klesati, an y srdce hněwati Otce tak wěrného: Ach Otče! neopusśtěg mne proto, a nepusśtěg mne od twé wěrné ruky: Hle! s płačem cytjm muky żiwota břjssného.

5. Boże! słyš mě wpěnj: wwrż mé přestaupenj, se wssi hřjchů mých strasti do hłuboké propasti, ať mne wjc nezsaużj: nech pak straż swau Angelě drżj wůkoł mne směle; tak s tebau budu spati, s tebau tež chcy powstati: Po tomť duch můg tauży.

6. Protož se giž pokożjm, hławu y ruce skożjm, chcy spati bez starán̄j, aż mne zkaté swjtánj swětkem swým probudi: Rać gen ty mne přikryti, tak mne nemůż děsyti dabeł, genž na wsse strany mne y giné Křestiany dnem nocy rad traudi.

7. Bud leżjm aneb sedjm, stogjm, děkám neb chodjm, twým chcy był służebnikem, ty pak mým slitownikem: toť sem mkuwił w prawdě! Co myslim neb pracugi, bud spjm, bud procytugi, přebywám, co w pewnosti, w twém kůně bez staroſti, spasen sem tám y zde. Amen.

(1514.) Not. 52. c.

Gak. Rano wstáwage z swého Obrodinky swému podě-

kugme, Pánu Bohu chwáky obětugme, z nesmirné geho mi-

mikosti, kterèž k nám dokazowak w hognosti.

2. Od mkadosti až do této chwile, gakožto Otec ditky swé mike, opatrowak, žiwil, chranil, před wsseligakým nesstěstjm branil.

3. Naddy dodawak, y nabádánj, při wsselikým nassem powolánj, bychom proti wůli geho nečinili toho, což gest zkého.

4. On nassim pracem též prospěch dawak, a přediwně wsseho požehnawak, by wssudy geho dobrota sstkwěla se, maudrost též y sstědrota.

5. Tobě Otče budiž z toho chwála wzdáwana od nas djtek nemaka: a twé předůstognè gmèno za twau kásku budiž zwelebeno.

6. Nèkoliw gsme my nebyli hodni (hřessice proti tobě den po dni) takowých darů twých množstwj, wssak se to stalo z mikosrdenstwj.

7. Při wssemi gsme ho y dnes wzjwali, degž bychom ge w srdcy rozgimali, a wděčnj gsauce mikosti wystrèhali se wsselikè zkosti.

8. Ach Otče! k hřichům se přiznáwáme, na mikost pokornè se dáwame, odpust nám pro Syna twého, co gsme kdy, y dnes, pachali zkého.

9. Litost měg nad námi, miky Páne, y když čas sprawedinosti nastáne, w němž nekagicy s přisnosti trestati budeš za gegich zkosti. *Mal. 3, 17. 18.

10. Této nocy deg nám ctnă kochánj w mikosti twé, ať tě bez přestánj zname přitomnèho byti, a tak můžem pokogny sen mjti.

11. Nepřjtelè dábka wkrutnèho zapuď od nas, s Towarysssi geho, zruš gegich sskodliwè rady, w nic přiwed y složenè wkady.

12. Gakož pak oni wždy wsshlugj, a s pilnosti dnem nocy pečugj, by nas do sskody zawedli, ano k zatracenj wssech přiwedli:

13. Ty braň tak sám nas swè ditky mike, přispěg nám na pomoc každe chwile: degž ať ge y této nocy můžeme s twau pomocy přemocy.

14. Nedeg skrze sny těžkè zkoditi těłům nassim, ani nas swoditi skrze nečistá myssleng, ytwrď w nas z slibů w twých potěssenj.

15. Y obkudy přisserné wen wyžeň, z přibytkůw nassich zkudce též žaženi: popřeg nám snu pokogného, ku posylnènj těła nassého.

16. Ohraď nas strazj Angelů swatých, wyprost z osydek dábka prokkatých, ať gsauc w twém opatrowánj, wstánem wesele k prac swých konánj.

17. Wděčnj gsauc prokázané mikosti, ať wzdáme chwálu twè welebnosti: a když k pracem

přistaupjme, ať také twé gmé-
no welebjme.

18. Amen, Otče! tu důwěr-
nost máme, že, což pokorně z
wjry žádáme, naplniš z hogně
mikosti/ pro Krysta, y přigmeš
do radosti, Amen.

(1515.) Not. 258. a.

W Sobotu.

Skonawsse ten týden, Boże
dobrotiwý: W němž gsme
hogně každý den, měli chléb
powsšednj. K tomu tělo y du-
ssi, statek, žiwnost wssecku, za-
chowals gako sklussj, sám swau
mocý božskau.

2. Zač tobě Páne miký, dě-
kugem srdečně: Žes nás až k tě-
to chwjli, chowal wždy bezpe-
čně. Od hrůzy y těžkosti, y
od pádu zkého, od wsselike chy-
trosti, dábka wkrutného.

3. Tobě se z hřichůw nassich
Boże wyznáwáme: Které sme
dnůw minulých páchali wědo-
mě. Odpusť ge nám prosýme.
Otče skrz Gežjsse, deg at potom
chodime w ctném Křestanském
rausse.

4. Deg nám w nastáwagjcý
týden nowě zdrawj: Wzdal wsse-
like nemocy, lékaři kaskawý.
Požehneg wssecko násse, co z
twé ruky máme, zapuď prec
Satanásse, neb w tobě dauffáme.

5. Od pádu sskodliwého mi-
kostiwě nás chraň: Od čkowěka
kstiwého zachoweg nás y bra-
Choweg zdrawých a čerstwých,
wssech nás pospolitě, nebs ty
Otec twých wěrných djtek, w
tomto swětě.

6. Djky tobě wzdáwati bu-
deme wždy Páne: Gen nedo-
pusť zbkauditi, od twé cesty
prawě. Při žiwota skonánj,
když hodinka přigde, deg sstast-
ně wykročenj, duch ať k tobě
dogde.

7. Deg noc nastáwagjcý, po-
kognau a tichau: Ať spočjwáme
wssecy, pokogně bez hřichu. Za-
žeň chytrost ďábelskau, čkowěka
sskodného: Sessli k nám stráž
Angelskau, ať bránj od zkého.

8. Amen wssickni společně,
rcemež ať se stane: Cožkoli teď
srdečně, w twém gménu, o Páne
Gežjssi! zde prosýme, rač v Ot-
ce swého, wssem zýskat, kteřj
chceme, wgjt do ráge twého,
Amen.

(1516.) Not. 40. d.

Mark. Kdož chce zakosti ogiti.

Gy noc se giž přibližjka,
skunečná swětkost odessla:
Wcy k swětku wěčnému, Bohu,
bějmež swau mysli pobožnau:

2. K přigetj sna se chystagjc,
stráže nad sebau žádagjc, wo-
legmež k tomu strážnému, nad
swými nezdějmakému,

3. O důstognýlidský strážný,
smikúg se w tento čas nočnj:
buď přjtomen pomocý swau,
ochraňugž nás stráži swatau:

4. Neboť nám bez twé po-
mocy,

mocy, dábka nemožné přemocy, těl k obraně swé wzywáme, a za nj tebe žádáme.

5. Genž widjš tagnost srdečnau, ó degž mjti bázeň swatau, když lehnem w wpokogenj, zaženj od nás zlá myssljenj.

6. Kterýž tresces myssljenj zká, proč myslite zke w srdcýcka, degž nám to swaté zmocnénj, wgjti zkého kochánj.

7. Těko y wssickněj wdowě, gako y wnitřnj smyslowě, deg ať pokogný přigmau sen, byť pokog twůg nebyl zrussen.

8. O degž ať srdce k tobě bdj, a duch má odpočinutj: O strážný! hljdeg a braň nás, poraučjmeť se w tento čas.

9. Zaženj od nás nepřjtele, w nás wůli twau russitele, přispěg swatau swau obranau, střež nočnj hodinu každay:

10. Od zkého dusse y těla ostřjheg, genž tobě chwálka, w nebi y w wěrných na zemi, ó přigmiž násse modlenj.

11. O požehnaný! požehneg, w swědomj dobrém zachowegj, přiwed nás k gitřnjmu času, ať tobě wzdáwáme chwálu.

(1517.) Not. 40. d.

SEzjssi, spasyteli můg, giž se beru w pokogjk swůg, pokožjm se, budu spati, ty rač mne sám ostřjhati.

2. Odpust mé hřjchy z mikosti, sskodných nečistých snů zhosti, deg mi ljbezně wsnauti, w rukau twých odpočinauti.

3. Když gá wsnu, bdi ty Páne, ať se mi zkého nestane, wem mne pod swa křjdka, k tomu deg Angely wůkol domu.

4. Chraň mne před ohněm a wodau, před nahlau smrti y sskodau, kradežj, nebezpečnosti střež mne y mých z swé mikosti.

5. Deg ať ráno zdrawý wstanu, chwalič tebe gdu do chrámu; deg mi w zdrawj rano wstáti, swé powolánj konati.

6. Bůh Otec, wem mne w péči twau, Bůh Syn, obmyg mne krwj swau, Bůh Duch, rač mne oswjtiti, bych mohl w nebe přigjti.

(1518.) Not. 65. b. 69.

SJž oči swé snu nočnjmu pokogně oddáwám, těla swému odpočinuti dám, newjm zdali zase ráno wstanu, čili w nocy skrz smrt půgdu k Pánu.

2. Ay gá tobě Bože, Bože welice laskawý, z srdce swého obětwzdáwám chwály, žes mně ráčil w tento den chrániti, a wssech nebezpečenstwj zbawiti.

3. Tys y diábla toho lwa w zkosti neskroceného, twým wěrjcým sskoditi chtiwého, mocně ráčil odemně zahnati, mne gako na rukau swých chowati.

4. Když pak nynj gako mrtwý w kožj budu spáti, a gsemli žjw neb mrtwý neznáti, ty wssecky me ydy w swé péči měg,

y což kde mikého mám zachowcg.

5. Marnj snowé, o ať smyslů mých neobtěžugj, ani w spánj mně nepředessugj, ty mysl mau, ty dussi mau zprawůg, ať w tobě bdj, když gá spjm skauha twůg.

6. Nechť mně y twůg swatý Anjel s twau pomocý chránj, nepřjtele diabka prec zahanj, kterýž o to negwjce pečuge, že koho z twých může, podwozuge.

7. Gá pak gestli dočkám rá no swětka mikostného, gakž se tomu těssim z srdce swého, tobě Bohu rad chcy děkowati, a ke cti twé y chwále zpjwati.

8. Giž na rúzno mě wssecky marné starosti gdete, a smyslowé giž se wpokogte, ty přijďke mně můg Pane Gežissi, když zawře oči sen neglibegssj, Am.

(1519.) Not. 40. d.

O puk nocy.

GJž se noc na poky dělj, Krystowa řeč bditi welj: gsauce snim poobcerstweni, powstaňmež wzhúru k modlenj.

2. A rcemž: budižť chwála Boże, že stoge při nas w loze, chraniš nas od wssého zlého, dussi y těku sskodného.

3. Bez twé ochranné pomocy my bjdné hynem dněm nocy: Když tebe strážného máme, bezpečnj s tebau bywáme.

4. O zdržůgž nás miky Pane, y budaucně w swé ochraně, a strážj Angela swého ostřiheg od wssého zlého.

5. Zažeň prec hřjchů temnosti, oswěcůg nas swau mikosti: nedopaussteg přilis spati, ale w hotowosti stati.

6. Bychom, když račiš přigiti, mohli w stejc tobě wygjti, magjce lampy zprawené, a olegém naplněné.

7. O včiň to z swé mikosti, přispoř wjry, dobrých ctnosti: Deg swaté w swětě skončenj, w nebi wěčné ztěssenj.

8. Blahoslaweny slauhaten, kterýž hotow bude w ten den, když přigdeš, Pane, sauditi, mať on wěčnau radost mjti.

9. Kryste pro twé wmučenj, degž nám hřjchů odpussténj, ať nas nezže wěčny plamen, o zbawiž nas geho, Amen.

(1520.) Not. 40. d.

GJž se přibljžil čas nočnj, chwála tobě Boże wěčný, žes nás dne pominulého zachowal od wssého zlého.

2. Odpusť nášse prowinénj, kterěž tobě tagno nenj, obhagůg nás této nocý, od wssech nesstěsti swau mocý.

3. Zapuď duchy zlé, z nassého, kterýž se radugj zlého, připoš k nám swaté Anjely, aby nad námi stráž měli.

4. Degž ljbý a pokogný sen, zla mysslenj od nás zažeň, w tobě deg kochánj mjti, a rač nám přjtomen býti.

5. Ať

5. Aby chom když den wrátj se, a noc skuncem rozrazý se, za twá hogná dobrodinj, wzdáwali dobrořečenj.

*6. Zůstaň s námi Kryste miký, nebť se swět k wečeru chýlj. Dábel se na nás rozsitřil, a wssecken swět giž podnitil.
K wyházenj hauffu twého, a k činěnj wsseho zlého, odegdessliž od nás Páne, y kdoj před nim pozustane?
Protož zůstaň, Kryste s námi, do posledniho skonánj: skowo twé, to swětko gasné, degž ak v nás newyhasne.

7. W této přewelké wzkosti, popřej nám prawé stálosti, by twé skowo y swátosti, čistě zůstalo w cekosti.

8. W nás y nássich potomkú, k slámě twé na wěky wěkú, Amen, Amen, degž to Páne, ak se to wssecko tak stane.

(1521.) Not. 40. d.

TDyž slunce nás giž odchodj, temnost wečernj nadchodj swět nám slunce sprawedlnosti, bkaudit nedeg nám w temnosti.

2. Rádit my dáme chwálu, čest, jes dnes zahnal od nás neřest, Angeky swými toho dne, gakž Pán zastáwals nás mocně.

3. Mikostně nam odpust to wsse, čim kdo protiwný byl tobě, nechtěg toho wzpomjnati, pokogně deg spočiwati.

4. Angeky swými nás ohraď, byť nás spatřil dábel, gak hrad, před přjstrachem, sskodau, w nocy, chraň nás ty, swau bożskau mocy.

(1522.) Not. 40. d.

TKryste genž gsy swětko denni, před tebau nic tagno nenj, tys blesk otcowské swětkosti, wywč nas prawé známosti.

2. Myť prosýme bożskau moc twau, ochraňug nas noc přitomnau, wssj bjdy a sskody nás sprost Boha Otce dobrotiwost.

3. Zažeň těžký sen, Gezissi! ať Satan nesskodj dussi: těło nech gest w wássnjch čistě, tak gsme prosti péče gistě.

4. A když oči wsnau nássi, degať srdce bdj w Gezissi, chraň nas swau bożskau prawicý, wyswobod od hřjcha mocy.

5. Páne, Křestianstwa ochrance, nás hrad ať gest twá prawice, pomoz Kryste ze wssech zkosti, pro trpké twých ran bolesti.

6. Pomni na časy zlé, Páne, gimžto gest těło poddané: kterauž sy wykaupil dussi, těssiž gi sám, o Gezissi.

7. Bohu Otcy buď chwála, čest, y Synu genž Bůh rowný gest, Ducha swatého dobrota chraň nás celý čas žiwota, Am.

(1523.) Not. 40. d.

TKryste, genž gsy swětko y den, zažeň od nas zký nočnj sen, wěřjme, žes swětko swětek, swětka wěčného kazatel.

2. Páne, genžs nestihlé mocy, obhagůgž nás této nocy, deg

degž w sobě odpočinauti, a bezpečně wzpolehnauti.

3. Aby dábel nepřjtel náš, swým kúkánjm neskkamal nás, wezma sobě ku pomocy tělo nášse, skodné moce.

4. Degž očima ctně wsnauti, w srdce wleg čistá myssljenj, ať tě můžem mikowati, rač nás swau rukau hágiti.

5. Popatř na nás obrance náš, neb se diábel chystá na nás/ nedeg nás gemu překstiti, wssaks nás rácil wykaupiti.

6. Rozpomeň se Páne na to, že gest člowěk popel, bkáto, rač nassich dussj hágiti, a nám wždy přjtomen býti.

7. Bohu Otcy budiž chwála, Synu geho čest nemalá, a Duch swatý rownè mocy, wchowèg diábelskè mocy.

8. Amen wssickni zazpjwegme, Bohu se swému radúgme, poručme se mocně gemu, on sebe přege každému.

9. Kryste pro twè wmučenj, deg nám hřjchúw odpusstěnj, ať nas nezže wěčný plamen, wchoweg nás Kryste, Amen.

(1524.) Not. 93.

Kryste swětko wssech tě mnostj, děkugeme twè mikosti, žes nás rácil zachowati w tento den od náhlè smrti, y od wssech nesstěstj.

2. Od přjpadnostj sskodlimých, hanby swětské, wčinků zlých, y od hřjchu smrtedlneho, zwkásstě dábla wkrutněho, wssech chytrosti geho.

3. Ponèwadž se spát strogine, tobě se w moc poraučjme, obhagúgž nás swau prawicý, wssecky odpočiwagjcý, w tebe dauffagjcý.

4. Aby dábel nepřjtel nás, swau chytrostj neskkamal nás, za obrance berem sobě, wssemohaucý Boże tebe, genž kraluges w nebi.

5. Rkauc, Boże nás negmocnégssj, ostřjhegž nás této nocy, abychom w pokogi spali, a w tobě odpočiwali, welicý y malj.

6. Amen spokečně zpjwegme, času rannjho čekegme, abychom we zdrawj wstali, pomoz Kryste Pawný Králi, Amen, skawný Králi.

(1525.) Not. 272. a.

Wěkè očj se zawjragj, W gsauce sněm obtjžené: Audy mé se tež skloňugj na kúžko, gsauc zemdlené: Neb se noc nakloňuge, a gasnost dně zstupuge do neghkubssjho gezera, měsýcy, hwězdám otwjrá.

2. Ach! powaž dřjw než gdeš spáti, ty hosti těla mého, w čemž sy dnes mohl rozhněwati stwořitele wěčného? Čiň, ach čiň hned pokánj, a k nohám geho padni, žádagic, by z swè mikosti wzdálil pomstu za hřjssnosti.

3. Rzy: Páne! tobě gest známé,

známě, což koliw sem dnes činił, ginač, než mi přikázané bylo, abych to plnił; nepowážił sem předce powinnosti mé konce, často sem zběhł od twé cesty, a přjdržel se marnosti.

4. O degž mi dogjt mikosti, podlé záslub mých nepkat: chceš-li, sswjheg! gen s litosti, na Syna swého popatř; On dost učinił za mne, přigmiž toho rukogmě, on na kjž neprawost mau wnesł, w niž sem se tak marně pokleſt.

5. Wkaž mi swé káſky lice, seſtlj swaté Angeky, ať obkudy, (a co wjce,) ať hrob smrti straſſliwý, ať zlé w nocy sſkodjcý, těko pohřižugjcý, mne w sytku swau nepokapj, hroznym sněm na mne nekwapj.

6. Ach drž mne, měg mne při sobě, w tobě ljbě zpočjwám; deg mi přemýſſleť o tobě, též y když sen tuhý mám: deg ať Duch můg y w spánj w tobě má spočiwánj, ať mne břeſt gitřnj oswjtj, a smyſlý ze sna procýtj.

7. Otče genž gsy na wýsosti, gehož gméno gest libě: buď twá wůle, twé králowſtwj přid, deg chléb každé chwjle: Odpuſť nám nášſe winy, deg ljbě zpočjwánj, ať nás pokuſſenj mine, žiwot w spánj nezahyne, Amen.

(1526.) Not. 40. d.

Wſtý Otče wzhlédniž na nás, zwkáſſť w uynégſſj wečernj čas, w němž swětko prawdy twé gasně, wſſudy we wſſech lidech haſne.

2. Rozmnožugjť se temnosti, pod záſtěrau sprawedlnosti, závisť, nenáwisť panuge, y bratr bratra zſužuge.

3. Aniž kde ochrany wjme, protož tě za ni proſýme, sám oswěcůg z nás každého, swětkem potěſſenj swého:

4. Ať gisti gsauc twau mikosti, před swých nepřátel wſſech zkostj, dočekáme weſelého gitra w čas přjchodu twého.

(1527.) Not. 119. a.

Nás koże gdauce tobě se modljme; giž se kladauce nás Páne proſýme, w pokogi spáti, deg odpočjwati, we zdrawj wſtáti.

2. Diábky proklatě rač od nás zahnati, Angeky swaté k ostřjhánj dáti: dobrá myſſlenj, a čiſtá kochánj nám deg we spánj.

3. Deg w sobě samém pokogně wſnutj, wždycky o tobě Angelſká wnuknutj: ať což činjme, bdjme, nebo spjme, wždy tě chwáljme.

4. Chwála buď tobě, Páne Králi wěkú, přigmiž modlitbu od swých služebnikú, y od nás hřjſſných, bjdných a nehodných, shlaď wſſelikú hřjch.

5. O Páne Kryſte pro twé zaſſaužení, račiž nám dáti hřjchů odpuſſtěnj: ať nás nepálj

ten

ten pekelný plamen, rcemž na to Amen.

(1528.) Rot. 137. g.

Noc gest přede dwěrmi, tmy obklíčugj zemi, přigď k nám ó Gežissi! swětlo twé ať nás těssj, nebs ty ó Gežissi, to swětlo neglepssj.

2. Gá sem tohoto dne mnohé marnosti páchal, ty sy z wssech počet mně včinil a zanechal, gá sobě předkládám ten těžky počet sám.

3. Magjli hřichowé mogi zapsáni býti, nechť gen gsau w krwi twé zbarweni a obmyti, neb toto zapsánj, od wssech pokut brani.

4. Gestliže hřichy mé někde zapsané stogj, wssak twá mikost Páne, ty dkuhy mé spokogj, twá krew rozynowá, wssecken počet zsnjmá.

5. Ay giž se w tom čase spát beru w twém pokogi, degž ať zeytra zase twá mikost při mně stogj, ty gsy dnem y nocy při mně swau pomocy.

6. Nic sobě nežádám, gen o tobě sen mjti, a tu nadégi mám, že w srdcy mém chces býti, ach rcyž, ať gest Duch můg w tobě žiw a tak twůg.

7. Když wsnu, ty mne braň, když wsnu we gménu twém, mé oddechnutj chraň, a rcy k stwrzenj amen: tu sylnau wjru mám, žes wérný stráżce sám.

(1529.) Rot. 272. a.

Duše má rozpomeň se, na dobrodinj Božj, které tobě w tomto čase, wždycky den po dni množj. Neb on tento celý den z mnohých bjd tě wywedl swen, y od dábla vkrutného, chránil skrz Angela swého.

2. Čest a chwála tobě Páne buď wzdána bez přestánj, že mi wssecko dnes sstastliwě dáko se w mém konánj. Od hřichu smrtedlného bránils mne skauhu twého, od nepřátel mých zachowal, a zdrawjm dobrým darowal.

3. Žádná w swěté lidské maudrost, twé přenesmjrné skutky, Ani řečnjkům wymkuwnost, nemůž zjsti na wéky. Twé dobroty můg Tworce, nenj počátku, konce, ty wsse žijs, sytjs, chowáš, a od wpadku zastáwáš.

4. Djka tobě, že den dnessnj sstastliwě swůg konec wzal; a k tomu tento čas nocnj wssem k odpočinutjs dal. Buď při mně ó Boże můg, rozum slepý obdarůg swětlem prawdy swého, toho swětla přegasného.

5. O Páne odpusť z mikosti wssecko mé prowinnénj, w kterém srdce mé s bolesti lezj bez potéssenj. Y dábel swau chytrostj chce wwést do propasti: tys gediný Bůh můg a Pán, ach prosým, ruk geho mne braň.

6. Ač prawě skrz mé mrzkosti, od tebe gsem odstaupil; wssak twůg Syn horkau bolestj opět mne s tebau smjřil. Hřichy swé nezakrywám, neb twau

twau miłost wznáwám, wětssi být, nez mé mrzkosti, aneb wsseho swěta zkostj.

7. Ach kaskawý Gezu Kryste, Synu Boha žiwého, tobě se poraučim giste, se wssim času každého. Zůstáweg wždycky se mnau, y w tu nočnj hodinu, drž nade mnau siráz angelskau, a zajeň chytrost dábelskau.

8. Deg nocy nastáwagjcý, pokogně spočjnauti, ať zké nemá žádné mocy nade mnau, Otče swatý. Těko, dussi, y žiwnost, zenu, djtky, pokremnost, statek, dům, y wssecky wěcy, poraučim twé Božské mocy.

9. Od hrůzy strassliwé warůg, braň y od ruk bezbožných: Od nemocy skodné ssanůg, zapud preč wognu zkoutných. Odwrať oheň, s powodnj, mor y smrt náhlau skodnau, nedeg též w hřjssjch zemřjti, a s tělem, dussi zhynauti.

10. Ach wyslyssiš Otče miký, zač tě twé djtě prosý! Gežissi wykupiteli, buď při mně po wssé časy! O sylný Duchu swatý, w dařjch welmi bohatý, skys též žádost srdce mého Amen, giste dogdu toho.

(1530.) Not. 40. d.

Pané Boze wssemohaucý, kterýž máš wssecko w swé mocy, opatrůg nás této nocy, před každau dábelskau mocy.

2. Synu Božj Páne Kryste, otočisstě násse giste, pokognau ssťastnau noc nám deg, co skodného, toho nedeg.

3. Těssiteli Duchu swatý, nawssteky dusse hřjchem gaty: degž ať w pokogi lehneme, rano we zdrawj wstaneme.

4. Trogice swatá Boze náš, genž mdkobu nássi dobře znáš, přjstrachům hroznych strassliwých zachoweg, baurj sskodliwých.

5. Obec tuto y lidi w ni nedeg kazyť meči, ohni, zajeň wálku, také rozbrog, a deg nám swůg swatý pokog.

6. Nasirogený zkámeg swůg bjč, wssecko zké zajeň od nás pryč, buď s námi, neopaussteg nás, w tuto noc, y na každý čas.

7. A když nám bude zemřjti, rač dobré paměti přjti, po této pak smrtedlnosti, wwěd do wěčné radosti.

8. Kryste pro twé wmučenj, deg nám hřjchům odpussténj, ať nás nezje wěčný plamen, wchoweg nás Kryste Amen.

(1531.) Not. 258. a.

Wátř každý, gak na swětě přjčin mnoho k zkému; Wnichž dábel čjhá na tě, chtě přiwésti k tomu, aby gimi gsa podtržen, z wzké cesty strzen, na sirokau nastaupil, sám sebe obkaupil.

2. Ewa s Otcem Adamem, nechť gsau nám k přjkladu; gak hned po stworenj swém, skrz kstinau dábla radu, chytře podwedeni

wedeni byli, aż k smrti zhřessili, připrawic tak o nebe, nás wssecky, y sebe.

3. Kdoby byl chtěl wěřiti, że do sskoly Kryssa bude se smjt wlauditi ta hliza nečistá? Podwod y kest dábka zlého, aż z wybraných geho nakazý mysl kakomstwjm, zradau y zaůffalstwjm.

4. Ay hlé! chytrý řemeslnjk, předce dowedl toho: że Gidáš zlý wědlnjk, prodal mistra swého? Ach proklatá penez žádost, cožs nebezpečný host! kohož se twá moc chyti, těžko dobrým býti.

5. O předobrý Gežjssi, chraň nás od takého swodu, genž bige dussi, a deg Ducha swého, kterýž by nás sám zprawowal, hrdinstwjm darowal, k sýlnému odpjránj, dábkowu wnukánj.

6. Buď při tom wdečné chwálen dobrý Hospodine: žes y w pominuky den, nás stworenj bidné Chránik od lsti dábka zlého, wssech podwodů geho, též y přihod nesstastných, duchownjch y časných.

7. Odpusť nám mikostiwě, co sme dnes zhřessili: a chraň nás dobrotiwě, w přisské nocnj chwjli. Ode wsseho podobného zlého, sskodliwého, deg pokogné pospánj, w zdrawj zase wstánj.

8. Mýť se s tělem y s dussj, wssicknj poraučjme: se wssim což nám přjsskussj, neb to dobře wjme, że w twé péči a ochraně, na každičké straně, gsme wždy bezpečnj sobě, za to buď čest tobě. Amen.

(1532.) Not. 93.

Wochwálen buď Boze Otče, w Duchu swatém skrz Gežjsse, żes mne dne pominulého, od nesstěstj wsselikého chránik skauhu swého.

2. Od sspůw dábka ohniwých, smrti náhlé, od ran sskodných, y od ginych zlých pokljsků, genž se walj na twář lidskau, bránils mocy božskau.

3. Prosým tebe Páne miký, odpusť z kášky co gsem koli toho dne pominulého, skutkem, slowem, z srdce zlého, spáchal neprawého.

4. Přigmi mne opět na mikost, a nehled na mau nehodnost, než na drahé zaslauženj, Syna twého Otče wzhlédni, genž kraluge w nebi.

5. Ach popřegž nastáwagicý pokogné spočjwat nocy, zesslitwé swaté Angeky, by mne y mých ostřjhali, zlým sskodit bránili.

6. Ty gsy můg obhágce mocný, sýla má y Pán můg wzácný: tys swětko spasenj mého, proč nebudu se žádného lekat strachu zlého.

7. Neb kdy koli wolám k tobě, Boze můg w mogi potřebě, kaštawě ohlassuges se ze wssech

wssech bjd mne wždy retuges, a k pokogi wedeš.

8. Tak že čkowěk zký, y woda, oheň, strach sškodný, obkuda, k tomu zakost y sauženj, prečmusý býti wzdáleni, na twůg rozkaz pewný.

9. Zač tobě ó Páne mikýpowinen gsem každau chwjli, čest, chwálu, djky wzdáwáti, gméno twé oslawowati, nynj y na wěky.

10. W tom pak mne zde chowej sobě, bých po wssecky časy tobě žik w skrownosti, střjzliwosti, a w křestanské pobožnosti, k twé Páne ljbosti.

11. Po zdegssj pak smrtedlnosti, wwed mne Boze z mikosti do twé skawý a radosti, kdež tě twj s welkau wděčnosti chwálj na wěčnosti, Amen.

(1533.) Not. 7. c.

PO chwalmež Pána Boha, za dobrodinj mnoha, gež činj, a w zkosti nám showjwá.

2. Ze teď ráčik w tento den býti wssechněm přjtomen, á dábku nedopustik sškodik w něm.

3. Protož ho srdcem prosme, před nim se wpokořme, a wssickněj, takto spolu zwolegme.

4. We gménu twém ljháme, Boze tebe žádáme, we zdrawj at ráno zas wstaneme.

5. Zajeň zké sny strassliwé, dussi, tělu sškodliwé, odwrat sám myssleng nepoctiwé.

6. Rozkaz dábelské mocý, odstaupik této nocý, toběk gsau poskussné wssecky wěcy.

(Wwediž Angelky k nam, wssak gsy ty sám mocný Pán, od dábka chraň, y wssech geho mocnych bran.

Y od zkého tyranna chraň, a bud nám ochrana, my bjdnj prosýme tebe Páne.

Kryste spasytelk nás, ty gsy prawý Messyás, wskys nás w tento nebezpečný čas.)

7. Amen ať se tak stane, zač my tebe žádáme, Boze nás, tobě se poručjme.

(1534.) Not. 30. a.

PO d wečer twá čeladka, co k slepicý kuřátka, k ochraně twé hledjme, kaskawý Hospodine.

2. Zes ráčik z swé mikosti, dobrého zdrawj přjti, w tento dnessnj celý den, z toho tobě děkugem.

3. Geslize pak gaký hřjch nassek se w nássich tělich, odpusk swému stworenj, w Krystowém zaskauženj.

4. Pokognė nocy nám přeg, dábku sškoditi nedeg, ale sam nás ostřjheg, gakžto obrance sylny.

5. Ať těko odpočine, sen zký hrozný pomine, wssecka dobrá myssleng, deg nám Páne we spánj.

6. Snům nedeg nas mámiti, pokoge rač popřjti, abychom lehnauc zdrawj, wstali ráno weselj.

7. O Boze wssemohaucý, bud při nás swau pomocý, nedáweg nás dábku w moc, ostřjheg nás cekau noc.

8. Neb ďábel vsykuge, diwnau moc prowozuge, přitrhuge nás k sobě, bychom byli bez tebe.

9. Tobě se poručjme, a pokorně prosýme, při nás buď s swau mikostj, budeť nám na tom dosti.

10. Včiň to pro swé gména, ať gest od nás chwáleno, odsawád až na wěky, Páne Bože welikỳ.

(1535.) Not. 182.

Poručjmeť se twé, Páne, ruce, my w tomto plačtiwém audolj: Poddáwámeť se welebnosti twé, s tělem y dussj k ostřjhánj; Abychom, když zesneme, byli w twém pokogi.

2. Protož pomocy, we dne y w nocy, žádáme od twé Bozské mocy: Zbaw nepřjtele, nám sskoditele, ať na dussi ani na těle nemůž nám vsskoditi; rač nás sám brániti.

(1526.) Not. 40. d.

Wěcžerný denuj wykonawsse, a k nocy se přibljžiwsse, obraťmež swé zřenj wzhůru, k nebeskému Králeť trůnu:

2. Gemu wděčně děkugjce, že geho swatá prawice, dusse y těla nasseho chranika mocně od zlého.

3. Sýkỳ w pracech přidáwaka, boge wésti pomáhaka, přiwedka w dobrém swědomj, až do toho dne skončenj.

4. Prosmež wssak geho mikosti, ať dá z swé zasskauženosti nedostatkům doplněnj, y win zběhlých odpusstěnj.

5. A magjc nepřátel mnoho, ó žádegmež Pána toho, genž swé chowá w bezpečnosti, ať nás chráni swau mocnosti.

6. Zažena nočnj obkudy, nepausstěge w hřjchy, bkudy, dá swaté odpočinauti, w gitře s potěssenjm wstáti.

(1537.) Not. 61. a.

Přesslnýť Bože, Otče wssech wěrjcých, děkugemť tobě wraucně w nássich srdcých: za twau nesmjrnau, newyprawitedlnau, dobrotu hognau.

2. Kterauž tohto dne, z twé pauhé mikosti, prokázal hogně, zač tobě s radosti chceme slauziti, stále, tě chwáliti, neb gsme twé djtky.

3. Odpusť nám Páne wssecky násse zkosti, které gsme we dne, páchali z křehkosti; nech twá prawice řjdj násse srdce, ať nehřessj wjce.

4. Chraniž prosýme, Otče negmilegssj, wssecko co mámeť, s tělem také s dussj: Ať nám nesskodj lew, který obchodj, chtjc swodit lidi.

5. Zažeň geho moc, s njž sskodit wždy patřj: wzdal hlad, y nemoc, morowé powětřj: wssecko sauženj, strach, hrůzu, trápenj, od nás odegmi.

6. Tys naš ochránce, pomoc, sylka, schrana, tys také stráže, wečer,

wečer, w noey, z rána: Mějž tedy zřenj, zwkásstě w čas wečernj, Pane nad námi.

7. Neb w tobě Pane, swau naděgi máme, ó ať se stane, zaň tebe žádáme: drž stráž nad námi, a zůstáweg s námi, s Angelky twými.

8. Deg sstastně spáti, bez wssj protiwnosti: deg w zdrawj wstáti, ať tě s ochotnostj, ráno chwalime, ctime, welebime, dokud žiwi gsme. Amen.

(1538.) Not. 2. b.

PRi skonánj dne toho, za ochraau děkugeme tobě wečnému Pánu.

2. Prosyce za wssech hřjchů odpusstěnj, pro Krysta Syna twého zaskaužengj.

3. O rač chrániti nás y této nocy, proti dábelskě, y zkých lidj mocy.

4. Angel twůg swatý budiž wždycky s námi, ó wyslyš nás, a smikůg se nad nami.

5. Wzdal od nás na zdrawj y statku sskody, oheň, mord, kaupež, nesstastné přihody.

6. Deg nám odpočinauť w swatém pokogi, wssak gsme wždy welicý y malj twogi.

7. Ach zůstaň s námi nás Pane Gežissi, a neopaussteg swau Křestanskau řissi.

8. Neb se swět k wečeru giž nakkonuge, a dábel wsselikau zkost prowozuge.

9. Nedopaussteg zhasnauti skomru swému, až prawě přigdeš sám ke dni saudnému.

10. Při smrti nássi budiž ty nás wůdce, poraučjmeť se w twě přeswatě ruce.

11. Degž nám za sebau do nebe přigiti, ať tě tam wěčně můžeme chwáliti.

12. Amen, degž to wssecko nás mjlý Pane, ať se nám podlě wjry nássi stane.

(1539.) Not. 272. a.

PRocyt dusse s ochotnostj, probudte se smyslowé, k slawenj Božské mikostj, mně prokázané w nowě: že mne sám dně celého od wsselikého zlého wchowak, a tak ochránik, že mne satan nepodmanik.

2. Wzdáwám tobě obětj chwál, Otče plný mikosti: Že gsy mi prospěch k prácy dak, wytrhks ze wssj wzkosti: Od hřjchu wsselikého zachowaks mne bjdného, y nepřjteles pryč wzdálik, že na mne zlého neswalik.

3. Žádný gazyk newyslowj skutků twých předůstognych: žádný řečnjk newypowj slitowánj twých hognych: swatych twých dobrodinj mjry, ni konce nenj; ty Pane, taks mne ochránnik, že mne žádný křjž neranik.

4. Swětkost denni pominuka, nastaka tesklimá noc: gasnost slunce pryč se hnuka, genž nás těssiti má moc: stůgž při mně wždy Otče můg, by byk předemnau blesk twůg, a wstydlě mě

srdce zhřeg, pokogného spánj popřeg.

5. Odpusť mi, můg Otče miký, wssecký hřichy w tu chwili, kterěž mé srdce zprzniky, a tak těžce zraniky, že y dábel skrz swau lest do propasti mne chce swěst: ty pak můžeš mne zastati, pro hřich nerač mne trestati.

6. Pohrdalť sem syce tebau, wssak se nawracugi zas: neb twůg Syn mne smiřil s tebau, když smrt podstaupil za nás: Wjmě že welká gest ma zkost, ale twá Božská mikost wssecken můg hřich přewyssuge, genž mne wždycky obkličuge.

7. O ty swětko wěrných dussj, o slůnce spraweďlnosti: dáwámi se s těkem y s dussj w tuto noc, s důwěrnostj: můg Boze! budiž při mně, neb tma zachwatila mne, a potěš mé truchlé srdce káškau swau ohniwau prudce.

8. Chraň mne před osýdky dábka, když připadne twrdý sen; By mne zkost geho neskradka, pryč ho ode mne zaženi: nedeg mi (swětko milé!) stratit tě které chwile, když tě toliko w srdcy mám, na žádnau bolest nic nedbám.

9. Když se pak zawrau mé očj, a gá budu spočjwat, ty deg bdjti mému srdcy, a na tě wždy zpomjnat: ať ma dusse w té době wždy zůstáwá při tobě, bych měl w tobě swé kochánj, a twůg zůstak y we spánj.

10. Obdař mne nocy nastalé libým odpočiwánjm: Wssecko zlé ode mne wzdále, přikryg mne požehnánjm: Těko, dussi, y statek, manželku, (mánželka, rodiče,) též přjbytek, djtky, přátely, čeleď swau, poraučjmě gá w ochranu twau.

11. Ach od strachu mne wychoweg, a zbaw wssj zlé přjhody; před nemocy mne zachoweg, sprost těžkosti y škody: wzdal pryč wálku, powodeň, mor, náhlau smrt, y oheň, nedeg mi w hřjssich zemřjti, ani dábku mně požřjti.

12. O wyslyssiž mne Otče můg, deg, ať twé djtě žádá: Ty, Gežjssi, wždy při mně stůg, buď má Ochrana, rada: Y ty utěssiteli, Duchu swatý, přjteli, wyslyš toto mé modlenj, Amen! splň slib bez prodlenj, Amen.

(1540.) Not. 139. a.

Procykte smyslowě, den swůg konec beře, Bůh Otec zswé mikosti chce, bychom sšli s radosti k odpočinutj swému, poraučegjc se gemu.

2. Boze! gá twau kášku welebjm otcowskau, ktera dnes při mne byka, mne w praey mě ridika, zlé daleko wzdalika, požehnánjm dářika.

3. Wssak gestli staroſti chcy powažit množstwj, hřichy též, genž sem pachal, mnoho sškodného žádal, wsse chce semnau

gjt

gjt spati, y zeytra zase wstati.

4. Protož wssj mé winy zawjrám w twé rany, a což mne chce trapiti, chcy tobè poručiti: neb ty prospěssny wssemu dáš konec, wěřjm tomu.

5. Staw, těko y dussi, y co mi přiskussi, obec, chrám, take sskoky, poraučjm wsse twé wůli: chraň ge straži Angelskau, před zlosti nepřatelskau.

6. Gestli žiwot hyne, hrob má byt kůžko mè, pomoz ať každau chwilj připrawugi se k cyli: ať nad dussi mau wždy bdjm, tak swatwečer činjm.

7. O sstastna má nocy! dobřeč mi, když gi chcy powažit; zprost gsa swèta, y wzdalen od kkopota, nemám zapadu slunce spatřowat w bjdè wjce.

8. Mámli zeytra wstati, deg ať mohu wzdati chwálu; ať mi se daři; ať ctnostinè před twau twáři obcugi, y čest wzdáwám, že mne čtidj mocny Pán, Amen.

(1541.) Not. 158. b.

Slunce swèta nestwořenè, swètko z swètka wěčnèho, genž kazyš, co tmawého, degž mi srdce oswicene: wzegdiž k mé radosti gen, když se řika: minul den!

2. Tuha temnost wkadne we mne, a Egyptska straſsna noc, z niž pochazj pekka moc, tak mne swiragj naramnè, že nemohu powstati, nechtěklibys syl dati.

3. Protož gen ma dusse tauži z temnosti hřichu zlého, k gasnosti swètka twého, genž mi k potěssenj skauži, když musým strach trpěti, a w tmè hřichů sedèti.

4. Hřich, hřich trapenj přiwodi, když pochodi z propasti, od toho, genž chytrau kstj nas od tè laskỳ odwodi, kteraž se nèkda byla s nami wèrnè spřjznika.

5. Twé pak swètko w žiwot westi ma těch, gež probuzuges, a w běhu posylnuges: co za radost po neřesti! tam gest pauha rozkoš, tam, kdež ty gsy co swètko znam.

6. Nechť rozkossi tè okusým, genž tak sylnè swata gest, že od sebe nedá zwest: gáť temnost mau wyznat musým: ach rozptyl gi, ať w brzce swètko swjti w mé srdce.

7. O by gen ten wečer přissel, w němž tak gasno má byti! každy, kdož swètko cyti, spěssi se, by ti w stŕjc wyssel; a co wic, by mohl říci: noc minula, tys swicy.

8. Teď giž se ten den zastkwěl, giž, gemuž nenj rownèho, kdežto města swatého slunce a swètko gest Gezjš: wzhůru! tryumff, gloria! den přissel, Hallelujah!

(1542.) Not. 40. d.

G. Bůh nás wèkem nepočatỳ.

Slunce zapadá za horu, srdce násse zdwihněm zhůru,

den přítomný giž skonawsse, prosby obětugme násse.

2. Chwalmež Boha předobrého, při skonánj dne giž toho, z požjwánj wěcy dobrých, duchownich y také časných.

3. Na tohoto dne skonánj, pomněmž na swé pracowánj, k Božjli wůli den strážen, by Bůh skrz nás byl oslawen.

4. Z ostřjhánj Božské mocy chwálu wzdegme, gdauce k nocy, gsauc od hřjchu zwmyslného zachowáni strážj geho.

5. O wečernj násse prosba wstupiž před tě, y modlitbá, by odpustil prowinnénj, nedostatky w pracowánj.

6. O zstupiž mikosrdenstwj, z Krysta Pána zaskauzenstwj, w němž nás poswět y dokoneg, a swé požehnanj dáweg.

7. Na krátkost žiwota swého, pomněmž času wečernjho, božské prosme welebnosti, ať dá pomoc swau z wýsosti.

8. Bychom w prawdě nalezeni, k smrti byli připrawení: s prawdo božská a wěčna, wstaw srdce nestatečná.

9. Tobě buď chwála s wděčnosti, kterýž bydljš na wysosti, času nasseho skonánj, ó přigmiž nás w kralowánj.

(1543.) Not. 37. a. 273. a.

Nazugme se w tomto swě tě, Bohu we wssem ljbiti: následugic geg w dobrotě, zwlášť když se chcem modliti, Hledme předně wiru mjti, s bližnjm se rádi mjřiti, chcemli, byť y nám z mikosti odpustil Bůh hřjssnosti.

2. A ponědadj, wěčný Otče/ chceš to tak od nás mjti: Abychom z wjry a z srdce wčili se modliti. My pak pro swé porussenj, neschopnj sme k tomu welmi, a protož wokáme k tobě, ty nás sam nastrog sobě.

3. Darug nás dobrým Duchem swým, spomož nassi hlauposti, ať slibům prawdomkumným twým, s powinnau possussnosti, na potom wždycky wěřjme, modlitby násse řjdjme, wedlé toho gakž Krystus Pán dal naučenj o tom nám.

4. Předně, ať prawau důwěrnosť ktobě z wjry mjwáme: Že pro Krysta zaskauzikost, wyslýchánj bywáme. Potom nechť též winy bližnjm odpaussťjme ochotně swým, a to z upřjmného srdce, nemyslje na ně wjce.

5. A což kdo wjc z powinnosti, od sebe má činiti: nechť koname s ochotnosti, přestanauc ať hřessiti. A což nám kdy kdo ublíži, nechť nás to přjliš netjží, hledic brž po Krystu gjti, a mikosrdnj býti.

6. Deaž ať bližnjch nesaudjme, podle gich prowinnénj: pro Krysta ge odpaussťjme, podlé geho naučenj: Wědauc že se tobě ljbj, když to bratřj

bratrj w kasce bydlj, mrtwjce zlé náchylnosti, drž se pobožnosti.

7. Přitom twé božské mikosti čest powinnau wzdáwáme: Žes nás chránik swau mocnosti, sewšjm cožkoli máme. Dnessnjho dně odesšlého, od podwodu ďábka zlého, y odewšech přjhod ginýchdussi těku sškodliwých.

8. Co gsme koli proti tobě, w dnessnj deň prowinili: To (prosýme) k nassj mdkobě rač přičist Páne miky, newzpomjneg nassich zkostj, gichž my proti twé mikosti bez bázně se dopaussťjme, odpust nám ge prosýme.

9. Chraň nás y nocy nastalé, od ďábka, lwa wztekkého: Genž obcházýc hledá stále, aakby mohl kterého, z twých wěrjcých wkowiti, a neb gakkoli sškoditi, ó hamúg ho w geho zkosti, a drž nás w bezpečnosti.

10. Angeky Duchy přečistě, sešli k nassj obraně: my magice sliby gistě, těssjc se gim důwěrně: Prosýme tě Pána swého, nás, těž y z přátel žádného, neopaussteg swau pomocý, zwlášť této tmawé nocy.

11. Nebť se tobě poraučjme, s tělem y také s dussj: Že nás přichránjš wěrjme, se wšjm což nám přjsskussj. Pro Krysta Syna mikého, a pro přehořkau smrť geho, wssaks toho sám mocným Pánem, Amen stań se tak, Amen.

(1544.) Not. 1.

Pasyž nás Hospodine, když my bdjme, a ostřjhegž nás když my spjme, aťbychom bděli w Pánu Krystu, a odpočjwali w twém swatem pokogi, Amen.

(1545.) Not. 137. a.

Tak opět z těch dňůw mých, k wěčnosti tak nahých, geden pominuł: o gak prudkým krokém, a neznamým tokém od nas wplynuł!

2. Teď hned rano byko, giž se zas schyliko k stjnu nočnimu: Když čas w běhu tuhým gde geden za druhým, kdož to zbrani mu?

3. Hle! čas nemeška nic, newracuge se wjc, když gednauc mine: chcešli geg wžiti, hled geg wždy sletěti, ať ti nezhyne.

4. Čas leti gak střela k cyli swému, z cela, prw než myslime: než sme se nazdali, w hrob sme se dostali, toť cesty přimé.

5. Y což chceš messkati, dusse, a dřimati? hled pospissiti: by z času kratkého wžitku wěčného snad mohl nabyti.

6. O gak mnohý den giž tobě, prw než sám zwjš, předce wcházy! a tys k cyli swému nezačal gjt? k čemu pak twé nesnazy?

7. Páne, wěčny Králi, genž s prw, než se stali zde mogi dnowě, ge račil zepsati, w knihý znamenati: Skýš mne hotowě.

8. Odpust z swé mikosti, gakžs

krpěliwosti ke mně wzjwak: Že sem z nesseteřnosti, často też bůhnosti, w hřjchu wmdliwak.

9. Deg pak prozřetedlnost, bych mohł mu smrtedlnost pilně wažiti, a čassu, ač zkěho, k dogjti wěčněho, skussně wžiti.

10. Buď y této nocy mau skreyssi a mocy, buď mau radosti: buď mým swětkem prawým y w wdolj tmawým mě smrtedlnosti.

(1546.) Not. 158. b.

Ted můg Gezu gdu před tebe, když se skončik dnessni den, a blizj se nočni sen: Zdwjhám srdce mé do nebe; ach skoň se też ty ke mne, a deg smyssly wprimné.

2. Dni mé skokem wtikagj, co střely, do wěčnosti; ba y leta w časnosti mizy, hynau, odlitagj: wšk můg plyne co woda; Mařjmli geg, toť sskoda!

3. Ga pak bjdny, ga newděčny, nestarám se srdečně o to, gakbych statečně tebe hledak, Pane wěčny! gakť mnohé dni promigj, w nichž ospalost swau čigi.

4. Smutny! musym se stydeti, že mne wždy tak mikuges, co djtě opatruges: ga pak nevmjm hledeti na twé kasky wprimnost, o gak hrozna newděčnost!

5. Bych pak w hřjssich nezahynuk, spěssim Gezu můg, k tobě: nestyd se mne w mé mdkobě! a když gasny den pominuk, buď ty sám mau swětlostj, a rozptyl mé temnosti.

6. Nauč mne w ctném obcowánj kratke mé dni počitak, geg mi gesstě račiš dak: tak mne w tom swěta zwikčánj nebude nic zsauziti, když ty račiš mým byti.

7. Gezu! rač mne zastiniti, twau newystihkau mocy, bdj nademnau tě noey: deg mi se w tobě skloniti, a wždy w bděnj trwati, ačkolwěk budu spati.

(1547.) Not. 35. b.

Wzdychyť se skussi modliti, a nepřestáwati, hkas Gezjsse skysseti, gegž wěrným račil zůstawiti.

2. Když po swé skawné wečeři, do zahrady se brak, tuť Otcy y mateři, y wssem wěrným ku přjkkadu dak.

3. Aby djtky swé wčili, s nimi se modlili, we dne w nocy prosyli, bez přestánj ckaukli wokali.

4. Časem wečernjm Gežjš Pán, brak se k modlenj sám, pogaw Petra, Jakuba, Jana, syna Zebedeowa.

5. Rka, smutná truchlá dusse má, giž mi smrt nastáwá, Duch gest hotow zagistě, tělo mé čige muky těžké.

6. Wčedlnjkům nedak spáti, kázak se modliti, potrwegtež, nespěte, Otcy nebeskému se modlte.

7. Otče můg gesili podobně, degž ať mne pomine kalich, wmučenj mé, stań se wůle twá, wzhledni na mne.

8. An-

8. Angel z nebe ho posylnik, aby to wyplnil, proč ho Bůh Otec poslal, aby se muk smrti nelekal.

9. Petra s wědlniky trestal, že se nemodlili, řka, bděte a modlte se, byste w pokussenj neweszli.

10. Y nám se skussj modliti, Pána wždy prosyti, ostřjhegž nás sám Pán, této nocy y každé chwjle.

11. O smikůg se když my bdjme, ostřjheg když spjme, wssudy na nás osydka polykl dábel, chtě zbawit bydla.

12. Bože k swé wěčné radosti rač nám dopomocy, Otče, Synu, y Duchu swatý, Páne nás mikostiwý.

13. Této nocy stěž od hřjcha, ďábka protiwnjka, degž nám ráno powstati, weselete wždycky chwáliti.

14. Kryste pro twé wmučenj, deg nám odpusstěnj, nássjm hřjchům přetěžkým, pomoz k radosti, nám wssem smutným.

15. Sessliž swé swaté Angely, byt nás ostřjhali, wssé dobré zpomjnali, co sme sobě dnes rozgjmali.

16. Skowo wěčné, žiwot wěčný, Páne nás Gežjssi, tys nás wssech mocným Pánem, sám, a skowo twé spas nás, Am.

(1548) Mot. 271. a.

Slatého skunce krasny běh giž dossek cyle swého; giž se swět chyli na nocleh, čin dusse, co skussnėho: k dwerim nebe se měg, a pjsničky zpjweg, oči, srdce, smyssly k twému wznes Gežjssowi mikému.

2, Wyt hwězdy blesk wydáwáte, na nebesych swjtice; když rozkaz k službě mě mate: ale tisyc krat wjce gde do srdce meho blesk skunce wěčného, Krysta, genž dusse mé krasa, můg poklad gest y pawěza.

3. Giž brzy spánj přikwačí ptactwo, zwěř, wsse stworenj; geden pak w nebi bdjt račí, při kterémžto snu nenj: Gežjš, genž nedrjme, swau strazj chráni mne, takt skussné, ať duch můg nespi, ať Gežjš můg ne gen sám bdi.

4. Nezamitegž pjsně lichě, gjjt, můg Gežjssi, zpjwám; srdce me nechce byt tiché, až s nim při tobě bywám: co mohu, přinosým, mile to wem, prosým, wssak wjš, žet wprimné minjm, ga pak, žes přitel wěrny wjm.

5. S tebau pugdu na postel mau, tobě se dám samému; ty mne wem pod ochranu swau, dussi pak wed k dobrému: proti zlému slogjm, smrti se nebogjm, neb kdo s tebau, Pánem, gde spak, s weseljm rano může wstak.

6. Preč, preč pekelni duchowě, wy tu zprawy nemáte: to mjsto gest Gežjssowé, protož mu pokog dáte: Angele přesylni k stra-

strážj mé gsau pilnj; wogsko gich dům můg ohrazy, trůc wám y každé nesnazy.

7. Nech že tedy gest w kůně twém, můg Gežissi, mé spánj: kážka twá gest přikrytjm mém, postel twé smikowánj: prsy twé poksstať můg, sen blesk a pramen twůg, aenž z rán boku twého plyne, a k mému se srdcy wine.

8. Kolikrat puls můg gde, skussi mé dussi té ljbati: kolikrat se srdce russi, tolikrat chcy žadati: abých wůkol směle wykřiknuk wesele: o Gezu. Gezu, ty gsy můg, a ga gsem tej, y budu twůg.

9. Nuž, mdké těko, na pokog gdi, a spi sobé bezpečně; wy zamkněte zrak wáš, oči, nebť to Bůh chce konečně: to pak zawřete w něm: O Gežissi, twůg gsem: dobry konec, gista pomoc, nuž Gezu, Gezu! dobra noc. Amen.

(1549.) Mot. 40. d.

Opatrowánj dobrého, budiž chwáka od každého, tobě Bohu stwořiteli, wšeho zachowáwáteli.

2. Žes dnessnjho dne y wždycky, bránik od zlého nás wšecky, dussis, těko, opatrowak, hognými dary darowak.

3. Ay widělik sme skutky twé, konagje y práce mnohé, odpočinauk se strogjme, tebe náš Páne prosýme.

4. Rač této přjtomně nocy, chránik od ďábelské mocy, nás y každého wěrného, pro Gežisse Syna twého.

5. Nočnjch přjstrachů wšelikých, wchoweg y od lidj zlých, ohně, bauře, náhlé smrti, deg tiché odpočinutj.

6. O byk z nás každý zpomenauk, že gakož tento den minuk, tak žiwot náš časem mine, těko w zemi odpočine.

7. We dni saudném zase k dussi, spogeno gsauc, wstáti musý, tuk spoku odpkatu wezme, kdo gak před Bohem žiw byk zde.

8. Y ponéwadž to widime, že bliž smrti než prwe gsme, swlečmež z sebe hřichy, zkosti, spěme w Krystowě mikosti.

9. Degž pomoc Páne Gežissi, myk tobě těko y dussi mocně se wšjm poraučjme, ochraň nás, tebek prosýme.

10. Chwáka Otcy, geho Synu, mikému Duchu swatému, Bohu gednomu w Trogicy, genž wšě má w swé božské mocy.

Slyš a pozorůg,

Že wečernjm časem předně a konečné potřebj gest, zpytowati sebe samého, a wšecko swé obcowánj, činěnj, mlúwenj y myšlenj, obzwkasstě též zanechánj a zamessskánj dobrých skutků, a gakým sy se zpusobem dně pominulého k wečeru žiwota twého chystak? Tohoť obyčege giž pohané některj s mnohým prospěchém wjzwali; hled bys se před nimi na dni saudnym zastyděti nemusyk! Protož se ti k tomu na konec této knihy příklad a doswědčowánj swědomj podáwá.

B. Zpě-

B. Zpěwy w obecných pokutách pro hřichy přichazegících.

1. Wůbec.

Litánye Obecná.

Páne smilůg se:
Y Kryste, smilůg se:
Páne, smilůg se:
Kryste, vslyš nás.
Otče nebeský, Boże:
Smilůg se nad námi.
Synu wykupiteli swěta, Boże:
Smilůg se ꝛc.
Duchu swatý, Boże:
Smilůg se ꝛc.
Swatá Trogice, geden Boże:
Smilůg se ꝛc.
Milostiwý nám bud:
Odpustiž nám, Páne.
Litostiwý nám bud:
Wyswobod nás, Páne.
Od každého hřichu,
Od každého bludu,
Ode wsseho zlého,
Od vkladů dábelských,
Od zké a nenadálé smrti,
Od moru a hladu,
Od boge a mordu,
Od rozbroge a ossemetnosti,
Od hromobiti a bauře,
Od smrti wěčné,
Zachoweg nás Páne.

Skrze tagemstwj swatého wtělenj a narozenj twého,
Skrze křest, půst, a pokussenj twá,
Skrze truchliwost a pot twůg krwawý,
Skrze křiž a vmučenj twé,
Skrze wzkřissenj a na nebe wstaupenj twé,
Skrze zeslánj vtěssitele Ducha swatého,
W každém času sstěsti y nesstěstj násseho,
Tě prossýme, vslyš nás.
W hodinu smrti:
Milostiwý nám bud.
We dni saudném:
Litostiwý nám bud.
My nehodnj hřissnjcy
Tě prossýme, vslyš nás.
Aby cýrkew swau swatau, obecnau, Křestanskau zprawowati a opatrowati ráčil:
Aby wssecky biskupy, pastýře a služebnjky cýrkwe swé, w zdrawém včenj, a w sle-

w sslechetném žiwotě zachowati ráčik:
Aby wssecky sekty, roty, a pohorssenj z cýrkwe swé wykořeniti ráčik:
Aby bludné a swedené na cestu prawdy přiwésti ráčik:
Aby satanásse pod nohámanassima potřjti ráčik:
Aby wěrné dělnjky na žeň swau poslati ráčik:
Aby zrůstu slowa twého, a owoce Ducha swatého wssem poslucháčům uděliti ráčik:
Aby padlých pozdwihnauti, a slogicých posylniti ráčik:
Aby lekawým, a pokussenj snássegicým potěssenj, y také pomoc dáti ráčik:
Aby Cýsaři Křesťanskému, a wssem Králům, Knjžatům (y wsselikým wrchnostem) mjr, pokog, a swornost dáti ráčik:
Aby wrchnost nassj domácý, též djtky a přátely gegich chrániti, a gim sstastného panowánj propůgčiti ráčik:
Aby osob wládnjch, y wsselikých zprawcůobce nássi, též lidu obecného požehnati, a ode wsseho zlého ostřjhati ráčik:
Aby na saužené a nebezpečenstwj trpjcý wzhlédnauti, a ge wyswoboditi ráčik:

Tě prosýme, wslyš nás.

Aby ženám těhotným a ku porodu pracugjcým sstastně pomocen býti ráčik:
Aby nemkuwňátek, y wssech nemocných strážcem a pomocnjkem býti ráčik:
Aby syrotků a wdow ochráncem a obhagcem býti ráčik:
Aby nepřitele Turka daleko od nás zahnati ráčik:
Aby za dnů nassich pokog dáti ráčik:
Aby (newinně) zagaté wězně wyswoboditi ráčik:
Aby nade wssemi lidmi smilowati se ráčik:
Aby dobrodincům nássim, rodičům y přátelům, za nás odplatiti ráčik:
Aby nepřátelům, protiwnjkům, y také hanců nássim odpustiti, a ge k prawé lásce přiwésti ráčik:

Aby

Aby nám hogné vrody země dáti, a ge od porussenj zkého zachowati ráčik:

Abys nás mikostiwě vskysseti ráčik:

Tě prosýme, vslyš nás.

Synu Božj, Páne Gežissi Kryste,

Smikůg se nad námi.

Beránku Božj, genž zsnjmáš hřjchy swěta,

Smikůg se nad námi.

Beránku Božj, genž zsnjmáš hřjchy swěta,

Smikůg se nad námi.

Beránku Božj, genž zsnjmáš hřjchy swěta,

Rač nám dáti pokog, Amen.

(1550.) Not. 163. b.

Rozmkauwánj čkowěka nařikagicýho s Těssicým.

Čkowěk nařikagicy.

Ach! ach! auweh žakostnému, mně čkowěku ztrápenému, ach zhřessil sem! ach zbkaudil sem, Boha mého rozhněwal sem: a protož mne přenáramně trese, kárá, y skussuge.

Čkowěk těssicý.

2. Proč se rmautjš? proč nařkáš? a w sauženj swém zemjráš? w těžkosti swé těžkost pokonáš, konce toho nerozumiš: A tak smutnau obwesel swau mysl přebjdně ztrápenau.

Nařik. 3. Pomsty mnohé musým za mé hřjchy přetežce spáchané, kest, záwisť, y wssě pokuty, od nepřátek mých snásseti: A protož mne přenáramně trese, kárá y skussuge.

Těssicý. 4. Wssakť negsy sám w pokussenj, genž snassjš; nebudeš prwnj: Každěý kdo chce do radosti wgjti, skusý těch nežestj: A tak smutnau obwesel ꝛc.

Nař. 5. Smjch gsem, hra gsem swětu zkému, a kacýřstwu přezkosinému; pyssně se mnau nakládagj, y proti Bohu rauhagj: Žeť giž nenj, zkosině mkuwj, na nebi, w něhož dáuffagj.

Těssicý. 6. Bůh mikuge y retuge, který protiwenstwj mnohé pro Boží čest w swětě trpj, žakost, wzkost mile snássj; A tak smutnau ꝛc.

Nař. 7. Zemi matku překassawau, wkast y žiwnostku poctiwau; dům, chrám, statek y rodinu zanechat musým truchliwau: Ach běda mně! ach auweh mne! prut Páně přjlis sswjha mne.

Těssicý. 8. Hrůzy se nelekeg wjce, Antykrystowě prawice; Y ten musý konce wzýti, přestane cýrkwě trapiti: A tak smutnau ꝛc.

Nař. 9. O gak trápj mne kacýřská zběra, rota faryzegská: wzdychnauť nesmjm, mlčet newjm,

newjm, y bigicym neodpowjm: Ach běda mně! ach auweh mně! prut Páně ꝛc.

Těssicý. 10. Y což se lekáš rauhánj, kkadeb, křiku, wyhánénj: Zdaliž Krystus příkkad wssého nebyk kosu podobného? A tak smutnau ꝛc.

Nař. 11. Slzy, wězenj, plakánj, mnohé Křestanů vpénj; dusse hkadem giž zemdlená, chléba Božjho zbawená: Ach běda mně! ꝛc.

Těssicý. 12. Nařkanj y stonánj, kaupež, wyhnanstwj, wězenj, skowa Božjho wzdálenj, gest znak saudného zkažénj: A tak smutnau ꝛc.

* Protož skadké nech gest wssechněm trápenj, saužénj, lidem; neb po swé horké žakosti přichazegj do radosti: Amen! skyssj Bůh swau kjssi, a zarmaucených potéssi, Amen.

(1551.) Not. 223.

ACh Boze popatřij z nebe, a smikůg se nad nami: pohled, gak wěrnj w tebe gsau wssudy w pohrdánj. Při lidech mocy nenj, ach wgmi se nas w saužénj, a smikůg se nad nami.

2. Nynik čas zarmutku skuge, od Krysta oznameny: w němž se swět s swymi raduge, twůg pak lid gest ztruchleny: neb swět nam bezpraw činj, a tjm, že Bohu skauži, mnj, o smikůg se nad nami.

3. Mor, hkad, walka, křik, pálenj wzkost, strach gest se wssech stran: Ty, ty, tresces nassi zemi, gako spraweddiwy Pán. Přemnohých hřichům pachanj spůsobika nam wyhnánj: ach smikůg se nad nami!

4. Nad to y w tom čase boge, dusse musy trpěti: swědomj nemá pokoge, ani odpočinuti. Někud w hrozném rozwodnénj, žiwotům bezpečno nenj, ty smikůg se nad nami.

5. Čim dal, množj se saužénj, den odedne wždy wjce: že (byk možné byko) wěrnj swedljby se snadnicce. Widauc mnohých odstaupenj, a rozuměm se křenj; smikůg se ty nad nami.

6. Trpěliwost nasse hyne, a nadége přestáwá; rozum namista, což mine, a wjru pohrdáwá, když nenj bjd wmenssenj, odkudž gde srdce sewřenj, o smikůg se nad nami.

7. Ale což gest to, což nynj chce se nam těžko zdati? Byk trwako do skončenj, w smrtik musy přestati: wjc boli dusse trapenj: co pak wěčné zatracenj? o smikůg se nad nami!

8. Tys swé wěrné na swých rukau wyryk, dřjwé nez swět byk, znamenaw pečetj gistau; cožbys se w smkauwé měnik? Ty žcitas nasse kwilenj, a obliuges vpénj, o smikůg se nad nami.

9. Otče! twé gest nam přirčenj zgisstěné krwj Krysta: tys

kyś sprawedljw bez proměny, a twa prawda geſt giſta. Ač dopaussťiš zarmaucenj, wſſak twé laſky konce nenj, o ſmikůg ſe nad nami.

10. Tenť syc geſt zarmaucenj cyl, genž nam hřichy zpomina: za néž wſſak gſy ty oblibil zaſkuhu ſwého Syna, a geho pro nas zmařenj, w přeohawném vmučenj, o ſmikůg ſe nad nami.

11. Že ſe ſmikugeš giſtě geſt, gen nedeg nam zauſſati; a nedopausſtěg pro ſwau čeſt, čehož nelze ſnaſſeti. Pomoz nam, neb gſme zemdleni, a včiň přitrž ſauženj; ſmikůg ſe giž nad nami.

12. Zachoweg nas předewſſjm zkym, odpuſt nekagicnoſti: a žed nas ſwatým Duchem ſwým, přideg ſyły k ſtalosti. Budiž s nami v wěženj, wed nas co Petra k želenj, a ſmikůg ſe nad nami.

13. Twář geſt ta moc, laſka twá geſt, že mý w wjře trwáme: Přiſporůžž gj nam pro ſwau čeſt, ať w prawdě ſetrwáme. Swatoſti w ſwém narjzenj chowag do ſwěta skončenj, a ſmikůg ſe nad nami.

14. Skrocůg rozum, ať na twůg čas ſpůrně ſe nedobywá: w kterým nam chceš pomocy zas, ať pomoc twá prodljwá. wſſak twá ſwata zaſlibenj berau giſtě doplněnj, giž ſmikůg ſe nad nami.

(1552.) Not. 157. a.

Ach časowě přežalostnj na nás ſe zwalili; Gichž připadko welké množſtwj, a nás obkljčili: Bjda bjdu porážj, a wſſak ne každ toho ſobě wážj:,:

2. Aly powſtaňme a nehřeſſme, wſſecko ſe nahradj: Pewná geſt řeč Hoſpodina, neb ſám Kryſtus prawj. Budemeli pobožnj, wſſecko nám nahradj ſám Pán Bůh mocný:,:

3. Nic od nás newyhledáwá, než prawě pokánj: Tenť bude blahoſkawený, kdo lituge hřjchy. Má wjru w Kryſta Pána, neb on geſt w potřebě giſtá obrana:,:

4. Ty gſy ó Gežjſſi Kryſte nás ten paſtýř dobrý: Ty račiž nás bludné owce, co na ſwém ramenj Přinesť do ſtáda twého, ať nic nemá wlk dábél do žádného.

5. Ey wſtáwáme, miký Páne, s marnotratným Sýnem: měg litoſt nad pokornými, deg ſwé ſmikowánj. Přigmiž nás za ſwé Syny, přiſpoř nám wjry, a deg žiwot wěčný:,: Amen.

(1553.) Not. 27.

Bůh pro nášſe zkoſti, gſa wzbuzen w prchliwoſti, nemjnj ſe wjc djwati, ale pokutowati.

2. Zdaliž newidjme, a včhem neſkyſſjme, co ſe na nás giž ze wſſech ſtran wwaluge těžkých ran.

3. Mor, hlad, hrozné boge, to mezy námi troge, wſtawičně panuge,

panuge nad námi, konečně žertu nenj.

4. Kdež ta snadná léta, giž gestiť po nich weta, rychle co woda pominuwſy pryč, nenawrátiť se k nám wjc.

5. Nej předce hřessjme, ani se nelepssjme, w neprawostech se kochámě, Boha se nebogjme.

6. Nač gest nařkati? komu winu dáwati budeme, nej sobě sami, pro násse mrzké činy.

7. Zſkoſmej staré činy, přigměme žiwot giný, sslechetné mrawy a swaté ctnosti, stud, káſku, s wyčimnosti.

8. Bůh se skonj zase, po tomto smutném čase, zbawiť nás pokut y wssech neřestj, přiwede do radosti. Amen.

(1554.) Not. 40. d.

Obrotiwſy stwořiteli, wsseho zkého zbawiteli, skyš pro swé mikosrdenstwj, nás w tomto nebezpečenstwj.

2. Když wálka, mor, a drahota strassj nás, y giná pssota, až se newjme kam djti, a neb co před sebe wzyti.

3. Přigmiž ty nás w swau ochranu, a odwrať od nás turánu, hrneme se k twé prawicy, gako kuřátka k slepicy.

4. Ochraň nás pod křjdly swými, před těmito wěcmi zkými, tys Otec nás, my djtky twé, neodgjmeg nám káſky swé.

5. Zachoweg nás w dobrém zdrawj, ať každý z nás tebe sláwi: utwrď w zemi nássi pokog, a přetrhni wsseliký bog.

6. Zdrżug nás w wjře prawé, ochoweg pocty neprawé, požehneg též prácem nássim, darůg nás chlébem wezdegssjm.

7. Pro Gežisse Krysta Pána, kterýž gest násse obrana, wslyssiž nasse modlenj, a buď s námi do skončenj, Amen.

(1555.) Not. 216.

Wzkrsnay Boże můg, k tobě gá wołám slauha twůg, w tento čas zarmaucený, bjd, wzkosti plny, o rač mne wslyssseti, chraniti, před walkau a smrti.

2. K tobě ga se utikám, w tobě sylnau naděgi mám, we wssem mém zarmaucenj, tys mé potěssenj: o prosym, ohledniž se, ať zase duch můg občerstwj se,

3. Wwaliks, Boże, na nas, pro hřjchy nasse w tento čas walku, mor, mnohé bjdy, chtě trestati tudy nassi způru, bezbožnost, pychu, zkost, tobě neposſlussnost.

4. Laskawě nakloň s nami, drž prawicy swau nad nami, netresey w prchliwosti, nas pro nassé zkosti: ale w swém slitowánj, nad nami smikůg se hřjssnymi.

5. Ssanůg stworenj swého, krwj drahau kaupeného, Syna twého Gežisse; o přispěg tjm spisse: a zastań matě stadce, w swé

swé kasce, spomoz nam w té častce.

6. Zachoweg walky, moru, pro bolestnau smrt Krystowu; na dussi y na těle chraň nas, miky Páne: popřeg času k pokánj, k poznánj, z hřichy se wyznánj.

7. Wkrok se w hněwiwosti, odpustě nam násse zkosti; gimiž gsme tě hněwali, hodně zaskaužili toho trestánj twého, časného; zachoweg wěčného.

8. Račiž to včiniti, ať tebe můžeme ctiti, nyni zde w smrtedlnosti, potom wěčnosti: budiž od nas weleben, cten, slawen, až na wěky, Amen.

(1556.) Not. 29.

PAne Boże, smikůg se, o Kryste! smikůg se: wskys nás, miky Páne, wskys a smikůg se.

2. Otče Boże nebeský, smikůg se nad námi: Swěta wykupiteli, smikůg se nad námi.

3. O Boże Duchu swatý! smikůg se nad námi; Swatá Trogice, Boże, nad námi smikůg se.

4. Budiž nám mikostiwý, odpustiž nám, Páne, a wssechněm ljtostiwý, wyswobod nás, Páne.

5. Od hřichu wselikého, a bludu každého, y ode wsseho zkého wyswobod nás, Páne.

6. Od wkladů bábelských račnás wyprostiti, od zké a nenadálé smrti zachowati.

7. Od moru y od hladu, od bauře a mordu, od válek a rozbroge zachoweg nás, Páne.

8. Od wssj ossemetnosti, a od hromobitj, y od té wěčné smrti rač nás zachowati.

9. Skrze twého tagemstwj swatého wtělenj, a pro twé narozenj, ať gsme wslyssénj.

10. Pro křest, půst, pokussenj, a pot twůg krwawý, křj, smrt, twé wmučenj, také pochowánj.

11. Pro twé slawné wzkřjssenj, na nebe wstaupenj, a pro Ducha zeslánj, slys násse wolánj.

12. W každém času nesstěsti, též nasseho stěsti, y w tu hodinu smrti rač nás wslyssseti.

13. My k tobě teď nehodnj wokáme hřjssnjcy, o rač nás wslyssseti, Páne mikostiwý.

14. Račiž cyrkew swau swatau, obecnau, křestanskau, mocně sám zprawowati, y opatrowati.

15. Biskupy, k tomu wssecky paliýře cyrkewnj choweg w zdrawém včenj, w swatém obcowánj.

16. Sekty y také roty račiž wypléniti, y každá pohorssenj z cyrkwe twé wynjti.

17. Bludné, k tomu swedené, od prawdy zgewené, zase račiž přiwésti, w swau cyrkew wwésti.

18. A bábka satanásse, kteryž wsse zké pásse, sám račiž pod nohami potřti nassimi.

19. Wěrné rač sám dělnjky na žeň swau poslati, a slowu twému zrůsti w poslucháczích dati.

20. Padlých rač pozdwihnauti, stogicých sylniti: Těch, kdož gsau zarmauceni, budiž potěssenj.

21. Cýsaře křesťanského, Krále a knjžata zdržug w lásce, w swornosti, welebnost twá swatá.

22. Domácý wrchnost nássi, o Páne negwyššj! račiž opatrowati, a sám zprawowati.

23. Wěadu obce této, zprawcům lidu twého, y z nás také každého ostřjheg od zlého.

24. Snášsegjcých trápenj budiž potěssenjm, postawených w wězenj buď wyswobozenjm.

25. Manželek wssech těhotných spomocnjkem budiž, ku porodu sšastnému degž gim pomoc hognau.

26. Lékařem buď nemocných, y wssechněch ztrápených, ochráncem nemkuwňátek, y wssech makých djtek.

27. Wdowy, sporu syrotky rač opatrowati: Ponéwadžs otcem gegich, budiž obhágcem gich.

28. Zagatě rač přiwésti zase do gich wkasti, od Turka nepřjtele, násse bližnj mikě.

29. Nassjm wssem nepřátelům, také protiwnjkům winy rač odpustiti, k lásce ge přiwésti.

30. Hognė zemė vrody rač ty sám nám dáti, a ge od porussenj zlého zachowati.

31. Račiž se nade wssemi smilowati lidmi, a nás nehodné slauhy wslyssetj wssecky.

32. O Kryste, Synu Božj! smilůg se nad námi, genž hřjchy swěta zsnjmáš, prosýme, wslyš nás.

33. Genž z swěta zsnjmáš hřjchy, smilůg se nad námi, beránku Božj swatý, rač nám pokog dáti, Amen.

(1557.) Not. 1.

Litánye na modlitbu Páně.

OTče nás nebeský, tebeť wzýwáme twé djtky.

Páne negmocnégssj, nakloň k nám swé swaté vssi.

Boże mikosrdný, smilůg se nad námi.

Poswěť se twé swaté gméno, sširoce schwáleno:

Degž, ať w prawé známosti a pobožnosti gméno twé ctjme:

Ne nálezky bludně:

Přigdiž k nám králowstwj twé, kterežto gest wěčné:

Deg, ať Duch twůg nás (vdy cyrkewnj) zprawůge, a k dobrému wede:

Děg se twá swatá wůle na zemi: Gako y na nebi:

Deg, ať twau wůli wykonáwagjc, tobě se ljbjme, gak Angelé w nebi: Tak lidé na zemi:

Pro Gezu Krysta, Syna twého, wslyssiž nás, Páne.

Deg nám dnes chléb náš wezdegssj, žiwotu potřebný:

Deg dobré zprawce, pokog, zdra-

zdrawj, a w powołánj prospěch, a což vznáwáš sám býti potřebné nám:
Odpuſt nám winy nášſe: Gakž bližnim činjme:
Deg nám, pokánj činjcým, w miłosrdenſtwj tě následowati: Winnjkům odpauſſtěti:
Newwodiž w pokuſſonj nás padłé ſtwořenj:
Nedopauſſtěg nám wpádati, budto w zgewnė, budto w ljbezných wěcech ſkrytė nebezpečenſtwj, zde w płačtiwém wdolj:
Zbawiž nás od złého; zwłáſſť duſſi ſkodného:
Pro Gezu Krzſta Syna ꝛc.
Neb twė geſt, Pane, králowſtwj, moc, takė ſłáwa, až na wěky wěkú, Amen.
Wyſwobod nás od hřichú, ſmrti, dábła, a ze wſſech bjd žiwota toho: Přiwed do wěčného: Neb twé geſt, Pane, králowſtwj, moc, takė ſłáwa, až na wěky wěkú, Amen.
O wěčný Boże! wſłyſſiž toto nášſe modlenj, a bud nám přjtomný: Neb twė geſt, Pane, králowſtwj, moc, takė ſłáwá, až na wěky wěkú, Amen.

(1558.) Not. 61. a.

SDwrat ó Boże hněw swúg přjſný od nás, metku krwawau odkož, a ſkłoň ſe zas, nepłat nám wedle ſwé ſprawedliwoſti, a nášſich złoſti.

2. Budeſſli chtjti pokutu wźſť, zaſłauženau, kdo bude mocy ſneſti? geſſtoť ſe třeſau y zemė y nebe, bogjc ſe tebe.

3. Odpuſt nám hřiſſným, pro ſwá ſlitowánj, miłoſť twá nechť nás proti prawu bránj, twúgť geſt obyčeg dobře zkým činiti, ten wždy rač miti.

4. Proč ſe na čerwy, z zemė poſſłé, hněwáš, tworce weliký, wſſeho ſwéta, y nás? co gſme, než złé kwaſnice, ſłn, prach, błáto? ó pomniž na to!

5. Hřich nás dědičný we wſſem zohawuge, těło, mdłau myſl k pádu podtrhuge: Na to prohlédni miłoſtiwau twářj, dobrý lékáři.

6. Degž ať kříž Páně, koruna trnowá, hřebowé, bjč, kopj, y ſmrt ohawná, mjr činj, gſauc proſtřed twé prchliwoſti, a nášſich złoſtj.

7. Nechť negſme darmo od tebe ſtwořeni, Kryſtem kaupenj, Duchem poſwěcenj: Nýbrž ať ſmýwá hřich nás, poſſłá z boku Páně krew s wodau.

8. To aby nám wſſem proſýcým ſe ſtało, ač negſauc hodni, proſýme nemálo, Bůh deg, nadewſſjm wždycky panugjcý, geden w Trogicy.

(1559.) Not. 163. b.

SDwrat od nás Boże wěčný, wſſelikė hodnė treſtánj, kterė ſme hřichy naſſjmi zaſłauzili mrzutými; Chraň bo-

ge, času drahého, moru, ohně sskodliwého.

2. Smikůg se nad dětmi twými, mikost twau hledagicými, neb gessli w twé sprawedlnosti, a nässi zaskaužikosti, budeš plakti, tehdy žádný z nás před tebau neostogj.

3. O Páne pro swau dobrotu, wzdal od nás bjdu, wssj pssotu; prokaž za kázeň twau mikost, proměň hněw w swatau wpřjmnost, s mikostj twau zůstaň s námi, gakž Otec dobrý s djtkámi.

4. Zdržůgž nás w té smrtedlnosti, w naděgi, w kásce, w swattosti, w sauženj deg trpěliwost, w wjře stálost, w skowu známost, bychom rádi s ochotnostj wsse snässeli z twé mikosti.

5. Ach proč se tak na nás hněwaš, čerwjčky swé, o Bože náš, kterj nic negsme giného, gen blátо z prachu zemského, gakžto twogi welebnosti známé gsau nässe křehkosti.

6. Hřjch nás přjliš potkaćuge, swět zrádný k němu wzbuzuge: též diábel swau wssj chytrosti, chce wssech swést do swé propasti: Zprosť nás Otče wssého zlého, dussi, těku sskodliwého.

7. Pomni na hořkau smrt twého Syna gednorozeného, pohleď na geho pět drahých ran, hrozně wkrwawených, kterézto pro nás podstaupil, proto, aby nás wykaupil,

8. Z wězenj toho těžkého, trápenj nekonečného, které sme w wěčné žalosti měli snässet na wěčnosti; nez skrz zaskaužen geho, zbawen gsme toho zlého.

9. Drž nad námi ruku pewnau, požehnag města s kraginau, nechť skowo twé w ni na wěky průchod má, zruš zlé praktyky: Popřeg sstastliwau hodinku, potom deg bydleť w twém stánku.

(1560.) Not. 29. c.

Gak hrozná trápenj přissla na Křestany, zrady, falsse, mordowé, y pálenj, wsseckа zarmaucenj.

2. Neb lidé přestupugj Božj přikázanj, protož na ně wssecko zlé přisslo a gde, gemuž konce nenj.

3. Nechtj tomu wěřjti, co Bůh lidem mluwj, budeteli plniti přikázanj, dám wám požehnánj. 5. Mogž. 27. a 28.

4. Dám dešť, časy pohodlné, země dá wrodu, dřjwi bude w hognosti, y owoce wydáť twá sstěpnice.

5. Žeň, mlatba bude hognā, y wjna zbjránj postjhnuť rozsywánj, a w sytosti chléb swůg budeš gjsti.

6. Y budete bydleti bez strachu na zemi, dámť pokog w zemi wássi, a budete spati w mém pokogi.

7. Nepřestrassj wás žádný, odegmu wssecko zlé, padnauť ne-

nepřátelé wáſſj před wámi, nemagjc obrany.

8. Deſet gich ſlo zažene, a ſto deſet tiſyc: přigdau k zahanbenj giſtě, a w bogi žádný neoſtogj.

9. Rozmnožjm wás na zemi, budu wám za Boha, wy mi za lid budete, a gá s wámi přebýwati budu.

10. Pakli má přikázanj budete ruſſiti, a má vſtanowenj zamjtati, toto wám včinim:

11. Poſſli na wás hlad, ſucho, země bez vrody, darmo ſýti budete, neb to wſſecko nepřátelé ſnědj.

12. Stromowé neponeſau owotce hogného, tráwa růſti nebude, a tak na wás mnoho zlého přigde.

13. Gá ſe od wás odwrátjm, dám wás nepřátelům, y budete poddánj těm kterjž wás w nenáwiſti magj.

14. Budete vtjkati, ano wás nehonj, kam ſe koli obratjte, wſſudy wás nalezne trápenj.

15. Vtečeteli do měſt, tam ſe neſchowáte, morem, hladem, ztrápjm wás, y wſſj bjdau, potom to shledáte.

16. Měſta wáſſe pokazým, w puſtiny obrátjm, dám wás mezy narody w zemi cyzý, kdež ljtoſti nenj.

17. Pakli kterej zůſtanau, tiť ſe báti budau, gſauc na myſli zmameni, y nebudau wědět co gſau ſami.

18. Přeſtraſſj ge chřeſt liſtu, prſſicý od ſtromu, že vtikati budan, co před mečem, množſtwj nepřátelů.

19. Potom nenecháteli hřjchů neprawoſti, ſedmkráte wjc přidám, k těm to ránám, to prawj Pán Bůh ſám.

20. Chcemli pomſty vgjti, a mikoſť nagiti, od hřjchů ſe odwrátjc, dobře činme, a w tom ſetrwegme.

21. Hledjc Pána krotiti, gegž ſme rozhněwali, s nim ſe zaſe smjřiti, obdržeti geho ſmikowánj.

22. Widauc že hněw swůg wylik, gegžto vkazuge, ſkrze Turky vkrutně, ty pohany, nás welmi zſužuge.

23. Kterěž teď giž proti nám wzbudil welmi ſylně; by pýchu náſſi ſkrotil, a zahladil sobě nepoddáné.

24. Neb když ruku wztahowal, nedbali ſme na to, že ſe chce ſmikowati, oznamowal, giž pomněme na to.

25. Když wokal nechtěli ſme nigakž ſlyſſeť geho, to brzo vhljdáme, takě zwjme, což nám přigde zlého.

26. Rukau swých pozdwjhati budem k němu chtjti, ano giž pozdě bude, a nebude možné obdržeti.

27. Wokánj nevſlyſſj naſſeho ſmutného, aniž vſſj nachýlj k proſbám náſſim, prawá geſt řeč geho.

28. Dokudž gesstě čas máme, pokořme se gemu, neboť gest dobrotiwý, mikostiwý, wokegmež giž k němu.

29. Dáť nám k tomu pomoc swau, ten kterýž přikázak, genom hledme prosyti, srdcem celým, aby nás wyslychak.

30 Rkauc, pohled miký Páne, pohled a smilug se, odpustě hřichy násse, deg pokánj, potom žiwot wěčný.

(1561.) Not. 2. b.

Litanya z polské překožená.

SMilug se Boże, smilug nad námi, laska twá wěčná zustáweg s námi.

2. Smilug se, smilůa Páne Gežissi: smilug prosýme Duchu negswětssi.

3. O swatý, swatý, swatý nás Páne, w tobě sámém my daufánj máme.

4. Boże w Trogicy wěčné gediný, buď mikostiw nám, shlaď násse winy.

5. Wchoweg nás wssech hřichů y zkostj, střež od satanské hrozné chytrosti.

6. Od moru, hladu, roztržek, wogny, zachoweg Páne, deg čas pokogný.

7. Od ohně, hromu, powětrj, sskody, zachoweg každé smutné přihody.

8. Wchoweg smrti nás nenadálé / wchoweg střeky prudké a náhlé.

9. Owssem pak wěčné wchoweg smrti, zkažené deg nám odsud wyjti.

10. Wčiň to pro swé s námi spogenj, diwné tagemstwj swého wtělenj.

11. Pro práce swé zde pro nás konané, posylug k dobrým nás pracem Páne.

12. Pro swé wkrutné na křjži muky, litug nassich bjd, wem do swé ruky.

13. Pro swau hořkau smrt, y drahé rány, neopaussteg nás, hag na wsse strany.

14. Pro swé radostné z mrtwých powstánj, deg nám mrtwosti hřichů přestánj.

15. Pro přeslawné swé wstaupenj w nebe, po sobě táhni žiwota chlebe.

16. A pro sessláni Ducha swatého, rozmnožug swaté w nás dary geho.

17. We wssem což s námi w swětě se děge, buď o Gežissi násse náděge.

18. Swé miké cyrkwe Páne rač bránit, od wssech nepřátel mocné ochránit.

19. Wykořeň hřichy, zhorssenj, bludy, twá aby slawa rozkwětla wssudy.

20. Wyssli dělnjky hodné na swau žeň, nágemnjký pak marné wypud wen.

21. Lid Křesťanský swůg naplň Duchem swým, ať se pobožně stkwj žiwotem ctným.

22. Rozmnož w nich lásku y wjru

wjru žiwau, w nadĕgi stálost způsob prawdiwau.

23. Rač Páne wrchnost nassj zprawowat, nás pod nj w řádu, w pokogi chowat.

24. Lid pak obecný řeď swatau bázni, at stogj wssickni w řádu a kázni.

25. Wdowy, syrotky, wězně tesklliwě, skonáwagicý těs mi-kostliwě.

26. Wssickni kteřjž tě Páne wzýwagj, at spomocnjka tebe wyznagj.

27. Požehneg zemi, at wrody swé hogne wydáwá nám z sstědroty twé.

28. Vstyš nás Boże, k tobĕ wokáme; at, že nassjm gsy Otcem, poznáme.

29. Beránku Božj Páne Gežissi, orodug za nás, swau mikau řjssi.

30. Duchu přeswatý vtěssitěli, zámutky násse obrat w wesselj.

31. Smilug se Boże trůg a gediný, mikostiw bud nám, sykad násse winy.

(1562.) Not. 196.

WElký Boże, w mocy, a hogný w mikosti, což chces cekau zemi zkazyt w prchliwosti? snadby gesstě dobřj byli, genžby wůli twau činili, pro ty rač odpustjti, dlé skutků neplatiti.

2. Welký Boże w slawě, odstup to od tebe, aby s bezbožnými zahkadil pobožně, snadby se do padesáti pobožných mohlo shledati, pro ty rač odpustiti, dlé skutků neplatiti.

3. Welký Boże w radě, nechť wzegde twá mikost, a w ni rač zadrzet swau přjsnau spráwedlnost, snadby se pět čtyřideeti pobožných mohlo nagjti, pro ty rač odpustiti, dlé skutků neplatiti.

4. Welký Boże w sýle, wiz zemi sauženau, a zdrž od trestánj ruku swau wztaženau, snadby se do čtyřideeti, pobožných mohlo nagjti, pro ty rač odpustiti, dlé skutků neplatiti.

5. Welký Boże, w zprawě, deg se obkomiti, a pokornau prosbu w hněwě obkrotiti, snadby se gesstě třideeti pobožných mohlo nagjti, pro ty rač odpustiti, dlé skutků neplatiti.

6. Welký Boże w kásce, slyš toto wokánj, na trůnu wysokém, y truchliwě kkánj, snadby se gesstě dwadceti pobožných mohlo nagjti, pro ty rač odpustiti, dlé skutků neplatiti.

7. Welký Boże, w skutcých, wiz gak bjdná země, od tebe mikosti žáda ponjžené! snadby se do těch deshti, pobožných mohlo nagjti, pro ty rač odpustiti, dlé skutků neplatiti.

8. Welký Boże w chwále, smilug se nad námi, a odwrat swůg přjsný hněw od nás s pomstami, snadby mohly make djtky, wůli twau swatau činiti,

pro ty rač odpuſtiti, dlé ſkutkú nepkatiti.

9. Welký Boże, w prawdě, kdyż żádný nepkatj před tebau, gen twúg Syn, genż hnéw twúg odwratik: ach wzhlédniż na geho rány, muky, vzkoſt, nařkánj, proň rač nam odpuſtiti, dlé ſkutkú nepkatiti, Amen.

(1563.) Not. 54. c.

Skáme ſe k ſwým Boże neprawoſtem, kterėż nam pomohky k témto tėżkoſtém: ay mnohat zſau naſſe odwracenj, ſwėdėj proti nam naſſe prohřeſſenj.

2. O nadėge narodu naſſeho, wyſwoboditeli z vzkoſti geho, proč ſe k nam tak twrdė vkazugeš, że nas z téch tėżkoſti newytrhugeš.

3. Vkazugeš ſe gako přichozy, kteryż, aby přečkał noc, k nam přichażý, proč ſe dėłáš gako vſtaky muż, kteryż nas wjc wyſwobodit nemúż.

4. Wſſaks ty w proſtřed nas Boże bywak, a gmeno ſwé w naſſem narodu miwak, neopauſſtėgż, o neopauſſtėgż nas, w tento tak zarmauceny a bjdny čas.

5. Zdaliż nas giż do konce zamitáš? a s wyſwobozenjm k nam nezawjtaš: zdaliż duſſe twá oſſkliwj ſobė zſaużenau cyrkew ſmutnau w této dobė?

6. Proč nas bigeš, a proč nas opauſſtjš? Proč ſe od nas bjdnych tak dkauho kaučiš? čekameli ſwatėho pokoge, zapletáme ſe w wėtſſj ſwėta boge.

7. Znameł ſe k tomu, że ſme hřeſſili, a tobė ſe wżdycky w tom protiwili: pro gmeno ſwė nepohrdeg nami, ale ſmilúg ſe, ſmilúg ſe nad nami.

8. Zdaż nam můże kdo ſpomocy z lidi, z tohoto ſaużenj a z mnohė bjdy? ty gſy ſpomocnik naš, ty ſpaſyš nas, na tebeł my čekame w přitomny čas, Amen.

2. W čas Sucha.

(1564.) Not. 76. b.

Wże Abrahamúw, Králi Páne pánúw, mył proſýme tebe, deg nám roſu s nebe Páne Boże náš.

2. Wſkyš bkaſy náſſe, gako Eliáſſe, kterėhoż kdyż vſkyſſek, y hned dėſſt s nebe prſſek, Páne Boże náš.

3. Mył k tobė wokáme, tebe wżdy żádáme, račiż nás vſkyſſeti, tichý dėſſt s nebe dáti, Páne Boże náš.

4. Genż ſwkażugeš hory, s oblakú ſwých s húry, napogiż náſſi zemi, neb ona welmi żiżnj, Páne Boże náš.

5. Račiż dáti plodnoſt bychom

chom měli žiwnost z nj w čassu nedostatku, wytrhna nás zármutku, Pane Boże náš.

6. Tak desstém swkazená gsauc země žijznjwá, wydá tráwu dobytku, nám y k gegich požitku; Pane Boze náš.

7. K služebnosti lidské, z mikosti twé božské, bylinu rač wywésti skrze dešt, ať můž rusti, Pane Boze náš.

8. Degž ať země chléb dá, by nebyka bjda, nám giž zemdleným lidem, a poražením hladem, Pane Boze náš.

9. Smikůg se prosýme, neb tobě wěrjme, že wssecko včinjš to, pro Krysta Syna twého, Pane Boze náš.

10. Nuž my wssickni spoku, gsauce w Bozjm domu, prosme geho mikosti, ať nám dá dešt z wysosti, Pane Boze náš.

(1565.) Mok. 208. d.

Gak. Leto dowile této.

WOže od wěčnosti, nestihlýš w maudrosti, kterauž wssecko zprawugeš, y časy rozměruges, dáwage zymy y horka, wssek činj twá mocná ruka, opatruge člowéka:

2. O gaká pokuta na nás nynj přissla, kterak země wyprahlá, trawička sotwa wzessla, semenka polnj, zahradnj, w zrůstu prospěchu nemagj, swkažénj potřebugj.

3. Bylina na zemi wzaka wmenssenj, kwjtj krásu ztratiko, že giž tak slicné nenj, potok wyschnul y studnice, žito sswatné y pssenice, giž nemůž růsti wjce.

4. Howadká domácý, y zwjřátka polnj, y wsseliký živočjch, giž sobě negsau wolnj, neb giž pastwy máko magj, po wodě sobě stýskagj, sem y tam se taukagj.

5. Ptactwo wsslechtiké létage z wysoka, na zemi dokú padá, a přewelmi těžce ká, člowék na cestě wstáwá, žijznj, mdlobau trápen býwa, diw dusse w něm zůstáwá.

6. O Boże gediný, mějž ljtost nad námi, a w těch pokutách nynj nakož otcowsky s námi, včiniž bjdy zprossténj, dada zemi rozwkazenj, přiwed wsse k obéerstwenj.

(1566.) Mok. 40. d.

WOže wěčný, sám pro sebe, wyleg, wyleg, rosu z nebe, nechť prssj na zem wyprahlau, včiň gj k vrodě zprawnau.

2. Tučnost, genž ma původ z tebe, (wyleg, wyleg, rosu z nebe,) ať průchod swúg má wolnégssj, k nássi potřebě wezdegssj.

3. Sljbiks, zač chcem prosyk tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) že dáti chceš z smé mikosti, splň ten sljb nynj z wysosti.

4. Eliáš když prosyk tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) prssek dešt y hned w hognosti, k užitečné potřebnosti.

5. Nechť y my gsme milj tobě, (wyleg, wyleg, rosu z nebe,) skrz mile nášse tauženj, pro Krystowo zaskaužení.

6. Magjce žiwnosť od tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) ať gméno twé slawné ctjme, s wděčnosti djky činjme.

7. Přiznegž se k nám w smutné době, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) ať se bezbožnj zastydj, z toho, že skutky twé widj.

8. Wčiň to pro sprawedliwé,* (wyleg, wyleg rosu z nebe,) gakžs se někdy ohlassowal, kdyžs zkych pro dobré sslanowal.

*1 Mog. 18, 25.

9. Půgdeť z toho chwála tobě, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) Otče, Synu, Duchu swatý, Boże důstogné podstaty.

10. Amen wěrnj spoku rceme, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) buď milostiw swému lidu, segmi z něho wěčnau bjdu.

(1567.) Not. 40. d.

Wože wěčný stwořiteli, wssech wěcý opatřiteli, na tebeť wssecko stworenj žadostiwé čeká nynj.

2. Cyrkew lidu zwoleného, wssecken obor swěta toho, zwěř polnj, ptactwo nebeské, trawa, obiljčko zemské.

3. Rač Páne wssemu žehnati, sstědrau ruku odwjrati, neb bez twého požehnánj gest daremné kwaltowánj.

4. Wrody polnj, zahradnj, zawlažug swými rosami, nechť nenj nebe měděnné, twým hněwem zapečetěné.

5. O slitugž se nad lidem swým, w nauzy mnohé postaweným, y nad každým živým plodem, strápeným zjžnj a hladem.

6. Dáweg nám pokog obogj, zehneg pokrmu, nápogi, y budem tebe chwáliti, wděčně wssickni welebiti,

7. Welicý y také malj, zpiwati tobě nás Králi, řkauce, swatý, swatý, swatý, Pán Bůh nás wěčně podstaty.

(1568.) Not. 30. a.

Boże Abrahamů, y wssech wssudy národů, tě djtky twe wzywáme, s důwěrnosti žádáme.

2. Rač rosu z nebe dáti, nám tichý děsst poskati, neb země násse zjžni, obilé y osenj.

3. Ginė wssecky vrody, když nemagj pohody, z wlahy děsstě teplého, nedogdau zrostu swého.

4. My skrze to hynauti, musýme bjdu mjti, také s nassim dobytkem, wsseligakým nábytkem.

5. O vslyš hlasy násse, tak gako Eliásse, kterehož kdyžs vslyssel, y hned děsst z nebe prssel.

6. O gistě též gsy mocy, Boże nás wssemohaucý, gakž ráčjs poručiti, hned musý děsst prsseti.

7. A protož mý wolame, po-

njżenè żádáme, račiż nás wskysseti, tichý dèsst z nebe dáti.

8. Aby zemè żżniwá, gsauc dèsstèm zapogena, daka nám y dobytku, wssecky wěcy k požitku.

9. O rač se smilowati, modlitby wskysseti, národu křestanskèho, lidu twého wěrnèho.

10. A zpusť giż rosu z nebe, opět prosýme tebe, aniż tkaucy přestanem, aż pomocy dostanem.

11. Pro Krysta Syna swého, spasytele nasšeho, buď nám mikostiw wżdycky, Am. Bože welikỳ.

(1569.) Not. 40. d.

O Páne, wssecko stwořenj k tobě má swè gistè żènj: Prosýme z srdce prawèho, degż nám dèsstè potřebnèho.

2. Wkádnes zemj y nebesy, kdyż ty kážeš, dagj rossy: Prosýme z srdce ꝛc.

3. Teď gsy zamknuł krásnè nebe, że sme rozhněwali tebe: Prosýme z srdce ꝛc.

4. Pro hřichy nás skussnè tresceš, a nám dèsstè dáti nechceš: Prosýme z srdce ꝛc.

5. Że gsme hřissnj, wyznáwáme, a na mikost se dáwáme: Prosýme z srdce ꝛc.

6. Wkaż Páne swau dobrotu, a oddal od nás suchotu: Prosýme z srdce ꝛc.

7. Ať obilj newyhořj, ó nebeskỳ Hospodáři: Prosýme z srdce ꝛc.

8. Skrop swau rosau nášse pole, luky, hory, setj, role: Prosýme z srdce ꝛc.

9. Degż lidskèmu pokolenj, y howádkům požiwenj: Prosýme z srdce ꝛc.

10. Wskyš nynj prosby nášse, gako někdy Eliášse: Prosýme z srdce ꝛc.

11. On kdyż wraucně wzýwał tebe, hned spadł dèsst doku z nebe: Prosýme ꝛc.

12. Téż y my s tau důwěrnosti, Boże, twè swatè mikosti Prosýme z srdce prawèho, degż nám dèsstè potřebnèho.

(1570.) Not. 6.

Smilůg se nad námi Páne Gezu Kryste.

Ať nám dessť dáti, y Otce orodowati, ať nás neráči suchem trestati.

2. Wssak wżdy z kášky swè dáwá dessť na sprawedliwè, a nobrż y na nesprawedliwè.

3. O swkaż twář zemè, genż pro nášse hřichy hyne, otewřj ruku swau Hospodine.

4. Hned wygde dèsst wen, gakż ty Páne poručjš gen, z čehoż każdỳ z nás bude potěssen. Zpjwegmež Amen na to ꝛc.

(1571.) Not. 124.

Stwořiteli wěčnỳ, myť k tobě wokáme, ó smilůg se nad námi, pokorně tě żádame, nerač w hněwě swém trestati, rač pokuty odgjmati, swau ruku otwjrati!

2. Wzhlédniż na stwořenj přewelmi saużené, degż nám lèto

to pohodlné, a časy vtěssené, zaženа psotu y bjdu, potěš z kážky twého lidu, deg nám hognau vrodu.

3. Swlaž zemi z oblakůw rosau vtěssenau, ať wydáwá wzitek stworenj welmi mdkému, aby wjce nekačněko, žjžnj trápeno nebylo, žiwota neztratilo.

4. Také z swé mikosti deg nám pastwy dosti, obilé y zwjřátka, ať sau k nassj žiwnosti, k potřebě wjno, owoce, ať nám pochážý z winnice, též y woda z sludnice.

5. Zachowegž od wětru syného a hromu, ať nesškodj vrodám, ani nassemu domu, zaženiž kraupy na škálě, y powoden od nás wzdále, včiň to k swé cti chwálě.

6. Degž odčw poctiwý k žiwotu časnému, pokrm, napog, y zdrawj, lidu swému wěrnému, tak nás chowey w swé mikosti, Otče swatý swau maudrosti, wssak máš s to mocy dosti:

7. Včiniž to wssecko pro gmé-no Gežjsse, prosby nášse naplniž, též y Křestanské řjsse, ať z těžkých pokut powstanem, a s tebau wěčně zůstanem, degž to nás Králi, Amen.

(1572.) Rok. 40. d.

Wssemohaucý wěků Králi, sám brań nás před nepřátely, a zachowáweg těchto dnů, ohňů, hladu, meče, zagmů.

2. Rač dáti prawdě swobodu, pro spasenj swého lidu, poctám a služebám twým zwolnost, ať má přjtrž dábelská zkost.

3. Pokogeť twého žádáme, gehož od swěta nemáme, tenť gest, wnitř dobré swědomj, řád, spokečně mikowánj.

4. Buď zřegmě djko twě při nás, a potwrď geho w každý čas, w toběť naděgi skládáme, degž ať tě w nebi slawjme.

(1573.) Rok. 3. b.

W čas prodkauzených mrazů.

Laskawy Otče nás, popatř mile na nas, myť prosyme tebe, deg nam pomoc z nebe.

2. Od sněhu a mrazu, beře země skazu, hyne obilička, a wmdlewá wssecko.

3. Spomocy tomu my nemohauce sami, srdečně wokame, a tebe žádáme.

4. Rozkaž swému slunci, horka swého mocy, aby zahřiwalo, zemi retowalo.

5. Rač snih skrze geho teplost z wsselikeho osenj sehnati, mraz pak rozpustiti.

6. By skrz prodkauzenj sněhů na osenj nestala se škoda, a zahubna bjda.

7. Mrazy obwratiti rač a obměkčiti, genž wěcem zahradnjm škodj, an y polnjm.

8. Když ge swau přikrostj kazy, a prudkostj, wzkasšť když wšlechtile kwětau a spanile.

9. Ty sam mocně sněhem wkadnes, take mrazem, na roz-

kaz

kaz twůg přigde, na rozkaz odegde.

10. To včiň z mikosti, w Krystowé hodnosti: za tot se modlime, nebť se důwěřjme, Amen.

3. W čas mračen a wichřic strassliwých, y mnohého desstě.

(1574.) Not. 40. d.

Wože, wěčny stwořiteli, wssech wěcy Opatřiteli, na tebeť wssecko stwořenj žadostiwě čeka nynj.

2. Cyrkew lidu zwoleněho, wssecken obor swěta wsseho, zwěř polnj, ptactwo nebeské, trawa, obiličko zemské.

3. Nač Pane wssemu žehnati, sstědrau ruku otwirati: neb bez twého požehnánj gest daremné kwaltowánj.

4. Pro pole, kuky, vrody, zahradnj, giné přihody, přilissné desstě zastawůg, na sskodu gim prssek zbraňůg.

5. Osuš, desstj přilissnymi na skrze smočenau zemi, osuš gi skrze gasného teplost powětři mikého.

6. Tak se slitug nad lidem swým, w nauzy těžké postaweným, y nad nerozumným tworem, gemuž w pastwách zlé gest mokrem.

7. Zahřjweg zem swau teplosti skunečnau, žehneg wnitřnosti gegi, by nas zdržowala, y dobytky wychowala.

8. W potřebě této nynějssj, wyskyssiš modlitbu nassj: budeme tebe chwaliti, wděčně wssickuj welebiti.

9. Welicy také y mali, zpiwati tobě, nas Králi řkauce: swatý, swaty, swaty, Pán Bůh nás gsy až na wěky.

(1575.) Not. 40. d.

Gospodine wssemohaucý, w mocy twé gsau wssecky wěcy, nebe, země, déssť y skunce, nenjť giný gegich zprawce.

2. Stwořil sy wssecko k dobrému, Synům lidským, a ne k zlému, wssak pro hřjchům ohawnosti, mnoho nám skauzj k těžkosti.

3. Gakož gsy za času Noe, pro neposkussenstwj mnohé, ráčil wssecko potopiti, y hory wodau přikryti.

4. Ach, y nynjť smutné nebe, že sme rozhněwali tebe, swědectwj na nás wydáwá, když ostawičný déssť dáwá.

5. Ano to časté prssenj, co gest? gediné kwilenj, a pláč nebeské obkohy, na nássi zkost, a hřich mnohý?

6. Skunce w mračnu asauc den po dni, swědčí též, že gsme nehod-

nehodni, aby nám gasné swjtilko, vrody nášse zahřilo.

7. O smilúg se Boże wěčný, ó wyslyš křik náš srdečný, netrefey nás w hněwiwosti, déſstů a wod zbytečnosti.

8. Wzhlédni na duhu nebeſskau, pomni na onu řeč bożſkau, že chceš nám mikostiw býti, swěta wodau nehubiti.

9. Wzhlédni y na Syna swého, a na prohnaný bok geho, z néhož tekla woda a krew, aby tjm odwrátil twúg hněw.

10. O rač déſstě zaſtawiti, mokrau zemi oſuſſiti, a popřeg času gasného, Boże ſpaſenj naſſeho.

11. Wſſak w tobě swúg žiwot máme, hýbeme ſe y trwáme: Ano oči wſſech ſtworenj, k tobě téj magj swé zřenj.

12. Amen, Bůh náš smilugе ſe, twář geho k nám rozſwjtj ſe, na čej přigdau chwjle gasné, y vrody doſti krásné.

(1576.) Not. 1.

PAne Králi wſſech narodů, Boże ſylný Abrahamů, rač nám dáti {čas gasný / déſſt hogný} na wſſecky vrody na zemi, aby poznali wſſeckni lidé, kteréž ſy ſtworił k obrazu mikoſti swé, že gſo ty wſſemohaucý Bůh ſám, wſſech narodů, wſſeho swěta negwyſſſj Král a Pán: Hallelujah.

(1577.) Not. 6.

Smilúg ſe nad námi Páne Gezu Kryſte.

Ráſtaw déſstě zas, a rač nám dáti gasný čas, y Otce swého vrodůg za nás.

2. Genj ſkuney swému poraučj ſkaužik, y zkému, owſſem pak tém genž ſe kořj gemu.

3. Wſſak za dnů Noé, že nechceš ſkrz wody mnohé kazyti země, ſljbils nám wérně.

4. Rekni ſkowo gen, naſtanet tepký gasný den, z čehož každěj z nás bude potéſſen. Zpjwegmež Amen na to Pán ꝛc.

(1578.) Not. 6

Smilug ſe nad nami Páne Gezu Kryſte.

MAč gasno dati, rač giž deſſtě přetrhnauti, ſkuncem pak tepkym zem zahřiti.

2. Oſuš twář země, kteraž giž pro hřjchy byne, ſkyš nas wokagjcých, Hoſpodine.

3. Neb gſy Bůh a Pán, mage to wſſecko w mocy ſám: ty počaſy proſpéſſné dawaš nám.

4. Ty ſám pokogné leto dáwáš, mirné, plodné, wzroſtu, a w wžitcých nam wſſem hogné.

5. Chleb wywozugeš z země, a tjm obžiwugeš nas wſſecky, y diwně opatrugeš.

6. Pokrm howadům připrawugeš, y zwířatům, wſſem žiwotčichům, y tém hawrankům.

7. Wſſecko ſtworenj, mát k tobě

tobě ſwé zwkaſſtnj zřenj, a čekáš od tebe naſycenj.

8. Ty pak otwiráš ruku ſwau, a pokrm dáwáš, krmjš, napagjš, wſſecky odjmáš.

Smilug ſe nad nami, Páne ꝛc.

9. W twém ſtogj moczy, a wſſecko bez twé pomocy geſt nic, hned nemage žadné mocy.

10. Noljm, dědinam, leſům, ſtromům y zahradam dawáš wzroſt, wſſechněm zemſkým wrodam.

11. Když pak treſtati, a hřjſſnýchcheš pokarati, ruku ſwau Páne račiš zawirati.

12. Z toho trapenj a přewelika ſauženj gbau na wſſecka w ſwětě twá ſtwořenj.

13. Neb když ſe hněwáš, požehnánj ſwé odgjmáš, hlad s nedoſtatky na nas poſyłaš.

14. Gakž zwelebugeš, hognoſtj obweſeluges, tak hladem zaſe wſſecky ſkrocuges.

15. A zarmutkowé, chudoba, nedoſtatkowé, giſtit gſau hněwu twého poſkowé.

Smilug ſe nad nami, Páne ꝛc.

16. Od bauřj ſſkodných, od wětrů, přiwalů nahých, od hromů, krupobitj, od rzyzkých

17. Páne zachowey, obili, wina hognoſt dey, požehnánjm bozſkým wſſe zahřjwey.

18. Krupé, deſſtowé, mračna, nahlj oblakowé, wſſecko to zawřino geſt w ruce twé.

19. Tebeť wzywame, a k tobě, Bože, wolame, y za pomoc ſamého žadame.

20. O wzhledniž na nas, genžs na křjži wmřek za nas, dey gaſné dnj nam nyni w tento čas.

21. Neodpauſſtěg nas, Kryſte wykupiteli naš, wſſaks pak duſſi ſwau pokožil za nas.

22. Spomoz nam, mdlému ſtwořenj twemu padlému, a přiwed nas k žiwotu wěčnému.

23. Buď od nas chwalen, wždycký ctěn, ſlawen, weleben, o Páne naš Gezu Kryſte, Amen.

(1579.) Not. 40. d.

JEzchřice hrozná naſtáwá, bauře welikáwá powſtáwá, k tobě Páne ſe zbjhame, wzdal gi od nás, tě žádáme.

2. Černý oblak bljži ſe k nám, o Páne buď mikoſtiw nám, proſýme tě Boże mikýy, neopauſſtěgž nás w tu chwili.

3. Bůh ſkrze zwučné hřjmánj, napomjná nás k pokánj, chtě, bychom ſe polepſſili, a wěčné nezahynuli.

4. Bůh na nebi hřjmá ſylně, bychom ſe wčenj pilně fakeſſnějho warowali, ſlowo geho mikowali.

5. Bůh hlas přemocný wydáwá, plamen ohně rozkřeſáwá, ó Boże opatrůgž nás ſám, by hrom nic newſſkodil nám.

6. O mikě djtky modlme ſe, wjtr prudký k nám wálj ſe, déſſť z oblaků prſſj doku, by nás nezalil wſſech ſpoku.

7. Dábel nás hrozný nepřjtel, rád by nám wſſkoditi chtěl,

ů stůg při nás Kryste miký, bychom zhkceni nebyli.

8. O modl se Pánu každěj z nás, by newzal sškody w tento čas: Boże wssecko máš w rukau swých, ostřjheg nás wssech djtek twých.

9. Hrozné bkyškánj dége se, Páne nad námi smikůg se, ochraň nás od hromobitj, by nám nemohko sškoditi.

10. Prosýme tě wssickni nynj, buď při nás w tomto saužénj, prokaž nám swau swatau mikost, odpusť nám nássi neprawost.

11. Hrom často sškody wsseliké zdčkal, zbik hausty weliké, lidj y howada bige, žádný mu se nevkryge.

12. Bkyškánj též zapaluge, časem mnohé ochuzuge, protož ctně žiw buď každý z nás, by s námi byk Bůh každý čas.

13. Na Jobowy skužebnjký spadk oheň, a shktik wssecky, y powětřj dům zboříko, a geho djtky w něm zbiko.

14. Z přjwaku powodeň bywá, genž welké sškody činjwá, topj lidj y dobytky, kažý role y přjbytky.

15. Bauře znamená saud Božj, na němž bezbožnjcy mnozý budau hrozně poraženi, do pekka s dábkem swrženi.

16. Bůh nám swau moc wkazuge, a welebnost oswědčuge, bychom pokánj činili, a wěčné nezahynuli.

17. Den poslednj gest též bljzký, přigde gako wichr prudký: w pkamenj ohně zgewj se, k Bohu rychle obraťme se.

18. O modlme se, by wrody zemské teď newzaky sškody, neboť by byka zká chwjle, kdyby Bůh odgal obilé.

19. Boha pokorně wzýwegme, kagicým srdcem žádegme, by od nás hněw swůg odwrátik, podlé hřjchů nám nepkatik.

20. Modlitbau wraucý Pán Bůh nás wkrocen bywá w hněwě zas: wokeg k Krystu se wssi mocý, neb on sám můž nám pomocy.

21. Kdož w Bohu má swé dauffánj, ten se neleká hřjmánj, kdož w čistém swědomj chodj, tomu hrom nic nevsškodj.

22. Zůstaň s námi Božj Synu, w tuto přjtomnau hodinu, zastaw hrozné hromobitj, y sškodlimé krupobitj.

23. O pro swé mikosrdenstwj, wywod nás z nebezpečenstwj, hněw swůg přjsný od nás odwrať, mikostj swau k nám se obrať.

24. Skyš Boże toto modlenj, spusť tichý dešť bez prodlenj, wrodám zemským prospěšný, wssemu stworeni potřebný.

25. Ty sy ráčil zaslibiti, že nás nechceš opustiti, protož dauffanlimě tebe prosýme za pomoc z nebe.

26. Wssak gsy ty prawý Pán Bůh sám, genž můž wždy spomá-

mähati nám, ach pomozyż nám y nynj, wytrhni rychle z sauženj.

27. Rač nás na mikost přigjti, rozkaž skuncy zas swjtiti, mračna rač od nás wzdáliti, a wsseho strachu zbawiti.

28. Ukaž nám lice swé krásné, nebe nechť gest zase gasné, wkrok se wswé prchliwosti, a obdař nás swau mikostj.

29. Amen rcemeż wssicknj spolu, magjc swé dauffánj w Bohu, że wssecko to zač prosýme, wěrau w Krysta obdržjme.

(1580.) Not. 61. a.

W čas mračen a wichřic strassliwých.

HJchřice twého proti hřjssnym Boze, hněwu, wydáwá zwuk swůg, obkak, moře! srdce léká se strassnych hromů bitj, neb krupobitj.

2. Odhlaw se, pomni na swé sliby božské, podeg nám hřjssnym prawice otcowské! nás nerač trestat wedlé nassich zkostj, w swé zúřiwosti.

3. Preč zažeň mračna nad námi misýcy, wznes obiljčko w nizinách hnigicy! Odwrať powodně, potopy sskodliwé, ó proginěno swé!

4. Koráb Noëlůw ó deg nagjti nám, před hněwem twým se abychom skryli tam! K tobě patřjme, ochrana twá Páne nás ať zastane!

(1581.) Not. 76. b.

WSsemohaucy Boze nebe, země, moře: tys wsseho stworitelem, y mocnym řiditelem Páne Boze nás.

2. W mocy twé žiwi gsme, take se hybeme, a kromě pomocy twé s nic byti nemůżeme, Páne ꝛc.

3. Račiż pohlednětj, doku popatřiti, na žadost lidu twého, prosby, wokánj geho, Páne ꝛc.

4. Rač nas wyslyssetj, žadost naplniti, času gasneho přjti, powětřj dobré dati, Páne ꝛc.

5. Genż wodami wkadnes, wětrům přikazuges, račiż dessť zastawiti, a zemi osussiti Páne ꝛc.

6. By wsse, cožs nám dati chtěl a ukazati, też přissko nam k požitku, y nassemu dobytku, Páne ꝛc.

7. Nebo prace nasse, teď y w každém čase, gestit wssecka daremni, bez twého požehnánj, Páne ꝛc.

8. Učiň to z mikosti, zneg nassé bidnosti: w hněwě swém wpokog se, a nad nami smikug se, Páne ꝛc.

9. Ach pro Syna twého, přimkuwce nassého, ach wsslyš nasse hlasy, deg přihodné počasy, Páne ꝛc.

10. Amen spolu rceme, tomu srdcem wěrme, że se to w skutku stane od tebe, o nas Páne, Páne Boze nas.

(1582.) Not. 40. d.

WSsemohaucý ó Boze nás, genż sám potřeby násse

znáš, vſkyſſiž nás z wyſokoſti, rač nám popřjti gaſnoſti.

2. Neb ty nebem, zemj, wládneš, gak gim ráčjš tak rozkážeš, z přehognè ſwatè mikoſti, rač nám ꝛc.

3. Wſſecku zemi vrodami, lidu twému k požjwenj, naplňuges z ſwé mikoſti, rač ꝛc.

4. Vchowag od krupobitj, přjwalů y hromobitj, chraniž vrody z mikoſti, rač nám ꝛc.

5. Wjme že gſme zaſlauženi tuto neſpůſobnau chwjli, wſſak proſýme twé mikoſti, rač nam popřjti ꝛc.

6. Hodnè pro hřjchy trpjme, z nichž ſe tobè wyznáwáme, odpuſtiž nám náſſe zkoſti, rač nám popřjti gaſnoſti.

7. Nehleď na náſſe zhřeſſenj, ale na ſwá ſlitowánj, obrať ſe k nám ſwau mikoſtj, a rač nám popřjt gaſnoſti.

8. My pak gſauce potreſtáni, budeme činiť pokánj, tak řekneme s důwěrnoſtj, rač nám popřjti gaſnoſti.

6. Aby zbožj y owotce, wſſecky mécy zmáhaky ſe, z daru twè ſwatè mikoſti, rač nám popřjti gaſnoſti.

10. Vſkyš nás pro Syna ſwého, Pána a Krále naſſého, bychom po zdegſſj bjdnoſti, přiſſli k tobè do radoſti.

(1583.) Not. 163. b.

Děkowanj za tichy deſſt a gaſno.

YOha Otce oſkawugme, gmeno geho z welebugme, že deſſtěm zemi obměkčik, zroſtliny gegi občerſtwik. (ze zaſe nam gaſny čas dak, přiwaly ſſkodliwé odgak.)

2. Wyſkyſſek geſt proſby naſſe, pro Syna ſwého Gežiſſe, dak to, zač ſme ho proſyli, abychom geho chwalili.

3. Protož požehnany buď Bůh, Otec, y Syn, y ſwaty Duch, že proſycych nas nezahnak, laſky ſwé od nas neodgak.

(1584.) Not. 89.

Gak. O ſprawedliwy Boże naš

YOže k bjdným ljtoſtiwý, a kagjcým mikoſtiwý, ſkaž me wdečnè giž tebe, žes nám z nebe, roſu ſeſlak tak přelibè.

2. Dokázals nám božſtwj ſwého, zemj, nebem wládnaucýho, zawkažiw vrody náſſe, w tomto čaſe, gak tam za dnů Eliášſe.

3. Ty ſám w prawdè, ſám, tu moc máš, že z obkaků déſſe wylewáš; Ty chléb z zemè wywodjš ſám, y nápog nám z winice dáwáš, dobrý Pán.

4. Také y trávu dobytku, ty wywodjš nám k požitku. Ty ſám wod tok rozmnožuges, w nich zpłozuges ryby, gimiž nás daruges.

5. Chwaliž tè wſſecko ſtwořenj, genž z roſy má občerſtwenj! Chwaltež tè wod průduchowé, obla-

obkakowé, krupége wssecky dě-
sskowě!

6. Buď chwáka tobě y od
nás, darce sstědrý ó Boże náš!
Twá gest čest, twé požehnánj,
panowánj, wěky wěkú kralo-
wánj.

(1585.) Not. 40. d.

Děkowanj za vtissenj.

Wssemohaucy Boże náš,
w tento naš nebezpečný
čas dak sy nam moc swau po-
znati, bychom se tě včili bati.

2. Wzdawame tobě chwalenj,
y wděčné djkú činěnj, žes nas
vchowak od zkeho, a zprostik
nesstěstj wsseho.

3. Tys nas wyskyssek w sau-
ženj, když sme teď byli zděssenj:
nam (hle!) w tom nebezpečen-
stwj prokazaks mikosrdenstwj.

4. Ty sy na nas pamatowak,
otcowský o nas pečowak, gako
na Noe w potopě, gegžs zacho-
wak při žiwotě.

5. Od nahlé smrti sskodliwé
vchowaks nas mikostiwě, gak
wědlniků na moři, když byli
zmitani bauřj.

6. Wzdalik sy od nas bky-
sskánj, baure, strassliwé hřimá-
nj, y sskodliwé krupobiti, při-
waky y hromobitj.

7. Co zaslibika twá mikost,
že ohně prudka paliwost nemá
nam nic vbližiti, tos giž račik
naplniti.

8. Ostřihaks od zapalenj, wy-
sslyssew nasse modlenj: chraniks
nas, od zahynutj, gak Petra,
když měk tonuti.

9. Twá prawice nas přikry-
ka, nesstěstj wsseho zbawika, zu-
stawaks w sauženj s nami, až
přessko twé rozhněwánj.

10. Ty sy od nas swé mikos-
ti neodgak w této žakosti: ale
ostřihaks otcowsky w nebezpe-
čenstwj nas wssecký.

11. Za takowé dobrodinj, či-
njme tobě chwalenj: mikost
twau oskawugeme, dobroty wy-
prawugeme.

12. Přigmiž tyto prosby na-
sse, Otče pro Krysta Gežisse: a
buď nassim dobrým Pánem, ny-
nj y na wěky, Amen.

(1586.) Not. 223.

Děkowánj za odwracenj ohně.

Ó Boże! tys nas dkauhy čas,
před mocy ohně chranik:
ač z hranic nassich přisseł hlas,
že oheň sskodu činik: Ne pro
nasse zaskauženj, ale z twého do-
brodinj, tys nas tak dkauho
chranik.

2. Miky Boże! tě wespolek
z té dobroty chwaljme; popřeg,
ak přes ceky nas wěk wždy po-
kánj činjme: abys nas delé ssa-
nowak, s mikosti v nas přeby-
wak, město nasse, (a wes nassi)
ochranik.

3. Ach pomoz, ať wždy w ged-
notě geden s druhým bydljme:
nech skrz wadu na tom swětě
spoku se nesauzjme. Neb kde
swar a wada bywá, a swatek se

neſwětjwā, tu ty rad treſceš ohněm.

4. Ach deg, ať twā ſtraž Angelſka wždy wůkol nas přebywā; ať gmēnj, genž ěkowěk zyſkā, w ſwé ochraně wždy mjwā: Geſtli že by oheň přiſſek, proſym, bys mu w ceſtu wyſſek, a račil geg vhaſyt.

5. O Boże! my poručjme w twé ruce domy naſſi; měg w nich ſwůg byt, gak w ſwém domě, tak zkě twých nepřeſtraſſi: Deg nam pokog při ſlowu twém, ať każdy z nas w přibytku ſwém požehnānj vžjwā.

4. W čas nevrody, drahoty, hladu ꝛc.

(1587.) Not. 107. a.

O we mně truchljš mā duſſe? a tak ſobě činjš kruſſe, pro ty časné wěcy? daufeg ty gen w Boha ſwého, v něhož hognoſt geſt wſſeho.

2. Vmjt on, chce, y mā doſt mocy, tobě y każdému pomocy, wkādna nebem, zemj. Můgi ge to Otec, Pān a Bůh, ſām znage każdý můg neduh.

3. A kdyžs pak Otcem mým Boże, gakěho ſe mām bāt hoře, Boże lāſky plný? negſemi gā než hruda země, tys wſſak Bůh můg, to wjm zřegmě.

4. Bohāč w ſwém aufā gen gmēnj, gā pak w twém božſkém vmēnj, že gak co činiš wjš. A že każdý kdo w tě daufā, w tobě nepřebraný ſkad mā.

5. Eliāſſi w drahā lěta kterých tě krag žiwil ſwěta, když deſſtě nebylo? chudička wdowa w Sarepte, k niž Pān Bůh twůg poſlal byk tě.

6. Krkawcyk též chléb noſyli, y maſſem dlauho žiwili, v Karyt potoka, każdého wečera, gitra, y opět znowu zas zytra.

7. Nýbrž Angel ſām též z nebe, přiſſed, krmil chlebem tebe, pod gakowcems ležek. Y ſſeks w ſyle pokrmu toho ceſtau dnj čtyrýdcet dlauho.

8. Danyele ſlauhy ſwého nezapomněl Bůh wěrného, když mezy lwy whozen. Oběd mu Abakuk zprawil, kterýž předeň Angel ſtawil.

9. Jozef od bratřj prodaný, w Egypte do wazby daný, welkým zůſtal Pānem: a w času hladu walného, žiwil Otce y dům geho.

10. Mlādency tři w pec whozenj, a plamenem obkljčenj, přidaného magic k ſtráži Angela Božjho, nepocýtili nic zlého.

11. Ach tys můg Boże tentýž y dnes, proto že nikdy nehýneš, w tobě mām nadēgi. Opatř mne gen na duſſi mé, pak co chceš syc koneg při mně.

12. Časné cti nedbām, wzāctnoſti y tebe mām hognē doſti, kte-

kterauž w nebi chowáš pro mne, y wssecky wěrjcý, káſce twé se důwěrjcý.

13. Rozkoš, čeſt, ſláwa, y gmény, w swětě přeprudce se mění. Mnoho na tom ſtratj, kdo pro neſtálé zde zbožj puſtj wěčnau mikoſt Božj.

14. Božj Synu, bud djka tobě, žes mne z káſky obrak ſobě, aby mi to zgewik. Degž mi ſkrz swé wčaſtenſtwj djk s sebau w wěčném králowſtwj.

(1588.) Not. 40. d.

TDyž gſme w negwětſſjm Mſaužení, a ze wſſech ſtran obklíčení, nemagjc žádné pomocy, ſtaragjc ſe we dne w nocy.

2. Tehdy náſſe potěſſení, w swětě žádné giné nenj, než abychom ſpoku wſſickni tebe Boże wyznáwali.

3. Swé ſrdce k tobě pozdwjhli, prawé pokánj činili, žádali win odpuſtěnj, a w těžkoſtech polehčenj.

4. Gakož ſy nám wſſem zaſljbil, každému kdožby tě proſyk, we gménu Gežiſſe Kryſta, že má býti proſba giſtá.

5. Protož k tobě přichážýme, náſſi wzkoſt předkládáme, ponéwadž gſme opuſſtěni, a w zarmutcých poſtawenj.

6. Nehled na náſſe hřeſſenj, ale na ſwé zaſljbenj, bud nám w wzkoſtech přjtomný, a deg hřjchů odpuſſtěnj.

7. Bychom tě mohli poznati, celým ſrdcem děkowati, tobě wždy poſlauſſni býti, a na wěky tě chwaliti.

(1589.) Not. 87. b.

NEzauffeg Křeſtane miký, ſtworenj Božj ſpaniký ač těžký geſt čas nynj, dowěř ſe gen Bohu swému, on tě dobře wyživj.

2. Wſſak on tobě těko, duſſi, ruce, nohy, oči, wſſi, wſſecky giné ſtatky, bez wſſj twé práce a péče, dal w žiwotě twé matky.

3. Živj ptáčky genž nepracugj, do ſtodol neſhromažďugj, gen w powětrj létagc, neſegj ani také žnau, wſſak přede živnoſt magj.

4. To gſau maličcý ptáčkowé, ti hlaupj živočichowé, mnohem lepſſi geſt koſ náš, gakby tě Pán Bůh opuſtil, když w něm naděgi ſkládáš.

5. Pohled na kwjtj ſpaniké, a na poli vſſlechtiké, wyroſtá z zeme z tícha, kterežto wſſak welmi rychle, podiato gſauc vſychá.

6. Ačkoli ani nepřede, neſſjge, práce newede, wſſak Bůh ge tak odjwá, že žádný Král kráſnégſſjho raucha nikdy nemjwá.

7. Ponéwadž Bůh ozdobuge kwjtj, a ge okraſſluge, genž hned vſychá w pecy, čjm wjc nás Bůh přioděge, nebo má o nás péči.

8. Gak Otec swým dobře činaj, tak též Pán Bůh nám činj, gakž mkuwj ſám Kryſtus

Pán, protož my dauffegme w něho, nechť se fresuge pohan.

9. Kdo gest genžby k postawě swé, byť se wjc trápil w mysli zké, přidat mohl loket geden, daremnet to pečowánj, nedowedet to žáden.

10. Nech gjti což zůstat nechce, neb Pán Bůh podlé wůle swé, odměřil tobě twůg djl, a dá geg tobě gistotně, hleď by mu gen wěrný byl.

11. Nerjkeg w nedostatku swém, kde nynj chléba naberem, nač budeme trámiti? Welmi malau žiwnost máme, čjm se budem ssatiti.

12. Nebo Otec náš nebeský, genž pečuge o nás wssecky, wj čeho potřebugem, hledme gen ať wždy swau péči na něho wwrhugem.

13. Hledeg negprwe králowstwj geho, a sprawedlnosti, a giné wssecky wěcy tobě přidány budau zde, gakž sám Syn Božj swědčj.

14. Byť se zdálo, že sauženj, nedostatku, pokussenj, chce na tě wjce přigjti, nebog se toho přjlissně, Bůh tě bude chrániti.

15. Byť bys křjž, bjdu, sauženj, snášseť musyl do skončenj, trp to čkowěče mile, přigde čas, přigde y rada, nekkad gen Bohu cýle.

16. Pomoz nám Boże z sauženj, a deg nám chléb bez prodlenj, wgmi se wssech etných dussj, kteréž welikého hladu w nynějssj čas okaussj.

17. Gežjssi neopaussteg nás, nebs ty též chudý byl pro nás, a w welike wzkosti, protož z wzkosti wywed nás, a wděl nám žiwnosti.

18. Ty nekaždému na zemi dáwáš mnoho penez, gmenj, ty sám prawau mjru máš, protož wěřjme, žew žádně bjdě nás nezanechás.

19. Neb zbožj, welké bohatstwj, w bjdě a nebezpečenstwj nemůž wždy retowati, negistě gest, ani stálé, hledme w Boha dauffati.

20. Dobrě swědomj negwyssj gest zbožj křesťanských dussj, to hledme zachowati, časných wěcy nemilugme, musýme gich nechati.

21. Protož drž se Boha předce, nechť gest křjž welký gak chce, na tom mile přestáweg, což tobě Bůh propůgcuge, a gemu chwálu wzdáweg.

22. O Boże neopaussteg nás, chraň nás swé djtky każdy čas, a buď w sauženj s námi, wytrhni nás z bjdy rychle, a smilug se nad námi.

5. W čas walky a boge, za miły pokog.

(1590.) Rot. 30. a.

WJže wěčny w Trogicy, my twogi služebnicy známe, že hodně pyssně tresess nas lidj křjssně,

2.

2. Skrz zlého nepřitele, genž vkrutně a smělе zemi ohněm plundruge, a lid mečem morduge.

3. Ničemuž neodpaussťj, wssecko na pořad spaussťj, nafyku čini, sskodi, hřich a ohawnost plodi.

4. Čimž nas wedeš k pokánj, a wssech hřichů k přestánj: ať bychom tě wzywali, pomocy twé hledali.

5. Y prosymeť, wslyš nas, nyni y na każdy čas: a zajeň vkrutného tyranna lidu twého.

6. Měst, zamků, s wěsnicemi, s nami spoku sewssemi, chraň před tau wztekkau zbeř, genž k zahubě nas měli.

7. Posylniž nassich w bogi, ať w glidu pewně stogj: a vdatně bogugj, na twau čest pamatugj.

8. Račiž gim pomahati, sstastně wjtězstwj dati, nad wssemi zeme sskudcy, y nad zlymi gich wůdcy.

9. Tak aby z tě mikosti čest, chwaku, s ochotnosti wzdawali gménu twému, wždycky požehnanému.

10. Wslyš prosby swé řisse, pro smrt Krysta Gežisse: w němž s nas sobě oblibik, y spasyti zaslibik.

11. Amen, Boże stań se tak, ať nepřitel padne znak, s morděrj a rotniky, s khańj y kaupežniky.

12. Tobě se poručjme, a s pokorně prosyme: při nas buď swau mikosti, budeť nam na tom dosti.

13. Učiň to pro swé gméno, ať gest od nas chwaleno, odsawad až na wěky, Páne Boże weliky.

(1591.) Not. 89.

YOže spasenj nasseho, nakloň rychle ucha swého, k wolánj lidu chudého, a bjdného, wysoce zkormauceného.

2. Ať wstaupi před obličeg twůg prosba nasse, a pozorůg nasseho smutného kánj, narykánj, a wyslyš nasse wzdychánj.

3. Kterež k tobě, Páne miky, odsykame w tuto chwili: žadagjc pokorně tebe, by pro sebe seslal nam swau pomoc z nebe.

4. By gak oka zřitedlnice, chranila nas twá prawice, před pohaný Tureckymi, Tatarskymi, gegich hauffy wogenskymi.

5. Kteřjž do dědictwj twého wtrhli, by chramu swatého tweho hrozně posskwrnili, a zprznili, stadce twé wykořenili.

6. Za pokrm ptakům nebeskym dali těla, sselmam zemskym křestianů twých zbědowanych; zmordowanych, nechali nepochowanych.

7. Krew gako wodu wylili, města a wsy popalili: mjnje wzdy wjce kazyti, wsse hubiti, y cyrkew twau potkačiti.

8. Zena na sselmě sedicy, a s Krali země smilnicy, matě

smilstwa, ohawnosti, bezbožnosti, genž wystaupika z propasti.

9. Bohu y lidem nemika, gest také krwj opika Gežissowých mučedlniků, včedlniků, wěrných Božjch služebniků.

10. Tato žena Antykryst gest, genž tahne na se božskau čest: nadewssecky se spinage, potřasage, co Bůh, sobě počinage.

11. Ten wždy s swatymi boguge, proti nim Krále wzbuzuge: chtjc ge wssecky wyhladiti, wypleniti, s skowem twým wykořeniti.

12. Žel se Boże! toho zlého, pro hřjchy na nas přisslého, zdrž se od swé zůřiwosti, prchliwosti, odpusť nasse neprawosti.

13. Nechť sau drahé dusse nasse před tebau w tomto zlém čase: buď mikostiw kosu swemu, ztrapenému, a deg pomoc swatau gemu.

14. Wyswobod swých služebniků, z ruky gegich wkrutniků: genž kučisstě napinagj, w zbrog dauffagj, a na tebe nic nedbagj.

15. Zgewiž se w syle swé Páne, a rač potřiti gich ramě, y radu gich rač zrussiti, meč ztupiti, wssecky gich rohy zrazyti.

16. O Monarcho wssemohaucy, nad wssim tworem panugicy: wzhledniž nynj z swého stanku, pro swau kasku, na poswěcenau swau čast.

17. Ty gsy někdy Faraona, toho Egyptského Pána, se wssim wogskem geho zkazyl, a porazyl, y do prostřed moře wrazyl.

18. A taks swého Izraele wytrhl z ruky nepřitele: a lid, kteryžs sobě dobyl, wyswobodil, w mikosrdenstwj zprowodil.

19. Tys Krále syrského rady zrussil, y zgewil wkłady: lid geho slepotau ranil, a omamil, skrz swé Angeky ochranil.

20. Dopustils też y zděssenj, při Samaři obležen: že spassenj wtikali, pryč chwatali, ležnj wsseho nechali.

21. Senacheryb Král Assyrsky, kteryž zsužowal lid Judsky, a tobě se hrozně rauhal, a wtrhal, w množstwj syły swé spolehal,

22. Od tebe porazeny byl, skrz Angelas lid geho zbil, swé pak račil sy zastati, zachowati, a od zlého wchowati.

23. Ty sy k tomu Madyanské, Ammonytské, a Moabské přiwedl, že se sami bili, y kazyli, a gedni druhé hubili.

24. Protož wssech wěcy ochrance, ochraň y nyni swé stadce: Nebo mas z to dosti mocy, přid s pomocy, ostřiheg nas dnem y nocy,

25. Před nassimi wkrutniky, a cyrkwé twé protiwniky: kteřjž Krysta Syna twého, s skowem geho potkačil chtj, netrp toho!

26. Dopusť na ně strach, zděssenj, wogsko gich přiwed k zmatenj, a obrať ge w utjkánj, w potykánj, o! skyš toto nasse kánj.

27. O

27. O welikomocny Pāne, nechť se tě dēsy Tyranē: vdicy swau w gich chřipě wpuſt, ſtrach na ně puſt, a oko twě gim neodpuſt.

28. Boże ſylny! pomſt, zaſtkwēg ſe, ſaudce wſſj země! zdwihnj ſe: oſkaw gmeno ſwé na zemi, mezy wſſemi, y mezy Tyrany těmi.

29. Streſcy ge, aby poznati muſyli, a to wyznati: że ſy ty ſām ten Bůh prawy, a Pān ſlāwy, plny welebnoſti, chwaky.

30. Pakli w tomto putowānj, bezbożnoſtmj ſme zmazanj: o Pāne! wyſwobodě nas, w tento zky čas, ginau gen metkau nawſſtěw nas.

31. Aby modlařſſti Tyranē neřikali: Wy křeſtanē! kdež geſt Bůh waš, w němž dauffate, zakladāte, a ſwau nadēgi ſkladāte?

32. Nechť geſt wſſechněm vkazano, a narodům znamo dano: że gſy s nami, o Pāne naš, a że od nas newzdaliks ſe y w tento čas.

33. Ale gakž gſy připowědēk, a w zakoně ſwém powědēk: że ani, kdyžby w zemi ſwých nepřatek zkých byli, nechceš opuſtit gich.

34. Tak to o Pāne wykoneg, na nas ſe nezapomineg: a z tohoto pokuſſenj, a ſauzenj, způſob nam wyſwobozenj.

35. Tuto naſſj čaſnau žakoſt obrat rychle w prawau radoſt: bychom gměno twé chwalili, welebili, zde y w nebi wěčně ctili.

36. Wčiň to pro Syna ſwého, ſpaſytele kaſkawého: a pro geho krwawy bog, wzdal nepokog, deg čaſny y wěčny pokog.

(1592.) Not. 155. b.

Wēg nām pokog Hoſpodine, tebeť proſýme, poraz nepřateky wſſecky, ſykau ſwé ruky, poněwadž ſe rauhagj, ať twau moc poznagj.

2. Netrp wjc toho rauhānj, kterēžto činj, gměnu twému přeſwatému, Synu milému, hanebně geg lehčjce, Mahometa ctjce.

3. Dopuſt na ně ſtrach, zděſſeni, ſýky zemdlenj, ať nazpātek vtjkagj, různo prchagj, nāſſim deg ſýku, čerſtwoſt, zmužilokoſt, vdatnoſt.

4. Bogūg za nas za ſwé ſtādce, neboť na krātce, ſami s to ſýky nemāme, k tobēť wokame, w Kryſtowém zaſkauzenj, ſlyš naſſe modlenj.

5. Amen Pāne rač to dāti, nām zwěſtowati, to přemilokoſtně poſekſtwj, że geſt wjtězſtwj nad Turkem obdržено, pro twě ſwaté gméno.

(1593.) Not. 155. b.

Wēg nām pokog Hoſpodine, w nāſſi kragině, ať ſlowo twe nezahyne, genž geſt pra-

wdiwě, ó smilúg se nad námi, deg nám pokog časný.

2. Netrescyž nás w hněwiwosti, pro násse zkosti, neodgjmeg od nás twého slowa swatého, ó smilúg se nad &c.

3. Přigmiž nás na milost Páne, k tobě wolámě, račiž ty nám násse winy, odpustiť nynj, ó Kryste Synu Božj, deg nám pokog wěčný. Amen.

(1594.) Not. 37. a.

Deg nám pokog Páne miky, neb gsme w nebezpečenstwj, nepřjtel se welmi sylj, prowodj wkrutenstwj. Nad wěrnými, a chce snimi poctu twau potkačiti, gehož rámě, potři Páne, swé pak rač ochrániti.

2. Degž pokog gegž sme stratili, skrze newěru a zkost, twé slowo sme potupili, a činili neprawost, bezbožnosti a mrzkosti, bez studu sme pachali, protož nynj diwu nenj, že se zké na nas walj.

3. Deg pokog a nezpomjneg nam prwnich neprawostj, zkého na nas neschowaweg, ale wděl milosti. Pro mikého Syna twého, též y pro zwelebenj gména swého přeswatého, a skys toto modlenj.

4. Deg pokog, neboť željme srdečně wssech swých zkosti, pro hřjchy nasse teskljme, a žadame milosti. O nezhrzeg, nezamjtej obětj skrausseného srdce, ale ktwé cti, chwale popatř naň z trúnu swého.

5. Deg pokog, neb w tě dauffame, gako w swého ochrance, w tobě nadégj skladame, my twé saužené sladce. Ať zkostnjcy, bezbožnjcy, rauhawé nerjkagj, kdež gest gich Pán Bůh zastupů, w něhož oni dauffagj?

6. Deg pokog, neb polepssjti chceme žiwota swého, a tobě stale skauziti, warugjce se zkého, k čemuž ty sam deg pomoc nám, bychom ctně žiwi byli, a wždy tebe, Králi nebe, srdcem y wsty ctili.

7. Deg pokog, neb tě prosýme, zwnjtřnosti srdce swého, o deg ať neodchazýme, s hanbau od trúnu twého. Wssaks powědél, pripowědél, že račjš tém spomocy, genž wzdychagj, a wokagj k tobě wedně y w nocy.

8. Deg pokog, nebs Bůh pokoge, za dnů nassich w tento čas; odwrať wsseliké rozbroge, rač sám bogowať za nás, nepřátely, skrz Angely, gako plewy rozptylúg, nás pak maké sladce stále, gako dussi swau milúg.

9. Deg pokog, neb tě chwaliti budeme po wsse časy, gména twé swaté slawiti, přewesselými hlasy. Rikagjce, zpjwagjce, Bohu skáwa na nebi, a potom nám, pro sebe sám, deg pokog wěčný w nebi, Amen.

(1595.) Not. 87. c.

Deg nam pokog za nassich dnů, na wěky kralugjcy Bo-

Boże a Páne wssech Panů, a swau mocnau prawicy, skroi wstekkost litých tyrannů.

2. Chraň wkasti nassi od zkého, bogů za nas, swé stadce, neboť nemáme giného, genžby bogowak za nas, krom tebe Boha mocného.

3. Powstaň w swé syle, Gežissi, Synu Boha živého, pomoz wssi wěřicy živi: ať nepřatelé znagj, žes ty nas zprawce negwyssssi.

4. Pozdwihniž swého ramena, na vkrutné Tyrany, nepřately twého gména: aby byka w twé cyrkwj prawice twa zwelebena.

5. Wztahniž k swým wěrnym swé ruce, Boże nas, Duchu swaty, a dopustiž strach na zhaubce, gimiž nas tresces hodné, pro nasse wystupky mnohé.

6. Wskyssiž nas z swé stolice, negbkahoskawenégssi, a nerozdilna Trogice: Gménu twemu swatému nedeg vtrhati wjce.

7. Wčiniž to, miky Páne, prosyme starž, mkadj, pro Krysta, ať se tak stane: bezbožné wogsko poraz, a zlé obmysky geho zkaz.

8. Amen buď Pán Bůh pochwalen, kteryž w swaté Trogicy gest wždy nerozdilné geden: ten buď od nas wssech slawen, až na wěky wěků Amen.

(1596.) Not. 1.

Modlitba za pokog Cyrkwe.

DEg pokog Hospodine, swé cyrkwi w tento čas: neboť nenj na wssem swěté žádný giný genžby bogowak za nás, než ty sám Páne Boże nás.

(1597.) Not. 40. d.

HOspodine ochránce nás, genž bjdy násse dobře znáš, děkugemeť z twé obrany, kterauž předce činjš s námi.

2. W tak rozličném zarmaucenj, mnohých národům zdwiženj, ač nás syce zarmucuges, wssak zármutku wskrownuges.

3. Otče dobrý, my gsme lid twůg, prosýme odwratiž hněw swůg, od králowstwj wherského, (y českého) w němž se děge mnoho zlého.

4. Laupežstwj, mordy, pálenj, bjdy y giné trápenj, země nasse welmi smutná, kwjli co matka samotná.

5. Opusstěná, zpustatěna, a přebjdné potkačená, polituge sám toho Boże, neb nám giný nespomůže.

6. Tys nadége opusstěných, a obrana potkačených, rač vpokogit křesťanstwo, ať se nesmége pohanstwo.

7. Nakloň k pokogi wrchnosti, ať zůstáwagj w swornosti, neprotiwj se prawdě twé, w slowu twém swatém zgewené.

8. Nynj pak při této wálce, budiž nás sylný obrance, ostřjheg násse přibytky, djtky, čeládku, dobytky.

9. A statečky pozůstalé, to žádá stádce twé malé, pro Syna twého mílého, wykupitele nasſého, Amen.

(1598.) Not. 272.a.

TOdy, ach kdy! se gen wkáže, žádostný den pokoge: Kdy Bůh káſku swau prokáže, přetrhnauc wſſe rozbroge: Ty nezbedné wjſky, genž ſnáſſj lid Křeſtanſký; Ach kdybych mohl ſlyſſeti, kdy nám Bůh pokog nawráti.

2. Zkatý pokog zablisſtij ſe, nebs nás opuſtil ſmutné: Potěš nás, a zas nawrat ſe, do wkaſti náſſi bjdné: Zſtup doků z hůr nebeſkých, pokoj ſe w ſrdcých lidſkých: Ach kdybych ꝛc.

3. Gak wſſecko děge ſe wděčně, w čas ſwatého pokoge: Když lidé Bohu ſrdečně ſkauží neporuſſené. Tam poſkowé pokoge ſtogj w chrámjch ſwobodné; Ach kdybych mohl ꝛc.

4. Tam pořádek dobrý wždycky, w regimentu obecném Děge ſe časy po wſſecky, též prawda w žiwotu ctném: Pokog s prawdau ſe ljbá, k ſwornoſti ſrdce hýbá; Ach kdybych ꝛc.

5. Hrady, dwory, města y wſy, gákby w nowém odějj ſtogj; pole, také leſy, w krásném ſwém obnowenj: Djtky w ſſkolách ſe wěj, čeleď w prácech ſwých kráčí; Ach kdybych ꝛc.

6. Wſſe kraginy ſe kochagj, w té zkaté bezpečnoſti: Zkatem, ſtřjbrem opkywagj, neznagjc ſſkod, těžkoſti: W moři ſſiff běžj wděčně, oráč oře bezpečně; Ach kdybych mohl ſlyſſeti, kdy ꝛc.

7. Ach my bjdnj, nášſe duſſe z pokoge gſau wohnáne! w ſwěté křjž, zkoſt, ſmrt nás kauſſe, gakžto bjdné poddáné: Kdež nic, než auweh znége, wſſudy křjk, pláč, panuge; Ach kdybych ꝛc.

8. Chrámy, ſſkoły puſté ſtogj, mnohé gſau rozhořene: ſkauhy Božj ſmutnj chodj, pro ſkužby odebrané: Z prawé náuky poſměchy činj swět, z welké pýchy; Ach kdybych ꝛc.

9. Dobré mrawy ſpočjwagj, zákon s treſtánjm mlčj: Bez rozdjlku giž boguaj, ſprawedlnoſt ſe ſkačj. Neprawoſt ſe rozmohla, prawda z swěta wyhěhla; Ach kdybych mohl ſlyſſeti, kdy ꝛc.

10. Role nesau kámen, trnj, domy w popele ležj: Mjſto plésánj, kwileni, wſſudy po lidech běžj: Láſka s bázně zesnuka, kazeň djtek zhynuka; Ach kdybych mohl ſlyſſeti, kdy ꝛc.

11. Bezpečnoſt z země giž wyſſla, pokoge nikde nenj: Chowa dobrá též preč poſſla, města y wſy puſtnégj: Truchlý lid wſſudy chodj, w žalosti ſrdce brodj; Ach kdybych mohl ꝛc.

12. Ach panownjce wſſech pánůw, deg ſe gednauc wproſyt: At kraginy wſſech křeſtanům, pokogné

kogně wždy mohau žit: By twé s swátostmi skowo wssudy swůg průchod mělo; Ach kdybych ꝛc.

13. Ty gsy Bůh syky negwyšší, genž wždy můžeš pomáhat: Ach překáž w skutku mé dussi, ať můž wssecko přemáhat: Sprost nás wogenské bjdy, ať bydljm zde bez wady; deg skyssek aspoň při smrti, že gesstě se pokog wrátí.

14. Kdy, ach kdy! se gen ukáže, žádostný den pokoge: Kdy Bůh káfku swau prokáže, přetrhnauc wssě rozbroge: Gestli se zde nestane, wjm že w nebi nastane, kdež pokog ten nekonečný budeme swětit bezpečný, Amen.

(1599) Not. 267. c.

Tiše pokoge, Gežissi, Boha Otce Synu: Genžs nas spomocnik negwyššj, w negtěžšj hodinu: My gen k tobě, w každe době, přesmutni zženj mámě, a w twém gménu, k Otcy twému ponižené wokame.

2. Walečné těžké saužení nas k tomu dohanj: Žadného nenj na zemi, wěrným k spomahánj: Ach vgmiž se, a přimkuw se za hřissné k swému Otcy, ať hněw změnj, a z saužení račí nam sám pomocy.

3. Wzpomeň na to miky Páne, žes kniže pokoge: Spomoz cyrkwj rozehnané/ wkrok walky, boge. Twůg swaty hlas, ať wzni při nas, spasytedlné w hognosti, vtisstěným, potkačeným wděl sprawedlnosti.

4. Ač gsme syc těch metek hodnj, že jme wssak toho: břessilisme wždy den po dni, činic mnoho zkého: Wssak w přisnosti bezbožnosti nassich newyhledaweg, nam kagjcym, žadagjcym mikosti své dodaweg.

5. Kde mornj rana se wleče, gest strach a daw lidu: Kde wogna, bliskánj meče, tam bjda nad bjdu: Wsselika zkost má swůg plac, wzrost, potkačugj se ctnosti; drancowánj, na wsse strany, mezy lidmi gest dosti.

6. Lasky, pokoge, swornosti, nelze se doptati: poctiwosti, sprawedlnosti, nenj kde hledati: Lest, kež, zrada, smilstwo, wražda, ojralstwj gest w hognosti; proček spomož, zkeho wymož, Bože nas na wysosti.

7. Duchem swatým poswětiž nas k pokánj prawému: Ať giž tobě slaužjme zas, odpjrage zkému. Tys, Gežjssi, sám neglepssj, můžeš wsse učinit; deg mir, pokog, swět wpokog, rač nas w nebe přigiti, Amen.

(1600.) Not. 61. a.

W nebezpečenstwj tureckém a giném protiwenstwj Cyrkwé.

Nuž my zsaužení, pozdwjhněme nassich, k trůnu mikosti, srdcy zarmaucených, podme před Pána, gemu se kanégme, skraussenost mégme.

2. Pa-

2. Padněme před njm, na swé smutné twáře, plačme, wzdychegme, w hlubokě pokoře, dusse zemdlené, před něho postawme, pomoc žadegme.

3. O Boże mocny, Otče wssi mikosti, ráč pohlednauti, w gaké sme vzkosti, newjme hýbssni, co delé činjti, čim se těssiti?

4. Satanáš ljtý, hněw welikỳ mage, staupil mezy nás, diwné se wstékage: běda nám Páne, nedássli mocného, retůzkú swého.

5. Námésstek geho, Antykryst vkrutnỳ, gsa w zlobiwosti, nadutỳ a spůrnỳ, zdwihá rukau swých, proti stádcy twému, wykaupenému.

6. Bog hrozný wede, giž nýnj s swatými, wjtězy mocné nad wěrnými twými, krew gich wylewá, co wodu na zemi, giž mjry nenj.

7. Těla gich swatá léžj na vlicých, zlj se pak z toho radůgj w swých srdcych, že sau sprostěnj, těch genž ge trestali, z hřjchů karali.

8. Tá wěčná prawdá, Páne, slowa twého, giž nemá wjce pruchodu žádného, ani swátosti dle twých nařjzénj, vstanowenj.

9. Bálowj kněžj, w rozkossech zpkywagj, neb od Achaba wssého hognost magi: Gezábel wstekká krmi ge tučnosti, k rozpustikosti.

10. Twogi pak trpj, prorocy zsauženj, wyhnanstwj, bjdu, mnohá pohanénj: o Eliássi! s tebau, slauho Božj, krýgj se mnozý.

11. Též y mý wssyckni, genž twau prawdu známe, ach gak přehrozná pokussenj mámel gsme co ohryzek před světem, a smetj, každa nás rmautj.

12. My w té vzkosti, nemagice mocy, abychom mohli své zhaubce přemocy, newjme smutnj, co počiti sobě, w té smutné době.

13. Toto gediné, wssak gesstě magice, očj y srdcý swých pozdwihugice, k tobě, o Boże nás! se vtikámě, smutně wokáme.

14. Předobrý Boże, nezamjteg swého, lidu tak drahau krwj kaupeného, neopaussteg nás, syrotků plačjcých vzkost magicych.

15. Possli nám Páne, spjs Mogzisse wůdce, aby nás sprostik tak mocneho zhaubce, neb dwognásobné břemeno giž mámе, pod njm klesáme.

16. Zbuď Gedeona, reka zmužilého, ať on zastáwá Izraele twého, wstékk se Amalech, take madyanský národ pohanský.

17. Deg Machabegské, vdatné rytjře, ať bogugice statečně v wjře, nás mdlych retůgj, neb prawě klesáme, sýly nemáme.

18. Ty pak o Kryste, nás Páne Gežjssi, buď sám gich hegtman, a wůdce negwyssij, předcházeg wogska, nás y gich posylnug, wjtězstwjm darůg.

19. Zkaz

19. Zkaz tu newěstku Babilonskau pyssnau, genž nyni mā moc, náramně přlissnau: giž gest čas wylit twého hněwu na nj, těch sedmi bānj.

20. Zbj Antyocha, ktery směk ko řicy, že chce do konce twé stádce potřjti, na ten Achabūw dūm Boze pamatūg, obrat naň hněw twūg.

21. Deg at ta swjce, Pāne, slowa twého, zas wssudy gasně hořj prawdiwého, temnosti bkudu, at sau rozptylené, a wyplenéné.

22. Chrāmy swé očist, z modko-služebnosti, at wnich skaužime, tobě s náboznosti/ twé skauhy wérné, zase wwed do nich, at tebe ctj w njch.

23. Toho sauženj tak zprosstění gsauce, nepřátel zkostnych nic se nebogjce, at tobě wssickni skaužime s radosti, a s ochotnosti.

24. Včiniž to wsse, pro smrt newinného beránka Krysta, a smircé nasseho, ty sy sám Boze, wsseho mocnym Pānem, stań se tak Amen.

(1601.) Not. 9. c.

Dwrat nepokog wálečný, tě prosýme Boze wěčný, deg nām pokog wstawičný.

2. Stroskoteg moc nepřátelskau, wkrot zurziwost Tureckau, rač brānit zemi wberskau.

3. Wssecky Křestanské kraginy, kosteky, města, dědiny, a w nich prawdiwé křestany.

4. Neboť nemāme giného, tak welkého a mocného, nad tě Boha gediného.

5. Kterýžby bogowal za nās, w tento přenebezpečný čas, než ty sām Pāne Boze nās.

6. Z takowé dobroty Pāne, skussná se čest tobě stane, kterā nikdy nepřestane.

7. Ale trwat bude wěčně, a činit se dostatečně, w nebi, od nās wždy spokečně.

8. Kde ten pokog wstawičný, skāwa, přibytek bezpečný bude, a w něm žiwot wěčný.

9. Degž Boze dogjti toho, skrz Syna twého mikého, Gežjsse Pāna nasseho.

10. At po tomto nepokogi, odpočjwāme w pokogi, Kryste kde gsau swatj twogi.

11. Poněwadž gsy nāssim Pānem, deg at se k tobě dostanem, k žiwotu wěčnému Amen.

(1602.) Not. 40. d.

Dwrat wálečný nepokog, Boze zažeň wálku y bog, moc nepřátelskau strostoteg, a pokogné časy nām deg.

2. Neb nenj Boha giného, tak welkého a mocného, kterýžby bogowal za nās, nez ty sām wěčný Boze nās.

3. Rač býti ochranau nāssi, přikaž dābku Satanāssi, at giž nečinj rozbroge, w njchžto se neprawost dége.

4. Degž at budau zahanbeni, kterjž páchagj rauhānj, Turcy,

cy, Tatarj zkobiwj, hokomcy Mahometowi.

5. Wčiň to pro Syna swého, horkau smrt y muky geho, tak ať dogdeme spasenj, wěčné w nebi přebywánj, Amen.

(1603.) Mot. 157. c.

O Kryste, knjže pokoge, genžs Bůh-čkowěk prawý: Nässes pomoc y naděge, sstěstj také zdrawj. Protož my wssickni twé djtky, z wjry k tobě wokáme.

2. Těžkost welikā nastáwā, od wálky a boge: Z niž giný nám nespomáhá, než twā pomoc Páne! Bogůg za nás, wyswobod nás, ať w hněwu twém nezhyneme.

3. Pomni na swůg vřad Páne, žes knjže pokoge: Ať se nám proň miłost stane, w čas tohoto rozbroge: Degž ať welebné skowo twé, w pokogi se nám wždy káže.

4. Ač pomstu sme zaslauzili, a hodně trpime: Wssak twā miłost wždy wětssj gest, nežli my hřessjme: Protož odpust nām nassj zkost, a prokaž nām swatau miłost.

5. Welikě nebezpečenstwj gest, když mor panuge: Ale wětssj zkořečenstwj wogna přiwozuge: Tu poctiwost a sprawedlnost nic neváži, ni stydliwost.

6. Twé skowo s twými swátostmi bywā w potupenj: Poboznost, kěž swatě ctnosti, bywagj wzdáleni: Protož powstaň, a nás ochraň, wssak gsy nás miłostiwý Pán.

7. Oswěť nás rozum y srdce, skrz Ducha swatého: Ať giž newážjme lehce, co gest sskodliwého: Gezu Kryste, ty zagistě můžeš nás učinit čistě.

8. Po swěta zkého skonánj, y každého boge: Degž nām s sebau přebywánj, w kralowstwj pokoge: Ať nás mine wěčný pkamen, způsob to Gežissi, Am.

(1604.) Mot. 1.

Pane Boże wssemohaucý nās, zaženˇ sykn nepřátelůw zkých od nās: Kterj chtěgj nām, y gměnu twému swatému vtrhati, nās wssech potkačiti.

2. Rozptýliž ge na wssě strany, a nedeg gim žádné mocy nad nāmi: Gežissi wěčný, ať bychom nezahynuli, pro gméno twé negswětěgssj.

3. O deg pomoc nām, tě prosýme: Synu Božj negwyssšj z nebe: Wsłyš hlas nās, zaženˇ od nās nepřáteły nässe.

4 Kterj chtěgj nās potkačiti, Gméno twé swaté potupiti; chytrostj swau, přlissné zkau, průchodu mu nedagj.

5. Powstaň a wyswobodiž lid swůg: a wyleg hněw swůg na pohany, kterj tebe neznagj.

6. Učiniž to ať wssyckni znagj, že twā prawda přemahá, a zůstáwā až na wěky wěkůw, Amen.

(1605.)

(1605.) Not. 30. a.

PAne hleď na wssé strany, zle se dége s Křestany, gak welké gest pálenj, kaupeže, mordowánj.

2. Y ti genž ku obraně powstali, miły Páne, činj též plundrowánj, odkudž pláč, nařikánj.

3. Ty znáš násse křehkosti, že w tom nebezpečenstwj obstáti nemůžeme, pro nepřátely mnohé.

4. Protož k tobě samému, hrneme se w ochranu, přigď, a retůg nás Páne, degž ať giž pokog máme.

5. Odpusť hřichy násse nám, a obrať swé srdce k nám otcowské překlaskawě, pro Krystа spasytele.

6. Deg pokog wssj wrchnosti, nakloň k gednostegnosti, wssecky země Křestanské, skaz aukladý Bábelské.

7. Přjmkuw se nás Gežissi, ať se wálka vtissj, w tomto nynějssim roku, oddal wognu wsselikau.

8. Ty srdcem králů wládneš, obrátit můžeš gak chceš: žáden sobě s swau mocý nemůž bez tě pomocy.

9. Wslyš djtky y panny, smilug se nad Křestany, y my naři wokáme, s pláčem tebe žádáme.

10. Amen, ať se tak stane, zač tě wssickni žádáme: tak budeš od nás chwálen, nynj y wždycky Amen.

(1606.) Not. 40. d.

SLussekoť by nám to znáti, a pilně se wyptáwati, proč Bůh dáwá nepokoge, wálky, bauře, těžké boge?

2. W pjsmjch swatých pšáno stogj, o wálce aneb o bogi: * když se lidé bogj Boha, magj pokog léta mnohá.

* 5. Mogž. 28, 47-53.

3. Když pak od něho odstaupj, hned ge nepřátelé kaupj, hubjc žiwoty y statky, staré, mladé, s nemkuwňátky.

4. Když lid Božj Izraelský měl gaké bohy pohanský, tehdy ge Pán Bůh opustil, nepokog na ně dopustil. Saud. 10, 13. sq.

5. Dak ge w ruce protiwnjkú, (o tom čti w knihách gich saudcú,) mnoho lét ge trápjwali, statky, těla hubjwali.

6. Ale když gsau obráceli k Pánu Bohu srdce, wůli, řkauce: Zhřessili sme tobě, wyswoboď nás ke cti sobě,

7. Obracel Bůh k nim swé ljce, nedal gich trápiti wjce, zahubil gich protiwnjky, a sprostil swé služebnjky. Judyth 5, 19-23.

8. Ač gich bywal malý počet, zbjgeli mnoho tisýc set, magjc swau nadégi k Bohu, mjwalj gsau sýku mnohau.

9. Často bez zbroge, bez meče, nepřátel se nebogice, traubenjm ge zaháněli, y zdi městské poráželi.

10. Nedáko se to sykau gich, ale že byl Bůh wždy při nich,

přidáwage gim sýky wjc, geden z nich zahánět tisýc.

11. Též my také lidé hřjssnj, že gsme proti Bohu pyssnj, padáme před nepřátely, protiwjc se stwořiteli.

12. Y chcemeli pokog nyjti, nad swým zhaubcem swjtězyti, napřed se Bohu poddegme, gemu se z swých hřichůw znegme.

13. Rceme, že sme prowinnili, proti němu wždy činili, nezdržewsse přikázanj, poddanj, knězj, y Páni.

14. Wssak gest w mikosti nesmjrný, také w swých wssech slibjch wérný, pokornych mu prosba miká, k mikosrdenstwj nim hýbá.

15. Nedaussegme w lid weliký, ani w swé zbraně wsseliký, ale Bůh bud sýla násse, w niž zbil Dawid Goliásse.

16. Oni magje koně, wozy, gsauc k tomu také přemnozý, tau swau sýlau nás wždy strassj, mégmež k Bohu wjru nássi.

17. V něhoť nenj rozdjku, még makau neb welkau sýku: komuť on pomocy ráčj, wssem nemožným wécem stačj.

18. Gméno geho pewnau wěžj gest tém, kteřjž k němu běžj, nessskodj gim wécy žádné, neb on sám wssj mocý wládne.

19. Páne Kryste rač pomocy, negprwé hřichy přemocy, a twau mikost wždycky mjti, tak nad dáblem swjtězyti.

20. Nepřátelé násse časně o swé twůg oblíčeg gasné, ať tebe s námi poznagj, zde y wěčné pokog magj.

(1607.) Not. 44. a.

Modlitba Abakukowa k zpiwánj složená, Abak. 3. v. 1. k daufánj w gakékoliz časy w Boha, slauzcy, připomjnánjm gakož starých welebných skutkůw, tak y nowých zaslibeni geho.

HSkyssew pohrůžku twau Páne, lekk sem se, že w prostřed dnů swých, mám byt země zbawen živých: Ach rozpomeňz se Boże na mne!

2. Když se Bůh tam brak z hory Fáran, zákon swému lidu nesa, slámau se stkwéla nebesa, y z země hrmot byk weliký dan.

3. Blesk co slunce Pána před cházek, a tut skryta geho sýla, y mornj nákaza byka, ohněm prudkým od sebe házek.

4. Zastawiw se rozměřik zemi, zrozrážew y hory wěčné: Národy potřew newděčné, swau moc wkázák mezy wssemi,

5. Takž se třásli wssickni okolnj národowé, před twým strachem, hazeks gimi gako prachem, nic nemohli hornj y dolnj.

6. Neb zda twůg se tak hněw rozpálik, proti wodám řek neb moře? Zdaž ne proti lidské zpauře? swaus ty na ty gjzbu obrátik.

7. Tuť se blýskako twé kuczsstě, podle přjsah kterežs činik, swé-

swému lidu, kdyžs vmjnik, splniti mu swé řeči gisté.

8. Před tebau se tam hory třásly, propast se pak odwjrala, řeka strachem vtjkala, když twogi nepřátelé hasli.

9. Skunce w swém prudkém běhu stáko, těž y měsyc, ažby s twými, (cos chtěl wsse) odpůrcy zkými/ sstastným bogem se wykonalo.

10. Mocně tak na wsse swéta strany, (swému lidu wprostranniti, byt bezpečný způsobiti chtěge) potjrawals pohany.

11. Zwlásti potom když pomazanému/ (nepřátelům geho hlawu strzege) wssecku dal slawu, nad lidem twým postawenému,

12. Tak že gen holj mohl bjti, wssecky wůkol nepřátely, gakby po wsych gen bydleli, tak se nemohl žádný bránili.

13. Ale tedy nynj k pohrůzkám twým, ztowé drkotagj mogi, y kosti mé prachniwěgj, gá wssak tě znám býti Bohem swým.

14. Nechť gaké chce přigde sauženj, byl mne nepřjtel y wbik, a wssecku mau zemi zhubil, gá předce daufám w twém spasenj.

15. Byt y Fik nedal nic owoce, nicwinnice, nic zahrada, byt žádného w poli stáda nezustako, w chlěwě ni skopce.

16. Gá wssak předce plésati stále, děg se co děg, mjle budu, djw y nez swých bjd pozbudu, w Hospodinu swé wěčné skále.

17. Hospodin swéta gsa panownjk, mdlým sýku dáti sám umj, čerstwost znawené srnj, mé cesty strůgce, můg mikownjk.

(1608.) Not. 65. a.

Wssemohaucý Boże, w nynějssj těžkosti, pozdrjhnuž swé ruky, a bran nás z wysosti, Proti nepřátelům, buď sám sstjtem nássim: buď sýkau, buď hradem, buď wssech nás ochrancem.

2. Zdaliž nespatřugeš, co se nynj děge? Nepřjtel ze wssech stran, Křestanstwo zsužuge: Chce ge wyhladiti, moc swau prowoditi, wssecky co howádka sobě podmaniti.

3. Přjspěgž reku sylný, přispěg s swau pomocý: Wytrhni nás rychle, z nepřátelské mocy: Nemáme giného, krom tebe samého, bogownjka swého, nepřemoženého.

4. Nebudessli ty sám, za nás bogowati, Myť nebudem mocy, nigakž odokati: Od meče padneme/ a tak zahyneme, y w nepřátek twých, w posměchu budeme.

5. Wzezři miký Páne, na modlitby wěrné, Na wywolených swých, wzdychánj důwěrné: Rozpomeň se Páne, na krew giž wylitau, Páne wzhlédni na zkost, nepřátek twých litau.

6. Ať nevtrhagj, nám y gménu twému: W srdcých nerjkagj, k zakosti nuznému: Kdež gest ten

hrad pewný, na něgž wzpolehagj, tak, že y na plný swět dáblů nedbagj?

7. Zdaliž nepřátelé, wzdagj tobě chwálu? Ano budau horssi magjce pýchu ſtákau: Modkářſtwj, rauhánj, za prawdu pokogj, nutjc k témuž lid twůg, kteryž tobě ſkaužj.

8. Srdečně wěřjme, že nás wyſwobodjš: A tyranſké bějmě, z nás přebjdných zhodjš: O dárce pokoge, přigď a zaſtaw boge, budeš z toho chwálen, od nás wěčně. Amen.

(1609.) Not. 261. a.

Děkowanj za wyſwěcenj.

Chwaltež negmocnégſſiho, Chwaltež negſkawnégſſiho, Otce y Syna geho, gakž y Ducha ſwatého, Boha kterýž diwy činj, mocné tudiž ſkrocuge, bjdným ge podmáhuge, ó radoſtné dobrodinj!

2. Lid wkrutný, bezbožný, kaupežný, cyzokožný, byl proti nám wyprawen, y do pole poſtawen, od nepřitele naſſeho, kterýž nás chtěl trápiti, ano w nic obrátiti, nás, cyrkew Boha živého.

3. Ale Bůh bud pochwálen, ſtrach na ně geſt wwalen, Pán nade wſſemi Pány, wderik na gich ſtany, ſkrz wogſko od nich zlehčenė: Na hkawu ge porazýk, kopj, ſtjty gich zkazyk, ſtrelby y zbroge wzneſſenė.

4. Gak mocý ſkowa swého, Faraona pyſſného, y ginė mnohė ſnjžik, kſwému ſe pak přibljžil ſtádečku obkljčenému: Tak ſe y nynj ſtako, tok ſe wůbec poznako, ſkuſſj wzdáwati čeſt gemu.

5. Weſelme ſe ſpokečně, zpjwegme Pánu wděčně, ſtarj y také mládj, gſauc tė nowině rádi, o kterėž wůbec ſkyſſime: Nuž panny y panicy, gak malj tak welicý, křičte, tė Boha chwáljme.

6. Na znamenj radoſti, kteráž geſt y wnitřnoſti, ať wznj y hřmotnė trauby, y wſſeligaké hudby na čeſt wjtězy naſſemu: Na pjſſtalky y bubny, na huſle y warhany, ať ſe prozpěnuge gemu.

7. Skáwa buď Hoſpodinu, Otcy y také Synu, buď y Duchu ſwatému, pomocnjku naſſemu, ten Bůh geden budiž chwálen: za wſſecka dobrodinj, kteráž nám patrně činj, nyni y na wěky, Amen.

6. W Čas neduživoſti a moru.

(1610.) Not. 29. b.

Gak. Kdo ſwé dcky miluge,

Ty nyni čas kagjcy, člowěku hřjſſnėmu, byť ſe kořik, winěn ſe dak Panu Bohu ſwému.

2. By změnik obyčege Adama

ma starého, a oblekł se w Pána Krysta, Adama nowého.

3. Toť pak gest oblečenj, žiwota změnění, skrze wiru Krysta Pána, pokogné swědomj.

4. Neb on gest cesta gista, žiwot také prawda: toť gest každé wěrné dussi spasytedlna rada.

5. Kdož pak té cesty prawé z vmyslá chybuge, tomu k žiwotu wěčnému gest mala naděge.

6. Čas gest se rozmysliti mkadému, starému, a za času se vtecy k swořiteli swému.

7. Neb bez geho mikosti my nic nemůžeme: žiwi gsaue a vmiragjc, pomocy žadáme.

8. Nedarff-gmež w marnosti, ni w syle, mkadosti: wědauc, že zemřiti máme, warugme se zkosti.

9. Nahledmež w swé swědomj, při mornim ranění: wssudy mało, a temeř nic, lid činj pokanj.

10. Než když giž newoc těžka / tuť nemocny wzdycha: hory, doky, tu slibuge, a na kněze se pta.

11. Knězy se zpowidage, žadage swatosti, a w swých rukau swicy mage, mni, že na tom dosti.

12. Kdož pak chce spasen byti, Krystu se libiti, a potom z Božj mikosti do nebe přigjti,

13. Tenť musy bedra mjti tuze přepasana: wjra gest w kasce horjcy, skutkém dokazana.

14. Tohoť w nemocy nenj, neb tu gde z mussenj: což nemocny z strachu mkuwj, wzactně Bohu nenj.

15. Ey giž potřebj toho, gednomu kažemu, by nemèsskał, neprodlewał, wokał k Bohu swému.

16. *O Boże mikostiwy! buď nam litostiwy, starým, mkadým y dikatkam nebywег prchliwy.

17. O smikůg se nad nami, smikůg se, žadáme: a kterak sme kdy shřessili, winni se dáwáme.

18. O Boże wssemohaucy, smikůg se nad nami: w nassich prosbách wskyssiž nas, wssak sme twogi, sam znáš.

19. Bychom mikosti dogdauc, w Synu twém zemřeli, a na wěky w té radosti žiwot wěčny měli, Amen.

(1611.) Not. 223.

Ak radostně, wěrny Boże, sy nám přislibił račik, kdyžby nas přetěžka hoře, ano ged smrti tkačik, že srdce chceš spokogiti, rany geho zahogiti, kdy gen k tobě wokáme.

2. Ach Páne! toto trestánj hodně sme zaskaužili: by nas y morowé rany, y meč y hlad zsaužili: mnohoť nas gest nakažených, mnoho giž w hrob pokogených, předce to newažime.

3. Smrt nas chce co owce zdawić, nemocy a horkosti; žádny se aj nemůž zbawić, komůž chce zkámat kosti. Mor rychleg

lid w hrob wwodj, než meč, genž wssak dosti sskodi, předcek nechcem nic wažil.

4. Gak se nechcy zatwrzowak, winěn se byti dáwám: nebak sem se prowozowal hřichy, tě teď wyznáwam. Hoden sem twé prchliwosti, pro mé mnohé neprawosti, hoden sem tě pokuty.

5. Skowem twým sem wždy pohrdak, nechtěk sem geg poskauchak; na twau službu sem mako dbak, nestyděk sem se rauhak. D'abek, rozkoš, tělo a swět, ti mne táhli wždycky na zpět, a cele mne mamili.

6. Ach Boże! nic sme o giné, gen o bohatstwj stali. My sme co zkostni pohané, w hřichu rozkoš hledali. Toť se nynj w ged změnilo, toť mordugе naſſe těło, a mozek w kostech sussj.

7. Toto nasmradené tělo skwostné sme obkačeli, než zwraskalo se mu ěeko, když mor pronikl skrz žily. K čemuž nynj skauzj pycha, když mor ged swůg s krwj mjchá? tent nás přibil až k zemi.

8. Častokrat sme posskwrnili rekau wkast y přibytky; ohawnosti sme činili, my, také naſſe djtky: na twůg hněw sme nezpomněli, y což bychom za diw měli, že sy na nas tak připadl?

9. Protož tehdy wěrny Boże! ay před tě se stawjme; pomoz nam z naſſého hoře, zbřeſſili sme, to wjme, Wtjská nas bjda naſſe, teď padám k nohám Gežjſſe, žádagjc smilowánj.

10. Na kolenách swých ležjme, wſſicknj čwawé kwilicy, we dně y w nocy křičjme, gak mali tak welicy. Odpuſt naſſe prowinění, pro Kryſtowo wmučenj, a dokaž nam miloſti.

11. Odwrat od nas tě pokuty, přestaň nas giž trapiti; sswiheg nas dle twé dobroty, deg tobě wěrnu byti. Chopil sem se tě w mjře, poprěg ať każdy w swé mjře, wſſe neſe trpělivě.

12. Tys gesstě pomocnjk w bjdě, ty mas raddu hotowau, když tě wraucně prosy lidé, djš twarí milostiwau: Gá bigi y také hogim, skrusseného ducha kogim, gá sem lekař neglepssj.

13. Poznameneg brany naſſe Kryſtowau krwj drahau, ať mordeř nas netykā se, a nas neoddá wrahu. Buď nám miloſtiw, wzdraw nas, po zdegſſi bjdě přiwed nas do přjbytku wěčného, Amen.

(1612.) Not. 162. a.

Wſkosrdny Hospodine, pohled z nebe, gak žalostně duſſe má we mne kwili, ano y mé srdce, leká se welice, že sem neplnik twau wůli.

2. A protož střely twé přjsně hluboce wwázky we mne, odtud we dne y w noey sžámi se krmjm, když z těžkosti newjm, gá bjdný sobě spomocy.

3. Ra-

3. Raněný, na kži wpjm, a w hořkosti ducha mkuwjm, skoroli pomine noc? a když z kože wstanu, od kohož dostanu, w mém saužeuj gistau pomoc?

4. Y zdáliž k kterému z swatých, uteku sem těžkostech mých? Abraham newj o mne/ Yzrael mne nezná, o tom swědčj wérná řeč pisma swatého zgewné.

5. A gestli pak swau naděgi w lidech skožjm, že mne zhogj, gistě okkamán budu; neb bez twé pomocy, lékař nemá mocy, k wzdrawenj anj geden.

6. Bolest ač gest těžká při mně, wssak hřichy gsau wždy wětssj mé, nebť gich co w mořj pisku: že gsem tak w nich hogný, gistě negsem hodný zpatřiti wysokost nebeskau.

7. Odwrátiky tě hřichy mé, Otče kaskawý odemne, protož mne až posawad, y nepřitel sauži, přitel pak newáži, dábel wsyckuge sežrat.

8. Sýky nemám k nawrácenj k tobě stwořiteli wěčný, nebo gsem gako owce ta, genž toliko bkaudj, kudykolwěk chodj, když gest pastýře zbawená.

9. Sám tehdy hledeg mne prosým, a to bžjmé, které nosým, segmi semne mág Boże, pro Gežisse rány, a orodowánj, neb ho giný sňat nemúže.

10. Ač gsem hřissný, wssak nezauffám, než tu w tobě důwěrnost mám, že mi hřichy odpustjš, a mé srdce smutné, swědomj ranéné, radostj nowau naplnjš.

11. Nakloň ucha swého ke mne, a skys pokorné prosby mé, a deg mi to z mikosti, abych pobožně žil, po tobě wždy tauzil, odřeknauc swětské marnosti.

12. Gezu, w hodinu poslednj, Duchem swatým mne posylni, abych v wíře strwal, a mau dussi w ruce twé poručegjce, bkahoslawené dokonac.

(1613.) Not. 223.

Přermuťtež se o Křesťané, nechtěgte se lekati, proto že nás Pán Bůh přjsně nynj ráčj mrskati, swým ostrým prutem otcowským, těkým lidským welmi skodným, genž skuge rána mornj.

2. Hroznák gest (wyznak se musý,) a plná wkrutnosti, tak že se gi těko dýše, gako oshdka smrti: Ale pomni o člowěče, že twrdssich rán gest wjce gesstě, gichž Bůh můž wziwati.

3. Hkad horssj, než mornj stěkly; gsau toho powědomj, ti genž na těch mjstech byli, před léty nedáwnými, kdež množstwj lidj wsselikých, starých, maých y welikých, bjdně hkadem zhynuko.

4. Wálká k zpusstěnj přiwodj města, kraginy, obce, bez miloosti lidem skodj, mečem a ohněm těžce: tuť musý trpět manželky, muži y newinné djtky, gak maký tak welký.

5. Chrámowé, rathauzy, sskoky, přicházegj k zpusstěnj, sprawedlnost trpj náſylj, žádné ljtosti nenj, bez studu pášſi se wraždy, též smilstwa, wjdj to každý, ach lépe hned wmřjti.

6. Poněwadž pak nás Bůh miký, pro náſſj zkost welikau, trefce morem w tuto chwjlj, prawicy swau wztažengu, trpte mile a modlte se, by na nás neſwalilo se gesste něco horſſjho.

7. Protož Křestané náboženj, dauffegte w Boha swého, a wězte, že což se nynj děge, gest wůle geho. K tomu swata rada geho, kterauž on nás ode zkého k dobrému chce přiwesti.

8. Bůh wj, co komu prospěſſné, smrtli či žiwot dálſſj, tomu wždycky wěřit pewně, a oddat se mu slussj: bez geho swaté wůle wlas mor nemůž wytrhnauti z nás, ani co ysskoditi.

9. Byť rána mornj gesstě wjce na swětě se zsylika, byť y lidj deset tiſýc po prawicy twé zbijka, k tobě se wſſak nepřibljžj, ani co negmeň wbljžj; wsta Božj to mkauwj.

10. Ten wrabec na zem nepadá, by Bůh nemél widěti; čjm méně smrt lidj skrádá, by Bůh nemél wěděti: onť ge chránj dnem y nocy, by gich zké nemohlo zmocy, bez geho swaté wůle.

11. Ale trápenj když se množj, Křestiany zkormucugj, nad čimž se wrážj mnozý, genž cest Božjch nezyntugj. A wſſak ge pro polepſſenj, k tomu pro náſſe zkuſſenj, Bůh posýkati ráčj.

12. A protož nelekegte se, Pán Bůh nás neopustj, neboť Krystowi wjdycky gsme, w žiwotě y při smrti. Kdo wmřjt má, gde wen z swěta, smrt gest nás zysk, gest wěc gistá. Pán Krystus gest nás žiwot.

13. Wſſak člowěk má stálé boge, dokud gest w tomto těle, w smrti dochází pokoge, wěř tomu každý cele. Neb wchazý pokuſſenj, ďábelskych, lidskych sauženj, přicházý k wtěſſenj.

14. Protož Bohu se poddegte, a w něg dauffánj mégte, smrti se nic nelekegte, wmřjt se nestrachugte. Nebo kdož swatě wmjrá, hřjchů a bjd zprosstěn bywa, a w Pánu odpočiwá.

15. K smrti se časně chystegte, modlic se bez přestánj, že Krystus smrt přemohl, znegte, k wasſemu zachowánj. Neb kdož wněho sylně wěřj, ten smrti wěčné newzřj, a gest Synem spasenj.

16. Prosýme tě miky Páne, rač se k nám nawrátiti, a prot twé gméno přeſlawné, nám wſſem mikowim býti, bychom mikost twau chwálili, srdcem wsty welebili, časně y wěčně, Amen.

(1614.) Not. 40. d.

Nekl sem gá člowěk strápeny, w žiwotu swém přestižený, Ach gižť musým hned w tu

w tu dobu, do bran gjti swého hrobu.

2. Gižť budu ostatek let swých zbawen, gesťtě mně přewděčných: gižť mi žádný nepomůže, proto že žádný nemůže.

3. Řekť sem giž byť w srdcy swém sám, Hospodina newhlédám wjce zde giž w zemi žiwých, ni lidj Bohu slaužjcých.

4. Pomjgj mě přebywánj, gak paſſyřſke stěhowánj: gak kadlec třjsně odstřihne, tak se můg žiwot přetrhne.

5. Kosti mě gako lew potřeš, řekť sem, gestli na mne dotřeš: gesťtě dnes nežli přigde noc, konec dá mi smrti zká moc.

6. Co řeřáb neb wlaſſtowice, kkak sem, a pisťtěk welice. Mě oči zhůru patřiky, a wſſak čjm dál wjce se tměky.

7. Y wokal sem k Bohu swému, přispěg, přispěg saužené mu! Ach násylj trpjm Pane, přideg dnů, z smrti wychwat mne.

8. A dobrý můg Bůh a můg Pán, hned mi se laskáwě ozwak, že gesťtě po tě hořkosti, wžiwu geho mikosti.

9. Let patnáct přidak žiwota, a aby toho gistota mně y giným známá byka, moc Božj diwem stwořika.

10. Čemuž nech se wſſickni žiwi, widauc co Bůh může, diwj: gak strasſliwau smrt odwracy, gak žiwot komu chce wracy.

11. Pokog můg, když byť negtjžſſj, přinesť hořkost neghořčeg-

ſſj. Ale mne Pán zbawik strastj, dusſi mau wytrhk z propasti.

12. Smrt obrátik zase nazpět, hřjchy mé zawrha za hřbet, wěda že hrob ho nechwálj, ni kohož smrt odsud wzdálj.

13. Hle! žiwi k chwálenj tebe wynakkádat budau sebe: gako dnes gá se wſſechněmi, tebe y mne mikownými.

14. Nýbrž y dál ty nowiny, aby ſſky z Otců na syny, to opatřjm tak gak mohu, tobě ke cti swému Bohu.

15. Wděčnosť má gdi swětu w známosť, ať se kažďy, tu Božj hosť, wěj w žiwotu y w smrti, Bohu swému důwěřiti.

(1615.) Not. 157.c.

SPomozyš mi z mého hoře, mocny miky Boże; spomozyž mi z mé těžkosti, prosym twé mikosti: Ty gsy Bůh můg, ma naděge, degž ať mi se lepé děge.

2. Hle! z twých mnohých dobrodinj swědomj mne wini; tys mi dussi y těko dak, gá gsem obě zmrhak, hřjchy swymi ohyzdnými, než dic se skowy twými.

3. Gsa podobny tobě obraz, twůg gsem zrussik rozkaz; negsa žiw podle wůle twé, zhanbik gsem mrawy ctné: swěta pak wůli, y těku činik gsem powolnosť cekau.

4. Nebudelik mikosti twé, můg kaskawy Pane, konečněť wjm, že zahynu, pro mau těž-

kau winu: Gižť, aiž mi těžko že wssech stran, skrotiłs mne, gak přemožny Pán.

5. Hněw twůg zgewny nad sebau znám, a geho se lekám; hleď gen, gak se před nim třesu, těžky smutek nesu, leze, sedě, wždy sem truchliw, když gsem byk źle a marně žiw.

6. Swědomj mne welmi tiži, když se hřichy bliži, gěž ty wssecky račiš znati, pro ně se hněwati: když's zkosině nimi wrazen byk, odemne lehce wažen.

7. Mněk sem, že gá swět přebudu, tak gsa žiw bez studu, že tebe přewaljm Boha, z nic byti nemoha: negsa než bkato, smrad a prach; teď pak mne mami hrozny strach.

8. Ruka twá tkla se mne sylně, toť wjm neomylně; nebudeli smilowánj w tomto twém trestánj; běda! těko y Duch skusy, že brz zahynuti musy.

9. Naděgi mám sylnau w tobě, y ceke dauffánj, s płačem wokám, bez přestánj, k twému slitowánj: Rač, ach rač mi zdrawj přjti, žadámť sy lepé žiw byti.

10. O smiług se, Otče miły! w tu, ač pozdni chwili; hřjssnými sy račił slibiti, že ge chceš přigjti na miłost swau w każdé době, kdož se gen obrati k tobě.

11. Gať gsem kotr pozdě kagicy, w mocně twé prawicy; wssak předce k tobě wtjkám, když's litostiwy Pán: rač, gak chceš, těko trapiti, gen dussi rač laskỳ přjti.

12. Těssjť mne prwnj hřjssnicy, muožỳ a welicy, kterj, ač se pozdě kali, miłosti dostali: o degž wěřjť, wěčny Pane, že y mne se miłost stane!

13. Přigaks kotra, Božj Synu, w posledni hodinu, když s tebau wisek na křjži, a kkak w hřjchů tjži: když poznak swau, ač pozdě, zkost, obdržek twau swatau miłost.

14. Magdalenė, hřjssné ženė, těžs se laskaw stawił; když se kaka, w tě dauffała, wssechs gi hřjchů zbawił: degž y mně djł tě miłosti, mocny Boże na wysosti!

15. Odpuśtiłs y Zacheowi, Petru y Pawłowi, když se z swých hřjchů wznali, a gich litowali: Rač y mně laskỳ popřiti, nedeg se w hřjch nawratiti.

16. Wjm, že osob nepřigjmáš, neb wssechỳ hřjssné znáš; nečinjš křiwdy žadnému, zkemu ni dobrému: Kdo se wraucně z hřjchů kagj, z laskỳ laskỳ dostawagi.

17. Y ga se tobě přiznáwám, a w prut se poddáwám; bykť sem hřjssnik před twáři twau, skutkem y myslj zkau: tě hněwage, zkě pachage, bliž, bliž sem pekła než rage.

18. Než odpuść, odpuść, můg Pane, twé mám słowo dané; pro twé weleskawné gmeno, na němž

němž vpewněno gest srdce mé, co na skale; deg, ach deg mi dauffat stale.

19. Račiši mi zdrawj přjti, chcy zawděk přigjti, abych se mohk tobě kati, ze wssech hřjchů wstati: pakli mne chceš vsmrtiti, rač gen dussi k sobě wzyti.

20. Toběť se poddáwám, tobě, ač w hrůzy a mdlobě; žádámť sy z hřjchů powstati, pak tě mikowati: Nezatracugž swého skaubý, odpusť, odpusť mi mé dlauhý.

21. Toběť sem dlužen samému, stworiteli swému; Ach, nemohuť zapkatiti, protož chcy prosyti: Rač, ach rač mi zhowiwati, a deg mi w pokání stati.

22. Nezpominegž neprawosti, žádám twé milosti; ač gsem hoden zatracenj pro těžké hřessenj: rač s pomocy pospichati, dokudž mne smrt nezachwati.

23. Potom mne wyswobod w skutku, z toho srdce smutku; bych tě poznal Boha swého, Pána kaskawého: rač mi dati potěssenj, pro Krystowo wmučenj.

24. Slitůg se nademnau Boże, w tom přetěžkym hoře; w swomni na mne, swé stworenj, pro twé ponizenj: wslyš k tobě kkagjcýho, gen kaský hledagjcýho.

25. Amen, gistěť se to stane, wssaks slibil, můg Páne; nehodnyť gsem, wssak předce twůg, ach gen se newzdalůg; kaský, kaský mi rač přjti, pak, kdy chceš, mne k sobě wzyti. Amen.

(1616.) Not. 40. d.

Hzko nam Boze, wzko nam, sauzenj těžké ze wssech stran, nepřitele se bogjme, chřadnem, mdlime, o wztekkosti swéta wime.

2. Hkad také chleba powstáwá, a potraw se nedostáwá; hkad twého slowa slyssenj, w tom sauzenj, beře mocně rozmnozenj.

3. Angek twůg má meč dobyty, a chce nás hřjssné pobiti: gizť mezy nebem a zemi meč wztazeny drzj k nassemu zkazenj.

4. Ay gizť bige, ay giz mořj, a stanek těť lidských boři: mage čim dal wjce biti, nas moci, nechcemli se polepssiti.

5. Ach na twáře swé padneme, dřjw nežli wssickni zemřeme: odwrhauc swé neprawosti, zkost, hřissnosti, wokegme w ponizenosti:

6. Otče pro Syna mikého, spasytele lidu swého, a pro geho drahé rany, gizwy, sstramy, smikůg se, smikůg nad nami.

7. A poruč Angeku swému, ať zas wstaupj k trunu twému: ať meč do possswy obrati, tobě wrati, a přestane mordowati.

8. Zel se tobě toho zkého, od tebe na nas přisstkého, wkrok se w swé prchliwosti, ať gest dosti, což zbil Angek z powinnosti.

9. Ty pak o Arone prawy, Gezu Kryste, plny slawy! zastupuģ nas před Otcem twým, rozhněwaným, buď nam wždy zastupcem daným.

10. A wezmi kadidka swého, wmučenj newinného, očist nas swau krwj swatau, w obět wzatau, ať gsme čisti před twáři twau.

11. Neb wyssla hrozna prchliwost, a roznicena horliwost, od twáři Otce mikého, nebeského, pro hřichy rozhněwaného.

12. Popatř gak rana morowa, od hněwu Hospodinowa, začala se w nas lidu twém, hřissném, bjdném, a trestánj tweho hodném.

13. Stůģ, prosym, mezy živymi, a mezy wmrtwenymi, a zastawi se ta rana, genž od Pána pro hřichy na nas poslana.

14. Ach račiž to včiniti, Otce w hněwě wkogiti, a nam dati w pobožnosti, w kagicnosti, život westi zde w mikosti.

15. Skawa Otcy laskawému, y geho Synu mikému, buď čest y Duchu swatému, welebnému, Pánu Bohu gedinému, Amen.

(1617.) Not. 9. c.

TENTO nás nebezpečny čas, nawrat se k Bohu kažDy z nas, dokud zde čas mikosti mas.

2. Nechage swěta marnosti, wssech hřichů a neprawosti, zde hledeg Božj mikosti.

3. Pohlednj na wssecky strany, gak Pán Bůh na nas Křestiany dopaussti rozličné rany.

4. Mrau lide smrtmi nahrymi, hlizy, pryskyřj mornymi, gistěk žertu nenj s njmi.

5. Rano čerstwj, zdrawj mnozy, po chwili nemoc ge skožj, k večerau na mary wkožj.

6. Mnohy se toho nenadak, by se tak w nahle odebrak, snadby se byk w pokánj dak.

7. Mnoho gich za den wmjrá, mnoho domů se zawjrá, a ssachta hrozna otwjrá.

8. Kladau se muži, ženy tam, stárj, djtky, wěř, nenjk kám, to pak wssecko na přikkad nam.

9. Zakostiwě nařikánj, rodičů, djtek pykánj, skyssetj gest bez přestánj.

10. W některých mistech drahota, krupobitj a suchota, newroda, bjda, pssota,

11. Naramně ztrapika lidi, což se z husta welmi widi, ač pak zlj toho newidj.

12. Giž nastáwá ten bjdny čas, o němž mkuwj Syasytel nas, gakž gest napsak swaty Lukáš k. 21, 25. sqq.

13. Že bude walka, zbaurenj, hlad, mor a země třesenj, wssudy welike sauženj.

14. To my pak ač wssecko známe, a wssak na to mako dbáme, w neprawosti se dawáme.

15. Trosstugem se živj byti, nestrogime se wmřjti, a na saud Krystů přigjti.

16. Wrchnj

16. Wrchnj se Boha spuſtili, ſtud a bazeň opuſtili, we wſſech hřjſſich rozpuſtili.

17. Na ſlowo Božj nedbagj, Boha w paměti nemagj, neſtaudně wſſe zlé pachagj.

18. Nepřipauſſtěgj treſtánj, žadného napominánj, ſlowa Božjho karánj.

19. Nijſſj berau přikład od nich, ffolkugi ſobě w hřjſſich ſwých, magjce zalibenj w nich.

20. Gak by to w Sodomě byko, tak ſe geſt zlé rozmnožiko, wſſecky ſtawy naplniko.

21. Nenj laſky, wpřjmnoſti, nižadné ſprawedliwoſti, přatelſké prawé wěrnoſti.

22. Geſt fakeš a okkamánj, gednéch druhých pomkauwánj, lehkomyſlné wtrhánj.

23. Nenj nad nauznym litoſti, ani s potřebným zdilnoſti, geſt plno zatwrdikoſti.

24. Nenj też zdrželiwoſti, čiſtoty, pokory, ctnoſti, w wſſech geſt plno chlipnoſti.

25. Cyzokožſtwo a ſmilnénj, za žadny hřjch w ſwětě nenj, zlé Sodomſké zalibenj!

26. Geſt přatelſké hodowánj, do nemocy wziráaj, z toho wſſecko zlé pachánj.

27. Protož ſe Bůh tak rozhněwal, mornj rann wſſudy ſeſlal, byl nas ſprawedliwě ztreſtal.

28. Za času Dawida Krale, byl přiſſel mor welmi nahle, mřeli lide nenadále.

1. Paral. 22, 13. ſqq.

29. To Pán Bůh proto dopuſtil, že ſe Dawid Boha ſpuſtil, hřjchu zwkaſſtnjho dopuſtil.

30. W třech dněch ſedem deſat tiſyc wmřeko mužů, a ſnad wjce, tu ſe kořil Dawid prawic:

31. Ga ſem ten, kteryž ſem zhřeſſil, lid pak můg co geſt wčinil? gako owce newinny byl.

32. Obrať Pane na mne hněw ſwůg, zachowag newinny lid můg, proſym pokorně, ſlauha twůg.

33. Když ſe tak Bohu winěn dal, a obět mu obětowal, y hned Bůh tu ranu odgal.

34. Y my činmež též pokánj, nechagjce prodlewánj, w tomto božſkém rozhněwánj.

35. Přeſtanauc hřjchů a zloſti, proſpiwegmež w pobožnoſti, modlmež ſe Bohu s pilnoſti.

36. Kkauce ſrdcem poniženym: Boże buď miloſtiw hřjſnym, nam na ſwětě zarmaucenym.

37. Degž hřjchy, bludy poznati, pokánj prawě činiti, dřiwé než nas ſmrt zachwati.

38. Pane Kryſte, račij dati, když ſe odſud budem brati, k tobě ſe ſtiaſtně doſtati.

7. W čas garnj.

(1618.) Rok. 186. a.

Ay giž radostné léto nastáwá, wssecko stworenj smutku pozbýwá! giž nynj plésse wssecko wesele, když widj an zyma twrdá cele mnohau trpkosti trapiti přestáwá, preč se odnássjc s námi nezůstáwá.

2. Nad nami zhůru nebe překrásné skunečko wůkol nosýcy gasné; genž swětkosti swau swjtj rozkossné, wssecky zahýjwá wěcy mikostné, dimnau mocy swau mrtwost obživuge, což pak starého, zase obnowuge.

3. Takž y země, genž matkau gest wsseho, kwjtj wydáwá z sebe krásného nezčíslné množstwj, wssudy ze wssech stran pěkné odjmá swého těla stan: ku podiwenj trávy zelenosti, barew přepěkných w dimné rozličnosti.

4. Au miko giž z přibytku wygjti, žádostiwo člowěku pobyti někde na kaukách, w poli, zahrádce, ptáčkowé když tam zpjwagj skadce, gedni po druhých rozličnými hlasy, zwlášsté potom dále letnjmi časo.

5. Kdežs ty člowěče rozumný z tworu? zdaž nepozdwihneš též oči zhůru? (Odkud ti wssickuj pkynau darowě) saudě, abys se roznjtik w nowé k Bohu wděčnosti, gména geho prawé horliwé chwálik, žim gsa k geho sláwě.

(1619.) Rok. 283. a.

Wsse! měla by tě potěssit krása kterého stworenj? kdy tworce, nad nějž nic nenj, wždy můžeš sam k vživánj mjt, kterého gsy též giž poznala, co geho kráska může dát: nikoliw se to nemá stát, že by gsy se w marnem kochala.

2. Skunce! kterěž swět oswěcuges, a rozkoš welkau w sobě más, nebe, genž zemi dessť dáwáš, a rosau hognė gi zwlažuges: což máte, co bych nevživak w tom, kterého gá miługi, a gemu srdce darugi? což, co by on lepssj nedáwal?

3. To swětko wssecko rozraduge, a zatemnėné oswjti, též y w mým srdcy wždy se skwj; oni skunce pozehnané skuge, dessť, genž me srdce pokropuge, a twrdost geho odgimá, genž mi pkodnosti dodáwá, rosa genž dusse občerstwuge.

4. Lauky zelené ač gste krásné, předce mne nezpokogite, ma mysl nad wás wynássi se, co wy máte, to genom časne: gen tworce wás mne rozraduge, neb krása geho wěčné trwa, on dussi dáwá, co žádá, když se zen geho přidržuge.

5. Owečky! kterez na pastwičkach sem y tam se procházyte, z potučkůw se napágite, a při pastýři nemáte strach, můžete mi za přjkład skaužit; ga pak musým zgewně wyznat, že gen chcy při tom gednom stát, genž pastýř y beránek má byť.

6. Wy

6. Wý ptáčkowé, genž letnjm časem zpjwáte syc ke cti Bohu; gá y wás skyssek nemohu, když mne chcete odwesti hlasem, od koho, genž sy obljbiko (gen gediného) srdce me, gá sam gsem hokaubatko zde, kterè se k němu přichyliko.

7. Potůčkowé, stromy a lesy, pole y co w wás hýbe se, genž wsse lidem pokrm nese, wy hory negpěknégssj krásy, vstupte prynè mikému memu, genž sytost y rozkoš dáwá, a wssecko hognè w sobè má, a to gen wždycky mne k dobremu.

8. Tykule welika tè zemj, wý neb sa okrásslená, y co ten swèt gen w sobè má, můžete mne byt k probuzenj, a mne prowádit k stwořiteli, že mysljm: kdy ta okrása wasse zde gest tak přeslična, gakž ten gest, k němuž wssecko čeli?

9. Protož nakložte wssecky sýky, ke cti toho, genž púwod wás, oslawugjc ho každ̀y čas: přitom też probuzügte miky ten lid, kteryžw wás swau rozkoš má, neb wssecko to gen marnost gest, a může snadno srdce zwest, když přitom na Gezisse nedba.

10. Gá nebudu wjc přemožený, neb sem co wyššjho poznal; můg miky mi me srdce wzal, ten který bjky y čerwený, y ze wssech ginych negkrásnégssi: genž mne gen sám opanuge, a káškau swau rozhorluge, bych gen gemu wždy byl wérnégssj.

(1620.) Not. 30. a.

TAzda w swètè okrasa zwnè-
nè mi wssudy hlasa, že Pán můg po wsse časy sličny, grunt gest wssj krásy. Když rannj záře wycházy, a skunce gasnè wzchazy, tuť sobè připomjnám, gak přegasny gest můg Pán.

2. Když se den rozednuge, ma dusse powažuge, gak ljby blesk gasnosti dáwa swètko wěčnosti! když widjm sikwèly mèsyc, a hwèzd tak mnoho tisyc, mysljm: kdo toho Pán gest, w prawdè má přeskawnan čest!

3. Když do pole krasnèho patèjm času garnèho, powzbuzeny gsauc hlasám: gakž ma byt tworce sám! pěknè gsau syc zahrady, kwjti y geho sady; ale mnohem krasnégssj gest Krystus, kwjtek dussi.

4. Když widjm wsslechtilè růže čerwenè, bjlè, mysljm: čerweny, bjky gest můg zenich přemiky; slowem: w kwjtkach wsselikych, makych takè welikych, krasa se wygewuge toho, genž ge maluge.

5. Když k studnicem přicházym, a potoky obcházym, myšl ma pronika w Krysta, onť gest studnice čista. Když beránky spatřugi, wnitřnè se pohybugi, wzdychám: Beránek Božj gest můg zenich, mè zbožj.

6. Když cuker okussugi, a moc medu skussugi, srdce po Krystu tauži, on mi sladkosti

slauži

slauži: ljbezně slawik zpjwa, lautna hlas čistý mjwa; než, kde taky hlas slyssiš, gak gest ten, Můg gest Gezjš?

7. Přigemny ten hlas bywa, když se echo (na zpět) ozywa, přigemnějssj ten zwůčj, genž z Krystowých wst hlučj. Protož wygdi negmilssj w stěje, wkaž se mě dussi, deg se gi znamenati, by tě mohla poznati.

8. O! by blesk Božstwj twého oswjtil ducha mého, a prssilky twé slawy pronikly zrak mé hlawy. Ach můg Gezu! wezmi preč zastěru ducha, wleč mysl mau, by tě bezpečně ljbaka zde y wěčně.

(1621.) Not. 30. a. 259. b.

Nebe, země, powětrj, wssecko o Bohu swědči: Protož y ty duchu můg, wstań a Boha oslawůg.

2. Wiz to swětko slunečně, gakť nam sluzi wssem wděčně: Měsyc, hwězdy, swau mocy slawj Boha dnem nocy.

3. Hleď na swěta okrssleк, gakť plň darů kazdy wěк: lesy, pole y horý, pro tě magj swé tworý.

4. Ptactwo se ti zletuge, zpěwem wsse naplňuge: blesk, hrom, dessť, mraz, wětrowé, wsse gest tobě hotowé.

5. Hleď na wod strassné waky, když se sem tam metaky, zdaž swým hřmotem strassliwým neswěcj o Bohu twým?

6. Boze můg! tě dusse má wssudy přitomného zná: Ach deg mi cytit we wssem, co gsy ty, a co gá gsem.

(1622.) Not. 162. b.

Od srdce mě, patř wesele, na wsse dary Bozj smele, wabiť tě leto slicně; popatř na zahradni krasu, na zem plodnau toho času, měg wtěchy rozličné.

2. Děiwj se listem odiwá, a prach zemský zas přikrywa nowe raucho zelené: Narcysky s tulipanami, giž přewyssugj kťaktamj twau krasu, Ssakomaune.

3. Skřjwanek w obłáčých zpjwá, hokaubek se k lesám mjwá, wylita z rozsedliny: skawik hlasu weselého, přerazj z hrdlička swého hage, hory, doliny.

4. Kohaut wywodi swé stadce, čap spissj k mkadym na kratce, wlasstowka krmi mkadě: ay hle gelen w nohy spory, tež y kaně prudke, z hory spěssj se k trawě w stadce.

5. Reky hragj s kámyňkami, maluag se pod břehami stinem překrasnych kěřů: tam se kauky zelenagj, kdež se zwučně rozlihagj hlasy stad y pasyřů.

6. Wčely w pracy nelenivě oblitagj, zadosliwé gsauc sladkosti medowé: hrozny winné, mdlé w zezřenj, dáwágj skrz swé zwkazenj člowěku syky nowé.

7. Role obilj wydáwá, mkadi

di staři, že gest strawa, sláwj kaſku welikau Boha w dařich bohatého, k nám wždy welmi nakkonného, swau dobrotau wſſelikau.

8. Mlčeť mne cos nemožnèho, welky Bůh, welka moc geho, y zprawy mne kakágj: zpjwám Tworcy negwyššjmu ochotným ſrdcem, když gemu wſſecka stwořenj hrágj.

9. Myſljm: o kdyžs zde tak ſličny w dařich, w wtěchach rozličny, w naſſjm wěku wbohem; což nemá byť w onem swětě, w onem přeradoſtném letě, y zamku zlato drahem!

10. Gaký bleſk a rozkoš wſſudy twa ſtěpnice mjť má tudy, kde zwučné ſtrůny hrágj! kde wogſka Angelů swatých, w počtu množſtwj nepogatých, Halleluja zpjwágj.

11. O bych, Boże můg! před onem, giž ſtak twém tak ſlawném trůnem, mage w rukach swé palmy! gak bych gmeno twé s ginými ſlávwik duchy přečiſtými, newyčtenými žalmy!

12. Než y dokud to gho těka, duſſe geſſtě bude měka, nechcy mlčeti ſtale, ale radče ſrdce swého nakkonjm času každého k twé swaté cti a chwále.

13. Bkahoſkaw mi w mě potřebě, swým bkahoſkawenſtwjm z nebe, nech ti kwětnu wždy mile: nechať leto mikoſti twé, hogné owoce w duſſi mé přinaſſi každé chwile.

14. Nechť duch twůg ma miſto we mne, ach včiň ſtrom dobry ze mne! nechť wzrůſtám tobě wděčně! popřegž, ať ſem twé zahradky kwitek a ſtipek přeſkadky, ke cti twé ſláwy wěčné.

15. Wywol mne za miky rag swůg, nech ſe těko mě y duch můg až do ſmrti zelena! odtud bude ne ginemu čeſt, než gen tobě ſamému, na wěky nezměněna. Amen.

8. W čas žně; děkowánj za vrody zemſké.

(1623.) Mot. 40.

Chwalmež Boha o Křeſtiané, za dary nám prokázane, y toho roku na poljch, Pánčť geſt wſſecka plnoſt gich.

2. Chwalte Pána, wzdegte mu čeſt, neb od wěčnoſti dobrý geſt, on ſtworiť nás, on zdržuge, živj, chránj, opatruge.

3. Prw než člowěka způſobik, nebe y zemi ozdobik, ſlunccm, měſýcem, hwězdami, životičichy, vrodami.

4. A tak z dobroty neſmjrné, gako do plné ſpjjirné, vwedl člowěka do rágc, wſſecko mu w moc poddáwage.

5. Y ač mu za to zle ſlauží,

smrt wěčnau hřjchem zaskauzjk, wssak geg zas přigak na mikost, pro Krystowu zaskauzikost.

6. Takž nás tudy wykaupenè, Duchem swatým poswěcenè, mikowati nepřestáwá, pokrm, nápog, oděw dáwá.

7. Ptactwo, ryby, y howádka mâme, ne gako čeládka, nez gako milj synowé, k sycenj wždycky hotowè.

8. Ouk nám korunowak zemi, žádaucými wěcmi wssemi, kowy, owocy, wařenjm, k tomu rozličným kořenjm.

9. Požehnak semenka wsatá, nebi hognost gest wětssj wzáta: Požehnak sstěpnic, y winnic, budemli wděčnj, dá nám wje.

10. Wssak dobroty Pána toho, bychom gazykú tak mnoho, gak se zrn zrodiko, měli, zstjhnauk bychom nevměli.

11. Zpjwegmež mu srdcem wděčnè, ó Boże dobroty wěčné, sláwa bud tobè na nebi, a pokog lidem na zemi.

12. Při žni nynégssj radostné, pamatúgmež na mikostné léto wěčného žiwota, tomuk chce božská dobrota.

13. Ay gestlik dáwá z mikosti, zkým y dobrým zde w hognosti, nelzeł gest wyprawowati, co nám w nebi minj dáti.

14. Oko toho newidako, wcho o tom neslychako, srdce lidské nezkusyko, co se wěrným odkoziko.

15. Bůh Otec, Syn y Duch swatý, Bůh nás swatý, swatý, swatý, budiž od nás nynj chwálen, y na wěky wěkú, Amen.

(1624.) Not. 189.

Chwaltež Hospodina wssecka stworenj: Nebeská, zemská k geho zwelebenj. Chwaltež geg Angelè, wzdegte čest wesele, záslup zemský, také nebeský.

2. Chwáku mu wzdegte, Slunce, měsýc také: hwězdy y djko Boži wsseligakè: Kterèžto pod gednym slowem gsau stworenè, wyměrenè, y utwrzenè.

3. Saudcowè zemsstj, y Králowé nad to: Wsseliey lidè, nesslyšte se za to: Chwaltež geg stawowé, etnych Pánúw hauffowé, malé djtky, chwaltež ho wždycky.

4. Neb on swau mocý, nebe, zemi stwořik: Přjbytek sobè na nebi utwrdik: Aby swè wolenè, před wěky zřjzenè, tam osadik, a ge zwelebik.

(1625.) Not. 29. a.

O žádáš od nás Páne, za twè hognè dary, čeho za dobrodinj, které nemá mjry.

2. Stříbra, zlata nežádáš, neb to wssecko twè gest, cožkoli na tom swětě, tebau stworeno gest.

3. Wděčným tè tehdy srdcem, Páne wzýwati mâme, nad tè důstognégssjho giného nemâme.

4. Swět

4. Swět tebe neobsáhne, wssudy plnost tebe, nad pekem y nad mořem, zemi také nebem.

5. Ty gsy Pán wsseho swěta, skowems nebe stwořik, skuncem, měsýcem, hwězdami, diwnes ge ozdobik.

6. Ty gsy grunty zakožik, w neobsáhlé zemi, a přikryks nahost gegj, kwjtky rozličnými.

7. Ay z twého rozkázanj, w břehu moře stogj, wyméreného cyle přeskočit se bogi.

8. Reky wod nepřebraných welkau hodnost magj, den bjlý a noc temná, též swé časy znagj.

9. Tobě k wůli rozličné kwjtj země plodj, léto-swau zelenostj, w krásném wěncy chodj.

10. Podzymek wjno, gáblka, welmi pěkné dáwá, potom když ko pomine, hned zyma nastáwá.

11. Z twé káplky nocnj rosa na mdlé zeli pádá, a zbožj zahořeké déssť snadně obživá.

12. Z twé ruky každé zwjře, hledj swé zimnosti, a ty každého krmjš, z twé dobrotjwosti.

13. Chowegž nás pokudž ráčjš, w této njzké zemi, gedině at budeme, pod křjdlami twými.

14. Budiž na wěky chwálen, nesmrtedlný Páne, twa káska k nam y sstědrost, nikdy nepřestane. Amen.

Ginak.

(1626.) Rok. 29. a.

Což wždy chceš od nás Páne za swé dary hogné? čim vctjme přjhodně twé gméno důstogné.

2. Swět tě ten neobsahá, wssudy plno tebe: skáwy twé plna země, plné samo nebe.

3. Zkata wjm ze nejádáš: nebok wsse prwé twé, což z twého propůgčenj lidé magj za swé.

4. Wděčným srdcem tě tedy Páne wyznáwáme, když nad to ljbezněgssj oběti nemáme.

5. Sáms ty Pán wsseho swěta, tys obkohu roztáhk, pak po nj hwězdy sskwělé co perličky rozsák.

6. Gruntys zakožik pewné neobessłé zemi, gj nahost zrostlinami přikryw rozličnými.

7. W swých za twým rozkázanjm břeżych moře stogj, wymérených se mezý přestaupiti bogj.

8. Reky wod nepřebraných nosý wssudy hogně, gichž obkak a studnice dodáwagj spolně.

9. Den bjlý a noc tmawá časů swých nemýlj, w řádu swém stogj wssecko, wsse k swému gdacyli.

10. S skuncem hwězdy konagj běh swůg wždycko dále, swých měsyc nastáwánj sstěrj wssudy stále.

11. Z káplky twé nocnj rosa mdlé zrostliny chladj, déssťém se wčasným z nebe obilicko mladj.

12. K wůli tobě rozličné kwjtky garo rodj: k wůli tobě w klasowém wjnku léto chodj.

13. Podzymek owoce nám y wjno wydáwá: pak do hotowého giž twrdá zyma wstáwá.

14. Z twých rukau co gen živo hledj potrawy swé, když ty wssecko sám živjš z sstědrosti nesmjrné.

15. Buď na wěky pochwálen nesmrtedlny Páne! twá mikost, twá kásska k nám nikdy nevstane.

16. Nás chowej pokud ráčjš na tě njzké zemi: pak dones kdy chceš w nebe pod křjdlami swými.

C. Pjsně k vživánj gistým osobám, podle gich stawu, wéku, a powolánj.

1. Dítkam Křestianským k vjjwánj doma neb we Sskole, aneb při Katechysmu.

a) Wůbec.

(1627.) Not. 64. c.

Y nuž my dítky spolu k tobě tem posvěcené, Otcy w Krystowu gménu obětowané, sklonmež swá kolena y dušwnitřnosti, zwolegme k kauce k trůnu mikosti.

2. Nebeský náš ochránce, popatřiž na nás, způsobě násse srdce modlitbu od nás, kteráž gest wydána od Syna twého, mikostně přigmi pro gméno geho.

(1628.) Not. 223.

Modlitba Křestianských dítek za swé rodiče.

Gospodine wssemohaucy, darce wsseho dobrého; mikosrdný, wsse wědaucý, genžs z srdce otcowského, wsseho swěta Otec prawý, sám slitownjk, sám Pán slawý, na nebi y na zemi. Efez. 3, 15

2. Chcyť tobě díky wzdáwati, žes mi dussi y tělo, skrz rodiče ráčil dati, toť twé mikosti djko: ano děkugiť wždy wjce, že až dotud twá práwjce rodiče mé živila.

3. O nechť duch můg díky čini, za hognost twé mikosti; wzkasse pak za to dobrodjni, s negwětssj ochotnosti: ach degž mi to w každé době, s djk činěnjm, Bože, tobě, y rodičům wyznáwat.

4. Gsemli gich kde zkormucowal, odpusť dítěti twemu, že sem gich tak nemilowal, gaks přikazal každemu: Sessli z nebe požehnanj, wzdal zlé, kteréž přikázánj čtwrté zlým dítkám hrozy. Syr. 3, 18.

5. Popřegž mi k nim ochotnosti, a srdce posslussneho; ať nestratjm zpurnau zlosti, žehnánj otcow-

otcowſkeho: bych pak gich wždy s ctiwoſti, obweſelowal wěrnoſti, a ſtałým poſkuſſenſtwjm.

6. Wě mne rodiče me ctiti, dle tweho zalibenj, tys ge račil vſtawiti, k wěku meho řjzenj: protož y trpěliwoſti popřeg, kdy mne pro me zkoſti někdy muſy treſtati.

7. Popřeg mi, Boże, maudroſti, by duſſe mā poznāka, gak často mnohé těžkoſti Mātka ſemnau wyſtaka, s gak mnohau peči, chudobau, płačem, ſtraſtj, až w tu dobu, mne pilně dohlidāka. Syr. 7, 29.

8. Nechť gi w pokorné wrauenoſti zaſe za to mikugi, w ſkowjch y ſkutcych wěrnoſti, a ſtudu dokazugi: ať twé přjſné zkořečenj, gežs ty wyřekł, při mně nenj, ale twé požehnānj.

Syr. 3, 9.

9. Tys rād do chrāmu chodiwał, Gezu! s rodiči twymi; taks mi wždy přjkładem bywał, ctnoſtmj přeochotnymi: ach přeſtāw ſe ſrdcy mému, ſformūg ho k obrazu twému, zrcadło djtek wěrných. Luk. 2, 42.

10. Ty gſy byl poſkuſſný Bohu, chtě tak hřjch zahanbiti, poſkuſſný až w bjdu mnohau, ano až do vmřiti: ach připodobnūg ſrdce me, k té powolné pokoře twé, muſtru mé poddanoſti!

Rjm. 8, 3. 1. Petr. 2, 21. ſqq.

11. Ach popřeg mi poſtuſſnoſti ochotné Izakowě; Jozeffowé čiſtotnoſti, a bāžné Jakobowé: Tobiaſſowé tichoſti, y ginych rozkoſſnych ctnoſti, gimiž ty Otce ſławił.

12. Rač wjry Abrahamowé, Izaka požehnānj, ſtjt ochrany Jakobowé, giž wždy měk w swém konāni, też mikoſt Tobiaſſowu, ſtěſtj a čeſt Jozeffowu, mým rodičům popřiti.

1. Mogž 26, 12.

13. Rač prodkauzit gegich leta, a nech w této njzkoſti gich ſſedjna kraſné zkwětā, w pokogi a w ſwornoſti: nechť geſt k dobrému gegich křjž, vlehčūg gim ſām każdau tjž, a pomaheg gi neſti.

14. Wpuſť gich modlitbu do nebe, kdy před tebau padāgj, wyſlyš ge też ſām proſebe, y kdy za mne wzdychāgj: požehneg gim chleba, wody, od neſſtaſtné pak přihody zachoweg nās přibytek.

15. Když pak gich přigde hodina, dey, Otče pro Gežiſſe, twého poſlauſſneho Syna, ať w tobě vſnau tjſſe: Přigmi duſſe gich w ruce twé, přiwed ge do wkaſti prawé, k niž y ga ſe pospěſſjm. Amen.

(1629.) Not. 139. a.

Kráſný byl Abſolon, než že zle činil on, Dawida Otce swého wyhnał z králowſtwj geho: Giných mu pak těžkoſtj doſt činil w swé mkadoſti.

2. Na tom doſti neměl, wyhnaw ho za nim gel, chtěge ſe

Otcem bjti, geg do konce potrjti, a z přjčiny tě zkosti, zahynuk w swé mkadosti.

3. Neb když wgek do lesa, na mezku se nesa, na dubu za swé wlasy wwázk, tu konec krásy! hned pomsstěno w rychlosti, co činik w swé mkadosti.

4. Když přistaupik Joab, a s nim negeden drab, těmi kopjmi geg prohnak, a kamenjm zametak: Ten cýl nesslechetnosti, w njž byk od swé mkadosti!

5. Giž radjm každému, čkowěku mkadému, Absalonem se káti, a rodičů se báti, ginák mu Bůh w rychlosti, skrotj geho mkadosti.

6. Zaslibik Pán Bůh sám, dkauhý wěk wůbec nám, bychom matku y Otce ctili, gakž on mjti chce: A kdož nemá tě ctnosti, zahyneł w swé mkadosti.

7. Při tom též každému, čkowěku starému, skussj na to mysliti, a k tomu se snážiti, aby swé djtky k ctnosti wedli hned od mkadosti.

8. Do sskok ge dáwagjc, vtrat nelitugjc, do chrámu s sebau wodjc, z hřichů časné wywodjc: Neb co chytj w mkadosti, wězý w nich y w starosti.

9. Amen sezpjwegme, na mikost se degme, Pánu Bohu nassemu, a pokořme se gemu: Tak nabudem mikosti, potom wěčné radosti.

(1630.) Not. 163. b. 209. b.

Neglepssj djtek přjteli, wérný Gezu! :,: wzhled na mne; wjz gak gsem (což duch můg želi,) hřjchem swazan :,: naramně: mé myssljenj a dychtěnj máte se w bjdné marnosti; nemám k bogi :,: chuti dosti.

2. Ten skrytý ged zlých žadosti zkazyk srdce :,: mé cele; kdož wyssljhne wssecky zkosti, genž mne trapj :,: tak směle? což newděčně, a wssetečné, to mne můž obweseliti, twým pak skowům :,: nechcy přjti.

3. Co sem při křtu přislibowak, to sem bez wssi :,: wérnosti, giž nezčíslně přestupowak! způrnost, pych, kež :,: y zkosti mne bjdného (Bůh žel toho!) přitomnosti twé zbawiky, a w hry marné: : přiwabiky.

4. Páne! stydjmť se wyskowik, gaka we mně :,: nezbednost; a gak mne swět chce vkowjk, sydky swými :,: w swau marnost: Kde gen chodjm, kde gen hledjm, snadně se zlému naučjm, an od tebe :,: y odkaučjm.

5. Gezu! můżesli to snesti? nehneli se :,: srdce twé? Máli mne hřich w nic přiwesti? zdaż nečihá :,: wždy na mne? Tehda musým, když nezkusým láský twé, hořce plakati, a nad sebau naříkati.

6. Proč sy pak w řad nas sám wstaupik? proč sy se stak :,: dětatkem? proč? bys nas sobě wy-

wykaupil, a wčinil :,: twým sladkém: Toť mi dáwá djtek prawa, toť wzbuzuge k důwěrnosti; degž se držet :,: tě milosti.

7. Rač mne gen prw wyhogiti, z těžké hřjchů :,: nemocy; Potomť se rád wyewičiti dám k twé službě :,: dněm nocy: Tak s radosti a wěrnosti tobě budu wychowany, gsa od Otce :,: tobě dany.

8. Z této smkauwy deg mi, gak ty, ochotně byť :,: poslussnym; bych žiwotem řád gich swaty nezlehčowal :,: neskussnym: Gich těžkosti, dle možnosti deg mi pilně měrkowati, a ochotně :,: na se brati.

9. Když pak někdy rodičů mých wěrnau žadost :,: naplnjm, a w těchto pracech liternjch čas y nakład :,: dokonějm: Nech se obraz twůg każdy čas zgewně w mým žiwotu třpiti, a můg příklad :,: giným swjti.

Jzaj 61,9. 2. Kor. 3, 18.

10. Za tjm deg, by se starali, přimě, stale, :,: a negwjce, gak by mne ti wychowali, na twau kazeň :,: wždy hledic: Wě rodiče mě, gak ty se litostiwě o twých stárás, a ge předce :,: wěrně kárás.

11. Wzbuzůg srdce gich k wraucnosti, a k častému :,: modlenj; by nam djtkám twé milosti wyprosyli :,: k včenj: Degž ať kwětu, wssak ne swětu, ale tobě, w twé gasnosti, w twé gá chcy byť :,: služebnosti.

12. Wed ge w swatém obcowánj, přes to plače :,: vdolj: by mi w wssednjm swém pokánj ku příkladu :,: slaužili: bých pokorně, chtě a wěrně chwatak gich nasledowati, pak též s nimi :,: mohl obstati.

13. Popřeg gim z twých ran pokoge, ať gea duch gich :,: wžiwá; ten boři wsselike boge, ten swornymi, kaskawymi činiwá: hněw hřjch plodi, w nic přiwodi, co se kdy dobrého stáwá, twa pak milost :,: pokog dáwá.

14. A takť sy kaskawě skyssek, wěrny djtek :,: přjteli! proč sem ted před tebe přissek, a proč djtě :,: twé želi: Gižť počekám. Ty, Páne, sám stromku pěkné twé zahrady neobmesskáš :,: když gest mkady.

(1631.) Not. 27. b.

O Boże weliký, tobě twůg twor wsseliký, powinen gest mjle kláněť se każdé chwjle.

2. Y my djtky málé, k službě tobě oddalé, ag se postawugem, a tobě prozpěwugem.

3. Nepohrdegž námi, makými nádobkami, přigmiž nás kaskáwě, deg sebe ctjti práwě.

4. O sladkosti wěčna, srdcým twá mikost wděčná, kdoť tebe zakusy, po tobě gjti musy.

5. Obrať y nás k sobě, ať se kochame w tobě, gsauc k dobrému chtiwi, pokud zde budem žiwi.

6. Amen, Amen Páne, dejž ať nám se tak stane, duch twůg zustáwegž w nás, wůdce nás na wěčný čas.

(1632.) Not. 61. a.

Mikè djtky, zdárné Bożj kwjtky, plésegte stále, k geho cti a chwále! Neteż spokeènè, chwála tobè wěčnè, ó miký Otče.

2. Tys stwořitel nás, w moty wssecky nás más: swůg żiwot trámj w tobè, kdož wzdramj, pige, spáwá, lèhá, zase wstáwá, ó miký Otče.

3. Ač sme my hřjssnj, pokażeni wssicknj, wssaks na mikost nás w Synu swém přigal zas, křtem nás wčistik, spasenjm wgistik, ó miký Otče.

4. W naší moey nenj, tobè k odpkacenj, protož twè gmèno aby aspoň cténo od nás wjdy byko, nechť gest tobè miko, ó miký Otče.

5. Ach zachowáweg w bázni swè, a dáweg nám ducha swèho, za wůdce wèrnèho, po wssech cestách twých ať chodjme swatých, ó miký Otče.

6. Deg w dobrém růsti, wjry a wssech ctnosti tjm wjce ćm dále nabywati stále! sterz Krysta Pána, genż gest w nebe brána, ó miký Otče.

7. Těż zachoweg nám, gakożto mocný Pán, násse rodiče, a kdož wjce nás cwiče wede k dobrému, ó odplatiż gemu, nás miký Otče.

8. Y čehoż syce potřebugem wjce, z kásky swè deg sám. Dusse, těla hag nám! Ach sám pro sebe, potom pogmi w nebe! ó miký Otče.

(1633.) Not. 26. a.

Páne Gežjssi, negmikostiwègssj, genżs včinèn člowèkem, y malickým wèkem.

2. My djtky żádámy, nepohrdegż námi: neb gsme w twém gménu křtěny, tobè poswěceny.

3. Abychom tè dossli, w prawdè wjry nassli, k tomu sterze pěstauny bywáme wedeny.

4. Ač welmi nerádi bywáme trestáni, a wssak prut y metla twá, kázeň dussi zdrawá.

5. Kudykoli Páne służba nám se stane, wsse snèsti chtjc żádáme, buď ty násse rámě.

6. Obżiw nás smrtj swau, dage wůli dobrau: a duchem swè maudrosti, deg nám w dobrém růsti.

7. Kdyżs dwanácte let měk, s rodiči sy w chrám wssel, sedèk mezy Doktory, maudrost mage zhůry.

8. Degż rodičům y nám, w prawdè wgiti w twůg chrám, ať nás srdcem dowèrným wedan k zpráwcům wèrným.

9. A kdyż před starssjmi budem postaweni, degż ať odpowjdáme, prawdu wyznáwáme.

10. A což newmjme, deg ať se wčjme, pokornè otazugjc, w ničemż nemaudrugjc.

11. Deg

11. Deg nässim pěstaunům, co duchownim Otcům, ať nás cwičje wměle, k tobě wedau cele.

12. Tys pro malé dítky, kárak wědlnjky, když gim k tobě nedali, tagemstwj neznali.

13. My w tom kášku znagje, a po tobě taužje, prošyme, přitrhůg nás sám k sobě w každý čas.

14 Na nás ruce wzkože, požehneg nám Boże: skužbau w cyrkwi zawkazůg, k zrůstu tak přiwozůg.

15. By z wst nemkuwůátek, twých mikých mkavátek, wzdělawala se chwála, tobě w cyrkwi stálá.

16. Wskyš, wskyš Páne, ať se nám tak stane, ať se skrze nás chwála, také dokonáwá.

(1634.) Not. 163. b. 269. b.

Pro malé dítky.

Wěrny dítek mikownice, negmilegssi :,: Gežissi! Wzhled na mne y mé rodiče, sklon k bidnému :,: twau dussi: Gá hřissničck, weženičck, w pautach,* hragje na smrt čekám, z nerozumu :,: se nelekám.

*Efez. 2, 3. 5. Žid. 2, 15.

2. Wjm to z Otců mých powěsti, wjm y z mnohých :,: mých boli, do gak welkých sem neřesti s plačem přisseł :,: w wdoli toho swěta, w kratké leta, těžkým hřjchem nakažený, skussně na smrt :,: odsuzeny.

3. Ach wě mne znati tu nemoc, w kteréž sem se :,: narodił; zosskliw mi swémyslnosti moc, do niž mne hřich :,: whodił: Bož ge obě w každé době, skrz přeswaté twé dětinstwj, toť gest malých :,: twých hrdinstwj.

4. Deg mi na twau mkadost hledět, to zrcadlo :,: mkadosti; tuť w pokoře mohu wědět, gak se sstěrit :,: marnosti: braň mne pychy, ať gsem tichy, w twých matičkých společnosti, tupic swětské :,: nadhernosti.

5. Neb ty mých rodičů srdce, obrať ge sám :,: po tobě; za gich těžkost zpraw mne w brzce gim k ulesse :,: a sobě: Ga chcy kwěsti, pak se wzneseš, gak se Nazareyským děge, gichž ty wěčna :,: gsy naděge.

4. Mogž. 6. Am. 2, 11. sqq.

6. Degž mi zběri zlých wtikat, (gsau tám swazký :,: dabkowé!) raděg w skrytě před tě klekat, toť pohodlj :,: hotowě! Deg s radosti a wěrnosti wůli rodičů plniti, a tak tobě :,: rownym byti.

b) Obzwlassstně, Pjsně Sskolnj.

1. Před Sskolu.

(1635.) Not. 269. b.

Gežissi, strazce dítek twých! Ohled na mne wždy :,: pozorně: Neb gsa narozený w hřissich, často trawjm :,: čas marně. Zběř bezbožných, ač nemožných, syli se též mne k

swedenj, y kdyż bywám :,: při
včenj.

2. Gá pakť sem se giż darowak; protoż zajeň :,: swúdcú
kest: bých před tebau wżdy ob-
cowak, neb to hrad múg :,: pe-
wný gest: Káżda pak zkost děká
tężkost, strach, a smyslkú zasie-
penj; ach braň mne od :,: gich
mámenj.

3. Deg byť pozornym a pil-
nym, wżdy pak k tobě :,: hledě-
ti: deg mi při twým skowu
sylnym prawu maudrost :,: sky-
sseti. Mě činěnj, y mysslenj
ať gen k slużbě twé změřuge,
gak twúg příkład :,: wyučuge.

(1636.) Not. 37. a.

GEzu! mohuli tě prosyť?
pod nyni s djtětem swým:
rač y w včenj při mně byť, a
měg mne wżdy w srdcy twým.
2. Paral. 7, 16.

2. Wssaks y ty do sskol cho-
diwak, prospiwage w včenj:
pokorny a pilnys bywak, to
wsse k mému spasenj.
Luk. 2, 40. 46. 51. sqq. Żid. 2, 14. 17.
4, 15. 5, 7. 8.

3. W tebe se chcy včiti; Ge-
zu, tresteg sám mau zkost: Rač
też zprawce mé řiditi, a deg
mi k nim nakłonnost.

4. Wżdy na tebe chcy hledě-
ti, ljbilť se co činjm? Rač
gen křehkost mau snasseti, wi-
da, żeť wěrně minjm.

(1637.) Not. 103. c.

PAne swěta! :,: deg mi, gaks
ty byť, wssecký léta :,:
bých co djtě żiť: Neb gen těm
swé maudrosti pokład dáwáš w
hognosti: Nech mne zpúrnost :,:
w hřjchy nempletá.

2. Bożj djtě, :,: wssak neg-
swětěgssj! degż mi mjť tě :,: za
mustr wezdegssi: żiwotem a vče-
njm twým mne braň před ma-
menjm pychy swětské :,: ey! hle-
djm na tě.

3. Múg přjkłade! :,: twé ob-
cowánj mi se kłade :,: k wyvčo-
wánj, gak Bohu poskussuhm
byť, a w pokoře sstiastně żiť:
o żiwota :,: mého zakłade.

4. Má mikosti! :,: chod ty se-
mnau sám; hled s litosti :,: co,
kdy, kde, a kám mysljm, gdu a
prowodjm? O ať w twých ce-
stach chodjm! Přjtels djtek :,: s
wěčné wěrnosti.

2) W pracy a včenj.

(1638.) Not. 37. a.

GEżissi, Páne maličkých!
ukaż mi twau přitomnost:
deg nam znať, (s twých gsme
miličkých,) twého srdce vpři-
mnost.

2. O puwode wssj maudro-
sti! Nechť ti nenj protiwné
zprawce nassi ochotnosti dańť s
káśký twé diwné.

(1639.) Not. 269.

GEzu! nenjli to tobě nepři-
gemně :,: co děkám? toť
při-

přiswědčjm w každe době, žes ty pracy :,: mě cyl sám: powěz mi gen, twůgli Syn gsem? wděčnělit mě pracowánj? takť pospěssjm :,: k dokonánj.

2. Komuž k wůli se mám včit? lehkomyslné :,: ljbosti? ach! takbých tě musyk stratit, srdce mého :,: radosti! Wě mne w brzce zapřjti se: o bých k twé kaský pramenj wždy pokorné :,: mjwak zřenj!

3. Tobě k službě se chcy wčit, wsse cokolwěk :,: zadáwáš: wsse mi k dobrému má slaužit, když gen prospěch :,: sám dáwáš. W tom wssem ale deg mi stale z těchto swětskych bjd chwatati; w nebi, w nebi :,: mám zůstati.

(1640.) Not. 103. c.

Páne dussi! :,: patť ty sám na mně: chcy, gakž slussj :,: wažiti zgewně, gak diwně mne mikuges, gak wěrně zprowozuges? tě twé kaský :,: mi nic nezrussj.

2. Wiž, gestli mě :,: toto včenj k tobě přimé :,: a k zaljbenj? Co mi gest nepotřebné, to sy drzjm za sskodné, když wšk můg gest :,: co okamženj.

3. Když se nedařj, a wsseczko gde těžko y s nechutj.

(1641.) Not. 37. a.

Gežu! wě mne, se pokořit, ať se wolně dám westi; Máli má swěwolnost kějž mjt, požehneg tě bolesti.

2. Wssaks mi právem nic nedkužen, gá ti wěčnau poddanost: proč gsem swěwolnostj zsaužen? nač gest wssecka má způrnost?

3. Ty, ty máš otcowské práwa, mne přisslussj pokornost, wděčné wzyk, co kážka dáwá: toť djtek neglepssj cnost.

4. Mámlit k službě hotow byti, wssak ty máš času dosti tém mne wssem hognė dařiti, co slauži k hotowosti.

(1642.) Not. 37. a.

Nijdo hřichů gedowaté, srdce mé! proč se baurjš? proč pod Božj ruky swaté we wssem se nepokorjš?

2. Zdaž ty Bohu rozkazuges? zdaž geg můžeš přinutit? proč se způrnostj zsaužuges? proč chceš Boha zarmautit?

3. Skussněli swémyslným byti? wssak Bůh gest negwyssjj Pán, nedá sobě nic wydřiti: pokornym djl bude dan.

4. Z pauhé káský máš žiw byti, toť tobě přinalezj: pakliť se nechce ljbiti, hle! duch twůg w smrti leži.

5. Skroť prw tuhé twé žádosti, buď prw hřjchu odporným: pak pros s płačem w důwěrnosti; Pán Bůh rád dá pokornym.

(1643.)

(1643.) Not. 269. b.

NEgmilegssj! tobèk powjm, gak mi w pracy :,: se wede; ač syc naříkánj (to wjm) mne w twůg pokog :,: newwede: Mè letawè a wrtkawè smysły se wżdy rozletugj, że přetěżce :,: teď pracugi.

2. Nuzj sy mi nic nepowinèn; z láský prawo :,: mám k tobè: lenostjt sem často winèn, wssak tè żádám :,: w tè dobè: Deg mi w bogi, co w pokogi, wżdy při tobè zůstáwáti, a tobè se :,: poddáwati.

3. Kdyż bez tebe nic nemohu (toť mi slowo :,: gest wdèčnè!) tehdaž k tomu mám moc mnohau, dauffaž w tobè konèčnè: To mi popřeg, w tom ljbost deg, bych w pokornè poddánosti wżdy spočiwal w twè mikosti.

(1644.) Not. 269. b.

PAne! kdyż sám na mne hledjš, tehdaž powjm :,: duwèrnè: ten zemský byt mne, gak sám wjš, často tkači :,: nemirnè. Obtěżuge, rozptyluge dussi giż prw tak swazanau, że tapagje :,: y wstanu.

2. Často lenost wtjp můg swjrá, a hřjchů mých :,: zka temnost smysły mè w noc swau zawjrá: Ach Páne, měg pozornost! deg mi dosti, rozumnosti, a chuti k mènu wèenj, k powinnosti :,: wyřjzenj.

(1645.) Not. 103. c.

PAne wssech dus! :,: twaž gest moc y čest; chcešli, ey! zrus :,: co mi sškodnè gest: mnoh syc tupost má tjžj, wssak se duch k tobè nizi: swémysslnosti :,: pak ty necheš snest.

2. Libjlit se :,: wssak máš dost mocy, wtip můg zase :,: z tè temnè nocy wywest a oswititi: gá pak se chcy sšetřiti, bych nedbagic, neb reptagic nechtěl přemocy.

(1646.) Not. 103. c.

TIchy Páne! :,: deg mi twau tichost! Wzhledniž na mne :,: když tá swémyslnost w srdcy mým se zmocňuge, a pokog twůg zlehčuge: odkudž bjdny :,: wpádám w mnohau zkost.

2. Deg w myssljenj :,: ochotným byti; mè wèenj :,: rač sam zdařiti: Wypleň myssli odbognè, swětlem láský twè hognè: Rač mne sobè :,: we wssem cwičiti.

4. Po Sškole.

(1647.) Not. 1.

GAk přemikáš sobè sem dnes w ctnostech y w wmènj ctněm předkládánáž měl naučenj.

2. Gak tolikèž spokwědlnjky swè bedliwè na wsse pěkný widěl dáwal pozor.

3. Wssak ty darů gediný dobrých wssech dárce Gežjssi: smysslů nassich sám pozdwihug.

4. Ať

4. Ať wſſe mohau w ſtudyich potřebnych chápati gaſnė, gak woſk pečet chápá dobrý;

5. Degž ať nic od knih a ſtyhánj maudroſti nekaužej; Nihkad, ni zjžeň, horko, mráz.

6. Skrz to abych wmėnjm ctnoſtj ſwatých gſa okrášſlen, audem hodným twė cyrkwė byl;

7. Až mne potom k tobė sám do ſwė wezmeš sſkoly wėčnė, kdežs tebau wėčnė ſwėtlo geſt.

2. Ač tak často blaudicýho. Radi bych tėž dıky wzdáwak, žes mne, teď pracugjcýho, tak mile požehnawak.

3. Protož teď chcy sám zůſtati, bych kaſký twė zawdawek wnitř do ſrdce mohl zapſati, pėjgma wſſe, co dáš, za wděk.

4. Pėd twau twáři wždy obcowak, toť ſſaſtnė a pokognė! Deg mi wėrnėg tė mikowak; wėrnoſt dáſſtėſtj hognė.

(1648.) Not. 269. b.

GAkž gá tobė podėkugi, o přjteli :,: duſſe mė; žes ač často pobkauzugi, ſmyſl můg ėjdik :,: tak přimė: zlėho chtėnj a myſſlenj braniks, kaznj twė mikoſti; žehnaks pracy :,: mau s radoſti.

2. Teď ſy žádám obėerſtwenj; buď Gežiſſi :,: má rádoſt! K tobė, Pánu, mjti zřenj, to pohodlj :,: dáwá doſt: Když blaznimj, nedbanlimj, ſem tam ſwėmyſlnė běhagj, gá při tobė gſem :,: co w rági.

3. Rač wſſak y těch ſtromečkú mdlých, w tė twė kraſné :,: zahradė, obhagit od žadoſti zlých; odepři kſti :,: braň wnadė: Odžeň ſwůdce, a kſtnė ſſtůdce z tė zelenė twė winnice, ať gſme lidem :,: twė prawice.

(1649.) Not. 37. a.

GEzu, ſtrażce můg! duſſe má tobė wraucnė děkuge, že mne kaſka twá přjma předce k ſobė ſkonuge:

(1650.) Not. 269. b.

LAſko! mámlit to oznamit? gá při tobė :,: mám doſti, prou wſſemu, co můž mamit, Freyſſe, zbožj :,: radoſti: Mámė djtky, gež, co kwitký, kážka chce opatrowati, nemagj proč :,: narjkati.

2. Mrawy twé tak materinſkė to wwedky :,: w obyčeg; že ſrdce mė, co dėtinſkė wſſeho žádá :,: Teď mi deg, ať mė zřenj od wėnj, y wſſeho, což časné ſługe, k tobė, Bohu :,: ſe zdwihuge.

3. Ponėwadž ſe o mne ſtáráš, ano y mė :,: křehkoſti w negwyššj litoſti káráš, deg mi směkė wėrnoſti: Žit bez zkoſti, nenj doſti, rač mne s ſebau sám ſpogiti, a mé ſrdce :,: w twė wſſtipiti.

(1651.) Not. 269. b.

WRigď zaſe, přigď, Páne, k twému, zwolenému a zwykłému djtěti: bych k tobė, co

co k Otcy swému, mohl důwěrně, wděčně, wěrně hleděti: Cos mne wčil, a poručil, deg w tichosti rozgimati, pak ochotně, sstastně, hmotně pracowati.

2. W tobě hledam samotnosti, rač pokogem :,: mým byti; té přiwykle swewolnosti, nedeg mne wjc :,: mamiti: Mě wčenj a cwičenj nechť owoc hogny přinassi, duch pak k tobě :,: wždy se wznassi.

3. Zmocněg zprawcu mých w twé syle, ať mne wéj :,: sradosti; těs ge w gich tak těžkým djle, a žehneg gich :,: pilnosti: Mne malého, wbohého, wem w materěské opatřenj, když sem w pracy :,: y w zemdlenj.

(1652.) Not. 103. c.

Wčiteli :,: wěčně negwyššj, hleď, gak želi :,: žacek negnijššj: že tě w twé welebnosti newždycky ctil s radosti; *teď nech slyssim :,: co duch twůg weli.

*5. Mogž. 28, 47. 1. Paral. 29, 9. Žal. 110, 3. Ger. 30, 21. 2. Mogž. 25, 2.

2. Pohleď z nebe :,: na mau chudobu; gakť na tebe :,: hledim w tu dobu: twé wlastnj lasky syka mne k tobě přinutika; a maličky :,: waži sy prosbu.

3. Twé ějzenj :,: mne sem přiwedko; a w twém bdenj :,: tak mi se swedko: že owoce na kratce dauffam mjt z wěrné pracé: O by mne wsse :,: gen k tobě wedko!

4. Mámli žadat :,: drž mi twé slowo! (srdce twé dat :,: wždy gest hotowo) rač mi dobře činiti, a w tu zem mne wsstipiti, w zaljbenj :,: twé y Otcowo.

Ger. 32, 38-41.

5. Žehneg k tomu :,: pracy wssech hodin; ať w tom domu :,: laskau gsem odin: brań mne zlých společnosti, pychy, lsti, ospalosti, ať twau prawdau :,: wždycky gsem wodin.

5. Každého času.

(1653.) Not. 37. a. 273.

Přikázanj a powinnosti do Sskol chodicých, w Pisen modlitebni obsažené.

Mohau se wkadeji z přitočených pjsma s. kteij gistým časem obssirnegj wykládati.

Přistup.

Srdce k Bohu obracené, a od-puštěnj hřichů, gsauc gest wssecké důwěrnosti, bez které žádné powinnosti wykonati nemožné.

Gak. Zawiteg Krjži zawiteg.

Gežu! wěčný můg přibuzný, neglepssj djtě Boží! nehněweg se, že tak nuzny prosbu k nohám twým složj. Láska mne s tebau spogika, láská mne tobě wděčným a poddánym učinika, wěrného Pána wěrným.

2. Odtud prawo mě pochazy, žeť

žeť se mohu důwěřjť; smjřenýmtwým bez nesnazý prosba wolna může byť. Ty pak mi nic neodepřeš, wssakť to nenj k poktupě, neb twým djtkám wssecko dať chceš, makym pak nedáš skaupě. Zach. 13, 7.

3. Makým ochotně dáwáme, když gen nenj k gich sskodě: Gá tež, djtě tobě známě, z kaských twé gsem w twým rodě. Protož, o dusse přjteli! práwá Synowstwj žádám: srdce twé se semnau děli, wtoť dauffánj mě sskládám.

A. Powinnosti k Bohu.

Gak. Wssechnèch paut prok.

4. Ach rač w čas we mne wsstjpiti bożské twě přirozenj; Ty, ty maš můg přikład byti, smkauwa kětu se neměni. Ach popřeg djtěti twému tak zjwů byť gako ty: wed mne k Otcy nebeskému, buď ty wůdce můg swaty.

2. Pet. 1, 3. 4. Fil. 2, 5. sqq.

5. Wě mne Otce twého ctjti, s negwyssj wpřimnosti: pokornè poskussnym byti slowu geho mikosti. Pjsmo, a twůg žiwot swaty gest prawidlo mé gistè: podwod swěta pak prokletý wěi skutký nečistě.

6. Ty gsy wůli Otce twého přeochotnè splňowak: a) Ach zpraw mne též ochotnějho, bych rozkaz twůg zachowak. Ty gsy často celé nocy na modlitbách setrwak: wzbuď mne wraucnosti twé mocy, bych tè dněm nocy wzywak. b)

a) Jan. 4, 34. Žak. 40, 9. 110, 3. 1. Paral. 29. 9. b) Luk. 6, 12. 5, 16. 9, 10. 28. Matt. 14, 23. Žid. 5, 7.

7. Bych nikdy nic před se newzak, prw, nežbych dowolenj, chut a moc od Boha dostak; zniss wkasni mé rjzenj a). Ty mé přisstè zjwůbyti sám neglepèg spořádáš b): Ach nedeg mi nic zwoliti, gen co mi ty zakládáš.

a) 1. Mogž. 13, 10. 11. 14, 12. 19, 9. sqq. 4. Mogž. 32, 5. sq. 1. Paral. 6, 26. b) Dž. 8, 4.

8. Neb sem gistotně wminik, tobě poddanu byti, kdyžs mne wolnym twým učinik; dopuść gen ti slauziti. Té swobody wèrnè bledám; ach popřeg smyssla twého a), ať se w zapřenj sebe dám, a znám tè gedinèho.

a) Fil. 2, 5. sqq. 2. Petr. 1, 3. 4. b) Mat. 16, 24. 27. Žid. 11.

B. Powinnosti k Učitelům a Zprawcům.

Gak. Z Bożj wůle ta newole.

9. Daks mi wèrné učitele, gim pak materšskau mikost a); že, co neglepssj přjtele, mne k dobrému činj dosť. Uč mne gich pokornè ctiti, s kasku a s důwèrnosti b): deg, gak ty, poslussnym byti, bez strachu a zpurnosti c).

a) Gal. 4, 11. 16. 19. b) Jan. 21, 20. c) 1. Jan. 4, 18. 16.

10. Gezu, djtě negswětěgssj! twa k rodičům poddanosť a) gest mi přikład negmileassj; zkrok

zkrok, ach skrok mau swémyssl-nost! Tys se, Páne, lidem pod-dak b): a gá bych kſtnau zpúrnosty tech tak newdécnè zsaužowak, genž mi pregi z mikosti? c)

a) Luk. 2, 51. 52. Jan. 8, 49. 14, 31. b) Žid. 5, 8. 9. c) 1. Kral. 12, 6. 8.

11. Krále, knižatá y Pánj mistry, co Otce, ctili a): Mne pak twogi pomazani s žakosti by včili? Tehdak by sprawedl-nost Božj skussnè mne newdécného zahubika b)! o mé zbožj, nedeg ty toho zkého.

a) 2. Kral. 2, 2. 9. 12. 13, 14. 19. 25. b) Sir. 3. Přjsl. 19, 26. 30, 17. 1. Mogž. 9, 22. sqq. 2. Mogž. 21, 15-17.

12. Nechť se zrzenym pod-dáwám, gež potreba a wèrnost předepsaka a); w tomk wyznáwám zprawcú nassich skus-senost b). Gá se též chcy dak trestati c), gak ty, Páne Gežjssi d): nad kaznj nenařikati, když mnohý zysk přinassi.

a) 1. Tym. 1, 8. 9. Oz. 5, 9. b) 3. Mogž. 19, 32. 4. Mog. 11, 16. 17. 1. Petr. 5, 5. 6. c) Přjsl. 12, 1. 20, 20. 30. d) Luk. 2, 48. 51.

13. Zdaž nepotřebj mne cwi-čik a), mne nezpúsobnau hli-nu b)? gá bych se kaſky mék ſtitit c)? srownak se Absolo-nu d)? Musykl bych někda w těžkém ghu nazpět hledět s žakosti, wida z těch stromú swau metku, genž měky růst k rabosti. e)

a) Efez. 6, 4. 5. Mogž. 6, 7. 20. b) 1. Mogž. 8, 21. c) Žakm. 141, 5. Přjsl. 8, 32. sqq. 31, 2. 27, 6. d) 2. Sam. 15. a 18. k. e) Ezech. 21, 10. 11. Žakm. 128, 3. 6.

14. Gežu, Páne wssechých dussi, wěčny ditek přjteli! Deg zprawcúm nassim co skussi, a co mikost twá weli. Zdaž, ach zdak gich praeowánj, deg gim mau-drau trplywost, kaſku, swor-nost, pozehnánj, pokoge a chu-ti dost.

15. Deg bych na gegich rad-du dak, negda po swé libosti: kdyžs mne dussi gich odewzdak a), deg mi z nich můstru dosti b). Vchoweg mne kži c), rauhá-nj d), klewetstwj e) a blazně-nj f), pychy g), pomsty h), za-trhánj i), a s zkostnymi spřá-znènj k).

a) 2. Mogž. 2, 9. Ezech. 3, 17-21. b) Mak. 18, 5. 6, 7. c) Zgew. 21, 8. Jan. 8, 44. d) 2 Mogž. 22, 28. 3. Mogž. 24, 16. Žak. 4, 7. Přjsl. 14, 31. 15, 5. e) Rjm. 1, 29. Jak. 3, 6. sqq. Přjsl. 10, 19. f) Ef. 5, 4. Mát. 12, 34. sqq. g) Přjsl. 18, 12. 8, 13. Am. 8, 7. h) Rjm. 12, 19. Sir. 28, 1. i) 5. Mogž. 19, 16-21. Přjsl. 17, 13. 19, 5. k) 5. Mogž. 13, 6-12. 2. Para-ral. 19, 2. Žak. 15, 4.

C. Po-

C. Powinnosti k sobě samému.

G. Duše mila do ran pospěš.

16. Gezu! když swůg wlastni negsem a), leč tobě zasnaubeny b): Tedy mne sobě k služebwem, neb gsem twůg wykaupeny. Vč mne ječa mébo sstěstie, nebs ge sobě wykaupil, a chceš w něm s Duchém twým bydlit, ač ge hřích tak potupil.

a) 1. Kor. 6, 15. 19. 20. b) Oz. 2, 19. 20.

17. Potop ty těla žadosti do propasti pekelné a): ať nebyne ohawnosti to těko mé smrtedlné b). Nechť gsem střeźmy c), opatrny d), tichy a trpéliwy e), mirny w ...le f), w pracy wěrny g), přímy h) a a sprawedliwy i).

a) Gal. 5, 22. 25. b) 1. Petr. 2, 11. Řim. 6, 12. c) 1. Petr 5, 8. d) Mat. 10, 16. 1. Jan. 5, 21. e) Přísl. 19, 11. 1. Tes. 5, 14. f) Luk. 21, 34. g) Kazat. 9, 10. Ger. 48, 10. h) Zakm. 5, 5. 8. Zgew. 21, 8. i) Zach. 7, 9. 10. 8, 16. 17.

18. Vč mne owažliwě chodit a), ne w zlým zwyku wssetečných b): rač mne sám přitomně wodit c), braň mne zběři newděčných d): hry, kabůdky, rozmrhánj, falsse, křik, oplzkosti, mysl dětinsky. leč a žwánj e), zkaz we mne twau mikostj.

a) Ef. 5, 15. 17. Řim. 12, 11. b) Ger. 51, 6. 9. 1. Mogž. 13, 6. 11. c) 2. Mogž. 16, 13. d) Maudr. 16, 29. 2. Tim. 3, 2. e) Řim. 1, 28. 32.

19. Čistý Gezu! vč mne také stůdu a ozdobnosti a), braň lenosti wsseligaké b), a sskodné nerádnosti c). Kdo pokaždku we wssech wěcech neostřihá pozorně, ten upádá w sskody a w posměch, y w nesnazy nesmirné.

a) Řim. 12, 2. 4. 13, 11. 14. Fil. 4, 8. b) Přísl. 6, 6. 20, 4. 22, 13. Sir. 22, 1. c) Přísl. 24, 4. 1. Korynt. 14, 33. 40.

20. Napřed pak poswěť mau dussi, y wssecky mé wnitřnosti: Neb mi nic wědět neslussí bez twé swaté znamosti a). Požehneg wčenj memu, když gest střeźmé a pilné b): Pokog twůg pomůž mne, (twému!) k způsobnosti rozdilné c).

a) Maudr. 9, 6. 1. Kor. 1, 2. b) Zakm. 127, 1. 3. 126, 5. 6. c) 1. Sam. 14, 6.

D. Powinnosti k giným.

Gak. Ach Boże můg, gá sskaubá

21. Ty wssech lidi neglepé znáš a) ach! buď, Gezu, wždy semnau, a k towarýsstwj mi ukáž mkadeż tobě prigemnau b). Spog mě obcowánj s těmi, genž se pro twých sstkugi: ať materškau twau s wěrnými opatrnost wždy zkussugi c).

a) Jan. 2, 24. 25. b) 2. Paral.

tal. 19,2. c) 2. Paral. 7, 16. Maudr. 3, 9.

22. Deg bych vtikał wssetečných, genž w pysse bláznivégi: y swéwolných, y bezpečných, genž w pokrytstwj nisstěgj. Neb ti mne newyswobodj a), když se hněw twůg rozniti b): nesstastny, kdož s nimi chodi, a četěžy gich cyti c)!

a) Rim. 14, 12. b) Jš. 33, 14-19. c) 2. Kor. 6, 14-18. Ger. 51, 6. 9. 45. 50.

23. O chcy, chcy pozornè patřiti na bezbožných trapeni; a) chcy se gich podwodů sstrist, newěřic gich mameni b). Dabeł nemůž prawdy činit, když gest chař z přirozenj c): tak tej nemohau sprosti byt, kdož gsau dabłem puzeni d).

a) 1. Sam. 16, 14-16. Žalm. 37, 1. 9-20. b) Ger. 9, 2-6. c) Jan. 8, 44. d) Jud. 18, 19.

24. Zdržug mè swědomj, zdržug w negwyssj opatrnosti a): z społku chaťj mne wytrhag b), ač mne mlčelivosti c). Deg mi srdce opraw-dowè, wděčné, plne slussnosti, ať wssem wssudy gest hotowé k službè, cti d) a wèrnosti.

a) 1. Paral. 30, 17. b) Zjew. 18, 4. 5. 22, 15. c) Přjsł. 7, 28. Sir. 19, 6. 1. Petr. 3, 10. d) Fil. 2, 2-14.

25. Wèmne w této swěta bjdě, rozkaz twůg ctił wsseligak: Wsse, což bys chtěł ať ti lide činj, čiň gim též ty tak a). Tot twa wůle negswětěgssj, tot předobra ustawa: W tomť pokog gest negpewnějssj, w tomť kaška nepřestáwá.

a) Mat. 7, 12. Rim. 13, 8-10.

26. Ty se wždycky rad slitugeš, ač mne milosrdenstwj a): ty wssem přiwětiwý slugeš b), wem mne w to včasstenstwj c). Wě mne, gak ty d), s ochotnosti wssem k dobrému stauziti, ač mne w pokorné mrawnosti, zdwořile žiwu byti.

a) Mat. 5, 44-48. b) Maudr. 11, 24-27. c) Rim. 15, 1-3. d) Mat. 20, 28. Jan. 13, 15. 16.

Zawjrka s synowskau důwèrnosti.

G. O bych giž byl wssecko str.

27. Takt sem, Gežissi, powědět, po čjm srdce mé tauži: teď pak bych se rad dowědět, nač to křanj mé slauzi? Lásko! deg se oprosyti a)! O bych wylił slz potok, gimž se k swým dáš přinutiti! Prosym skrz twé krwe tok.

a) Dž. 12, 5. 1. Mog. 32, 24. sq.

28. W krwi mi twé přjzně práwa pewné gsau zakogené: krew mi mrawnosti dodáwá, gjž srdce me skažené. Wždycky menšj wssak wèrnègssj, tot gest swěte! mé hèsko: smyst wolnègssj, wssak swětègssj synowstwj mé přinesto.

Věi

Učitelů Sskolných.

(1654.) Mot. 150 c.

Gak, Nespustim se Gežisse.

Wůwode darů dobrých, genž sy w twém se k nám sniženj, z příčin swatých a maudrých, měl w sskolách twé zalibenj, poslauchaks y věk sám, gako wšewědaucy Pán.

2. Ach gakžs poctil tento řád od swěta opowržený! když sy se k němu tak rád sklonil w milostiwém zřenj: tak že sskoly učitel nynj gest twůg ctny přjtel.

3. Přigď tehdy sskol přjteli, oGezu! přigď s twau milosti, ať ten nepřjtel sskoly nam nevysskodi swau zkosti; zahřad hanpost, blaznění, zpurnost y zlé domnění.

4. Popřeg y delé nam zde, takowých sskol dobrodinců, genž se s chuti a w prawdě vgimagj ctných mladeńců; twa ge zprawůg prawice, ať gim přegj wždy wjce.

5. Zehneg dům této sskoly, zehneg zwlasstí gich učitelů, zehneg ten lid twůg maly, pod ruku gich žjditelů. Degž gim prawau pobožnost, wtjp, prospěch a poslussnost.

6. A zwlasstě rač popřjti učitelům twé milosti, ať ochotně učiti mohau, w lásce a swornosti: střež nás od pohorssenj, hněwu, swady, zlehčenj.

7. Degž ať wždycky bdjm s tebau, y nad sskolu mně swěřenau, když mám djtě před sebau, ať ge přigimám w twem gmenu: Ty djš: Wem to djtě wem, cwič mi ge, gaki laskaw gsem. 2. Mogž. 2, 9.

8. Bože, tys mi w slowu sám přikazal: pasyž owce mé, zub za zub hrozyš, to znám, dussi za dussi klást mámě; neb kdy se co stracuge, pastyř to odměnuge. 1. Kral. 20, 42.

Ezech. 36. 5. Mogž. 19, 21.

9. Ach! degž ať duch twůg s nami gest w věcnj, y sskyssenj; až ponékud s chwalkami (gsauce s tebau osstaweni) gmeno twé w nebi wěčné slawit budem srdečné. Amen. Dan. 12, 3.

2. Mladencům y Pannám Wystraha.

(1655.) Mot. 40. d.

Kdož chce žakosti vgjti, w swědomi zde wesel býti, radjmě to každému wěrně, nemilůg zde nic nemjrně.

2. Neb cožkoli zamilugeš, leskności proto pogměgeš wjce nežli vtěssenj, gsauc tohoto gistá zkussenj.

3. Neb milost lidská howadná, gest propast hřjchů bezedná, protož třeba pracowati, chcessli řádně milowati,

4. Zwlásst obraz sobě podobný, a k milosti přjlis chopný, aby sobě nevysskodil, a swědomj nezahubil.

5. Buď ty manžek neb swobodný, nebýweg w tĕle kkopotný: Paklil kdo k skužbě powolán, nebudiž libostmi swázán.

6. Neb negsy Dawida lepssi, ani Samsona sylnégssi, ni maudrégssi Ssalomauna, gichž byla srdce skkamána,

7. Tau nezřízenau mikostj, a howadnau náchylnostj: tito tři, a mnozý ginj, vpadli w hroznú trápenj. 2.Paral.11,17.

8. Protož y ty nevseg w se, ale kráčeg wždycky vpřed se, w powolánj swém swého, tudy wgdeš mnoho zlého.

9. Nezpolehag na známosti, ani vmysla přjmosti: neb to mnohé okkamalo, gim zlé swědomj zůstalo.

10. Ssalomaun wěcy mnohé znal, a marnostj wssecko nazwal, s tjm wssak se wssjm gest okkamán, zkým mikowánjm byw swázán.

11. Coby geg byko zkkamalo, by mikowánj nebylo? neb prosskawu ani zbožj, nepominuk posty Božj, Kaz.2,17. 12,8.sq.

12. Než pro nezřízenau mikost, strach, že stratik Božj mikost: neb pjsma neoznamugj, by zas přissek ku pokánj.

13. Takéž se to nynj stáwá, kdež se práce nedostáwá, a zké se w tĕle rozmáhá, přjčin se w čas neodgjmá.

14. Wzhlédánjm neb poskauchánjm, y nabožným rozmkauwanjm, též nestřjzwým pitjm, gjdkém, býwagj sobě osýdkem.

15. A D'abel twárnost widatu, koná neprawost začatau, aby neřád dokonán byl, byl Kryslú řád ná odpor byl.

16. Vmjt on krásně raditi, čka, což to má vsskoditi? wssak nenj než mikowánj, snadno wčinjš pokánj.

17. A potom wweda tě w to, hnedě nad mrau obtjžj to, že sy přezkau wěc včinil, swědomj hrozně posstwrnik.

18. Tuť bog a práce nastane, saužení ducha nemine, péče, starost welmi mnohá, bázeň a diwný strach Boha.

19. Protožť radjm wěrně tobě, vgdi přjčin, což na tobě, aby newpadl w hřjch pro mikost, z njž pochází dkauhá žalost.

20. Mikost těka gest tě mocy, kdež nenj Božj pomocy, w kohož se práwě vwjže, rozum y sýku přemúže.

21. Trápenj dá hogně dosti, we dne w nocy neodpustj, těko, dussi zarmucuge, mnohé s Bohem rozkučuge.

22. Pakliby chtěl naprawiti, a k Bohu se nawrátiti, tjže od toho odcházý, a pracně k Bohu přicházý.

23. Chcesslli mjti vtěssenj, mězg ge w Božjm mikowánj, tu se proměny nebogjš, nebo se w něm samém kogjš:

24. Tu wssecko zlé, y žádosti, geho přemúžeš mikostj, nebť gest

geſt ſladká duſſi wěrnė, wěřiti zlým nepodobnė.

25. Tento geſt tranť k obžiwenj, z mikoſti w Kryſta wěřenj, gehož kdož práwė požiwá, ſwědomj nadėgi mjwá.

26. Nedáť ſe w mikoſt howadnau, ani w kterau marnoſt ginau, kterážby Boha zbawika, těko y duſſi trápika.

27. Ale wzýkáť od toho mikowánj howadnėho: což w něm činj wjra w Kryſta, kteráž nedá zlėmu mjſta.

28. Wſſemohaucý Hoſpodine, ty wjš že wſſecko pomine, ſwět tento y žádoſt geho, o pomozyž wěrnym z něho.

29. Buď manželům neb ſwobodnym, k vgitj oſydlům ſwodnym: paklit ráčjš ponechati, pomoz ſſtaſtnė w bogi ſtáti.

30. A gakož ſe twau pomocy, wſſeliké dochážý mocy, tak též přideg ſetrwánj! a přiwed w ſwé kralowánj.

(1656.) Mat. 258. a.

Wátė každěho gak na ſwėtė přičin mnoho k zlému, w nichž dábel čihá na tė, chtė přiwėſti k tomu, Aby gimi gſa podtržen, z vzké cesty ztržen, na ſſirokau naſtaupil, ſám ſebe obkaupil.

2. Remeſlnjk dokonaký, on zde geſt na zemi: Wálečnjk nevſtaký, ačť prohrál bog w nebi, vdatnėť počjná ſobė, znať přiſtupy k tobė, ſámť mu ſe ten obránj, kohož Bůh ochránj.

3. Ewa geho chytroſtj matka náſſe w rági, (čehož mjti w paměti ſynowė nedbagj,) vliſnė gſa podwedena, a w hřjch wwedena, byť Bohu rownà byla gabka zakuſyla,

4. Radu kſtiwau dábkowu za prawau přigala: Vžřeka libau mnadu, tau ſe oklamala: Leť dábkowa hned zgewena, neb raucha zbawena, Ewa s Adamem ſpoku hnána z rágė doku.

5. Otce naſſeho kapik, y k ſynům wzak práwo, když geg z mocy obkaupik, geſt o nás mu ſnadno: ſtrogjť proti gednėm druhė, ſwodj boge tuhė, diwnėť wogſka ſſikuge, ſwau keſt proswozuge.

6. Wedeť negprw do pole, haufu chatrného: Ty daſage w ſwė ſyle neſtraſſiš ſe geho, ſaudjš žeť to nic neſſkodi, nýbrž čeſt přiwodj, když progda wogſka wrahů přigdeš k swým do ſtanů.

7. Fakeſſným troſſtům počneš pozdė zkořečiti, kdyžto zákohám budeš gſa zdėſſen bočiti: Nej gakž ſylnj tė dopadnau, twėť ruce opadnau, pakli ſe gim zaſtawjš, k bránėnj ſe zprawjš,

8. Ewė budeš podobný, nedkauho ſe bránė, w odpjránj welmi mdký, Satanowė radė: Bohať oſtýchánj mine, ljboſt rozum ſwine, w tom myſli omámenj, budeš gak w wėzenj.

9. Liběť wěcy člowěka welmi sylně tahnau, před nimiž mocy ducha přjlis welmi wadnau: Tuť zbkaudj žádosti těla, byť mocy neměla pobožnosť s vpřjmnosťj, včasna temnosti.

10. Judyt wdowa sslechetná, hegtmana pyssněho srdce krásau ranila, kamž chtěla gatěho podlé swé wůle wodila, srdce opogila, až wkastnjm mečem geho, hlawu staka z něho.

11. Nalezáť se w zákoně, o radě Balāma, gjž byla etna rodina Jákoba sklamána, neb krása gest zraku ljbá, lidským duchem hýbá, mocy geho swazuge, audům rozkazuge.

12. O byť mnozý patřili, na stare přjklady, tudy se aspoň káli, prwnjch předků pády, dokudž wkastnj nepostihnau, a w to newědau, by za krátke ljbosti, smutku byko dosti.

13. Warugmež se wždy swěta, y geho libosti, Antykrystowa kwěta, y geho trpkosti: Wzkáť gest cesta do nebe, oheň, woda tebe z cesty hledj strazyti, tak mzdu twau zmařiti.

14. Job zprosstěn pokussenj, když ge stále snássel: Dawid činiw pokánj, Bozj kásku nassel: wokegmež y my též k Bohu, widauc mdlobu mnohau, rcemž, ó Pāne Gežissi, pomoz nám k swé řjssi.

(1657.) Not. 62. b.

SRdcý čistých choti Kryste gediný, gimiž miký, y dobrý, ó Gežissi drahý.

2. WElmi sy kaskaw na ty, genž wjry, čistoty ostřjhagjce, gi mikugj, swět opaussstěgj, pro twau mikoť, kásku, Pāna předrahého. Neb zamikowawsse tě, a wěřjc práwě w tě, následugj a gdau mikosťně, srdcem skutečně, po tobě etném Pānu, gichžs naděge mikā.

3. MOžkoš tu swau mās, kdež srdce etné a dussi čistau znās, přigjti nemesskās mile, w swé pomocy, syle, vtěssenj swé čině: Aby žádná wěc w swětě nemohla (která koli moc) té mikosti z srdce wzyti, snáz dussi odgjti, twé tak mocné spogenj.

4. OGaks ty diwný, Gežu Kryste w tom nestjhký, že na ty kdož tě mikugj nad giné, zde dopaussťjš welmi mnohě, vzkosti, trápenj: Taki gest twá kásta, aby zkost ta mnohých lidskā, gsauc proti etným wěrným, dobrým a mikým, k gich zkussenj, vkwrzenj, byka w tě naděgi.

5. MEzy nimiž gako kwjtek krásný, vkazuges se w mikosti gasný, beránek přesskwaucý, kamskoli gdaucý, wssudy za tebau gdauc tě nasledugj, až y k smrti přistupugj, nic nenj těžké, wsseckoť gest lehké, w twé kásce přehogné. Gakožto lilium konwalium, wůnj swau libau-

bau naplnuge dům, tak ty w srdcých čistých, s tebau spogených, wycházýš v wúni rozkosnè mikè, aby gako růžew trnj w zkých protiwenstwjch wykwetk, wjtèze w pomocy swým mikým. Pjs. Sak. 5, 1. Oz. 14, 5-9. Izaj. 63, 3-9.

6. Mjet gim což časnè newonj, než což budaucý wěčnè, radost, sláwa, vtěssenj w nebi, a protož zde na zemi swěta králowstwj, bohatstwj, zbožj, čest, chwálu gsau opowrhli: Wznášsegic mysl tam, kdež gich choť miký a nebeský Pán, na prawicy w nebi w swè gasnosti, gehož sobě zwoliwsse, wjru sljbiwsse, wèrnost, sljb držj, prosť sláwau swěta zhrzegj. Mat. 16, 24. sq. 19, 27. Kol. 3, 1.

7. Gěj slyssjš, na ně y patřjš, neb gsau srdce přjmého: Vtěssjš, ač na čas rmautjš, neb gsau ducha tichého: Maudr. 3, 9. 5. Mogž. 11, 12. sqq.

8. Pěpkawjce se přes swět moře, pláče, křiku, bjdy, hoře zbaudauce, přigdau w radost: Koruny wěčnè palmy magjc, před trůnem Božjm zpjwagjc, w rausse bjlém a slkwau cým. Zgew. 7, 14. sqq. 21, 3. sqq.

9. Kryste choti krásný, Králi přeslawný, račiž s námi býti, a pomáhati k srdcy čistému zde w prawdě swè, a po smrti k sláwě wěčnè.

(1658) Not. 66. a. 255. c.

Pjseň Panny.

Gězjssi, ženjchu můg, ze wssech negwzáctnègssj! po tobě w mém duchu tauzjm chwjle nynègssj: Ach rač se zastkwěti, w dusse mé wnitřnostech; k pomocy přispěti, we wssech mých teskностech!

2. Ty gsy negkrásnègssj, mezy synny lidskými; a mně negmilegssi, předewssemi ginými: Zasnaubils mne sobě w saudu, w sprawedlnosti, kdyžs při křtu obmyk mne, darowak swáttosti.

3. Wem mne wsseckau sobě, a deg mi láfku wraucy; at tauzjm po tobě wždy, gako geleň čwaucy: Deg abych poznaka wpřjmnost twau ke mně, tobě se oddaka, gaks ty se oddak mně.

4. Kohož bych nad tebe wjce měka mikowati? Wssak gsy ty sám sebe neráčik litowati: Nybrž k wypkacenj, wydaks těko, dussi; protož giný nenj, gegž mikowat skussj!

5. Deg abych w srdey mém na tě wždycký pomněka, a w tobě samotném negwěčssi rozkoš měka: Neb nad tě dražssjho nemůž kdo nagjti; Nic nemůž lepssjho, w nebi, w zemi byti.

6. Wchoweg mysl mau od wsselikè chlipnosti; wed mne cestau přjmau, w této pohostjnosti: Deg abych w čistotě wkádka sudjm swým, a po této pssoté přissla k wywolenym! Amen.

3. O Stawu Manželském.

(1659.) Not. 40. d.

TDyž pro samého Bůh sebe, den opatřiw sluncem wděčným, překrásně sformowal nebe, noc temnau blesken měsýcným;

2. Zemi trávau, kwětem sličným, tworem živým přerozličným osslechtiw, rág prostřed země dal, rozkossj plný zřegmě.

3. A pak člowěka prwnjho, do Hospodářstwa plného, teprw wwedl, a řád gemu swěta swěřil, manu swému.

4. Wida pak že gedinému, nedobře byl samotnému, spůsobil mu pomocničku Ewu, živých wssech rodičku.

5. A tu gemu řádně oddal, ke wssj maudré zprávě poddal, wyřknuw na ně požehnánj, k hognému rozmnožowánj,

6. Tak hned w stawu newinnosti, pro mdlobu lidské křehkosti, swatý Bůh manželstwj právě swaté zřjdil, sobě k slawě.

7. Přidaw: Člowěk že opustj Otce y matku, mikostj zajjen gsa k manželce wěrné, gjž mu Bůh dá z lásky wěčné.

8. Těl se gjž wlastně oddáwá, gednjm tělem s nj se stáwá, by geden sstěstj druhého, tak gako sám zdrawj svého.

9. Swazek magje lásky wěčné, sstěstj nesstěstj společné: Gestli kdo z nich dwau upadne, přispěge hned druhý snadně.

10. Gakáž prawá w Bohu swornost, osladěj kazdau odpornost: Sám Duch swatý tu přebýwá, w rozkossi gich rozkoš mjwá.

11. Tomu že wjru dáwali, w manželský stáw wstupowali, lidé swatj, y králowé, prorocy, Patryarchowé.

12. Y též Aposstolé swatj, biskupi na slowo wzatj, manželky wlastnj mjwali, ač cýrkwě pilni bywali.

13. Neb stáw manželský každému poctiwý gest sslechetnému, když neposskwrněné kože; twůg to gest řád wěčný Boze.

14. Protož co Bůh wyhlásyl sám čistým, čisté wssecko buď nám: Co Bůh spogil člowěk žádný nerozkučůg, gsyli řádný.

15. O Páne čistoty dárce, před satanem buď obránce manželů ctných: wěrnost sobě, ať chowagj, z lásky k tobě.

16. Panicům, též Pánnám Páne, wdowcům, wdowám ať gest dáné, čistoty ostřjhati ctně, s tebau pak byl spoku wěčné.

(1660.) Not. 29. a.

Pjsen newěsty.

SJž osem se zasnaubila pohlawj muzskému: Gemu wěrnost sljbila, k stawu manželskému.

2. O můg Boze z wysostj! ráč

ráč mně pomoc dáti, můg začátek z mikosti hogně sedrowati:

3. Abych geg z vpřjmnosti wěrně mikowala, a w manželské swornosti snjm wždy přebywala.

4. Bych geg sobě wažila podle skowa twého, ljbit se mu snažila, času wsselikého.

5. Deg nám twé požehnánj, při nassi žiwnosti potom pak putowánj, přiwed do radosti!

(1661.) Not. 91. b.

Při oddawánj nowých Manželů.

Wůh chwálen Otče nebeský, že sy z swé božské láský ustanowil staw manželský, sám sebaus ho poswětil, máš geg w swé ochraně wždycky.

2. Prosýme tě miký Páne, dnessnjm nowým manželům, degž at se twá mikost stane: W wssechněm, kterýžto giž wstaupili w staw ten pořádně.

3. W manželstwj potwrdiž gich sám, dokaž k nim swé mikosti, wssak gsy gich wssemohaucý Pán: Před ďáblem, geho mocy, stráži Angelskau ge ochraň.

4. Degž gim swaté požehnánj, zdrawj, sstěstj, pobožnost, we wssem dobrém rozmnožengj, w wjře, láscy, swornosti, at setrwagj do skonánj.

5. Rad to wssecko miký Boże, degž gim to z mikosti swé, ať neposskwrněné kože, mezy sebau chowagj, tak vgdau wěčného hoře.

6. Wskyssiž násse modlenj, kýž, zármutky, oslaď gim, pro Krystowo zaskauzenj, rozmnož gich rod počestný, potom wwed w žiwot wěčný. Amen.

(1662.) Not. 40. d.

Wůh diwny hned na počatku wsse stwořil w pěkném pořádku, zwěř, howada, ptactwo, ryby/ potwory, mořské welryby.

2. To wsse k slawě gmena swého, k zgewenj maudrosti geho, wsse po paru učiněno, z země, z wody wywedeno.

3. Nic gest na darmo nestwořil, nakkonnost prawau w to wložil, by gedno k druhému mělo, a skrz to se rozmahalo.

4. W požehnal tomu wssemu, pokrm připrawil každemu, y wsseligaké wkasnosti wzal każdy z geho maudrosti.

5. Když hotowo wssecko było, teprw se gemu libilo negslawnégssj wěc stworiti, obrazem swým obdařiti.

6. Ey člowěka samotného, bez pomocnice, krasného, toho do rage postawil, nsse co stwořil mu podmanil.

7. Laskawy Bůh w swé bytnosti, radu držel w swé maudrosti, aby mu pomoc učinil, manželku etnau mu připrawil.

8. To z wkasnjho geho těla,

aby kaſka wérna byka, rozkoš čiſta bez chlipnoſti, obraz bożſké ſpolečnoſti.

9. O maudroſti neſtwořena! toť byk obraz Kryſta Pána, toho Adama nowého, s čiſtau choti cyrkwj geho.

10. Spāſytel miły gediný, před Otcem byk poſtaweny, obraz prawý Otce swého, ſława, rozkoš ſrdce geho.

11. A wſſak neměk potěſſenj, nebo celé pokolenj lidſke od Boha odpadło, do zatracenj wpadło.

12. Sſetřik čáſu přihodného, Diábłu odgak kaupej geho, když geſt ſwau choť tak miłowak, že ſwůg żiwot nelitowak.

13. Wſmrtič ſe dak na Křiži, (o welika kaſka Bożj!) když wſnuk, bok otewřiti, krew a wodu wyceditі.

14. Odtud wyſſła cyrkéw ſwata, z geho boku gſauce obmyta, ſprawedlnoſtj ozdobena, geho gſauce chotj wérna.

15. Radoſtně ſe s nj procházy, gako manżek s nj zacházy, chranj, těſſi, opatruge, lečj, wčj, očiſſtuge. Iż.54,5.7.10. kap. 46, 3. 4.

16. Skawu ozdobnau odtud ma ſtaw manżelſky, když ſe kona podle geho nařizenj, w ſwatoſti a poſwěcenj.

17. Takť geſt potřeba każdemu, dohledati k ſrdcy ſwému, aby chljpnauj nečiſtotau nepoſſkwrnił tau wěc ſwatau.

18. A wzkaſſtě nowj manżele s modlitbami, by wměle tento ſwůg ſtaw začinali, z Tobiaſſe přikład brali. k.6,17.ſqq. 8,5.

19. Můg Gezu čiſtoty darce! Poſwěť gich ſpolečně ſrdce, by ſe twau newěſtau ſtali, tobě w ſrdcy ſtanek přali.

20. Aby chramu ſrdce ſwého nepoſſkwrnili čiſteho, neboť ſau audowé twogj, Duch ſwaty ge s tebau pogj.

21. Nechť ať gſau ſwornj ſpolečně, a mikugj ſe ſrdečně, ſſetřice geden druhého, gak miły aud z těla ſwého.

22 Křiż, zarmutky, y těżkoſtj, pomoż gim ſpolečně neſti, co koruna, pożehnanj, ochrana twa ať geſt s nimi.

23. Emmanueli důſtogny, buď gich učitel pokogny, deg gim ten Kamynek bjły, aby w tobě pokog měli.

Zgew. 2/ 17. 3, 12.

24. Twa laſka ať w nich witězy, a nowé gmeno obdrži, na tom kamenku napſane to ſwědectwj wnitřnj Páně.

25. Když pak wyplnj swá leta, přenes ge pokogně z ſwěta, poſtaw ge před trun do nebe, ať patřj wěčně na tebe.

26. A w kuru s twymi Angeky, aby ty pjſně weſeky tobě beranku zpjwali, s nami tě oſławowali. Amen.

(1663.) Not. 40. d.

TDy Bůh nedá pożehnánj, darmoť geſt wſſe kwaltowánj:

wánj; daremnel y ſtrazeů bdénj, bez Bozjho zaſtaupenj.

2. Darmoł tak rano wſtáwáte, darmo też dkauho ſedáte: proč gjte chleb swůg s ſtaroſti? Bůh ſwým mikým rad dá doſti.

3. Y to djtek naſſich mnoſtwj geſt Bozj ljbé dédictwj: toł geho gſau tuhé ſtrčky; o by gen radoſt w něm měky!

1. Mogż. 17, 18. Zakm 73, 28.

4. Bkazeł nám s nimi můż bhti, chcemli gen Bohu ſkauziti: w ſaudu y w každém rozbrogi, Bůh, nas Otec, při nas ſtogi.

5. Skáwa buď Otcy wěčnému, Synu y Duchu ſwatému: ſkawte Boha wſſj wdéčnoſti, s pokoru y s wſeſkoſti. Amen.

(1664.) Not. 40. d.

Sſtiaſtnýł geſt muż Bohabogný, w dobrých ſkutečých z wjry hogný, z prace, rukau zyſk mjł budeš, zjwnůſtky ſluſſné nabudeš.

2. Manzelka gako kmen pkodný, rozhognj tě w čas přjhodný, wůkol ſtolu ſpatřjš djtky, gako olimowé kwjtky.

3. Tak ſſkiaſtnė hle čkowěk ſtogj, kterýż se wżdy Boha bogj, nepřigdeł nań zkořečenj, progeho w hřich zawedenj.

4. Bůhż nebe pożehnánj dá, aby se weſelik, wida cyrkwe Bożj (w niż gſy) ſſtěſtj, ani ſſkodných nema neřeſtj.

5. Prodkaużjł żiwota twého, gſa s tebau čaſu každého, aby widěł ſynů hogné, a vżik země pokogné.

6. Amen Boże rač to dáti, ctných manzelů pożehnati, abys y od nich byl chwálen, zde, y w nebi wěčné, Amen.

(1665.) Not. 223.

Rodičům za Djtky.

Děkugi tobě ſrdečně, Otče wſſého ſtwořenj, zpjwámť take vſſy wděčně, ſkáwic twé dobrodinj, gehoż gſem doſtał od tebe, kdyżs mi ditky, (Krali nebe!) dał tak přewtěſſenė.

2. Rač ge ſám w swé ſtráži mjti, a deg, bych powažował, čims mne račił obdařiti, gak mnohos mi darował: Deg mne y gim Ducha ſwého, ať ge dle zkżenj twého w twé bazni wychowáwám. Efez. 6, 4.

3. Dobáweg zdrawj y ſtrawy, duch twůg nech nás obnowj, ať k rozmnożenj twé ſlawy wſſickni gſme wżdy hotowi: a kdy pugdem z toho ſwěta, ať w ſlawě twé, po wſſe leta před tebau proſpjwame.

4. Nepohrdegż mým wżdychánjm, ach rač ge naplniti, ať tě wůle twé konánjm mé ditky mohau ctiti; a gá také mohu żjcy: Coż gſy mi dał, kralugicy Páne, toť gſem zachował. Amen.

Iżaj. 8, 18.

4. Po=

4. Pobožné Matronè w čas tèhotnosti.

(1666.) Rok. 146. b.

SWe wssech swých diwných nám skutcých, Boże, budiż sám, chwalen z nich odewssad! Oslawuatež twé činy, wsseho swèta končiny, y wssech negwyssších nebes řád.

2. Tys řekl, a hned se stalo: Rozkázals, a hned wzalo byt sobě twau mocy, wsse cožs w swètě chtěl mjti: nebť neproměnně gjti, což ty chces aby sslo, musy.

3. Tys wssech bytnost bytnostj, Otec wěčných wěčnostj, wsseliká rodina, w nebi, w zemi, z tebe gest, sám máš ty stále tu čest: k tobě wssecko patřenj má.

4. Ty násse pokolenj, moha sám bez plozenj, tak gako Angely wywèst, načjdils Boże, skrz ctné manželskè loże, by se djtky twé plodiky.

5. Těko z žiwků nám dáwáš, ale z sebe sám wlewáš nesmrtedlnau dussi: bychom byli twůg obraz, plni wnitř zewnitř okras, gak na twůg přednj twor slussj.

6. Z tak přesstědré mikosti, y gáť sewssj wděčnosti, můg Boże, děkugi: Gá děwka twá pokorná, kteráž na twé pozor má skutky, tě w nich oslawugi.

7. Žes y mně swůg obraz daw, w ten ctný za tjm wwedl staw, skrz nèžť aby mnożil obrázky swè sslechetně chtěls, a giž nowý we mně požehnánjm swým plod složil.

8. Twůgť gest to dar, to djko: Dežť můg Boże by byko zdárně sformowáno, cožs w wnitřnostech složil mých, a k terminům časů swých, bez wrazu dochowáno.

9. W mocy člowěka nenj wlastnjch kroků řjzenj, ni aby přjhod zlých wměl se sám wystřjcy, kteréž mu wssudy ljchý nepřjtel djtek twých mdlých.

10. Wssak proti tomu dosti nesskonalé maudrosti w tebe samého známe: Angelská stráže, kohož mikost twá kaže, ohradit wmj każdého.

11. Protož y gá swůg k tobě, w nynějssi tě potřebě, zřetel obracugjc, sama sebe y swůg plod, k stráži od zlých wssech přjhod oddáwám, cele daufagjc.

12. Potěs mne w tom Boże s mým, (potěs!) manželem mi lým! bychom požehnánj widauce twé skutečně, pomoc měli, srdečně k chwale gménu twému wzdáwánj.

13. Z těch gá se syc nečestj, kterýžs rodičkám nésti pro hřich nás poručil, do konce newynjmám, ortel neproměnný znám: gakž nás twůg wlastnj hlas naučil.

14. Gen chtěl aby dal sstastný, porod

porod zdrawý a krásný, za to prosým tebe. My pak což nám dáš, zase y hned tobě w témž čase oddáme, ó Otče z nebe.

15. Nebi w vmysle ginému nemáme složenému, než abychom s swými potomky, tobě k chwále, djtkami tvými stále zůstáwali poslušnými.

16. Protož gakožs y ty sám zakazal se zase nám, býti nassim Bohem, y semene nasseho, my tě znagjc wěrného, stogjme w daufánj mnohém.

17. O degž ať nám se děge, dlě tě nassj nadége, pro Syna mikého! gehožs pro poswěcenj nasseho narozenj, těž mjti chtěl maličkého.

18. W twém gménu ó Gežjssi, vtěchu má negwyssij, modlitbu zawjrám. Amen, Amen můg Páne, ať twé se dèwce stane, tak gakžt srdce své předstjrám!

(1667.) Not. 34. a.

PAne Gežjssi Kryste, tys podle saudu swého vstanowil zagiste, hned w rági wyrčeného: Aby ženy s bolesti mnohau děti rodily; též y giné neřesti pro své hřichy cytily.

2. Ey giž gsem postawená w přewelikém saužen, wnjtř y zewnjtř trápená, anij wjm spomožen, krom tebe Boha mého: Ach ráč se smilowati, a mně sám z trůnu swého pomoc swatau seskati.

3. Bolesti nastáwagj, porodu předchůdcowé; strachem se otwjragj wssech potům průchodowé: horkost s zymau se hrne, a s hruzau wsse powstáwá, srdce žalostj trne, bázeň smrti nastáwá.

4. Pomni, že gsy wokati poručil swým wěrjcým; k tobě se vtjkati wždy srdcem důwěrjcým: ga tě zá pomoc žádám, w této mé nemožnosti, a mau nádègi skládám, w twé wssemohaucnosti.

5. Ráčiž mne posylniti, w mé přewelikè mdlobě; mně s wěrně vgiti, w této y w každěm době: Otewři sám můg žiwot, když má hodina přigde: Ať žiwota mého plod zdrawý na swětko wygde.

6. Za čež z prawé wděčnosti, djtě chcy wychowati; A w prawé pobožnosti, tobě obětowati: Audy mé obèrstwené, a wssecky mé waitěnosti, chwálau twau naplněné budau až na wěčnosti!

(1668.) Not. 40. d.

Pti Kolibánj djtek.

SPj bezpečně, spj mé djtě, Angelé obhagugj tě, hledic na twář Boha swého, bdj gde bez přestánj wssého.

Matth. 18. 10.

2. Ty, hle, spjš a ležjš měkce, pokogeno gsa w kolebce: Spasytel twůg gen na slamě ležek, w chlewě, w nauzy samě.

3. Ty

3. Tobě žaden nepřekaži: geg pak sskůdcy zlj vražj; tys živo bez protiwnosti: on trpěl bjd wjc než dosti.

4. Bůh žehneg kůno matky etné, k wzrostu těla y dusse twé: bys prospiwaka w maudrosti, Gežjssowj k podabnosti.

Luk. 2. 51. 52.

5. Bůh tě naplň swau mikosti, ať někdy twau ochotnosti y bližnj se rozraduge, gak tě Bůh sám ted mikuge.

1. Mogž. 21, 17. Jon. 4, 11.

6. Bůh gest dítek přitel prawy, když gsau pilné Bojj slawy a cnosti, gak Gežjš gich Pán, genž gich žehna a chrani sám. Mark. 10, 13-17.

7. Zdaž negsau wěčné radosti gen sprostych dítek slawnosti? Kdož kralowstwj Krysta přigme, než kdož ge gak dítě vgme?

8. Dítě newj nic o zkosti, hněwu, protiwné způrnosti, o pomstě, lsti, nepřatelstwj, lakomstwj, lichwě, morderstwj.

9. Buď gak Gežjš, dítě mikě, přjmně, wěrné, spanilé: to dítě cnostmj swjtiko, rodičům poskussné byko.

Zakm. 40, 7-9. Jan. 4, 34. 6, 38.

10. Bůh Krysta, dítě swé mikě, oslaw w tobě každé chwile: ať tak dusse twá poznáwá, co w Gežjssowi dostáwá.

11. Co on dj, chce, činj, k twému (wěč) wssecko to gest dobrému: On, by tě mohl wykupiti, y dítětem račil byti.

Žid. 2, 14. sqq.

12. Kdo se ho gak dítě drži, ten s nim kralowstwj obdrži: buď on weliky neb maky, má djl s njm wždy dokonaky.

13. Gak kratké gest wsse konánj, k němuž sme zde zawazáni: gaké kratky gest žiwota den! Negde gen o posledni sen.

14. Hned nas probudi trauby hlas, Pán na trůn swůg wstaupi w ten čas: a s njm, kdož w tom putowánj nesli mnohá bědowánj.

Zgew. 7, 14-17. 21, 7. 8.

15. Spj dítě, nechtěg se bati; Bůh rač ti wzrůst a wtjp dati: prospiweg w duchu zmocněno, mág byti wěčně spaseno. Amen.

5. Pro Wdowu.

(1669.) Not. 139. a.

Gá wdowa zsaužená, od wssech opusstěna, přednassjm w tuto dobu, ponjženau žakobu, před trůn twé welebnosti, můg Boże na wysosti!

2. Wjz hněw nepřátel mých, proti mně powstalých, genž mně z sy-

z syrotky mými, po muži zustalými Hledagj kormautiti, o žiwnost připrawiti.

3. Ginj z pauhě zkosti, někteřj z zwykkosti, mně chtjc obelháwagj, v lidi pomkauwagj; a tak mně zossklíwugj, pomocy gich zbawugj.

4. Ach ty mne sám ochraň, a mocy twau zastaň, před gich vkkady zkými a slowy vlisnými: By toho nesplnili, co sobě vmjnili.

5. K tomu w mé nemocy wssi lidské pomocy do konce sem zbawená, w samotě zustawená: a tak s mnohau starosti, trápjm swůg wek w žalosti.

6. Ty sám znáš mau mdlobu, a welkau chudobu, kterauž to hřjchy mými, hned z mládj zpáchánými, hodně gsem zaskauzika, a na se vwalika.

7. A wssak neprawosti pachaně z mladosti nerač připomenati: Ale se smilowati, pro smrtce gediného, Syna twého milého.

8. O Boże z wysosti! přispěg z swé milosti, sám k mému spomoženj, w takowém mém zsaužení: Wssaks swým ráčil slibiti, že se gich chceš vgjti.

9. Wssaks ty wdow ochránce, a tak můg obránce; aniž wjm kde gineho, krom tebe, Boha meho, na kohož bych se směla zpolehnauti do ceka.

10. Potěš sám mau dussi, neb tobě přislussi; Deg ať w trpělimosti trwám do twé libosti: po této pak žalosti, pogmj mně k swé radosti!

6. Starcům.

(1670.) Not. 40. d.

Gak. Rekl sem gá člowěk.

K Tobě Hospodine Wdaufám, nechat zahanben nebywám, wcha naklon ke mně swého, wyprosť od člowěka zkého.

2. Obydljm bud mi y skálau, wěžj, basstau, strážj stálau, ať, ať zkostnjk na mne wztáhne ruku, wssak mne nedosahne.

3. Na kebeť hned od mladosti zpolehl sem, gakžs mne z wnitřnosti matky mé sám wywedl sobě, oddal sem se zase tobě.

4. A ty chrániks mne zázračně, w každém smutném světa mračně. Newmjm než tě chwáliti, a tebau se wždy chlubiti.

5. Nezamjtegž mne w sta-

staroſti, we dnech mdkoby mé ſeſſkoſti, kdyžto nepřátelé mogi proti mně wždy předce brogi,

6. Giž nemá (prawjc) pomocy, na něg, na něg nynj s mocý! Ale ty sám mocný Bože, retůg, když giný nemože.

7. Ty wmjš zahanbiti zlé, protiwjcý se duſſi mé: w tebe daufám w každau chwjli, nechť se kam chce semnau chýlj.

8. Spaſenj twé Páně sobě předſtawugi w každé době: o němž y rád chcy zpjwati, ſprawedlnoſt twau wždy hlásati.

9. Včen ſem hned od mkadoſti, ſkaužiti Bohu s mikoſtj. Protož o ſkutcých Páně rád wyprawugi až doſawád.

10. Neopauſſtěgž mne Bože můg, až do ſſedin, wſſak gſem pak twůg; wſſechněm potomkům twé rámě, ažbych w známoſt wwedl zřegmě.

11. Sprawedlnoſt twá gak ſe wznáſſi, nad nebeſa po wſſe časy: a že wmjš y ſnižiti, y z propaſti zas wynjti.

12. Vtěſſjš ty kkagjcýho, pozdwihneš padagjcýho z čehož mně pogde plésánj, wděčné twé prawdy hlásánj.

13. Tebe welebiti bude duſſe má, když bid pozbude: y gazyk můg chce zpjwati, ſpáſenj twé zwěſtowati.

14. Tobě poraučjm Boże můg, duſſi, těko, y žiwot swůg: Ned a wed sám ſkauhu swého, až do žiwota wěčného!

Žak. 21,5. 71,9.18. 92,14.ſqq.

7. Pjſně Hoſpodařſké.

(1671.) Mok. 30. a.

Gak. Každy Duch rad chwal Dobrý Páne Gežiſſi, nechť mā duſſe wſkyſſj hned z rána twůg miký hlas, že mým pracem požehnáš.

2. Žehnáš ty pracugjcým, a wraucně ſe modlicým: protož ſahage k práci, duch můg k tobě ſe obracý.

3. Žehnáš ty y z malička! Ona chudá wdowička, olege máko

máko měka, hognost wssak obdrżeka.

4. Nežehnássli pak komu, kdoż můż pomocti tomu? byť se kdo na břeh wrhł, wssakby se s nim wtrhł.

5. Protoż hle w hospodářstwj, giste to gest lékařstwj: ctnau prácy wésti wérně, modlit se pak dowérně.

6. Immanueli Kryste, ty sljbiw nám zagisté, zač kdo bude prosyti w twém gménu, że má wżyti,

7. Lidem Boha bogicým, přjmau cestau chodicým, wdljż požehnánj, w dobrém rozhognowánj.

8. Kdo pak nedbá twých řečj, hřessj, kage, zkořečj, požehnaný býť nemůż, nechť gest pak žena neb muż.

9. Než kdoż se sprawedliwě żiwj, chowá, střizliwě, při wssem hledjc spořiti, tenwj potom kde wżyti.

10. Rozssafnost mnoho můże, kdyż manżelka pomůże ctně manżelu se żiwiti, w kauté każdém spořiti.

11. Tu swého požehnánj Bůh wdljż y w spánj, tém kdoż ho tak miługj, wérně w dobrém pracugj.

12. Degż y mně Páne rozum ten, bych tak činił każdý den, skaużjc tobě přjgemně, swau prácy konał gemně.

13. S Bohem a poctiwosti, w Křestanské pobożnosti, nechmé sstěstj se mnożj, k cti a chwále Božj.

14. Y dnes żehneg mě prácy, ať se w nic neobracý: prospěchu wjc neb méně, předce wděl mi zřegmě.

15. To wjm, że gesti lepssj hrstka pobożných menssj, spramedliwě nabytá, než bohatstwj pokrytá:

16. Neboť wssecko gde mánj, bez Páně požehnánj: připrawuget se o ně, kdoż se kochá w Mammoně.

17. Chudým gest lépe býti, a w nebi pokład mjti, pokład miłosti Božj, nad wssecka swéta zbożj.

18. By wssecken swět kdo zýskał, swau wssak dussi wtjskał, na wýpkatu gi což dá? swé kłaznowstj vhlédá.

19. A kdyżť w posledněj swůg den nic newezmem s sebau wen, krom gen samých skutkú swých, zle neb dobře činěných:

20. Wděłj mi swé pomocy, bych swau żiwě se prácy, mjwał chudým co dáti, pokład w nebi sskádati.

21. Amen Páne Gežjssi, můg pokłade negwýssj, degż bych zde tě pozjwał, pak w nebi wěčně zpjwał.

(1672.) Not. 258. a.

W čas Stěstj a darenj.

Požehneg nám Páne, požehneg z wýssosti, ať se nám zastkwj skawně swětko twé miłosti:

kosti: Aby wssickni na zemi, giž cesty znali twé, vkaž nám před wssechněmi milosrdenstwj swé.

2. Degž ať se rozweselj wssickni národowé, a wyznáwagj celj tebe gazykowé, widauc diwné saudy twé, diwný Páne z nebe, genž wssecko pod sceptrum swé wedeš, w světě co kde.

3. Oslawugtež giž lidé Boha, oslawugte, neb gak z země slawný gde vžitek widjte: Ty pak wywyš se Páne, a twé s strachem gméno, po wssech světa narodech, ať gest welebeno.

(1673.) Not. 76. b.

W chudobě postaweného.

Ach Boże! můg Boże! proč sy mne opustil? na mne welikě hoře nahle sy dopustil, tak se mne spustil!

2. Chudobu w tu dobu, mussym okaussetj; a wsseligakauti, wěčně zpjwati!

mdkobu nemile snássetj: Ach! což činiti?

3. Přjznosti, bez zkosti w tomto swětě nenj; byť kdo slibowak dosti, wssak se w okamženj skutkem proměnj.

4. Z vzkosti s mikosti žádný nespomůže, byť geg pak prosyk dosti, wssak přec newymůže, řka: že nemůže.

5. O pročež, ty pospěš, Boże! k mě pomocy! neb ty samotný můžeš, ze wsseho wymocy: Dokaž swé mocy!

6. Ach vděk, abych měl čim se zde žiwiti, abych žebrat nemusek. Nedeg zle činiti, nedeg hřessiti.

7. Ach popřeg a mně deg, co vžitečného: Co pak sskodliwé, nedeg, než co ti mikého, mně prospěssného.

8. Chcy tobě, w té době, srdcem děkowati; Pak se dostana k tobě, čest, chwálu wzdáwati, wěčně zpjwati!

8. Za Wrchnosti a Poddané.

(1674.) Not. 1. 94.

Mráli wěkú, zpráwce swěta, rač nám dáť pokognáléta! Nebť my nemáme žadneho ginde ochránce giného, gednom tebe Boha mocného.

2. Drž w řádu Krále y wssecko wrchnosti, o Králi wěčnosti! Bychme wssickni swornně, mohli pod nimi žiwi být pokognė, we wsselkė pobožnosti y sslechetnosti, Amen.

(1675.) Not. 40. d.

Mráli wysokého nebe, genž wssecko stwořiw prosebe, pod kjčem máš swé mocnosti, wssecken ten swět, y wrchnosti.

2. Ned mocnáře swěta wsseho, y Krále Pána nassého, a giné

nè wssecky wrchnosti, Duchem bożské swé maudrosti.

3. Deg ať se tè wssicknj bogj, a pod ňádem twých práw stogj: wěcy zkè přetrhugjce, dobré pak wzdělawagjce.

4. Poddanj též z mjsta swého, ať tè etj Krále wěčného, pro wůli twau swé wrchnosti oddáwagjce powinnosti.

5. Bychom wssickni pozor na tè magjc, žiwot wedli swatè zde, potom sstastnè do twého wessli králowstwj wěčného.

(1676.) Not. 40. d.

Wosek Otce nebeského, gest gednorozeny gého Syn, w němž se nám Otec zgewil, ge hož giž w nebi zwelebil.

2. Od nemnohých prawè poznán, od některých kstiwè wyznan, žeby byl prawdy wèitel, a cesty Bożj židitel.

3. Nessetřjcy nižádného, ani w swètè zwyssenèho, osoby nepřigjmage, wèrnost Bohu w tom chowage.

4. Pokrytj wssak bezbożnjcy, zde swých wěcy hledagjcy, kstiwè rozsirugj syti, chtjc tak wpřimè zkowiti.

5. Též tyranů pochlebnjcy farizegssti wèedlnjcy, kákali tak Krysta Pána, od něhož odpowěd daná,

6. Kterauž byli zahanbeni, sami w swè ksti popadeni: protož dèsyc se odessli, když w něm nic zkého nenassli,

7. Nebo Pán gich swobodnosti, nj zřjzené poddanosti, nikdy w nicem nezmeňssowal, skussnosti pak wywèowal,

8. Aby každ swau powinnost k Bohu; k bljžnjm pak sprawedlnost, sobè rownym, nad se wyssjm zachowawal, gak y nijssjm.

9. K Bohu, to což on chce mjti, gakž ráčil sám oznamiti: być byl nadewsse mikowán, wssemi mocmi zwelebowán.

10. Podle Boha hned bljžnimu, wzkassè od Boha poctènému, duchownj neb swètskau mocy, być byl ginym ku pomocy.

11. Ne podle swého zmyssleni, ale Pánè wyměřenj, Bohu cti nevgjmage, gemu pak se poddawage.

12. Wssechněmi weli w mezech státi, což Bożiho Bohu dati, což pak Cysaři náležj, to též ať se nezadrži.

13. Wnjtřni, zewnjtřni poctiwost, wssecky daně y possussnost, pokudž proti Bohu nenj, toť gsme wrchnostem powinnj.

14. Jan křtjtel dopausstěl bráti, a Pán Krystus kázal dáti, wzkáss což gest sprawedliwého, a poddaným powinného.

15. Tak má być ctěn dobrodince, od Boha dany ochrance: ginák dobrého swědomj zachowati možné nenj.

16. K tomuť gest přikladů mnoho, že gsau swatj pilnè toho na swètè bywsse, sstěkili, wrchnosti swè wèrnè ctili.

17. Mardocheus y Danyel, Azaryaš a Mizael, gak wrchnostem wěrnj byli, tak wraucně Bohu skauželi.

18. K tomu pewný zákład mâme, kdož tak wěrně poskauchâme Bohem zřjzené wrchnosti, ctic gj podle powinnosti.

19. Neb sâm Krystus tež ckodáwak, a Pilatowi wyznáwak, že gemu z hůry moc daná, od Boha, wěčného Pána.

20. O Králi Králů negwyšssj, genž wkadneš nebeskau řjssj, wsse, gakž račjš, proměnuge, panstwj sem, tam přenássege:

21. Tys sâm hoden cti negwyssjj, máš gmeno negdustogněgssi: degž ať tě wždy hodně ctjme, a wěrně tobě skaužjme.

22. Bljžnjch pro tě mikugice, y zřjzenau wrchnost ctjce, podle wyměřenj twého, bez wchylenj sskodného,

23. Až ty nás cele wytrhneš, a z poroby zdegssj wygmeš: degž odsud sstastně wygjti, a w nebeskau stáwu wgjti. Amen.

9. Člowěka wsselikého Stawu, Bohu se we wssem oddawagicybo.

Gakžto Hospodaře, Předkoženého, Wogaka, Skužebnika ꝛc.

(1677.) Not. 40. d.

AY gá gsem twůg Gezu Krysie, tys mé potěssenj gistě, aj mne z toho swěta pussjš, wssak od sebe neodkaucíš.

2. Dkauhý žiwot, y smrt těžká, mne od tebe neobměsská, gák gsem twůg, dokud sem žiwý, twůg budu také y mrtwý.

3. Ey po wssecky dni žiwota, gichž mi přege twá dobrota, gák gsem twůg wedne y w nocy, wssám w twé bozské pomocy.

4. Lásky ke mne dokazuges, když mne wssudy sprowozuges, gák gsem twůg na każdém místě, doma, w poli y na cestě.

5. Požehnáwegž mi w mé prácy, ať mi se w dobré obrácý, gák gsem twůg w każdém činěnj, zwkásst pak mého powolánj.

6. Hodina smu, ani bdénj, mne od tebe neodmênj, gák gsem twůg když z koze wstáwám, aneb k spánj se oddáwám.

7. Gák se tobě wssecken dáwám, budto chodjm, aneb wstáwám, gák gsem twůg s tělem y s dussi, o Páne Kryste Gežissi.

8. Včiň semnau gakť se ljbj, twá mikost wssak mne nechybj, gák gsem twůg w sstěsti, w zarmutku, w křži, take nedostatku.

9. Spasenj nikde žádného nemám, krom tebe samého, gak gsem twůg časně y wěčně, na tě spusstjm se bezpečně.

10. Z swětem se gá rád rozkau-

kaučjm, dussj w twé ruce poraučjm, gák gsem twůg, kdyžto lehnu w hrob, při wzkřjssenj gen mne ozdob.

11. Synu Bozj o Gezjssi, rač mne přigati w swau řjssi, tam kdež twá nebeská radost, bych tě chwálik až na wěčnost. Amen.

(1678.) Not. 357.b.

Bůh wždycký dobře mjni, geho skowo gest bez chyby, drahé tám nalezám sliby, že mne swyma očima chce woditi; když zá nim gdu, nic mi nemůj sškoditi; nestrachugi se nic zkého, dobrè gest řjzenj geho: nenechá mne, ak se zdá že tak čini. Bůh wždycký dobře mjni: ač se twrdým čini, wssak předce zle nemjni.

2. Bůh wždycký dobře mjni, ont sám (ten Pán) dobrym skuge, zkého nikdy nemikuge, on chce by wssem wždy spomoženo byko; zem y nebe gest geho kaský djko. Kdo gen z wjry wsseko čini, zwjt že Bůh s njm dobře mjni: bkazeť! kdo w něg wěřj, ont geg swým čini, Bůh wždycký dobře mjni, nic pozdně nečini, on wždycký dobře mjni.

3. Bůh wždycký dobře mjni, on mne sám na swětko wywedk, a k poznánj sebe přiwedk, y dale mne bude opatrowati, a w staroszti wěku mne sědrowati: dám se w ruce Boha mého, dobrè gest řjzenj geho: on pečuge o mne od narozenj, Bůh wždycký dobře mjni: hned od narozenj Bůh semnau dobře mjni.

4. Bůh wždycký dobře mjni, pro množstwj hřjchů hrozým se, než w kásce geho těssjm se, wokage: Buď mikostiw mně hřjssnému! ont snjmá hřjch, w tom se důwěřjm gemu: čisti mne krwj syna swého, dobrè gest řjzenj geho: ont mne w saudu spraweglíwého čini, Bůh wždycký dobře mjni, wssak zná swých y nyni: Bůh wždycký dobře mjni.

5. Bůh wždycký dobře mjnj, když hýne moc a syka má, on se mne sám zawgjmá: dost mám na tom, poručjm mu mé wěcy, ont wsse zprawj, nebť mne má w wérně péči: mám pomocy dost w něho, dobrè gest řjzenj geho: on wysokých y nizkých srdce kloni, Bůh wždycký dobře mjni, on sám swých zastjni, Bůh wždycký dobře mjni.

6. Bůh wždycký dobře mjni! co mi sškodj, má odstaupit, sstěstj pak musy přistaupit; wjm to, že těm, kteřjž Boha milugj, wsseckỳ wěcy k dobrému posluhugj. Nedbám nic na zké baurenj, dobrè gest geho řjzenj: snad w wečer přestane zké zsaužení, Bůh wždycký dobře mjni, přestaneť zsaužení; Bůh wždycký dobře mjni.

7. Bůh wždycký dobře mjni l swět kstiwé semnau zacházy, buď dobrè neb zké přicházy:

nej, nech ať hned celý swèt we zlém wèzy, dùch mùg nad njm a kšti geho swjtèzy. Protož trùc otrokùm geho! Pán Bùh nemjni nic zlého: ač zde žádny bezpečně wèrny nenj, Bùh wssak wždy dobře mjni, ač nic dobrého nenj, Bùh wssak wždy dobře mjni.

8. Bùh wždycký dobře mjni, ponèwáž sem gá jiw Krystu, skrz smrt pùgdu k geho mèstu: Wjm gistě, že mùg wykupitel žiw gest, onť mne k sobě táhne, gá mu wzdáwam čest: Když duch gest žiw, když spj tělo, což by se mi zlého dělo? Bùh bude, kdy Krystus přigdé, mé gmènj; Bùh wždycký dobře mjni, Bùh bude mé gmènj, Bùh wždycký dobře mjni. Amen.

(1679.) Not. 61. b.

Což gesstě Boże mùg, se mnau chceš činit? gakž diwně nakládáš? gakž ty to spořádáš? gakž nazpèt křiwé sprawy twé chceš změnit!

2. Často myslim: o kdybých brz prohlédł, přez mračnost obkakù, přez noc twých zazrakù! ale sem posawad nic z nich nezwědł.

3. Toť se zdá rozumu přetěžké byti, gít za tebau w nocy, w slepotě, w nemocy, a tak se cele tobě důwěřiti.

4. Neb se mu neljbi nic twé řizenj: kdy sobě co zwolí, ty mluwjš; nikoli! takéť gest wssudy wždy twé zaljbenj.

5. Pokorna sprostnost mne gen wpokogi; tehdať se gi oddám, a wjc se giž nedám zpùrnosti tak trapit w kšjži a w bogi.

6. Y což sem, Boże mùg, ga prach a popeł? Wzhled gen na bjdného, gak nic nemám swého, nic nemohu, kdybys ty mne west nechtěł.

7. Protož nechcy nic, gen co zwjm od tebe, ni mlùwit, ni činit; neraď se mi změnit! rozum mùg by mne swedł, ach! wem mne w sebe.

8. Gen ty mne neopaussteg, tworče wèrny! neb sem welmi marny, bjdny a nezdarny: gá hljna, hrnčeł gsem twùg, ač mizerny.

9. Kdybys mne chtěł od sebe odehnati, což bych nauzny počał? čehož bych se wgal? musykł bych sobě w těžkostech zaustati.

10. Pastyři mùg! k nohám twým teď wpádám Owce twá nepùgde pryč, až laskw dùgde: gedno a spoň slowo promlùw, těł žádám.

11. Ach neskrhwegze se, kdo ljbezna! obrať se k mé twáři, osmjl mne twau zářj, z tohoť se přiwětiwost wèrna sezná.

12. O wzhlednjž, gak sobě pomoct nemohu! ach spěš se gen k twému dítěti bjdnému, genž snassi strasť, strach y starosť mnohau.

13. Starosť pak má tato gest neg-

neghkawnégssj, bých nic nevčinil, čimbých se prowinil/ bých nestratil kaſký twé negswětégssj.

14. To pak by se přesnadně mohko ſtati, bých w tom okamženj wpadl w zké namedenj, kdybých zapomněl na tě pozor dati.

15. Protož to geſt zřenj mé a žádánj, by mne gen twé oči, když mnau břich tak toči, sprowodily w pramdě, bez okkamánj.

16. Ach rač, Boże! srdce mě wpewniti, bych ſlib twůg vhledél, a toho se zwědél, co kdy gen tobě miké může býti.

17. Co ſwattoſt twá w wěčnoſtech vložika, že swé wlaſtnj wůle nemám mjt zde dále, w tom se aiž duſſe má brzy vjſſika.

18. Wſſakt mi, Otče, neračjš za zké mjti, že se přiliš ſtáram, (když ſwémyſlny wtjp mám) bých se někdy k zlému nedal ſkloniti.

19. Genť mi o duſſi, ach! o duſſj mau gde, gen tu sám oſtřjheg, přewratik gi nedeg, ať z cesty žiwota nikdy nezegde.

20. Takť sem ti, Boże! srdce mé předložil: ač wjš, gak se (twůg!) mám: Gá pak se k tobě znám, a proſým, byš wjru mau sám rozmnožil.

21. Tedyť gen pospjchám do kůna twého, genž co nemkuwňatko, k tobě, wěčna matko! mam zřenj, čekage ſkowa mikého. Amen.

(1680.) Not. 144. b.

Gežiſſ wedeš twých mikých, přediwny můg Boże, předſtawuges gim kalich trpkoſti a hoře: mámli gá bez potěſſenj byti w tak ſtálém zſauženj?

2. Kdy by na miſto smutku někdy radoſt wzeſſla, tak by giſtě w žármutku ma duſſe neklesla: než ten vſtawičny smutek přiwodi můg žiwot w zmatek.

3. Mič ſrdce mě! a pozneg, že ſy zaſlepené; raděgi se k tomu měg, co z vſt Božjch pkyne: on dj: ga rukau přediwnau lid můg wedu w zem vrodnau.

4. Wedu syc swých do města k Kananegſké zemi; než z Egipta ta cesta beře swůg běh přjmy: na nj se diwně putuge, ale w pokog vwozuge.

5. Kohož gá powyſſugi, toho prw znižugi; kohož ſkadce mikugi, toho zarmaucugi: kohož w wodjm do radoſti, muſy prw mjt smutku doſti.

6. Boże můg, tot wyznáwám, žes ſwaty w cestách swých; degž ať ſtále zuſtáwam w vſtanowenjch twých; ač ſe něco zdá trpké byť, dobřeť při tobě budu mjt.

7. Protož nechť geſt smiſſeny s płačem zde pokrm můg; wſſak měčně potěſſeny doſt bude ſlauha twůg: Kdo nehledá ſſtěſtj swéta, doſahne ſkawy žiwota.

8. Nechť sem wſſého zprosſtěny,

ny, co se zda dobrým byť; gen k tobě připusstěny, giné chcy potupiť: w prawdě bolesti tě časné gsau počátky slávy wěčné.

9. Žádosti srdce mého w tobě spočijwagj; pokoge v ginéhonikdy nemjwágj: Boże můg, tys dusse pokkad, y spasenj mého základ.

10. Co bych se měl rmautiti, kdy sy ty mým wůdcem? ty chceš wsse zapauditi, co bywá mým sskůdcem: wem mi zwadky ten kwět trávy, wssak mne wedeš do twé slávy.

11. Gá sem s tjm zapokogem, co Bůh semnau ráči; sstěstj swěta toho snem oči čistě mračí: Kdo w nebi dům swůg nestáwj, podwráti se, to brzo zwj.

12. Do twé wůle oddáwám swau dussi v žiwot; twůg sem a twůg zustáwám, gako chceš tak mne wod: wjmť sye, že wodjš wpřímně, wssak při koncy zwjm že slawně. Amen.

(1681.) Mat. 162. b.

Gjwny půwod, slawny konec spatřjš. gen nech twau těžkau wěc přediwny Bůh sám řidj: radda geho gest přediwna, činěnj geho gsau slawna, to oko twé newidj.

2. Za to měg, že tak musý byť, gak Bůh chce; wsse musý wygjť, gemu a tobě k slávě: počatek se zdá byť diwny, než konec wždy bywa slawny: swjtá po nocy tmawě.

3. Bůh se prochážý w obkacých, we wodách y po potocých, zdaš chceš znať tě sslepěge? tak y w moři twých staroſti, skryté gsau geho rozcesti, tě gen wjra spatřuge.

4. Častokrate w hlubokostech, w moři kjže, a w těžkostech ctnj Křestiané se plawj: Zdá se gak by tám tonuli, s tělem y s dussj hynuli, nepozdwihugj hlawy.

5. Žádny wtjp tu wymysliti nemůž, kde by pomoc wzyti mohl, slepy gest rozum naš: geho zatemněné oči sem tam hlaudj a se točj; neznám gest pomocy čas.

6. Poněwadž Pán Bůh w skrytosti bydlj na nebes wysosti, tam gen wjra wstupuge: peče zustane wždy peči; kdo neporučj swé wěcy Bohu, Synem neskluge.

7. Poručme Bohu wssech wěcy počatek, ont ge ku koncy přiwede přeslawnému: geho djlo gest wždy dobré, geho skutky welmi maudré, wsse slugj k službě gemu.

8. Wedeli tě skrz strassliwa mjsta welice baurliwa, skrz trnj a wdolj, po pahrbcých a po horách, skrz doliny, při potworách, po kamenj a skálj.

9. Nestrachůg se, nelekeg se, gen na Boha spolehni se, buď wesekého srdce: on tě nikoli nezwede; když tě ku koncy přiwede, tu poznaš twého Otce.

10. Bu-

10. Budeš wssudy oznamowat' swětu slepému zwěstowat' skrytau twého Boha wěc: On ti tak osladči twůg kŕjž, že zgewně wyznati mussýš: diwny počátek, konec. Amen.

(1682.) Not. 319. c.

Dobřet' to Bůh zprâwj! co mi skauži k zdrawj, mâm wždy od něho: ont' mne sobě wodil, hned gakž sem se zrodil, co skauhu swého: dâwak mi, cot' potřebj, zde na zemi, těku, dussi, gak na Otce skussj. Zakm. 32, 8.

2. Dobřet' to Bůh zprâwj, ont' gest zâkład prawy weselj mého: ont' mne opatruge, chowâ a waruge od wsseho zlého: ano y kdy gho kŕjže doljha na djtky gého, těssi mne, co swého.

3. Dobřet' to Bůh zprâwj, powzdwihnu swě hkawy, když baukenj gde, kdy hrozné přjwaky ze wssech stran powstaky, ont' gest se mnau zde: Jonaš gen tři dni leżek: Mâmli y gâ kkati w kŕji, on segme tau tjži.

4. Dobřet' to Bůh zprâwj, když tě bjda trâwj, on tě obžiwi; když se duch twůg swjra, když wstâwa wjra, Bůh tě nawsstiwi: on se twé pře zavgme; tak odstaupj wsse wzkosti, w njchž prahly twé kosti.

5. Dobřet' to Bůh zprâwj, ont' neglep znâ a wj mdkým pomahati, kohož kdy opustik, kdo se na něg zpustik? Y tě nechati nemjni w twé těżkosti; wssecko stogj w gého mocy, on ti chce spomocy.

6. Dobřet' to Bůh zprâwj, smrt tě nevdâwj, když na tě přigde; když twé kosti zkozjš, na mary pokožiš, w nebe tě w wede. Tato smkauwa mâ swůg grunt: że smrtedlny (kdożkoli sy!) zde wmrjti musy.

7. Dobřet' to Bůh zprâwj, ont' gistě zadâwj draka starého; ač někdy swé synu w wodi do hkubiny sauženj wssého: připraw se gen k obému, do żakosti y do slawy, dobřet' to Bůh zprâwj. Amen.

(1683.) Not. 173. b.

Gá přestâwâm na tobě Pâne, a spoljhâm na wůli twau, co mi z twé rukỳ se dostane, tjm wždy spokogim wůli swau: mau wůli, genž giż ne gest wa, poněwadž se chce stati twa.

2. Chcessli bých wpadk w nemoc neb mdkobu, přestâwâm y na nesstěstj; chcessli na mne wkožit chudobu, rad chcy zde y żakost nesti: mâli mne smrt odsud wzyti, twa wůle se wždy rač djti.

3. Chcessli mne wzyt' k sobě do nebe, to gest cyl mého żâdânj: neb, mâmli do pekka od tebe? ach ne tot' twé rozkâzanj: neb że ty tomu gsy nechtěk, swědčit' twůg Syn, genž sâm wmřek.

4. Smrt ta twau wůli oswěd-

čuge, chtě bých zde žiw byl w swattosti: Než, ach hled gak toho zbraňuge dábel, swět a zle žadosti! hned nechut' čini překažý, hned rozpustilost přichážý.

5. Wem srdce! což dá Bůh radá, zle neb dobre, gen wždy mile! prýč twrdossignost; co Bůh žádá, rad chcy činik każdé chwile: tisseť odpočiwá můg duch, wywolugje co chce můg Bůh. Amen.

(1684.) Not. 37. a.

Ježu, Páne, gemuž slaužim, w negnižšsi poddanosti, nehně-eg se, ze teď taužim po twé drahé mikosti.

2. Přednášsim ti mé žádosti, kterež w srdcy swém nosým: ačť wim žeť gsau známé dosti: gen tě o pomoc prosým.

3. Toběť sem negprw přisahnuk, toběť sem se zawázak: nebs ty mne hned k sobě tahnuk, gakžs mi žiwot z matky dak.

4. Křest můg gest této přisahy pečeť, y zrcadlo ctně, zgewugicy pokkad drahý mikosti twé přemocné.

5. Y komuž bych se ginému měk přisahau zawazak, gak tobě, Pané, sámému? kdyžs hřich můg račik zmazak.

6. Kde, kde gest přjtel takowy, genž by za nepřjtele, chtěk přigak na se okowy, a zranénj na těle?

7. Kde gest tak kaskáwé knjže, které by pro zlost skauhý, chtěło trpěť muky křže, a odpustik mu dluhy?

8. Kdež gest tak wěrny přibuzny, genž zločince krewniho chce wypkatik z hrdka kazni, an y krk dak pro něho?

9. Můg pak Pán, knjže z mikosti, pro mne zawrzeného, wzaw na se mé synakosti, sseť do wězenj zkého.

10. By mohk wssecko zapkatiti, w čem gen sem se zadkužik: čeť, moc, panstwj chtěk stratiti, an y žiwot swůg skožik.

11. A gá bych geg nemikowak? gá bých neskauzik tomu, genž se na-emnau smikowak? možněli to gest komu?

12. Tobě sem přisahnuk, tobě, drahý dusse přjteli! tě chcy ljbak w każdé době, což mi y twá smrt melj b).

a) Joz. 24, 14. 27. b) Gal. 2, 20.

13. Než, pohled! gakowa zhyba nachážý se w mém srdcy: Ktera se dněm nocy hýba, s swau gedowitau mocy.

14. Přirozena žádost hřjchů často ducha napádá, trápic geg swau sskodnau pychau, takže w nic gde twa radda.

15 Neb kdy se y wznásssim wzhůru do twého kůna, Páne, chtěge se tě chopik wjrau, hned mne hřich můg zastáne.

16. Žádosť očj, wůle těka, pycha y wkastnj přizeň zachwacugj mne do ceka, co sskodny ohně pkamen.

17. Ach mohulik se tak ljbik, o Krá-

o Králi můg negwyssij? Zdaliż nemám wssech pant mých zbyť, když gsem připsan k twé čjssi.

18. Lid twé čjsse se wždy čisti z hřjchů bráta mrzkého, wážisy čas co kořisti, rozkoš co nětco zkého. 1. Jan. 3, 3.

19. Ach pospěš, mocný wjkězy, přigď, wyswobod mě srdce, segmi tě hřjchů žetězy, zpraw we mne smysk twůg w brzce.

20. Popřeg, ať w twé krwi spatřjm srdce twého domněnj, ať y w kazni přjzeň twau wjm, genž se wěčně neměnj.

21. Gežu degž do srdce mého prawau a slakau wěrnost, warůg mne od padu zkého, bých twým slauk až na wěčnost.

22. Neb tak, tak budu obdařen tau wěrnau poskussnosti, giž mým rodičům (mé wrchnosti, mému pánowi, mým djsečkám, mému Králi, mým sausedům, mým měssťanům, mým poddaným) sem dlužen, toť původ ochotnosti.

23. Páne, přigaks mne za swého, (o nenadálá litost!) když gsem k nohám trůnu twého padnuk, prosyc o milost.

24. Protož mne čiň ochotného; ať ti s radosti skauzjm: a hledage, co gest twého, ať po twé kasce tauzjm.

25. Když gsy pak mne tak milowak, degž, ať ti skauzjm wěrně, bých tě wjc nezarmaucowak; o toť žádám pokorně. Amen.

(1685.) Not. 309. c.

Tryste, dobrý Páne, ohledniž se na mně w čas nepřátelské zkosti, neb neni giného, krom tebe samého, kdoby odepřek gich kni: protož budiž se mnau, buď skálau mau pewnau, wzal ge w hanbu wěčnau.

2. Ráčik sy chrániti, proti strachu smrti, Eliášse wěrného, když Gezábek zkosná, a welmi wlisná, chtěla wyljt krew geho, a wssak pod twau schránau, mjwak swau obranu můž Božj, welmi dimnau.

3. Mocy swé dokázaks, miłosti prokázaks, y k geho wědlnjku, Syrským wogskem sylným, w městečku Dotain, zawřenému proroku, slepotaus ge ranik, Elizea chránik, Angelským wogskem bránik.

4. A Geremiasse, když smrt walika se, ze wssech stran na bjdného, tys skryk, opatrowak, žiwot mu darowak, místo kořisti geho, tys Ebedmelecha dak mu, y Barucha, tak těssik gich ducha.

5. Na tebe můg Páne, y mandáty strassné, nepřátelé wydali, w řeči pokapiti, smrt na tě swaliti, kstiwě wspkowali: wssaks před časem gegich wssek rukau zkostných, spatřiks zahanbenj gich.

6. Na Pawka swatého spřjsahano byko čtyřidcet mužů sylných, žet nebudau gjsti, a

ničeho pjti, než by byl zabit od nich: byla wssak chráněna nádoba zwolená, tak rota zahanbená.

7. Wslyš y mne Páne, wzýwám tě důwěrně, w mém zakostném zsaužení, ať nepřátelé zlí, vlisní, vkrutní, a proti mně zrocení též gsau zahanbeni, když bez oblewení děkagj mi trápení.

8. Samému tak chwálu, čest, sýku y sláwu, tobě wzdám celým srdcem, čehau gsa ochráněn, nepřátel mých zprosstěn, a z mocy gich wytržen, ó ať se to stane, wssemohaucý Páne, wslyš, ach wslyš Amen.

(1686.) Not. 259. b.

SAm Páne Boze mne řeč, ať gsem živ'k twé cti chwále, vč srdce mé ať se wzdy přidržj tebe stále: O ať se twé mikosti wssecken z ceka oddáwám, genžs mne stwořil, wykaupil, chraniž mne sobě, žádám.

2. Láfku swau přeneſmjrnau ke mně mág Boze obrať, fáleš Diábla y swěta deg mi konečně poznat, bych to znage wchážek wsseligakých marnosti, tak smkaumu při křtu siakau plnik wzdy s ochotnosti.

3. Rytjřsky ať žádostem těla swého odpjrám, bázeň twau a Angely při sobě wždycky twé mám: Wstawičně mě srdce po wůli twé ať kráčj, vděliž mi darů swých tak gakž mikost twá ráčj.

4. Pokudž mi ráčjš přjti bytu mého na swětě, ať sem wždy služebnjk twůg w tomto bjdném žiwotě: po smrti bych tam přišel, kdež tě Angelé chwálj, s mikými přáteky degž bychom se tam dostali.

(1687.) Not. 117.

SZká cesta, dost ssiroka k žiwotu, tomu genž lehce, tiše, přjmo gde, nedage se zawésti ginam kde, wsylně hledage gistotu, tehdy ssiroká gest dosti k žiwotu.

2. Cesta Páně gestik plná sladkosti, kdo sobě gi v wjře rozgjmá, a k nj nakkoniti swé srdce dá, aby se k nj oddak s radosti; tak cesta Páně gest plná sládkosti.

3. Nedwěd nemúž owcj tichosti mjti, wlk mikuge swau wlastnj diwokost: gakauž hřjssně těko múž mjti ctnost, a tu cestu sy obljbiti? nemúž nedwěd owcj tjchosti mjti.

4. Musýš se prw duchem z ducha zroditi, když nalezti tau cestu ducha chceš, sye gi ani s těžkosti nenagdeš. Pryč marná myſl! nechcy tě mjti, z ducha se múg musý duch naroditi.

5. Kdo se k Krystu z nowu nowým narodil, následuge wěrně Pána swého: on musý prw okusyk křjž geho, nežliby se s njm w sláwě wodil, kdo se z Krysta z nowu nowým narodil.

6. On w smrt geho musý pohř-

pohřbeny byti, a w hrobě zůstat na nékterý čas, potom wstáti, a w nebe wstaupit zas, a hognè dary Ducha wzýti, ten kdo w smrt geho chtěl pohřbeny býti.

7. Týmž duchem, gimž Krystus tu byl cwičený, cwičen bywá geho wědlnjk, gediný duch, gediný mjwá zwyk; Tak zde bywá každý wedený: Týmž duchem žák, gjmž mjstr, bywá cwičený.

8. Ač ta cesta smrt y trnj sljbuge, wssak netrpj srdce, nejgen pata: též wssecka bolest bywá odgata, kdo gen Boha sylnè mikuge; ač ta cesta smrt, kějž, trnj sljbuge.

9. Gho rozkossnè nemůž tèžce tisknauti, ono genom tiskne to wnitřnj zkě, srdce pak bywá swobozene. Kdo se k němu da ponuknauti, gho rozkossnè nemůž tèžce tisknauti.

10. Lehkè bějmè srdce gen lehkè čjni, ona pod nim k Bohu preč wznassi se: Duch se w dobrém wždy wjce rozssiřuge, a cytj božskà dobrodinj, lehke bějmè srdce gen lehkè činj.

11. Táhnij Gezu, táhnij nás wždy za sebau/ a poběhnem s horliwau žádosti, po wzké cestě plnè skadkosti; ať mámè rozkoš w nebi s tebau, táhnij Gezu, táhnij nás wždy za sebau.

(1688.) Not. 272.a.

Gak. Gak žiwych wod

Swůg co sem wmyssl sobě {wzak nynj / dáwno wzak} k wykonánj, tot nenj neznamè tobě můg Boże, smilowánj twého žádám srdečnè, ó pomoz mi skutečnè! We mne sylo, rady nenj, ni k začátku ni k skončenj.

2. Smyssly mè odewřj Páne, ať wsse rozwáže dobře, ne slepè (co se namane) wsse beru, ale maudře prw hledjc wyssetřiti, co gak z čeho můž gjti; gak překážky z cesty skládám, tak prostředky ctnè pořádám.

3. Nic giného nemage wssak za prawidlo činů swých, krom twého skowa, činjm tak gakž wnuká mi duch twůg w nich. Ach nedeg chybowati chce, než trefowati, cožby skaužiko k twé sláwě, a k wzděkánj mému práwě.

4. Deg takè lidi nagjti, genžby pro spěssnè rady mohli wěrnè wděliti, wzdal kstiwých srdcy zrady. Můg rozum zostři mi sám, ať widjm, semli, či tam, (když přigdau gaka rozcestj,) swè wmysly, činy, wěsti.

5. Ať nakwap a nerozmyslnè nikdy se w nic nedáwám: Prùtahů wssak zas wmyslnè sskodliwých newžjwám; Gen co w čas, každè chwile, ať konám, se nemýle, s přjsslussnau wssebedliwosti, bez tesknosti a lenosti.

6. Ač

6. Nač pak mě magj wygjti práce, wctném gich konánj, nic nedeg mi se trapiti; gen gij w twém požehnánj wssecko sklád-ge cele daufánj, ať wesele (přid co přid) od tě přigjmám, wůli twau we wssem obgjmám.

10. Wyhnancům.

(1589.) Not. 40. d.

Jusse má w swém kwaktowánj, proč se rmautiš bez přestánj? Pamatůg na Boha Pána, od něhož gsy sformowana.

2. Takliž gsy netrpěliwa, a wůli geho odporna: že se rmautiš w tom wyhnánj, pro prawdy Pánč wyznánj?

3. Wezmj sobě příkład z swého Pána Gežisse mikého; ten gsa mocnym Pánem wsseho, wyhnan byk z wlastniho swého.

4. Djtě po swém narozenj, hnan byk do giné kraginy: a w swém pro nas pracowánj neměk mjsta k přebywánj.

5. Lissky swá daupata měly, ptacy hnizda, a zwěř w poli: on pak neměk kde bydleti, ni swaté hlawy skloniti.

6. Tak chudy byk, tak znuzeny, že neměk při swém pohřebenj mjsta, kdeby pokožen byk, až cyzyho hrobu wžik.

7. To on pro nas wssecko snasseł, aby nám zas mikost nasseł, a přiwedł nas wyhnané zas tam, odkudž sem zstaupił pro nas.

8. Co pak ty, genž gsy nic swého neměla nikdy dobrého, lečby se w tom pochlubila, což gsy w ragi potratika?

9. Co gsy měla a nebo máš, gakožs měla na onen čas, to, y to gde z ruky Božj, budto chudoba neb zbožj.

10. Y proč se tedy tak rmautiš? proč wždy wjc a wjc se trandiš? nes ten křjž, nes trpěliwě, Pán Bůh pomůže mdkobě twé.

11. Wyhnana gsy z mikě wlastj: y což neznáš swéta zkosti? Swět ginač nechce pkatiti, wždy chce dobré potkačiti.

12. Wyhnanas wssak pro sprawedlnost, y což tě to netěssj dost? odwrž žakost a bolestj, těs se Krysta sprawedlnostj.

13. A zdaž newjš co gsme? lide poddani wždy mnohé bjdě: Nemáme města stakého, ale hledáme wěčného.

14. Zneg, že zde žiwot pobožných nenj nežli kos wyhnanych, statek, zbožj, to nam na čas dak k žiwánj Pán Bůh náš.

15. Na čas nam wsseho propugčik, aby zas wzak, kdyžby račik: nynj beře a odnjmá! protož neteskuj, dusse má.

16. Čas

16. Časné weċy brzo minau, hledeg těch kterè nehynau: nehynauċ duchownj weċy, ty miweg stale na peči.

17. Kdyż ge budeš w peči mjti, tehdaż Bohata maš byti: kdyż gich nemá, ten chudy gest, byť měk s welikým zbożjm čest.

18. Proč předce, má dusse, teskliš? proč se w swém Bohu netěssjš? mlčeliwě se k němu měg / onť spomůže, w něho dauffeg.

19. Čim wětssj kŕjż gde na tebe, tjmť gsy wždycky bljžssj nebe: čjmť se wjce zdá, że gsy sama, tjm gsy bližé Krysta Pána.

20. Onť a nebo wssecko to zkě obrati w prospěssnè dobrè: a neb wmenssj těżkosti, tak gest diwny w swè litosti.

21. Nedopustiť na tě wjce ta wssemohaucy prawice; gen co bys s nim mohla snesti; onť pomůże kŕjż twůg nesti.

22. Tak ten Pán swým zde činiwá, tak z swých wěrnych rożkoš mjwá: a kdyż se mu kolikolibj, spomáha gim w mikau chwili.

23. Neb kohoż ten Pán miluge, tohoť zde diwně prubuge: sswjha a tresce każdèho, w srdcy swém oblibeného.

24. Těko bjdnym strastem dáwa, čjmż duchu swatè pomáha: odnimá y weċy časné, gež nahrazy w nebi wěčně.

25. Zewnjtř nas časem zemdliwá, wnitř duchu syły přidáwa: w mdłych sylný gest, ge zdrżuge, a chudè obohacuge.

26. Powyssuge poniżených, a chranj swých wywolených; ay diwnau nas cestau wede, do toho krasnèho nebe!

27. Gesstělis smutnau, dusse má? wem na paměť swèho Pana, mocnť gest zkě oddaliti, zacmutek w radoss změniti.

28. Budessli kdy potěssena, od swèho milèho Pána, nedomniweg se że wsseho zde znikna na swětě zkèho.

29. Swět wmi rad kahoditi, bezpečně k sobě wabiti: nepowolúg, nepowolúg, on gest s dáblem nepřjtel twůg.

30. Boha nżdy na paměti měg, w samau geho mikost dauffeg, kdyż gi w srdcy mjti budeš, z kŕjże do radosti pugdeš.

31. Páne Kryste Gežjssi můg, prosym tebe služebnik twůg, rač mne k sobě spodobiti, a kdyż chceš, k sobě pogjti.

32. Abych zde těku hŕjssnèmu, a swětu twým odpornému neskaužil, pro kratkau radost, za niż gde ta wěčna żakost.

33. Ale rač mne k sobě wzyti, a dussi mau wtěssiti: abych se w tomto wyhnanj netrapil w hŕjssnèm swjránj.

34. Pakli że mne do mè wkasti sam mocně račiš přiwesti: rač mně k tomu nastrogjti, abychť tam mohl skaužiti.

35. Kamż, kdyż bych tobě poskaužil, a cyl dnů mých se

přibližik, pogmiž mne, ač nehodného, kdes na trunu Otce swého, Amen.

(1690.) Rot. 86. b.

GJžť se musým rozkaučiti, s přátelstwým mým milým, neb se musým z wkasti bráti, do cyzý kraginy, mezy lid neznámy.

2. Neb mnozý ffakéssni lide, na to se wydali, mysljce we dne y w nocy, praktyky konali, by mně rozkaučili.

3. Tys mým zewssech negmilegssim, Krystem spasytelem, kterémuž gsem na křtu swatém zadan wěčným slowem, s dussi take s tělem.

4. Ač pak mi toho zâwidj, chtěgjc mně rozwésti, mnohé hrozné těžké bkudy, na můg krk wwésti, od prawdy odwésti.

5. Wssak gá na gich marné řeči nic se neohljdám, mám sljby Božj na péči, w něg naděgj skládám, že w prawdě setrwám.

6. Pro tébe, můg negmilegssi, wkast, dům, pole, roli opaussťjm, y krewnj zdegssj, půgdu po twé wůli, kde se ljbj koli.

7. Wěřjm, že mi dáš Angelka, cesty towaryssе, genžby chránik mého těla, gako Tobiášse, od kšti Satanášse.

8. Ten mně z twého poručenj nikdy neopustj, ani wrazyk na zemi noh mých nedopustj, z rukau swých nespustj:

9. Nač aukkady mých nepřátek? nechť se gak chtj slezau, co gest mohk wssoditi, Jakobowi Ezau? Bůh gest mau pawézau.

10. Z wkasnjho mně wyhánědgj, zapowidagj byk: mám k chotj swému naděgi, že mne chce ochránik, když mu budu skaužik.

11. Dak za Sodomu Lotowi, Segor bezpečnégssj, za Egypt Jzraelowj, Kánan pohodlnégssj, take vrodnégssj.

12. Mák můg ze wssech negmilegssj, nowý Geruzalém, nad wssecky palace krazssy, nad drahé kamenj, krásně wystawený.

13. Tenk srdce wérně dostane, za tento marný swét, neb wjm že brzo pomine, tak gako polnj kwét, tok nepůgde na zpét.

14. Nepečugik o pokrmy, mámk nebeskau Mannu, genž dussi y téko žiwj, ten pokrm dostanu, dauffak nepřestanu.

15. Žiw byk na paussti Jzrael, wyhnaný Tobiáš, y w gámě lwowě Danyel, na horách Eliáš, wžiwjt nás Bůh nás.

16. O podružj se nestaram, bud w zymě neb w létě, žiw byk s swau Sárau Abraham, y prorok w Sarepté, Pán Gežjš w Egyptě.

17. Sširoký swét, po němž chodjm, někde mi da mjsto, spůsobjť mi byt Hospodin, o tom wjm zagistě, když gen srdce čisté.

18. Ne-

18. Nebudelił pod obkohau, w nebi bude wěčně, těſſim ſe řeči Kryſtowau, prawdiwau ſrdečně, tam budu bezpečně.

19. Y gdi mā duſſe z wkaſti wen, gdiž we gméno Bożi: Boha ſobě na pomoc wem, což na tebe ſkożi, ſnes do wůle Bożi.

20. Bůh tě żehneg, mikā wkaſti, téż přátelé mogi! bych po této bjdně ſtrāſti, po rytjřſkem bogi, byk s wāmi w pokogi.

21. Kdežto żármutku nebude, hkadu ani nauze, gak duſſe těſka pozbude, pogmi gi tam Boże, ak geſt na twě hoře.

22. S wyhnanym Synem twym mikym, naſſim Kryſtem Pānem, pomoz nām Boże twym wěrnym, ak ſe tam doſtanem, ſtań ſe Kryſte, Amen.

(1691.) Not. 134.

Kdo gſte wyhnani od wkaſtniho ſwého, kdo gſte zahnani, od Antikryſta, pro Pāna Kryſta / nelitugte toho.

2. Za ſkodu ſtogi Pān nās mikoſtiwy, kdo ſe ho bogi, mā w něm żiwenj, ſwé opatrenj; neb geſt dobrotiwy.

3. Wſſe to přezwědēk, Pān wěčně maudroſti, y předpowědēk, které nezkomj, że ge wypowj że ſkoł bez mikoſti.

Mat. 10, 17-42.

4. Lep mało mjti, s ſwědomjm pokogným, než ſe trapiti sběrj zewnitřně, od čerwa wnitřně, potom pekłem hroznym. Maudr. 17, 10. ſqq.

5. S radoſti ſtatku ſtrpme rozchwatānj, ſwého oſtatku poručme Bohu, on mikoſt mnohau dā nam w wyhnānj.

6. Giſtēk nemāme zde mjſta ſtałého, protož hledāme, w trpēliwoſti, s wjry ceſti, mjſta budaucyho.

7. Ač w zemi této ni nożnj ſſlepege nemām, ale to wjm, że geſt ſchrana, Bůh mā obrana, tě gſem wżdy nadēge.

8. Bůh račił dati, dle ſwé libeznoſti: Bůh račí brati, pro ponaučenj, wjry zkuſſenj, dle dobrotiwoſti.

9. Co mi proſpēge, wſſecken ſwēt zyſkati? duſſi zmrhage, muſykbych wěčně, brzce, ſkutečné toho litowati.

10. Nahý gſem zrozen, z matky ſwé żiwota, nahy zprowożen zas brzy budu, kdyż ſwēta zbudu, w němż geſt hrozna pſota.

11. Swati neznali, kām magj přijti: předce wywſtali, wſſe opuſtili, a pospjſſili, za beraněm giti.

12. Bych pak měk bjdu a ſtrach podſtaupiti, od zkého lidu: an ſām Pān mjſta (to geſt wěc giſta) nemohł nikdež mjti.

13. Wſſak přigde chwile, w niż ſe wynahradj wzactně a mile, co ſme ſtrpěli, w čem żakoſt měli, budem tomu radi.

14. Ay Pān ſlibuge ſtokrat

wjce dati, kdo proň stracuge, co má časného, on zas takého raczi poctiwati.

15. Na saudu pak dj, tém kdož při něm stali: wy gste, wy to ti, genž w pokussenjch, a w mých sauženjch semnau gste zustali.

16. Protož na tebe břimě swé wzkkadáme: Ty sám pro sebe, Boże nas, žiw, chraň, wssemu zkemu braň, za to tě žadáme.

17. Neopaussteg nás Páne mikostiwy, w ten tak přezky čas: potřebu daweg, makého rozmaheg, Otče litostiwy.

18. Lidu twrdého srdce k nám obměkčug: kržže násseho, z pauhé mikosti, z prawé litosti, nám bjdnym polehčug.

19. Degž ať twé gméno winau mrzkau nassj nenj zlehčeno, když bychom (zdrawj,) nesworni, drawj, byli lide pkassj.

20. Deuž se nam kati, hřjchů rozwodnikých, tebe se bati, by hněw opustik, a nas propustik, z pokut zaskauzikých.

21. Gsmeť rozptylené owce we zlém čase, sem tam zpkassene: raczi nas sebrati, Krysta hledati deg swobodně zase.

22. Slibugem tobě byť pobožnégssjmi, vsmyslic sobě, skužeb spasenj, tebe chwalenj, byti pilnégssjmi.

23. Páne, genžs wůdce lidu Křestianského! wykořeň sskudce; raczi pomahati, pozehnawati, sám wogska nassého.

24. Zgew se w swé Syle, deg nam switězyti, by dobého cyle čelem nepřjtel: buď naš pomstitel, chceme tě skawiti.

25. Amen nás Páne, pro sebe samého, ať se tak stane, bychom w tauženj znikli trapenj Antikrystowého, Amen.

(1692.) Not. 248.

TDo gste wyhnani, pro gméno Božj, w cyzy zem dani, od wkasti, zbožj: neste to mile; Pán Bůh wás žiw gest, z toho wam půgde wěčna chwaka, čest.

2. Saudte! co gest swět? co geho skáwa? gako w podzym kwět, brzo přeskáwa: mako se swjti, dessť, mraz geg sklidi: kdož swěta zkeho marnosti zljčj?

3. W gedné hodině Bůh wjc dak může, než pobožného Tyran zky zmůže: Co gest lidska moc? Co časné zbožj? kdo ge můj zdrżeť před mocy Božj?

4. Geden Božj prst gest wětssj Syky, než wssech lidi hrst, byť obrj byli: wjc Pán Bůh může, než wssickny lide, ten nam spomůže w nauzy a bjdě.

5. Nazy gsme přissli, nazy zas wygdem: to pak még w myssli, kde odsud pugdem? Kde prwni nocleh dusse twé bude, když z toho swěta z těla pryč půgde?

6. O bjdné těko, nechtěgž myssliti, gak bys zde mélo na wěč-

wěčnost byti: rozkossj, sstěstjm dussi swé sskodiš, twau gi swé-
wůlj w pekło gen w wodiš.

7. Twé stříbro, zlato, drahé kamenj, gak přigdeš w blato, plakuet nic nenj: co chudy žebrak musýš umřjti; cos nashromaždil, giny ma wzyti.

8. Kdo má vstlano, spi wolně w nocy: Kdo blaže umře, s Bożj pomocy, mát wěčny pokog, bezpečny swůg byt, gemužt ho pekło y swět nemůž wzyt.

9. S tau časnau wlasti se rozžehnegme, statek, přateky Bohu oddegme: strogmež se radi z této žakosti, staři y mladj k wěčné radosti.

10. Trpěliwosti nam gest potřebj; s welkau žadosti stroame se k nebi: tam hledme wzhůru, kde pokład máme, tam se s swým mikym Krystem zhledáme.

11. Pomoz dogjti, Páne Gežissi, wěčné tě etiti, s twau swatau řjssi: ať nas nekaučj nic od twé prawdy, vwed do nebe, w twůg pokog prawy, Amen.

(1693.) Not. 258. 2.

O Kryste spasyteli, genž w nebi kraluges, y mezy nepřateky sám mocně panuges, popatř gak se zmocnili, gak těch přiliš mnoho, kterjž nas rozptylili; žžel se tobě toho!

2. Twé panstwj, cyrkew swata, giž gest rozptylena, twé slowo, berka zlata, w neswobodu dana: Krglowstwj swého zastań, nedeg ho hubiti, berkau swau nas řeď a braň, rač nas wždy hagiti.

3. Poddani twogj mnozy od nepřatel gati, padli, musy nebozy modlaństwj pachati: o pro twé slitowánj, rač ge wytrhnauti, a k činěnj pokánj mocně pozdwihnauti.

4. Mnozy gsau w pokussenj, neb gim slibowáno zbożj, sláwa, zwyssenj, že gim bude dano: posylň o Páne miky, gegich těla mdlého, by radše wsse stratili pro tě, Pána swého.

5. Mnozy w těžkém wězenj dlauho zustawagj; wssak od twého wěcnj swesti se nedagj: o Páne w slibjch prawy, račiž ge zmocniti, ať pro korunu slawy mohau wěrni byti.

6. Strachem nepřatel mnozy gsau welmi zděsseni: Když Tyranstwj se množí, gsau k smrti zemdleni: degž ať se wjce tebe bogj, Pána swého, kterýž wěrným das nebe, a zatratiš zlého.

7. Mnozy statek stratili, bywsse wěrni tobě; pro tě wsse opustili, gsau žiwj w chudobě: rač gim sliby plniti, nawrat stokrat wjce, deg žiwot wěčny mjti, tam kdež twá prawice.

8. Gsau mnozy stařj, chudj, wssakt se chtj ljbiti; wrchnost ge z wlasti pudi, což magj činiti? rad gim w gegich sessłosti, deg swé opatřenj, ať dlé swé potřebnosti magj wyživenj.

9. Gſau Syré wdowy mnohé, manżekú nemagj; kam ſe dégj vbohé, o to ſe ſtaragj: Boże! bud gich ochrance, w tégich Syrobé, bud gich kaſkawy radce, zachowég ge ſobé.

10. Matky ſwé ditky miké muſy opuſtiti, mnohé radce tě chwile chtékyby zemřjti: budiż gich potéſſenj, w takowé żakoſti, obrat gich zarmaucenj, we mnohé radoſti.

11. Mnozy ſyrotcy matek ni Otcú nemagj; Poručnicy gim ſtatek otcowſky mrhagj: rač gégich Otcem byti, z modlařſtwj wyſwobod, a kamby méli gjti, tam ge ſam doprowod.

12. Mnozy z wkaſti wyhnani, mezy neznamy ljd, wydanj w pohrdánj, ſuaſſegj mnoho bjd: račiż gim, Páne miky, mjſto zpúſobiti, kdeżby ſworné bydlili, chtjc tobé ſkaużiti.

13. Wſſechném nam téżko, teſkno, w tom naſſem wyhnánj, w ſſirokem ſwété téſno; náſſe přebywánj nechť geſt w tobé, ty bud w nás, Pán w duſſi y w téle: a kdyż téch bjd přegde čas, degż wéčné weſelé, Amen.

(1694.) Not. 60. b.

WOcuy Krali, Páne nebe y zemé, w tobé ſaměm nadégi lidſké plemé wzkládá, w tebe dauffá twor wſſeliky, k tobé woka y héjſſnik weliky.

2. My też bjdnj, pomocy neznagjcy, zde na ſwété żakoſt, wyżoſt trpicy, té wzywáme: Bůh gſy, a my lid twúg, o zaſtań nas, bran, přiſpěš, a retúg.

3. Netreſcy nas podle naſſj héjſſnoſti, nakoż s nami dletwé ſwaté mikoſti: přiſpoř wjry, korunúg ſtakoſti, truchlá ſrdce zaſtinúg radoſti.

4. Z wkaſti gdeme pro tebe Boha ſwého, chtége ſe ſkow držet zakona twého: čaſné wécy tupjme, po wéčnych dychtjme, za zemſké po nebeſkych.

5. Tam wkaſt máme, téż nikdy neſtratjme, tauť my ſe zde w pohoſtinu téſſime: a wſſak moc más y do čaſné wkaſti, kdyż gen račiš zaſe nas wweſti.

6. Srdce Králú, knżat, Pánú w rukau más, ty ſám wéky, cyle, miſta wſſecka znáš, o nakonúgż k nam wrchnoſti zemſké, dodaweg nam pomocy nebeſké.

7. Stin nam pokaż, w němż tobé ſkaużit budem, kamż chceš rozkaż, za tebau wſſudy pugdem: aż po ſtraſtném tomto putowánj, zhromażdjš nas zas w ſwém ſmikowánj.

(1695.) Not. 267. a.

PAne Geżiſſi Kryſte, nás miky ſpaſyteli: Rač proſby naſſe ſlyſſeti, naš Wykupiteli. Přichraň, zaſtań, politúg nas, ſwé ſtadce zemdlene, nedeg wjce zſaużowat nas, at nezahýneme.

2. Neb cyrkwé twé protiwnicy welmi ſe zſylugj: Chtjc prawdu

wdu twau wyhkaditi, na to se hotugj. Nenechaweg gména swého wjc w potupowánj, wčiň přitrž Antikrystu, w geho porauhánj.

3. Pro twé swaté drahé rany, a pro vmučenj; pro twé přeskawnè wzkřjssenj, a ducha seskanj. Přichraň, zastaň, wyswoboď nás, swè stadce maličky, nedeg wjce zsauzowat nas, swè mikè owčičky.

4. Nebo pro twau swatau prawdu gsme wssem w nenawisti. Wssak to za radost magjce, co na nas dopausstjš. Tu duwernost k tobè máme, že nas neopustiš, nas laskawy miky Páne, byti s nami račiš.

5. Kdež se koliw obratjme, rač nas potěssowat: Twým swatým Duchem z wysosti rač nas posylňowat. Bychom gsauc v wjře stali, swesti se nedali, a od prawdy twé přeswaté neodstupowali.

6. Wčiniž nam polehčenj, w tomto bjdnèm swètè: Ať pozbudem zarmaucenj, pro gméno twé swaté. Rozpomeň se Páne na nas, w zdegssjm zarmaucenj, rozpomeň se na sliby swé slyš nasse wolánj.

7. Králi nad králi Páne nás, Boże wssemohaucy; Wslyssek gsy Otce swatè, tebe wzywagicy: Když gsau k tobè w skaussenosti hlasem swým wolali, wyslyssel gsy plač y prosby, gimiž tè zadali.

8. K tobè, Otče negmilegssj sylnau wjru máme: že nam k pomocy přispěgeš, srdečnè dauffáme. Zet tè směle chwalit budem, prawdu twau hlasati, Antikrysta, swůdce swèta, se nestrachowati.

9. Hospodine wssemohaucy, račiž nám to dati: Tělo a krew Syna twého hodnè přigimati. Radnè, směle a nabožnè, s plesánjm srdečnym, potom w skawè neskonalè, w kralowstwj twým wěčnym.

10. Kdež tebe Angelè chwalj, wždycky bez přestánj: Pisen nowau zpjwagjce, wěčny skawny Králi: Swaty, swaty, swaty Pán Bůh, na wěky bez konce! račiž nám tam dopomocy, miky Gezu Kryste, Amen.

(1696.) Not. 19. a. 137. c.

Panowniče swaty, lid twůg ghem pogaty, k tobè wolat mjni: Aby geg wyslyssel, na retuňk mu přissel, tyto zpěwy čini: Swaté twé dědictwj, w gakém gest otroctwj, zdaž Páne neznamenáš, kwilj dněm y nocy, k twé wolá pomocy, proč ho w bjdách nechawáš?

2. Zpustka twá winnice, spanilá sstěpnice, rywj rozmetano: Wepř diwoky ryge, hradbu rozwrhuge, wsse gest posskapano. Dělnicy zgimani, semtam rozehnanj, djko rukau twých kěsko, roste hložj, trnj, kaukol za osenj marnè symè wyneslo.

3. Léta straſtna přiſſla, prec zdarna odeſſla, wěku wezdegſſiho: Hrabata y Pánj, rytiřj, měſſtanj, gſau kofu bjdněho. Panny, Pánj, wdowy, w přetěžkě okowy, s ſtarcy gſau wwrženj, djtky matkam wzaté, ſyrotcy w přetěžkě manſtwj gſau zaſmyčenj.

4. Zbraň oſtra ztupěla, vdatnoſt zemdleka, k bitwě běžicyho: Wogſka ſylna kleſka, zmužilost prec zaſſla Křeſtiana ſtarého. Vnawseny dřjmá, s mikownjky ſwýma, w ſtinu obra ſylného; kka hrdlicka ſmutně, když w ſkalách ſamotně nezná wjce bytu ſwého.

5. Hul radoſti wzata, wěk, zdarnoſt odňata, rukau lidj mocnych: Přibytky s nabytky, zjwnoſti s dobytky, wězy w mocy gegich. Co ſme měli, Páne, zprace pozehnané, to wſſe cyzým w moc dano; ſkład předků potomkům, rodičů ſyrotkům, od zběři rozchwatano.

6. Gdem s křjžem za Kryſtem z wkaſti, w duchu čiſtém, těſſje ſmutné ſrdce; zbozj, ſlawu, wřad, ſwět, marnoſt, napořad wſſe časné tupice. Nechť ſe ſwět raduge, Synům ſwym folkuge, dawage ljboſt zdegſſj: čas mige, kwět hyne, co geſt, to pomine, y žiwot nás wezdegſſj.

7. Ach nenjť nam možné, wyčiſti podobné, wſſech bjd wěku zkého: Cytjš, znáš y widjš, Kryſte, když k nam patřjš, wzkoſt lidu twého. Chléb truchkoſti gjme, ſlzami ſmačime zedrané naſſe těko; chřadnem tau trpkoſtj, kleſame teſknoſti, y dychanj zemdleko.

8. O powſtaň giž, Páne, přiſpěg Hoſpodine, wjš že tu přetwá geſt: Cyrkwě rozptylené, ſukně twě zedrané, nechť ſe ſtkwj zaſe čeſt. Křeſtianům deg pokog, přetrhni nepokog, s gednot roztržitoſti; mor, hlad, walky, boge, y wſſecky rozbroge, přetrhni ſwau mocnoſti.

9. Mdlých, Páne, poſylňug, a padlých pozdwihug, odpuſt protiwnjkům: Potěš zarmaucené, obcerſtwj zemdlené, přitrž činj zlým ſſikům. Z wkaſti wen wyhnané, manželky těhotné, zdržug w ſwém ſtinu ſwatým; Wdowy y ſyrotky, ditky y přibytky chraň, ſtož okowy gatým.

10. Popatř Otče z nebe! nechť hledáme tebe, w ſrdečném potěšenj: Retůg nas, y bjdné ſauſedy znuzené, přiſpěg k ſpomoženj. Poceſtné prowazeg, přeſpolnj přigimeg, odpkacůg dobrodincům, kačné naſyť, oděg nahé, chudým přideg, pozehneg twým wyhnańcům.

11. Zprawůg ceſty naſſe; we gmenu Gežiſſe, nechť každ z nas kraci: Oſkadčůg podružſtwj, nawrat zas do wkaſti, když twá mikoſt račí. Tak w nowém Syonu, tobě ſwému Pánu, na wěky zpjwat budem, s tebau

Kralem

Králem nassim, biskupém negwyššim, wssudy, kamž račiž půgdem.

(1697.) Not. 62. a.

WRestawny Páne, náš Kryste Gežiši, my zde na zemi, w vzkosti bydlicy, k tobě wzdychāme, srdcy důwěrnymi, tebe žádāme, smiłůg se nad nami.

2. Wiz gak twá lodka w bauři welmi hyne, a w wlnobitich djw hned nevtune. O nespj giž wjc, wssemohaucy Páne, syc ginače z nas žadny nevstane.

3. Gakžs se tak račił na nas popuditi? Co ňakě smeti sem tam rozhazeti: Myť seznawāme, že ač zkosimj swymi k tomu tobě gsme dost dali příčiny:

4. Wssak za to māme, že nas gen trestati, co Otec djtky, časně tak karati z laski swé račiš: a protož se tebe, děg se pak co děg, strhnauti nechceme.

5. Nedeg nam, Bože, spět se ohlednauti, ni wěcy pro tě stracených želeti: Nebo Sodomě nastáwā hrozný pad, protož kdož wyhne, ma tomu byti rad.

6. Nakož otcowský, s smutnau nassi wlasti: A gesliby chtěl y dal gi trestati: Wyweď z ni swé preč, a buď gich ochranau, ať osyřeli gsauc, bezpečně stanau.

7. Buď ohniwau zdj mista přitomného, a wězi pewnau hydlitelům geho: Neboť w čem dauffat nemāme, krom tebe, twā opatrůgž nās straž přemocna z nebe.

8. Daweg wždy pokrm nassim kačnym dussem, slowo přečiště, ať nezhynau hladem: Nedeg też hladem časným nam zhynauti, rač, co na pausšti nas, swůg lid, chowati.

9. Dalě pak ať gest, wůle twa, ne nasse, buď že nas wratiš nassj wlasti zase, a neb w wyhnanstwj nas z swěta powolaš, dosti nam na tom, když wěčny žiwot dāš.

10. Y budeť tobě děkowānj, chwala, y čest, na zemi y w nebi wzdawana. W té prawě wlasti, z niž nas newyžene žadny nepřitel, pomozyž tam Páne.

11. Wčiň to z předrahého zaslibenj, pro slowo Krysta a zrodowānj. Neymjmeť o nic wjce prosyti, než gakž Duch swaty wěj se modliti.

(1698.) Not. 6.

SMiłůg se nad wyhnanymi, Páne Kryste! Kdež ge koli máš, a že gména ge wssecky znaš, ach gak gsau rozptylenj w tento čas.

2. Smiłůg se ꝛc. mista nemagj, w nauzy a w chudobě ležagj, na twau wssak pomoc očekawagj.

3. Smiłůg ꝛc. Sams byl wyhnany, po swém narozenj z

Panny, ty vmjš wyhnaným
bydť přitomny.

4. Smiłůg ꝛc. Wlasť opuſtili, y swá gmény w kterých byli, tak prawdu twau ſrdcem oblibili.

5. Smiłůg ꝛc. Skyš płač, wołánj, mnohá vpěnj, wzdychánj, rúkámi lomenj, naříkánj.

6. Smiłůg ꝛc. Slzy z gich oči ztireg, Boże wſſemohaucy, obrat žalość w radość trwagicy.

7. Smiłůg ꝛc. Potěſſug smutných, a neopauſtěg zhuzených, zbuď nam dobrodince w zemich cyzých.

8. Smiłůg ꝛc. Degž wſſem tu miłoſť, w ſrdcy ſkrauſſenau horliwoſť, byť w prawdě twé zuſtali na wěčnoſť.

9. Smiłůg ꝛc. Degž tiſſe neſti wſſeckých začatě neřeſti, a způſobug nam cestu w bezcestj.

10. Smiłůg ꝛc. Aby nekleſli, w bjdách z twé cesty neſeſſli, Antykryſtu twé cti nepřineſli.

11. Smiłůg ꝛc. O budiž tobě žel bjd naſſich w každě době: ach gak ty nas zde prubuges ſobě!

12. Smiłůg ꝛc. Ach gak mnoho gich, ach gak mnoho vplakaných! rač mnohau miłoſť činiti při nich.

13. Smiłůg ꝛc. Patř na ſtyſkánj, wdow ſyrotků naříkánj, Pánen, manželů, djtek rozžehnánj.

14. Smiłůg ꝛc. Patř y na wdowce, ditky gegich, ctuě mkadence, rač gich twá zaſtawat prawice.

15. Smiłůg ꝛc. Zdrawj dobrého těku bjdam poddaného, dodaweaž k ſnaſſenj krjže wſſeho.

16. Smiłůg ꝛc. Čehož žadagj, ať od tebe doſtáwagj, w twé otcowſké kaſce zůſtawagj.

17. Smiłůg ꝛc. Buď tež mzda naſſich dobrodinců miłoſrdných: odplať gim w přibytcých swých nebeſkých.

18. *Smiłůg ꝛc. Wrať do země nas, z kterež wyhnan geſt każdy z nas, budem tobě ſkaužiti po wſſecken čas.

19. Smiłůg ſe nad wyhnanymi Páne Kryſte! degž ſetrwati, a w prawdě twé proſpiwati, w nebi s tebau wěčně přebywati.

(1699.) Not. 69.

SMutni ljde, co začneme? co činiti budem? gak swé nauze a těžkoſti zbudem? gak swůg bjdny žiwot dokoname? Swěta zkého přátelſtwj nezname.

2. Swět ſe ſtjti chudých lidj pro Kryſta wyhnaných; nechce trpět bratřj w Kryſtu znamých: gimj zhrzy, ge sobě oſſkliwi, často gſau zlj zſauženému křiwj.

3. Za zběhkého podwodnika tebe pokładagj, chudobu twau tobě wyčitagj, žes ſnjženy před njmj,

njmj, wbohy, o tebeк se otrże bjdny mnohy.

4. Ay dusse má! nehleď spatkem co Lothowa żena, że gsy od swé wkasti wykaućena: nemaš přatek, samotnas w cyzyně? Bůh twůg s tebau w letě take w zymě!

5. Nenařikeg, że w twém statku přatele hodugj; ty a twogj w nauzy se bědugj: neglepssjho maš Krysta přjtele, ten tě chrani na dussi, na těle.

6. Statek, zkato, rozkoš swěta, toť brzo pomine; gako para nad hrncem zahyne: nic nenj staršího w tomto swěte, tak to stogi gako kwitek w letě.

7. Krystus wěčny, wěčna skáwa, wěčna w nebi radost; tengi dogde, kdoż k němu má žádost, w aeho prawdě a wčenj stogj, korůnu má po rytiřskem bogi.

8. Swé wyhnánj snasseg mile, nedostatek časny; pomni na Krysta geho kos strastny, rany geho, bolest, synakosti, dogdeš odtud nemake radosti.

9. Skrowna strāwa, bjdny kwartyr, odewy sirhané, lepssj než swědomj cegchowané, tohoť žadny oprawiť nemůże, kdo ge gednau posskwrni neb zmaze.

10. Achabů stůl, Manna z nebe, můże nas žiwiti, tisyc lidi gečny chleb sytiti, nenjť ruka Pāne wkracena, těm gichž srdce k Bohu obracena.

1. Kral. 17, 9. seqq. kap. 18, 19. 2. Mogž. 15. Mat. 14, 15.

11. Booz sege, że a Nabal swym žencům oběd waŕj; Bůh miky wj, komu se to zdaŕj: s tebauli prorok, či ty s prorokem giš, skrze kohoť Bůh žehna, toho newjš. Ruth. 2. 2. Kral. 4. 1. Sam. 25.

12. Měg nadēgi we dně, w nocy w nebeskeho Pāna, w něho dauffeg s wečera y z rana: geho mikůg, gemu skuž, geho cti, do twé smrti (wěť!) tě neopusti.

13. Pāne Kryste, Boże wěčny, a nebeský Krali, degž abychom při twé prawdě stali: nesli pro tě zde w swětě trapenj, přissli w nebe skrz twé oslawenj.

(1700.) Not. 272. a.

Syon rozkossny hrad Bożj, naříkā přežalostně: Když se w srdcy geho množj pkaě, teskności bolestné. Rka: ach můg Boże miky, gakžs mne w nesšastnau chwili zapomněť, take opustiť, těžkys na mne kżž dopustiť!

2. Tys Bůh genžs zaslibiť lidu ochranu swau w każdy čas: Ach proč w tuto nassj bjdu opausstiš wyhnané nas? Proč wždy tak naŕjkati, proč tak mámе wokati? zdaž nas giž nemaš w paměti? wssaks nąš Otec, my twé dětj.

3. Pohleď gak gsme wypuzenj z wkastniho, od swých wkast-

nich: Bydlime zde w cyzy zemi, gsme za diwadło, za smich. Těžko nam to trpěti, když staří, y ty dětj, hlaw nad nami wkřiwugj, kazj, diwně wykřikugj.

4. Ach ozwiž se, miły Pane, k tuzebnému wolánj: Nechť se tjm dřjw přitrž stane nassemu nařikánj. Spomoz, potěš narod nas: Na tisyce cest swých más; kdožť zbranj, když račiš chtjti, swě wolené potěssiti?

5. * Syone, Syone miły! proč tak horljš srdečně? proč twé srdce truchlic, kwili? mnjš žes mne stratil wěčně? Zdaž může mika matka swé dětj, nebožatka, odběhnauc, zapomnět z cela, aby na ně nepomněla?

6. Kteryž Otec Syna swého srdečně nemiluge? W plačj, w nedostatku geho, což Otec polituge? Byť Otec, matka dětj swých neměli w paměti, gak o tebe swau pěči mám, w twé nauzy se k tobě přiznám.

7. Proč tě Satan, swět y těžko chce w twém křjži kormautit? Což by tě z mých slibů mělo dokonalé obkaupit? Na rukau mých twé gmeno wlastně gest pokoženo, bych na tě pomněl w twém křjži; laskau mau k tobě se wjži.

8. Twař mā, srdce, oči také, k tobě gsau obracené: Když wzkosti wsseligaké, činj srdce rmaucené. Mau laskn otcowskau znaš, w čas potřebny gi poznaš, nedeg se swest bjdě, nauzy, dnowě nassj negsau dkauži.

9. Ach můg Pane! gak hotow gsem nesti twau metku mile: Gen ty neměsskeg swým časem, mne těssit smutné chwile. Bych nepadl, mne podpireg, metkau těžce neswjreg, potresey! pozdegssj strasti přigmi, Otče, k wěčné wlasti, Amen.

11. Pocestných, a to

a) Na cestu se wbjragjcýho.

(1701.) Not. 191. d.

Děkugit Boże! Otče tworu wsseho, skrz spasytele Gežisse nassého, že gsy mne chrānił pominulé nocy, od wsseho zlého swau přediwnau mocy, a prosym tebe, ostřjheg toho dne mne od hřjchů y od přihody sskodné. (Že gsy mne chranił po-minulého dne, od wssehozlého y přihody sskodné; a prosým tebe, odpust mi mé hřjchy, ostřjheg w nocy, a deg mi sen tichy.

2. W ruce twé, Pane, poraučjm gakž slussi, můg žiwot, gmenj, y mau hřjssnau dussj: twůg swatý Angel każdy čas při mně

mnè stùg, nechť gest ochránce y wèrny strażce mùg, aby nepřjtel ďábel zły a kſiwy, nademnau neprowedł mocy, duch kziwy.

3. Gať se też modljm Páne naš Gežjſſi, za wſſecky lidj, zwlaſſť pak za twau ržiſſi: za swè rodiče, ſeſtry (za swau manželku, dcery) a přatelky, buď že zde zuſtawagj neb kde koli, raď ge chrániti mocnè předewſſim zlým, čiň gim wſſem dobrè, daď požehnánjm swým.

4. Wyſwobod zagatè, smutnè potěſſug, leč nemocné, a zſauženým polehčug: kterj gſau pro twau prawdu y wyhnánj, buď gich ochránce, wůdce, ſpomahánj, z hřjchů kagjcy obdaď swau milosti, deg ctné ſkončenj, wem nas do radosti.

5. Chraň ſkrz Angeky nas w bjdnosti (na cestè) naſſi, oſtřiheg od zlých, genž wſſecko zlè paſſj: wzbuzug nám dobrodjnce litoſtiwè, k nám pohoſtinným ſtědrè, přiwětiwè, za dobrodinj gich hognè gim odplať, a nas we zdrawj k naſſim zaſe nawrať.

6. A ponèwadž giž k wečerau se chyli*, swětlo twè we tmach geſt; a swět gde k cyli: ty s námi zůſtaň, ſlunce ſprawedlnoſti, swět nám ſkowèm swým, swětlèm twè gaſnoſti, degž mu wždy pruchod, a daď ge wolnoſtj, cyrkew pokogem, nas wěčnau radoſtj!

*1. Jan. 2, 18.

(1702.) Not. 259 b.

GEzu cesto prawdiwá, pautnjka swèho zdwjheg; Neb kráčjm w puſtatinách, bludnau cestu gjtnedeg. S tebau ſem tam choditi, w tomto swètè blauditi, (má cesto) chcy bezpečnè, ſkrz tè přigiť k ſlawè wěčné.

2. Wokáš cesto prawdiwá, k sobè wſſeckých hřjſſnjkůw; By k tobè ſſli za žiwa, puſtjc cestu zkoſtnjkůw. Ach wediž mne můg Páne, po twých cestách ochotnè; gá rozkoš tuto swètſkau puſtjm rád pro nebeſkau.

3. Neb kdo má prawau radoſt, w ſrdcy swèm w tomto swètè: Ten giſtè má wſſèho doſt, zde y w druhèm žiwotè. Tu radoſt gá nepuſtjm, chtiwè do ni se ſpuſtjm, radoſt gedinká duſſe geſt y mého Gežiſſe:

4. Který na swèt k nám přiſſel, ne ginau než swau mocy: A pro nás mnoho ſnaſſek, we dne také y w noci. By nám přjmo do nebe wkázak cestu k sobè, tè cestý nezanechám, wděčnè po nj poſpjchám.

5. Tau ceſtau chcy kráčeti, pokud gſem žiw na swètè: Bludnè chcy opuſtiti, genž wedau k wěčné ſiratè. Ach Gežiſſi! Gežiſſi! ſprowod mne z této tiži, do twè ſlawné radoſti, kdež geſt wſſèho w hognoſti, Amen.

(1703.)

(1703.) Not. 13. a.

Kamkoli se kdo obrátj, Pán Bůh s nim.

Gospodine kteryž wssecko znáš, ty zpytugeš každého z nás, wnitř wyborně seznáwáš.

2. Ty wjš násse wssecka sedánj, y také zasé powstánj, y wsselikterakáwšednjbránj.

3. Nebo y ta myssljenj tagnáwsselikáhnutj srdečná, negsau před tebau niečjmž zakrytá.

4. Wssechněm nassjm skutkům přjslugjš, chodme, spěme, wssecko widjš, wssecky násse kroky y cesty wjš.

5. Ano y každé skowo Páne, kterěž se kdy od nás stane, gestlit tobě neomylně známé:

6. Neb gakož sy swau wkastnj rukau, stwořik při nás moc wsselikau, tak gi máš lépe než my spatřitedlnau.

7. Toběť gest to přewelmi snadné, lidém náramně přediwné, a w tomť tebe žádný newystihne.

8. Kdež se tehdy před tebau skrygem, před twářj twau kam se děgem, kdyžs tak wssemu přjtomen swým duchem?

9. Wstaupimeli zhůru do nebe, tam twau stolicy nagdeme, aniž propast wzdálj nás od tebe.

10. Bychom mohli rychle letěti, a gednoho gitra býti, za negdalssjm mořem byt swůg mjti.

11. Y tamiby sska s námi ruka twá, kteraźto swau moc wssudy má, nenjť se kde skrýti, leč snad kdej tma:

12. Ale wssak y ta noc přetemná gestit tobě předce stkwěla, aby y nad gásný den swjtila.

13. Ty gsy Páne swětko swětkosti, spatřugeš wssecky tagnosti, oswěcugeš y násse wnitřnosti.

14. O přediwný Páne Bože náš, ty gsy hoden chwály od nás, přediwněs stwořik y wykaupik nás.

15. W tomť gsau twogi skutkowě slawnj, nám skowem twým oznameni, degž ať sau od nás wždy welebeni.

16. Degž nám na tě wždycky patřiti, swatau bázeň wssudy mjti, na wsselikem mjstě tebe ctjti.

(1704.) Not. 40. c.

Na cestu se objrámě, Boha za pomoc žádáme, miłosť Otce nás ochraňug, a dussi s těłem opatrug, Kyrie eleyson!

2. Krystus Pán buď towaryš náš, zůstáweg s námi každý čas, a wzdal od nás dábelskau łest, y wsse což sskodliwého gest, Kyrie eleyson.

3. Duch swatý také při nás stug, darý swými nás naplňug, w sauženj rač nás těssiti, deg se zas sstastně wrátiti / Kyrie eleyson, Amen.

(1705.)

(1705.) Not. 37. a.

MAméřenau, a ſwěřenau konati prácy mage z domu kráčim; gak ſe wrátim, geſt známo tobě, Boże.

2. Kdeż ſem koli, w domě, w poli, ty mne, Páne Gežiſſi, zprowázeg ſám, ať s ſebau mám ſtráže nebeſké řiſſi.

3. A Duch pak twůg buď rádce můg, byť každé mé činěnj geho mocý a pomocý, ſſtaſtně měko ſkončenj.

4. Y chcy tobě, mage ſobě přitomnau moc mikoſti, rád ſkauziti, deg vžiti mé mi (proſým) žádoſti.

(1706.) Not. 313.

WSſſemohaucý Boże náš, ochrance daufagicých, ty o nas wěrnau pečj máš, nebš Otec wſſech wěřicých. Ga w ſwatém gménu twém, w ceſtu ſe dáwám, pokorně tě žadám, ať ſtraž twau přitomnau mám.

2. Nebš ty Bůh, kterýž oſtřjhaš wychazenj naſſeho, noham naſſim kleſnauti nedaš, chranjš od padu zkého. Proſým Páne tebe, ſeſſli mi s nebe, prúwodce ctného, Angelka ſwatého, towaryſſe wěrného:

3. Genžby ceſtu vkazowal, kterau wěrně gíti mam, a od nepřátel vchowal: s tělém z duſſj chráň mně ſám, od wſſech kaupežnjkúw, a naſylnikúw, mordu y zrady, též neſſtiaſtné pády, y což ſſkodné geſt oddál.

4. A když wykonám prácy ſwau, deg ſſtiaſtně nawracenj, wěřjm že pod ochranau twau, zachowáš y mé gmenj. Domácy mé miké, též každé chwjle rač oſtřjhati, potom ſe nám dáti we zdrawj zas shledáti.

5. Za to chcy gméno twé ſwaté welebiti s radoſti, za dobrodinj přigaté, že ſy mne z ſwé mikoſti s pomocy twau ſwatau, ceſtu začatau, dak wykonati, o rač mi gj dáti, y ſſtiaſtně dokonati. Amen.

(1707.) Not. 350. c.
1. Mogž. 28, 20-22.
Wiz też kap. 24, 12. ſeqq.

PAne, budeš li ſemnau, na ceſtě kterauž gá gdu, chranie mne, co twého, od hřjchů y wſſeho zkého; Tedy y ſrdce mé má byti domém twým, w němž tě chcy ſkawiti: Ano budeš mi za Boha, na négž ſpolehám, co prawém, moha. Buď mým ſſtjtem, deg chleb k pokrmu, raucho k odéwu, ať wždycký poznám, že tě, Boże, mám.

2. Wſſe geſt w ruce twé, Páne! ty wjš wſſe co ſe ſtáne, co kdy začiname, to, kdy daš, dokonawáme a). Protož ſe oddawám wůli twé, ach ſplň na mne ſwaté ſlowo ſwé, že ſe tém má wſſe dařiti, kterýž ceſt twých wěrně chtj ſſetřiti b). Rač mi wždy pokazowati, co kdy dělati: chcy w každé době ljbit ſe tobě c).

a) Ger.

a) Ger. 10, 23. 6, 7. b) Joz. 1, 8. Zak. 1, 2. 3. c) 2. Kor. 5, 9. 10. 14.

9. Wě mne mě putowánj w tomto swěta zwikłánj hodně powaziti, a złé žadosti krotiti: Bych tě sobě nad wssecko wažił, nebeskýchwěcy žadostiw był; by obcowánj mě byłonebeskě, kdež s tebau bydlet miło. Můg pokłade, po němž dychtim, kterýmž se těssim, deg mi s radosti byť w twé mikosti. Amen.

Kol. 3, 1-6.

(1708.) Not. 191. d.

WE gménu Páně, na cestu se dáwám, w ochranu geho wssé což mám oddáwám; Můg Boże wzhledni okem swě mikosti na potřeby mě, a possli z wysosti, Angeła swého, kterýžby mne chránił, a proti Ďáblu, y zkým lidem bránił.

2. Degž mi w prácech mých, y w każdém gednánj, dobrá wnuknutj, sstěstj, požehnánj: a by ch y tobě y bližnjmu swému, skauziti mohł ke wssemu dobrému, gako Abrahám, Tobiáš a ginj, kterěž Angeł twůg sprowázeł, gda s nimi.

3. Wssecky genž by mi chtěli ublížiti, swau božskau mocý rač w bzdu pogjti, gako Ezawa, kterýž bratra swého měł w nenáwisti, a chtěł zkazyti ho: Y gáť můg Páne, nezpustim se tebe, až mi také dáš požehnánj z nebe.

4. Buď že gsem w polj, na horách, neb w městě, aneb kdekoli na této wssj cestě, rač mne sem y tam sstastně zprowoditi, smrt zkau a náhkau ode mne wzdáliti: Zrada, zwěř, oheň, neb neznámé wody, ó nechť mi žádne nepřinesau sskody.

5. Páne ty wssecko způsobiti můžeš, a protož wěrjm, že y mne spomůžeš: Pawek swatý na cestách mnoho zkusył, wssak wždy pomoc twau welebiti musył, Samson a Dawid y lwy přemáhali, moc Izraelsstj, w moři twau poznali.

6. Zachoweg také mě domácy mikě, od sskod, zármutkú, a nesstastné chwile: Po cesty této w zdrawj dokonánj, deg mi radostně s nimi se shledánj, včiň to Otče pro Syna mikého, Gežisse Krysta, spasytele mého, Amen.

(1709.) Not. 61, a.

WE gménu twém gá, můg Páne Gežisssi, začjnám cestu, drž mne sám w swé skryssi: ať sstastně kráčjm, zde na této putce, wěrný ochránce.

2. Neb ty swau rukau sám wěrných sprowodiš, po cestách přjmých, gich chránjš y řjdjš, we wsselikém dobrém wsykowánj, w ctném obcowánj.

3. Sstastný člowěk ten, genž s tebau wandruge, a w powołánj swém tě nasleduge, sstastný též y ten,

ten, genž tě Boha chwálj, doma y w polj.

4. Tomu se wssudy wssecko sstastně wede, y když v prostřed swých nepřátel zkých gde, kteřj swau zkosti wždy chtěgj sskoditi, sskudcowé litj.

5. Proteż když tak přemocného Pána mám, w twé tedy ruce, wssecken se oddáwám, nynj zde, y na kterém kolwěk mjstě, můg Páne Kryste.

6. Chraň a opatrug, ženy, djtky mikě, přátelům, krewnjch, dům, sictek, tě chwjle, se wssjm co kolwěk doma pozůstáwá, nechť twým zůstáwá.

7. Tak aby D'ábel, aneb čkowěk kstiwý, swau zchytrakosti, Boże dobrotiwý, nás nesaużowak, ani okkamáwak, tě se obáwak.

8. A když sstastliwě s twau mocý dokonám, co w této cestě, wykonáwati mám; nawrat mne opět, do přjbytku mého, sstastně zdrawého.

9. Tak budu tebe za twau pomoc chwálit, zde w této zemi, srdcem, ústy, slawit; Nebs ty mým Bohem, Otcem, Králem, Pánem, na wěky Amen!

(1710.) Not. 258. a.

Swé rozličné vzkosti ginde zrenj nemám, než k Bohu na wýsosti, tamť očj pozdwihám. Odkudž nám přyne pomoc, każdé dobré dánj: On mage wssého plnau moc, wjm że mne ochránj.

2. Stwau on mocnau prawicý pádu mue zdržuge, giž stwořjl wssecky wěcy, wssecky opatruge: nedopustjl nohám mým, z swé cesty zbkauditi, neb mne draze tělem swým ráčil wykaupiti.

3. Gák nań spolehnu cele, nebť nespj, nedřjme: swau půgdu cestau směle, kroky čině přjmé. On pak gsa po prawicy k ochránénj mému, me dne y také w noey, ke mně nedá zkému.

4. Wygduli kam po prácy swého powokánj, swau mne posyle mocy, dáwá požehnánj. Odkudž tu nadégi mám, Pán můg že mau prácy, w niž se wérně wydáwám, k sláwě své obracý.

5. A protož nepřestáwám w Pána wždy daufati, geho za swau ochranu stále pokkádati. Gen giž od mne newzdalůg swé swaté pomocy, kdyžby byl duch sewřjn můg, gsa w bogi, neb nemocy.

6. Když pak mi čas nastane gjti z swéta zkého, nechť sskastně řekau: Páne, přigmi ducha mého! Bych po zdegssj vzkosti tam s tebau swým Pánem, w neskonaké radosti byl na wěky! Amen.

(1711.) Not. 40. d.

Zbůru očj swých pozdwihám, k horám nebeským prohlidám: skoroli mi wssemohaucy račj přispět ku pomocy.

2. Pomoc má gestli od Boha,

ha, on mile rad nám pomáhá, nebe včinik y zemi, straž drži nad námi wssemi.

3. Wede tě po cestě rownè, Noha twá se zle nepohne: mèg gen w Bohu swè dauffánj, neb nespi ten genž tě chrani.

4. Wèrny strażce Izraelský, ostřihá nas wssech otcowský, nedřime, mnohem menè spi, we dne, w nocy nad nami bdi.

5. Od wssj nesstastné přihody Bůh miky tě wyswobodi: pod stinèm mikosti geho bezpečens času każdého.

6. Horkost skunce, bkesk měsyce nebude na tě bit wjce: Pán Bůh zmèni zsauženj twè, k dobrému tobě, k skawè swè.

7. Zlè se k tobě nepřibliži, aniž tobě co obliži: Bůh chrani dusse swè mile před nesstestjm każdè chwile.

8. Bůh bude twého wchazenj ostřihak y wychazenj: bude tobě żehnak wżdycky, teď y přisské wèky wssecky.

b) Člowěka pocestného.

(1712.) Not. 87. b. 161.

Wże swátý, genž nasseho wgjti, wygitj każdého, prawicý swau ostřihás, wychazenj y wchazenj, w swém opatrowánj más.

2. Gák sem se tobě poručik, a gmenem twým vbezpečik, że mně na této cestě / skrz straż swatých Angelů swých, chces chraniti zagistě.

3. Wżdy gesstě se ti porauèjm, a ochranau twau bezpečjm, račiż mne nynj Pane, sám chrániti, semnau býti, a dobřeč mi se stane.

4. Tobiássi powèż gistě, kdo tě chranik na té cestě, kdyżs do Rages města sssek, Bożj Angel, wèrný posek tebe w swè ochranè mèk.

5. Wyssek sy zdraw z domu swého, a přisseks zas zdraw do něho: tak Pane nakoż semnau, abych zdraw zas, přisssek w swůg čas, kdeż mám schranu swau mikau.

6. Ctný Patryarcho Jakobe, powèż kdo bywak přitobě, kdyżs cestamj mnohými často chodik, kdo tě wodik, Pán Bůh s Angely swými.

7. Proèeż y mne předewssim zlým, dussi y těku sskodliwym, můg Pane Boże miký, straži swatých Angelů swých, opatrůg w każdau chwili.

8. Chraniż mne od kaupežnjků, morderů y nasylnjků, bych nepadk w gegich ruce, chraň mne od wod y giných sskod, y očemż newjm wjce.

9. Degż y předsewzetj mému, we gmènu twém začatému,

mu, swé božské požehnanj, abých dobře, ctně a maudře wykonal swé geduánj.

10. Na cestách mi wzbuzůg lidi cytedlné pocestných bjdy, aby mne do domů swých přigjmali, kaſky přali, gakžs přikazak w pjſmich swých.

11. Gižt se zpolèhám na tebe, Bože! že mne z swého nebe prawicý swau ochranis, potom zaſe w gistém čaſe, mezy mè mne sprowodjš.

12. Amen, Amen giž stań se tak, gakž na wěřjm a neginak, giž mne Bože ochranůg, y wſſecky nas po wſſecken čas, a sám kroky me zprawůg, Amen.

(1713.) Not. 33. c.

Na cestě sem swé, střeż Boże! ſſkodné přihody, ohně y wody, ke mně ať nemože.

2. Od mkadoſti mè tys mne sám, w kàſce wždy chowak, wſſm opatrowak, tuť samému čeſt dám.

3. Protož y potom ne ginam, mjť chcy patřenj, o opatřenj, buď že sem gdu neb tam.

4. Rediž tehdy sám y dále mé činy, zprawy, Otče kaſkawý, až do konce stále.

5. Wmyſl tobě můg dobře znám teď přeſewzatý, zdaž Pán ne swatý, ať prospěch w něm seznám.

6. Rač mi we wſſem být k pomocy! bran ſſauhy swého od wſſeho zlého, we dně, též y w nocy.

7. Angel nechť mne twůg prowodj, cesty y stezky rownage wſſecky, ať ſkljzý co ſſkodj.

8. Péči o sebe tobě gá, oddada cele wſſecku, weſele půgdu kam gde paut má.

9. Paut y tu nynj giž konám, paut y celého žiwota mého Degž ať ſſtaſtně skonám.

---

c) Po nawracenj se z cesty.

(1714.) Not. 66. c.

Chwála y welebnoſt, ochrancy kaſkawému, buď, že ſkrz swau mikoſt, žehnal předsewzetj mému, dal w cestě prácem mým zſtiaſtné wykjzenj, po wykonánj, k swým, w zdrawj nawrácenj.

2. Z tak welké mikoſti, buď mu djků činěnj, z geho přjtomnoſti, w cestách mých sprowazenj, od neſſtěſtj, padů, též krwé prolitj, zlých lidj wkladů, ráčil mně chrániti.

3. On rač mně wždy dále, w otcowſké péči mjti, od neſſtěſtj stále, w każdý čas ochrániti. A když běh dokonám, meho putowánj, deg w twém králowſtwj sám, s tebau přebywánj, Amen.

(1715.) Not. 87. b. 161.

Dobé Boże chwáky wdéčné, gdáuecý z wnitřnosti srdečni, wzdáwám, žes na cestách mých mne zprawowak, opatrowak ochranau Angelů swých.

2. Račiž y dál semnau býti, a s mými, w mém živobyti, a bychom tobé milj (Pánu swému laskawému,) zde y na wéky byli.

3. Když pak přigde do wéčných stran gjti cestau nezwykkau nám, průwodu též žádáme: neb cesty tam z téla nikam hned na prosto neznáme.

4. O přesslaſněho Sstěpána, genž tě průwodce měk Pána, když se z swéta vbjrak: Též Angely Lazar měk, když swým bjdám vmjrak.

5. Gakauž abych měk naděgi, a wědek kam se podégi, když bude z téla gjti, dokud w tele gsem, chcy cele tebe se nespustiti.

6. A ty nepausstég též mne z swých rukau na wssech cestách zdegsjch, owssem w tu ostatečnau, wed mne k sobé, a gá tobé wzdám za to chwáku wéčnau.

(1716.) Not. 87. b. 161.

Wzdáwámť Boże chwáky wdéčné, posslé z wnitřnosti srdečné, že sy mne na cestách mých, sám zastáwak, opatrowak, ochranau Angelů swých.

2. Račiž mne dále chrániti, semnau y mými wždy býti, abychom tobé milj, Pánu swému laskawému, zde y na wéky byli.

3. Když pak odsud cestau nowau, půgdu s wesekostj mnohau, do twých wěčných radostí, ať stale gsau twogi semnau Angelé s twau mocnostj.

4. Buď chwáka Otcy wěčnému, Synu z něho zpkozenému, též y Duchu swatému, gedinému, Bohu mému, strážcy tomu wérnému, Amen.

12.) Při zhledánj se Přateků.

(1617.) Not. 327.

Pozte djtky Bożj swaté, chwalme Boha nasseho, ktery nas (ginač proklaté,) wytrhuge ze zkého: chwal swéte, což se ljbi! chkub se sám s twymi skwostnostmi, honos se s twymi marnostmi; to wsse se nam neljbi: Djk činěnj, chwáka, w Bohu zaljbénj, to gest negdrazjssj wéc! to gest nasse gměnj.

2. Wýborněj gest, y hned z rana tu Bożj mikost ctiti, y z wečera tohož Pána prawdu skussně skamiti. Děkeg sobé muzýku, swéte, gakť se gen zda koli; duch nas Bohu zpjwak wolj / a wzdak chwáku melikau: Neb nas wyučuge Hospodin s radosti vznamowak skutky Gežisse, a ctnosti.

3. Pá-

3. Páne, gak gsy w skutcých slawny, gak gsy w raddě bohaty! maudry, mocny, we wssem mrawny, wywysseny a swaty! Předce wssak ten slepy swět, nechce tě znat po swém padu; co wjra držj za prawdu, to on přewrácy na zpět. Nech se slepy kochá w swé mrzké slepotě, my wssak diwy Božj wažjme w tom swětě.

4. Bezbožni se zelenagj na čas, co w poli tráwa, než brz podňati bywagj, takť hyne gegich sláwa. Ti genž w marnostech swěta čas swůg zmařili y prácy, budu kwilić w hořkém pláči, když přigde wěčna pšota. Giw gest Bůh negwyssij, a wěčně zustáwá, wěrjcym z milosti giwot wěčny dáwá.

5. Páne! twogi nepřátele sami se podwracugj; w kratkém času padnau cele, ti, genž twých zde zsaužugj. Nám pak wzegde spasenj. Hospodin sam k nam se bliži, zkostných pak do pekla znjži, kterj nam křiwdu činj. Widjme, slyssjme, dobra wěc witězy! neodokagj gi pekelně řetězy.

6. Sprawedliwy se zelenat bude, co strom cedrowy; wěrjcý Božj budau stat wsstipenj co palmowj: Ačkoli y sseděny na hlawě gich prokwitagj, wssak gim syk newgimagj, nesau vžitek wssednj. Wssickni, kterjž Bohu slauží w upřimnosti, budau prokwitati zdey y wěčnosti.

7. Ti nech swědčj, gak gest wěrny, a gak dobry Pán Bůh gich, Otec poboženych upřimny, a ochrance wěrjcých: Nic neprawě nečini, ani těž neobljbuge. Wjra, kaška y naděge gest, w niž má zaljbenj. Tomuto mocnému panownjku swěta wzdawati budeme chwaku po wsse léta.

8. Buď pochwalen, swěta tworce, z twé upřimně wěrnosti, gjž nam twé otcowské srdce prokazuge w hognosti. Wem miły spasyteli nas, y co gsme, a co máme. Tobě se též oddáwáme Duchu! nas říditeli. O Trogice swata, w gediné podstatě! uwediž nas k sobě po zdegssj té pšotě.

(1718.) Not. 223.

Wokag, zdráwj, požehnánj, staniž se w tomto domu, wssem přátelům w ctném zhledánj, důwěrůgmež se tomu: poswětiž také Kryslus Pán, pokrmu y napoge nám daného na tom stolu.

2. Starodawnj gest památká, zhledawánj přátelstwa: kteraž bywagjce schuzka y wlastnjho bratrstwa, mezy narody mnohými, a Patryarchy swatymi, bywa y za Křesťanstwa.

3. Zhledánj nášse se stalo, z kásky Boha živého, by se srdce radowalo, y přitomnosti geho: Hledtež, přátelé přemili, by-

chom geg nezarmautili, střežmeż se wssého zkého.

4. Zhledawáli se Jobowi Synowé, také dcery, těžce pak potřjni byli, když nedrżeli miry: Ač se Job za ně modliwak, wssak ge Pán Bůh zkazyti dak, pro gich nestřjdmau wůli.

5. Ginač pak měk wzáctné hosti, Abraham w makým stanu a): Mogżjš také hod s radosti připrawik swému tchánu b): Manoah pak spasytele (Mrzkých hřjchů zprostitele,) wetik oběti danan c).

a) 1. Mogż. 18. b) 2. Mogż. 18, 7-12. c) Saud. 13, 8-20.

6. Shledak se Jozeff s bratřjmi, mimo gegich náděge: Když přigeli pro obilj, magic hlad w swé kragině. Jozeff gim winu odpustik, potrmém potřebným wetik, ptak se po swé rodině.

1. Mogż. 42, 1. seqq.

7. Zhledánj radostné byko přátelstwj rozkossného, když se spasenj bljžiko, člowéka wpadkého: Když Alżbětu nawssstiwika bkahoslawená Marya, gda do domu gegiho.

Luk. 1, 29 57.

8. Zhledak se Gežiš s Zacheem, kteryż seděk na stromu, gsa tak makym, ač bohačem: hle! můži kagžchmu řekk Pán: z stup Zache dolu, budem obědewati spoku, gistotně dnes w twém domu.

* Luk. 19, 2. seqq.

9. Zacheus se obradowak, řka: ty přewzactný hosti! tebek sem wraucně żádawák; teď dám chudým w rychlosti polowicy statku mého; okkamakli sem w čem koho, chcy wčinik za dosti.

2. Mogż. 22, 1. 3. Mogż. 6, 4. 5. 4. Mogż. 5, 7. 8. 2. Sam. 12, 3. 6.

10. Zhledali se Mogżjš, Eliaš, Krystus, na hoře swaté, když se proměnik Messyáš, po horlivé modlitbě: Peter chtěk stanky dělati, dobřek gest zde přebywati, řka, Páne, této chwjle. Luk. 9, 18. 27. seqq.

11. Zhledáwagj se přátele, bratřj a sestry spoku, porownawagjc newole, co kdy kdo prořekk komu: s bážni Božj hodugjce, a chudých podělugjce, y co możného k tomu.

12. Zhledánj radostné bude, před trůnem Krysta Krále: když se wssecko mnożstwj segde, w obnowenèm giż těle: Přatele se znáti budau, dobrodince chwaky dogdau, z kásky wykupitele.

13. Zhledánj sstastného poprzeg, djtkám twým w swětě stranèm: wěčného pak spasenj přeg nám po wzkřjssenj sstastném: když se w saudny deň zhledáme, degż ať wěčné hody mámе, s tebau, o Kryste. Amen.

W deň

13. W den Pamatky narozenj sweho.

(1719.) Mot. 282. d.

Wděčna pamatka duchownjho swého narozenj.

Gjmi se oddám, dusse přjtzeli, jes mne z trůnu twé gasnosti, mne hlinu, prach, a zwadké zelj, rozběrek wraucy twau mikostj? gakž děkowat tobě wěrnému, jes mne mých temnosti zprostik, a Synowstwjm twým mne poctik, přege mi co djtěti swému?

2. Zdaj ne? což ty, můg choti! mkuw'š? darmolit se důwěrugi? či ty o srdcy mém giňač wj'š? sklussněli twým Synem slugi? Když se to stalo, že sem z kosti a pysse swětské oderěk? když sem se k tobě s plačem měk? když sem dosset twé sprawedlnosti?

3. Ey! w prawdě sem se toho doznak, w twé se to hodině stalo, že sem wssech hřjchů pauta přerwak, když se mi swětko twé dako: tus mne, co Esther twau, obdařik ozdobau, ctj a swobodau, tus mne pozwak k twému hodu, tus swědomj těžkosti zmařik. Esth. 3, 16. sqq.

4. Y což, Knjže nebeských trůnů! což gesstě děkám w tom swětě? proč giž neplesám na Syonu? což se dusse má zde plete? Zdeť nemjm co wjce hledati, w nebi geste mě obcowánj, na toť mám krtu zawazánj, na toť sem wjru swau chtěk dati.

5. Pakli gesstě dusse má wězy na které swětské marnosti, genž, gako duchowni řetězy, překazy mě wprjmnosti: tehdy tě (choti wěrny!) prossjm, ach zkaz tě swazky mé dussi, byť mi byky y negmilssj, ať se gen můlj twau honosným.

6. Zkom, zkaz, strosskoteg tě řetězy, a což se na mne nelibi: čj swět w pautách, či stěbkem wězy, (předcet mne manstwj nechybi,) toť gedno twé wssewědaucnosti, kde gen, kdož sobě wmjrá, a cyzýho se zapjrá, můž byť včasten twé mikosti.

7. Napomineg mne wěrny swědku! že to můle Otce twého, bých w včedlnjkú twých prostředku dosset srdce swobodného; bých krwj a těku wjdy odpjral, kjž pak twůg s tebau nospce, w kasce prospjwak wjdy wjce, a wssedně se odtud odbjral.

8. Wem srdce mé, w srdce dussi, zpraw sobě w njm přebywánj! wjmk, že mne hřjssnému neskussi žadak toho smikowánj: a wssak twá kaska, genž tě doku k nam zatraceněům nutika, Božstwj s námi zgednotika, zpogi y nas (můg choti!) spoku.

9. Nech beranku! nechť tě poljbjm, tě, skadka dusse žadosti. Gižť se ginému nepřistjbjm, když sem skusyk twé mikosti: byť y kosti we mne wyprahky, byť

duch opustil sydko swè, musyss předce w dům matky mè, choti dussi mè neobsahlo.

10. Toť twé milo, tu rač přebywat, tu negwyssi twá welebnost trůn swůg kralowsky musý mjwat, pokog twůg bude má pewnost: Wed panstwj twé w mé wůli ceké, králowstwj twé bud w mé dussi, téku, y duchu, (gak skussi,) stan twůg při choti osamělé.

11. Ja, Amen! ted, hle ruky obè! znowuť se ti zapisugi; ljbim tè, choti, w kážde dobè, proto wssecko rad ztracugi: Gižs gmeno mám meho přjtele, gjžs kržj, (kaský twé znamenj,) na čele, hrbetè, ramenj, před ceským swětem nosým směle. Am.

(1720.) Not. 373. b.

GAkž a čimž tè mam slawiti, možny Zastupů Páne? rač mne k tomu obdařjti Duchem twým, ať tak wstane dusse má k oslawowánj, diwů twých k wyprawowánj: Tisyc, tisycné djky tobè skussj na wěky.

2. Rozniť, Páne, mé wnitřnosti, bych tè diwy twé mocy, prawdy, saudů, a mikosti ohlassowal dněm nocy: Neb litosti, gjž más s nami, téko, dussě gsau swědkámi: tisyc ꝛc.

3. Když gen na hřich můg wspominám, gimž sem winy mé množil; smutny hanbu swau proklinám; a gjžs na mne nakožil kasku twau a showiwánj ctim, děkugjc w sprostém kánj: tisyc ꝛc.

4. A když sobè rozwažugi, s gak přediwnau mikosti gsy mne, ač hřjssnikém slugi, wodil od mè mkadosti: tehda konce w tom newidjm, a před twáři twau se stydjm: tisyc ꝛc.

5. Páne, tys za mnau pospjchal, chtěge mne retowati; Když sem se s zkostniky michal, chtè swěta wjiwati: tys wstřic běžel mne k hledánj, a srdce k nawracowánj: Tisyc ꝛc.

6. O gak wraucné gsy mau dussi hledat k sobè přiwesti! bych z gamy hřichů, gak skussi, se dal w rany twé wnesti: genž mne s Bohem mym smikiky, a žiwotem obdařiky: tisyc ꝛc.

7. W prawdě, Páne! pauha mikost a prawda gsau před tebau: když se třpiti twa spanikost, saud y etnost más před sebau: bychom welicy y mali z skutků twých tè poznáwali: tisyc ꝛc.

8. Tys wstawil wssému tworu čas, cyl, mnoho y mako; by se při twém bozském dworu nic nerownè nestalo: tak y ga, (co wssednè skusym,) maudrost twau slawiti musym: tisyc ꝛc.

9. Hned sy mne wraucy mikosti, hned křjžem nawsstěwowal; bys gen wkažné mè wnitřnosti k kasce twé powzbuzowal: by má žadost a wpěnj gen k tobè měla swé zřenj: tisyc ꝛc.

10. Wěrny Otec bere, dáwá, gakž

gakž djtkám požitečné; tak se mi od tebe stáwá, zbožj mé! nekonečné! wždyckýs se mne zawgimak, zwkasstě když mne hřjch můg zajmak; tisyc ꝛc.

11. Mosyk sy mne co na křidlach twau otcowskau litosti, hore, doku, y w osydkách skusyk sem twé wěrnosti: kdy se wssecko hýbnuk zdako, předce mi twé skowo stako: tisyc ꝛc.

12. Kdy giných y tisyc padko wúkol mne, y mnohém wjc; mé wssak srdce newpadko, poskals mi Angelů wsitjc: že sem wzkostem, gež sem měk, strachům, bjdam předce wssek: tisyc ꝛc.

13. Otče! pauhés mi prokazak dobrodinj a mikost; Gezu! wěcnés mne zawazak sobě skrz přiwětiwost: ty pak mne, Duchu mikosti, wssednė zúwés k twé radosti; tisyc ꝛc.

14. Tisyckrat tich cy zpjwati, Boże můg, djk činěnj; nebs mi račik prokazati wssednė wsse dobrodinj: ach sprowod mne w této strasti, Gezu! do wěcných mých wlasti, tamt pak tisycné djky budu zpjwak na wěky. Am.

(1721.) Not. 37. a.

Sprawce časů y wěcnosti, Gezu Emmanueli! ty asy Král můg, má wrchnosti, o němž pjsma wsse welj.

2. Připusť, prosým, mne marného, před twau skamnau welebnost, přehlidnuť běh žitj mého, a slawit kásky twé etnost.

3. Prawě dnes gest ⁂ let, gak se taukám w tom swětě: ohljdám se s plačem na zpět, taujic po wěcném letě.

4. Nechť se, wěrny můg pastyři, duch můg w ten pamětný den, teď před trúnem twým rozsjřj; nechť nebudu zahanben.

5. Nechť se tu w mau cestu strogim, kdalssimu žiwu bytj, když se w tobě wspokogim, dusse má bjd necyti.

6. Ale, ach přeswatý Páne! nenjlik to wssetečnost? když se přiznámám kté straně, genž má djtek twých wlastnost?

7. Oznám, gsemli zpokozen z tebe? semili s tebau spřiznény? mámli k bránam twého nebe přistup wždy otewřeny?

8. Když sy mne za swého přigak? když sy mne osprawedlnik? Když sem před saudem twým ostak? a gakž dkauhy gest můg cýl?

9. Prawdali gest, že hřjchý mé gsau giž dawno zetřené? smjmli na to slawěk sylně? dalis twého pkamene?

Rjm. 8, 9.

10. Nebť gestli se to nestako: (ach na mé zkořečenj!) darem mne by mi wsse byko, y to djkú činěnj. Přjsk. 21, 27. 28, 9. Jj. 1, 10 ꝛc 18. Jan. 9, 31.

11. Gezu! degž do srdce mého ponjzenau wpřimnost, abych smkauwý kétu swatého ostřjhak, co twau swáttost.

12. Daes to w srdcy swem

wkládám, že tobě chcy žiwo býti wssého což nenáwidjš sám, gak dabka se sstěkiti.

13. Swěta přizeň, pohaněnj, rozkoš, swoboda, marnost! prazdně gest wsylowánj wásse, mám na Krystu dost.

14. Když sem se tak zapsak tobě Gezu, gako sy slyssel: modlit se budu w tě době, nechť nepřekazý dábel!

15. Zěstám sy twá dobrodinj, což gich nen mohu spatřit, nesauce dokú činénj: rač wrauczności přiswořit.

16. Popatřim s snažnau pilnosti do knih swědomj mého: smjrce! wssť o mikosti mne, a wčiň smrtkého.

17. Boże můg w kasce bohaty! wsseti dnes chcy odprosyt: mrawy pak twé Otče swatý, budu dussi mau koati.

18. Tobě se zasnaubjm pewně, tobě wěrnost slibuji, což sem odkládak hanebně: Popřeg moc w každém bogi.

19. Pane! rad twé skowo plniš, degž, ať gá též s radosti činim, co mi w něm porauczjš; spoczwám w twé mikosti.

20. Protož pospjchám s žádosti, což od tebe přigati wěno darú twých w bognosti, a tobě se poddati. Amen.

(1722.) Not. 273. b.

W deň pamatky gmena swebo.

3 2. Mogž. 28, 29.

Krystus Pán gest náš Aaron, genž gmena nasse wstawičně před Bohem nosy.

SZburu dusse, zpjweg Bohu, weleb Aarona twého, oskawúg s wděčnosti mnohau nestihkau mikost gého; spěš se mu za to spasenj, genž on tobě strogi nyni, a za pamatku gého, dak w obět co wděčného.

2. Smjmli, Aarone! wěřiti, že gsem gá twúg Izrael? nedašli mne sobě wzyti, neaskadšji Immanuel? gsemli djtě srdce twého, genž wsse může brati z něho, gegž ty wždy w paměti máš, k němu srdce skloniwáš?

3. Gát, Aarone wěrným syně, že gsy mi wěrno wěčně; že se o mne stáráš pilně, w mysli mne mage wděčně: protož též chcy twým zůstati, chcy se ti z nowu zapsati, za pamatku bjdného, dak w obět mne celého.

4. Ty mne račiš w srdcy mjti, w twé neghlubssj wnitřnosti, což mne giž můž zkormautiti? ted cytim twé radosti: twá mne mikost sylit račí: tak, že kdy mne těžkost tkači, a pomnjm na twau mikost, hned zmizy ma teskliwost.

5. Kdyžs ty, Aaron, račil wgjti, skrz twau krew do swatyně: gižť mne nemůž nic wězyti, odtud mi radost plyne: giž gižť gsem spasen, wjm také, že mne swěta wsseligaké bauřky newydrau z twého wzpomjnánj ljbého.

6. Když

6. Kdyż gest, Aaronè, mè gméno na twè prsy wtkačené, ga zustanu twè semeno, twau krwj wykupené: Bůh mne gistotnè mjkuge, a twé slowo mi ztwrzuge, że mi, kdy na mne pomnjš, mikosti Otce zpusobiš.

7. Aaronè! chcessli saużowat, snassjm to trpèliwè, předcek mne budeš mikowat, ostřihat dobrotiwè; nemůżeš mne odstrčiti, neb mne račiš w srdcy mjti: ty chceš na mnè pomnèti, prowè mám truchle wyèti?

8. Aaron! kdy mne swèt zsaużuge, wstaup ty do toho boge! kdy swědomj zatracuge, dodaweg mi pokoge: nechť má wjra prohlidáwá, kde naprsnjk saudu stáwá, kteryżs mi zżdik račik, a weń gméno mè wtkačik.

*2. Mogż. 28, 40.

9. Aaronè! kdy gest můg sskůdce před twarj Otce twého, pospěš mne retowat prudce, mocy wrádu swého: ať bude čert přemożeny, hanebnè w pekło wstrčeny: Ach rač gen mne zastáwat, a mne syky dodáwat.

10. Aaron! kdy mne zamitágj wssickni, ty pomni na mne; wssakt nás rozkaučik nemágj, gen na mne patř oko twè: rač se semnau sgednotiti, nebť tobè chcy żiwu byti, a dať se ti celého w obět z srdce wděčného.

14. Při Zakkadánj a Poswěcowánj chramu Panè.

(1723.) Not. 22?.
Ned. Jubilate 1737. 12. Mage.
Maky Bethlehem.

Ach posliš cożgen wssi mäš! Což to dnes za činènj? Zpěw, hlas, zwůk rozljha se w nas, znj tej nowè zwonènj, což nikdy nenj slyssáno, gak toto mèsto wzděláno: Darť to z Bożj mikosti.

2. Z Bożj pak mikosti negen zwony swůg půwod mágj, sám dům ten, a co gen na něm, y ti, genż lid wokagj, gsau, což gsau, z Bożj mikosti, gich żiwot, dary y ctnosti: O dráha mikost Bożj!

3. Lidu, genż w mrakotach lezek, wssechen bkudmj zmateny, Kazak Bůh, aby sem běžek, a měk swè zde bydlenj. slowo, genż tám zakázáno, byma zde čistè hlasano, skrz swědky swè mikosti.

4. K tomu ruka Hospodina sklonika srdce Krále, by tato geho kragina geg přigjmaka stale. Po dusse, těla trapenj mä zde swè zaopatřenj; a to z pauhè mikosti.

5. Než, což k tomu newěra dj, kdyż tak k cyrkwi přibýwä lidu, genż pro żiwot wěčny zwkasti swè se wykrywá? zauffale dj: Chleba nenj! giż prw dost welkè zsaużenj! neb nezná tè mikosti.

6. Než kdoż mikost Bożj má sám, w wssemohaucýho wěři

konnu Bůh gest co Otec znám, ten mu cyle neměřj; Ale z srdce se raduge, že se wjdy wjc rozmnožuge cyrkew z Bożi mikosti.

7. Zehnegž Bůh slawneho gména Krále z Bożj mikosti; Bud mu sám sstjt y odměna, obhag geg swau mocnosti. Město toto y kraginu, chranjž wsse w swych krídek stjnu, z te drahé swé mikosti.

8. Požehnegž tento Bethlehem, k żiwotu mnohých dussi; Aby gako Geruzalem dal chleb, genž se nerussi: A w mnohých etných srdcy stanku nalezl sobě Gezjs schranku, ke cti geho mikosti!

(1724.) Not. 269. a.

Přeswatě mjsto toto gest, neb tu Bůh sám přebywá, a slowu swému dáwá čest, nam ho znowu rozsywá: Tu gest radost, nenj żalost, ponewadž w nás nyni, Luza w Bethel se mění. 1. Mogž. 35, 6. 7.

2. Přemikostna tato smjce nam z daleka swjtila, wkazugjc swého lice, nyni se přibližila: ach gak tobě, w této době djky máme činiti, a twé djwy chwaliti?

3. Żadny na to nepomyslik, co sme nyni dosahli; mnohy swjcy wjry zhasyk, teď swého Boha chwali, w nassim domě, gak y w chramě: giž zase Boha známe, když geho slowo máme. Wiz ale Ger. 7, 3. 4-15.

4. Djky! Pána osławugte, ktery was tak miluge; gemu dary obětugte, neb pokog propugěuge: ach Boże slyš, ačt dobře wjš, że nehodně zpjwame, předce djky wzdáwame.

5. Když hřessime, ty se hněwáš, a karáš nasse winy; ale dobrým hned se hlasáš, když woka, ga sem bjdny! nasse żalost, gest twá tężkost, když hřjchy poznáwame, k tobě, odpust! wokame.

6. Boże tobě nenj żadny na tom swěte podobny: neb ty hogjš nassě rany, lekaři chwaliteb-ny! ty za żalost dawaš radost, tu sau wěcy přediwně, a twé skutky přeslawně.

7. Giž stawjme twůg dům, Pane, w němżto se má kazati, ach to gest ta zkata bane, kdež bywame bohati: Luza sspatna a chatrna w pěkny Bethel se mění, ay to gest potěssenj!

8 Boże! pomoz to stawenj po wůli twé stawěti; nedeg w dřewj a w kamenj nam přehřjssnym daufati: ale popřeg nam ducha, deg, ať w srdcých nassich stawj chrám swůg, gak pjsmo prawi.

9. Giž sme skrz twau welkau mikost whelny kamen nassli; k Synu twému, (nasse libost!) aiž sme radostně přissli: Nan patřjme, w něg wěřjme, że on nas neopusti, nej w kasce da nam zrůsti.

10. Deg a popřeg, ať skutečně

tečně Bethel se nazýwamě; nechtwá swjce swjti wěčně, ať se opět nezkáme; Kazatele, učitele, maudré a wěrně possli, aby z kaſkau nas pasli.

11. Ach deg gednotu a kaſku, bychme geden druhému přáli geho giſtau čaſtku, kterauž dawáš každému: Satanaſſi, když nas pkaſſi, nedeg mu se wſtěkati, nad nami panowati.

12. Tobě se ale poručjme, o předrahy Gežiſſi! srdečně tebe proſyme, deg pokog naſſi ržiſſi: A co wjce, přizawjrce, ach Cyſaře (y Krále) naſſeho chraň wždy času každého, Amen.

15. Pjseň Zawiragjcý.

(1725.) Not. 30. a.

1. Amen! Otcy y Synu buď čeſt w nebeſkem trůnu :,: Duch wjry w nás ſylń pkamen :,: a ſpas nás wěčně Amen :,:

2. Amen! tak se to ſtane, vzkjme tebe Pane :,: w obkachých k nám přigjti :,:, nás s ſebau w nebe wzýti :,:.

3. Amen! buď Bohu chwála, radoſt wěčně nám ſtálá :,: Amen! buď wěčně ſtálá :,: nám radoſt, Bohu chwála :,:

4. Amen! ſmrť nemůž děſyk, Pán Kryſtus nás chce wzkřiſyk :,: genž ſám prw byk pohřben :,: nynj pak žiw geſt, Amen :,:

5. Amen! mězi čeſt Bůh ſwatý, Syn y Duch též podſtaty :,: on nám wſſem buď pomocen :,: až w žiwot wěčný, Amen.

KONEC.

Při-

Přidawek Pjsní.

1. Adwentnj.

(1726.) Not. 158. a.

GAkž tě mám přiwitati, o swěta žadosti? Gak se s tebau potkati, wraucy ozdobnosti? OGezu! předstaw mi sám swěrko před oči mé, by mi, co žádáš gak Pán, wždy byko wědomé.

2. Twůg Syonť stěle palmy, z krasnych ratolesti z duch pak můg zpjwá žalmy, chtě se k tobě wznesti: Tenť se ma zelenati, w trwanliwé chwale, tenť má přisluhowati, gak gen můj wždy dalé.

3. Nic, nic sy nezanechał, co nam můj k radosti slaužit, kdyžs k nam pospichał, pomoci nam z těžkosti: Když sem byk z społečnosti Božj wyworženy, tys přissel k nam, litosti twau asem potěsseny.

4. Gá gsem ležel w wěženj, ty přtada, sprostiks mne z plu gsem byl pohaněni, tys mne zwyssil diwně: Oslawiw, dals mi zbožj, kterěj se nezrussi: z o gaka mikost Božj dáwá se mě dussi!

5. Nic, nic tě nemutiko, z nebe sem k přigiti z toť gen kasko twé djko, gižs račil wyliti na ten swět, w bjdě geho, a welke porobě, nad pochop smyslu wssseho; ach což ga dam tobě?

6. To připusť k twému srdcy, stadce zkormaucené, gimž hřich sem tam chce wrcy, kterymž gest zděssené: Nezauffegte, neb máte pomoc přede dwerma: potessti was, poznáte, giž gest blizko welmi.

7. Nemáte se starati, myslic dnem y nocy, gak geg možné dostati k sobě wkasnj mocy: On gde s dobrau wůli sám, gsa plny mikosti, nesa wykaupenj k wam z wassich wssech těžkosti.

8. Nechtěgte se děsyti před hřichů winami; Gežiš ge chce přikryti swými zasłauhámi: On, mistrel nad pyssnymi, k hřissnikům přichazy, on w nebe s wěrcymi k dědjctwj zprowazy.

9. Což dbáte na potkiky a zkost nepřatel swých? Rozptylit Pán weliky w rychle aufkady gich: Gižť k wam, co Král přichazy, gemuž protiwnicy nevčinj nesnazy, když gest wssech saudicy.

2. Přichazyť k odsuzenj, zkočečich gemu z kasky y-k k oswědčenj, kdoj mu chti samému: Přigd, ach přigd, swěrko prawé! pogmi nas wssech spoku k twé wěčné cti a slawě, k nebeskému dworu. Amen.

(1727.) Not. 158. c.

HOsanna, Dawidů Synu, buď od nas wssech chwalený, že tak welmi smržený, gdeš k nam w Hospodina gménu: Nech skrz wssecken swět w nizkosti Hosanna wzni, y w wysosti.

2. Gegž často předkowé nassi žadagjce wokali, na nějž wraucně čekali, giž, giž se k swým krewnjm wznassi: Nech po wssem swěrě w nizkosti &c.

3. Ten giž prokomik nebesa; ten k nam z trůnu wěčného ade Syn Boha živého, nasse přirozenj nesa: nech skrz &c.

4. Spěštež se lide wstric gjti, Krále swého poznegte, a wjc se giž nedeate cyžym w službu podrobiti: nech skrz &c.

5. Podte dusse skormaucené, hledte na tichost geho, a ljtost Pána swého, giž kogi srdce ranéné: Nech skrz &c.

6. Wemte, hřjssnj, Pána swého, genž swé wlastnj swattosti wam wděli k radosti, genž was sprosti wssech zlého: Nech &c.

7. Ten wam smirce was přichazy, genž was w každé potrebě zastaupi sám skrz sebe; Ont snjma hřichů nejmazy: Nech &c.

8. Wy chudi, wemte chudého, ont wssech obohacuge, wssem rad život daruge; Wy nuzuj, pržte se geho: Nechť skrz &c.

9. Neste kadidlo pohoržnych, to gest, wraucně wzywánj: Hotugte mu mésskánj, wemte geg wděčné do srdce swých: nechť &c.

10. Těsste se geho dobrotau, wěrte geho tichosti; ont swau spráwedlnosti zkazy hřich, smrt strach, y pjsotu: Nechť &c.

11. Slyš, Páne, a požehneg nam: tys nam ten den učinik, těškosti w radost změnik; ach vč nas sšewit tebe sám: Nech &c.

12. Hosanna Dawidů Synu, buď od nas zwelebeny, žes tak welmi snižený přissel k nam w Otcowém gménu: Nechť za to y w tě nizkosti Hosanna wzni, y w wysosti.

(1728.) Not. 257. f.

PŘeseatež Bożj wěrni, w tom času mikosti; přissko nasse smjrenj, přissel Pán slawnosti: Syce nenadhrně, wssak mocy nestjžené, nj má byt rozptylené králowstwj pekelné.

2. Eda, k nam se přibližuge, na sprostném ostatku: w obět se dostawuge za nas gsaucych w zmátku: časnehot swe zbožj nenese, než zyskati chce křjžem swým a smrtj, wěcnau mikost Bożj.

3. Nechce cti, ni korůny, w tě swětské bjdnosti: gemuž nebeské trůny dany za wlastnosti: On zde chtěl mocnost swau a welebnost wkrwti, w tom wůli wyplniti Otce, skrz smrt horkau.

4. Přigměte toho Krále, králowé wěcnj, gdauc geho stezkau stale, k nebi sprowo-

wodicy: Degte sy raditi! gestli nim pohrdnete, zemskych pak wecy chcete, hněw Boží se wzniti.

5. Wy pak bjdni a chudi, w tom času hrjssnosti; aichž srdce smutné bludi w přemnohé těžkosti: Nechtěgte se bati! Nechť pjsně wasse znějj, a Krali tomu pěgj; ont was obohati.

6. Ont se zgewi na kratce, w swé welebné slawě; plač was a těžkost prudce změní w radost prawě: On, ont wam pomoc můž, hleďte lampy zachystati, a wraucně geg čekati, gižt gde, neprodli dkauj. Amen.

(1729.) Not. 273. b.

PRobudiž se má mdla dusse, bys srdečně tauzila, a to dětatko, Gežisse, obgjmati neprodlila: To gest ta noc w kterau přissel, a z nassi krwe gest wyssel: By Otce wypotogil, a s nami se zas spogil.

2. Wjtam tě, přeskladké zbožj, Králi diwné hodnosti! Wjtám tě, beranku Božj, a chwalym tě s wraucnosti: Dokud giem žiw na tě zemi, budu tě chwaliti se wssemi; že sy nam zahynulym dal žiwot žiwotem swym.

3. O diwny Bože! kterakž sy slawu twau mohl zmaliti? prigda k nam w tě zkostné čassy, a žiwot nam wrauti? Kterakž mohl swau čest a mocnost, swé panstwj, rozkoš, ozdobnost, an y swug žiwot swaty dal za lid tak proklaty?

4. Wssak chot twa, Páne Gežissi, gest chuda a nesličná; rys pak gi snaubil na krži, skrz trapenj nesčislna: Chot twa gest, co zlokečena, ohyzdnau smrti sprzněna, y gakž se k ni přiblížil, a pro ni krun twug snjžil?

5. Wssech lidi wykupiteli! ty nam pokog přinassjš; Možny swěta kditeli, genž hřichu strast odnassjš to kterakž se tak ponžil? gakž se k nam mrzkom přiblížil? gakž wzal za swau ozdobnost nas, žebraku, podobnost!

6. O welka wěc, w welké nocy, gakž se přediwné stala! Laska smirce s Božj mocy na swěrzko k nam wyskala: Toho přemocného může, genž wessken swět přemůže, před nimž se nebe kori, a zdi y hory bori.

7. O přeljhé pacholatko, w němž wssecka gest spanilost; Bratříčku, slawné djatko, w tobě rozlita milost: Přigď, negkrasnějssj w srdce mé, pož, nelež w a lewě na slamě; přigď, ať sem ti připrawil srdce, bych tě w nim sřewil.

8. Ach oznamiž mi má lasko, můg hrade, mug žiwate, chcti mug, ma wěcna kasko, což mám zbotowat pro tě? Hle, nesu tobě mé srdce, wem mne, co twého, w swé ruce, chcyť, chcy se ti zapsati, a tiwym se wěrnym stati.

9. Chwala tobě, spasyteli, žes se mám pokrewným stak; Skawjm tě, dusse přjteli, žes sy mne kasku vgak: Ach bě mne, bě, twau dobrotu, sylnénau na mym žiwotu, oslawowati wděčně, y zde, y potom wěčně. Amen.

(1730.) Not. 264. b.

ROzpomnieg srdce mé, dobrotu Gežisse twého: wstaň směle a wykřmě, powzbuzug vmyslu swého: Gežiš gako král přichazy, genž pomocnik twug sługe, a samého sebe tobě k spasenj zawazuge.

2. Gak pomocnik na ten swět, tobě k dobrému gest přissel; gak pomocnik twůg wpět, wzat a sa w nebe, odkad wyssel: Panuge teď gak pomocnik w králowstwj swé milosti; gak pomocnik zas k nam přjgde, wzyj nas k swé společnosti.

3. Kdyžt ten Pán pomocnikem gest, a swe nebohym gmenem; mnohrj dokazal skutkem, že, co on wykne, gest Amen: Proč se tak často kormautjš, hledáš pomocy sem tam, ten genž twůg pomocnik sługe, wssudy swym gest blizky Pán.

4. Ont chce wždy spomahati, gen gdi, když twůg zoufalý gemu z on nauzy twau odwrati, powěz wsse, gak Otcy twému: Ont gest pomocnik, genž tebe miluge, od wěcnosti, on sám skusseny w trapenj, zná wsseky twé žkehkosti.

5. Ano negen pomoci chce, leč here y k srdcu swému, že nemůž opustit tě, když w těžkostech wołaš k němu: On řekl: Lomi se mé srdce, že se musjm smilowati; ano chce mne k potěssenj polibenim darowati.

6. Když tedy, můg Gežissi, pomocnikem nassim sługeš, a k srdcu twému blizssi přistup mile powoluges: prosrog gda, padám pokorně, před trůnem twé milosti, prosym, pomoz sám pro sebe, pomocniče z wysosti.

7. Pomahegž mi ryssstě, w bogi wjrn bogowati; pomoz tělo a krew wždy skrze twůg kžj přemahati: dežt ať mohu swětězyti, gakožs y ty swjtězyl, pak spasytedině wmřiti, bych tak kažeau tjž složil.

8. Tak tebe, Boha mého, chcy gak pomocnika criti; chcyť těj z srdce wděčného skutkem s mym oswědciti; že y gá mám pomocnika, genž nas opustit nemůž; Amen, Amen, Hallelujah, zpjwcg, kdo gen zpjwak můž.

(1731.) Not. 275. b.

WZhůru, wzhůru, den nam nastal, w kterymž zarmutek naš přestal, přichazyl rok wesely, gegi starych Otců celý zesmy

žastuw tauženě žadali, tohoť sme my dočekali, Halleluja, Hallelujah.

2. Nynj čas ten přissel prawě, w němž Dcera Syon w swé slawě plesa a se raduge, že w tele swém spatruge, toho genž Král, ženich gegi, ač mnozy gemu nechtěgj, Hallel.

3. Ten gehož mnozy kralowé, otcowé y prorokowé, někda widěl žadali, ale wssak nedoßkali: ten se nam teď zgewil mile, o tě tak přessťastné chwile! Hallel.

4. Genž gest spasytel wolený, Abrahamowi slibený, Koruna Izraele, wssech pohanů wesele: gižť nyni prostřed nas stogi, gede na Syon w pokogi, Hallel.

5. Ont se ade račil zgewiti, wůli Otce naplniti; on chce skrz swau wlastni krew odwratiti Bożi hněw: a skrz bolestny smrt bog, nawratil straceny pokog, Hallel.

6. Chtěl gak rukogmi za tebe, na křiži dak zabiti sebe; by ta wině premika nam požehnanym byla: By odwratil zkořečenj, zkořečenym byl na zemi, Hallel.

7. Teď sjm muſy wstaupiti, obrazowé konec wzyti, nač oktaře, obětj? ont gest dost bohatý k snětj: nadby Archa smlauwy wyssla? Prawda, mikost skrz něg přissla, Hallel.

8. Zastěra smjřenj hyne, noc y důstognost swatyně, oleg, kaditedlnice? nač beranek neb swice? obraz skutku wstupuge, wssecko konce dosahuge, Hallel.

9. Mogžiſſů regiment schazy, a Duch Krystů nas sprowazy; skuženost giž přestala, Synowstwj čest nastala: kdo gen w dom Bożi nalezi, nechť w tom Goelu sem běži, Hallel.

10. Gižť opona roztržena, bozeň wssecka zapuzena, każdy w swatyni můg gi, a sám k Bohu přistupit: neb ten genž k nam chtěl přigiti, račil wssecken strach wzdaliti, Hallel.

11. Protož radůg se Syoné, Krali swému w geho trůně; oddeg tomu srdce twé, kterýž teď kralowstwj swé, s tebau dělj: gižť se gemu za obět oddeg samému, Hallel.

(1732.) Not. 186. b.

Wzhůru, wzhůru, powstań o Syoné, twůg Král gde sám, by tě obgal mikostj: on pkapoka k nam ochotnau ljtostj, zachysteg se w oleg k swadbě oné: degž lampě twé wjry wždycky hořeti, oko twé teď musý w snu newězeti.

2. Giž gest dosti, giž dkauha dost chwile, že mysl twa w zkych žadostech se wěsseka, a noha w swět, ke zkému wždy běžeka, želiš tohoż to mu gestik mikě: ou přichazy, chtěge tě spatrowati, a w mikosti s tebau se zas frowati.

3. Prokaž tedy wyřimny wmysl ten, oddeg se mu, a zapireg twau wůli: Oslicy tau s osiatkem gemu k wůli odwaž rychle, hleď ge přiwesti sem: ten Král wj ge obogě tak skrotiti, že ti giž wjc nemohau nic sskoditi.

4. Wzhůrů, wzhůru, giž wzchazy bleſk Krále, wygdi gemu wstřic, ba y na ulice; poddeg gemu srdce swé chwatagjce, sjat y palmy stel na cestu stale: chceme geg, ktož se k nam chce přibližiti, z daleka přigmauc, pjsni chwaly činiti.

5. Přid reku cmy, z kmené Dawidowa, přigdi, přigď k nam, gegž tesklivě čekame: tobě srdce y wssecko otwjrame, přigď ženichu, twa chot gest hotowa: myť tobě chcem Hosyanna zpjwati, ach přid, ždať nam! nepřestanemý žadati.

Wanočnj.

(1733.) Not. 128.

Takť přichazyš o Gezu, k nam z nebe na zemi! Mali giž nebe a země byti sgednoceni? Wěčnyj Boże! toliž má byda může, žes člowěkem učinenj! :,:

2. Co gsem w Adamu a Ewě nastrz byl potratil, tos mi ty, Gezu, skrz žiwot a smrt wsse nawratil: Dobrý Boże! w tom konec mého hoře, žes se naroditi račil :,:

3. Diabel, smrt, pekło, puntugi se, gsauc hněwu plni, chtjc mne hrssiſſka s hlciti, straſſi mne přewelmi: Mocný Boże! odegmi pryč to hoře, zhas we mne oheň pekelnj :,:

4. Degž mi, o Gezu, gen swaté a dobré myſſlenj; poswěť y audů mých, at na mne posſkwrny nenj: Swatý Boże! nechť tobě na twé hoře wždám y wjře dyť činěnj :,:

5. Ra konecy rač mne, mug Gezu, w wěčný žiwot wzyti, gegž sy swým wěrnym z mikosti račil slibiti: Bych tě, Boże! sprozsčen gsa byd y hoře, s radosti mohl welebiti :,:

(1734.) Not. 35. a.

Djtě se nam narodilo, negmilſſj Syn nam darowany: w němž se Bohu zaljbilo, by tak dussi retunk byl dany: hleď srdce mé na to dítě myni, wjz co za diw Bůh skrz něho činj.

2. Stěwj se z oblěcege geho, k radosti pro mně y pro tebe, gasnost Otce kaſkawého, ont gest sſuncem nowého nebe: skrz něg swětu nowé swětlo wschazy, genž bez něho temnostmi zachazy.

3. To dítě może gest: nosy wssak, co w nebi, morj, zemi, wězy: celého panowánj pak tjž na geho ramenu leži: Ont učinen gest co punkt prostředni *, wssěho což gest y bude w każdé dni.

* co punkt prostředni w cyrkli aneb kole,

le, na němž se cekỳ okrauh stawi, a zaležj, a bez kterehoj se cyrill statj nemuž. Tak rownè wssecko na P. Gežjssi zaležj, bez něho buchom y my y cekỳ swèt dawno byli zahynuli, kdyby on nebyl v prostřed nas chrèt byti. Ezech. 34.24. Efez.1.4.9.sqq. Žid.1,3.sqq.

4. Gméno geho diwny sługe, on též wssech diwů gest korùnau, kùr Angelskỳ se raduge, sładce zpjwagje w zwučném tonu: Bohu slèwa, že čas vtěssený, tè nocy nam na swèt wynessený.

5. Potřebjt rady a prawy, cheet maudrosti nedostawati? to djrè gest radce prawy, břesk tim, kdož se k němu obratj: tej w potřebè, bude wèrny radce, swètko, hwězda y přegisty wůdce.

6. Zdalit se, gakby syk neměl, po cestè Božj přimo ajti? nezauffej sy! Immanuel člowěčenstwj chrèt na se wzyti: Tent gest sylny a w swè welkè syle, w każdém bogi chce spomahat mile.

7. Chcessli zmužilosti w bogi, chcež sstudu swỳch wybogowati? on gestli rek genž ostogi, při něm tè žadny nepodwrati: w bogowánj, kdo se na něg sažj, nepohne se, wjtězstwj dochazj.

8. Otcem wěčnosti gest tobè, když tè skrz slowo swé zrozuge, nynj pečugic o tebe, srdce swé k tobè nakłonuge: co poručil otcum o gich djtkách, splnj mnohém wjc sám w wěčnỳch skutkách.

9. Kniže pokoge nazwan též, když gak wywoda se postawil, obcerstwuge tè hogne, wěž, při swém skole, kterýžt přiwrawil: sprostie srdce bažně a lekánj, wzal tè w lùno swého smilowánj.

10. Proroj radug se srdce w nim, přigmi, čim tè Bùh twug res nadit, weleseg wesele hlasem twym, by mu y žiwot na cest oddal: Bùh se dawá, deg se y ty gemu, na skrz za dar a wlastnost samému.

(1735.) Nov. 188. a.

Diwna lasto! genž s nebe prokomika, chtè se ke mně w tu žalost spustiti! kteraž tebe wèc k tomu přinutika, žes w wdolj plače chtèl přigiti? Mjlost to gen wčinika, ta co matka na mně, w bidè mè patrika.

2. Mjlost w srdcy twém gestit tak welika, že negwètssj diwy pro mne činiš: Mjlost čini, že ty pro mně hrissnika, přehrozny krjž mně k dobrému trjš: O neskychana mjlosti! dakas slowo Otce, do nas wssech krewnosti.

3. Wěčna laska w přitelstwj semnau wchažj, bratrèm mym též gest mjlosrdenstwj: Božstwj samo w člowěčenstwj přichazj, wěčnost z časnosti má obecenstwj: Žiwot w tèle gest narozen, břesk slawy, genž pred tim od nas byl potracen.

4. Člowěčenstwj w něm se w mir přiwozuge, čistota duše přinawracena, genž se ty chot Božj tèj korunuge, když nebesa mile k ni skłoněna: gižt nowe gest člowěčenstwj, mage, co čisty trùn, Boha včastenstwj.

5. Maudrost zase zgewuge se na zemi, skrze nii rad w lidech se zelenj: tèj můžeme byt z Boha narozeni, narozenj Pane tok znamenà: Widit duse vrozena, že giž duchem ginym tèj bywa puzena.

6. Gižt žadna strast nemůž nas kwjtězyti, Immanuel gest s nami w potřebè: gen tè laskỳ pramen chcy otewřiti, tak mne y kdjž, y smrt wèdè w nebe: Ač w bidè gesste zde byti musym, wssak mi w Krystu nemůže sskoditi.

7. Hřich mně též wjc nemůže zatratiti, ponèwadž skrz něg gest zatraceny: Plamen geho, zdaž dussi můž sskoditi, w krew a wodu Krysta pohřiženy? Immanuel geg chassuge, oni dusse nepusti, welmi gi miługe.

8. Nynj wěčny žiwot gest nalezeny, bohatstwj, čest, rozkoš od něho mám: nynj gsem s nim a on semnau spogeny, mjlost geho w sobè skutečnau z nám: dost mám na něm, gsem w pokogi, neb mně čisty pramen laskỳ geho kogi.

9. Wzhuru dusse, opust truchlè myssleny! rozwesel se w mocy tè mjlosti: swètkèm gasnym z nebe gsme oswiceni, hognost wsseho gde nam z tè sskedrosti: Blaze mně zde, y wěčně tam, že w Krystu Gežjssi, tak dobrau wulj mám.

(1736.) Nov. 158. b.

Dobré myssli bussse, bratři, slowo Otce a swètko, kterèj z Boha wykwètko, zbožjm prawym was opatři: když w musse tèlo, kosti, odèno gest z mjlosti.

Kùr. Pochwalen buď Gezu.

2. Poslyssste, kterak Angele, w powètři se radugi, a zwučně prospěwugi, že zgeweno slowo w tèle, a negmilssj Syn Božj mezy dìtkami leži.

K. Syn Božj gednorozeny.

3. Gehož nebe králné činy, genž zrunt založil zemi, zdržuge wsse stworenj, byl učinèn gako giny: genž wssecko naplnuge, w plenky se obwinuge.

Kùr. Gehož swèt neobsahl

4. Rač se y w nas naroditi, a oswěcug nas cele, swètkostj swau wesele, rač w nas obraz twůg wstřipiti, geaž gsme byli stratili, ať gsme zas Bohu mili.

K. Wečné swetko se rozm.

5. Žadostiwi gsme na zemi, mocy tè twé mjlosti, k měsstanstwi twé swètkosti, zase byti přiwedeni: aby mila wlast naše byla nam znama zase.

K. Syn prawy Boha praw.

6. Osswewgewse tu mjlost, genž se s nami

mi spoatka, a slawně ozdobika: Zdaliž to nenj slawy dost, kdyžs Angelům w cteně slawě nas přirodobnik prawě?

K. W chadobě na zemi žiw.

7. Giž ragsky žiwot twůg nyni w nowě w djtkách twých wzchazy, a wule też wychazy, gmena twého k welebenj: teď, teď sme w pokogi twém, přesstastni gsme w Pánu swém!

K. To wssecko nam on prokaz.

(1737.) Not. 188. a.

Gežiš naš Pán nemůž Hospody mjti, w Bethlehemě swém otcowském městě: Tam se dawa w sprostné plenky powitj, kdež dobytek má swé stanowisstě: Gesle gsau w něj gest složeny, plewy, seno, slama, toť geho pěřiny.

2. Tak chudobu račil ten Pán zwoliti, genž wssech dobrých darů sám darcem gest: Tak chtěl mezy hřissniky počten bytj, ažby w hanbu přiwedl Satanšku lest: Zagistě dogdem spasenj, Syn Božj se rodi člowěkem, na zemi.

3. Pochwalen buď ten Pán činů welikých, požehnana welika moc geho: dnes lidem z bjd radda dana wsselikých; toť bražene noc stutku diwného: Požehnany gessitě ten stin, skrz negž swětko wzchazy, potracene před tjm.

4. Ach swěť, rozswěť, o swěťko nassi: dussi, oswěcugž sám rozumu temnosti: Nauč wüli nassi zwolit co sskusti, skrze w nas hadowě narušitwosti: bychom wěčně nezemřeli: wykupils nas Otcy, bychom w něm dil měli.

5. Kdož nam giž můž z nepřatel zasskoditi, když sám Bůh nam Syna račil dati? On z lnosti kasky chce nas dařiti; čehožby nemělo wdělowati? buď tedy gemu žiwot naš, w wděčném děkowánj, oddan na wěčny čas. Amen.

(1738.) Not. 131.

Gežu Kryste! Rod twůg gistě gest mým ragem, kdež se ma dusse pase: Tuť misto gest, tuť křowo, wěz, přidržno tělem, gež wzalo na se.

2. Hrom, wjtr, moře, tobě Bože, poslussni gsem; też gsy skauha zmatena: Syn Božj sám, člowěkem znám, chatrny a mdly gak člowěk rozeny.

3. Ty cteně zbožj, na trúr Božj, wynassiš nassi krew nad wssecko gine: sýko wěčna, w tom skutečna, že bratrstwj činiš s lidem, genž hyne.

4. Což tehdy nam nepřitel sám sskoditi chce swým gedem z zkosti samé? Proč namitá, a wyčitá, že Adam padl, a my, že w něm pademe?

5. Mlč duchu zly, můg přitel wždy, mě tělo a krew sedi na nebes trunu: cos podwratil, oni wchwatil, a wyzdwihl ke cti, chwale w swém kuně.

6. Geho swěťko se rozkwěťko, pokladen wssi sskodu wynahrazuge: ten naš Goel, Immanuel, Dabla, pekla mocy swau porazuge.

7. Proč ž, Křestane, neskychane tě mikosti bud wodčen a weselý: Když Božj syn gest bratrem twým, zagistě Bůh lazkáw, Krystus twůg cely.

8. Rozmysli gen, kterak w ten den, slawně skrz něg bjdy twé gsy zprossteny: Kůr Angelsky, nad hüff lidsky, nenj wjce spasenjm obdarzeny.

9. Wjdy widiš sám, kterak ten Pán, tělo, krew twa, nebem y zemi wladně! proč že sebe, pram se tebe, tak trapiš? proč srdce twé strachem wadne?

10. Často duch twůg má smutek swůg woka: Ach! na potěssenj mi schazy! pob, obrat se k Krystu zase, při němť twé srdce radosti dochazy.

11. Erpiš zde křjž, wěz, že Gežiš, bratr twůg nim nebude pohrdati: on swé srdce skloni w brzce, nemůž bez slz nassich bjd spatřowati.

12. Proto dosti prchliwosti Božj, chtěl na swém těle pocytiti: aby bjdu, swého lidu, w paměti y čitedlnosti mohl mjti.

13. Skowém gednym: oni gest wčrnym, oni gest brana do žiwota radosti: On braženy, hned učini konec bjdy a pobožnych zakosti.

14. Pusť swětu gen, zbožj a zem, tobě Gežiš nechti pokladem zustáne: Kdo w něm wěri, geg se držj, korunu slawy od něho dostane.

(1739.) Not. 266.

Sechotně srdce mě plesá, w kom časti, w němž hlasu wznassi pod nebesa Angelů důstogna tysse, wokage, hlasage: Krystus narodil se!

2. Dnes wychazy z swé wěčnosti, Božj rek, genž ten swět sprossťuge z tžkosti: Bůh se stal člowěkem, tobě k dobrému, bys gemu należel w tě době.

3. Muziš Bůh byť hněwiw wjce, genž dal nam to což sám miluge welice? Bůh, chtě nam z bjdy pomocy, nam Syna dal, s trúna swé slawy a mocy.

4. Zdaliž se od nas odwrati ten, genž nam sebe sám s králowstwjm chtěl dati? Syn Božj, zdaž nemiluge wlastně nas, když zmak z nas to, což stormaucuge?

5. Gakžby lidstě pokolenj zawrhl Pán, když wzal sám lidstě přirozenj? By měl ljbost w zahynutj, nebylby mě bjdy mohl na se přigmauti.

6. On to, co gsme prowinili, wzal na se, pak stal se beranek nas milý: Beranek, genž umřel za nas, y Boha přemohl smrt, pokog přinesl zas.

7. On leží w geslech swých nyni, mne, tebe, do sebe wola rty sladkymi: Zanechce, mili

mili bratřj gen, co w ten čas trapi was, ga wssecko wratik sem.

8. Podtez mali y welicy, pospěssme, a bějme, gakžto služebnicy: milugme geg, oni mikostj hori k nam, patrme nań, nabudemi radosti.

9. Kdož gste w welikě žalosti; sem hlente, a wězte, w němi dweře k radosti: držte geg, oně was sprowodi, tam, kdej giž jadna tjj, ni hřich tom nepkodi.

10. Kdo se cyti obtižen w swém srdcy, ot nercy: hřichem gsem zsauženy! zde nalezne potěchěnj, neb ten Pán dáwá sám hřichů ran sprosstěm.

11. Kdož twilite, chudi gsauce, sem podte, naplute wassi wjry ruce: ted máte wyborne dary, y nad to też zlato, w němž gest pokog staly.

12. Degž se obgal, mé spasenj, a w tobě, osobě, stat bez porussenj: Ty chceš mým giwotem byti; giž tě sebe strz tebe chcy wyskogiti.

13. Hřich mág nemáž mně tkačiti; ty racěš hřichů tjj na swém hřbitě mjti: giž posstwrany na mně nenj; čisty gsem w duchu swém wssecho prowinčnj.

14. Čisty gsem, a wssak pro tebe; neb ty ect daš dosti, wtrygeš mne w sebe: Tebe chcy w srdce zawřiti; ma slawo! mé prawo! o degž se wjtiti!

15. Chcy tě pilně ostrihati, w tobě žit, a když gi, w tobě se pryč bratr: Napossledy s tebau byti, s radosti, w wěčnosti, w druhém giwúbyti. Amen.

(1740.) Not. 326. a.

Wěčnau čest tobě wzdáwáme, o reku naš přediwnj; srdcem y wstu zpiwáme, že gsy na ten swět bjdny, mně k dobrému chtěl přigjti, z puhé přiwěrtiwosti, a gsa Pán wssech wěcnosti, tělo a krew na se wzyti, tak mým bratrem se stati, ach gakž tě přiwitati!

2. Witeg k nam! tobě má byti, čest daná předewssemi; že gsy tak welmi zwyssiti chtěl lidské přirozenj: prigawsse ge w wěastenstwj, přirozenj božského; a taks welmi nizkého (wzawsse nesse člowěčenstwj) posadik na trůn k sobě, w swe prostředni osobě.

3. Toť bylo welmi zkažené; pro Adamu prwni hřich černým gedem napaussténé, zběleleť wssak gako sněh: w Ewě mého zkořečenstwj; ty pak, semeno ženy, genjž z panny narozeny, přinesl gsy zkahoslawenstwj: Satan mu hanbu strogik, tys pak ge s Bohem spogik.

4. Ty gsy se prostřednikem stal, mezy Bohem a lidmi, aby se zas pokog dostal lidem genž byli bjdni: w tom, když gsy člowěk učinén, s Otcem swým gsy nas smířil; mikost geho zas dobyl, swe byl každy smrti winěn; tot mau wjru zostřuge, brůzy pekla zprostuge.

5. Nemáliž Bůh kaskaw byti mně, a gá w geho strazj; mě tělo chtěl na se wzyti: kdož sám sebe newaži? Komu gest ten Syn narozen? komuž oděn kůži mau? kohož snaubil krwi swau? truc bych gá měl byt zatracen! kdož to slowo obořj, že sám Bůh gest mé zbožj?

6. Zjwot zjwotem se stáwá, switi mě swětlo prawé; Spasenj samo se dáwá, mně k spasenj a slawě: Ach co můžem wjce žadati? teče pramen radosti, k nam doku z wysokosti, tok nas muj potěssowati: mikost má a spasenj, člowěk dnes narozeny.

7. O djtě negspanilegssi, o Synu panny čisté; Dusse gmenj neghognegssj, kterúno wiry gisté: degž se mi znowu zroditi, děiatko narozené, genjž w gesle pokožené, bych mohl w tobě rozkoš mjti, a za ten dar welikj, wděčnu byti na wěky.

(1741.) Not. 382. a.

Wprawdě! to gsau welikě činy, geť Božj prawice a moc, nám hrjssnym lidem na pomoc, wssemohaucy swau syu činj: Kdo gen stihne to tagemstwj, Bůh sám zaewen w člowěčenstwj? tdo pochopj, gak Božstwj plnost, snižila se w naš smrtedlnost?

2. O stutku Božjté welebnosti! o diw, gemuž rownay nenj, mikost wraucy bez skončenj! Bůh přirodzen lidskau bytnosti: ten Pán genž swět wzruntowak, lidské tělo teď na se wzal, aby zdwihl chtěge nas zprostiti, Božstwj těkem račil zostřiti.

3. My gsme se byli odwratili, obraz Božj w nas wkožený, tent giž w ragi gest stracený, larwy babelské gsme nabyli: Bůh pak, genž nam tu přednost dal, mrzkost naši z nas zase snal, chtě nas w sobě obweselitj, prwni swúg obraz obnowiti.

4. On bohatstwim, genž se nerussj, swau plnosti a bohnossj, ač w chudobě a nizkosti, přikrywá hanbu padkych dussj: Ten možny stwořitel wssého, gesstok wsseckého w moczy geho, muss w tom swěta rozprostrenj w wzkém mjstě mjt położenj.

5. Bůh, gehož neobsahlo nebe, w chlew a w gesle gest zawženy; gehožto břesk nestižený, chtěl w temnosti zakryti sebe; Hle! přigemnost geho Božstwj, leží na sěně w wbožstwj, on, chtic nas k Bohu sprowoditi, dek se mezy bydlo složiti.

6. Ach sladké djtě! Božj dědic! rač gesle, chlew opustiti, přid, rač se kemně sklonitti, ač gsem gen hlina, prách, a hned nic: puste hnizdo: wssak mikost twá muž snadně skrz wmenj swá mé srdce, ač prazdné dobrého, wzhl za přibytek gména swého.

7. Přid, posweť beránu ducha mého, a deg, ať mám z twých hognosti w nedostatku a bjdnosti, bohatstwj dosť, a hognost wssého: Pomahegj, těch marnych wěcy, mně gako gedu wteen, w tobě, a co ty račjš chtjti, bych mohl mau žadost splnitti.

8. Heroda sstáwu nechcy mjti, twé pokory a wèrnosti w swèta toho ohawnosti, co pokladu chcy se chopiti: Nechť gsem wždy twůg, drahé dítě, rozkoš (gjž swět hledá hbitě,) nechť ducha mého nezprzněgě, twa chudoba mne dost zwyssuge.

9. Pomož mi, kdy z křehkosti pádám, zhlaď wssecko což gest křisstného we mně, pro čest gména swého, Otče tvých vdů, za to žádám: chtěgc to w mě srdce wložiti, cos mi račil zasskauženi; nechť satan, z mocy pekla zlého, nepodwrati dědictwj mého.

10. Chtěgc mi mezy tjm y to dati, Božj a Panenstý synu, genžs mau žadosti gednau, bych mohl křisstně tělo gjmati: Mě potěssenj negwyssšj, krewnj, přiteli negg'stšj! strz krew twau, gižs račil wyliti, račiž mně w twau čjsti pogiti. Amen.

(1742.) Not. 34. a.

Wstaň ma dusse, wstaň nemeškeg, swětlo teď wychazy, na hwězdu nowau pozor deg, tudižť rek přichazy.

2. Wygdi z twé wkasti a země, hledeg Pána swého, měg oči swé obracené na tu hwězdu geho.

3. Sstetk toho swětla gasného, kterež teď wzesslo nam, hledeg děkatka krasného genž sluge Krystus Pán.

4. Tot rek z Dawidowa kmene, tot růže saronska, beranek Božj, nemeně sstáwa Izraelska.

5. Protož sstwš, sstetk s hotowosti, pusť dom Otce twého, twé přibuzne y wkasnosti, podz sebe samého.

6. Hleď wsselikau tjž skoržti, měg se k tomu hbitě, nedeg sobě w tom sstoditi, ažnagdeš to dítě.

7. Ty sám prawě gsy Betlehem, město Dawidowé, nechť pak bude twé srdce gen, přigat geg hotowé.

8. Tuť nalezaš žiwota chleb, genž tě muž čerstwiti, pro mnoho twé dusši potreb, Mannu můžeš mjti.

9. Měa dale pozor mé srdce, na sebe w tom swětě, a čjm dal, tjm wjce ptreg se, hledage gtětě.

10. Deg se w tom y wjce westi, skowu genž gest gistě, tot tě muž k swětlu přiwesti, z temnosti nečistě.

11. W swětle tom swětlo a swice může se spattiti: Čkowěk pak nemůž nic wjce, gen o něm swědčiti.

12. Jan křtitel sám dáwá mu čest, neb chtěl wysswětliti, že gen ženicha přitel gest, k tomu ty hleď gti.

13. Wjsstí se blesku geho, w pokoře negnižšjch: deg oswitiť srdce swého, w radosti negwyssšj.

14. Oddeg se mu s těkém s dussi, by tě on w obět měl, a zpjweg s Angelskau čjsti, tuť gest Immanuel!

15. O sladkosti diwna welmi, se wdělugicy, kdož gsau w srdcy wjry plni, Krysta milugicy.

16. Ey Angele na wysosti, z toho se radugi, dittky Božj w spokečnosti, wdečně mu děkugj.

17. Okus tě sladké rostossj, genž zde skryta leži, w tom přemikostném Gežissi, genž sstastně wtěžy.

18. Chleba toho Angelskeho požiweg z ljbosti: a oslawug Boha swého w srdečné radosti.

19. Tuť gest cyl, tu misto, w němž se žiwot naš zawjrá: zde brana do rage zase, nam se tež otwirá.

20. Tuť schazy peče wselika, trati se trapeni, w srdcy gest radost welika, z Pánně narozeni.

21. Tu gestit nad hognost wsseho, co gen cheem žadati: Tuť nenj smutku žadného, genž tě chce žirati.

22. Tuť s Bohem a s wolenymi máme obecenstwj, w misstě tomto gsme sstastnymi, w Božjm včastenstwj.

23. Tenť nam cestu wkazuge prwě nam neznamau, stezku wykmanau pokoge, k nebeskému stanu.

24. Po tě ceste hleď se brati, spět se newracuge, Herodu gi wkazati, neb w něm kest panuge.

25. Ou chce to dítě shladiti, rod ten wtěsseny: o pokkad tě připrawiti, tat welmi blažený.

26. Nechť se pak wztěkáš odbognš, nic nema zyskati, ty můžeš odsad pokognš, k wěčnosti se brati. Amen.

(1743.) Not. 163. b.

Této nocy mi se zgewika, přiwětiwost Boha mého: Dítě gegž dusse ma chopika, oswěcuge mně temného: to sstawnš nebesstě swětlo nad slunce gasnégi zkwětko.

2. Ma dusse, deag se oswititi, nezangdeag tě mikosti, blesk ten teď po wssem swětě switi, ač gest w misstě malickosti: on prwé odhani pekka moc, temnau krizze y hricha noc.

3. W swětle tom můžes spatrowati swětlo spasenj gasného: když slunce y hwězdy se trati, snad gesstě času kratkého; tehdaž to swětlo s blesskem swým, bude swětlem y nebem twym.

4. Nechť mezy tjm gen gasně switi swětlo twé wjry w mikosti: k Bohu musjš se wèrně mjti, sstí slunce nedá pkatnosti: gehožto chtěge vžiti, hleď se temnosti wzdaliti.

5. Protož, o Gezu, slunce krasné! oswěcug mne twau mikosti: Swětlo twé switij we mne gasně, bych nabyl prawé znamosti: gak mám w swětle obcowati, a ten blesk ať se netrati. Amen.

(1744.) Not. 272. b.

Zdwihni se, a wstań duchu můg, prozbuď se s wesełosti: s Angely podnassje hłas swůg, prozrěwůg s nabožnosti: Poněwadž syn Božj prawy, z trůnu swě nebeské sławy, k tobě, s wěrnymi wssemi, přisseł gest dnes na zemi.

2. O spasyteli Gežissi! kdo můž dost rozwažiti, že tak welmi ponižen gsy? gak sławnė můž těssiti pokora, giž zde gest dosti? zawiteg k nam drahý hosti, hřissnikům potěsseni, hrozné smrti zprosťěnj,

3. Že gsy o dusse přiteli, tělo přigal na sebe; žes w tom nižssi než Angeli, mikost pohnuła tebe: tyť nas nětda w králowstwj twým Angekům připodobniš swým, přichazyš k nám, na zemi, nebeských nás k činěnj.

4. W welikė zymě přichazyš, nesa leto nebeské, w temny chlew k pokogi wchazyš, by nám raucho Angelské, y wěcny pokog był dany: an obwinutyš plenkami, by nas mohł retowati, z wázby smrti wyňati.

5. Ty płačeš w plenkách chudičky, chtěge nas płač wzdoliti: Negwětssj gsa, gsy maličky, welkymi nas chtě miti: o spasyteli Gežissi, ty gsy Syn Božj negmilssi, wssak račiš k nam teď gjti, a bratrem nassim byti.

6. Ty gsa Pán, gižs služebnikem, chtě nas oswoboditi, bohaty gsa, teď nuznikem, by nas mohł zbohatiti: wssecko znassiš trpělivě: deg at y aš mohu chtiwě, když wzkost chce trapiti, s křižem za tebau gjti.

7. O mikosrdny Gežissi, chtěgž mi to za dar dáti! ať chudobu z lásky negwyššj, hledám wždy spomahati; degž mi tichost, zdželiwost, y Křesťanskau přiwětiwost, nechť bližni swých milugi, nechť w pokoře obcuagi.

8. O spasyteli bohaty, degž mi co wzitečné, držim se tě, Páne swaty, neb ty chraniš skutečné: když lidská pomoc odchazy, když dusse z těla wychazy, chceš smrť wybogowáti, wděčněť budem zpiwati. Amen.

3. Noworočnj.

(1745.) Not. 188. b.

Wože tys sám původ y konec wssecho, Pánem času y také wěčnosti, k gehož službě wssecko w ochotnosti: Jehowah! teď padám y trůmu twého, když nowý rok přichazy, w tě době. Syon Halleluja zpiwá tobě.

2. Těť wzhlédám nezměnitedlna bytnosti, bytnosti, genž časem nepomine, swědčj o tom žalmy, pjsma giné, že rotů twých žadny nezečte dosti: ač země, nebe musy minauti, ty zustáwaš wěčně bez pohnuti.

3. My gsme pak gen gako wčerá nastali, často też prw než se nazdawáme, y w neglepšim kwětu upadáme, gsme syce co tráwa z gara powstalj, genž rychle, od horka slunečného, podkata docházy konce swého.

4. Toť činj pád ten, genž twůg hněw wzbuzuge, a genž do tě bidy pobřižil nás (sžastný kdož to rozmyssljwprawý čas,) tent se nad wsselikě tělo wztahuge: tělo gest, co seno a polnj kwět, gako tráwa, y neglepssich swých let.

5. Sprawedliw gsy, bez auhony twůg saud gest, welebjmet twé mikosrdenstwj, genž odgjmá od nas zkrečenstwj, a genž nám zase zpúsobiło tu čest: že ač sme zde y porussitedlnj, powstanem k žiwotu nesmrtedlni.

6. Skrz Krysta nám dáno gest to spasenj, ten přichazy doku z ráwu twého; nedbak smrti y hrobu temného, skrz něg k mikosti twé sme přiwedenj, že wssecka bida genž chce trápiti, požehnanýmy zyskem musy byti.

7. Skrz něho sme k wěcnosti wykaupeni, kdež se nam neglepssj byt zeleną, s tebau Otče dusse, gest smířená, w krwi a smrti Krysta gsme pokrtěnj, gak kaskawě pamětliwy byť na nás, že skrz něg spasenj nám dáno zas.

8. Toť gest pramen, z něhož wssě wzplynuło, co dussi y tělo obcerstwuge, w putowánj tomto posylnuge, toť se na mně co potok rozwinuło: Tak že nenj dkamjenj toho, w němžbych nezrigak dobrého mnoho.

9. Panownyče, chwáła buď z tě mikosti, kteraužs wzlasstě roku minulého obdarowak mně, ač nehodného, a to z swé otcowské litostiwosti: za to dawám se tobě samému, wděčnau obět Pánu Bohu swému.

10. O nerači okuhu mých wzpominati, kterěž wzrostky času minulého: Mikost twá otcowská mně hřissného, nechť pospjssi w Krystu potěssowati: Co gsem žiw był, to račiš přikryti, co gesstě mám žiw být, rač ryditi.

11. Obnowiž mne, genž wssecko činjš nowě, nechť pomine, co což gest starého z a nechť wyge, co což gest swatého, nowe stworenj, ať gsem pohotowě: Duch twůg odměniž srdce, smysły mé, mikowat tě, mu zbožj gediné.

12. Čas wzjtá, degž y mně wzjkati, wěcnost čim dál, wše přiblžuge se, deg at se ke mi duch můg prawě nese: degž se mi obsaz

spěšnè stěhowati: musýk mi z myssli newycházeti, že pohostinu mám zde bydleti.

13. Ach powěz mnè dnů mých počitati, bych se mohl dobře wynakložiti, gich tiž s trapenim y pomoz nowati: tudy k prawému cýli chcy se bratr: a při tobě s wykaupenými žíssi, nowè kero slawiti o Gežissi. Amen.

(1746.) Not. 272. a.

DEg ať se nám dobře daŕj (Gezu!) roku nowého, po ylů nás, ať před twau twáŕ činime což dobrého: toběť se oddáwáme, se wssim cožkoli máme; rač se w nowè smilowati, nowy žiwot dussi dati.

2. Deg nám dnes rok milostiwý, ať gsme bŕichu zrossenj; ať nám wse není skodliwy, deg dogij odpussenj: deg prostwa smilowánj činiť prawè pokánj; ty sám, Páne, a ne giny můžeš odpustiti winy.

3. Potěssugi nás swau mikosti, přigmi nasse wpěnj, když gsme stiženi žalosti, a w swědomj zdessenj: buď že bojme neb sýme, že wssecko widiš, wjme; Páne, pozsilň nás w potŕebě, nedeg se strhnauti tebe.

4. Owdělig swè mikosti, by nám ten rok byl swatý, aby kážden kráček w ctnosti, kdo prw byl hŕichem gaty: nechť w bljžnich mylugem, nigakž nesformancugem, bychom tak giž zde na zemi byli pobožnj, bázeni.

5. Gezu! degž sslastnè skonati ten rok, gegž sme začali; rukau twau rač zdržowati, y když se bida wali; w potŕebě s námi zustan, w hodinu smrti zastaň, ať se tebe geu chopjme, y když swèt ten opustime.

(1747.)

Prwnj Kúr.

DNes nowý rok začjname, pod nowau mikosti:

2. Hledte gak se Boha Otce pŕjzeň prozázuge!

3. Což pak ten milý Bůh hledá, skrz swá dobrodinj?

4. Duch zwetedlnè o tom swědčj: wede nás k pokánj.

5. Bŕáze wám! kdy to činjte, prawè a srdečnè!

6 Činte to wždy bez přestánj, ažby Bůh pomohl wám.

7. Toť gest prawá cesta gistè, genž nemúž swesti nas.

8. Tohoť Bůh trúnem mikosti, a smjrem předstawil.

9. Ano ont gest ten prawý Bůh, gimž gste spomoženi: Ont sjmá z wás hŕicha nedúh, dáwage spasenj.

10. Toť on chce rád učinitj, gen neodporugte, degte se gemu říditi, we wssem powolugte.

11. To wěŕje y oswědčiti hledte w žiwotě swem, hledte smysl zemsky složiti, bŕje w obcowánj ctném.

12. Wěŕte, že gest pomoc Bożj bljzko, a duch Krystů wěrnè k tomu se přikložj, Bůh da pomoc gistau.

13. Začnauc pokračugte dále, w tomto nowém roce, tak wám Bůh požehná stále, wssatkie sstroce.

Not. 34. a.

Druhý Kúr.

CHwálime tè wssickni, Páne, zpjwagjc s radosti.

2. Gistè že k nám w swè dobrotè wěrnè se zgewuge.

3. Ach nechť, gako duch náš žádá, w tom gsme wyučeni!

4. Pokoŕme se k gého řeči, z hŕichu ku powstánj.

5. Tohoť žádá, gakž slyssite, duch, s wsty skutečnè.

6. W něhoť skládáme dauffánj, by byl mikostiw nám.

7. Wołámeť: Ach Gezu Krystè, zawgmi se ty nás.

8. Protož přigmem geg s radosti; ont spasenj zprawiť.

9. Toť gest nasse nádege dnes, y wždycky zustane: Gežiš ten přestálnj wtěšj, nechť nás sám zastane.

10. Chceme to skrz mikost geho, y wjŕe činiti, a wssak sylka gde od něho, niž srdce rozniti.

11. Poslechněm tè dobré raddy, když to Bůh sám weli: Dusse hledá kásky tady, srdce hŕicha želi.

12. Tohoť přigměme s radosti, nechť nás obnowuge: hŕich, zkost, s pokrytckau marnosti, nechť se prýč wzdeluge.

13. Y mni se wždycky těssjme tau Bożj mikosti, k mikosrdenstwj hledjme, wěŕje w trpliwosti.

Oba Kúry: Gak. Srdečnè mikugi tè Gezu ꝛc.

14. Oddegme se wssicknj Pánu Bohu swému, w pokánj, y wjŕe žijce ke cti gemu, Bŕichy odložice, dobrého hledegme, a swětské žádosti na skrz zamjtegme.

15. Ať tak požehnánj od Gežisse přigmem, kterěž nám zasslibil, gestli k němu přjdem: Ach Gezu! ach Gezu! přigď k nám s swau mikosti deg nám požehnánj, přihod pak zlých sprostj. Amen.

(1748.)

(1748.) Not. 257. f.

KDo w duchu obžezuge twrdost srdce swého; kdo tělo wmrtwuge, y žadosti geho: Podobný zde bywá Krystu, genž obřezaný byl, a křižj poddany, k němuž y nás nazywa.

2. Kdož tak ten rok začíná, Krysta nasleduge; když w Duchu žit počíná, tělu neswoluge: tenť gest Ďábel Božj, ďjtě w nowě zrozené, má, (před tjm potracené) w Krystu prawé zbožj.

3 Kterak se pak má stati to obřezowánj? Musyš hřichů přestati, činiti pokánj: tak gistě přisluss, neboť srdce kamenné, w želenj gsa potrené, strusseno byt musy.

4. Ach degž k wěcy takowé y roku nowého, Gežjssi! srdce nowě, ať se hned stkwj z něho twůg nebesky obraz, y z mnoho ginych dussi; spog se s nimi gak slussi, že y na wěčný čas.

5. Gižť wzdychám žádostiwě, se mnau mnoho ginych: deg se mi obgat chtiwě, okráso očí mych! Kdy tě mám zkutečně, cožbych wic žádal sobě? gižť wssecko mám při tobě, co mi wzitečné.

6. Hřjssnicy zatwrdili, rozwažugte čas ten, (kdož gste se odwratili) že gste w marnosti gen léta swá strawili: Ach složteť to w swé srdce: Buh smrti hřjssnych nechce; nebuďte zwozdili.

7. Hlebtež obřezowati wassi srdce zkossné; z hřichů se wěrně kati: Buh, srdce mikostné, skrz prawé pokánj nakloni k wám swé twarť, ten rok sskěstjm obdarj, da swé požehnanj.

8. O degž Gezu, můg Páně, ať twé Křestianstwo gen s tebau k žiwotu wstane; a na nowy rok ten ať w žádném zsauženj nekauzj se od tebez posyłnug ge w potřebě, skrz twé wmucenj.

9. Tak tě budem sláwiti, dokudž zde žigeme, a sliby swé plniti, y když tam přigdeme, kdež se zgewjš prawě; když nowě léto wěčně budem slawit bezpečně w twé nebeské slawě. Amen.

(1749.) Not. 362. c.

POchwálen buď Gežjssi, w tomto nowém roku, nebs prokazal twé ssiroké welikau dobrotu: že sme zase dožili části libezného, w té kásky plné chwjli, k slawě gmena twého: Ten rok gsme w mnohém stěsti, k konecy mohli přiwesti. Giž se tobě dáwáme s tělem take s dussi, chraň nas ten rok, žádáme, y co nam přisluss.

2. Degž at geg dokonáme k twé cti a radosti; ať kobě w něm zyjwáme w cyrkwé spokognosti: raď žiwot naš sjditi w této bjdné strasti, a křestianstwo hagiti, s nassj mocau wlasti: Deg nám swé požehnánj, mjr, pokog bez přestánj: Darug slowa spasenj, libezné a čisté, a přiwed k zahanbenj ďábla na wssem místě.

3. Tobě Páne chwálenj sluss, moc y hodnost: ach ejž wssech nás činenj, a deg zrpětnost: aš twým časem wygdeme z nynegssj těžkosti, a wnesenj budeme do wěčné radosti. Zatjm nech se o Páne, wssecky twé wuli stane: tak zpiwá s ochotnosti cyrkew wěda, že to, gehož čeka s žadosti, přigde wěčné leto! Amen.

4. Posug.

(1750.) Not. 60. b.

VEranku můg, genž nesl hřichů mych winy! tys byl na kříž co morděř powěssenj: Teď pak wečer tě s kříže snimagj, a w Jozefu nowy hrob chowagj.

2. Wessna wěc! a znamenj mikosti, genž wěřjcych těssj welkau radosti: giž sy skatbu z nas y z tě země skal *, to t stwrzenj gsy w hrob wložit se dal.

* ς Moyž. 21, 22. 23. Gal. 3, 13.

3. Teď giž widjm, žes w prawdě wsmrcenj, pro nas w bjdách an y w smrti zkussenj: žes hřich zkazyl, žes dobrý sprawedlnost, a že mi gest gista Božj mikost.

4. Pjsmo swaté nemohlo byt zrussenó, že twé tělo měla byt w zemi složené *: Co Daniel **a Jonaš *** znamenal, teď giž widjm, žes se w to wssecko dal.

* Žalm. 16, 9. Izaj. 53, 9. ** Dan. 6, 17. sqq. *** Jan. 2, 1. sqq. Matt. 12, 40.

5. Tys to zrnj, genž se w temnau zemi lege, když pak setrwa tři dni, gsa plen nadège, spatřj tě wen z hrobu powstawatí, a owoce můž tjsycné brati. Jan. 12, 24.

6. Za tjm hrob twůg gest pečet newinnosti, laský zakkad, a zrcadlo twých ctnosti: Tu diw mnohý lid twůg můž widěti, a to před na twé zmyssenj hleděti.

7. Gižť se nechcy nic děsyť drobu mého, edyž ty tu sám račil wložit do něho: Tys mi zprawil hrob můg k občerstwenj, tu můg pokog, tu mě odpočinenj.

8. Spasytelj! gižť sem s tebau pohřbeny, hned gakž sem byl we gmeno twé pokřtěny: neb se křest můg na hořkau twau smrt stak; bych též s tebau duchownč z mrtwych wstal Amen.

Rjm. 6, 3. 4. Kol. 2, 12.

(1751.) Not. 61. a.

BEranku! tys se hřjchem nepossknwrnik, ani tě hřich nas dědičny nezyržnik, tys wěčné swaty nad Angelu Božj, genž tobě sługj.

2. Tys w panně z Ducha swatého počaty

ty, tys se w žiwotě stkwěl, gsa we wssem swaty: tys negkrasněgssi nad wssé lidské Syny, tys sám bez winy:

3. Y gakž to možné? gakž to pochopiti, žes se co zkostnik pro nas dak trapiti? že co neghorssi hřissnik gsy počteny, y vsmrcený?

4. Ne gen ta propast, a swět, leč y nebe, y wssecken twor se sapagj na tebe: Gakť se diwné ta rota zka raduge, že tě zsaužuge!

5. Gakť w strasti twé mdljš, a w krwawým potě! Kdož postihne, gak se swjras w twé psotě? gak se nad hněwů Božjch hromobitim děsyš, teď cytim.

6. Gali tě s hlukem, wedli swazaného, bili, plwali, twali sem tam mdlého: činic tobě za wsse dobročinnosti, wssecké těžkosti.

7. Ano, co wjc, staks se za nas proklatym, gsa co zločinec až na kříž rozpiatym: Bůh sám se tebe gak zkostného zapřek, tak hořces wmřek!

8. Gestli brognégssi na hrdle trestánj, gjmž nesslechetni bywagj karánj? y proč (člowěče!) Pán w swé newinnosti snassi tě zkosti?

9. Zdaž ne to, že se pro nas rukogmém stak? Pro nasi ho Bůh sam tak na hrdle ztrestak: Tak Bůh rukogmé musyk katům dati, chtě nas chowati.

10. Žaden hřich nigakž bez pomsty byť neměl, když mu se orkl dawno předpowědel: To musyko na zemi zkořečené byti splněné.

11. Teď, teď co hřich gest, ač s strachém widime, a co na hrdlo swé nim zaskaužime: Na to nam Bůh w swém hněwě ted dak hledět, nechtěl we mlcet.

12. Beranku! gakž gá tobě poděkugi? čjmž se oddám? Hle! z smrti wystaupugi: Kdyžs ty místo mne smrt račil podstaupit, chtě mne wykaupit.

13. Tys gho hřichů mých, tys wssecké mé zkosti sám na se wzak, tys nesk múk mých těžkosti: Bys nam dak pokog, bys zhasok naš plamen, sám gsi tak zraněn.

14. Gjž přigmu wděčně, cos zaskaužit račik, wěrje pokorně, že tě proto tkačik hrozny hněw Božj, by mne smrt nebika, když moc stratika.

15. Gen mne poswlúdg w tě wjře prawdiwé, ať nematágj mnau mocy zkobiwé: Nechť se ten pokkad (nad wsse swěta zbožj) wždy we mne množj

16. Deg mi twé smrti wždycký wjžiwati, rač mě swědomi ni potěssowati: smrt twa nech bude hradem y rozkossj, truchlé mé dussi.

17. Hřich, gemuž se na tobě prawo stako, nech zhyne, by se srdce mé nehalo: Nechť pak wjc žadny aud gemu k služenj hotowy neni.

18. Gen tobě, tobě, Gezu negwérnégssi, žiwot múg oddám za obět wezdegssi: K tomus mně ty zawazak laskau stkwaucy, a smrti wraucy.

19. Ntic mne giž wjc neodkaučí od tebe: twúg sem a budu, ať mne pogmeš w nebe, kde laska twa zwučně gest zwelebena, a wděčně cténa. Amen.

(1752.) Not. 159. c.

Gežissi, tichy beránku, genž sy wssecko trápenj z složik do tichosti stánku, gsa w stawě ponženj: deg též y mně w čas bázkosti trpělíwé zmužilosti.

2. Ty sy trpěl, abych y gá w tom tebe nasledowak: a přigdeli hodina zlá, rad wyborně bogowak: ach degž bych byl w ten den lichy, tak gako beránek tichý.

3. Žádám sobě pro gméno twé, bych byl y vsmrcený; co wjc, abych wždycky byl zde na křjži wystawený: chcy pak w tom stawu křjžowým, beránkem byt Gežissowým.

4. Nech přigdau wssecka zsaužení, wsseligaké neresti; Potupa, posměch, zlehčenj, bitj, ránj, bolesti: ať pak gen toho sem chtiwý, gak beránek trpělíwý.

5. Wjmi, že žaden twé rádosti, bez křjže nemá mjti, rownč gaks ty skrz žakosti, chtěl w wěčnau slávu wgiti: kdo s tebau nenj w vzkosti, nebude s tebau w rádosti. Amen.

(1753.) Not. 258. a.

Gezu mé swětko sljčné, wssecka má radosti, žiwote múg w rozličné bjdě a žalosti: Přigm za twé vmučenj, za twé vtrpnosti, syrostné mé dikčinění zde w těka kšehkosti.

2. Myslim sem tam ptagic se, co tě přinutilo, žes twé mělebné srdce y twé swaté těko, wssem bolestem tak poddak? žes rány, tryznénj, tak pokorně na se wzak? tij, gjž konce nenj.

3. Božské přiwětiwosti moc y k nam nakłonnost, twé též dobrotiwosti a přizně wpřimnost, o Gezu! to splnika, by žadny nezauffak, kohož hřissnost trapika, gen by w tebe dauffak.

4. O! raddo diwné wérná, gjž newyslowjme, o litosti nesmirná, gjž rownč newjmě! co gsem, zkostnik protiwný, swewolné přestaupik, z toho mně Pán newinny, smrti swau wykaupik.

5. Mě zde w swěte kochánj tě tak vtryznilo, twá těžkost y pkakánj, gest mych hřichů dilo: mág dluh a prowinénj tě, rukogmě mého, přiwedli w to trápenj, co hřissnika zkého.

6. Kázeň giž gá dnem nocy, snest sem byl powinný, ta se wssi mau nemocy na tě, (o newinny!) do ceka gest wkowená: rany twé mně hogi: O nechť gest má odměna, slawit tě w pokogi.

7. Degž

7. Degž mi tě bezpečnosti w swědomj wžiti, bych w hřichů mých těžkosti, mohl zmužitky byti: Ach srdce srdce mého, giž skrz twé bolesti, wem, wywrž s srdce mého hřich, strách y nenawisti.

8. Gak se hrozy mé srdce w twém hřichů káránj, tak se občerstwj skadce, když dáš smikowánj: Gezu! před tebe pádám, s prawdiwým pokánjm; polepssenj sy žádám, to že dostanu wjm.

9. Giž wjm prawě nač stawjm, a při kom zustak mám; wjm, wjm komu se swěřim, a w kom wjru skládám: Ty Gezu, ty gssy brad mág, genž mne mužeš chránit, když y pekło nástrog swůg braussy, chtě mne ranit.

10. Gezu chcyť wěrnům byti, chcy až do skonánj, neb mám k tobě přigiti. W twém gsa kralowánj, možný gsem a přessťastný, neb mne zwúk ten těssi: Gežíšše gssy včastny, giž se k tobě spěssi. Amen.

(1754.) Not. 258. a.

GEzu twé wmučenj, chcy powažowati: rač wraucnost y wmčnj z nebe k tomu dáti: W tom obrazu zgew se mi, a deg se nalezti, w němžs trpěl pro spasenj mé mnohé neřesti.

2. Deg ať spatřugi zdrawě, twau wzkost, swázánj, křižowánj nepráwě, posměssné plwánj: bičowánj, korúnu, kopi, hřebú ránu, gjmiž gsem, Božj Synu, tobě zawázánu.

3. Degž mi pak ne gen hledět na twé wmučenj: Deg přičiny rozumět, s geho owotcémi: Ach y gá přičina gsem, mého hřicha zkosti, ten tě trápil tym časem, bych dossel mikosti.

4. Gezu degž mi w pokánj, na to pamatati: Nedeg w nowé hřichámi tebe křižowati: Mámliž k tomu chuť westi? nechtě wzkati: Což s tak mnohau bolesti, sám Bůh brozně ptati?

5. Když mi chtěgi hřichowé, pekło zapalitti, rač mé swědomj w nowé, sám wspokogiti: Twé wmučenj zlegmě, degž w wjře chopiti: Kdy ty máš w mikosti mne, což Bůh nemá mjti?

6. Degž y mne mág Gežíšši, tě následowati, pokoře se wčiti, trpělliwě státi: Deg za twé milowánj, w mikosti choditi, rač to sprosstě wzdychánj, milé obljbiti. Amen.

(1755.) Not. 89.

GJšt nám wsse přihotowáno, když Gežíš dj: dokonáno! sklonjw hlawu, wmjrá sám, žiwota Pán, genž žiwot prawý wyslal nám.

2. Že ten wmřel (djw se prawě!) genž wssech přewyssuge w slawě, zem se třese, tma nastáwá, znáti dáwá, že teď Syn Božj skonáwá.

3. Gasnost slunce potracená, opona chrámu stržená: Hrobowé se otwjragj, a njch wstáwagj mrtwj, a widěť se dagj.

4. Když toto čini stworcnj, (buď ponuknut činy těmi!) zdaliby neměl powstati, a chwatati, srdce swého skrussowati?

5. Toť twá wlastnj wina (wězyš,) že na kříž powěssen Gežíš: wydán na smrt, w hrob pochowán, ten milý Pán, když wypustil swau dussi sám.

6. Pročež pož s Gežíssem k hrobu, wmjreg hřichu w tu dobu: nechceš se s njm k smrti bráti, z hřichů wstáti, musyš se w pekło dostati.

7. Ach Otče! twúg Syn gediný, wmřel na kříž powěssený, a to pro mé přestaupenj! měg zrpěnj, deg proň mikosť, odpussténj.

8. Chcy s Gežíssem k hrobu giti, w geho newinně djť mjti: w smrt gebo se pohřbiti, oblibiti, s nim y bláženě wmřiti.

9. Ach wmoť sám múg Gežíši, hadowo symě w mé dussi: ať k nebi se pozdwihugi wsylugi, žiwot tobě ofěrugi.

10. Y což mám z hřicha kalissťě? skojim brz to gho nečiště: ach dostať mně kťačika gjš, ta hřicha tjš, kaskó wssak dobyl mi Gežíš.

11. Dnes chcy hřichu wmjrati, žiwot tobě oderwzdati: smrtj twau, žiwot stracený, gest wracený, dweře k nebi otewřený.

12. Gezu rač mne posylniti, w měm předsewzetj zmocnitt: degž zde ctně rytěrowati, bogowati, tam pak korúnu dostati.

13. Tak tě budu wděčně ctiti, žes za mně račil wmřiti: díky činic twé mikosti, zde w časnosti, wjc pak w radostné wěčnosti. Amen.

(1756.) Not. 282.

KDy sobě duch múg rozpomina den, w němž Pán múg smrt okusyl, potrestan gsa od Hospodina, když pro mne w saud wstaupit musyl, den w němž Krystus sklonil swau hlawu, přestěhugic se w wěčnau slawu, nezměssťám podle možnosti, wzdychat w mé ponjženosti:

2. Páne múg, genžs se s pláčem modlil w smrti za twé nepřátely; degť ať y gá mám w twých slzách djl, kdyžby mne hřichy mdlil chtěly. Degť ať tobě pomstu poručjm, a twé tichosti se wywčjm; odpuss nepřátelům zkosti, mně pak přeg trpělliwosti.

3. Nedeg odkkadati pokánj, až na posledni hodinu; když se přibližj mé skonánj, wwedlš mne k Hospodinu, do rage, kdežto strom žiwota a znamosti twé pro mne zkwétá, kdež wodu od trunu twého popykynau do srdce mého.

4. Degť, ať mne strach a tjž nepali, když se powzdwihuge bauře: neb kdož zde pod twym křižem stali, těch se tam ne tyka hoře: degž bych wdow, cyzych, a syrotků

kú w prawdě se vzimal a w skutku: Kdyż pak sám budu w potřebě, rač y mně přispěť w téż době.

5. Gak bych neměk hřich nenawidět, prongěz tebe Bůh opustik? držim tě, nemůżeš se stydět roho, kdo se na tě spustik. Kdyż někdy w stinu hněwu twého nemohu poznat srdce twého, skyż wokánj mé taužené: Boże můg, neopaussteg mne!

6. O ..ané! z niż potokkż plynau, ziżnis ..ane w każdé době; pro mne sy wsseck o smrti sjnu: gá také żiżnim po tobě. ..eżg at twúg napog a těżkosti, osladčj ..use mé hořkosti, aż se tam w wěčnym żiwotě kochat budu w twé dobrotě.

7. Dokonanok gest! (wokaks Páne) bog sy wedk, spokogiks Otce; giż giż gest pissmo naplněné, tok gsau smrti twé owoce: smrt přemohls, babkas wybogowak; Což bych sem se gich wjc strachowak? Degż abych y gá na twau čest umraue, kekk: dokonanok gest!

8. Potom přigdiż pro twan newěstu, twem gi co holubicy twau, duch můg gde k tobě přjmau cestau, wjru má za katolest swau: natkoń se ke mne, kdyż se zsaujim, buď semnau, kdyż po tobě tauzim; wywedlj mne z muk tyhodně, degż w nebi hody zwholdne. Amen.

(1757.) Not. 212. b.

KDyż mne hřichy zsaužugi, Gežjssť můg Páne, degż at sy rozwažugi, gaks ty wmkek za mne: gaks każdau tiż hřicha mého wzak sám na dřewo kříže, na sebe samého.

2. Tok gest nad podiwenj, kdyż se wáži prawě: Pán podstaupik trápenj, za zsaulny neprawě: sám Bůh prawy wydak sebe za mne zkořcného, na smrt hořkau z nebe.

3. Což hřichowé a zkosti? zapagj se na mne? zjemi y Boha w mikostiz dkuh můg gest přediwné krwj Krysta zapkacený: nebogim se, abych byk w pekko pohřjzený.

4. Protoż srdečné tobě, můg Gežu! děkugi, mnuf y w każdé době chwaky obětugi, za twé hořké wmučenj, a za twau smrt newinnau, z niż gde mé spasenj.

5. Twé wmučenj, Páne, má mne wzbuzowati, żádosti hřicha marné wěrné krjzowati: nechť nepřigde w zapomenenj, gakmnoho kogstowako mne owobozenj.

6. Degż mi krjż y hanénj zmužilé snasseti, Boże, k tobě mám zkenj, mégż mne w swé paměti: degż mi swět ten zapjrati, a tak přikladu twého widy nasledowati.

7. Nechť ginym prokazugi, cos ty prokazak mne; nechť blizni swé mikugi, skaužic gim wpřimně, bez zyssku a pokrytosti, a (gaks ty se prokazak) w čistotné mikosti.

8. Nechť mne také twé rany mocně potěssugi, że dogdu w tobě schrany; nechť mne wgisstugi, kdyż dauffám w twém zaskužený, że mne po smrti pogmeš twáti swé k spatkenj. Amen.

(1758.) Not. 272. a.

KWilté oči mé truchlivé, wykakúgte swé winy; pukeg se srdce tesklivé, ze beránek newinny oo Geruzalem k smrti gdey hřicha twého k snéti, k smrti za hřich swéta wsseho: pomysl, co gsy spachak zlého.

2. Giż, co o něm psano w čtenj, má wykonano byti: tejż prog měk na tuto zemi Gežjš Krystus přigiti: Hledte! że Syn Bożj sám wpotupu, kżiż, posmech dán, mnohé rány a bolesti znassi pro nasse neresti.

3. W ruce hřissnych wydan nyni, beránek Bożj tichy; zahynutj k odwracenj, w němž sme byli pro hřichy: wssickni se horssj na něm, a zawrhli ten kámen. Tu wzmirá spraweduliwy, z každy, pro lid swúg zkobiwy.

4. Strogi gaty a swazany, genž rukau swau swět stwořik, gsa potupně wysmjwany; ay gak prwni čest zkosik! posnéch, polický, rany, skra židy y pohany, mile trpi za twé zkosti; o nekychané mikosti,

5. To připaussteg k srdcy twému, nawrok se k polepssenj! kdoż se múż přidjwak gemu, bez hrúzy a zdessenj? Gežiš na nassim místě plati dkuhy zagisté? Gežiš snassi wtrýzněný, pro zločincy zadkujený.

6. On hřbetu swého swatého bičikům nadstawuge: Kdoż máš nelitowat geho, kdyż ruce swé wztahuge roty židowské zbeři na miky obraz Bożj, tak nadého k bičowánj: Tok gest hrozné k spatkowánj!

7. To wsse mělo tě potkati, srdce lidské zkobiwé: On pak chtě tě wyženuati, a zhoit mikostiwě: On tě dak obnažený, a křižem roztažený, hrozné trapik, w swém mučenj, aż těm bydám počtu nenj.

8. Posledně ortel wyřčený: Gežiš má k smrti giti! Hůl zkamaná, wywedeny! giż tu darmo prosyti. Barrabáš propaussstěný, Gežiš pak odsauzený. Preč s tim, at se wjc newidj, woka hauff proklatych lidi.

9. Na místo popratwni gjti, hleď ty za Gežissem twym: na tě ceste se modliti posleš wracené duchem swym: by Bůh s zásky přehognė, wyhledk na toho rukogmě, a pro Syna swé mikosti, at tě hřichů a bjd sprosti.

10. Musimk tě spatkowati, na křiži zkořceném: Gezu, degż mi wylewati slzy w srdcy skraussteném: Ach, ach beranku Bożj, genžs powěssen na křiži, ach račiž se smikowati, kżiż twúg nechť radost nawráti.

11. Gá tobě chcy obět dáti: Duch y tělo gest dar ten, degż tobě chcy odewzdati; ach přigmi můg żiwot gen, wmoť co zlé gest ze mne, w tom swěté żiw buď wemně; żiwu byti y wmrti degs tebau, nebe zděditi.

12. Tisyckrát budiž zpiwaná čest, chwála, můg Gežissi, žes smrt, pekko y satana skrotik, co rek negwyššj: giż, giż ga gsem

twé

twé gmenj, ty zas mé wtěssenj: o bych tě čjm spjš mohl widět, ptigd ach přigd, gižs račil trpět. Amen.

(1759.) Not. 241.

My bjdnj hřjssnicy, nasse neprawost, nas hřich přirozeny, a přemnoha zkost, do welikě bjdy wmrhla wssechnèch nás; w smrt wěčnau nas wtrhla, o gak smutnj čas, Kyrie eleison, Kryste eleison, Kyrie eleison!

2. S smrti sme nemohli zkrz wlastnj činěnj (neb se hřich byl zmocnil) byl wywedenj: Ze gsme wykaupenj, nemohlo byt ginač, neš by smrt trpěl sám Syn Božj za nás: Kyrie eleison ꝛc.

3. Kdyby nebyl přissel na ten swět Kristus Pán, a zpuzob hřissnika newzal na se sám; by on nebyl račil za hřich nás wmrtit: byl by musyl wěčně Bůh nas zatratiti. Kyrie eleison ꝛc.

4. Tak welikau mikost, a přjzeň otcowskau dosahugem darmo skrz dobrotu bozskau, w Krystu Synu geho, genž wydal sebe sám w smrt křize horkého, k spasenj wssem nám. Kyrie eleison ꝛc.

5. Tomu se těssiti mame proti smrti, nic se nedějsyti pekelnych nekesti: Neb sme wykaupenj z nebezpečenstwj těch, w Krystu nassem Pánu, welebném času wssech. Kyrie eleison ꝛc.

6. Protož wděčně gsauce, chwálme Pána swého, Boha Otce, Syna, y Ducha swatého, žádajce, by račil nás wždy warowati, při swém swatem slowu stále zachowati: Kyrie eleison, Kryste eleison, Kyrie eleison. Amen.

(1760.) Not. 273. a.

Negmilegssj má mikosti, požádané spaseni, genž gsy se do té bjdnosti horkého wtrpenj račil co beránek tichý, sám wolně dostawiti, tak za wssého swěta hřichy swau krwj zapkatiti.

2. Mikosti, genžs sy krwawě w zahradě se potila! mikosti! genž sy se prawě až do krwě oswědčila! mikosti, genž sy dněw Božj dobrowolně nosyla, čehož žádný ne odkojj, to twa smrt odwrátila.

3. Mikosti, genžs w zmužilosti snášela pohanění! mikosti, tys y w ostrosti smrti bez porussenj: mikosti wždy mikugicy, ač syla, y duch scházy, lasko k nám se sklonugicy, y když život odcházy.

4. Mikosti, genžs chtěla swými rámeny mne obgati, z litosti roztažennými, a Bohu mne oddati: mikosti! wmrtelas za mne, samas za mne prosyla: bjd y saudu nehrozným se, když ty mne zastaupila.

5. Mikosti, genžs se mnohými ranami (co newěstě) nyni y časy wěcnými zawazala mne těžce: mikosti! nechť mě bolesti w žiwota mého bogi, w twým krwj zraněném srdcy tisse se wspokogj.

6. Mikosti, wmrtelas za mne, a taks mi wěčně zbožj na křjži zyskala pewně, skrz prahau swau krew Božj: ach gakj tobě poděkugi, ty zraněná mikosti, w boku twém pokog spatrugi, y w mé smrti hořkosti.

7. Mikosti, až do wmdlenj pro mnes sy se snižila; po bolestném wmrtwenj w temnýs hrob se složila: Buď čest, žes račil wmřiti pro mág žiwot zmrhaný, a wolnost dussi dobyti: Ach wem mne do twé schrany. Amen.

(1761.) Not. 273. a.

Nezměnitedlná bytnosti, negwyssi nasse zbožj: gehož Otec dal z mikosti, by wkrotik hněw Božj: skrz krew Božj (drahé cemy!) a nám pomohl z té tjže z poskussnj gsa wčiněny, prawě do smrti kjže.

1. Petr. 1, 18. 19.

2. Beránku neposkwrněný, mikost twau budu czjti; njjs co obném byl puzeny na křiž za nás k wmřjti: o bych mohl wblidak w srdce twé mikosti rozpalené, a skrz to oblewiti swé bolesti rozmnožené.

3. Syel se znám nehodnym býti, bych w Dussi mé wskosti, na tobě dil mohl mjti, gsa co čerw w swé bjdnosti: ty wssak předobrý lekari, wokaž hřissníku před se, obracegs se k tém swau twari, genž s Petrem wkáčj tějce.

4. Protož nehled na hodnost mau, o beránku, w mém křjži; nuproti patř na těžkost tau, genž ducha mého tjží: wjš, gak gest na srdcy tomu, gegž kamen hřicha tlačik; powědomš břemenu tomu, nebs hřich nás nesti račil.

5. O gak tě tjž hřicha mého, beránku mág trápika, břemeném tym zehnutého, wssecka bjda tlačila: twého čkowěčenstwj auzy, nesly nasse hanění, gesstoť my s Otcem twým tudy přissli sme zas k smjrenj.

6. Degž mi toho mjru wzjt, wěčné wpewněného: krwj twau hřich mág rač přikryt, gjžs k wýplatě bjssného, chtěl Otcy obětowati, mocy diwné mikosti, tak nam twůg rač darowati žiwot w twé wčastnosti.

7. Rač twé srdce otewřiti, mne bez tebe bjdnému; w bok twůg srdce mé zawřjti, doddweg sykl mi mówenu: Co geleň když prudce běží, tak nechť duch mág, genž bywne, w ránách twých schránu obdržj, z nichž woda a krew plyne.

8. Ten Bakžám můž zmocňowati, srdce, smysly y kosti: bych ti mohl wěrnym zustati, o přispěgs s swau mikosti! znameneg srdce wěrege, at mi zbudce nesskodi, až ten sskastný čas přispěge, genž k pokogi přiwodi. 2. Mogž. 12, 7. 13. 14.

9. Dakš mi se ty, o beránku, y gak se zas oddáwám: chwátám spěssně k twému stánku, nechť wěčně twým zustáwám: Gjž nyni gsy wywyssenj: ach táhnij mne posobě, bych s Angelý mohl spasenj, chwalky wzdáwati tobě. Amen.

(1762.) Not. 272. a.

PAtř na Krysta swázaného, gak stogi zkrtwaweny, gaki strapen od lidu zkeho, gaki gest welmi zraněný: Hle! co můj mikost geho! a my sotwa na něho pomněm, že pro nasse winy trpi bez wlastnj přičiny.

2. Když se swět w hedbáwi wznášjj, on stogi w obnažen: Když se Pán o to zanášjj, abychom přiwedeni w kúno otcowo byli: my gsme předce zpozdili, nedáme se obkomiti, nyhrž marnostem swoditi.

3. Powěz mne, mé spasenj znak w twých ranach, Gežíšj; wssecko w nich mám spomožen, potěšen y skreyssi: Neb krew z tebe tekaucy gest balzam ten přestrawacy, genž hřichů starých mrzkosti gednau stupěgi mne sprosti.

4. Degi mi s tebau pocytiti, gak boli bitowánj, když se hřich mysli mé chyti, a přizen twau odhánj: nessanúg hlubeu mého; wssak oblicege twého nekryg pod bicem twých kázní, když se swram welkau bazní.

5. Když se někdy musy stati, dle twého wložen, že mám s smrti bogowati; přispěg mi k spomožen: ukaž, Pane, w tom twém čas třestredný twúg obraz, gaks od spodku noh do hlawy wssecken pro mne byl krwawý.

6. Nechť se mi kříž, gdež twé tělo w bolestech mnohých (Pane!) bez žiwota sykly wnělo, skaupem ohniwom stane, genž s moře čerweného skrz wogsko dabka zlého, (nechť y bog s nim musyl westi) může mne k tobě přiwesti. Amen.

(1763.) Not. 40. e.

ZDaž tento nenj Sýn Božj, hřissných spasenj a zbožj: gemuž na kříži w wzkosti mohau zečtené byl kosti, od žalosti?

2. Ach toto gestě Gežíš múg, genž pro mne otewřel bok swúg, z něhž pauha sladkost powstáwá, genž žalosti odpor dáwá, když nastáwá.

3. Zdraw buď negdražjj prameni, w tobě gasně gsau zgeweni pokladowé twé mikosti, studnice živa k radosti, w hotowosti.

4. Sbagni tedy k tobě přichážym, odpusť mi, že se odwážym diwat se ranám twým Pane, w nichž zdrawj před tim zmrhané nám gest dáne.

5. Praude sladký, mé spasenj, přiam to wiry polibenj: ach rač mi skrz to otewřit wsta, z gruntu mne wzdrawi, a obživit.

6. Gak wzactná gestě twa wlastnost, spasytedlná twá včastnost! tys nad zoffr winny wonnégssi, ty giž lekař neggistégssi w bidě zdegssi.

7. Tys žiwota nápoj prawý, ty hogjš, když gsem nezdráwý: Když k tobě, Pane, mám zřenj, ty mi dáwáš občerstwenj, w potěšenj.

8. Otewři mi bok twúg Pane, ať se mi w něm schrána stane: ach Gezu! zdaž nemúž byti, bych mohl k srdcu twému gíti, geg spatřiti?

9. Pane rty mé se swjragj, twé srdce čisté sjbagj; wjrau pronikám až w tebe, w twém srdcy zawřiti sebe chcy w potřebě.

10. O chlebe diwné sladkosti! smrt sy zwolym od mikosti z tebo skusyl tebe, (spasenj!) obrátil gsi w tom bydlenj k nebi zřenj.

11. W tě streyssj nic srdce mého nezkormauti skrusseného: nebogim se pekla hrúzy, hněwu Páně, hřichů nauzy: negsem cyzy.

12. Gezu rač zawřít mau dussi w tuto boku twého skreyssi: wssého zlého rač sprostiti, deg se wděčně welebiti, wěčne etiti. Amen.

(1764.) Not. 326. b.

ZDraw buď Králi, má korúno, wywoz od wssech pohoršných! gakž paussti otcowské kúno, gda k returku bezbožných? gdež k nám čkowěk, gsa Bůh prawý, gdež co přitel, gsa Pán slawy, ač hrozné ztryznění. Gakť bjdny, truchlý a nahý, co čerw, bez lidské powahy, wisýš na kříži wztažený!

2. Gakť mnozy krwě potocy preyssti se z těla twého! gak hrozné pekelné mocy trapj tě newinného! O nesmirna welebnosti! Odtudž tobě ty těžkosti? Toť kastý twé wýmnost. Kdož pak ti za to děkuge? Prodě se každý neraduge gíť w smrt pro tiwau welebnost?

3. Což pak gá dám, negmilegssj! za tu strast srdce twého? čjmž se ti stawym wděčnégssj, žes mne měl tak mikého, zprocs se mne (zlého) nezhostil? Ach mnohých mne smrti sprostil, naramným twým trapenjm. Nechť se hřich, čert, smrt wzčkagj, giž wic na mne nic nemagj: Twým sem, twým zaljbenjm.

4. Wracuey kastau a žadosti, gjžs srdce me naplnil, k tobě se mám s důwernosti, chtě, bys mi slib twúg splnil: Sprosť, sprosť mne hřichů trapenj, wssak to tobě hanbě nenj, občerstwil nemocného. Ach buď mi gen přiwětiwý, ať mne Duch twúg dobrotiwý wčuni přigemného.

5. Buď mým zbožjm a radosti, gá chcy twým skaubau býti; twe smrti hrozné těžkosti chcy w srdce mé zawřiti: Gen mi přispěg twau pomocy, co sem wminil, twau mocy ať wěrně wždy splnugi: Tak ty, múg negspanilegssi, rozkoš má budeš wezdegssi, taki se tobě darugi. Amen.

5. We-

5. Welikonočnj.

(1765.) Not. 275. c.

Tauřebný hlas trachlé dusse.

Ach Boże! těžkýť to kámen, kteřj nagdu polehčenj? ty znáš gak asem welmi zranén, wjš wnitřnj mé zřauženj. Krystus wstal, za gessté mrtw, ach Otče, wzhleď na těžkost mau: gá seg nalezi nemohu, pro tjž mnohau.

2. Ach gen ten kámen prýč segmi, genž mne přewelmi tjži; tě rychle srdce odegmi, přigď a potěš mne w křjži! bych z tě brozné temnosti, mohl přegti k swětla gasnosti; ach rač mne těch paut sprostiti, rač mi přjti.

Odpowěď.

3. Nezaufeg sy srdce smutné, wssak twůg Gežiš wstal z mrtwých, swrhl pekla brány otrutné, sprostil tě swazkú křesťanych: tej w geho vmrcenj, dogdeš hřichů odpuštěnj, bys mohl swatě žiw byti, chceš přjti.

4. Přjčina wzkřjšenj geho gest, abys ty též powstal, a žiwota nebeského w něm účastenstwj dostal: mášli pak s nim chtiwě giti, skrz křjž y audoli smrti, on tě k wěčnému stěstj, chce přiwesti.

5. Nenechá tě twůg spasytel, neb sám tě cesty sřjsyl: on gest trnych swazkú sprostitel, gjmiž potud swazán byl: on tě wygmě ý z prachu, bez twé peče, mzoy y strachu; ano wssech twých těžkostj tě sprostj.

6. Stebau gsau Angele Páně, genž tě ku Krystu wedau, a na cestě k wěčné braně, za tě bogowat budau. Zdaž hledaš Krysta w hrobě? ach! gdi s swatými w tě době, gdi, giž nenj wjce mrtwý, než žiwý.

7. On s hřjchami neobeuge, tak, kdož s nim powstal z hrobu, a wěrně geg nasledugo, přit tom gest každau dobau: protož se prawě zkussug, a swých hřjchů prawě litug, taki bude ten twůg kámen odwalen.

8. Wtečdo stánů nebeských, tam spasytele hledeg; zapři se wssech wěcy zemských, což svět gest, zapomneg. Tak se on hned wkáže, co přelibezná záře; wezmeš geg dle žadosti, s radosti.

9. Gezu! degž bych duchownė wstal, a měl swůg žiwot w tobě, ažbys mne k sobě w nebe wzal, kde mám byť w twé ozdobě: nebo mi slibil korunu tam při twém slawném trunu. O Páne! k tobě wokam sluhy mně sam. Amen.

(1766.) Not. 264.

Gežiššť milý můg žiw gest, neb smrt w wítězstwj obkaupil, w pekle moc ranil prowesť, a zas wesele wystaupil: mě slunce zase swjtj, genž w hrobě byko zatmené, mágje tělo oslawené, giž se nad slunce trhjti.

2. Tys rozkossnýť plamének, nepromenitedlný Krystě, zwoliks sobě kamének, * genž nám wssem gest heslo gisté: že audowě včastnost magi s hlawau w wtrpenj, že pak teg w wěčném bydlenj budau mjti společnost. * 2 Tym. 2, 19.

3. O kasko! gakť sy sulná! wssudys zamně switězyla z giji má wlast neomylná, smrt žiwotu wstaupila: proč bych se bal wmřiti? wssak to cesta gest k žiwotu, kdež za krátkau strasta w sotu, mám wěčnau radost miti.

4. Ga wěřjm pewně Páne, že potom zase tě kosti, y to tělo powstane, když probudjš wssech z mrtwoty: a s dussť prewesele že se tělo stkwěle segde, a predtwau welebnost přigde, nic nemessťagjc delé.

5. Kssťakť někdy mne mrtwého nebus brozno, neb spočiwám, když moc hřjchu sstodného odňal diablu Pán Krystus sám: Když swůg žiwot mile dal, za swé owce pastýř wěrný; a gsa w litosti nesmirný, žádněm ge wsse zbledal.

6. Sprowoďte mně do hrobu, sťunce žiwota w něg swjti: čekám tě w každau dobu, kasko! když ráňjš přigiti? když wssech raéjš wzbuditi, chci, když mé tělo powstané, a od tebe bkeť dostane, při tobě wěčně byti. Amen.

(1767.) Not. 257. b.

Gežiššť můg žiwotě, beranku newinný z tys se za nas prollal, a za nasse winy, dal na křjž přikowat, trapit, y mordowat, wsse z wrácný milosti, ach! wzdrawuj mé zlosti.

2. Ten beranek překrasný, gde k swému zabitj, pro mne a swět nesslastný chce smrt podstaupiti: pro mnohjwj mých hřjchů, pro mau mrzkau pychu, ted wjš na křjži, wssak ze mne mau tjži.

3. Teť zde wjš můg žiwot, ženjch, bratr y pokrad! gakť mnoho na se wzal pšot, gež dal Adamů pad! sám žiwot wmjrá, pokřdy otwjrá, tys pak lid bezpečný; o bud toho wděčný!

4. Ten beranek se peče na wysokém křjži; krew z boku geho teče, a k tobě se nižj: by tě okřistila, wěčných bjd sprostila, a wbawila hněw Božj: toť draha krew!

5. Nej wssak nezustal w hrobě ten beranek Božj po nemocy a mdlobě wstal a nam moc množj, gako lew wdatny, žábka y hřjch spatný, smrt, pekło přemáha, diťátám swým pomáha.

6. Gak že hodně mám wzjť tohoto beranťa, ktery se tak chrěť z snižiť, pro zřjdlo člowěka? Negprw se budu kat, nad padém nařikat, a pro mrzkau pychu wrhnu se do prachu.

7. Potom tě müg Gežišši, wirau chcy wžiwat, a w pokoře negnlišši wšyckny pamatowat na twé muky hrozné, gež sy za bezbrožné račil podstaupiti; chcyť za to twým bytj.

8. Stary kwas nepratwosti musý wyčištěn byt; wsse hřichy w offlitwosti na skrze budu mjt; w vprimnosti srdce chcy se ewjčit wjce, ba celý žiwot müg musý byt wkaštné twüg.

9. Podpasany budu stat, k činěnj wüle twé, w obět se tobě chcy dat, obljbim cesty twé: twüg křiž budu mau hül, zapru wkastnj wüli, neb posljchám k tobě w štěstj y w těžobě.

10. Sladkýť gest ten beranek w wšech müch welice; on gest dusse mé stanek, on čistj mé srdce swau krwj předrahau, odtud beru wkahu, gak duch müg nabywá syl, když geg wjtwá.

11. Med, wjno, mleko, Manna gsau wzácetné žiwnosti, ale kdo Krysta Pána ma w srdcy s libosti, prawj: nic sladšjho, nic, nic wzactnějšjho nemüž byt nad tebe, Gezu, králi nebe!

12. Kdo sobě pro hřich steského, a w duchu se swjrá, kohož hřda wjsta, Kryštus mu otwjrá srdce lásky plné; on syli zemdlené, těšjt zarmaucené k sobě obracene.

13. Protož, o müg beranku! krm ty sám mau dussi, pokudž sem w tomto stanku, (čině gisi nesslussj:) až mne tam twedeš, k twým pastwám prjwedeš, a k žiwé studnicy, po Božj prawicy.

14. Kde to slunce žiwota w nas se swjtit bude, kde se nas žádna psota tykati nebude: Kde Kryštus swých těšj, kde se wssecko swětlj radowati w prawdě, co nejkrásněgšjho zde.

15. Tuť nassemu beranku, genž sedj na trůnu, w tom oslawenem stanku, vhodjm korůnu k nohám, gižť mi on dal, prawje: hodens, buh wzal, čest, moc, slawu, panstwj, maudrost y králowstwj. Amen.

(1768.) Not. 223.

Křestané! hleďte čistiti srdce wasse od hřichů; nemá w was wjce místa mjtt stary kwas s srdce pychau; byssťe zadělánj nowé byli, Bohu wždy hotowé k činěnj wüle geho.

2. Degte na to pilny pozor, pti wassem zkussowánj, nenjlij Bohu na odpor zde wasse obcowánj? maličko kwasu starého nakwasy těsta celého, tak wsse k skodě přicházj.

3. Takowa gest wlastnost hřicha, když panuge nad dussj; geho převracena pycha prowodi což nejkussj: welikonočnj beranek wyhledáwá čisty stanek, srdce bez wssj posskwrny.

4. Ten kdož chce hodně slawiti hody welikonočné, musý hřich w offlitwosti wzyti, a zprjti se konečně: tak geg beránek ten tichy, obětowany pro hřichy, wlastnj krwj očisti.

5. Nehodügj tehdy, křestané w kwasu nesslechetnosti této slawné hody Páne, ni w gakékoli zkosti; než w přesnjchých wyčistnosti, hleď swětiti tě slawnosti, gak sslussj na křestana.

6. Welikonočný beránku, přeg nam daru twých hognost, (dokud bydljme w tom stanku) pokog, čistotu, swornost: pak kdyžwo twé wyčistj z nas ten stary, nesslechetny kwas, k zadělánj nowému. Amen.

(1769.) Not. 23. b.

Pošte k hodu beránkowu, sskwěle rauscho ducha mgjce! newězyme w mocy čerwenem hřichů wjce: wzdegmež swému wüdcy chwalu wždy hotowau.

2. Těžko geho, genž nas syti, na dřewě křjže se wpekło; krew, přeg kterauž musý wmiknauť celé pekło, ta nas má k žiwotu wěčnému pogjti.

3. Minuka wywedenj noc, giž se nas nedotkne ten zhubce; po straně nassj gest Kryštus ten sylny wüdce, ten zsůkat z nas těžke gho, strostotak hřichů moc.

4. Kryštus, ten hod welkonočný, gestiť za nas obětowany, od Otce co přesný chleb swětu darowany; (genž gest geho těla,) ten da žiwot wěčny.

5. Oty wssj cti hodna obět! skrz tě gest hrad pekelny zboren; kohož Satan gjmak, teď gestit wyswobozen: tak Krystowau smrtj wsse oživa opět.

6. Wstal z mrtwych mocně Kryštus Pán, strostotak gsch pekla propasti, morděře tyranna swazal, y geho pasti, zaworu ragstých brán pokámak mocně sám.

1. Megi. 3, 24.

7. O půwode swěta wsseho! slyš, prosým, tau pjseň radostnau; wyswobod, co twüg Syn dobyť smrti bolestnau, od smrti a hřichu y od dabla zkého.

8. Chwalá tobě, Gezu Kryste, genž sy z mrtwych wstal do žiwota, Otce take Duchu! o ty Trogice swata, přegž mi twého Ducha, k tomu srdce čisté. Amen.

(1770.) Not. 257. b.

Powstaň srdce k radosti, hleď co se dnes děge: gakť wachazj, po temnosti bjesk plny naděge! Pán müg ležek w hrobě, rownež w tom způsobě, gako my, když mřeme, a w hrob se bereme.

2. Do hrobu se wložil dal; w tomť se smělť nepřitel: prwě wssak než se nadak, hle müg wykupitel victoria wolá! w radosti plapolá, neb mocně swjtězyť, zabit gsa, zas ožil!

3. Stogi co wjtěz směle, sem tam se ohljdá; přemohl nepřitele, ten mu k nohám padá, wssj mocy zkaupeny, mrzce potupeny, teď hanebně wězy w Krystowě rukau:

4. Gh

4. Gistě duch we mne plesá, když to powažugi; před sstudcy też neklesá, genž se vsslugi geho kormautiti, a zbožj zbawiti, gehož mi Krystus Pán nadobyk wlastně sám.

5. Pekla se giž nebogim, to mi sstodit nemůž; proti hřichu obstogim, gako vdatny muž: nedbám na moc smrti, tát mne neskormauti; nechi gako chce strassi, mne předce nespassi.

6. Swět ten snadně přemohu, y hrozny hněw geho; mám vroditsstě w Bohu, při něm znikne zkého: nedés mne zfauženy! wiessko mi spasenj; to welké nesstěstj zmůnikho se w sstěstj.

7. Gsemi w Krystu, y zůstanu, gakožto téka aud; musým buk rowny Pánu, genž mne tahne odsud: Pokamad gest pasti pekla y propasti, skrz ně mne prowodi, bez wsselike sskody.

8. On gde do nebe swého, gá geg nasledugi; potkali mne co zkého, w tomi se nestrachugi: nechi se bauri co chce, ony gest semnau předec; Když on gest stitém mym, mámi hrad swůg pewny w něm.

9. Ony mne přiwodi k bráně, ktera do nebe gde, kdežto slowa napsané každy čisti bude: Kdo tam mél zsauženi, zdeť bére spasenj: Kdo tam wězek w krizi, zde složi tau tizi. Amen.

(1770. b.) Not. 269. a.

Preslawny wtěžyteli, wssech žiwotů žiwote! dnes nám přinassiš weseli, gda k nám w wěčné dobrotě. Bydus zkazyl, smrts porazyl, gižs wstal z mrtwých swobodně, z terež smrti nehodně.

2. Pro nasse brozne hřissnosti, musyl sy w pauta padnaut; z welké k nám přiwětiwosti chtěls na krizi zwadnaut: teď se mězj to wězeni nasse w žiwot bezpečny, kdyžs ty wstal, Páne wěčny!

3. Nyni nám wzcházis radostně, prawé slunce mikosti, genž prw zmizelo zakostně, teď swjeti s weselosti: wérné dusse do twé tisse teď se zcházis s radosti, w duchu twých nowých etnosti.

4. Twé swaté welebnosti moc, komi hrob y kamenj, gij nám přehrozna hřichů moc skrz tě wje hrozna nenj: Pekla wstekkost a smrti zkost, gij wssi swau moc stratika, smrt nás znowu zrodika.

5. O degi nám toto wiežstwj drahé žiwé poznati; rač w nás při tom twém přátelstwj wjru zapalowati: neb to skunce nás do konce, nemůž w žiwot proměnit, nebudemli wiry mit.

6. Prokom ty sám srdce nesse, Gežissi mocny knize; zbor w nás dsko Satanásse, a zmocněg nás w wike: Duch twůg dweře, ať otewře srdcy twému w tu dobu, takt wygdem z hřichů hrobu.

7. Ach pomoz nám, o Gežissi, w prawý čas k tobě přigit, s poznánim bydy negkubssi, toť musý srdce progit: ať w nákkosti k twé swattosti w prawé wjře běžime, a nad hřichy želime.

8. Zapus sám wsseckau bezpečnost, bychom ráno a smělé, magic w srdcých wraucy wděčnost, k tobě přissli weselé: w kazdau dobu ať od hrobu hřichů swých wtékame, když tě wstakého známe.

9. O bychom s tebau powstali! gesstě ležime w hrobě, bychom swětko whlidali, a množstwj darů w tobě, gichžs nám dostak kdyžs z mrtwých wstak: ach přiweď nás k žiwotu, w prawau s tebau gednotu.

10. Kéžj zde na tisne strážných, ti nám moene zbranugi wygit z temnosti hrobowých, sskodit nám se radugi: ta hřichů noc drži tu moc, ten swět s swými pokladi, plný gest lsti a rady.

11. Staross, nenáwisť, bohatstwj, kadau pewné záwory, Faryzegsky smysl a kkamstwj strassi nás co potwory: ach kdož swali, kdož odwali od nás ten hřichů kamen, genž nás zjrá co plamen?

12. O Gežissi! ty gsi ten Pán, genž pauta rozkamuges, ty borjš mrzkých hřichů stán, zlé žádosti sstroeges: swal ten kámen! otewř pramen do králowstwj mikosti, ať nezhyneme w zkosti.

13. Zastkwj se nám w twé dobrotě, když plačeme w pokání; a deg nám po hřichů psoře w twém pokogi swjtánj: Tak weltau noc skrz Bożskau moc, s tebau budem swětiti, rač nás gen obnowiti.

14. Deg nám to prawé powstánj, w nás také okusyti; ať w žiwot twůg zawázánj wsseho můžem wžiti, cožs nám dobyl, toť gesť nás dji, toť zakkad gest spasenj; w tobě gsme wywolenj. Amen.

(1771.) Not. 223.

Procnj srdce mé z temnosti, gižť se twe noe rozbánj; wstań, a pospěš s wesekosti, Gežisse k obgmánj: Hleg gak slnně ten Pán sskawy z hrobu wstáwá, co rek prawy, k spasenj wsseho swěta.

2. Wstań, wstań k nowému žiwotu, z hrobu hřichů a zkosti; odwrž smutek, strach a psotu, čiň běh twůg s důwěrnosti: spěš se k wlasti twé nebeské, nedeg se w ty pauta zemské, když sy s Krystem z mrtwých wstal.

3. Zapomni, co gest za tebau, a zwyš se do wěčnosti; Hleg Gežisse wždy mit s sebau, gda skrz časů těžkosti: potkáť ten swět pod twé nohy, Bożj gsy, ač tak wbohy, což tobě po marnostech?

4. Když tě staross a strach tili, Gežis ge chce odniti; Křestian y w přerežkém krizi muž pohodly wžiti: Wzrž na Pána bjrmě swé, gestit s tebau, nestareg se; tobě w prawdě z mrtwých wstak.

5. Gdi gen s genny kagcjemi, k hrobu ptače a kkánj; gdi brz! w prawdě se s wérnymi bz nawratjš k zpjwánj: neb wtjš,

že Gežiš z hrobu tobě k wúli wstal tau dobau, a že smrt twau zahubil.

6. Beranet Božj nas wida w smrti, sam se w smrt sniżil: teš pak, co možny lew z Jůdu, wjtěz se k nam priblížil: čest a prawo nam přinassj, když duchownj sskůdce nassi w posměch a k zhaubě přiwedk.

7. Protož o srdce mé powstań, powstań w ty k wjtězstwj; neděs se boge, když twúg Pán přemohl sskůdcu twých mnohstwj: Zhubil y twé nepřately, ty pak wjrau žiwau směrty bydeš mu slaužit wěrně.

8. Nebroz se pekelných mocy, bjd, smrti, ani swěta z Gežiš žiw gest, gdeť k pomocy, w němž y mólom mocnost zkwětá: Dnť se chatrných newstydi, gsa král wssech zsauženych lidi. * giště, že w nim smrtežbš. * 1. Sám. 22, 2. Mat. 11, 28. seq.

9. Předobry Gezu! genž z mocy twé smrti račil wstati; rečúg nas z babelské moce, a rač nam žiwot dati: bychom wssickni zhřichů wstali, společnosti twé dostali, a k twé cti žiwu byli.

10. Nechť tě zde wjdy oskawugj dítky Boha živého; po wjtězstwj necht děkugj, (chwalic tě wúdce swého,) když w twé krwi swjtězyli: Ach nechť nas miłost twá sprawi, ať y mi swjtězyme. Amen.

(1772.) Not. 163. b.

PNoť se rmautim, když Pán žiwy, genž mi, (wjm,) gest miłostiwy, Halleluja Hall. nechť mne celý swět opustí, když Krysta mám, gižť mám dosti, Hall. Hall.

2. Pán múg gest žiw a mne chrání, když se mi radwsak zbraní? Hall. Hall. ač se daurť zlost wtrutnych, srdce mé! gen se wysměg z nich. Hall. Hall.

3. Žiw gest múg Pán a kraluge, true bárbu! genž sskůdcem sługe, Hall. Hall. on geho lest w nic obrati, w muky wěčné geg zatrati. Hall. Hall. Hall.

4. Newidim teš, proč bych se měl smutkem trapit, ač bych y chtěl. Hall. Hall. neb ny! žiw gest múg Pán Gežiš. true, kdoby mne chtěl zhubit giž! Hall. Hall.

5. Skrz geho skámné wzkřissenj gistě dosahnu spasenj. Hall. Hall. smrt, hřich mne wjc nepřekaží, neb Krystus gich stutky kazy Hall. 2c.

6. Wira má hřichy přemáhá, Bůh mně co swému pomáhá. Hall. 2c. když gest Bůh semnau smjřeny, což wsskodi swět zbauren ? Hall. 2c.

7. O smrt! nic se tě nebogim, zlé děs, gá na Krystu stogim. Hall. 2c. žiwot múg, Krystus tě swaže, mně pak swého byt dokaže. Hall. 2c.

8. Když tě, Páne, o miłost twau prosym, naplniż žádost mau. Hall. Hall. w tebě wěřim, w tom mne wtwrď, abych poznał jes přemohł smrt Hall. 2c.

9. Takť nepřjadu w zatracenj, pro twé horké umučenj. Hall. 2c. ten kdo wá wjru w tě, Páne, korunu slávy dostane. Hall. Hall.

10. Gá wěřim, Páne, jes za mne podstaupił muky obahrné: Hall. 2c. a že gsy opět z hrobu wstał, abych se gá k tobě dostał. Hall. 2c.

11. Gak že bych mohł zahynauti? V tot nigak nemúž byti, Hall. Hall. chwała Bohu! Krystus gest žiw, kdo w něg wěří, gest spráwedliw. Hallel. 2c.

12. Gá gsem žiw, a budu wěčně s Krystem králowat bezpečně: Hall. 2c. O radost nad wsse radosti! Chwała Bohu! giž mám dosti. Hallel. 2c.

(1773.) Not. 23. b.

SLyš duše, slyš, co Gežiš dj: gá žiw gsem, wy też žit musyte; wssakť gsem wlastnť žiwot za was wydał, to wjtezmá smrt dabla y hřich, y smrt w propast whodi.

2. Byl sem wložený w hrob pro was, když mne smrt tehdáž swazała; wssak mi ma spráwedlnost a moc múg žiwot dáka: teš co prut Aronů přodny wyhwětám zas.

3. Teď stogim co wjtězytel, nad smrtí, hřichem y propasti; přemohł sem y swětské lsti, moc, zlost a strasti: gá gsem dabelských rot mocný porkazitel.

4. Žiw gsem wam, abysste y wy žiwot waš mohli we mne mjti; když sem waš wssechnech smrt smrtí swau chtěł zhubiti: ten žiwot dáwá múg Otec k wam přizniwy.

5. Powaž, dusse, powaž nyni, gak mnohoť Gežiš twúg daruge! tak suchau ratolest w strom žiwota wssczipuge, a swého žiwota tě včasnau čini.

6. Ach spomneg na krjž geho; hleď na hrozné dusse trapenj; pať wjrau wjdy wrauen na wnitřnj utrpenj: a rozjmeg w srdcy smrt Boha živého.

7. Na tom ale nepřestaweg, než cele se gemu obětug, a žes wykaupeny, to w skutku prowažug: wstaweg skrz Krysta smrt z twé mrtwosti, wstaweg.

8. Odkrni se twých žádostí; smrtwúg ge, y marnosť swěta, genž tě (draha dusse!) w zahynutj zapleta: Zawrj swět, a skrocúg twé wúle lidosti.

9. Wmoř Adama starého, wsmrt geg na Krystowem krjži, ať se co wwadky až w hrob k zkaženj sniži: neb tenť byl přičinau zahynutj twého.

10. Wssak gsy w smrt Krysta pokřtěny, byś žiw byl swatě a pobožně, a ne wracel se zpět k smrti hřichů bezbožné, z niž gsy tak předrahau krwí wykaupeny.

11. Nuž wstań k žiwotu nowému, a nelež w smrti hřichů delé, než spěš se z temnosti twých; wstań, probuď se cele: gdyť k geho kralowstwi, přisahnu žiwemu.

12. Pak žiw gsa, wěř w Pána twého, genž tě ať k smrti tak miłował, ani y k pobo-

dokności, což potřebj, darowal: žiw buď a skuj gemu, plnie wúli jeho.

13. Milúg ho cekau twau duši, wes žiwot twúg k jeho libosti, chos přimě a swatě, než wzdycky s ochotnosti, gakžto na prawdiwé Křesťany přisluší.

1. Paral. 29, 9. Žalk. 110, 3.

14. Kdož pak w swatosti nechodi, ač pak se Krystem Pánem těssi, tent se sám sklamawá, darmo se k nebi spěssi, neb w smrti swé wězy z sám geg Pán odsaudi.

Žalm. 16, 3. 4. Zgew. 3, 16.

15. Pakli se k tomu zawaseš, samé se Pán chce nahradu dati, s Otcem y s Duchem swým chce w tobě přebywati: taki w něm y žiwot twúg y pohodlj nagdeš.

16. Ano máš s nim y powstati z w saudny den gda z hrobu tmawého wegdeš s twým Gežissem do žiwota wěčného: kdež smrt, ni kříž nemá wice panowati. Amen.

(1774.) Not. 183. b.

Jan. 2, 19-22.

Zrussťe chrám tento, a we třech dnech zase wzděláu geg.

TAkt giž nyni chrám Božj wystawenj, gemuž nepřátel zkobiwa sýkla před třemi dni byla zpúsobila, že byl spatřen co konečně zpussťeny: giž pak nemúž wjce byti zkažený, giž wice nema byt rozbořený.

2. Člowěčenstwj gest tento přediwny chrám, w kterěž se sám Syn Božj tak odiw, (Syn, ktereg se z Boha wěčně zrodil) by se s námi w osobě mohl spogit sám, a w ni naprawil, co krew y tělo na dussi wěčně zkazyti chtělo. Jan. 1, 14.

3. Mějme mělí palácem Božjm bytj, chrámem a trúnem, kdež on králuge (o hodnost! genž swému předstawuge, gak welebně se kázka Božj trwiti) než žel! že ten chrám nebyl wcelený, gsa w dům zkoh nepřatel obracený.

4. Ach nespussťný skutek! o zkořečenj! paláce Hospodinu tak zkazyti, a sobě bjo těžkost zpúsobiti! mohl nám Bůh dat z chrámu wypowědenj! Kdo smj, (oj Bůh) chrám múg posskwrnitj, toho Duch múg musý zahubiti. 1. Kor. 3, 17.

5. Zkořečenstwj toto chtě odwratiti, přissel Gežiš, a wzděkal sám sobě dům čistý z nasse krwě w tě dobéz dům, prosý se nemél předBohem hanbitt: ten pak wydal k zkaze, gak nehodný, by od zbořenj měl byt swobodny. Luk. 1, 35.

6. Gak powolně, gakž mile se byl podal w nepřátel swých hlúk náš Pán předrahý; ach gak bjdně, krwawy, modly y nahý na dřewě kříže žiwot swúg dokonal! spona zrussená, zbořen stanek, když wmřel Pán náš, swatý beránek.

7. Než pohledte! gak slawně napraweno, co nayred skrz smrt rozbořeno gest; wjzte geho tělo welebnau čest, w swětle, genž wjce nemúž byt proměněno: tomu stanku prwnj wstupuge, neb geg w kráse mnohém přewyssuge. Fil. 3, 21.

8. Totok gest, co on sám račil prawitj, a s nim swědkú geho wérných mnohstwj: že dle swého welebného Božstwj on tenže chrám, genž se má w hrob wložiti, w krátky čas z nowu gistě wystawj, gakž wědlnjk geho milý prawj. Jan. 2, 19. k. 12, 23.

9. To giž sturkém widjme wsse zplněné; odtud zgewná gest Krysta welebnost, genž se byla skryla w nassi sprostnost: Giž srdce Otce gest wspokogené, giž hněw, pokuta y strast wzdálena, giž k nám gde swobodně zaslibena. Rjm. 1, 4.

10. Nynj opět můžem byti z radosti (nám k spasenj, Bohu k wěčné chwále) trúnem gasnúm negwyššího Krále, ano (a) chrámem Božjm zwdobnjm dosti, Bůh chce w nás bydlit, my pak w nem máme (b) obcowat gakožto w nassim chrámě. (c)

(a) 1. Korynt. 3, 16. k. 6, 16. Zid. 3, 6.
(b) 1. Jan. 4, 15-17. (c) Zgew. 21, 22.

11. Pán powstáwa, giž nemúž wjce wmrjti; (a) newmře též, kdo wen sylně wěrj; (b) ač se těla zemský stánek zbortj, wssak to wjzte nemúž nic wsskoditi (c): ten genž sám se z smrti mocně wywedl, ten y nás s sebau k dědictwj přiwedl. (d)

(a) Rjm. 6, 9. (b) Jan. 11, 25. 26. (c) 2. Kor. 5, 1. sqq. (d) Efez. 2, 5. 6.

12. Halleluja! Krystus žiw gsa panuge, giž opět Pán stogj sám w chrámě swém, přes tři dni (ač neceně) zrusseném z Králowstwj geho wssudy se zwěstuge. O lidé! tak draze gste dobyti, přineste mu hognost slawy a cti. Amen.

(1775.) Not. 163. f.

TRyumf, tryumf! giž přichazj naš wjtěz z sstudeů swých zkazy: Kdo geho krisse wčasrny, patř na geho hog přesskastny. Tryumf, tryumf z tryumf, tryumf, viktoria, * ano wěčné Halleluja!:/:

* Viktoria, t. g. slawné wjtězstwj.

2. Pole y hory s radosti plessj w swé wsslechetnosti: kuky, lesy co pawězy, swědčj že gich Pán wjtězy: Tryumf &c.

3. Slunce se w stkwělost oblikú, skrz modrost nebes proniká; genž prw co w smutném odewru znamenalo smrt Krystowu: Tryumf &c.

4. Giž beranek němy nenj, než co lew porazky činj z giž geg skala nezkyrá, peček, hrob, wsse se otwjra: Tryumf &c.

5. Dnes se naš Adam probudil, dnes smrti swé noc zapudil; tak nas z boku swého nyni swau newěstau mikau činj: Tryumf &c.

6. Gak Aronů prut w zrúst přissel, a rana twét y owoce měl, tak nam to knihe spasenj wssem nese w swém wmučenj: Tryumf &c.

7. Giž nam kralowstwj dobyté, pekla, hřich, smrt, wsse podité; Těžky zmis

nassich hřichů roztrhan, giž gest w posmrtchu: Tryumf ꝛc.

8. Můg rukogmě mne wyručik, an y k bogi mne wywčik; giž ďabek y geho zlosti, o roty gsau w newažnosti: Tryumf ꝛc.

9. Zde Belial leží tupě, s zběti pekelnau w potupě; giž zbořeny hrad propasti, nic se nesmi w odpor klasti: Tryumf ꝛc.

10. Krysto, moenagi přesylny! wěříme, (nebo neomylny,) že nam račiš z twého boge popřik prawého pokoge: Tryumf ꝛc.

11. Tryumf! Gezu! tě slawjme, degi s tebau swiťežyme; ať gsauc včastnj twé žisse potom wegdem do twé skreysse: Tryumf ꝛc.

(1776.) Not. 357.

WStaňmež, Křesťané, k zpiwánj, k radostnému oslawowánj wykupitele nasšeho; wstalť gest z mrtwych naš spasytel, nesmi se wjc daukit nepřitel, tenť gest pod nohami geho. O radost! o radost! giž máme slawy dost. Alleluja! smrt nam giž dlauž sškodit nemůž, nebť gi swazal ten sylny muž!

2. O knjže vdatné w bogi, gak přediwnau wjtězyš zbrogi! tovj se twogat nepřátelé domnjwali, že tě zbili, když ti wsseckau krew wyedili, prowinic se na twém těle, tedys powstal z hrobu, w přeslawném způsobu, Alleluja! giž ti žadna kest nesškodna, o lasko wěčné cti hodna.

3. Ten genž w prawdě vsmrcen byl, živ gest w prawdě gakž prwě živ byl, a živ bude na wěčnosti; wytrhnut gest ze wssi bidy, kdoj může dat počet (z nas lidi) dnů žiwota geho cnosti? giž smrt wjc nemůže děsyt toho muže. Alleluja! kdekolwěk gde, nemůj w prawdě gemu sškodit ni tam, ni zde.

4. Mily Gezu, witáme tě! že sy twé nepřátely ijzé vkapik w gegich chytrosti; když se na tebe sapali, tě zahubit vsyslowali, přewelikau vkrutnosti. Tryumf! radugem se, Pán korunu nese, Alleluja! přigš, o přid že, sylné knjže, gegž žádny dost ctit nemůže.

5. Wděl bogné twému lidu z kaupeže tě mnoho pokradů, gež sy wyzustak w twém bogi z spasenj, sprawedlnosti, a swatého žiwota cnosti, genž w wjře ducha spokogi: Diabel se od zlučí swé gedem rozpučí. Alleluja! o radosti! wssého dosti Krystus swým dá s ochotnosti.

6. Kdy by wssak gesstě wjc mrzce hřich můg popuzowak mé srdce k zauffánj, pro mnosstwj geho: wssak nemůž nic wykonati, neb Krystus sám račik zmazati wsse hřichy padu nasseho: Nam osprawedlněnj gde z geho wzkřisseni, Alleluja! Dik činěnj! že nic nenj w nas hodného zatraceenj.

7. Když nas děsy pekka propast, a hrozo srdcy nassemu straš, nadstrguje hrdka swého, nemůže dowest nic zhoka, trúc! by komu vsstodit mohla; Bůh gest nas a my gsme geho: Pekko Krystus zbořil, satanáše zmořil, Alleluja! ďabka známe, mako dbáme, když w Krystu wjtězstwj máme.

8. Když nas smrt chce kormautiti, a swůg hněw při nas prowoditi, ba y když swé sstipy střjli, nesmit nam vsskodit předce; mnohem wjc se těssj mé srdce, že Krystus živ wzdil. Krystus nas ze smrti racik wytrhnauti. Alleluja! Gedem ona gest zkažena, smrt gest smrti pohřcena.

9. Ač pak wmrjti musýme, wssak proto w nic nepřichazýme; smrt nas gen w žiwot prowodi: neb ponéwadž Pán z mrtwych wstak, o kdoj by z nas wjc w smrti zustal? ont nás sám z hrobu wywodi. Těko gen wmjrá, duch se w tom nesmjrá. Alleluja! přigdau tě dnj, že smrtedlni budem od smrti swobodni.

10. Protoj o Gezu! tě skawit, a o twém wjtězstwj cném prawit bude wždy křesťanska rysse: tebe twůg lid s'lussně chwáli, o ty nepřemožený Králi! tě welebj každa dusse. Tys nam dak swobody, tys přistrogil body. Alleluja! Tuť se wznassi radost nassj, trúc! Kdo nas od nj obstrassj.

11. Nežponěwadž bazeň smrti nas gesstě častokrat kormauti, w tom strasti plném žiwotě; tehdy přigš, o nas wjtězy! pomoz z tě bozně, w které wězy srdce nasse, co w kloptě. Potěš dussi nassj, ať gi smrt nestrassj. Alleluja! nechť sslowo twé nas wzbuzuge, když nas strach smrti zsauzuge.

12. Mezy tjm wssak deg powstati z hřichů wssech, a gich litowati, pokud sme na této zemi; abychom, když dně saudného powstaneme z hrobu nasseho, tobě w střjže wyssli se wssemi, plesagse wesele, w oslawenem těle. Alleluja! Iwé vdatny, nas beránku! když sme giž w twém slawném stanku! Amen.

6. O Wstaupenj Krysta Páne.

(1777.) Not. 40. e.

Děkugemť tobě Gežissi, žes wstaupik k nebeské čissi, pokazugic mi w tě době, že y gá mám přigit k tobě, Hallelujah.

2. Teď se Křesťanstwo raduge, teď wesele prozpěwuge, když se Syn wěčného Otce bratr naš stal naš přimluwce, Hall.

3. Pán naš genž wsse možné kidi, stará se

Franckesche Stiftungen zu Halle

se o bydnych lidi: kralugicy ekowěk w Bozstwj, dělj s nami moc y panstwj Hall.

4. Wstaupil mocně na nebesa, kde wsse k geho službě plesá: Mezy nami pak kraluge, a wssecken twor swug zprawuge. Hallel.

5. W geho mocy wjra nasse boti skutkům Satanasse: ačkde na zemi bydlime, wssak djš nás w nebi widime. Hall.

6. Hřich, ďabel y ten swět zradny, giž wjc nemá mocy žadny: ďabel, hřich, smrt gest zmařena, a sila gich potkačena, Hall.

7. Hanba na gich zkost a vychu! wěrjcym gen gsau k posmichu. Než gen těm, kdož na to obagj, a hřichům wždy odprazj Hall.

8. Pán gest hrad nás, sstjt y skála, byt se y propast trhala: Hanba, škoda, strach, zkažený, gsau w wěčném wypowěděnj. Hallel.

9. Blaze těm, kdož w něg dauffagj, smě-le se nan spolehagj: nechť swět gakkoli hoguge, wssak Krystus nás knjze sluge. Hall.

10. Onť gest přjtel, genj krwj swau krewnjm swym dobyl wkrest wěčnau: On wězenj w zagetj wzal, nam pak wěčnau swobodu dal. Hall.

11. Tobě se wraucně radugem, tě s wě-čnau oslawugem, žes se, Gezu ekowěkem nas do swe spokečnosti wzal, Hall.

Kdyžs nam z kasky dobyl, nebe, ve prawě wěřit w tebe: slawan Gezu! te miluj, deg nam žiwot twug spanilky, el.

Amen, amen o Gežissi, genj ridis kau řjsst: drž nas při twém čistém u, a zkaz chytrost satanowau, Hall.

Rač Páne brzo přigitt w swé slawě, t sauditi: Wem nas brzo z tě wzkosti wé nebesté radosti. Hall.

Amen gesstě zazpiwegme, a do nebe jchegme, až bychom s Angely geho z tonu wysokého. Hall. Amen.

(1778.) Not. 223.

Nes sobě připomináme, že Krystus w nebe wstaupil: Děkugic, wraucně me, by nas mdlých nepotupil, leč nas chranil wbohych, genž by sme, gsauc w bjdách mnohych, pro hřich zhynut musyli.

2. Čest Bohu! cesta hotowa, nebe nam otewřené; brana do rage gest nowa, hřichy zapečetěné: Kdo wěři, ten wraucně plesá, w bogi a w pautce neklesá, neb Krysta následuge.

3. Kdo pak mu nenj poslussny, tomuť negde o dussi; tohoť ortel bude skussny, Bůh saudiť swych nezrussi: Zkostnym Bůh nebe zawjrá; Kde pak skutečna gest wjra, tam teť smysl gest poslussny.

4. Ten smysl swůg počatek mjwa, když Otce nalezáme; w tom důwěrnosti přibywá, djtkami byť žádáme: Sčetjme se swětskych zkosti, s bratrjmi pak gsauc w swornosti, wždy na Boha hledjme.

5. Ten den bude negkrasněssi, když nas Pán pogme k sobě; a nas co swě negmilegssi, oslawj w swé osobě: tam bude pokog do ceka, dusse w Bohu wždy wseka; a když sme gi při tobě!

6. Buď Pánu Gežissi slawa, genž se pro nas na smrt dal; pro zakkad nassiho prawa, takě pro nas z mrtwych wstal: Bycham w padu Adamowém nezhynuli, ale w nowém smjrenj žiwot měli. Amen.

(1779.) Not. 273. b.

Kněže žiwota, Gežissi, genjž w nebe powyssenu, kdež w slawně poboznych tissiš s Otcem twým gsy pocrenu: s gakauj ga wernau wděčnosti, wtěžssiwj twe slussně dosti teď mám oslawowati? čjmk se odměnowati?

2. Tys propast, smrt y moc hřichů na hlawu gich porazyl, nad ďáblem a swěta pychu, smrti twau gsy swjtězyl: bitwus po wssem swětě wyhrel, y gakž bychť se zas neoddal? gakž gá twau čest wyslowjm? což o twé laske powjm?

3. Posadils se na prawicy Boha, Otce wěčného, genž wsse oddal do twé mocy: Tot čest wytěžstwj twého! Pekelnes obry porazyl, hrady a propast gich zkazyl, a wedl sy ge gaté, k twé slawě w pautach zpjaté.

4. Teď giž wsse gest pod twým panstwjm, krom Boha, twého Otce; y Angelé gsau twym manstwjm, a slauží ti bez konce: Králi, knjžata y Páni, wssickni tobě gsau poddánj; Zem, wjtr, woda, oheň, tobě slauží každy den.

5. Panowničе! takť s plesánjm wzjmáš twé kralowstwj; wstřjc ti gde sprozpěwowánim kurů přewelké množstwj: wstaupiges w nebe radostně, zwuk traubenj twych zni sstwostně; Gakž gá tě Boze swym zpěwu wetym wraucnym?

6. Wstaupiks, a oddališ od nas nepřatel nassich zkosti, genž nas až k pkači w každy čas zsauží, bidnych dosti: Prozož tě ctjme s wraucnosti, skussně, wssudy, s ochotnosti, za diwna dobrodinj, gichž gsme dosahli nyni.

7. Tys cyrkew twé muž y hlawa, my pak twogi audowé; takť budeš audu twych slawa, moc a hrad pohotowě; takť k nam přispěgeš s licosti, když se duch swjrá těžkosti; dáš nám pokog y radost, moc, žiwot, y swěrka dost.

8. Pomahuges nas Duchem twým, a dawáš nam pastýře, genž nas pasu skowem swatym, wěje nas w prawé wjre. Ty, Biskupe, nam znat dawáš, že nes před wssim zlym zastáwáš, ano z těch swěta strasti wedeš do wěčné wkasti.

9. Tys nam strze twé wstaupenj cestu k nebi sám zprawil; w tě cesty slawném zgewenj sams nassjm předchůdcem byl:

A kdyžs ty předobrý Kryste, w rozkossi wěčné a čisté, tehdyž y nas twé dytky, brz pogmeš w twé přibytky.

10. Když bratr naš gest w nebesých, gakž Aposstole psali, nenechat nas zde, krewnich swých, gen chce, bychom čekali: Nepotrpjš nas audy twé, můg Boże, ač často, tak mdlé; pokornět důwěřime, že sstawu twau spatřjme.

11. Gežu! tahnj nas sám k sobě, at wsse nasse myssllenj gen k nebi gde w každé době, kde twá miká bydlenj. Deg nam obrowánj mjtj, kde ty sám račiš bydliti; kde prawda a pokog twůg mjwá swatý stanek swůg.

12. Degž ať hledáme pokład naš, ne w žradné swěta pssrě, než kde ty swůg přibytek máš, w tom nebeském žiwotě: Deg nam slussně rozmyssleti, že gsme Božj drahé dětj; takž giště nezbkaudjme, když twůg palac widjme.

13. Tahnj nas, my poběhněme, a deg nam krjdla wjry, bychom se wzneslj od země, na Izraelské hory. Můg Boże! když tam doběhnu, když na půno twé spolehnu! když před tebe předstaupjm? když welebnost twau spatřjm?

14. Když mám přijti do radosti? Když se dostanu k tobě? Když okusym twé sladkosti? když mne prigmeš sám k sobě? Spasytelj! pos a wem mně, (žádámť s pokorau wpřimně) bych ti mohl čest wzdawati a před tebau plesati. Amen.

(1780.) Not. 257. f.

PAn naš w nebe wstaupuge, s radostnym plesanjm, wesele prokřikuge hauff Angelů za njm: Chwalte Hospodina, chwalte geg s wssj radosti, wzdegte čest tomu hosti, nebeská rodina!

2. Pán po swatyně wkročil, z toho plesa nebe; kterě wykaupil račil, těch má wůkol sebe. Wjtagj Gežisse slawnj Cherubinowé, čistj Seraffinowé, a ctných duchů tisse.

3. Zname, kterak Pán Gežjš gest powyssen wzhůru; otewřel nam dwéře giž k angelskému kuru: Ony nas tam wwodj, cestu nam ukaguge, za sebau potahuge, na rozkossné hody.

4. Giž nam Pán misto zapsak w nebeském králowstwj; krwj wlastnj nam přispsak swé blahoslawenstwj: Wzhůru, dusse milé! pospěsse za Gežissem, ten wam buď wssecko we wssem, nechte kratochwile.

5. Po nebeských chwarege, s žádosti srdečnau; Králi Krystu čest wzdegte wždycky mysli wděčnau. Ony gest cesta, prawda, ony gest náš žiwot prawý, naš přitel, naš Pán sláwy, když gde na nas křiwda.

6. Odstup s twymi pokłady, přewracenj swěte! ten městká mezy hwy, kdo se w tobě plete: My máme Gežisse, ten tenj gest nasse radost, ten dawa pokładů dost; když sme pti něm spisse!

7. Když ach! když se giž stane? Ach! když ten čas přigde, w němžto patrti w twar Pánė, wěrna dusse bude? O dnj! Když nastanes? w němž Krysta ljbat budu, wssého zlého pozbudu; Ach přigď že, přigď giž dnes! Amen.

(1781.) Not. 350. b.

PLesegte narodowé, weselic se w sladkém znění, po wssem swěté mu nowé zpiwegte diků činěnj: giž s mocnosti wstupuge, ten ret Izraelsky, giž w pautách zprowozuge wen zastup babelsky: smrt, hřich, pekło porkačik, diwnau sprawedlnosti; pak na trůn wstaupit račik: slawmeš geg s wděčnosti.

2. Ach což račik wystati pro nas Syn Otce wěčného! gakť račik bogowati, když gsau se zběhli na něho! gakť se naramně potik, ghém hřichů zijem! gakť geg nehodně mučik lid geho zmámeny! Což pak se wsse změniko: Ten, gegžto ohawu před tim wssecko trapiko, ma (hle!) wěčnau sláwu.

3. Pan naš propast wyplenik s knjžaty, y oděncy gich; wogska gich wykořenik, prawo y sýku wzal od nich: Když se Krystu oddalo panstwj, moc, s spasenjm, námť se to k zysku stalo, když gsme geho gměnjm, on pak gest krewnjm nassjm, protož nam přiskussj wtřežstwi gebo, se wssjm pohodjm ctných dussj.

4. Giž nechcy byt poddamy z bžku, smrti, swěrské zkosti; osten gich gest zkameny, hřich musy byt w ossklwosti: Giž pekło gest zbořené, hřich na zkazu přissel! Panstwj Krysta wznessene, giž každy buď wesel! Podtež, a wzjme diwy, na tom placu boge: Každy Křestian prawdiwy ma žjti pokoge.

5. Giž, giž gsau otewřené dwéře prw skrytě milosti; giž dusse w njm smjrene kralugj s nim w spokečnosti: Giž Bůh w skrytosti nenj, w obkacych, gak prwé; giž kladbu, strach, trapenj odňal od chotí swé: Giž dúwěrně zdwihame oči k swému Otcy; giž ochotne chwatáme k wjry nassj koncy.

6. Nechť mne tež y tjžiko gho kříže, bjd y těžkosti; mě kníže mi zdiško nebe, kdež mne wssech bjd sprosti: Marna potupo swěta, genž ginych kormutiš, darmoť se zlost twa metá, mne ty nezarmutjš, když wjran giším widjm pokog a bezpečnost, giž mne můg Gežjš (co wjm!) obdati na wěčnost.

7. Mámli někdy wmřjti, ey! nebeť mi otewřené; ač tělo musy zhnitj, wssak duch gde w nissta wznassene: Proniknet rychle hosti do Božjch rúk synných, kde nenj wjce těžkosti, přigdet do wlasti swých. Brzyť ta chwile přigde, že z těch hrobu dwerj tě-

ko mě sskwěrě wygde, y wssech, kdoż wenwěrj.

8. Za tjm Pán Gežiš sedj tam na prawicy otcowě; Tam na něg sskawic hledj swatj y Seraffinowě: W tak gest welebnosti brarr nas nebeský! o sskawa! puss těžkosti twé, o lide český! Wiz gak kral nas panuge, skyš sladkě zpiwánj: Y nasi tam spřowozuge po tom pucowánj,

9. Buš tobě chwaka, Pane, že gsy twau wssalnj mocnosti w nebesa wstaupil zgewně, a nam dobyk tě radosti, že nam nebeské brany wjme otewrene, a že lid twůg wybrany panstwj má wzneseně, gsa s tebau w społečnosti: o nech ať s Angelky, y zde y na wěčnosti lid twůg gest wesely! Amen.

(1782. a.) Not. 297.

POchwalen buď Kral a Pán wssehoho swěta, genž dnes má swůg tryumf sskawny! gak možněť gest zwyssen nad wěčné leta, gakž wěrně splnik slib dawny! gde zas tam, kdež byt swůg mjwal, prw než se wěk a swět začal, k Otcy, genž geg byl sesskal na swět, by se pro nas wssech dak zaobět.

2. Přisseks k nam, gsa nam mdlym we wssem podobny, co člowěk chudě twarnosti; ano wmrěls w hanbě, co zkostnik sskodny, poddan Božskě zuřiwosti: Widěli gsme tě bjdneho w krutych rukách swěta zkeho: An, zdalo se, že gsy ztracemy, když byl do hrobu pokoženy.

3. Hle! gižť leži! (ti zkostniey prawili,) gižť nemá wjce powstati; gižť gest w hanbě, gižť gsme geg zahubili, gižť se geho djko strati: Než hleďte, co Pán učinil! než se třeti den rozednul, wstals, o sskunce mě, twym k radosti, sskudcům twým k hanbě a těžkosti.

4. Wygda z hrobu, negprw se twým zgewugeš, oblíčeg twůg gim gest k obcerstwenj; a když gim sám mjr a pokog zwěstugeš, hrozo se s radosti w podiwenj: Ano, magic ge při sobě, dáš gim hledět w osobě na twé do nebes powyssenj, a w obkročich k Otcy wstaupenj.

5. Taki gest sskuffně! tot wlastně předpowěděl ten hauffek proroků swatych; taki Otec twůg swé slowo splnit chtěl, a osskamit tě w skutcych twych. Takť mělo byt oswěděne, že smrti twau gest zbořeně pekło, hřich, smrt, y swětské zkosti, a žes Otcy učinil dosti.

6. Gižť sskůdců zkost a pycha gest skrocena, Pán gim moc y kaupež odňal; propastnenj na nas wjce otewřena, když Krystus hřich naš w hrob swůg dak: Tys, Pane, swjtězyl nad nim, gižť nemá nic na lidu twým: gižť gest smrti twau přemoženy, bkaze! Řeku tak osskaweny!

7. Nyni Otec hlawu twau korunowal, co Krale w swém včastenstwj, gižť gest zhaziěn, kdo tě prw potupowal, když sy byl w mdlém člowěčenstwj: Teď gsy nad wssecko wyneseny, po wssem swěte zwelebeny, gmeno twé plné důstognosti, sskawné gest zde y na wyssosti.

8. Tys powyssen až nad welebné trůny wssech Cherubjm y Seraffjm; wssickni kladau pokorně swé korůny, s starcy, pagic, k nohám twým: Panstwj twé gest přessrokě, pronika wsse, gak sskunce twé: Wssudy máš swych, genž tě wzywagi, a ně, co Krále, w prawdě znagi.

9. Twét gsau Ducha plnosti neomylné, pomazany sskauho Božj; Tě napagj řeky radosti plné, genž se w dussi, těle množj: Z toho twých hognosti zbytku, y nam wssem přeges užitku; ty nas, své audy nawssteweges, cos dobyk, y nam rad darugeš.

10. Račiklis nam někdy twať twau zakrytj, že tě nemůžem wwidět; wssak nam přede cheš přiwětiwy byti, a nemůžes nas zapomnět: Rosyš nas w twém plné sskwostné, y na ramenách radostné; radostně nas wždycky zastáwáš, radostně nam twau kasku dáwáš.

11. Nam k dobrému gsy račik od nas giti, užitek nam sám zachowáš; Kdo gen s tebau wyrauchce spogen byti, zač, tě žádá, to mu wsse dáš: Přistup k tobě nenj zbranén, než gen w swatyni, kdož gsy etěnz gižť opona gest roztrhana, kdo gen chce mať swého Pána.

12. To dauffánj má gistu zakkad mjti, že po běhu dokonánj, y my budem w twau důstognost patřiti, gsauc z těch byd k tobě pozwant: Gižť máme obydlj prawé, kdež budem w wěčné twé sskawě, gak w hlubokostech oplywatt, a nad wssecko se zwyssowati.

13. Buď pochwalen, Jehowah wssech zastupů, žes tak přesskawně swjtězyl! Tahni k sobě ach! mnoho tisyc hauffů, lidu tweho, gegž gsy dobyk. Ach sprost nas břichů, y swěta, y co nas w geho lest wpletá: rač nam w nebi měsstianstwj přjti a když račiš, nas odtud wzyti. Amen.

(1782. b.) Not. 10. a.

NEt ten sylnj lew wdatnj, (Krystus wstal z mrtwych Pán mjry,) w nebe wstupuge kral wssecky: Hallelujah, wesele zezpiwegme.

2. Gehož ruku diwné syky, Dawid znamenal spanilky: Hallelujah rcemež wssickni wesele.

3. On obra toho sylnébo přemohl, wzaw kaupele geho; Hallelujah, buď gemu z toho chwáka.

4. Zprostil nás geho trápenj, odgak od nás pohanenj: Hallelujah: smikowaw se nad námi.

5. Tot gest Samson přewdatnj, genž pobral pekelné brány: Hallelujah, wssickni spoku zpiwegme.

6. Gakžto Samgar, sám hrdinský pobil wogsko nepřatelskỳ: Hallelujah rcemeš wssickni wesele.

7. W těchto hodech přewesekých slawného wyrčzytele, Hallelujah, pjsně gemu zpjwegme.

8. Pochwalmeš swatau Trogicy, Boha nerozdilné mocy: Hallelujah, rcemeš Amen wesele.

(1783.) Not. 356.

Sylnỳ reku a wjtčzy, genž rozbik hřichů tetčzỳ, a sprostiks nas wčzenj! Dnes gsy se na Bożim trůně posadik w slawné korunč, po nassim wykaupenj: Celé, smělé tryumfugeš, a panugeš; dni y nocy, smrt y žiwot gsau w twé moci.

2. Tobě wogska Cherubinů, y zastupy Seraffinů, gakžto wjtčzu slauží; žes nas wykaupik z poddanstwj, a že se w twem welkém panstwj twa moc a slawa množj: zwučte, hlučte, wykupenj, w sladkém znčnj, swému Pánu, on, ony gest wassi obranau.

3. Tys hlawa, my pak twé udy, od tebe nam gdeu půwody wěčného žiwobytj: Swěrko, pokog, syku, radost, čest y wsseho dobrého dost, můžeme w tobě mjti: ach wzbuď, a nut tčlo, dussi, at gak slussi tě s wděčnosti cti a slawj w wytrwalosti.

4. Tahni nas, Gežu, po tobě, bychom žadagic tě sobě, kralowstwj twé hledali; pak w pokoe a tichosti, magic hřichy w wssklidnosti, před tebau obcowali, smjchy, pychy, netrpliwost, lest a chtiwost, od nas wzdalug, kastau pak twau nas obdarug.

5. Gežu! my tě, swého Pána prosyme, buď nasse schrana, čest, pokład, potčssenj! deg bledati, co w nebi gest, neb w swětě bydli pauha lest, hřich, klaud, strach y zauženj: Laupeš, a kej posmčwačů, a rauhačů wždy se množj; wsse se trhá na kus Bożj.

6. Ach přigď, Gežu mikosrdny, knjže y reku nas wěrnỳ, přigď, wjz nasse dychtenj; Tys nas obdik zlému wrchu, a wssel gsy skrzekrew drahau, co biskup naš w swatyni. Přigď k nam, rač sám nas chrannti a tjditi kastau wččnau; wzdámek chwaku nekonečnau. Amen.

(1784.) Not. 40. e.

Tahni nas za sebau Kryste! gakž sy nam slowo dak gistě, kka: že zase k Otcy pugdeš, a twých mikych k sobě pogmeš, Hallel.

2. Když nas tahneš, pobčhneme, a w smyssku twym prospěgeme: pě nas po tobě dychtiti, a nad swětem wyčzyt, Hall.

3. Žaden pak w nebe newchazy bez snižen a nesnazy: bez kržže, těka mrtwenj, a pokory slawy nenj. Hall.

4. Cestu, giž sset naš wůdce sam, zridik a pokazal y nam: Kdo pak by z ni chtčl wystaupit, ten nemůž s Krystem spoku mjt. Hall.

5. Ty neopustiš twých wěrnych, poslussnych, mokych a pokornych: Wedeš ge přimě za ruku, a nenechaš ge syrotků. Hall.

6. Twé do nebes odbjrani přinassi nam radowánj: Tos twym mikym dak k spatčenj, když čas byl k gich potčssenj. Hall.

7. Tys napred w twau slawu wstaupil, bys nam (twym) mjsto připrawil: Toť wěrnych twych potčssenj, w smutku, strachu y trapenj. Hall.

8. Wlast gich tam gest připrawena, kde pohodlj konce nemá: Zde y tam s tebau bywagj, s tebau obchod mikỳ magj. Hall.

9. Zde ge nawsstčwuges mile, odtud magj wzrost swé chwile: tam kwjtnauc nesau owoce, gsauc při tobě w domu Otce. Hall.

10. Tys wždy w wssudy přitomny, každému, kdož chce přigemny: Ponewadž trůn twůg wysoky drži celỳ swět sširoky. Hallel.

11. Skrz tebe Bůh wssecko žjdt, zwkasst pak twé gmčnj, nas lidi: Ty gsa Pánem po wssem swětě, welis, by každa wčrik w tě, Hallel.

12. Lide! buďtej mu poddani, nedbagic na swětské zdánj: Kdo s swětem chce rozkoš mjti, ten nemůž k Otcy přigiti. Hall.

13. Ztwysste se k němu w swé dussi, at gen to zni w wassi wsti, co on wam z kastý zwěstuge; w tom nech se waš duch raduge. Hallel.

14. To wam přinassi spasenj, to wam zlehčuge trapenj: Kdo Krysta má, ma zbožj dost, a wčri Bożj welebnost. Hall. Amen.

7. Swatodussnj.

(1785.) Not. 53. b.

Duchu Pane, genž z Boha pochodiš, a wssak s nim w rownė podstatė chodiš: Moc z wysosti, pos že mne zasnjnuti, rač chwaku twau a prosbu mau sslisti.

2 Obžiw srdce a zapal mysl mau, by skusyko nowau dobrotu twau: o Bakžáme sylnỳ, tě očekáwám, wčrtjčku etnỳ, o wčg we mně, tě žádám.

3. Maudrosti praud, propast nepřebraná! Rozum y kunsst, to gsau swčrka marná! deag poznánj, a twau tegnau bowtipnost, gjž Ssakomaun prosyc dostaupik hognost.

4. Skowo, w němž se Bůh ráčik zge-

witi,

witi, negley ty sám vmjs wyswětliti; Neb gen z tebe, gen z swatého puzenj pšak y prorok y Apoštol w zgewenj.

5. O gasnosti! ptis a poswětiž mne, syc matagaje sstuku se přebydně: Pod mistře mág, ach vě mně Krysta znáti, a geg Pánem mým w swětle twým wžywati.

6. Gasné swětlo! prokom se w blesku swém, at mám prawý smysl w slowu orcowém: Sylo Božj! odkryg mi, což tegného, a zgew mi blesk rána twého gasného.

7. Potresey pak we mně wssecken mág hřich, wyčist což nečistné v wnitrnostech mých; Zkom a změtkug smysl mág, odpust mě winy, siwot y srdce we mně y žiwot ginj.

8. Duchu mému skraussenost prawau deg, w geho grunt kánj a pokoru wleg: ach wyčisti geg odewssech těch marnosti, at nekazy djla twého swau zkosti.

9. Tiché hnutj! tábnij mne od země, bych sset sprésně, kdež mně duch twúg žene; Zapečetiž a potwrd mně v wjre, tak mi sláwy koruny nic newydre.

10. O oleg! rozmnoj mi twé moce, a wleg do mně zoffe obáwagicy: Duchu čistý, degž bych radost twau cytil, by se duch mág cele w tobě rozmitil.

11. Ohni z nebe! zapal mé modlenj, když powstáwá w mě dussi vpěnj: at tak wraucnost twau pronikawě cytim, tobě pak at wšechu vděkám s tim.

12. Degž zakusyk moc budaucý sláwy, genž gest sstassi než medu kosst prawy: zpytugj smysl Krysta Pána w mě Dussi, wywrž ze mne, což tauži po roskossi.

13. Bydlij we mně, gako w zlatém chrámu, ozdobiž mně co Krystowau Pannu; Poswětij mně; nebs ty ten poswětitel, a ze wsseho zlého náš wyprositel.

14. O duchu cnostj, gestli se to stane, má dusse sáma dékat přestane. Obnowyšli ty mé srdce wždy wice, gistěi budu wjcey swětiti letnice. Amen.

(1786.) Not. 94.

Duchu swatý, Boże swatý, w potěssenich wždy bohatý! sessans z trunu nebeského, od Otce y Syna gého: Duchu swaty, Boże swaty.

2. Duchu swaty, Boże swatý! vě nas etyt pism twých dar zlatý: wznyt oheň w nas laskv žhaucy, at kaskà k bližnym gest wraucy: Duchu ꝛc.

3. Duchu swaty, Boże swatý! Zhyb newěry hřich prokletý: Neb kdoż w Krysta muž wěřiti, leč bys ty nas chtěl wčiti? Duchu ꝛc.

4. Duchu swatý, Boże swatý! Po swět nas lid w mjr přigaty: Vě nas znat Otce wěčného, y Syna geho drahého. Duchu ꝛc.

5. Duchu swaty, Boże swatý! Otewři nam rag prw odňaty: Deg nam zde wěrně bogowat, pak wesele tryumfowat. Duchu ꝛc.

6. Duchu swatý! Boże swatý! Deg nam w smrti bilé sstoly, Krystowé spramedlnosti, * ot t Otcy gdem s wesekosti! Duchu swaty, Boże swaty. Amen.

* Zgew. 7, 9 - 17.

(1787.) Not. 315. c.

Negdražssj potěssiteli! genž darů swých wssem vdilugkteřj w srdcych gsau ponijzeni: Prosym tě o spomoženj. Ach rač studenè mé srdce kaskau twau zazžiti w brzce: Ach rač mne cele obnowiti, at hody twé mohu swětiti, Hall. Hall.

2. Proraz srdce mého twrdost, skrz Božskau twau wssemohaucnost; rač tu skalu hřichů potřiti, bych gen mohl stanek twúg byti: Ach plnět gest neprawosti, zkosti y swětských žadosti; gesstět s swětem gest w zapleteny: Ach! gakž bych mohl byt twé bydlenj? Hall. Hall.

3. Wůle má gde po marnosti, chtě mjr rozkoš w swé temnosti; Duch múg opaussti pokog prawy, chtě byti w smrti swé zdrawy: Slowa twého nepoznáwá, z wjry moce nedostáwá, z nij dusse pokrm swúg má mjti: Ach! gakž ty máš mym hostem byti? Hall. Hall.

4. Tak hle! srdce mé nečiste! ach přigď a wyčist ge, Krysste! Bjdnět gest hřichem zohawěne, lekawě a rozbořené: Ach zbor, zbor to hnjzdo hřichů, w němž babek prowodi pychu, a wywed mne z tě služebnosti, k twé přerozkossné swobodnosti. Hall. ꝛc.

5. Prokom se, o drahy hosti! w srdce mé s twau libeznosti; pak w něm disko twe mocně koneg, srdečné wjry mi popreg: Wzdělěg sobě we mně swúg chrám, at tě we wssem za wůdce mám; tak když mne račjš sám riditi, chcy w srdcy sabbat twúg swětiti. Hall. ꝛc.

6. Duchu Božího synowstwj! když gsem w Krystowem krelowstwj, ach vě mne modlit se s wraucnosti, w pokoře a důwernosti. Ach wkažnyt gsem, posyln mne sám, at srdce k tobě wraucy mám: Tak megjce w tobě swúg žiwot, naleznu ten negwyssj klenot. Hall. ꝛc.

7. Oswěd mi to sám w srdcy mém, že gij gsem Božim djetětem; nut, a na twých cestách mne zprawúg, zlau žadost we mně wmrtwúg: Bychť, co dítě, směle zpiwal, tebe swým Abba (Otcem) nazywal: at skrz laskv wraucy puzenj, twých mám wod žiwých obcerstwenj. Hall. ꝛc.

8. Oděg mne w boge těžkosti prawé wjry zmužilosti; bych mohl skrz moc twau podolati, a z cest twých nezstaupowati: Duchu nebeské maudrosti, ach! vě wssecké mé wnitřnosti, po tobě srdečně tauziti, a gen twau moc ye sylit, Hall. ꝛc.

9. Duchu! ted sám ducha mého, a wčin

geg poskussného: by zdi hřichů stateckně bořil, a tobě, co Otcy, wěřil! Ach způsob pokog w srdcu mém, ať cytim twau potěchu w něm; ať mne hřich od tebe nekaučí, když smkauwy twé krew za mne ručí. Hall. Hallel. Amen.

(1788.) Not. 315. c.

O Swatý duš řiditeli, wssech truchlých potěssitelu, my společně tě wyznáwáme, žes prawy Bůh, to wirau známe: Bůh s Otcem y Synem wěčny, Bůh w slawě swé nekonečny. Bůh genž nas daru obcerstwuge, a k žiwotu nas připrawuge. Alleluja, Alleluja.

2. O stwořiteli wssech wěcy, tys tu nebestau stolicy stworil, y tu sstrokau zemi, y moře s wodami wssemi: Zastup nebes se wssj krasau, gest diko wst twych a hlasu: ty sy nam dal žiwot y dussi, y cožkoli k tomu přikussi Alleluja :/:

3. Ceky swět mocnost twau slawi, o čemž pissmo zgewně prawj: newyssli tedy sy w božstwi, kdož muž změřit twé kralowstwj? wstaupimli w nebe, teď tam gsy, gduli w hrob, gde přitomen gsy, kdybych zassek y na krag swěta, y tám gestit ruka twa swata Alleluja :/:

Zakm 139. 7.8.9.10.

4. Ty gsy Duch čtitě mauprosti, * kdo tě poznal, ten zná dosti; což lidský wtip nemuž nalezti, a rozum nemuž dowesti, to ty w swětle wygewuges, budauce wěcy zgewuges, ty sam znáš wssech času proměny, kdo gest tobě rowny? mé aměnj! Alleluja :/: * Izaj. 9. 2.

5. Tys sstrze wsta prorokú zgewil, což po mnoho rokú na swěte se gesste má diti, co přessło, co má přijsti? Ty srdce lidské skussuges, geho wnitřnosti zpytuges, ty zná š wssecky geho žádosti, te negsau skryte twé mauprosti. Halleluja :/:

6. Ty gsy Duch mocy a syly, w tobě sem y gá muzilky; ty müjes y babka přemocy, kdo muž odolat twé mocy? tys naplnil twau milosti wědomiků wnitřnosti, tak že oswjceni w swém srdcy, wyprawowali diwné wěcy. Alleluja 2c.

7. Wěřime též, že Krystus Pán tebau, Páne, gest, pomázan, * ty staw kazatelský zdržuges, dary twymi naplnuges wčitelú, by konali wrad swúg, slowo kazali, lid krwi Krystowau kaupeny, činili slowem twym spaseny. Alleluja :/: Zakm. 45/8.

8. Ty obwinuges swět z hřichu * pro geho ničemnau pychu, gij sobě (klupy!) prowozuge, milost Bozj potupuge. Ty wéjš, že sskrze Krysta do nebe gde cesta gista, gegj bez tě nemúž žádny člowěk poznati, byť by byl kdo kolwěk. Allel. :/: Jan. 16/8.

9. Ty nas diwně znowu rodjš, * ty wyru žiwau w nas přodjš, genž w skutkách gest pilna y wraucy, owoce lásky nesaucy: sskrz tě žádosti Adama gsau pod nassimi nohama: ty sám wúli těla skrocuges, a čistotau gi naplnuges. Allel. :/: * Jan. 3/5.

10. Swatý Duchu! že w milosti stogime, toť gsau twé ctnosti; ty gsy cesta hřichů zaprawil, prúchod pak k milosti zprawil: ty gsy zdwodwek milosti, ty proniknáš twých wnitřnosti, ty gsy na těch, genž gsau y wjře, wylit w hogné a drahé mjře. Alleluja :/:

11. Ty nam pomáhaš rozličně, činjš nasse srdce slične, že se smele pred tě stawime, w Duchu a w prawdě tě dwálime: ty nas téssjš kdy sme w křiži, polehčugic nassj tiži, tak že w radosti plapolame, Abba, miły Otče wolame. Allel. :/:

12. Duchu swatý řiditeli, wssech truchlých potěssitelu, o nedopaussténa nám zaufati, než pomoz radostně stati pod břemenem wssech těžkostí, byť by y hned prahkých kostí: o pomahey mi wsse premocy, tak tě budu chwalit s wssj mocy. All. 2c.

(1789.) Not. 162. b.

Otče sessliž Ducha twého, Synem twým zaslauženého, z trúnu twé welebnosti: Prosýme, gak nas naučil, wěřime, neb nam poručil; ach! stýš nas s twé wysosti.

2. Mezy nami nenj žadný tak drahého daru hodný, v nas nenj zasluhy: Zde gen milost s laskau plati, gij ty pro Krysta chces dati, tém, gimjž odpustil dluho.

3. Ty sam sluges nassého padu w ragt přetěžkého, Otče a slitowniku! sám želiš, že moc dabkowa přes zdědenj Adamowá přissla na nas hřissnikú.

4. Skrz tě pak dogdem spasenj, neb w Krystu twé mile gmenj zůstáwame gistotně: genž se skrz drahau krew geho djtky Otce nebeského byť wěrjme ochotně.

5. Toť pak stutek twé milosti! Bez twé, Boże, přitomnosti, my gsme gen w nedostatku: brzyť by wirowé syla, by wernost twa netjdla, přissla k konci a zmatku.

6. Duch twúg wyru nassi swětkost zdrzuge, když y sskudeú zkost s ssturmém se na nas wali: Byť y knjže swěta toho wedl proti nam wogsk swých mnoho, přede by nic nezyskali.

7. Duch Bozj wjdyckú odoká, kde on pomahá, tam zhola nic sskudeú newyhragj: A což gsau wogska Satána? Když Bozj Duch gest obrana, wssickněj se rozprchagj.

8. On pauta pekelné snjmá, on činj srdce wykimá, on dawá potěssenj: A když nas nesstěstj zstihá, on nam k retunku přibjhá, rychle nad pomyssleng.

9. On když horky sstudenge, w temnostech nam swětlem sluge, co owce swé nas wodj: Strazným a sstrtém gest w bogi; Stadce geho spj w pokogi, tma y noc mu nesskodj.

10. On nas wěj Bozj bazně, čistoty, studu y kazně; w ctných dussech sám přebywá

wá: Kdo gest tichy a pokorny, w pokánj a wjře wérny, ten mu přemiły bywá.

11. On wjdycky wérnym zůstáwe, on w smrti nad nami stane, když nas wssecko opustí: on nam wmenssí těžkosti, on nas do wěčné radosti smělych z wděčnych wypustí.

12. Otče wssi dobrotiwosti! ach wleg do nassich vnitřnosti ten dar Ducha swatého: at nas tobě zde zprawuge, potom wěčně obcerstwuge mikosti srdce twého. Amen.

(1790.) Not. 315. c.

PRawěli swětjš letnice? ey! vpokog se wjdy wjce, pokog, laska, tichost, smjrenj, gsau toho času znamenj, w ktery mj Duch swaty kraluge; On, on k dobrému wzbuzuge, a nemuž swětskych hlukú snesti, kdo geg chce mjt, má se dat wezti do tichosti, wo posslussnosti.

2. Tam se chram Bożj otwjrá, tam se tjpiti wděčna wjra; tam se pjsma grunt pozna dosti, tam on swym dáwá maudrosti: Tam on tagemstwj zgewuge, a smyslům schopnost daruge, ano swym dá moc k wymluwenj, co w maudrym syce znamě nenj; tržic chytrosti, a swěrských lsti.

3. To wsse čini ten Duch z Boha, genž swym dáwa zbożj mnoha, kagjcym se rad wdeluge, posmewačum pak zlehčuge: Ten gest etny, w kterymj spočiwa, prizkostnych (vyssnych) pak on nebywa; on rozdáwá pokory etnosti, chudy duchem gich má mjt dosti; co wpěnj marně nenj.

4. On gest ten wjtr w dchnutj, genž dusse k dobremu nuti; on z Bożjho srdce pochodi, a co mrtwé znowu rodi: Ta mocwsse dobré plodicy, w skutku se znat dawagicy, gest swědectwj genž k wire nuti, a zakon chce w srdce wtiskuti, toť gest znamě w Bożjm chramě.

5. On gest syla, genž wssim wkadne, hrom před nimj ztak twrdost chcedne, prudky blesk, genž nas oswěcuge, swěrko, genž smrtnu odpuzuge: Mjstr genž wede k dobrému, a da sám sylu kożdemu; Radda genž z wssech hlaudú wywodi, obcerstwenj, genž sladkost plodi, a zrapenych těssi co swych.

6. Gest prand genž teče z wysosti, more hlubokě maudrosti, woda genž nas z hřichú obmywá, pramen genž žiżeň zahiwá: studnice wjdycky preyssticy, srdce pokogem plnicy, klenot genž nam wssecko daruge, rosa genž wssecko obcerstwuge, at gde k wzrůstu, w Panu Krystu.

7. On gest ten oleg w swatyni, genž knežjm a kralmi čini, to wernym dané pomazáni, genž hřichú ged prné odhání: Propast, w niž ta prawda bywá, genž se pokornym odkrywá, proti niž swětské kunstowánj gest co blaznowstwj a zmatánj; On nas sprostí lsti a zlosti.

8. Drahý poklade a hosti, buď nam sstjkem y pewnosti, na niž se duch nas wždy spoljhá, když geg pokussenj stihá: mnoż w nas sylnau daufanliwost, krot strach, newěru, tesklivost, nedeg nam w nauzy omdlewati, než y w smrti cině odolati, když po kánj púgdem k spánj. Amen.

(1791.) Not. 356.

PRigs Duchu swaty k djtkám swým, at gsme wkastnym přibytkem twym, ach! přigď sůnce srdečné! Nebesské swětlo, at twug břesk do nas pronikagicy gest, z radosti nekonečné: Skůnce! skrom se k nam bohatě, deg nam swatě žiwot westi, na tě čekáme s bolesti.

2. Studnice, z niž maudrost teče, w wěrjcjch a tiché srdce! deg z slussel potěssenj; bychom w twé wjry gednotě, prospiwagic w twé dobrotě měli prawé včenj: Slyš hlas, vě nas, bychomi w brzce celé srdce odewzdali, a s tebau etně obcowali.

3. Buď nassim Raddau y saudcem; buď nam po wssech cestách wůdcem, neb sye nam gsau neznamé; Popřeg konečné stesti, at dokažeme wernosti, když se w bjdách swjráme. Pohleď, a zřeď, což zbořené a zemdlené, at se tobě důwerjme w každe době.

4. Deg at twau přesylnau mocy ypewnění gsauc, přemocy můžem wsse neprately; ai pod sstjtem twým w tichosti odolá wssech sstudcú zkosti lid twug důwerné směky: Wrat se zase k nam w tě době, at tě w sobě pocytjme, a w těžkostech swjtězyme.

5. Deg nam, o skako spasenj! at skowém twým obcerstwenj w twé lasce plapokame; at se wždy k včenj twému a wedenj předobrému ypjmnè pripznawáme: Wleg nam ty sám prand mikosti do wnitřnosti, at Gežjsse znagic wyznam co negspjsse.

6. O roso nebeská! padniž w zymné nasse srdce, at giž lastu twau w něm cytjme; at gsme w prawdě twug lid nowy, blizkym swým k službě hotowy, a w tom se wždy cwičjme: Zagen plamen hněwiwosti at swattosti twé nermuti! pokog s lasau ma wkadnuti.

7. Deg nam žiwot w tě nekesti pobožny a swatu westi, buď syla nassich dussi: at budučné o marnostech nic newjme, ni chlupnostech, genž wěrjcym neskussi. Než nam ty sám wsse činěnj y myssleng zde na zemi, at gsme w nebi dědicemi. Amen.

(1792.) Not. 257. f.

PRigdiž do chramu swého, buď w srdcy mem hostem, když z sstowánj twého z nowu zrozeny asem, Duchu negswětěgssi! w gednè s Otcem bytnosti, asa s Synem w spokěcnosti, wěčně neamilegssi.

2. Ach! deg at tě poentjm, a okussům twau moc; moc, gž dussi swau sytjm, genž w hřichu dá pomoc: Cistym gsa wěnčn,

chcš tebe wrauecým duchém slawit a slaužit we wssem, wssek sem ti powinén.

3. Gak gsem byl raubém wschkym, tys mne zase wzkrisnyl; hřich mne pronikl, gedém swým, tys pak mu gedém byl: Zkazyls smrt mau přes Křest, co we welkém potopenj, skrz krew, w kterež smjrtenj a zaklad nebes gest.

4. Ty gsy ten oleg Božj, němž tělo mé s dussí pomazano gest, k zbožj mikému Gežjssi: bych byl geho ssaménj, magic knežstwo kralowské, a gsa dědicstwj Božského, měl k němu swé zřenj. 1.Petr.2,5.9.

5. Tys Duch proseb pokornych, genž modlit se wčj; Bůh neoslyssj slow twých, twúg zpěw ljbé zwučj: Klánj twé wstupuge až k trunu Hospodina, takt přigde ta hodina, w niž nas Bůh retuge. Zach.12,10.

6. Ty gsy Duch wesselosti, o smutku nedržjš, ty wěrjcych w těžkosti sám swětlém twým těssjš: O gaks mi množstwj krat twými sladkými slowy k potěsse byl hotowy, tjdne mne mile rad.

7. Tys Duch přjměrliwosti, a přitel přatelstwj: mrzjš tě nespravnosti, zawist, hněw y kamenwj: Nechceš, abychom se swary a kšti trapili, než w lasce se spogili, gsauc w laský twé čase.

8. W twých, Pane, rukách stogi tento swět weliký; twého saudu se wssi duch a lid wsseliký: ach! spogž twé Křestiany, ať se twa laska drahá, mezy nami rozmáhá, že y na wsse strany.

9. Ach wstaň! a odwrať od nas obecné těžkosti, slitug se, a deg nam čas pohodlny k mikosti: Nech, gak prwé, kwesti tragicny teď spaussténe, cyrkwe sem tam zbořené, sprost nas wssech neresti.

10. Zprawug stawy politycký, chraň nasse wrchnosti; ať co Křestianě wždycky gsme w twé poddanosti: Dař starych rozumem, mkadeš pak poslussnosti, wssech pokorau a ctnosti, ať wždy gsme twým chramem.

11. Naplň srdce wěrnosti, ctj a bazni Božj; domy pak twau hognosti pokoge a zbožj: odpuď Satanasse, genž skutkům twým odpjrá, a před tebau zawjrá zrak y smysly nasse.

12. Deg moc y směkosti, k duchownimu bogi; neb se žabelské zkosti wždycky na nas strogi: Syl nas twau pomocy, by kždy zmužilé stal, a žaden se nepoddal ďabla zkostné mocy.

13. Zprawug žiwot nas celý, podle srdce twého; Když pak přigde weselý ten den přjsti twého, w tom poslednim bogi, deg nam slastné wmřiti, pak do nebe přigsti k wěcnému pokogi. Amen.

(1793.) Not. 272. a.

Sladka dusse mé rozkossi, swětko negrozkossněgssj, twau přjtomnosti se těssj Duch mug w chwili nynějssj: Duchu cteny, knjže slawy, ty gsy Pán a Bůh prawy, ty wsse zdruješ twau řeč, ach měj kánj mé na peč!

2. Tys klenot negwybornějssj, ktery gen mjti mohu, když tě mám, o negswětějssj! nedbám na slawu mnohau: Ach! deg mi se, přjď ke mne, wem mne sobě wtjmně, wssaks mne sobě za chrám zwolil, hned gak sem se byl narodil.

3. Ty (co wrodny dessť zemi) srdce pokodiwé čtniš, aby opkywako wssemi wjtrky, gako mjniš; wyleg y na mne stědře požehnánj twe dobré, naplň tělo mé y dussi, bych se chowal gako slussi.

4. Ty sám negmaudregssj slugeš, tagemstwjm gsau ti zgewné, ty pjsek morský počtuaeš, znáš wěcy newymluwné: Wiš tehdy bez pochyby, mé neduhy y chyby; protož deg mi twé maudrosti; ať sem živ ale twé žadosti.

5. Ty gsy swatý, daš se nalezt, kdo gest čistého srdce; pak nenáwidíš hřich a lest, co smradu hořkubice: O studnice mikosti, ach! očist mě wnitřnosti, bych wtjkal co gest zlého, následowcek což dobrého.

6. Ty sy gak owečka mila wždy srdce pobožného, twa laska gest k nám spanilá, neprege nic sskodného: Nechť y gá ajd twé tjsse, chowam se w swěté tjsse, bych y skudce mé milowal, žádného nezarmucowal.

7. Sladké ssaménj! gák mám dosti, když tě mám co wlastního, a když wssecky mé žádosti drží se tě samého: degž ať sem gá celý twúg, oddáwám ti žiwot múg; tobě ke cti chcy zde časně žiwú byt, y potom wěčně.

8. Odjkám se wsseho zlého, co twau čest wmenssuge; chcy přigat do srdce mého, co twa mikost daruge: co ďábel kže a hádá, tohoť duch múg nežáda, cesky geho přetwrzené budu mjt za zkořečené.

9. Gen abys mne posylňowal twau wěrnosti a mocy: Kdy bychom se slabowal duch múg; rač mi pomocy: zkom ty ďábelskau hůl, wem že mne wlastni wúl; ach obnow gen me wnitřnosti, bych slauł, Boże! twau ljbosti.

10. Buď mým wyswoboditelem, nedeg mne podwratiti; když budu wmjrat tělem, rač mým žiwotem byti; Když opět z hrobu wstanu, degž ať se tem dostanu, kdež ty budeš wywolených pásti na pastwách železných. Amen.

8. Swatečnj a giné.

(1794.) Not. 223.

Otče, genž nas hnonych sidi celým srdcem milugeš, ty nam wssem pomáhaš z bjdy, ano y Otcem slugeš; buď tobě dikú činěnj, za twá hogná dobrodinj, kterež nam prokazugeš.

2. Zwlastně tě, Boże, chwalime, žes Angelú

sekú připrawil w tom wrchnym Geruzalé mě, by tě kažny z nich slawil: nas pak aby ostrahali, kroky nasse zprawowali, by sme sstastně chodili.

3. Co gest člowěk, miły Otče, že na něa pamatugeš, že geg w Krystu tak wysoce ctiš, zehnaš a miluges: dowage mu Duchy čistě, aby geg na každém mistě ostrahal od zlého.

4. Pane! toto dobrodinj twé lásky newymluwně wyhledáwá dik činenj, a srdce wždy vpřimné: Protoż tě, Boże, slawime, twau milost dobrořečime, za tak hognau dobrotu.

8. Kdyby moc twých sylnych duchů nas byla ne branika, gij by nas byla s swau pychau zkost sobě podmanila: Ten cyrkew y mila Obec, a gedna každa zwlásstnj wěc, stogi gesstě twau mocy.

6. Ach Boże! powrez milosti, at w bázni twé stogime, a duchy twé nassi zkosti at ne zarmucugeme: Dagž w čistotě pokračowat, před tebau swaté obcowat, bližnimu wděčné slaužit.

7. Dagž take Angelsky wrad tobě ke ctj konati; twé diwy wsudy napořad po wssém swětě hlasati, kterež sy nam zde předstawil, a skrze mocnym oskawil, plné lásky a mocy.

8. A gak sy nas často z bidy skrz Angely twé wywedł! tak je se nas trebkych lidi nesmél potknaut sskodny ged: Dag nam dále straž gich giste, at se wždy na každém mistě co zel wukol nas kladau.

9. Chran twau cyrkew y wlast nassi, straži swatych Angelu; zajen, cokoli nas straši, dag pokog wssému těku: Bran babku a geho mocy, kterau obchazy dnem nocy, aby nas mohl sežrati.

10. Kdyż budeme mrit, nech twogi angele násse dusse, bžahosskawene, w pokogi, wnesou do gegich tisse: Kde se netoneena skáwa slawnému beranku wzdáwá, a tikrat swaty zwuči. Amen.

(1795.) Not. 139. a.

Gezu! mág pokogi! dagž at w každém bogi, twau milosti plapolám, at k tobě wracuné wokám: at swaté twé semeno wždy welebi twé gmeno.

2. Pane! moc lásky twé, genž wsse kona we mne, nech srdce mé obnowi, a tobě mne připowi: at wssecko mé činenj, gen k tobě má swé zkeni.

3. Spog se, Gezu! semnau, gako y gá s tebau: Tobět sem se přimkastnik, ty také rač byt mág dil: musymé se w milowánj cwičiti bez prestánj.

4. Ty gsy me spasenj! krom tě djku neni: Ach darugi se dussi mé, tobě gi zasnaubené; tobět gá se oddáwám, giw, mrtew twug zustáwám.

5. Diwa, Pane, wesekost, buš w knji má smékost; moc twé přiwětiwosti nech pronikà mé kosti, bych do ceka spaseny, kastau twau byl pauzeny.

6. Gezu! gen k twé slawě připrav mne sam prawě: bych při tobě zustawal, swět pak mne nesklamawal: ach přigš do srdce mého, zhlaš bžich a bolest geho.

7. Sessliž z twého trunu, (wečny Bożj Synu!) Ducha, genž wernych syli, bych geg na kažau chwili w srdcy pozorne cytil, a gemu poslussny byl.

8. Taki se, Pane, tobě poručim w mé době: Stary Adam má bynaut, nowy pak člowěk wkadnut, gsa Pánem w mě wnitřnosti; o Amen! na wysosti. Amen.

(1796.) Not. 133.

Kdoż gest gako ty, Gežissi krasny! wywolenj z mnohych ginych život wssednich zatracenych, tež y blest gasnú, Gežissi krasny!

2. Život okusyl smrt, by mne spasyl; kupil mne od zatracenj, přikrygic ma prowinénj; přes djdu mnohu přissel gsem k Bohu.

3. Blesku wssi krasy! genž gsy před časy nám dan za wykupitele, tys se zgewil w lidstém těle, w času plnosti, blesku z wysosti!

4. Reku weliky! tys hřich wsseliky, swět y dabla se wssi mocy račil smrti twau přemocy; sprostil nas z kteréž weliky wrzeż!

5. Důstognost slawy, ty Králi prawy! beržku twau budu djbati, a při nohách twych sedati, gak Marya etna, slawo přewzaetna!

6. Dagž, aibych twau čest, genž twa wlastnost gest, w swetle Ducha twého poznat, w lasce pak twé wždy plapolat, gakžto slauha twug Pane, Králi mug!

7. Wem mne w srdce swé, at od lásky twé w nidey se na skrz roztopim, w bidě pak se tě wchopim, gij cytim w sobě, tahnij mne k tobě.

8. Obraz tichosti, přikład wssech ctnosti odeg mi, a stwořag se we mně, at pokorné a wpřimné gsa obrazem twym, Otcy se ljbim.

9. Skrocug mé smysly, by w ten swět nessly, at gen při tobě zustanu, nekdjce se na stranu, budiž zyskem mym, dat mne smyslem twym.

10. Powzbud mne sylně, at neomylně běžim k cyli gistotnému, odporugic babku zlému, proti lstém geho, chran běhu mého.

11. Dagž at dusse ma, duchem puzena, bdje modlt se bez přestánj, w pokoře, wsse a lkánj, Lástau wpřimnau, obdar dussi mu.

12. Kdyż wlnobitj w nocy se schyti, chtjc kodicku srdce topit, rač mi twé pomocy popřit; rač mne chranit, y w wlnobitj.

(1797.) Not. 258. a.

DUch mého bolesti cyti, hledě na nekterý nekřesťanského yiti, gehož dosti wssady: Co Pán Gežiš powjdak, o skonánj świeta, w to se giš každý wydak, giž máme za léta.

2. Gakž byko za dnů Noé, kdež napořád žrali, pářice zkosti mnohé welicý y mály, až ge potopa Božj náhle zachwatila: Takž nyni pomsliy mnohj ta zkost rozwodnilá.

3. Chtěg sobě wsmysliti, člowěče křesťanský, aby w gidle y w pitj nebyl žiw pohanský: Sseřt důwodů a příčin, prawdy wěrné plných; by potom nebyl trápen žiznj muk pekelných.

4. Pán Gežiš, maudrost násse, prawj: warugte se, at pitim srdce wásse neobtěžuge se; aby wás nepřikwačil náhle den posledni: Co w tom zawržeti ráčil, člowěče, prohledni!

5. K té stědmosti tě skloňug twá wlastnj důstognost; Ay, zwýssil tě Pán Bůh twůg, dakl swých darů hognost: Srdce twé skowey, a gest chrám Boha žiwého: zachowegž sobě tu čest, nezbawug se geho.

6. Proč se za ty nestydiš zwuky zhowadilé? a kdy, aneb kde widjš howádko opilé? To (hlé) bez rozumu gsa, gen potřeby hledá; Ty obraz Božj nesa, nedbáš na to, wěda.

7. Kdo nechodj w střjdmosti, mnohj w bůhnosti hřich; Kdo wak prowodj zkosti, nebudeť w nebesých: Duch středmý, gest duch wážný, opatrný, stydliwý, k powinnosti swé snážný, k modlitbě horliwý.

8. Dokud pochází smilstwj, sžoárowé y wrážby? Gistě z hřichu opilstwj, znák to wěrný každý: To gest původ a kořen, w swětě wssého zlého, nimž bywá y wmoken držjcy se geho.

9. Nemůžeť se wypsati, gak těko, dussi, čest, zdrawj y statek kratj, kdož tomu oddán gest: Po časném hodowánj, co bohatec onen, padá w wěčné trestánj, w ten pekelný oheň.

10. Gežissi milý Páne, zrcadlo středmosti, prosýme swrchowané swaté twé mikosti, masseho obžerstwj hřich rač nám odpustiti; wssatk hladu, žiznė dosti proň ráčil snásseti.

11. Duch twůg dobrý nás zprawůg, w skutcých y w mysslenjch, a wždy wjc nám zossklíwa, y ten, y giný hřich; Bychom z wůle wžitek hogný přinásseli, potom s tebau přibytek wěčné slávy měli.

(1798.) Not. 66. a.

HRissnost swau náramnau wssieknj smrtedlnj znegme, a k wjnám swým se přiznáwegme, kterýž se prewelmi rozmnožily, a wssecko těko násse y dussi zprzniły:

2. Rkauc, ay my wssieknj w neprawosti gsme počati, hřjchem gsauc Adamowým gati, ano y w moc ďábkowu sme přissli, a hned z swých rodičů hřjssnicy na swět wyssli.

3. O gak gest přetěžké násse to prohřessenj, genž bez nasseho wyrtenj, gednoho každého mocně gako, ano dřiw než sme se počali nás čekało?

4. Pro něž sme před Pánem Bohem wssieknj nehodnj, y k skutkům dobrým nezpůsobnj: a gsauc tak welmi porussenj, nemáme práwa než k wěčnému zatracenj.

5. Ay gižť sme manowé ďábkowi wčtěnj, bywsse w swobodě postawenj, a panownicy tworu zemského, služebnicy tolikо Boha nebeského.

6. Bylit sme cti, skrawu od Boha obležení, giž sme z toho wsseho swležení, pro to Adamowo prohřessenj, z něhož gde wčastnost na wssecko pokolenj.

7. Z rúge přibytku rozkossného sme wyhnáni, a we mnohé bjdy wydáni, z nichžto plác a twrdost wychazy, každý člowěk na těžké zámutky přichazy.

8. Gižt mnohé stwořenj každého z nás saužuge, w těžké newole přiwozuge, w nezdrawj a w nemocy wwodj, w mnohau skodu, nezpůsob až k smrti přiwodj.

9. Mužsme hlad, žiženė, horko, zymu trpěti, a wssech nepohodli pogměti! O etcrak se welmi bědugeme! z gednoho trápenj wždy do druheho gdeme.

10. W wstawičných pracech a kopotách bywáme, w nichž mnohé těžkosti mjwáme: o gak těžkých pokut twalenj, přissło na wssecky nás z otcowa prowinénj!

11. Pokud stáwá žiwota, potud kokotánj, wsseckо s námi gde w koło mánj: máko se kdy co dokiti může, anobrž při negedné práci bywá hůře.

12. Napossledy těžké smrti pečekáwáme, srdcem se gi často lekáme, newědauc kdy a kde přigti ma: Ay, toť dědictwj Otce nasseho Adama!

13. O což máme we wssech těch wzkosticch činiti, z nichž se nelze wyhiwoboditi? Boha mocného srdcem wzywegme, a gsauc hřissni, kazeň trpěliwě snášsegme.

14. Rkauc, Páne spatrowelliwj gsau saudowé twogi, genž nás pro hřich hodně stihagi. O tobě se na mjlost dáwáme, nepohrdegž námi, pokorně tě žádame.

15. Neračiž nás w hněwě swém na wěky trestati, w prchliwosti swé zamstati. O genž sy pro násse prohřessenj, abit Syna swého, degž s nim wěčné wtessenj.

(1799.) Not. 139. a.

SWatý Páne Kryste, mé spasenj gistě, prosým žiwot nepraw můg, we zlém mu nepowolug: Lepssj wčin ze zlého, wsse zlé wezma od něho.

2. Odegmi odemne, což hyndi tobě mne, a co mé dussi skodi, těko (prw hřissně) swodj:

dj: pak deg mi co dobrého, a tobě přigemného.

3. Kdo můž z nečistého semene possklého, kdo, swatým učiniti? od hřichů očistiti? ty sám gediný Páne, kterýžs sobě kaužik mne.

4. Ty gsy diwný w mocy, kdykoli chceš pomocy: ty dáržs sprawedlnosti, když wynoděš z břisnosti: ty mrtwe obžiwugeš, živě ty oslawugeš.

5. Wzdal tedy odemne co zkého gest při mně! Ach přiliš nežli dosti, wsselké nekázanosti, twe Oči při mně widj, což wjm, žeť se nelibj.

6. Wztáhni ke mně ruce, a z mého wem srdce, nač natřitit nemůžeš, mně od toho pomůžeš: což se tobě nelibj toť mně skodj, to hubj.

7. Zdrawj wy nemoc má před tebau gest zgewná: Onono mi zachoweg, a z této mi pomáheg: vzdraw mne a zdraw budu, nedyhť swých pozbudu.

8. Deg do srdce mého chut wsseho dobrého, abych samého tebe swého přitele z nebe miłowak, w srdcy nosyk, tebau se y honosyk.

9. Napiš na srdcy mém miłostným swým prstem, skadkau pamatku swého gména přerozkossného, w něm wjdycky aby byla, a w bjdách mne těssila.

10. Napiš y wuli swau dokonalau libau: a twá osprawedlnění, genž gsau pečet spasenj: abych twá přikázánj, měl w swém wwažowánj.

11. Rozněť y mysl mau ljbosti ohniwau Ducha twého swatého, bych gá též Ducha swého w obět tobě odewzdak, a w zámucech radost brak.

12. Dussi mau žiznjwau, trápenjm y prahkau, rač sám obcerstiwowati, kalich swúg nalewati, abych w twém miłowánj přápolak bez přestánj.

13. Což že mi se stane můg negskadssi Páne, gá nic nepochybugi: nyhrť se dowěrugi, že mne po zdegssi ztrasti do wěčné pugmeš wkasti.

14. Pogmi, neprodleweg, hotowého mne zneg! rád pugdu kdež mám tebe, do rozkossného nebe. Gen přigmi pak dussi mau do swých miłostných rukau.

15. Dussik swau poručjm, s swětem se rád kaučjm. O přigmiž gi Gežjssi, chotď můg nemileqssj! gái chwátám k tobě Pánu, gen mi ode wrt bránu.

16. Bránu tu nebeskau, slawnėgssj nežragskau, odewri mi můg mik y ženichu sám spanikŏ! At wěčně gsem giž s tebau, s celau cyrkwj chotj twau!

(1800.) Not. 19. b.

O Gezu! Gezu můg! vslyš smutný hłas můg, w vkosti politug; tys potěssemi etně, miłáčku dusse mě, sšeť na pusty chram swúg.

2. Kudykoli chodjm, w plači, w smutku sedjm, na tě, Gezu, myslim; omdlewám tauženim, po tobě s kwilenim, w srdcy wždy rozmyssljm.

3. O Gezu! Gezu můg, tys negmilegssj můg, rač můg hłas slyssetj: mnau, genž tebe hledám, sobě mjti žádám, nerač pohrzeti.

4. Gestli zamitati chceš, a pohrdati čerwičkém zemdlenim: tim wjc se kořiti budu, a njjiti před tebau, Pánem mym.

5. Bez wody rybička, bez swého samička nemůž byť hrdlička: gakž gá mám žiw byti, kdybych nemėl mjti Gežjsse miłáčka.

6. Ach Gezu přigď kemně, a přebywej we mně, y posylnug stále, bych mohł w tě daussati, w dobrém prospjwati, čim wjce, čim dále.

7. Neb kdož sobě zauffá, a w tebe nedauffá, gist gest po něm wěta: před nim trun wysokj, zawřeš na wěčnost, při slonánj swěta.

8. Degž ať gá nezauffám, ale sylně dauffám, že po zarmaucenj kemně se nakłonjš, swau krwj obcerstwiš, a dáš potěssenj.

9. Když budu wmirat, prosym, rač mi napsat prostřed srdce mého gméno twé, Gežjssi! k sobě wzjť mau dussi do rágge wěčného.

10. S tebau gen žiw byti, s tebau y wmjrti; můg Gežjssi, žádám: w tobě gen swau žádost, y duchownj radost, můg Gežjssi, skládám. Amen.

Coe- li ter-

rey Monarcha Srdeč

Z Halleluja!

Srdečné kochánj a radoſt w Pánu Gežiſſi,

NB. oprawdowé wěrného Křeſtiána.

Gako: Gezu má radoſti.

RAdoſt má Gežiſſi! pokkade mé duſſi, s tebauť gſem ſpogen; hřichy mé odňaté, tvéť gſem dítě ſwaté, giž, giž gſem ſmířen: Krew draha ſe rozmáha, tyś žiwot pokoził za mne, w ſmrti ſwé naramně.

2. Gezu, má radoſti! ſkůnce twé mikoſti wůkol mne ſwjti; giž, giž ſwědomj mě; ſaudu wytržene, pokog má miti: Ach! nechť mne y potomně twa wečeře občerſtwuge, k wděčnoſti wzbuzuge.

3. Gezu, žiwote můg! Tyś můg, a gá gſem twůg, tak zni ſkowo twé! Když gá gen tebe mám, na nic giné nedbám, rozkoš duſſe mé: Ty mne máš, mne pak ſe dáš: Ach! gakž mnohě mě radoſti teď wyſkowjm doſti!

4. Laſko má, Gežiſſi, aižť mne nic w mé duſſi nezarmucuge; twau přeſkádka mikoſt, ſrdce mého wnitřnoſt obweſeluge: žaden křjž, a žadna tjž twé a mé ſrdce w ſaužanj, nigakž nepromění.

5. Gezu, má ljboſti! chcyť na tom mjť doſti, co mi dati chceš; gá pugdu pokorně, wěrně a pozorně, kám mne gen wedeš: w neřeſti, y w boleſti, any w ſmrti twým chcy byti, tobě chcy wěřiti.

6. Gezu, má hognoſti! ſwět mne ſwau marnoſti a kſtj ner ſkámá; darmoť kłade ſidka, zbožj, čeſt y ſyła, Duch můg tebe má: žadna čeſt, keſt ni neřeſt, mi neshłti wjry w Krytia; totoť geſt wěc giſta.

7. Gezu, má korůno! giſtěť mne w twé kuno, a k Otcy pogmeš; Ach ſkorož wenz ſwěta pugdu w wěčné leta? když, ach když přigdeš? Wčinjš, gak ty ſám wjš; gák pak žádam brz wmřjti, brz Boha wzříti, Amen.

I. Regstřjk
Žalmů a Pjsnj modlitebnjch,
Gako se
k Nedělim a Swatkům
y w ginych potřebách
podle Ewangelium, Epistoly a Katechysmu,
bud k zpjwánj, bud toliko k modlenj se
wžiwati mohau.

Rozumeg, že
1) Z Wmyslu nemnoho Pjsnj přitočeno gest, ale toliko gich summa a tytuky, odkudž každy sobě wywoliti může, kolik chce, a které chce.
2) Tak se też Pjsně obzwlasstnj k zhromaždénj rannjmu, welikému, půlednjmu, nesporným a wečernjmu, (gakžto někda Bratři w Čechách mjwali,) neodděliky, ponewadž ge každy z přitočených snadně wzyti může.
3) Wssecke neznáme Pjsně, ba y kterékolwěk ginė chceš, místo modliteb můžeš wžiwati.
4) Počet přitočeny neznamena listu aneb stranky, ale počet Pjsně samé, pod kterymž stogi.
5) sg. znamená, že y nasledugjcy některé počty k tomuž přinaležj, a můžeš sg. widyecky čjsti: a tak dale.

I. Podle dni nedělnjch a swatečnjch.

Neděle 1. Adwentnj.
Ewang. Matth. 21, 1 = 9.
1. Žalm 8. 19. 118.
2. Chwály a modlitby Adwentnj 9. 17. 19
o gmenu P. Gežjsse 107. sgg.
3. Pjsně. Duše Křestianska Boha chwal 13
O pozdwihnětej bran wass. 18
Radug se deerko Syonska 24
Witeg Gezu Kryste 31
Epistl. Rjm. 13, 11 = 14.
1. Žalm 1. 15. 24. 95
2. Modl. O Křestianský žiwot 651. 653
o následowanj P. Krysta 863. 868
o zdrželiwost a čistotu 760. 763
3. Pjsně. Swatý Gezu prawde swattosti 871
Přihotow se duchu mug 723
Ach gak mnohau starost 719

Ned. 2. Adwentnj.
Ew. Luk. 21, 25 = 36.
1. Žalm 63. 93. 102. 107. 117. 119
2. Modl. O přjsti Krysta P. k saudu 1384
o duchownj bdění 720
o wrucenost w modlitbach 697. 706
o wdatnost w duchownjm bogi 727. 733
3. Pjs. Gezu žiwote přemilý 721
Duše Křestianska Boha chwal 13
Giž nastáwá ten čas prawě 36
Ep. Rjm. 15, 4 = 13.
1. Žalm 18. 19. 41. 133
2. Modl. O slowo Božj 434. 466
o lásku a swornost 935
3. P. O nadégi cyrkwe 1230 sq.
Chwály Božj 896

Ned. 3. Adwentnj.
Ewang. Matth. 11, 2 = 10.
1. Žalm 22. 44. 132. 135. 146.
2. Modl. w Kristi ditek Božjch 954 = 956
Adwentnj 1 - 4. 9.
o stalost a daufanliwost wjry 627. 634
o poznánj marnosti swětské 1248
o zapjrenj sebe samého 775. 776
3. Pjs. W tebet sem o můg Boże 788
Pane Boże, ach slowo twe 423
Když Bůh semnau nech wstane 1034
Ep. 1 Kor. 4, 1 = 5.
1. Žalm 10. 27. 31. 94. 139.
2. Modl. O čeke obnowzdanj srdce 877. 881
Proti strachu dně saudného 1300. 1307
3. P. Hrad přepewny gest P. Bůh nás 1032
Giž nastáwá ten čas 36

Ned. 4. Adwentnj.
Ewang. Jan. 1, 19 = 28.
1. Žalm 21. 29. 134. 137.
2. M. O sstuffowanj swého Křestianstwj 534
djk činenj za slowo Božj 424. 451
za obnowenj křtu swatého 470

3. Pjsně. Taktoť wolá sám Syn 467
Má dusse se nespausstěg 1038
Procytte hlas k nám 37
Ty dyž, gá Krestian gsem 539
Ep. Filip. 4, 4=7.
1. Zakm 23. 55. 98. 145.
2. Modl. O radost w duchu s. 1115. 1127. sq.
o pokog Božj 1120. 1124.
o obecnj kasku a gednotu 935
3. P. Gak pěknĕ switj dennice 1081
Gezu ma radosti 777
Poruč Bohu twé cesty 335

Den narozenj Krysta P.

Ew. Luk. 2, 1=14.

1. Zak. 22. 29. 45. 89. 103. 122. 144. 148.
2. M. Wanočnj 56. 72. 94
chwaly P. Gežisse 47. sq. 56. 70.
za milost Božj a kásku P. Gežisse 412. sq.
3. P. Giž skunce z ' wězdy wyssko 58
Nastak nám čas welmi 66
Ep. Tyt. 2, 11=14. aneb Izai 9, 2=7.
1. Zak. 2. 8. 33. 71. 72. 78. 132.
2. M. K Panu Gežissi 197. sqq.
o zapjrenj sameho sebe 775. 776.
o Krestianstý žiwot 653. 660
o prihotowánj se k nebestému Geruzalemu 1379.
3. P. Krysste Synu přemilý 404
Gednoho potřebug Pane 629
Oswjť nme Gezu sám 534
Kdož můj zbranit :/: 110

Den S. Sstěpana.

Ew. Luk. 2, 15=20. neb Matth. 23, 34=39
1. Z. 9. 36. 42. 59. 68. 74. 91. 121.
2. M. Wanočnj 61. 72. 94.
o slowo Božj 422. sqq. 428.
W přenasledowánj cyrkwe 1168. sqq.
3 P. Pamatugmež na swatych 359
Ach nastogtež což se děge 529
Pane Boże ach slowo twé 423
Geruzalem, ach rozpamatuge se 399
Ep. Skutk. Ap. 6, 8. sqq.
1. Z. 31. 57. 110. 112.
2. M. Zakostiwé natrkánj Syona 1168. sqq.
w saulenj cyrkwe 1180 sqq.
3. P. Zawiteg Kristi zawitea 976
Poslie Gežiš nás chce wčit 536
Klenote nad klenoty 830

Den S. Jana.

Ewang. Jan. 1, 1=14.

1. Z. 24. 45. 78. 91. 95. 99. 102=104. 110
2. M. Wanočn: 56. 61.
k Panu Gežissi 111. 1107
o wrucey kásku k P. Gežissi 815. 825
3. P. O nadĕge neomylnau k Krystu 859. 861
Taktoť wolá sám Syn Božj 467
Wěčný Syn gedn: rozeny. 89
Ep. Žid. 1, 1=12.
1. Z. 16. 21. 130.
2. M. K Panu Gežissi 109. 1106
dyků činěnj za stworenj swěta 374. 376
3. Pjs. Gezu wěčne swětlo 664
O má dennice přemilá 882

Na Mládatkj.

Ew. Matth. 2. Ep. Zgew. 14.

1. Zakm 30. 44. 72. 74. 94. 96. 98. 116.
2. M. a P. Gako na den s. Sstěpana.

Ned. po Narozenj.

Ew. Luk. 2, 33=40.

1. Z. 17. 18. 52. 118.
2. M. Wanočnj 61. 72. 94
w Krisi ditek Božjch 978. 995
o Krestianstý žiwot 662. 668.
dyk činěnj za wrucey kásku P. Gežisse 816
3. P. Chraň nás Pane dle slowu swém 1173
Mug Gežissi, má radosti 833
Gežiš swětlo přeslične 800
Ep. Tyt. 3, 4=7. Gal. 4, 1=7.
1. Z. 16. 19. 40. 87
2 M. O Ducha swatého 293. sq. 302. sq.
o žiwau wjru 627. 634. sqq. 1050
o žiwot wěčny 1384.
3. P. Přissloť k nám padkům Spas. 637
Radugte o Krestiane, radugte 79

Na Nowé Leto.

Ewang. Luk. 2, 21.

1. Z. 22. 40. 56. 65. 130. 148
2. M. Noworočnj 103. 105
k P. Gežissi 110. 1120
chwaly Božj 904. 1719. sqq.
3. P. Chwála Bohu trok k wěčnosti 1509
Gežissi twá sladka pamět 107
Jehowah twé panowánj 900
Ep. Gal. 3, 23=29.
1. Z. 68. 87
2. M. O zakon Božj 544. sqq. 556
o wiru a ospravedlněnj 627. 643.
dyk činěnj za Krest swaty 475
3. P. Přissloť k nám padkům spas. 637

Ned. po nowém leté.

Ew. Matth. 3, 13=17.

1. Z. 56. 62. 80. 107.
2. M. w Kristi 782. 952.
w přenasledowánj cyrkwe 1186
o milostiwé opatrowánj Božj 682
o smékost wjry 643. 1050
3. P. Prorokowali proroci 117
Sláwa buď Bohu na nebi 42
Tyggedn: to, prawé 338
Ep. Tyt. 3, 4=7. neb Ew. Mat. 2, 13=23
1. Z. 29. 103. 110.
2. M. Wanočnj 72. 94.
o wjru w Krysta P. 635.
o obnowenj ssrdc s. 470
o žiwot wěčny 1378. sqq.
3. P. Gak we wssem mém činěnj 1135
Nemámli gá Bohe mého 384
Tak tidiš Pane blažené 395
Byť Boha s námi nebylo. 1172

Zgewenj Kryssa P. Maudrcům.

Ewang. Matth. 2, 1 = 12.

1. Zakm 5. 25. 64. 105. 121
2. Modl. A djk činěnj za zgewenj Krysta P. 902. sqq. 916
k P. Gežjssi 1092. 1124
w přenasledowánj 1000. 1011
o poslussne srdce 1006. 1679
3. Pjsně. Znameneame Křestianě 121
Gezu můg ženichu, gak 779
Ep. Jsaj. 40, 1 = 6.
1. Z. 45. 67. 72. 117. 123
2. M. K Pánu Gežjssi 1101. 1130
o maudrost swatau 1110
za cyrkwi swatau 1144
3. P. Budiž nám Bůh mikostiwy 1136
Králi náš a Pánownice 1212
Chcy tě mikowat o ma Syko 815

Ned. 1. po zgew. Kryst.

Ew. Luk. 2, 41 = 52.

1. Z. 27. 34. 84. 122
2. M. O slowo Božj 428. 433
o mkadenécě cnosti 759. 884
ditek za rodiče 1628. sqq.
rodičů za ditky 1665
3. P. Gednoho potřebi Páne 629
Mkadenec bkhoskawany 130
Zyjwegmež na čest nassehe 232
O Gezu mé swětko sličné 407
Ep. Rjm. 12, 1 = 6.
1. Z. 50. 51. 131. 133. 141
2. M. O nowé přirozenj 662. 668
o zapřenj samého sebe 785. 789
3. P. O Biskupě genž sy se 879
o Gezu ty ghy můg 881
oswjt mne Gezu sám 934

Ned. po Zgew. Kryst.

Ew. Jan. 2, 1 = 11.

1. Z. 13. 35. 45. 80. 104. 113. 128
2. M. o stawmanželsky 1663. 1684
w chudobě a nauzy 1673
o opatrowáni Božj 682
o dauffanliwau wjru w Boha 627. 634
3. P. Kdo gen na Boha se zpoleha 380
Pastyk gest Bůh můg gediny 409
Gezu dey mi z twé plnosti 801
Posledně se dobře ma 998
Procytte hlas k nám 37
Epistl. Rjm. 12, 6 = 16.
1. Z. 15. 112. 131.
2. M. O Křestianskú žiwot 651. 660
o obecnau lásku a mikosrdenstiwj 935
o trpělliwost 995
odewzdánj celeho srdce Bohu 883. 886
3. P. Bože wěrny Bože 654
Potte Gežiš nás chce wčit 536
Můg Boże srdce ti nesu 877
Wy ditky negwyssseho 939

Ned. 2. po Zgew. Kr.

Ew. Matth. 8, 1 = 13.

1. Z. 18. 41. 51. 107
2. M. O nasledowánj P. Gežisse 863. 868
o trpělliwost pod Křjžem 995
o nadegi w Boha sylnau 861. 859
o žiwot wěčny 1371
o wrchnost zemskau 1674
3. P. w tobě samem zde na zemi 612
Wokám k tobě Gezu Kryste 755
Gezu syko wssech zemdlených 516
Wssakt sem w srdce Bohá mého 1011
Ma dusse gest ticha 991
Ep. Rjm. 12, 16 = 21.
1. Z. 35. 131
2. M. O zapřenj samého sebe 785. 789
o Křestianský žiwot 653. 663
O Poku a mikosrdenstwj 935
3. P. Swaty Gezu, praude swattosti 871
Boże wěrny Boże 654
Byl bys wssecky wěcy wědek 938

Den Očistowánj P. Maryge.

Ew. Luk. 2, 22 = 32.

1. Z. 14. 27. 36. 40. 73. 99. 118. 119. 147
2. M. O Křestianský žiwot 654. 668
připrawowánj se k smrti 1248
3. P. O přebydna swětska marnost 1254
Wzegdi, wzegdi, ma dennice 812
Obu prynč wesele w pokogi 1327
Ep. Mal. 3, 1 = 4.
1. Z. 12. 50. 51. 66. 132
2. M. K P. Gežjssi 1060
dik činěnj za wčelenj P. Krysta 8. 31
3. P. Stussjt Pána slawně cttti 82
Kryste Synu přemiky 404
O pozdwihnětě hrau wassich 18
Můg milý se z lásky w swé krwi 955

Ned. 4. po Zgew. Kryst.

Ew. Matth. 8, 23 = 28.

1. Z. 41. 85. 93. 107. 114. 124
2. M. Za cyrkew swatau 1140
w přenasledowánj 942
w křiži o trpělliwost 995
o nadegi k Bohu a Krystu 635. 861
dik činěnj za wyswoboženj z tiže 988. 980
3. P. Když sme w negwětssjm 1588
Nemamli gá Boha mého 384
Syon, rozkossnu hrad Božj 1700
Ep. Rjm. 13, 8 = 10.
1. Zak. 34. 35
2. M. O Slowo Páně 433. 466
o lásku obecnau 935
Křestianský žiwot 676. 682
3. Přistlok k nám padkym 627
W tobě samém zde 612

Ned. 5. po Zgew. Kr.

Ew. Matth. 13, 23 = 30.

1. Z. 1. 17. 37. 126. 129
2. M. O slowo Božj 433
želenj padu člowěka 518. 523
o zapřenj sebe u swěta 785. 789
proti chlipnosti 760. 767
o Božj milost a lásku P. Gežisse 405. 406

3. Pisně. Otce nebeſkého Syn gednor. 96
Blazniwi pysty tikagi 1207
Přihotow se Duchu můg 723
Bůh Otce budiž s námi 323
Pomoz witězyti 743
Epiſſt. Kol. 3, 12-17.
1. Zakm. 34. 91. 112. 147.
2. Modl. O Křeſtianſký žiwot 684. 694
o srdce kážkawe a mikoſrdne 935
o pokog Božj 1123
3. P. Hle gak gest wěc radoſtna 936
Podte Gežiš nás chce 526
Blaze tomu kdož 652
Tobě Jehowa chcy 715

Ned. 6. po Zgew. Kr.

Ewang. Matth. 17, 1-9.

1. Zakm. 70. 103. 117. 147.
2. Modl. K Pánu Gežiſſi 1099
dik činěnj za smkautwu nowau 465
o žiwot wěčny 1379
3. Pisně. Gezu mág ženichu 778
Když s mikymi wčedlniky 1375
Gakť pěkně switi dennice 1081
Gežiš swěcko přeſlične 800
Rozplynů se Duchu 1131
Ep. 2 Pet. 1, 19-21. neb Kol. 3, 18. ſqq.
1. Z. 8. 15. 23. 33. 48. 67.
2. M. O ſlowo Božj 433
o dar Ducha swatého 303. 313
zkuſſowánj sebe samého 539. 634
3. P. Skrz Adamů pad přetežky 595
Duchu Pane genž 1619

Ned. dewitnik, Septuag.

Ew. Matth. 20, 1-16.

1. Z. 78. 105. 106
2. M. O Božj mikoſt 407
w duchownim bogi o wtřežiwi 743. 727
o prawé Kreſtianſtwj 534. 537
3. P. Wokám k tobě Gezu Kr. 755
Z hlubokoſti wokám 625
Takroi woka sám Syn 467
Wſſemohaucy ſtworiteli 143
Ep. 1 Kor. 9, 24-27. k. 10, 1-5.
1. Z. 80.
2. M. O zapřenj samého sebe a marnoſti
swěta 776. 787. ſqq.
o naděgi neomylnau 634. 859
o žiwot wěčny 1302
3. P. Powſtań o Kreſtiane k bogi 744
Kdo gen swjtězy, ma z žiwota 738
Ach gak mnohau ſtaroſt 719
Oſwjť mne Gezu sám 534

Ned. po dewitniku, Sexages.

Ewang. Luk. 8, 14-15.

1. Z. 1. 12. 25. 30. 49. 95. 147.
2. M. O ſlowo Božj 428. 433
o opatrowánj Božj 682
zdrželiwoſt a čiſtotu 759. 767
naſledowánj P. Gežiſſe 863. 868
proti chlipnoſti těla 760
3. P. Otce nebeſkého 112
Ach Boże pohled 1165
Bláže tomu kdož nechodj 652
Páne Boże ach ſlowo twé 423
Ep. 2 Kor. 3, 19-33. neb k. 12, 1-9.
1. Z. 44. 73. 129
2. M. W křiži o trpěliwoſt 995
o obecni a bratrſkau láſku 935
žiwot wěčny 1272
o dauſſanliwáu a ſmělau wjru 635. 643
3. P. Takrok woká sám 467
Ach Boże gak mnoha žaloſt 940
Wěrny Boże w swé litoſti 968
Člowěče maſſli těžky kříž 948

Ned. Maſſopuſtnj Quinquages.

Ewang. Luk. 18, 31-43.

1. Z. 16. 31. 40. 96. 106. 117. 145
2. M. O naſledowánj P. Kryſta 863. 873
dikčinění za smrt P. Gežiſſe 168. 189.
w ſauženi 682. 952
o naděgi neomylnau 861. 634
3. P. Smilug ſe nademnau P. 623
Wokám krobě miły P. 607
Ach coże ſme bez Gežiſſe 512
Dobrá noc marne radoſti 771
Ep. 1 Kor. 13, 1-13.
1. Z. 7. 37. 112.
2. M. O láſku obecni 935
o Křeſtianſký žiwot 653. 685
3. P. Bythus wſſecky wěcy wědět 932
Podte Gežiš nás chce 526
Mikoſtny beranku 902

Ned. 1. Poſtnj Invocavit.

Ew. Matth. 4, 1-11.

1. Z. 3. 6. 35. 50. 91. 103
2. M. Proti pokuſſenj bábka 323
za opatrowanj Božj 689
o zapřenj ſe swěta 776. 785
3. P. Powſtań o Křeſtiane 744
Tobě Boże me zkaženi 751
Hrad prepewny 1032
Gezu mi radoſti 777
Kryſtus přikład pokory 139
Ep. 2 Kor. 6, 1-10.
1. Z. 27. 44. 77. 95
2. M. O mikoſt Božj 114. 414
o srdce wěrné 802. 815.
w křiži o trpěliwoſt 995. 952
3. P. Ach Boże gak mnoha žaloſt 940
Když Bůh ſeminau nech 1044
Stiwj ſe ten Křeſtianů 1104

Ned. 2. Poſtnj Reminiſcere.

Ew. Matth. 15, 21-28.

1. Z. 13. 25. 27. 31. 37. 58. 83.
2. M. W křiži o wraucnoſt 801. ſq. 967. ſq.
dik činěnj za opatrowánj Božj 384. 395.
o naděgi neomylnáu 634. 861
3. P. Když w bjdach w ſkoſtech 953
Kryſte pro naſſe ſpaſenj 176
Poruč Bohu twé cesty 392
Srdečné milugi tě Gezu 849
Ep. 1 Theſſ. 4, 1-7.
1. Z. 10. 15. 24.

2. M. O Křestianſky žiwot 651. 681
Zdrželiwost a čistotu 760. 767
Čeke odewzdánj srdce 876. 877
Lásku a miłosrdenstwj 935
3. P. Swaty Gezu, prawde 871
Beranku nepoſſkwrněny 759
Zel se mne bjdnehо 694
Tatok gsau nam přikázanj 462

Ned. 3. Postnj Oculi.

Ewang. Luk. 11, 14 - 28.

1. Zalm. 1. 25. 68. 116.
2. Modl. A diky za opatrowánj Bożj 384
o lásku a swornost 935
o duchownj bdenj 720
o prawdomłuwnost 863. sq.
3. P. Kdyż sme w negwětſſjm 2588
Krystus přikład pokory 139
Wſſechnech pant prokłomitelů 757
Pane Boże ach słowo 423
Ep. Efez. 5, 1 - 9.
1. Z. 15. 16. 40
2. M. O lásku a miłosrd. 915. 931
diky za wmučenj P. Kr. 189. 190
o trpělliwost proti wtrhačům 961
3. P. Co gsy wěrnik Geżiſſi 152
Kdyż mne hřjchy zſaużugj 1757
Nezměnitedlna bytnoſtj 1761
Gezu wěrne swětko 664

Ned. 4. Postnj, neb družebna Lätare.

Ew. Jan. 6, 1 - 15.

1. Z. 37. 65. 96. 145
2. M. Wadęgi k Bohu 859
o nasledowánj P. Kr. 871
Čeke odewzdánj srdce Bohu 878. 881
proti łakomſtwj 937
o středmoſt 871
diky za opatrowánj Bożj 384. 385
3. P. Proč se tak rmautjš 1047
W tebe gest darů 1398
Nikda Bůh sprawedliwého 385
Dobřeł to Bůh zprawi 1682
Zdaż newjš, żes člowěk 1402
Ep. Gal. 4, 21 - 31.
1. Z. 68. 147
2. M. O odpuſſtěnj hřjchů sg. 545. 597
w přenasledowánj 954. sq.
o dobre swědomj 971. 646
diky za smłauwu Bożj nowau 867. 653
3. P. Prjſſłoł k nám padłým 637
Bůh Boha s námi nebyło 1209
Kdyż, Pane, ach kdyż zbaweneš 1225
Stkwj se ten Křestianů 1104

Ned. Smrtna Judica.

Ew. Jan. 8, 46 - 59.

1. Z. 7. 10. 17. 35. 43. 57. 73. 119
2. M. O Křestianſky žiwot 690. sq.
o nasledowánj P. Geż 868
zapření sameho sebe 776. 785
za słowo Bożj 428. 433
3. P. W tebeł sem o můg 758
Hrad přewerny 1032
Wmučenj nášſſeho Pána 188
Pane Boże ach słowo twé 423
Ep. Žid. 9, 11 - 15.
1. Z. 16. 110.
2. M. Díků činěnj za wmučenj Páne 168. 189
3. P. Kám se wtecy mám 572
Beranek gde nesa dłuhy 147
Raduge se o Křestiane, a plesegmeż 638
Gednoho potřebi Páne 629

Den Zwěstow. P. Mar.

Ew. Luk. 1, 26 - 38.

1. Z. 2. 33. 89. 95 - 100. 115. 125. 147
2. M. Díků činěnj za wtělenj P. 8. 49
Sława P. Geżiſſe 842. sq.
o čistotu srdce 759
3. P. swatečnj 355. sq.
Słuſſſi Pana sławně 82
Přjd pohanů spasenj 23
Gakł pěkně swjtj 1081
Ep. Izaj 7, 10 - 15.
1. Z. 27. 46. 91. 118
2. M. a P. O wtělenj 1726. sq.
O P. Geżiſſi 107

Ned. Kwětna Palmarum.

Ew. Matth. 21, 1 - 9.

1. Z. 2. 110. 95
2. M. A diky za wmučenj 159. 173.
k Pánu Geżiſſi 107. sqq.
o pokorné srdce 143
3. P. Nebeſtý Pán ahy 192
Beranek gde nesa 147
Ep. Filip. 2, 5 - 11.
1. Z. 24. 40. 118.
2. M. A diky za wmučenj Pane 159. 173.
o nasledowánj P. Geżiſſe 863. 868
3. P. Swaty Gezu prawde 871
Ček, diky, sława y pánſtwj 892

Zeleny Čtwrtek.

Ew. Jan. 13, 1 - 15.

1. Z. 48. 84. 102. 111. 122
2. M. A djky o wečerj Pane 487. 503. 504
3. P. swatečnj 194
o wmučenj 147
lamentacy 211
Ep. 1 Kor. 11, 23 - 29.
1. Z. 8. 15. 22. 27
2. M. O zkuſſowánj sebe sameho 635. 639
3. P. O wečerj Páne 478

Welikỳ Patek.

Ewang. Matth. 26. 27.

1. Z. 22. 40. 41. 69. 109. 110
2. M. A djky za wykaupenj P. 160. 767
o odpuſſtěnj hřjchů 543. 699
o smrt bławoſławenau 739. 1272. sq.
3. P. Swatečnj 195
O Wmučenj 147
Lamentacy 213

Ticha Sobota 208

Den Wzkřijssenj P. Krysta.

Ewang. Mark. 16, 1-8.

1. Zakm. 111. 114. 115
2. Modl. a chwáły welikonočnj 225. 238
3. Pjsně Swatečnj 219
Epiſt. 1 Kor. 5, 6. 7. 8
1. Z. 2. 16. 17. 41. 68.
2. M. o nowé a čiſté srdce 668. 670
3. P. Podte k hodu beránkowu 1769
Krystus Pán gat byl odsmrti 232

Pondělj Welikonočnj.

Ew. Luk. 24, 13-35.

1. Z. 34. 84
2. M. K P. Gežiſſi 111. 798
o ſlowo Božj 428. 466
3. P. Tryumff, tryumff, giž přichazy 1775
Gežiſſ: twa ſkadla paměť 107
P. swatečnj 144. sq.

Ev. Skutk. 10, 34-41.

1. Z. 2. 16. 22. 48
2. Chwály a modl. O pokog Božj 1128-
o wzkřijſſenj skrz Gežiſſe 727. 740
3. P. Swatečnj 219. sqq.

Autery welikonočnj.

Ew. Luk. 24, 36-47.

1. Z. 32. 36. 89. 105. 130
2. M. o pokanj 582. 578
žiwau wjru 643. 861
odpuſſtěnj hřichu 581
o pokog Božj 1124
3. P. Leto chwile této 235
Mé duſſe chorť 406
Welebnjmj Pána 923
Pokog, ach pokog od Otce wěčneho 1121

Ep. Skutk. 13, 26-33.

1. Z. 6. 19. 51
2. M. a Díky za ſmrtnau nowau 1128. sq.
za wzkřijſſenj Paně 1760. sq.
ze wzkřijſſenj 1770
3. P. Swatečnj 214. sq.

Ned. prawodnj Quaſimodog.

Ew. Jan. 20, 19-31.

1. Z. 19. 67. 68. 103. 110. 133
2. M. O pokog Božj 1116
o wjru a oſprawedlněnj 636. 641
o radoſt w Duchu ſ. 1128
3. P. O P. Gežiſſi 107
welikonočnj 218

Ep. 1 Jan. 5, 4-10.

1. Z. 27. 31. 73
2. M. O wjru 859. 1030
zapřenj ſe swěta 629
o ſlowo Božj 424. sq.
3. P. Synu Božj G. Krysste bychom 643
Powſtaň o Křeſtane 744
w tebe ſem o muj Boże 758
Trog-gednoto, prawe zrcadlo Božſtwj 388.

Ned. 2. po welik. Miſericord.

Ewang. Jan. 10, 12-16.

1. Zakm. 23. 77. 78. 126
2. Modlit. K Pánu Gežiſſi 1124
o naſledowánj P. w wtrpnem Krysta žiwotu 140
o kážku P. Gežiſſe 405. sq.
za opatrowánj swatau 1142. 1232
3. P. Pastýř geſt muj Bůh 409
Wokam k tobě G. Krysste 755
Muj Otče zplodiž mne 668
Což gſy učinil Gežiſſi 152

Ep. 1 Petr. 2, 21-25.

1. Z. 16. 70. 75. 110. 126
2. M. o naſledowánj P. Gežiſſe 863
trpěliwoſt 952. 995
pokánj 584
3. P. Swatý Gezu prawde 871
Zamnau Křeſtiane ſe ſpýſſte 872
Gežiſſi kteryžs mau duſſi 562

Ned. 3. po welik. Jubilate.

Ew. Jan. 16, 16-23.

1. Z. 10. 12. 13. 30. 46. 66. 77. 116. 126
2. M. O padu čłowěka žákeſtnym 512. sq.
w kžji o ſtaloſt 952. 995
o opatrowánj Božj 1039. sq.
o žiwot wěčny 1376
3. P. Což muj Bůh chce 873
Takrot wolá ſam Syn Božj 467
Krystus Gežiš Nazaretſký 231
Synu Božj Gezu Krysste 643. 663
Ma duſſe je nespuſſtěg 1038
Zdaž newjš žes čłowěk marny 1402

Ep. 1 Petr. 2, 11-20.

1. Z. 15. 27. 39. 61
2. M. O zdrželiwoſt 759
Křeſtanſký žiwot 660
za wrchnoſt 1474
o trpěliwoſt 995
3. P. Zel ſe mne bjdného 694
Krysste Synu přemiły 404
Mne pak žiwot Gežiſſe 1297

Ned. 4. po welik. Cantate.

Ew. Jan. 16, 5-15.

1. Z. 8. 25. 94. 141. 143. 149
2. M. O ſkaze lidſké 513
o dar Ducha ſ. 1787. sq.
k P. Gežiſſi 1657
3. P. Přiſſkoł k nám padłým 637
Muž chwál ma Duſſe P. 906
Gezu Krysste wykupiteli 225
Duchu Páne genž 1619
Stworitelj Duchu ſ. 239

Ep. Jak. 1, 17-21.

1. Z. 65. 104. 147
2. M. O kážku Božj 406
o nowé a čiſté srdce 668. 670
o Slowo Božj 1153
3. P. Boże wěrny Boże 654
Přeſtiaſtna bytnoſt 1123

Gezu

Gezu Jehowah, gen po tobě 876
Boże genž gsy mne stworiti 890
Budiž nám Bůh mjkostiwy 1136

Ned. 5. po welik. Rogate.

Ew. Mark. 16, 14-20.

1. Z. 4. 20. 34. 50. 91
2. M. o wrucnost w modlitbach 696
o lasku Bozj 900
k P. Gezissi 883. sq.
3. P. Modlme se Otcy swemu 701
Wesel se této chwile 252
Laskogenis mne k podobenstwj 405

Ep. Ja. 1, 22-27.

1. Z. 1. 16. 34. 39
2. M. O slowo Bozj 1136
o prawé Krestianstwi 871
3. P. Ty bys ga Krestian gsem 539
Dobrá noc marnosti 770

Na den Wstaupenj Krysta P.

Ew. Mark. 16, 14-20.

1. Z. 16. 47. 68. 110
2. M. O smysl nebesky 1184
o zjwot wěcny 384
3. P. Swatečni 267

Ep. Skutk. 1, 1-11.

1. Z. 22. 40. 68. 104.
2. M. O zeprenj se swěta 776. 789
3. P. Tě Boha chwálime 920
Radugteż se o Krestianě, a plesegme 638

Ned. po wstaupenj Kr. P. Exaudi.

Ew. Jan. 15, 26. seqq.

1. Z. 44. 79. 83
2. M. K Duchu s. 292. 303. 1786
w prenasledowánj 968
o trpeliwost a skalost 952. 995
3. P. Krestiané prawdy Bozj 990
Hrad prepewny 1032
Páne Boże, ach slowo 427
Ach nastogtez coż 429

Ep. 1 Petr. 4, 8-11.

1. Z. 37. 41. 112. 148
2. M o wrucnost w modlitbach 696
o lasku a milosrdenstwi 935
chwály Bozjké 900. 901. 902
3. P. Prihotow se Duchu mug 723
Hle gakt gest wěc radolina 936
W tobě samém zde na zemi 612
Bohu buď sláwa na nebi 319

Na den Sesłanj Ducha s.

Ew. Jan. 14, 23-31.

1. Z. 9. 34. 45. 51. 83. 139
2. M. K Duchu s. 302. 1787
dzky za lasku Bozj 397
za lásku P. Gezisse 402. 405. sqq.
o pokog Bozj 1120. 1123
o radosti w Duchu s. 1128. 1130
3. P. Přigdiž, Gezu, přigd ke 809
Wssak sy ty Gezissi má 156
O Gezu mé swětko 407
Otcowské srdce, litosti 845

Ep. Skutk. 2, 1-13.

1. Z. 19. 68
2. M. O slowo Bozj 431. sqq.
chwály Bozjké 904. 909
3. P. swatečnj 248. sqq.

W Pondělj Swatodussnj.

Ew. Jan. 3, 16-21.

1. Z. 2. 8. 16. 27. 32. 103
2. M. O lasku Bozj 407. sqq.
o wjru 627. 641
o nowé a cistě srdce 653. 660
3. P. Gak kerstiwych wod 293
Tak Bůh tento swět 466
Nemámli gá Boha mého 384
Radugte se o Krestiane, a pl. 638
Cest, dyky, sláwa y panstwj 892

Ep. Skutk. 10, 42-48.

1. Z. 9. 29. 32. 98
2. M. Proti strachu dne saudneho 1302. sqq.
za odpusstěnj hřichu 597. 694
o dar Ducha s. 299. 303. 305
o obnowenj smkauwy Krstu s. 457
3. P. swatečni 248. sqq.

W Autery Swatodussnj.

Ew. Jan. 10, 1-11.

1. Z. 35. 51. 77. 95. 143. 147
2. M. K P. Gezissi 107
o nasledowánj P. Gezisse. 863. 871
o wjru w P. Gezisse 465
3. P. Pastyř gest Bůh mug 403
Mug Gezissi, ma radosti 838
Mug Otce zplodiž mne 668
Gednoho potrebj Páne 629
Welebmeż Pána srdečně 928

Ep. Skut. 8, 14-17.

1. Z. 10. 16. 19. 23
2. M. O slowo Bozi 418. sqq.
o Ducha s. 305
o wrucnost w modlitbach 703. 711
3. P. swatečnj 284. sqq.

Na den S. Trogice.

Ew. Jan. 3, 11-15.

1. Z. 29. 33. 83. 86. 115.
2. M. O K Pánu Gezissi 822. sqq.
o nowé srdce 652. 670. 676
wyznánj wjry 317
k s. Trogicy 321
proti přirozené zkaze 543
dyky za Krest S. 470
3. P. Tě Boże chwáljme 921
Kdokoli chce spasen byti 317
Wzka cesta dost sirota 1687
Oswěť mne Gezu sám 534
Mug Otce zplodiž mne 668

Ep Nim. 11, 33-36.

1 Z. 51. 131. 139
2. M. k S. Trogicy 321
o maudrost 711. 1116
chwály Bozjké 902. 904. 909
3. P. Jehowah swětko mé a laskv 1102
Jehowah mug Pastyř y strage 1063

Ned. 1. po S. Trogicy.

Ewang. Luk. 16, 19–31.

K. Z. 23. 37. 49. 63. 144
2. M. Proti falessnemu Křestianstwj 537. 539
o kásku k bližnjmu 935
w krjzj o stalost 995. 1006
w stredmost 762. 767
proti pyssi 524
o žiwot wečny 1381
o zapřenj se marnosti swěta 776. 789
3. P. O Boze mug milostiwy 386
Slowo bromu gsy wečnosti 1364
Pamatug čkowěče, proč tě Pán 677
Swětska sláwa y zbož 788
Proč se tak marný prach země 591
Oswit mne Gezu sam 524
Takto wolá sám Syn Božj 467
Epissť. 1 Jan. 4, 16–21.
1. Z. 31. 41. 36. 103. 112.
2. M. O kásku Božj 676. 796
o dauffanliwau wjru 641. 643
wrauey kásku k P. Gežissi 802. 804
obecni y bratersku kásku 935
3. P. Nemámli ag Boha mého 384
Radugte se o Křestiane a plesegme 628
Lásko genž se mne k podobenstwj 405
Dusse chcešli pokog mjt 817
Ozdobo lesů, hor, wdoli 846

Ned. 2. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 14, 16–24.

1. Z. 18. 19. 22. 23. 36. 48. 59. 105. 106. 144
2. M. O slowo Božj 435. sqq.
proti lakomstwj 653
za opatrowánj Božj 690. 887.
o zeprenj se swěta 789. 790.
proti chlipnosti těla 737.
proti marnosti swěta 776
3. P. Nuž chwál má Dusse Pána 906
Gakť pěkně swjti 1081
Gezu zjwote přemiky 721
Wssemohaucy, před nimž se y 610
Gednoho potřebi Pane 629
Ep. 1 Jan. 3, 13–18.
2 Z. 16. 33. 40. 116. 133
M. O zapřenj se swěta 790
o kásku k P. Gežissi a wtrpenj geho 140
o miłosrdenstwj k chudým 935
3. P. O Gezu mé swětlo sličné 407
W tobě samém zde na zemi 612
Posle, Gežiš nas chce wčit 536

Ned. 3. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 15, 1–10.

1. Z. 6. 23. 32. 38. 51. 90. 102. 130. 143
2. M. O pokánj 595. 619
o wjru w P. Gežisse 641. 643
kásku Božj 466. 407
3. P. Syn marnotratny nazwán 599
Gežissi wečny Boże 565
Pane Boże budiž chwála 912
Gežissi ktery gž mau dussi 562
Kdež ma owečka, giž milugi 403
Gežiš hřissniky přigmá 401

Ep. 1 Petr. 5, 6–11.

1. Z. 25. 30. 51. 113. 131
2. M. O pokoru 685
dauffanliwau wjru 390. 750
witězstwj proti hřichu 742. sqq. 747
chwály a díků činěnj 904. 915. 925
3. P. Poruč Bohu twé cesty 392
Proč se chceš o den zegtregssi 394
Zdaž newjš, žes čkowěk 1402
Ach gak mnohau starost 719
Bůh Otec budiž s námi 332

Den S. Jana Křtitele.

Ew. Luk. 1, 57–80.

1. Z. 58. 89. 109. 113. 131
2. M. Chwály za stworeni 374. 846
smkauwu Boží 466
wykupenj Krystowo 405. 412.
o odpusstěnj hřichů 597 694
o Křestianstý žiwot 663. 668. 871
3. P. Chwalmž Pána giž nyni 894
Gakť pěkně swjti dennice 1081
Nuž chwál má Dusse Pána 906
Gezu wečné swětlo 664
Skawjme tě w tichosti 916
Ep. Izai. 40, 1–5.
1. Z. 8. 19. 24. 45. 68. 147
2. M. Proti hřichu z smkauwy nowé 1684
o slowu Božího spasytedlné wžiw. 435. sqq.
o nadéji cyrkwé 1222. sqq. 1230
3. P. Radugte se o Křestiane, a pl. 638
Zpjwegte, čest wzdegte 927
Teď lidské pokolenj, 26

Ned. 4. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 6, 36–42.

1. Z. 5. 12. 39. 41. 103. 112
2. M. O miłosrdenstwj k bližnjmu 935
děkowánj za mikost Božj 1719. sqq.
želenj skazy přirozené 432
proti pokrytstwj 534
proti nenawisti 10–6
3. P. Litostiwy gest mily Sýn Božj 937
Skyssmež z wšk Pána 1046
Čkowěče chcešli dogjti 456
Ach Boże pohleď z wysosti 1165
Boże wěrný Boże 656
Nuž chwál ma Dusse Pána 906
Ep. Rim. 8, 18–23.
1. Z. 14. 16. 27. 126. 130. 132
2. M. O žiwot wečny 1378. sqq.
o potupenj toho swěta 867. 1026
o gadost po nowém Geruzal. 1384
3. P. Giž, giž se den nižt 1372
Takto wolá sám Syn Božj 467
Čkowěče massli těžky kříž 948
Má Dusse se nespussteg 1038
Chwála Bohu krok k wečnosti 1509

Den Namssstwenj P. Marye.

Ew. Luk. 1, 39–59.

1. Z. 13. 26. 31. 34. 37. 59. 68. 72. 75. 91. 103
105. 107. 113. 119. 136. 138. 145
2. M. Chwály za narozenj Panně 1735
chwály Božj 904. 915. 925

o ra-

o radost w P. Gežissi 1128. sqq.
proti pysse 422. 1243
djky za milost y spráwedlnost Božj 1097. 1103
za nowau smkauwu 466
3. P. Radugte se o Křestiane a pl. 638
Skussit Pana slawně etiti 82
Hle gakt gest wěc radostna 936
Geden gest Král můg, ten 1029
Ep. Izai. 11, 1-5.
1. Z. 1. 45. 98. 110
2. M. K Pannu Gežissi 87. 1124
djky za geho wěrnost a lásku 1082
djky za slowo Božj 892. 1232
3. V. Gakt pěkně swjti dennice 1081
Dusse Křestianska Boha chwál 13
Přigdi Duchu s. 304

Ned. 5. po S. Trogicy.

Ewang. Luk. 5, 1-11.

1. Z. 37. 127. 128. 150
2. M. O milost k slowu Božjmu 425
o požehnánj Božjké při pracy 915. 1677
wyznánj hřichů 549. 564
zapřenj se swéta 776
o poslussné srdce 876
následowánj P. Krysta 868. 871
3. P. O blahoslawený člowěk 672
Má Dusse se nespausstěg 1038
Budiž nám Bůh milostiwy 1136
Blaze tomu, kdož se może 853
Nemámli za Boha mého 384
Zdaž newjš žes člowěk 1402
Ep. 1 Petr. 3, 8-15.
1. Z. 24. 35. 37.
2. M. O pobožnost 534. 654. 668
o trpěliwost pod křjžem 966. 995
3. P. Hle gakt gest wěc radostna 936
Wokám k tobě o Kryste 755
Swaty Gezu prawde swattosti 871
Když Bůh semnau 1034
Často sem sy rozwažowak 1059

Ned. 6 po S. Trogicy.

Ew. Matth. 5, 20-26.

1. Z. 4. 32. 37. 50. 130.
2. M. O wjru osprawedlnugicy 635. 641
o zakon Páne w srdce 653. 1719. 1721
o swornost a litostiwé srdce 935
o srdce přatelské a přiwětiwé 871. 864
3. P. Tatoť gsau nam přikázanj 462
Wokám k tobě Gezu Kryste 755
Přisslok k nám padlým spasenj 637
Otče nás genž w nebi 709
Powte Gežiš nás chce učit 536
Ep. Rjm. 6, 3-11.
1. Z. 16. 22. 29
2. M. O moc křtu swatého 465. 476
o trpěliwosť 995
o moc zaslubu a zmrtwých wstánj Krysta P. 158. 1767. 1766
za nepřately 944. 949
3. P. Kryste Synu přemily 404
Zel se mne djdného 694
Wssechněch paut prokomitelt 757
o biskupe genž sy se 879

Ned. 7. po S. Trogicy.

Ewang. Mark. 8, 1-9.

1. Z. 37. 65. 107. 127. 132. 148
2. M. O opatrowánj Božj 682. 904
za litosť bozskau k nám 405. 406. 407
o požehnanj Božj 716. 1006
o wděčné srdce 686. 848
proti newěře a zauffalosti 643. 1031
djky za dobrodinj Božj 384. 915
3. P. V tobě gest darů dosti 1398
Proč se tak kmautjš 1047
Čest a chwálu wzdeyme Bohu 891
Pasiný gest můg Bůh 409
Chwálteg giž Pána 1488
Nuž chwál ma Dusse Pána 906
Ep. Rjm. 6, 19-24.
1. Z. 36. 39. 49. 90. 103
2. M. O Křestianský žiwot 534. 670. 676
proti hřichu 725. 736. 789
o bláhoslawenstwj dítek Bož. 1060. 1079
o žiwot wěčny 1392
3. P. Můg Boże srdce ti nesu 877
Negwyššj zprawce welikého swěta 904

Den Maŕj Magdal.

Ew. Luk. 7, 36-50.

1. Z. kagicy. 6. 32. 38. 51. 102. 130. 142
2. M. O pokánj 549. 556. 561
proti pokrytstwj 534. 1240
o odpuštěnj hřichů 597. 694
o wjru w Krysta G. 635. 643
o nátkonnost k Panu G. 792 802
3. P. Otče nebeský rač pomoc 581
Člowěk sem welmi 552
Wzhled na mne wypadlého 614
Gezu Kryste genžs sludnice 566
Tak ljdjš Pane hřjšné 395
Ep. Přip. Ssalom. 31, 10-31.
1. Z. 126. 127
2 M. O stawu mánelstém 1664
dítek za rodičů 1628
3. P. Sstiastnyť gest muž bohabogny 1665
o přežalostnym pádu 211

Ned. 8. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 7, 15-23.

1. Z. 16. 22. 26. 36. 50. 52. 81. 94
2. M. Proti zwedenj k bezbožnosti 789. 1089
proti pokrytstwj 534
za učitele 1653. 1232
o prawdiwé Křestianstwj 848. 871
3. P. Cyrkew prawau poznawati 1137
Pan Gežiš pjsobce 680
Chraň nás Páne při slowu swem 1173
Blaze tomu kdož nechodj 613
Skystěj z wčeny Božjho 39
Ep. Rjm. 8, 12-17.
1. Z. 27. 51. 103. 110
2. M. O obnowenj srdce 651. 664. 668
o dar Ducha s. 295. 303. 312.
o práwa synowstwj 634. 1031. 1055.
o žiwot wěčny 1368. 1384.

3. Pisně. Přijď ach přijď Duchu žiwota 392
Duchu Pane genž z Boha poch. 1619
Když Bůh semnau nech wstane 1024
Tobě Jehowah chcy zpiwati 715

Ned. 9. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 16, 1-9.

1. Z. 7. 9. 12. 22. 41. 50. 99. 100. 130. 143
2. M. Proti strachu dne saudného 1302. 1307
proti lsti bezbožnych 931. 1191.
o maudrost a bedliwost Křestianskau 711. 1106. sqq.
o litostiwé srdce k chudým 935
o dobré swědomj 736. 789
3. P. Probudmeg se Křestiané 590
Wssickni lide křtiž sprie 611
Rozhněwal se mug miły Pan 964
Proč se pnes 524
Giž nastawá ten čas prawé 30
Swětská sláwa y zbož 788

Ep. 1 Kor. 10, 6-13.

1. Z. 32. 68. 78. 105. 106.
2. M. O požitek z slowa Božího 423. 433
o skaosti v wsie 635
o odwracenj saudů hrozných 967. 1199
3. P. Ach gak mnohau skaost 719
Beranku neposkwrněný 759
Přihotow se Duchu mug 723

Ned. 10. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 19, 41-48.

1. Z. 21. 55. 59. 75. 89. 95. 137.
2. M. O litost P. Gežisse 87. 401.
proti twrdosti srdce 935
o slitowánj Božj 407
o očisstowánj z hřichů 597. 694
o ochranu Božj 393
proti sstudcům cyrkwé 1211. 1166. sqq.
3. P. Odwrat o Boże hněw 1558
Chraň nás Pane při 1173
Při wodach twých 1194
Pane w prchliwosti swé 620
O Kryste Kniže pokoge 1603
Ach Boże pohled z wysosti 1165

Ep. 1 Kor. 12, 1-11.

1. Z. 68. 115. 137.
2. M. o želenj nad pádem a zkazu 432
sláwa P. Gežisse 800. 1099
o daru Ducha s. 292. 1785
3. P. Stwořiteli Duchu s. 309
Nemámli ga Boha mého 384
Otče náš genž w nebi 709

Ned. 11. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 18, 9-14.

1. Z. 5. 12. 18. 25. 32. 42. 51. 113. 122. 143
2. M. Pratt pysse a zpurnosti 847. 970.
proti pokrytstwj 690. 534
proti bezbožnosti 720. 1210
o žakost nad hřichy 584. sqq.
o odpusstěnj hřichů 597. 694.
3. P. Pamatug clowěče, proč tě 677
Modlmeg se Otcy swému 701
Přisstkot k nám padlým spasenj 637
Ty djš gá Křestian gsem 539
Můg Gezu geg Seraffinowe 635

Ep. 1 Kor. 15, 1-10.

1. Z. 32. 40.
2. M. O smrtawé Božj 894. sq.
o požitek smrti P. Krysta 767. 1750. sqq.
za wzkřisseni P. Krysta 238. 1765. sqq.
o pokoru 661. 685. 1243
3. P. Gak pěkně switj 1081
Radugte se o Křest 638
Gežiš beranek Božj 400
Gežiš mě wtočisstě 1278

Ned. 12. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 7, 21-27.

1. Z. 8. 30. 50. 51. 91. 94. 107. 111. 115. 117. 145
2. M. Jakoba nad skažh swau 543. 619
o wyswobozenj z hřichů 747.
o pokoru 673. 690. 1240.
dik činěnj za dobrodinj Božj 900. sqq.
3. P. Tatok gsau nám přikázanj 462
Skrz pad Adamů a zlé 595
Wimť gá geden stromeček 468
Ač mne P. Bůh račl 946
Ach coże sme bez Gežisse 512
O kdyboch tisyckratna wsta 909

Ep. 2 Kor. 3, 4-9.

1. Z. 18. 68. 144.
2. M. O daufánj w Boha 699. sqq.
žel nad swau zkazu 526. 534.
o nowy rod a polepssenj 694. 728.
o dar ducha s. 1785
3. P. Přisstkot k nám padlým 637
Páne Boże ach slowo 423

Ned. 13. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 10, 23-37.

1. Z. 6. 36. 38. 50. 103. 142. 147.
2. M. O bohabogawenstwj wěrjcych 1063. sq.
tanzenj po žiwotu wěčném 1368. 1371.
o zakon Božj w srdcy 751. 757.
o prawé Křestianstwj 686. sqq. 1684.
o litostiwé srdce 674.
3. P. Gezu Kryste tys zagistě 108
Dyni o drahý Gežisse 577
z hlubokosti wolám 625
Buh pochwalen Buh 9
Gezu žiwote přemiły 721

Ep. Gal. 3, 15-22.

1. Z. 32. 105. 130
2. M. o slowo Božj 892
3. P. Skyssiž Otče negmil 1195
O odpusstěnj hřichů 635
W zhuru me srdce nezaussěg 1031
Dobroty, lásky plny 656

Ned. 14. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 17, 11-19.

1. Z. 17. 34. 50. 51. 103. 107. 136
2. M. wtikanj se k Krystu 401
žel nad zkazy swau 513. sqq. 619.
W Kristu 729. 942
o očisstěnj z hřichu skrz Krysta 646
o sylnau moc wiry 1031. 988
díky za slitowánj P. Krysta 833. 842

3. Pisně

3. Pjsně. Probuď se w mysli 376
Duch můg welebj Pána 816
Chwalž Pána giž 894
Když w bjdach w bázkostech 953
Skrz Adamů pad přetežky 525
W tobě samém zde 612
Ep. Gal. 5, 16-24.
1. Z. 39. 73. 149
2. M. W bogi proti bjchu 740
proti zkosti bezbožnych 727. 759
o Křestianský žiwot 690. sqq.
o zapjrenj sebe samého 736. 750
3. P. Žel se mne bjdného 649
Tatoť gsau nám přikázanj 462
Otče naš genž w nebi 708
Co gsy učinil Gežjšj 153

Ned. 15. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 6, 24-34.

1. Z. 27. 37. 49. 55. 65. 104. 122. 145. 147
2. M. O nakłonnost k Bohu 700. 833
proti pečowánj nedůwěrnému 904. 982
chwaly za stworenj a řizenj swěta 374
za opatrowánj Božj 997. 1047
o otcowe slitowánj Božj 915. 919
o prawau a nezwětšjch péči 629
3. P. W tobě gest daru dosti 1398
Má Dusse se nespaussteg 1038
Kdo gen na Boha 380
Láska nesnassj společnikú 782
Proč že chceš o den zetřegssj 394
Zdaž newjš jes člowěk 1402
Ep. Gal. 5, 25 - 6 - 10.
1. Zak. 51. 62
2. M. O pokoru 673. 685. 1243
o slitowánj k bližnjmu 666. 937
chwaly za spráwedlnost Božj 893. 925
3. P. Proč že tak marny prach 591
Podte, Gežjš nas chce wjt 536
Byť bys wssecky wěcy wědět 932
Ach gak mnohau staroš 719

Ned. 16. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 7, 11-17.

1. Z. 30. 39. 68. 90. 116. 126
2. M. Za wdowy a syroty 1144. sqq.
hotowanj se k smrti 1272. sqq.
k Gežjši litostiwému 401. 832
o slawné z mrtwych wstánj 1360
chwaly Božj 890. 903. sqq.
3. P. Člowěk hřjssny w swětě 1246
Rozpomeň se lide na to 592
Gestliže mnohé dobre 1177
Skrz Adamů pod přetěžky 525
Ep. Efez. 3, 13-21.
1. Z. 26. 33. 122. 135
2. M. W Krissj wěrjcych 968. sqq.
přimlauwa za giné 1422
chwaly Božj 1073. sqq.
3. P. Zawrzeg Krissi, zawrzeg 976
Otče naš genž w nebi 708
Synu Božj Gežu Kryste, bychom 643
Beranek gde nesa dluhy 147
Bože genž sy mne stworil 890
Přigdiž Gežu prigd ke mne 809

Den S. Michaka.

Ewang. Matth. 18, 1-11.

1. Zak. 8. 27. 35. 46. 68. 89. 91. 103. 129
2. Modl. O pokoru 661. 1243
proti bezbožnosti 759. 1210. 1240
o zapjrenj sebe samého 867. 881
o Angelstau straž 339
o pokog srdce 747
3. Pjsně. Cyrkew gest panna mně mila 1174
Bohu mikemu Otcy 1121
Kdo žáda Krysta Pána 781
Tě Bože chwalime 921
Epist. Zgew. 12, 7-12.
1. Z. 34. 46. 68. 89. 91. 103. 148
2. M. O wyssessjwj wěrjcych nad bablkem 323. 1048
chwaly Božj 898. 1073
3. P. Tryumfy, wyssessjwj 1236
Powstan o Křestiane k bogi 744
Hrad přepewny 1032

Ned. 17. po S. Trogicy.

Ew. Luk. 14, 1-11.

1. Z. 10. 50. 55. 75. 113
2. M. O swěcenj dně swatečnjho 702. sqq.
proti kssi bezbožnych 944. 949
proti pysse a nadbernosti 1240. 743
3. P. O pokoru 685. 1000
o spokogné srdce 747
Pamatug člowěče 677
Pane Kryste Boże 1192
W tobě sem o mug Boże 758
Swaty Gežu preude 871
Proč že tak marny prach 591
Ep. Efez. 4, 1-6.
1. Z. 15. 35. 133.
2. M. O Křestianský žiwot 686. 694
o pokog a swornost 933. 1750
o společnost wěrjcych w Duchu s. 938. sqq.
3. P. Sladka Dusse mé rozkossi 1792
Poprosmeg Ducha s. 299
Byť bys wssecky wěcy wědět 932

Ned. 18. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 22, 34-46.

1. Z. 34. 89. 110. 119. 132
2. M. W protiwenssjwj cyrkwě 1218. sqq.
o zákon Božj w srdce 757
o nakłonnost k Bohu 689. 767
o litost k bližnjmu 937. 995
slawa P. Krysta 798. sqq. 867
3. P. Tatoť gsau nám přikázanj 462
Pána Gežusse w prawosti 113
Chraň nás Páne yti 1173
Přissłot k nám padłym 637
W tobě samém zde na zemi 612
Ep. 1 Kor. 1, 4-19.
1. Z. 25. 67. 106
2. M. O blahoslawenssjwj wěrjcych 1075
O požitek z slowa Božjho 428. 1136. sqq.
odewzdánj srdce w řizenj Božj 689. 802
3. P. Nuž chwal má Dusse Pána 906
Gak pěkné switj 1081
Jehowah swětlo mé a kassy 1108
Negkladssi srdce ljbosti 837

Ned.

Ned. 19. po S. Trogicy.

Ewang. Matth. 9, 1–8.

1. Zakm. 30. 31. 41. 102. 107. 130
2. M. K P. Gežissi wssewědaucymu 834. sqq.
o želeni hřichů 513. sqq. 522
o odpaussténj hřichů 543. 581
proti zkaze přirozené 727. 759
3. P. Pane w prawlliwosti twé 620
Ač mne račj P. Buh 946
Ach můg Boże wtz 548
Nuž chwal ma Dusse 906
Gezu sylo wssech zemdlenych 516
Puwode žiwota 810
Ep. Efez. 4, 22–28.
1. Z. 12. 15. 34. 37. 112. 128.
2. M. O obnowenj srdce 465. 694
o prawdomkaunost 871
o litostiwé a sworné srdce 935. 1750
o sprawedliwy aumysl 676. 682
3. P. Kryste Synu přemily 404
Boże wěrny Boże 654

Ned. 20. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 22, 1–14.

1. Z. 18. 22. 36. 45. 95. 99. 106
2. M. o Bozj milost 915. 919
proti potupowanj lásky Bozj 1610
proti bezbožnosti 720. 1210. 1240
proti pokrytstwj 690. 534
o wjru w P. Gežisse 627. 687. sqq.
3. P. Ma dusse gest Pana 1088
Znegmeg o Krestiane 414
Budiž nám Buh milost 1136
Gezu žiwote přemily 721
Slusste s wčeng Bozjho 39
Ty ozj: ga Krestian gsem 539
Ep. Efez. 5, 15–21.
1. Z. 32. 95. 107. 145. 146. 147. 149. 150
2. M. O bedliwe obcowanj 879. sqq.
o wzrust w znamosti wůle Bozj 752. 871. sq.
chwály Bozj 853. sqq.
3. P. Gezu puwodě maudrosti 1106
Ach gak mnohau starost 719
Negwyssij zprawce welik. 904
Zwelebugž ma mika 929

Ned. 21. po S. Trogicy.

Ew. Jan. 4, 47–54.

1. Z. 2. 31. 34. 44. 50. 86. 120. 121
2. M. W Kristi 750. 947
Buh wročistě w bydě 729. 968. sqq.
w mdlé wjre 521. 613. 641
o zmocněnj wjry 757. 1020
Buh pomahá dimné 1103. 1680. sqq.
3. P. Gak, Buh račj, tak 984
Tatiž ga předce 966
Když sme w negwětssim 1518
W tebe sem o mug Boże 758
Synu Bozj G. Kryste, bychom 643
Zpjweg dussse ma zpjweg 935
Y proč gá se mám formautit 1053
Ep. Efez. 6, 10–17.
1. Z. 3. 31. 149.
2. M. W bogi proti dablu 735. 753
o sylu Krystowu 743
o zbrog duchowni 988
o wjru 699. sqq.
3. P. Nuže powstante Krestiane 741
Wssak sy ty Gežissi má 756
Otče náš genž w nebj 708

Ned. 22. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 18, 23–35.

1. Z. 19. 32. 38. 59. 100. 112. 130. 133.
2. M. o wydawánj počtu před Boh. 543. sq.
strassim počet hřichů 547. 946. 1232.
w wzkosti srdce pro hřichy 516. 522
o slitowánj Bozj 576. 600. sqq. 956
proti newděčnosti k Bohu 846
o litostiwé srdce 158. 864. 937
3. P. Prohlubmeg se Krestiane 590
Ay blahoslawený 621
Kam se steeny mám 572
Swatý Gezu praude swatt 871
Ep. Filip. 1, 3–11.
1. Z. 20. 119. 134
2. M. A dřky za nawracenj srdce 1060. 1719. sqq.
o statost wjry 968 sqq.
o wzrust a owoce wjry 871. 876. sq.
3. P. Přigů Gezu přigů 808
Budiž nám Buh milost 1136
Králi náš a panownjče 1212

Ned. 23. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 22, 15–22.

1. Z. 26. 12. 35. 41. 55. 145
2. M. Proti pokrytstwj 690. 776. 871
k Panu Gežissi 867. 1067.
za wrchnost 1199
za poddané 1006
o spraweduost 682
3. P. Wssemohaucy wěkú Králi 1199
Hrad přepewny 1032
Ach Boże pohleď z wysosti 1665
Můg Boże srdce ti nesu 877
Ep. Filip. 3, 17–21.
1. Z. 17. 27. 39. 42. 49.
2. M. O Krestiansky žiwot 686. sqq.
o přjssti P. Krysta 1384. sqq.
o zmrtwých wstánj slawné 1360
3. P. Tatkoť wolá sám Syn Bozj 467
Laska nesnassi spokecnitů 782
Nu wzhuru k tě twé radosti 1041
Welebmeg Pana srdečně 923.

Ned. 24. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 9, 18–26.

1. Z. 28. 39. 41. 68. 90. 107. 116. 144
2. M. K Panu Gežissi, pomocniku 742. sq.
o důwěrné w Krysta P. Dauffanj 700. 753
o wjru 729. 988
o blahoslawenau smrt 1272. 1378.
3. P. O Boże mau modlitbu slyš 624
Pane přispěg k mé pomoci 1306
Welmi milugi tě Pane 851
W prostřed wěku swého 1346
Gežisse se nespustm 820
Gezu sylo wssech zemdlených 516

Epistl

Epiſſt. Koloſ. 1, 9=14.
1. Z. 116. 144
2. M. A primkauwy za giné 1422
o ſkutečné Křeſtianſtwj 867. 871
dikú činění za odpuſſtenj hřj. 621. 640. ſſq.
3. P. Múg Otče zplodiž mne 668
P wrot gá ſe mám kormautik 1053
Gezu wečne ſwětko 664

Ned. 25. po S. Trogicy.

Ewang. Matth. 24, 15=28.
1. Z. 74. 79. 89
2. M. O pilnoſt w ſlowu Božjm 435. ſqq.
o cyrkwi P. Gežiſſe 1171. ſqq. 1232
o obwracenj hrozných ſaudú 967. 1199
o bedliwau peči 776. 848
o přiſſtj P. Krysta k ſaudu 1392
3. P. Blížit ſe giž wečne leto 1353
Giž naſtáwá ten čas 36
Ach Boże pohled z wyſ. 1105
Procyj oſpaly ſkowěče 1361
Ep. 1 Theſ. 4, 13=18.
1. Z. 4. 16. 17. 110. 116
2. M. O ſſtiaſtné ſkonánj 1272
Potěſſenj z wzkřiſſenj Krystowa 1766. ſqq.
Mdle diwna wzkřiſſenj Krysta 1770
3. P. Wſſickny lide zemřit muſy 1391
Když přigde ma hodina 1291
Procyte hlas k nám 37
Chwála Bohu krok k wěčnoſti 1509

Ned. 26. po S. Trogicy.

Ew. Matth. 25, 31=46.
1. Z. 11. 16. 27. 32. 41. 49. 98. 112
2. M. O Krystowo přiſſtj k ſaudu 1382
o žiwot wečny 1371
o litoſtiwé ſrdce k bližnjm 935
o ſylnau diwěrnoſt w chudobě 946. ſqq.
proti brúzy pekla 776. 1363. ſqq.
3. P. Skyſſtěj z wčenj Božjho 39
Blížit ſe giž wečne 1353
Slowo hromu gſy wěčnoſti 1364
Ep. 2 Theſ. 1, 3=10.
1. Z. 10. 14. 73. 102
2. M. Proti wſſetečnoſti 723. 1240
o připrawenj ſe k ſaudu Božjmu a konecy
ſwěta 1384
3. P. Smutny čas poſledni 1196
Weſele zpiwegme, Boha 30
Zpiwegte, čeſt wzdegte 927
Giž, giž ſe den blži 1372

Ned. 27. po S. Trogicy.

1. Ew. Matth. 25, 1=13. neb k. 17, 1=9.
2. Z. 45
M. K Panu Gežiſſi 800. 1099
o cyrkwi choť Krystowu 1184. ſqq.
proti pokrytſtwj 690. 776
o bedliwé Křeſtianſtwj 1016
3. P. Procyte hlas k nam 37
Wzhúru ſrdce Křeſtiane 1393
Powſtante Božj wérni 1383
Chwála Bohu krok k w. 1509
Mě Duſſe chorti 400
Ep. 2 Petr. 3, 3=15.
Zak. Modl. a Pjſně. O kžiži 956. ſqq. 1199
o mukách pekelnych 1362. ſqq.
o nebeſtém Geruzalemu 1366. ſqq.

Na nékteré Swatky.

Na den S. Ondřege.

Ewang. Matth. 4, 18=22.
1. Z. 19. 68
2. M. O ſrdce nowé 668
o nasledowánj P. Krysta 863
o zapřenj ſaměho ſebe 881
o požehnánj w zprawach powok. 901. 915
3. P. W mocy, w maudroſti dobrého 361
Negwyſſi Knjže Paſſyjtú 1158
Pane Boże ách ſkowo 423
Za mnau Křeſtiané ſe ſpěſſte 872
Gezu múg ženichu gak 778
Ep. Rjm. 10, 10=18.
1. Z. 2. 19. 25. 34. 81. 116
2. M. O wjru 627. ſq.
proti nedúwěrnoſti a nepokuſſenſtwj
847. 970
3. P. O ſmeřé a dauffanliwé wiře 1019. ſqq.

Na den S. Tomaſſe.

Ew. Jan. 20, 24=29.
1. Z. 25. 27. 32. 61. 86
2. M. O wjry poſylnénj 735. 753
o litoſtiwé ſrdce 935. 1762
o wjru ſtutečnau 687
k P. Gežiſſi 842. 867
3. P. Wokam k tobě Gezu Kr. 755
Synu Božj G. Kryſte bychom 643
Toběj Boże me zkaženj 751
Mě Duſſe chorti 406
Pokog ach pokog od Otce 1124
Ep. Eféz 1, 3=6.
1. Z. 20. 36. 67. 103. 110
2. M. A díky za zrizenj k žiwotu w. 894. ſqq.
chwály za duchownj dobrodinjB. 915. ſqq.
o ſynowſtwj 778. 1022. ſqq.
3. P. O laſce Božj w Krystu 397. ſqq.

Na den obracenj S. Pawka.

Ew. Matth. 19, 27=30.
1. Z. 46. 84. 126
2. M. O nasledowánj P. Gežiſſe 868
o zapřenj ſe ceſkého ſwěta 734. 743
o ſpaſenj z pauhé laſky 889
3. P. Mámli předce kžiž ſwúg 992
Geſtli Bůh s námi 1176
Takwot wopá ſam 467
Kdo gen zwitězu má 738
Ep. Skutk. 9, 1=22.
1. Z. 68. 80
2. M. O ſlitowánj Bož. 894
o laſku Božj w Krystu 853. 1031
3. P. O Přenaſledowanj cyrkwé 1163

Na den S. Matěge.

Ew. Matth. 11, 25=30.
1. Z. 2. 3. 8. 14. 23. 25. 31. 33. 110. 131
2. M. O znamoſt P. Gežiſſe 833. 842
o nasledowánj K. Pána 864. 867
chwály za ſlitowánj Božj 909

3. P. Muž chwal má Dusse P. 906
Stwořitele Duchu s. 280
Wžka cesta dost sſirока 1687
Swátý Gezu prawde swatosti 871
Ep. Skutk. 1, 15 - 26.
1. Z. 41. 69. 109
2. M. o skowo Božj 435. 1075
o poſkuſſenſtwj wjru 792. sqq. 871
3. P. O modlitbách 703. sq.

Na den S. Filipa Jakuba.
Ew. Jan. 14, 1 - 14.
1. Z. 3. 11. 18. 25. 27. 33. 39. 42. 62. 73. 77. 84
2. M. W Kristi 729. 942
K Panu Gežjſſi 1067
o zpamost Božj w Krystu 428. 888.
o wraucnost a dauffanliwoſt k modlenj 727. 925.
3. P. Wzhůru ſrdce Kreſtiane 1393
Weſel ſe rčtu chwyle 252
Když Bůh ſemnau nech 1034
Můg Otče zpkodiž mne 668
Skrz Adamů pad 525
O proč gaſe mám kormautik 1053
Epiſſt. Efez. 2, 19 - 22.
neb. Maudr. 5, 1 - 11.
1. Z. 4. 39. 49. 144.
2. M. O ſynowſtwj 917. 1026
o bkahoſkawenſtwj wěrjcych 1115
3. P. O Kreſtianſkém žiwotu 648. sqq.
o nebeſkém Gerůzalému 1366. sqq.

Na den S. Petra a Pawka.
Ew. Matth. 16, 13 - 20.
1. Z. 2. 61. 89. 116. 118
2. M. chwaly P. Gežiſſe 798. 800
želenj zkazy a padu naſſeho 522. sq.
o protiwenſtwj wěrjcych 1143. sq.
za cyrkwj ſwatau 1164. 1232
o pokoru 685. 1243
3. P. Hrad prepewny 1032
Gezu wěcne ſwětlo 664
Ep. Skutk. 12, 1 - 11.
1. Z. 34. 91. 107. 116. 124. 129
2. M. W přenaſledowánj wěrjcych 1166
o retuně Božj 750. 947
3. P. O Angelich ſwatych 339. sqq.

Na den S. Jakuba.
Ewang. Matth. 20, 20 - 23.
1. Z. 62. 75. 105. 126
2. M. Proti pyſſe a zpurnoſti 847. 970
w Kriſti wěrjcych 958
o bkahoſkawenſtwj wěrjcych 1118. 1123
o žiwot wěčny 1384
3. P Což můg Bůh chce 873
Takoť wolá ſam Syn Božj 467
Kdožby chtěl erbowan byti 356
Wſſakť on mne w wedl 969
Ep. Rjm. 8, 28 - 39.
1. Z. 23. 27. 46
2. M. O láſku Božj skrz Krysta 894. sqq.
o opatrowánj Božj 900. 997
za nepřately 931. 1191
3. P. O ſtaké a ſmělé wjře 1019. sqq.

Na den S. Wawřince.
Ewang. Jan. 12, 24 - 26.
1. Z. 22. 31. 40. 69. 88. 118
2. M. O ſkowo Boži 436. sq.
o naſledowánj P. Gežiſſe 1868. sq.
o zapřenj ſebe ſamého 1048
3. P. Gát w Boha milého 1048
Radugte ſe o Kreſtiané 838
Ep. 2 Kor. 9, 6 - 11.
1. Z. 41. 55.
2 M. O ſlitowánj k bližnimu 935
w chudobě 882. sqq. 1673
3. P. O dauffanliwé wjře 853. sq.

Na den S. Bartolomège.
Ew. Luk. 22, 24 - 30.
1. Z. 47. 82. 94. 101. 134. 136. 149
2. M. O pokoru 661
o ſtakau w Krysta wjru 755
o žiwot wěčny 1392
3. P. Kdo ſe libj Bohu 355
Kdo gen na Boha 380
Gezu ſwětlo mile. 663
Žel ſe mne bjdného 694
Powſtaň o Kreſtiané k Bogi 744
Ep. 2 Kor. 4, 7 - 10.
1. Z. 39. 84. 118.
2. M. Želenj zkazy a padu 593. sqq.
o potěſſenj w Kriſi 1058
o bkahoſkawenſtwj w Krystu P. 1064
3. P. O naſledowánj P. Krysta 863. sqq.
O bogi s hřjchem a ſwětem 725. sqq.

Na den S. Matauſſe.
Ew. Matty. 9, 9 - 13.
1. Z. 34. 67. 73. 107. 147.
2. M. O litoſtiwé ſrdce 685. 935
o naſledowánj P. Gežiſſe 863
proti pokrytſtwj 690. 1240
o pokánj 522. sqq.
3. P. Radugte ſe o Kreſtiane 638
Ach co ſmutny mam činiti 546
Gežiš hřiſſnikj přigjmá 401
Gezu ſuko wſſech zemdl. 516
Gezu Kryſte, genž ſtudnice 566
Ep. 1 Kor. 12, 4 - 11. neb Efez. 4, 7 - 14.
1. Z. 68.
2. M. O dar Ducha S. 1785
3. P. A chwály za dobrodinj Božj 896. sqq.

Na den S. Lukaſſe.
1. Z 19.
2. M. O trpěliwoſt 729
3. P. Swaté Apoſtoły 360
A giné pjſně ſwatečnj

Na den S Simona a Jůdy.
Ew. Jan. 15, 17 - 21.
1. Z. 27. 34. 37. 44. 129. 133.
2. M. O láſku k bližnim 674. 931
w přenaſledowánj wěrjcych 947
o zapřenj ſe ſwěta 887. sqq.

3. Pjsně. Křestiany prawdě Božj 990
Wolam k robě Gezu Kr. 755
Bylbys wssecky wěcy wědět 932
Člowěče másly těžky křiž 948
Ep. 1 Petr. 1, 3 = 9.
1. Zakm. 19. 51.
2. M. O nowé a čiste srdce 668
o žiwot wěčny 1384
o wjru 617
3. P. O nakłonnosti k P. Gežissi 689. 767

Na den wssech swatých.

Ewang. Matth. 5, 1 = 12.

1. Zakm. 1. 98. 147
2. Modl. O bkahoslawenstwj a pokog wěčnych 1060. sq.
o smrtauwé nowé 466
W křiži ditek Božich 729. sqq.
3. P. Slyssmeš z wst Pána nassého 1076
Kdy se libj Bohu 355
Snažugme se w tomto 870
Ep. Zgew. 7, 2. 3.
1. Z. 122
2. M. W mnohych těžkostech 942. sqq.
3. P. O diwnych saudjch Božich 395. 1003
o bkahoslawenstwj powožnych 1056
o skončenj swěta 1353

Na den poswěcenj chramu.

Ewang. Luk. 19, 1 = 10.

1. Z. 8. 18. 22
2. M. O kassu Božj w Krystu 397. sqq. 463
o spraweblnwé srdce 676. 682
o litostiwé srdce 666. 674. 935.
3. Pjsně swateénj 1724
Ep. Zgew. 21, 2 = 5.
1. Z. 16. 22. 116
2. M. O přebywánj P. Gežisse w srdcy 107.
3. P. O nebeském Geruzalemu 1378. sqq.
o žiwotu wěčném 1390. sqq.

W kagicy dnj.

Zakmy, Pjsně a modlitby o pokánj, genž se podle spusobu srdce dělj. Neb gmać se modli člowěk

1) Aj posawad nekagicy 534. 588. sqq.
2) Probuzeny 513. 530. 538. 543. sqq.
3) Zelgicy nad hrichem 516. 522. 550. sqq.
4) Wěrjce 562. sqq. 600. sqq. 621. sqq.
5) W každodennjm pokánj a wjre stogicy 614. 619. 625. sqq. 634. sqq. 778. sqq.

Což wsse wjz niž podle pate částky Katechysmu.

II. Podle Katechysmu.

1) Modlitby a pjsně k prwnj částce Katechysmu, totiž 10. Božjm přikázánjm.

O rozličné cnosti Křestianské.

Wůbec.

Modlitebnj rozgjmánj přikázánj Božjch. 464. 653. 1653.
Zpytowánj srdce sweho podle 10. přikázánj Božjch 680. 683. 733.

Obzwlásstě.

1. K prwnjmu přikázánj

o prawé poznánj Boha 416. 428. 888. 1101
o bazen Božj 743. 915.
o žiwau a spasytedlnau wjru 627. 687
o wraucy kassu k Bohu 689. 767
o prawau a skalau naděgi 755
o pokoru 661. 685. 1243
o křestianskau trpěliwost 729. 942. 974

2. K druhému přikázánj.

o wraucnost a trwanliwost w modlitbach 703. 727. 925.
o milosrdenstwj Božj k nám 466. 1130
o wděčné srdce 686. 848
o Ducha s. dary a poswěcenj 302. sqq. 1786. sqq.

3. K Třetjmu přikázánj.

o nakłonnost k slowu Božjmu 435. sqq
o maudrost 711. 1106.
o stalost wjry 721. 750
o uspokogenj Dusse w Bohu a Gežisst 689. 756 794. 981
o obcerstwenj Dusse skrz slowo Božj a swatosti 767
za wětele 431. 1153. 1196. 1232
proti falessnym wětelům 1168. 1195

4) K čtwrtému přikázánj.

o poslussne srdce 871. 434
ditek za rodiče 1628. sqq.
rodičů za ditky 1665
manželů Křestianstých 884. 1659 sqq.
poddanych za wrchnost 1199
wrchnosti za poddane 1006. 1674. sqq.
těhorné 888. 1666
wdowy 962. 1669
w powolánj o prospěch 690. 901. 915. 1677. sqq.

5) K patému přikázánj,

o dobrotiwost a tichost Ducha 674. 685. 995
proti hněwiwosti 158. 864. 1762.
za nepřately 931. 944. 949. 1191
o milosrdenstwj k bližnimu 666. 937
o přiwětiwost srdec 871. 932. sq. 1760.

o wpři-

o vpjmé a ſtaké pratelſtwj 935
o ſwornoſt a pokog ſrdce 933. 1750
o pokog obecny 1190
proti zawiſti 934. 1006

6. K ſeſtému prikazánj.

proti chlipnoſti mrzké 737. 765
o čiſtotu ſrdce 752. 759. ſqq.
o ſtředmoſt a mirnoſt 518. ſqq. 763. ſqq.
o zaſnaubenj Duſſe s P. Kryſtem 767. 823

7. K ſedmému prikazánj.

o ſprawedlnoſt w žiwotu y w ſkutcých 676. 682
o dobročinnoſt 541
proti lakomſtwj 653. 760
proti kſti a oſſemetnoſti 690
proti oſpalоſti a nedbanliwoſti w powolánj 848. newděčnoſti 846

8. K oſmému prikazánj.

o prawdomluwnoſt 871
o mlčeliwoſt 650. 1006
proti kži a klamſtwj, podchlebowánj 690 935
proti wtrhánj, klewetſtwj 129. ſq. 139. ſq.
proti zpurnoſti a zapjránj 743. 847. 970 1000. 1240
proti wychlubowánj 524. 527

9. K dewatému prikazánj.

o ſpokogene a přeſtáwágjcy ſrdce 747
proti zawiſti 871. 931
proti lakomſtwj 674. 904
proti zahalčiwoſti 690. 728
proti pečowánj a ſtaroſti 887. 982. 995

10. K desatému prikazánj.

o zapření ſebe y ſwěta 867. 881. 1048
o pomoc Božj k krjžowánj těla a krwe 682. 727
o ſwatě tauženj po Bohu 740. 792. 795
o tauženj po nebeſkém Geruzal. 657. 738
proti zkym žadoſtem 651. 694. 743. 759
proti zkym myſſlenjm a pokuſſenjm 732
proti přirozené zkaze 668. 738
o wzrůſt w nowém ſtworenj aneb přirozenj Božſtém 67. 681 738. 752. 848

2) Modlitby a Pjsně chwalitebnj k druhé čaſtice Katechyſmu, to geſt

Djků činěnj a chwaly za rozličné dobrodinj Božſké podle

1. Prwnjho článku wjry Křeſtianſkě.

Chwaly Boha w Trogicy gedineho 890 898. 903. 909. 1073. ſqq.
Wyznánj wjry w Boha 918. 1091
djk činěnj za ſkowo a zgewenj Božj 892. 1075
za ſtworenj wſſeho ſwěta 374. 846 y Angelů 345. 347
za ſtworenj nas k obrazu ſwemu 510. ſqq. 906. 1064
za laſku Božj k nám 894. ſqq. 915. 919
za opatrowánj Božj wůbec 896. 900 997. 1047
za wſſeligaké potřeby wezdegſſiho žiwota 901. 904. 912
za diwné a ſwaté řizenj Božj 832. 917 929. 982. 1011

2. Podle druheho článku wjry Křeſt.

Chwaly P. Gežiſſe 798. 800. 833. 842 867. 1067. 1099
djk činěnj za geho wtělenj a zpřiznénj ſe s nami 889. 1056
narozenj 47. 61. 1081. 1735. 1738. ſqq.
pracowity žiwot 109. 110. 140. 143. 795. 871. 990
wmučenj 155. ſqq. 160. 164. 177. ſqq. 767. 869. 1750. ſqq. 1764
wzkřiſſenj 225. 238. 255. 1765. ſqq.
wſtaupenj na nebe 267. 1777.
ſmířenj Boha 853. 1031. 1095 (1016
zprawowánj ſwěta a cyrkwe 900. 906
ſaud ſprawedliwy 35. 37. 1159. 1360

3. Podle třetiho článku wjry Křeſt.

Chwaly Ducha s 285. 292. 1785
djk činěnj za powolánj do Kralowſtwj Božjho 1056. 1142.
za oſwjcenj 291. 295
znowu zrozenj 311. 855.
ſgednocenj s Bohem 891. 1134
poſwěcenj a zachowáwánj v wjře 300. 1034
wylewánj ſrdce 297. 313. 1101. 1106
řizenj a wedenj 301. 312. 929. 998 1006. 1103. 1787
potěſſowánj 302. 1054. ſqq.
ſpołečnoſt s wěrjcymi 303. 938
naděge žiwota wěčneho 1078

Odpuſſtěnj a přikrywánj hřichů Nim 417 Dž. 2, 6. 305. 384. 1719
Prawo k ſlawnému zmrtwych wſtánj 1278. 1300. 1322. 1325. 1344

3) Modlitby a Pjsně proſebnj k třeti čaſtice Katechyſmu,

totiž modlitbě Pane,
O wžitku a diwné moce y modlitby 704. 712

Wůbec.

o wrucnoſt k modlenj 702. 703
o ſynowſkau důwěrnoſt 699. 700
o přjmkauwu Geżiſſe a wyſlyſſenj 710. 715
k rozgimánj modlitby Páně 696. ſqq. 701. 706. ſqq.

Obzwlaſſtě.

Podle proſby

1. Prwnj: o slowo Bożj a prawé wčenj 423. 428. 434. 1136
o prawé poznánj P. Gežjsse 465. 767
o křesťanský žiwot 686. 690. 694
proti kacyřstwu 1218. 1220. 1232
proti bezbožnosti 720. 759. 1210. 1243
2. O Kralowstwj Bożj w nás 751. 757
o cyrkwi swatau 927. 1211
o zachowánj slowa Bożjho a swattosti 428. 433. 1158
o zbořenj skutků babelských wnas 727. 759
poddánj se cele a důwěrné Panu G. 673 717. 988. 991
3. O poznanj wůle Bożj 1016. 1679
o pokorné plnénj wůle Bożj 673. 690
o potupu wůli babelské, swětské, a bezbožnych 736. 750. 779. sqq. 839 1048
o křjžowánj těla a zpurné swémyslnosti 694. 728
o trpěliwosť w křjži 729. 942. 968
pokorna poddanosť Bohu 689. 802. 861 956. 970. 984. 995
4. O wsseliké potřeby žiwota 873. 904
o sstiastny prospěch 684. 716. 1006. 1011
o vrody zemské 912. 1040
o pokog zewnitřnj 1211. sq. 1591. sqq.
a poboznau wrchnosť 1218. 1674
pobožné dikky 1665
přatelu a sausedy 935
a maudrosť 711. 1106. sqq.
o wděčné a spraweduliwé srdce 846
o milosrdenstwj k bližnim 666. 674. 931
proti starostliwé peči 904. 982. 1020
proti nestřizliwosti a newděčnosti 767. 846
o odwracenj pokut obecnych 947. 1515. sqq. 1612. sqq.
5. o poznánj zkažení srdce 526. 534
o poznánj a želenj hřjchů 513. sqq. 522
o odpusstěnj hřjchů 543. 581. 699
o vgisstěnj a potwrzenj dosahnuté lasky 700. 756
o srdečné a ochotné odpusstěnj ginym 935. 1757
a warowánj se hřjchů malych y welkych 776. 867. 871
o zachowánj dobreho swědomj 736. 848. 789
proti twrdosti a newprostytedlnosti srdce 801. 833. 863. 931. sqq. 1762.
6. O pilné zkussowánj sameho sebe 522. 534
o zpytowánj a zkussowánj Bożj Zakm. 139, 23. sqq. Pisen 733. 1016
o stalost a pokoru w těžkych pokussenjch 729. 968. 970
o směłost wjry proti pokussenjm babelskym 735. 753. 988
proti wábenj a zwodu swěta 772. 863. 866
konečne odekmuti se dábla, swěta a hřjchu 752. 1034
o zmužilé a sprawné powstánj z poklizků 575. 578 = 581. 888
7. O wyswobozenj s bjd mnohych 750. 947
od hřjchu, gakžto neawětssjho nessťesti 581. 605. sqq. 891
o wyswobozenj od pokut obecnjch 958 967. 1199
z těžkosti swědomj a srdce 556. 576 600. sqq. 842. 1034
z toho wdolj pláče 739. 772. sqq.
důwěrné očekáwánj pomocy Bożj 831. 857 995. 1011
chwaly Bożj za budaucy pomoc 853. 862 893. 1020

4) Modlitby a Pjsně k čtwrté častce Katechysmu.

Při křtu swatém 1064. 470. sqq.
Oddáwánj ditek w ruce Bożj 473. 476 1070 = 1072
Připomináni sobě wkastni wmkuiwy křtu s. 474. 889. 915. 1034
Dik činěnj za znowu zrozenj 855. 1056
za práwa synowstwj 778. 917. 1022. 1026 1047
za dědjctwj wěčné 825. 1078
odepřenj ďáblu, swětu a hřjchu 734. 743 775
připowěděnj se Bohu na wěky 742. 756
o zachowánj dobreho swědomj 727. 767 1074
o sylu k křjžowánj sameho sebe 728. 879. sqq.
o wzrůsť w nowém žiwotě 752. 871. 876. sq.

5) Modlitby a Pjsně k paté častce Katechysmu, při oddáwánj se k pokánj,

a take při hotowánj se k zpowědi.

1. Člowěk aż posawad nekágicy musy rozgimáti zpusob srdce sweho 534. 588 = 592. 604. 610. 642. 1159. 1240
a hřjchy swé pachané, tu negobyzdnegssj mrzkost, negssskodliwegssj wěc, negwoššj nessťesti, a negneflussnegssj newděčnosť proti Bohu 575. 609. 617
tauzebné žadati o poznánj hřjchů a naramné zkazy swé 513. sq. 584
2. Probuzeny skrz zakon Bożj skussuge sebe pilně 530. 538. 639. 642
přiznáwá se pokorně k hřjchům swým 574. 693
sám na sebe zaluge před Bohem 543 565. 1243
děsy se před hněwem Bożjm, ano y nedauffá, že se gestě může obratiti 542. 585
saud a opausstěnj Bożj za spraweduliwé wyznáwá 547. 563. 946. 1000
trapj se smutkem a hrůzau pro twrdosť srdce swého, nemage čitedlnosti 516. 521. 522
3. Probuzeny skrz Ewangelium zpowida se negprw a negwje před Bohem, a želege wpi nad hřjchem přirozenym 558 559. 623

želege vpi nad hřjchámi Dusse, genž se toliko w srdcy, mysslenjm a nakonnostj pachagj 514. 516. 595
nad hřjchámi dětinstwj a mladych let 569. 608
nad hřjchámi společnosti, genž s ginymi pachał 518. 557
nad hřjchy obzwlassstnymi 544. 597
nad tak newděčnym rozhněwánjm nejmilegssjho Boha 560. 561
wpádá k nohám Boha negdobrotiwegssjho, a poddawá se geho trestánj pokorně 548. 564. 956
wpowazi se Kassty žadati a očekáwati 550-552. 634
A. Wěřicy, k P. Gežjssi se wtjká, hledě na geho rany 554. 562. 563. 572
hledj na otcowské srdce a twář Božj w skowě geho 581
prosy a nepřestáwá 556. 576. 600. 601. 622
aneb wjdycky z nowu přichodie k trůnu kasky wpádá 567. 581 624. 699
odtká se wssem hřjchům 633. 964
před sewzetj má k prawdiwé a stalé aneb wěčné poboznosti, prosy o nowé srdce 613-641
žádá rozhřessenj w Boha sámeho skrz Krysta 578. 605. 606
nepřestáne, aż gistotně wssech hřjchů odpusstěnj dosahne 610. 618. 625
potom teprw má grunt a začatek prawého Křestanstwj, a radugie se welikau wesekosti Bohu děkuge za rozhřessenj a zjwot, Zal. 103. Pjsně 621. 640. 644. 778 883. 1026
Bohu se na wěky připowidá 629. 780 1078. 1118
strogi se k každodennimu bogi proti wssem hřjchům 643. 737. 743
a k wěrnému y wěčnému mjkowánj Krysta 721. 779. 830. 838
a nasledowánj Páná Gežjsse 805. 808 863. sqq.
5. Člowěk w každodennim pokánj a wjře stogicy k zpowědi a stolu Páně se hotugie
žjwot swůg a zkasenj srdce pokorné rozgjmá 593. 595. 614. 693
dokonalau swau nehodnost a hřjssnost wyznáwá 577. 619. 634
wssak se na ránu Krysta a kasku Otce sobě dánau odwolawá 625
wpewnenj a ugistěnj w kasce a odpusstěnj hřjchů žádá 627. 635
tjm wětssj směkosti a wěrnosti se wssemu zlemu odtká 640. 676. 1034
na wěky se P. Gežjssi oddáwá 629. 778 780. 783. 800. 1031.
obzwlassstě, že krjž geho nesti, a geho nasledowati chce 694. 867. 869. 871
tak se zase w kasce Otce swého smjrenéhо wtjsnge 812. sqq. 891. 1125. 1127
tjm wrauenégi se s Krystem sgednotic, swětskych wěcy zapomina, a kaužj po wěcnym w nebi s Krystem přebywánj 772. sqq. 798. 825. 834. 837
6. Člowěk, kterýž po obracenj do swěwolnych hřjchů wpadl, gineho spůsobu a cesty k nawracenj nemá, gen tentyž předepsany, w celém wpokogenj se před Bohem: než že obyčegně wssecko to mnohém wjce a přjsněgi na sobě sezna wa, a přez mnohém wětssj těžkosti se přebjti muss: wjz o tom 585. 597. 941 942. 964. 1127. 1240. a žalmy kagicy.

6) Modlitby a Pjsně k sseste čassce Katechysmu, aneb při hotowánj se k wživánj wečeře Páně.

a) Před wživánjm.

Ranni 502. sqq.
pro těch, genž prwni krat k stolu Božjmu přicházegj 511. 1721. a 494
pro těch, genž giž častokrat přistupowali 496. 498. 509. 812
o wrauené a wtissené srdce před wživánjm 807-811.
y žadost a připrawenj srdce k hodnému wživánj 503 810
o pokorné poddawánj se P. Gežjssi 756. 883
o posylněnj wjry 687. 689. 796. sqq.
o sgednocenj s Krystem 792. 800
o společnost Krystowu a ochotnost k nasledowánj geho pod křjžem 668. 694. 795. 1060
o sgednocenj se wssemi wěřicymi 938. 939
o hodné připomjnánj a nakladánj smrti P. Gežjsse 770. 776
o obnowenj smkauwy křtu s. 881. 1026
o moc a požitek wečeře Páné 783. 1064. 1115

b) Při přigjmanj.

Při posswěcowánj 1057
přistupugte 1062
o wděčné wznánj těch drahých darů 1056. 1058
djk činěnj a prosba 929. 1063
obětowánj se Krystu 667. 789. 815. 879 sqq.
prosba za giné Křestiany obzwlassstě zsaužené 1144. 1168. 1171. sqq. 1184

c) Po přigjmánj.

Pokorné děkowánj za smrt Krystowu 485 486. 500
za sgednocenj s Krystem 823. 850. 889
Prosba o přebywánj Krysta Gežjsse w srdcy 668. 767
o nowé poskussenstwj 651. 653
o pomoc k nasledowánj P. Krysta 662-664. 683
o wssedni pokánj 650. 670.
o pokornau poddanost wůli Božj 673. 888 1016
o wěrnost w powolánj 654. 684. 690 716. 1011.
o pokog a swornost s bližnjm 674
o zapřenj se swěta 657. 584. 772. sqq.
o srdečné tauženj po nebeskem Geruzalemu 739. 790. 806.

o bžastenstwj při swadbě nebeské 1114
Rozgimánj smrti Pané, kterež Otec čeledj s djtkámi a čeladkuswau, po vživánj wečeře Páně mjti má. 789. 842. 867
Wečernj 849. sqq.

III. Podle wezdegssjch potřeb.

A) Modlitby a Pjsně k každodennjmu vjživánj.

W Nedèli.

O Ducha s. k wraucnému se modlenj 302
Rannj 1410. 1461
přichazeae do chrámu P. 431. 432. 1791
k Bohu Otcy 916
k Synu Božjmu 868. sqq. 1115
k Duchu s. 1786
před kazánjm 493
po kazánj 449
djk činěnj za slowo Božj 451
djk činěnj za wsseligaké dobrodinj Božj 846 900. 921. 914. 1070
při dokonawánj služeb cyrkewnjch 448. 452
půběnj 1484. 1491
chwaly Božj 907. sqq. 909. 917.
nessporný, wiz pjsně nedělnj neb swatečnj.
oddawage se P. Bohu 802. 923. 1053
wečernj 1509. 1510
zpytowánj srdce sweho 849
o odpuštěnj hřichů 725

W pondèli.

Rannj 1406. 1409. 1412
o wraucnost a důwěrnost w modlenj 703. 715
o zachowánj od wsseho zlého 929. 988
o prawé poskussenstwj 871. 1000
při začinánj prace o prospěch 716. 1135
půběnj 1481. 1483. 1498
nessporný 1402
wečernj 1506. 1508. 1511. sqq.
zpytowánj sebe sameho 727
o smilowánj Božj 747

W Autery.

Rannj 1413. 1415. 1418
o prawau wjru a Křestianský žiwot 720. 757
o bedliwé ostřihánj swědomj dobreho 727
o wesselau k službě Božj ochotnost 728
o srdce w wůli Božj wpokogene 873. 1006
půběnj 1486. 1488. 1720
nessporný 1034. 1080
wečernj 1514. 1518
djků činěnj za dobrodinj Božj 901. 909
oddáwánj se mikosti Božj 844. 942

We Stredu.

Rannj 1421. 1422.
djk činěnj za opatrowánj Božj 900
za wykaupenj 825. 850
k Duchu s. 1787.
rozwažowánj marnosti swětské 785. sqq.
o zapřenj se swěta y sebe 750. 767. 889
w bogi proti hřichům 757. 876
půběnj 1489. 1492
nessporný 904. 1003
chwaly Boha předobrotiwého 904. 917. 925
rozgimánj kratičkého žiwota 788
hotowánj se k smrti 1285. 1294

We čtwrtek.

Rannj 1425. 1428. 1432
djk činěnj za slowo Božj a swattosti 428
za pomoc a požehnanj Božj 917
za wyswobozenj z nesstěstj 750. 853
o sstiastny prospěch w powokánj 684. 690
proti peči starostliwé 968. 982. 995. 1006
o důchowni bedlwost 720. 723
o zdrželiwost a čistotu 759. sqq.
půběnj 1490. 1493
nessporný 1034. 1039
wečernj 1527. 1529
skussowánj sweho Křestianstwj 691. 693. 849
o wraucy kasku k Pánu Ges. 807. sqq.

W Patek.

Rannj 1433 - 1437
djk činěnj za pracowity a wrtpny žiwot P. Gežisse 1149. 1750
za horkau smrt P. Gežisse 776. 1756
o zapřenj se sameho sebe 779. sqq. 840. sqq.
o radostnau ochotnost k nasledowánj P. G. 694. 1107
o trpělliwost w kžji 863. 967. sqq.
půběnj 1487. 1494
nessporný 1005. 1006.
wečernj 1531. 1534. 1536
o wraucy kasku k bratrům 939
o mikosrdenstwj k bližnimu 935
ceké oddanj se Krystu P. 789. 867. sqq.

W Sobotu.

Rannj 1438. 1443. 1449
djk činěnj za opatrowánj Božj 925. 1047.
powažowánj marnosti swětské 782. sqq.
o wytězstwj proti hřichu 743. 747
o nadégt neomylnau k P. Krystu 858. 1064
o dauffanliwau a smékau wjru 988. 1008 1053. sqq.
o pokog Božj 1055. 1115
půběnj 1495. sqq.
nessporný 1010. 1059. 1243
wečernj 1538. 1545. sqq.
o kasskawé zprawowánj cyrkwé 1144
připrawowánj se k smrti 1287. 1302

B) Modlitby a Pjsně k wsseligakému stawu, powokánj a potřebě.

1) Wrchnosti 1674. 1684

namestnika.a raddy 1006. 1684
poddanych 1676. 929. 1402. 1687
zokdnere 865. 867. 869. 1084
2) Wcitele slowa Bozjho 789. 1147. 1152 1156. sqq.
sstolmistre 1147. 1654
powozjnych poslussacu 1153. sqq. 1157. 1183. sqq.
zaku sskolnich 1635. sqq.
3) Otce celedniho 716. 846. 853. 929. 1682 1671.
sluzebnich a celadky 1684. 1679
sedlaka a hospodare 909. 917. 1122. 1402
kupce 787. 1115. 1117. 1402. 1686.
ditek 1107. 1129. 1627. sqq.
remesslnika 788. 1115. 1133
mladencu 1084. 1095. 1111. 1655. sqq.
panen 1094. 1658
zenicha 1086
newesty 789. 1088
w den wesely neb swadby 789. 840. sqq. 848. 929
manzelu 1664. sqq.
tehotnych 1089. 1666. sqq.
wdow 987. 1669
syrotek 859. 970. 1089
starcu 1089. 1670
poczestnych 1701. sqq.
wyhnancu 863. 967. 970. 976. 987
pri zacinanj prace 716. 791. 1135
o prospech a pozehnanj Bozj 716. 917. 1011
pri zhledanj se pratelu 846. 1011. 1115
pri rozehnanj se pratelu 1022. 1151. sqq.
w den pametky narozenj sweho 904 1006. 1719. 1721
w den pametky gmena sweho 1089. 1722
w den pametky smrti rodicu, ditek neb pratel 976. 995. 1006. 1084. ic 95

C) Modlitby a Pisně w křiži a tězkostech wselijakych.

Kdežto se s aumyssłem hławnj Pisma s. kteij k potessenj pritocziky.

I. Duchownj vzkosti, o ktery chżto wssechnech negprw a negwic wazowati potrebj 2 Kor. 7, 9. 11. Joel. 2, 12. 13. Ez. 18, 31 Luk. 18, 13.

1. W obwinowanj zleho swedomj Is. 57, 15 38, 14. 17. 53, 6. sqq. Kol. 2, 13. 14. Rim. 5, 1. 10. 8, 15. sqq. 1 Pet. 3, 21. 1 Jan. 3, 19 20. Pisen 544. 560. sqq. 595. 578. 633. 610. 618. sqq. 725. 756. 776. 964
2. W predessenj srdce skrz odsauzowanj zakona Bozjho Rim. 3, 23. sqq. 6, 14. 10, 4. Gal. 4, 4. 5. Skutk. 13, 38. Jan. 5, 45. Pisen 547. 563. 633. sqq. 605. sqq. 746
3. W prestrassenj srdce skrz hnew Bozj Jan. 3, 16. 17. 2 Petr. 3, 9. 1 Tes. 5, 9. 10. Zid. 7, 25. Izai 54, 7. 8. 10. Plac Ger. 3, 22. 31. sqq. Pisen 542. 548. 550. sqq. 567. 581. 961
4. W pokussenj tezkym pro welike hrzichy Zakm. 103, 10. 11. Ger. 33, 8. Matt. 11, 28. Ezech. 33, 11. Izai 44, 10. 43, 24. 2 Kor. 5, 19. 21. 1 Tim. 1, 15. 16. 1 Jan. 2, 1. 2. 2 Sam. 12. Luk. 7, 47. Pisen 543. 565. 574. 585. 597. 564. 600. sqq.
5. W tuhem pokussenj babelskym Kol. 2, 15. Luk. 11, 21. 22. Zid. 2, 14. Rim. 8, 31. sqq. 1 Pet. 5, 9. 10. Zak. 91, 11. 138, 3. Matt. 8, 31. 1 Jan. 4, 4. 3, 8. Pisen 516. 521. sqq. 859. 862. 1026. 1034. 1055
6. W welikem zarmaucenj Duse. Nehem. 8, 9. 10. Zakm. 51, 14. 55, 23. 127, 3. Fil. 4, 4. 5. Izai. 61, 1 sqq. 2 Kor. 6, 10. 7, 10. Kazat. 11, 10. 1 Petr. 5, 7. Pisen 521. 725. 746. 751. 784. 846. 877. 940. 952. 957. 961. sqq. 970. 976. 989. 995.
7. W mdlobe a nedostatku wiry Zak. 147, 3. 6 Izai. 42, 3. Mark. 9, 23. 24. Zid. 12, 2. 4, 15. 16. Rim. 14, 1. 3. 2 Kor. 12, 9. Jan. 1, 12. Pisen 521. 564. 613. 641. 757. 1020
8. W predstranj naramne nehodnosti Izai. 43, 25. Skutk. 10, 43. sqq. 2 Kor. 1, 20. Efez. 1, 4. Rim. 5, 10. Zakm. 145, 14. 18. sqq. 2 Tes. 1, 11. Pisen 577. 619. 634. 718. 1096. sqq.
9. W bozny strany setrwanj v wyre. Izai. 54, 10. 4, 10. 14. 43, 1. 2. Fil. 2, 13. 1, 6. Zid. 2, 19. 1 Kor 1, 8. 9. 2 Tim. 2, 19. Jan. 10, 27. sqq. 17, 11. 1 Petr. 1, 5. 5, 10. Luk. 22, 32. Rim. 8, 16. Ef. 1, 13. 14. 4, 30. Pisen 720. 757. 1034. 1053.
10. W dkauhym ocekawanj Bozj pomocy Jan. 2, 4. Zak. 130, 5. 6. Plac Ger. 3, 25. sq. Izai. 49, 14 sqq. 54, 7. 8. Job 5, 19. Zid. 13, 5. Zak. 22, 2. 3. 13, 2. 3. 6. Matt. 15, 22. sqq. 2 Kor. 12, 8 9. Matt. 7, 7. 8. Luk. 18, 7. 8. Pisen 729. 868. sqq. 873. 887. 948. 965. 961. 965. sqq. 972.
11. W hrozenj se smrti Oz. 13, 14. 1 Kor. 15, 42. sqq. 55. sqq. 2 Tim. 1, 10. 4, 18. Zak. 118, 17. Jan. 11. 11, 25 sqq. 1 Tes. 4, 13. 14. Luk. 2, 29. 23, 43. Job. 19, 25. Fil. 1, 23. 3, 21. Zgew. 14, 13 Pisen 1000. 1272. sqq. 1297. 1299. 1307. 1344. 1363. 1378. 1384
12. W hrozenj se dne saudneho. Luk. 21, 28. Skutk. 3, 19. 20. Rim. 8, 1. 34. Jan. 5, 24. Ger. 31, 34. Ezech. 33, 16. Fil. 3, 20. 1 Tes. 1, 10. 1 Jan. 2, 28. 4, 17. 2 Tes. 1, 7. Matt. 25, 34. sqq. Pisen 776. 1034. 1079. 1353. sqq. 1378. sqq.

II. Telesné tězkosti, kříž a nesstesti.

1. W mnohem vtrhanj a hanbe swetske 2 Sam. 16, 10. Luk. 11, 15. Jan. 8, 48. Zid. 12, 3. Matt. 5, 9. 12. 2 Kor. 6, 8. 1 Kor. 4, 4. 5. Zakm. 37, 6. 43, 1. 64, 3. sqq. 109, 1. sqq. 120, 3. sqq. Pisen 750. 772. sqq. 794. sqq. 853. 887. 954. 960. 1005. sqq.
2. W nenawisti a prenasledowanj od sweta. Ger. 1, 18. 19. Izai. 54, 16. sqq. Matt. 10, 28. sqq. 5, 11. 12. 16, 18. Zakm. 56, 9.

46/5.6. Jan.15/18.sq.16/20. 2Kor.4/8.sq. 2 Tym.3/12. Zgew.1/9. Pisen 750. 773. sqq. 785. sqq. 859. 871. 951. 954. 970. 10.6. 1034. 1134

3. We wsseligakých bjdách a vzkostech Amos3/6 Job.5/17.sqq. Zalm.31/8. 91/15. 119/71. 73/14.25. 68/20. Zid.12/5.sqq. Zgew.3/19 Rim.8/18.29. 5/3.4. Skutk.14/22. Jak. 1/12. 2 Kor.1/5. 4/17. Izai. 26/16. 28/19 27/8.9. 43/2.3. Mich.7/9. Matt.16/24 2 Tym.2/11.12. 1 Petr.4/12.13. Zgew 7/ 13.14. Pisen 751. 887. 941. 948. 950 976. 982. 1079. 1128. 1171

4. W nedostatku a chudobě 1. Sam. 2/7. Přísl.22/2.10/22. Zal.9/10.13.19. 37/25. 34/10. 11. Matt. 6/25. sqq. 32 sqq. 5/3. 8/20. 1 Mogž.23/6 11. 3 Mogž.19/9.10 Izai.30/20. Tob.4/22. Syr.11/14.22.sqq. 2 Kor.8/9. 6/10. Zgew.2/9. Pisen 887 sqq. 929.979.1047.1115.1673.

5. W drahotě a hladu 2 Kral.8/1. 4/38. Zal. 105/16. 33/18.sqq. 37/18.sqq. 132/15 sqq. 1Mogž.12/10. 26/1. 41/54. 5.Mogž. 15/7. 8/3. 41/54. Ruth. 1/1. 2/1. sqq. 2 Sam.21/1. Skutk.11/28. 1 Kor. 4/11 Ezech.5/13. sqq. Job.5/19. sqq. Zid.13/5. Matt.4/4. 14/21. 15/38. Rim.8/35.37. Zgew. 7/16. 17. Pisen 946. 948. 970. 1023. 1118.

6. W čas wjchřic a bromobiti, ano y powyhorenj. Job.1/21. 22. 2/10. 2 Petr. 3/7=15. Pisen 859.873.887.1055.1586.

7. W nevrodě, gakžto w čas sucha aneb y mnohého dessě, přjwalů a powodně 1 Mogž.8/21.22. Izai. 54/7=10. Agg. 1/ 4=9. Malach.3/10. Pisen 1037. 1171. 1574. sqq. 1587. sqq.

8. W čas walky a boge Ger.15/3. 39/17. 42/11. Izai. 32/17.18. Zalm.46/4=9. 37/ 14.15. 18/40.41. 20/8.9. 27/3.4. Přísl. 18/10. Luk.21/10.28. Rim.8/35.36. Pisen 987. 1590. sqq.

9. W čas moru Amos 4/10. 2 Mogž. 12/23. 15/26. Zalm.91/1.sqq. 11.sqq. 34/ 8. 112/7.8. 73/26. 4 Mogž.16/46. sqq. 2 Kron.6/28.sqq. 7/13. sqq. 2 Sam.24/ 14.16. Izai 28/1.21. Jan.11/25.26. Pisen 1034. 1118.1245.sqq. 1265.sqq. 1610 sqq.

10. W nemocy 2 Mogž.15/26. Izai 26/16 38/4.sqq. 40/29.sqq. Rim.8/28. 1 Kor. 11/30. sqq. 15/42. sqq. 2 Kor.1/9.sqq. 4/16. Zid.12/10.11. Zalm.41/3.4. 147/3 Matt.8/16. 25/36. Job.2/7. Zalm.38/8. Luk.16/20. Jan. 11/2. 4. 11. Jak. 5/15. Fil.3/21. Pisen 970. 1000. 1079. 1134. 1268. sqq. 1320.

11. Při vmjrání přatel Job.14/5. 2.Sam. 12/23. 2 Kral.22/20. Izai.57/1. Zgew. 14/13. Luk.7/15. 1 Tes.4/13.sqq. Maudr. 3/1=4. 4/7=14. Syr.38/21. Pisen 1037. 1079.1084.1095.

12. W wězenj a pautjch 1 Mogž.39/20 sqq. Ger.29/13.34. 36/5. Luk.3/20. Skutk. 4/3. 5/18. 12/4.7. 2 Kor.11/23. Zid.6/10 11/36. Zalm 68/7. 69/35. 79/11. 102/ 20.21. 107/10.16. 146/8. Amos 1/6. Matt.25/36.40. 2 Tym.1/16.17. Pisen 948.970.1016.1689.sqq.

13. W wyhnanstwj a newoli 1 Mogž.10/18 12/10. 24/17. Zid. 11/13.37.38. 10/34. Matt.2/14. 19/29. Zalm.146/9. 39/14 Zach. 7/10. 1 Kron. 30/15. Fil.3/20. Mark.10/29.30. Pisen 863.sqq. 873 sqq. 913.987.1034.1171.1689.sqq.

14. W těžkém šu porodu pracowánj 1 Mogž 3.16. 35/18. Job.10/8.sqq. Zalm.22/10 sqq. 71/6. 127/4. 139.13.sqq. 91/15. Iz. 44/2. Jan.16/21. 1 Tym. 2/15. Pisen 859. 970. 1118. 1666.

15. W těžkosti wdow a syrotek 2 Mogž.22/ 22 sqq. 5 Mogž.10/18. 14/28.sqq. Job 22/9.sqq. Zalm.10/14. 27/10. 68/6. 146/9. Izai.1/17. Ger.22/3.4. Zach.7/10 1 Kral.17/16. Přísl.23/10.11. 1 Tym. 5/ 3.5. Jak.1/27. Syr.35/17.18. 40/10.11. Pisen 948.970.1034.1084.1118.1669.

16. W sessłé starosti 1 Mogž.15/15. 2Mogž. 20/12. 3 Mogž.19/32. Zalm.21/5. 91/16 71/9. 18. 92/14.sqq. 103/2.5. Izai.40/ 31. 46/4. Přísl.16/31. Syr.8/7. Pisen 904.909.1000.1018.1670.

II. Regstřjk Melodyi,
Pokazugicy, které Pjsně se gednakau Notau zpjwati mohau.

Wpřimny Čtenařy.

§. I.

Žádna prace na swětě chatrna nenj, které se negbrahoslawenějssjmu Bohu k libosti a slawě w synowstém poslussenstwj z wjry wgjmáme. Aniž také která přjtěžka aneb přjkaužnost trwanliwá; neb Bůh důstognost gi ke cti wznassuge, Lásta oblehúge, powažowánj drahé ceny gedné gedine Dusse, a přibližu-

gjcy se, wěcnost gi wypomahá. Tyto gsau byly duwody a prostředky, nimiž sme probuzeni, wssecbecni Registr = Melodyi, wssech českých Pjsni složiti začali. O gehožto 1) Spořádánj, 2) Wjjwánj, a 3) Wžitku zde něco maličko powěděti gest potrebi.

§. II.

Spořádánj, podle kteréhož wssecky Pjsně we wssech gazycych mohau w gisté Melodyické Classy uwedene bytj, gest nasledugicy:

1. Wssecky pjsničky magj werssе.

2. Wssecky werssе magi gistý počet řádkú, hned wjce hned mene: ač wssak kážděj werš gedné Pjsničky rownè mnoho řádkú; sice by Pjseň gednau Melodyi zpjwána býti nemohla.

3. Wssecky tyto řádky magj gistý počet syllab, hned mnoho, hned mało, wssak w každěm werssi gednak. Ku přjkladu, pjsnička: prochť srdce mé zpjweg &c. ma 10. werssu, kážděj werš 4. řádky, kážděj řádek 7. syllab, a gest takto znamenaná: 7777. Pjsnička: z celého srdce swého &c. ma 7. werssu, kážděj werš 8. řádkú, syllaby gednoho každěho řádku gdau takto: 7676, 6776. to gest: prwnj řádek ma 7. syllab, druhý 6, třetj opět 7. čtwrtý 6; w druhé polowicy se něco obrácy: nebo pátý řádek ma 6, šestý 7, sedmý opět 7. osmý pak 6. syllab.

4. Protož gest lehka wěc, wssecky Pjsně podle počtu řádkú w werssich w gisté Classy aneb Regjstry, a toto opět dle počtu syllab w každém řádku, w zwkasstnj přehrady aneb spúsoby Melodyi wwesti.

5. Čim krassj gest řádek, tym bliž na před, a čim dlauissj gest, tym dal po zadu počet geho stogi w Classe swé Melodyi.

6. Melodye, genž mezy sebau newelmi rozdilné gsau, nechaky se pod gednakým počtem, wssak literami a, b, c, d, &c. rozdělene, pro těch, kterýmž mało Melodyi powěsmo, aby sobě předce někde gednau, ač pak s makau proměnu wywoliti mohli. To ale gen také gsau Melodye, w nichž geden, při negwyš 2. řádky o gednau syllabu dlauhssj gsau, aneb sice se ne tak mnoho rozdilu w nich nachazy; w čemž sobě zpěwak prodlaugenjm neb wkracenjm tonu snadno spomocy může.

7. Ne wssecké se pjsně z každěho spúsobu, genž pod gednau Melodyi należj, přitočicky, ale toliko negpotřebněgssj. Ku přikkadu podle Melodye 40. d) genž sluge obecnj nota, mohau te wjce než 300. Pjsni zpjwati, ale se gich toliko 70. aneb 80. poznamenalo. Podle 163. b) genž nad 40. Pjsni mjti může, toliko gich 15. należnes přitočenych. Pod 223. gak też y pod 268. a) toliko gich z 80. a spon 10. gmenowano, aby se brubost knihy wyhnulo. A tak se toliko gruntownj aneb hlawnj melodye, podle kterýchž giné zpjwati mohau, aneb a spoň ty, genž aj posawad w cyrkwi negznamégssj gsau, gmenowaly: aby se tym snadněg prohljdnauti mohło, kolikonasobné melodye pod gedným spúsobem stogi, a kterauž bychom z mnohých wywoliti měli. Aby pak y neznamé a hlawnj melodye wynalezti a nauciti se dokolikwěk mohl, přitočili sme knižku négakau, w kterěj a gde se ty melodye selmjstowané aneb notami muzyčnými známenané nachazegi. A tu rozumég, že ku přikladu za pjsnj: Z dobrych wěcy Boha chwalme, lit. A. 404. znamená Kancyonak Amsterdamský 1659. 12. tkačeny, na strance 404 Naumb. 125. gest Kancyonak muzykalny pro cyrkwě Naumburské a Zeitzské w Lipsku 1736. 8. tkačeny, na listu 125. H. 1. a H. 2. znamená Kancyonak německý w Hali Sasské tkačeny leta P. 1724. &c. w djku 1. aneb druhým.

8. Opakowánj gedinych slow, aneb řádku, kde gest znamenj :,: :,: se nepočjtá: ku přikkadu pjsnička: Wy dětky negwyššjho gitelt w swornosti &c. genom gest sedmikrátnj, ač prawě se s opětowánjm posledniho werssе na 8. Radkú wynassj. Pjseň, nuž zwelebugme Božj &c. gest šestikrátnj 56, 56, 9, 10. :,: ač by też mohka stati 56, 56, 9. 10. 10.

9. Některé Pjsničky stogj pod wjce než gedným spúsobem melodyi, kde se neb kratičké werssjty nalezagj, neb slowo Halleluja, Kyrie eleyson &c. neb kdy se dlauhé werssе na 2. a 3. malé dělili, a neb na opak 2,3. malé werssе do gednoho welkého počjtati dagi. (neb pomněwáš se tak gedna melodye w druhau mění: tehdy potřebj bylo to oznamiti, a ten počet melodye přitočiti, podle niž by gedna neb druha pjsnička mohla zpjwána býti, když se neb dwa werssе w geden spogj, aneb geden se rozdwogj.) k. P. Wssecky pjsničky, genž pod 37. a) stogi, gak to gsau: zawiteg! Krystj zawiteg, &c. také y dlé not. 273. a) a tamže dlé pjsně: Wssechnèch paut prokomitelt, (gak też y wssech tam stogjcych) mohau zpjwány býti, a rownè też na zpět.

§ III.

Co se **Wjiwánj** tohoż regstřikú dotyče tedy ono z předstaweného spořádánj snadne gest k wyrozumènj. Kdybys na nezná mu pjseň w gakémkolwěk ginym Kancyonalu, třebas y německém, polstým, srskym &c. přisel, a chtělbys gi předce rád zpjwati, tedy

1. Sečti přednj řádky gednoho werssе, genž se spolu rytmugj. Mdli ten werš 4. řádky, tedy stogi w 4té Classy čtwerřádných pjsniček; mali gich pak 7. tedy stogj w sedmé classy sedmřádnych.

2. Sečti potom syllaby každého řádku we werssi, a napjš sobě ty počty, kám chceš. Srownáweg twé počty s počtami, genž nad spúsoby melodyi nachazyš, tedy nages

gdeš asy geden počet, pod nimž každe pjsně žadny prawě tolik syllab mágj, gak twa neznáma; odtud wem sobě tau negznámégšjj, aneb negmilegšjj melodyi. Neymyssli ale pšati, tedy gen pozorug, gsauli žadny twé pjsničky dkaubé, aneb krátké: gsauli krátké, tedy musyš melodyi k ni w tě gtj nalezené Classe pod prwnjmi počty hledati; gsauli dkaubé, tedy stogj mezy zadnjmi. Ty tedy progdé a skussug tě tam sobě známe melodye, zdaby některá na twau neznámau pjsničku se zhoditi mohla.

3. Wem z těch pjsniček, gegichž počty s počtem twé neznámé negpodobnégšjj gsau, kterau kolwěk melodyi, a skus podle ni twau neznamau zpjwati. Negdeli, wem sobě neb z pred neb z zadu negbliž stogicy spůsob kterykolwěk. Pakli gesstě negde, tehda se tegže noty snadny od někoho nawčiš, aneb sobě sám negakau wymyslis. Y negwyčegnégšjj nám pjsně někda byly nowé. Skussna ale wěc gest, zebychom Hospodinu y za nassich času českym gazykem pjsně nowé y nowymi notami zpjwali, žalm. 96. kdy gen ze stareho pramene slowa Bozjho pochazegj, a staré y nowé mikosrdenstwj božské nam wyprawugi.

4. Kdybys pak sobě žadným spůsobem poraditi, a zpjwati aneb neymělk, aneb poněkud nemohl, aneb nechtěl, tehda tě srdečně a naležitě žadam, vjzweg aspoň také pjsničky místo modlitby, a Kancyonalu twého gako knižky modlitebnj; neboť zagistě proto se ti žadné giné modlitby nepridawagj, poněwadž wssecky pjsně gsau chwaly, dikučinění a modlitby, toliko w rytmy wwedené, a tak gesstě nad giné snadnégšjj, a k vjzwánj spůsobné.

§. IV.

Wžitek z této prace při zpjwánj Pjsni máme nasledugicy:

1. Nepotřebj tolik set nowých Pjsni pro neznamost melodyi zanechati, ale budeme mocy sebe y ginych, skrz gich swaté vjzwánj potěssowati, probuzowati, a Panu Bohu slauziti.

2. Nepotřebj se ostychati, negakau pěknau pjsničku, (gegižto nota gde gako některé rannj neb wečernj, wánočnj aneb welikonočnj, &c. na nj Kancyonál vkazuge, proto zpjwati, že toho času ráno, neb wečer, wánoce, neb welkanoc, aneb těm podobné swatky negsau, pročež se sye některj nerozumné, a bezprawné někdy některých Pjsni zdrugj: ale můžeme místo takowé powažliwé melodyi sobě ginau wywoliti.

3. Působj to libost, mnohé pěkné melodye se tim spjš sám od ginych naučiti, a potom také mnohé zpěwy y ginym známé činiti, (což gistě gest na skrz zwlasstnj a požehnana služba Božj): poněwadž každen, naučiwsse se gedné melodye, často 10, 20. y 50. ginych pjsni podle ni zpjwati bude mocy.

4. A když ne gednomu každěmu wssecky Melodye se gednak ljbj, geden zagistě radégi zarmaucenég, druhý probuzenég a radostnég zpjwá: tak sobě zde mnoho Melodyi pro gednau pjsničku wyhledáti, a tu negpřigemnégšjj a neb pro tehdegšjho času, mjsta, spokuzpěwakú, a ginych okolicnost negnaležitégšjj mezy těmi wywoliti může.

5. Kdyžby některá Pjseň přjdkauha byla, na gednau Melodyi k zpjwánj; tedy gi můžem, zwlasstj pro mládeže wětšjj pozornost a probuzenj, rozděliti, a geden djl w té, druhy w giné Melodyi zpjwati. Tym podobně může se zpěw wersšů geden, a z gedného dwa wdělati, ku Pr. Pjseň, wssechněch paut prokomiteli, můj se dilem zpjwati swan wlastnj notau, druhý djl pak notau pjsně: Zawitag Kristi, zawitag &c.

6. Když sy se negaké nowé Melodyi prawě naučil, tertau ale gegiho z pamětj newjš, chtěkbys pak y giné pěkné pjsničky tuto libeznau Melodyi zpjwati, tehdy k tomu počtánjm syllab brzo přigdeš, ku Pr. Tá libezná melodye pjsničky: Newystihlé Kralowanj &c. se též srownáwa s pjsničkau: zawitag Kristi, zawitag, a se wssemi pod počtem 37. a) 273. a) protož se wssecky tuto nowau ljbeznau notau zpjwati mohau.

7. Chtěliby kdo toto poznamenánj melodyi bokym papirem překopirowati, tehdy může wssecky ajné pjsničky z gednoho každěho Kancyonalu, kterež gesstě w tom registru nestogj, wnesti, a toto poznamenánj dokonalegšjj učiniti: ač prawě znalezneš, že se nekolikotohoto Kancyonalu zpěwy w ten pořadek wwedly, ale také mnohé giné, w této knize se nenachazegicy: tak že tento registr y k ginym Kancyonalům, ku příkladu žitawskému &c. vjzwati se může.

§. V.

Gak na ostatek ti, kterjž k pjsničce skladanj, dar, spůsobnost, a chut magj, z této specificacy, teměř čtyr set nášobných melodyi, dlé nichž se okolo 3000. pjsniček českých zpjwati mohau, snadně poznagj, že sme nowymi a těžkými spůsoby werssů a melodyi newyhnutedlně nowé noty wwésti, a mnohému milowniku duchownich pjsniček zpjwáni ztižiti musyli; tak oni na potomny čas budau kášau hnuti a tažení, že kdyžby nowé pjsničky skladali, by podle možnosti giž známé a obyčegné melodye za gegich mustry wolili, newymyssleage bez potřeby nowých. Hospodin ale nech skladatelů y zpěwakú swým swatým Duchem tak wede, aby gegich skladanj y zpjwánj w Duchu a w prawdě se konalo, a tak se Pánu činiko a libiko, a ne pauhému gegich přirozenému lobweselenj a ljbosti.

I. Pjsně gednořádnj,

to gest

Dikem Arye nazwané, genž se w každým werssiku ginač zpjwägj; dikem nepořádné, genž nerownè werssiky magj, ani se nerytmugi, gakožto Zalmy a modlitby w zpěwy wwedenè, kterè gedenkaždy může zpjwati gak se mu zaljbi.

Kdo gednau neb dwè z nich wmi, nech druhè podle nich prúbuge.

1)

Biskup nejwyššj Krystus A. 588
Boże smilúg se nád nami
Budiž chwała welebné Trogicy. A. 437
Chwála čest buď Bohu
Chwalte Hospodina wssecka A. 433
Hospodina wssickni A. 410
Ducha s. mikost rač byti A. 418
Ey nuž chwalu wěčnau wzdá. A. 483
Gak přemilá lobě sem dnes A. 643
Hospodine což gsau mnozy
Otče žadaucy, Boże
Otče žadaucy, Pane A. 342
studnice dobrotu A. 300
wssemohaucy A. 451
Kdožkoli chce spasen byti
Králi wěku zprawce swěta A. 652
Krystus Pán nás kterýž
Litanie na modlitbu Panè
Nejmocnějšj Boże Otče
O maudrosti nestihlá A. 284
O stwořiteli wssemohaucy A. 722
O swatý přigdiž Duchu A. 417
Otče naš kterýž sy w nebesých A. 527
Otče náš nebeský tebe wzywame
Pane Boże ku pomocy nassi
wssemohaucy naš
Krali wssech narodú
smilúg se, Kryste smilúg se
Podekugmež wssickni spoku
Podteż wssickni klanèame se
Požehnejž tobě Hospodin A. 204
Sesslij Hospodine Ducha s. A. 432
Sláwa budiž Otcy y Synu A. 446
na wysostech Hospodinu A. 246
Smrt diwnau Boha w těle A. 347
Spasyteli Kryste gediny A. 377
Spasyž nas Hospodine
Srdcy čistých choti A. 644
Stwořiteli Duchu s. A. 420
Taki gest tento den slawny
Tě Boha chwalime A. 476
Těchto sam P. Bůh wydal A. 465
Tobě mocny maudry dobry A. 446
Tj na nebi s pjsmem s. A. 435
Welebi Dusse má Hospodina
Wěřime w gednoho Boha A. 263
Wěřym w Boha Otce wssem. A. 262

II. Pjsně dwuřádnj.

2) (a) 8. 8.

Tě Boże chwalime
(b) 10. 10.
Boże Otče naš kterýž
Izaiaš prorok swědčí
O smrt vkrutna
Smilúg se Boże smilúg A. 558
(c) 11. 11. á 18. toliko
Ay gak gest to mile A. 553
Chwalteż Pana nebo gest
Pochwalteż milé djtky
Požehnany P. Bůh Izraelsk. A. 243
Při skonánj dně toho za
Těch pokrmů gichž budem
3) (a) 12. 8.
Angelowé etni poskowé A. 314
Ay Král slawny gsa Bůh
(b) 12 12. Gako 33. b)
Což wam prospěge swět
Laskawy Otče naš
Otče genž w nebi máš
4) 13. 13. Gako 29.
Ach běda nam na swěte H. 2, 773
Ay nyni čas kagicy
Poslucheyte žaloby nebesk. A. 379

III. Pjsně třiřadnj.

5) 4. 4. 10. Gako 2. a,

Boże Otče wzkřjsseny mocně
Pane mocny Boże wěčny A. 383
6) 5. 8. 10.
Krystus wstal z mrtwých ku A. 399
Rač gasno dati
Smilúg se nad nami Pane G.
nad wyhnanymi
7) (a) 7. 6. 6.
Nastal gest nam den weselý

(b) 7. 7. 7. H. 2, 163. *
Nawssttěw nas Duchu s. A. 421
Wěřmeg w Boha gednoho A. 265

c) 7. 7. 10.
Děkugmeg Panu Bohu
Probuh se każdy giwy A. 277
Produh se w mysli wěrny

(d) 7. 8. 7.
Radostně Boha chwalme.
Weselyt nam den nastał A. 390

8) 7. 11. 9.
O nebesstý Otče nas A. 528
8. 8. 4. wjz not. 71.

9) (a) 8. 8 6.
Buh čest tobě Boże wěčny
Lide milj giž nedlete A. 652
O wssemohaucy Boże noš
Syn Bożj se nam narodił

(b) 8. 8. 7. wjz not. 162. b) 355.
Pamatugmeg wssickny wěrnj A. 350
Powstan każda Dusse wěrna A. 351

(c) 8. 8. 8. wjz n. 163. b) a 40. tol.
Biskupe wěčny Gežjssi A. 597
Chwał Dusse má Hospodina
Dnessniho dně spkniko se
Gežjssi twał gest pamatka A. 599
Gezu Kryste sstědry kněže
Krystus zrno to obilně A. 365
Nuz wssickny kdoz gste žižnowj A. 471
O Králi nebeské slawy
O spasyteli Gežjssi A. 345
Otče Boże wssemohaucy
Pan Gežjs lidu wěrnému
Powstan powstan z prohřessenj
Rozpomen se lide na to A. 699
Skawně Krystowo wzkřjssenj A. 388
Třetiho dne wstał stwořitel
Wěřime w Boha gednoho
Wssickny lide křesťjš spite

(d) 8. 8. 9.
W den zsauzenj k tobě wołam

(e) 8. 8. 10.
Zdraw buď Králi nebesky

10) (a) 8. 8. 11.
Hospodine w mém pokánj
Krystus kněz chrě swě obětj
Poslyš dcerko zakostiwa A. 373
Wssemu swětu zkořečenj

(b) 8. 8. 12. Gako 40. a)
Hospodine wzdycky mocny.
W městě Betlemě řečenem A. 329

11) 8. 9. 9.
Wslyš Pane modlitbu mau

12) (a) 9. 7. 7.
Hospodine Otče žadaucy

(b) 9. 8. 8.
Pane Kryste račiž powstati
Wzbuh nas Pane, ať powstaneme A. 556

13) (a) 9. 9. 10.
Hospodine kteryž wssecko znaš A. 650
Wěřime z srdce vpřimneho

(b) 9. 10. 10.
Mame w Pana Boha wěřitě

14) 10. 8. 8.
Krystus Gežjš Bůh a člowěk

15) (a) 10. 10. 8.
Chwalmeg wssickny krále nebeskeho A. 422
Rozwažugmeg giž Křesťjane

(b) 10. 10. 10.
Ach Otče nebesky.

16) (a) 11. 7. 7.
Wslyssel sy nasse modlitby

(b) 11. 8. 8.
Chwalmeg Boha Otce wssemoh. A. 323
Radugteg se w Panu zuowu zr.

(c) 11. 10. 8.
Ay gak gsau mili twogi. A. 552

17) 12. 8. 7.
Giž w poslední meho žiwota A. 709
Při poslednim žiwota meho skonč.

18) 12. 12. 8.
Ay gak gsau milj twogi
Pamatug člowěče proč tě

19) (a) 12. 11. 11.
Pane naš Gežjssi myl žadame A. 509

(b) 12. 12. 12.
Aby pamatowak na časy
Ach gak přežakostně

(c) 11. 12. 12.
Kdožkoli ma péci o swé

(d) 12. 12. 13.
Boże Otče Synu take Duchu A. 628

20) 12. 9. 7.
Otec nebesky Syna mage
Pan Gežjš mage se A. 369

13. 12. 12. wjz not. 73.
Gak chceš swětě

21) 13. 14. 7.
Gežjssi wečny Boże wssecka.

22) 14. 14. 13. wjz 142.
Když Alžběta matku Panč

23) (a) 14. 17. 16.
Prokřikněmž wssickny k chwale A. 307

(b) 17. 13. 2. aneb 98/97, 66.
Podte k hodu Berankowu H. 1, 169
Slyš Dusse, slyš co Gežjš di

IV. Pjsně čtyřádnj.

4. 4. 4. 8. wjz n. 3. a.
Angelowě etnj poskowě.
4. 4. 6. 4. wjz n. 5.
Boże Otče wzkřisyls mocně.
5. 5. 5. 5. gako n. 2. b.
Boże Otče naš.
24) 5. 5. 8. 5.
Gezu, wokeg mne H. 1. 94
25) 5. 6. 7. 10. gak. 16. a.
Krali nebeský.
Krystus Syn Bożj narodil se.
Ay radost A. 306
5. 8. 7. 5. gak. 4. it. 6.
Krystus wstak z mrtwých ku pot.
6. 6. 6. 6. gak. 3. b.
Laskawy Otče naš.
26) (a) 6. 6. 7. 6.
Můg miły člowěče.
O Pane Gežjssi negmilost. A. 641
(b) 6. 6. 7. 7.
Bůh naš wssemohaucy A. 385
Wěrmeż w Boha Otce H. 2, 128
(c) 6. 6. 8. 6.
O Gežjssi miły pro nas narog.
(d) 6. 6. 10. 5.
Djky Bohu wzdegme.
O Boże Otče naš.
Pane můg Gežjšt.
(e) 6. 6. 10. 8.
Welice kwiliti.
27 (a) 6. 7. 5. 5.
O smrti wkrutna.
(b) 6. 7. 6. 7. wjz 66. b.
Mysl člowěče wždycky.
O Boże weliky A. 643
O bolest o žalost.
(c) 6. 7. 8. 7.
Bůh pro nasse zkosti.
28) 6. 8. 8. 11.
My tě kralem zname.
Sláwa y chwala buď A. 366
29) (a) 7. 6. 7. 6. gak. 4. a. 458. a. z 20. tol.
Bog dobry sem wybornè H. 2, 936
Boże naš genž před A. 493
Co žadáš od nas Pane.
Což wždy chceš od nas P. A. 671
Diwna se mylost stala.
Gežjssi milosrdny, ochrance.
Gežjš Krystus Bůh člowěk A. 352
Kdeż mam bledat Gežjsse.
Kdo chce w dobré naděgi A. 700
Komuž milo spasenj A. 683
Krystus Pan gest můg žiwot A. 728
Musym wssickny zemrjti H. 1, 1058
(b) 7. 6. 8. 6.
Dobroty kasky plny.
Giž poslednj časowě.
Každ wěrny prozpěwůg A. 561
Kdo swe djtky miluge.
Proburmeż se krestiané.
(c) 7. 6. 7. 10.
Gak sem horow Boże můg A. 269
O gak hrozna trapenj.
Smilůg se a slitug se.
30) (a) 7. 7. 7. 7. gak. 4. b. 259. b. z 50. tol.
Amen Otcy y Synu H. 1, 1158.
Budiž slawnè weleben.
Buď pochwalen Bůh wěrny.
Hle gakt gest wèc radostna.
Hospodin Pan Bůh swaty A. 439
Každa w swětè okrasa H. 1, 297
Každ duch chwaliž Pana A. 444
Nuž chwaku wzdegme Bohu.
Pane Gežjssi Kryste A. 493
Pod wečer diwa čeladka.
Přis pohanů spasenj H. 1, 4
Přigdjž Gezu, přigd ke mne.
Procyt srdce me zpjweg.
Slawte Pana s wděčnosti A. 185
Wzdegmeż Bohu slussnau čest.
(b) 7. 7. 7. 8.
Wěrmeż w Boha gednoho.
Weseliž se giž nynj A. 585
(c) 7. 7. 8. 7.
Ey w Krystu obživenj.
Powstal Krystus král slawny A. 386
(d) 7. 7. 8. 8.
O Biskupě genž sy se H. 1, 689
Přigd spasenj narodů A. 285
(e) 7. 8. 8. 8.
Sameho tě Boże můg.
(f) 7. 8. 7. 10.
Proč se yneš o člowěče A. 663
31) (a) 7. 9. 8. 5.
Sprawedlywi plesegte.
(b) 7. 9. 8. 7.
Kdož srdce bedliwého.
(c) 7. 9. 9. 7.
Ey nuž kačnj, žijnjwj A. 597
(d) 7. 10. 10. 7.
Poprosmeż spasytele.
Prozpěwůgmeż s radosti.
Slawmeż mu krale swého A. 330
32) 8. 3. 8. 10.
Ditě zrozenè w Betlemě.
Narodylo se nam djtě.
33) (a) 8. 4. 7. 3.
Gezu degž ak w každe době H. 2, 63
(b) 8. 4. 8. 4. gak. 3. b.
Těssjteli Duchu swaty.

Wstaupil gest Krystus na nebe H. 1, 206
Zpjwegmež wssecknj wesele Hallel.

(c) 8.5.5.6.

Na cestě gsem swě A. 661

34) (a) 8.6.8.6. g.4.4.87.b.267.a.

Ay nynj se den nachylil.
Bożj Syn a naš miły Pan. A. 339
Bychom sobě zpominali
Dauffam w Bohu w mém nesstěstj
Když byl Pan Gežiš pochowan
Můg Boże srdce ti nesu
O Boże můg milostiwy
Pochwalmež wěčneho Boha
Srdcem y wsty tě sławjm

(b) 8.6.8.8.

Bůh se nam nynj narodil

35) (a) 8.6.8.10.

Ditě se nam narodilo
Zpjwegmež na čest nasseho A. 333

(b) 8.6.7.9.

Wždycky se skussi modliti

36) (a) 8.7.7.6. gak. n. 73.

O naš miły spasytel

(b) 8.7.7.7.

Stwořitel nebe y země

37) (a) 8.7.8.7. gak. n. 273.

Ach Boże můg ga skauha twůg
Bogug radně když tě Bożj
Duš živnosti ma radosti H. 1, 680
Djky činjm o negwyssšj
O bože gž byl wssecko stratil H. 1, 1108
O Gežiši nemilegssj ženichu
Smilug se nademnau Kryste
Tes z wysosti swau swětkosti
Wtěchy w swětě nalezti
Zawjteg krżi zawjteg H. 1, 621
Z Bożj wůle ta newole

(b) 8.7.9.9.

Rosu degte o nebesa.

8.8.4.6. gak. 10. b.

Hospodine w mém pokánj

38) (a) 8.8.6.9.

Bůh mage wsse pod swau
Wssemohaucy stwořiteli A. 275

(b) 8.8.7.7. gak. 275. c.

Byl se někdy měko zdati
Gežiš Krystus naš spasytel
Mamli se ga prach osmělit
Přigdeš Gezu negmilegssi H. 1, 541
Swaté Bożj požehnánj A. 603
Wssudy kde gen se obratjm

39 8.8.9.9.

Hospodine Bůh sy ty můg
Nebesstane genž žadate H. 1, 1070
Tě Pane z celeho srdce A. 10

40 (a))8.8.8.4. gak. 9. c.

Gezu Kryste sstiedry kněže
Radugme se wssecknj nynj A. 393

(b) 8.8.8.6.

Rok nowy zase k nam přissel.
Wěčny Otec Syna swého A. 395
Zawjteg kwitku pánenský.

c) 8.8.8.7.

Chwalmež wssecknj spasytele A. 312
Krystus Gežiš Nazaretšky A. 403
Radugmě se w Panu Krystu A. 427
Zpjwegmež wssecknj wesele.

(d) 8.8.8.8. slowě obecnj nota
wjs 267.b. z 300. toliko nailedugjcy.

Ach Boże gak mnoha žalost.
Ach co křissťny mám činiti.
Ach ga matka zarmaucena.
Ach obnow mne wěčné swětko.
A na zemi budiž lidem.
Ay ga gsem twůg Gezu Kryste.
Ay Panna gest pozdrawena.
Boże vslyš modlitbu mau
Boże wěčny sam pro sebe
Bůh mnohé sliby včinil
naš wěkem nepočaty A. 430
ohněm swaté swětkosti
Otec z pauhé milosti A. 497
Chraň nas Pane při slowu twem
Chwalmež spasytele swého A. 316
Duch swaty když na Jordaně
Dusse Křestianska Boha chwal
Ty nuž Pané služebnicy A. 183
Gestiť pano dawnym rokem
Gežiši dětatko milé H. 1, 70
gakť gest přesladka
twa sladka pamět
Gežiš Krystus kral negwyssši A. 718
Gezu puwode maudrosti
Kryste wěčně živy A. 706
Kryste milostiwy, beranku
Giž se přibližil čas noční
Hněw Boha wssemohaucyho A. 574
Hospodine vslyš hlas můg
Kdoj chce žalosti vgiti A. 647
Když Bůh nedá požehnánj
gsme w negwětssjm zsauženj
Pán Gežiš přigde k saudu H. 1, 769
pro sameho Bůh-sebe A. 637
Krali wysokeho nebe
Kryste genž sy swětko y den
swětko wssech temnosti A. 495
Lide Bożj prossťky moře A. 203
Miły Otče wzhledniž na A. 690
Nikda Bůh sprawedliweho H. 1, 769
Nuž welikonoční chwalu H. 1, 771
O bhahoslaweny člowěk
O by mne můg ženich wěčny A. 287
O swětko trogice swata A. 442
Otče Boże wssemohaucy
Otče swětek děkugemet
O trogice negswětěgssi
Pán bhahoslawi newinné
Gežiš po swém pokřtěnj A 338
Krystus Syn Bożj wěčny A. 346

Pane

Pane Boże budiż chwaka
dęg: poznati A. 452
přispěg k me pomocy
Panu wssecknj prospěwugte A. 133
Pochwalen buď Gezu Kryste
Pochwalmež my Boha nynj
Pohleděl sem, ay weliky A. 252
Possan gest od Boha Angel A. 288
Požehnany Bůh na wěky A. 239
Pracy denni wykonawsse A. 690
Rekl sem ga člowěk ztrapeny A. 229
Rok stary mig: w tě době
Rozžehnegme se s tim tělem
Saudce wsseho swěta Boże A. 512
Sława Bohu na wysosti A. 569
buď Bohu na nebi
Smrt Paně zpominagice A. 379
Tě Boha wssecknj chwalime
W tebe gest darů dosti
Wtěssenyi nam den naskak A. 382
Wěrjme w Boha gednoho
Wichřice hrozna nastáwa
W grunt Bożj zrnečko A. 715
W nowě zrozenè dětatko
W swědomj swém rozwkaženj A. 580
Zachoweg nas při slowu swém
Zawjzeg k nam Duchu s. A. 420
Znamenage każdy člowěk A. 474
nebe přjcházým sameho A. 302
opatrowanj dobreho
wysosti nebeskè gdu k wám

(c) 8. 8. 8. 8. 4. aneb 5.
mohau se zpiwatt gak 40 d.) gen Hallel.
aneb Kyrie el. wynecheg.
Chwaka tobě Pane Kryste A. 304
Den přeslawny gest k nam přissel
Člowěče chceš li dogjti
Dnes Syn Bożj tryumff sláwj
Gezu přispěg k spomożenj
Rano dřjw než zesslo slunce
Tatoť zgau nam přikazánj
Tobě skussi djk činěnj
Wem ochotně ditě milè

41) 8. 9. 9. 8.
Padněte Dusse padněte

42) 8. 10. 8. 10.
Poděkugmež Krystu Panu
8. 11. 8 11. wjz 131.
Giž Krestianè radost máme

43) 9. 7. 9. 9.
O ty genj pasess Izraele
Wzteg Gežissi negmilegssi

44) (a) 9. 8. 8. 9. gak. 278.
Pane pozorůg hlasu meho A. 191

(b) 9. 8. 9. 8.
Krali wěčnosti nasse schrano
Pane před lsti wssech nesslech. A. 190
narodem pohanstym A. 556

45) (a) 9. 9. 7. 7.
Pod miky můg do twé zahradky H. 1, 540

45) (b) 9. 9. 8. 8.
Bůh gest sam nasse wtočisstè A. 60
Ga bych boge se bjonych lidi
Tahnjž mne negmilssj od zemè H. 1, 561
Tu se má myst tobě poddáwa

46) . . 10 10. 10.
Wyssłyš prosby nasse o Pane

47) (a) 10. 6. 10. 6.
Hospodine studnice dobroty

(b) 10. 6. 9. 8.
Otcowstwj Boha Otce wěčneho A. 267
Stworiteli Otče wssemohaucy

48) 10. 9. 9. 15.
Budiż Boże mè sylne dauffánj A. 532
Prigdiż těssitelj Duchu s. A. 423

49) 10. 9. 11. 11.
Duch Panè swau swatau mikosti
Wěrime wssecknj w Boha gedn.

50) 10. 10. 6. 13.
Magic w srdcy radost

51) 10. 10. 7. 6.
Otče nebeský raď pomoc A. 455
Skussit na to każdy čas mysliti

52) (a) 10. 11. 8. 7. wjz 131.
Odpust Hospodine lidu swemu H. 2, 14

(b 10 10. 5. 10.
Boże Otče chwaly wěčnè hodny A. 293
O gak ste wy pobożnj klaženi Ntaumb. 618
Pamatugmež na swatych sstonánj
Pan Gežiš k smrti hroznè bera se
Pomoc nasse budiż Hospodine

(c) 10. 10. 8. 10.
Gak překrasnè slunečko wychážý
Pospěš :,: pokánj činiti.
Rano wstawage z swého.

(d) 10. 10. 10. 6.
O Gežissi negsladssi Gežissi

53) (a) 10. 10. 10. 10.
Pan slawau gsa odjn a mocnosti A. 127
Wjmi ga že wy nebi gest misto H. 2, 877
Wssecknj ktežj po zemi chodite

(b) 10. 10. 11. 11. wjz 108.
Duchu Panè genj z Boha H. 1, 214
Gak sy slicny swětko mè H. 1, 1114
Zde na zemi nerozum H. 1, 823
Zhůru Dusse, zhůru k Bohu H. 1, 459

(c) 10. 10 10. 11.
Miky Otče negdobrotiwěgssj A. 601

(d) 10. 10. 14. 8.
Twa wůle necht gest me zalibenj H. 2, 668

54) (a) 10. 11. 9. 17.
O negmilostiwěgssj Otče naš
Stworiteli wěčnemu buď chwaka A. 448

(b) 10.

(b) 10. 11. 10. 9.
Ach můg Boże w tżji.
(c) 10. 11. 10. 11.
Ach čas smutny, ach den gak.
Dnes od mkadosti mne zsauż. A. 180
Litostiwy gest miły Syn Bożj
Miły Pane degż hodně slyssetj
(d) 10. 11. 11. 10.
O Boże sylny a wssemohaucy H 2, 247
Proč nas tak dkauho Boże A. 98
(e) 10. 11. 11. 12.
Děkugem tobě Otče nebeský
Wssemohaucy naš Otče.
55) 11. 8. 11. 8.
Panownik Gežjš slawau H 2, 193
Tryumff wjtězstwj kral naš H. 1, 871
11. 6. 6. 11. wjż 133.
Což gesstě Boże můg semnau chcež
56) 11. 9. 6. 11.
O Gežjsu přeskadky.
O welika mikost Syna Bożjho
57) (a) 11. 10. 10. 10.
Chwała wěčna buď Bohu na
Poslan gest Archangel A. 287
(b) 11. 10. 10. 11.
Na horách swatých by přeby. A. 118
Posledně se dobře má H. 1, 686
(c) 11. 10. 11. 10. gak 299. b.
Přispěg rychle můg Pane A. 14
Skawau diwnau Pán poctiw A. 153
58) 11. 11. 7. 7.
Negwyssj dokonalost, slunce H. 1, 243
59) 11. 11. 10. 5.
O Gežjssi negmilegssj Gežjssi.
O twých saudech Pane A. 134
60) (a) 11. 11. 10. 8.
Boże nepostihly a wssemoh. A. 591
(b) 11. 11. 10. 10. gak. 135. 300.
Den dominik, Gezu gen s nami H. 1, 968
Hospodine naš Pane negmil. A. 9
O Boże naš, trogice negswět. H. 1, 1060
61) (a) 11. 11. 11. 5. (wjż 119. a)
z 30. tolikż
Ay wstawagice rano
Chwaltež giž Pana A. 688
Chwały radostně nebeskemu A. 447
Cinjme tobě Pane Boże dik,
Co sy wčinil Gežjssi přemilý
Geruzalem ach rozpamatugże se
Kryste obrance cyrkwě twe zsauż.
před wěky Byh A. 326
Na Boże gdauce tobě se modl.
Nedeg Pane naš zahanbenu
Nesyte hrdko nać se to zanos. A. 664
Odwrat o Boże hněw swůg A. 693
O milé djtky zdarné Bożj A. 642
Rozmyssllegmež dnes my wěrni
Ruže čerwena o cyrkew
Stysste hřjssnicy Bożj protiwu. A. 545
Zakostně kwilim na tento
(b) 11. 11. 11. 6.
Ach skoroż tě yhlidám.
62) (a) 11. 11. 11. 11.
Bůh pečuge, což se ty chceš H. 2, 208
Kormutież se kdo chce H. 1, 1136
Přigd Gezu přigd ke mne H. 1, 545
Wzhledniž na žakost Pane zlauby
Zpjweg giž Dusse mika Panu
(b) 11. 11. 11. 12. wjż 241.
Srdcy čistých choti Kryste ged.
63) 11. 16. 10. 13.
Tobě předobry Boże naš A. 551
12. 4. 4. 8. wjż 17.
O čkowěče zpomenitż na swého
12. 5. 8. 10. wjż 6.
Smilug se nad wyhnanymi
64) (a) 12. 10. 10. 10.
Prosmeż wssickni spolu
(b) 12. 10. 11. 8.
Ay kdyż bude při smrti A. 300
Pan Gežjš aby byk pokrm
(c) 12. 12. 11. 10.
Ey nuż my djtky spolu. A. 642
65) (a) 12. 12. 12. 12.
Ach wssecko což nebe y zemi H. 1, 727
Ay blahoslawený kteremuż
Blud se z husta rozsek A. 622
Gežjsi negsladssj mug potěssitelj H. 11, 105
Kdoż gest ten sylný Pan H. 2, 682
Krasny gsy Boże mug H. 2, 183
Kwilim žakostiwě trapic se H. 1, 204
Pan Gežjš pokussenj mage snadž. A. 341
Pastyři nebeský Pane A. 630
Srdečně mikugi tě Gezu H. 1, 576
Wslyssiž prosby me Boże H. 2, 931
(b) 12. 12. 13. 13.
Giž oči swé snu nočnimu H. 2, 124
Pane Kryste Boże wěčny H. 2, 485
O Boże prawdiwy genž H. 2, 194
Swata newinnosti.
(c) 12. 14. 11. 10.
Degż se o wjtězy odemne H. 2, 568
66) (a) 13. 9. 10. 13.
Hřjssnost swau naramnau A. 281
(b) 13. 12. 13. 12.
Můg Otče spklodiž mne H. 1, 81
Přigmi Pane prosym H. 2, 713
(c) 13. 13. 12. 12.
Ach gak mnohau staroſt H. 2, 904
Boże wěrny Boże
Gezu sladké swětko
Gežjš mne mikuge
Gistěi geg mikugi
Nic nedbam na ten swět. H. 1, 518
Nuž Bohu děkugme
Ty djš, ga Krestian esem
Za makaut wěc magj

67) (a) 13. 13. 8. 8. wiz 137. 9.
Negwyššjj klenote H. 1, 1117
Panownice swěta
13. 13. 13. 12. wjz 258. a.
Krystus příkład pokory
(b) 14. 8. 8. 8.
Ach gak bjdny ach gak marny
O gak gistý, slawnỳ, čistý

68) 14. 9. 17. 8.
Zebek srdcy y hlasy A. 480

69) 14. 10. 10. 10.
Smutni lide co začneme

70) 15. 14. 15. 9.
Gežjssi mág spasytelé

V. Pjsně pětiřádnj.

71) 4. 4. 4. 4. 4.
Ach mág Boże, pewná wěże
Den wzkřjssenj Gezu Krysta

72) 4. 4. 4. 5. 12.
Gak chceš swěte, nedbám na tě
Swěte marnỳ, a nezdarnỳ H. 1, 742

73) 4. 4. 7. 7. 6.
Ach nezdarni, lide marni
Den pomige, hřesť se kryge, H. 1, 966
O těžkosti, o žáloscti
O trew dráha, lidska slawa

74) (a) 4. 6. 7. 8. 6.
Nebeskỳ Pán, aby dokazał
Wzdegmež chwálu nebeskému A. 513
(b) 5. 5. 6. 5. 6.
Moc Božj diwná.

75) (a) 5. 5. 6. 10. 5.
Bohu mjlému
Duch mág welebi
(b) 5. 7. 7. 7. 5.
Krystus wstał z mrtwých po

76) (a) 6. 5. 6. 5. 5.
Wmřel Krystus Pán náš
(b) 6. 6. 7. 7. 5.
Bůh náš wssemohaucỳ
Krystowo wzkřjssenj
Krystus wstał z mrtwých
Pán Bůh gest sýla má
(c) 6. 6. 6, 6. 6.
Kyrye eleyson, o Boże k nám H. 2, 417
Pan Bůh wssemohaucỳ
(d) 6. 6. 6. 6. 8.
Pamatůg křestěe
(e) 6. 6. 6, 10. 6.
Ey Bohu mjlemu A. 635
(f) 6. 6, 7. 7. 6.
Mocnỳ Hospodine, welestawnỳ Králi

77) (a) 7. 6. 6, 6. 6.
Chwálu Bohu wzdáwegme A. 310
Nastał nám den prewesely A. 309
Syn z panny narozeny
(b) 7. 6, 7. 6. 6.
O hwězdo gitřni, Kryste
7. 6. 8. 6. 7. wjz n. 21.
Gežjssi wěčnỳ Boże wssecka

78) (a) 7. 5, 7. 7. 6.
Wstaupil na nebe Krystus
(b) 7. 6, 8. 8. 6.
Adama Pán Bůh stworil

79) (a) 7. 7, 3. 3. 11.
Knjže tichỳ, beranku, H. 1, 1150
(b) 7. 7. 6, 7. 6.
Wjra, kássa vstydła A. 461

80) (a) 7. 7. 7, 3. 9.
Beranku Božj Kryste
Gezu Kryste zádáme
Wěčnỳ Králi Páne náš A. 625
Wolał sem z hlubokosti
(b) 7. 7. 7, 7. 4.
O ckowěče powstaniž A. 695

81) 7. 7. 7. 7. 10.
Slyssmež pjseň o wjře
Smrt se bljží každému

82) (a) 7. 7. 8, 7. 6.
Krystus křjssnych spasytel, A. 578
(b) 7. 7. 10, 7. 6.
Mnozy gsau lide w swěte

83) 7. 8. 7. 5, 8.
Chwálteż Páná angele
wesele A. 274

84) 8. 4, 8. 4. 8.
Radugme se w nassem srdcy A. 412

85) 8. 5. 7, 6. 6.
Pán nebeskỳ, Král angelskỳ

86) (a) 8. 6. 8. 6. 4. wjz 152.
O smrtedlni lide bjdnj A. 698
Páne Boże degž swobodu
(b) 8. 6, 8. 6, 6.
Giž Pán Bůh swe wolenė
Gižť se musym rozkaucjti
Pochwálme wěčného Boha
Slyssťe pobožnj nowinu
(c) 8. 6. 5. 7. 6.
Gežjš Krystus náš spasytel, smrti A. 398

87) (a) 8. 7. 7, 7. 7.
Ach přenegdobrotiwěgssj
(b) 8. 8, 7. 7. 7.
Když Pán Gežjš na křjž wnět
Pán Gežjš beranek swatỳ A. 375

(c) 8.7.8.7.8.

Buď chwálen Otče nebeský
Minuta nočnj hodina
Wzdegmež chwálu, dękowánj

88) 8.8.5.5.10.

Děkugmež Krystu Gežjssi A. 308

89) 8.8.8, 4.8.

Ach přeběda mne smutnému
Bohu gsem poručil wěc mau
Bohuť gsem se oddak cele
Hle gakť čas náš mizy z ticha
O spravedlivý Bože náš A. 672
Wssecko gsem Bohu poručil.
Zustaň s námi Páne Kryste

90) 8.8.8, 4.12.

Den se s nocy rozděluge

91) (a) 8.8.8.7.5.

Slyš w světě o každěm živý A. 468
Wzkřjssenému Krystu Pánu

(b) 8.8.8, 7.8.

Lide wssickni pozorugte A. 455

92) 8.8.8,8 . wiz 40.e. 94

Pochwálen buď Gezu Kryste
Pozdwihněm swé mysli w zhuru A. 6
Zdaž tento nenj Syn Božj H. 1, 127

93) 8.8.8.8.6.

Bože w trogjcy gediny
Prorokowali prorocy
Weselým hlasem zpjwegme A. 313

94) 8.8.8.8.8.

Deg nám pokog milý Pane
Duše swatý, Bože swatý H. 1, 229
Králi věku, zprawce světa A. 652
Na Dawida ztrapeného A. 182
Pastýř gest můg Bůh gediny
Kdyžť obět nesu opět A. 678
Slyšstež z wěnj Božjho A. 716
We gmeno Krysta dauffame A. 629

95) 8.8.8, 10.10.

Bože tobě se poddáwám
O mjlosrdný Bože náš
W tebe gest darů dosti

96) 8.8, 9.9, 8.

Aj dokawadž milý Páne A. 15

97) 8.8.10.10.9.

Chwáka tobě Bože wěčný

98) (a) 8.8.9.9.8.

Komuž račiš přjti toho A. 16

(b) 8.9.10, 6.4.

Stwořiteli wssemohaucy A. 490

99) 8.9.5, 7.5.

O Bože slyš mě wolánj

100) 8.12.8, 7.7.

K horám patřim gá wesele
O buď sláwa na wysosti
Znegmež o Křestiané wěrní

101) 9.7.10, 6.7. wiz 205.

Wzkřjssenj čekáme

102) 9.8.8, 9.6.

K tobě Páne, truchliw gsa A. 5

103) (a) 9.9.8.8.9.

Pjseň nowau Pánu zpjwegte A. 129
W roku nowém Pánu zpjwegme

(b) 9.9.8.9.8.

Čistoty Bože srdce mého H. 1, 535
O Páne wysłyš mě wolánj A. 193

(c) 9.9,7.7,9.

Gát se wážjm :,:
Kdož můž zbranit ?
Kdož se wážj :,:
Swatý Jane Nepomucký

104) 9.9,11.10.5.

Požadegmež Ducha swatého

105) 9.12.12.11.9.

Egypte, Egypte dobrá noc H. 2, 935

106) 8.13,9.9.5.

Prosmež wssickni swatého Ducha A. 426
Těšitelj Duchu swatý A. 424

107) (a) 10.8.8.8.8

Co we mně truchlíš má Dušše A. 676
Chwáliž Pána gižnyni Dusse má
Proč se tak wemně rmautjš
Y proč se tak rmautjš

(b) 10.9, 8.8.8.

Wjzme nynějšší čas nebezpečný A. 521

(c) 10.6.8.9.8.

Hosanna, sláwa moc

108) 10.10.6.12.4. wiz 53.b.

Ach potěšenj mé roztomilé
Bych měl w kom z lidi
Ey nuž nyni s radosti plesegte
Radostně chwáljm tě můg Gežjssi

109) 10.10.7.7.8.

Kryste negmilostiwějšší Králi
Máš to znati o Křestianě wěrny
Požehnana trogice welebna
Wstaupenj Krystowo pamatugme A. 413

110) 10.10.10.7.7.

Wem srdce mé a wssecko H. 2, 727

111) 10.10.10.10.10.

W prawdě to můž Izrael wyzn. ž. 124 A. 179

112) 10.10, 11.10.11.

O vděl mi swého smilowánj A. 74

113) 10.11.5.6.5.

Pán Bůh gest má syla y dauffánj

114) 10.11.11.10.4. gak. 54.d.

Plazna w srdcy gest toto mkyw. A. 15
Gdi gen mužský, nenjtak. H. 1, 634

115) 11.6.6.6.4.

Radostna nowina

116)

116) II. 7. 8. 8. 7.
O Boże nas, skyš nas hřjssnych

117) II. 10. 10. 10. 11.
Wzka cesta dost ssiroka H. 1, 603
Degž mi, Synu, o degše H. 2, 628

118) II. II. 4. 4. II.
Ach Boże skyš mé kánj H. 1, 641
Ach Boże cožš se zapomněl.

119) (a) II. 11. 5. 6. 5. gak 61. a.
Ay wstawagice rano z swého
Kdož w Boha dauffa, nebude
Na koże gdauce tobě se modl.

(b) II. II. 6. 6. 5.
Gezu můg ženichu H. 1, 717

120) II. 11. 6. 6. 11. gak. 250. 25L :,:
Negmilssj wssech miłych H. 1, 551

121) II. 16. 9. 14. 8.
O osskawúgteż wěrnj Hospodina

122) 12. 8. 7. 6. 12.
Duchu s. genžs Pán a Bůh A. 424

12. 12. 7. 7. 12. gak. 103. b.
Kdož můj zbranit

123) 12. 12. 12. 6. 12. gak. 309. a.
Do hrobu posslychám
Proč se swět w marnosti a

124) 12. 14. 8. 8. 7.
Leto chwile této
Tento čas mynéggssj A. 408

125) 13. 7. 9. 8. 9.
Gazók lidsky nemúže wypr. A. 297

126) 13. 13. 8. 6. 6.
Hlasy swymi weselymi

127) 13. 13. 8. 8. 8.
Giž wjce žiw negsem H. 2, 541

128) 14. 14. 4. 7. 7.
Kryste můg žiwote
Osskawúgi Boha Panownika
Zdaliž o Gezu twúg oblicég

129) 14. 14. 6. 6. 11.
Čas radosti weselosti swětu.

VI. Pjsně ssestirádnj.

130) 3. 3. 4. 7. 7. 7.
Geżissi, twúg byl chcy
4. 4. 4. 4. 4. 4. 4. gak. 3. b. 33. b.
Pane Boże wěčny Otče

4. 4. 7. 4. 4. 7. gak. 37. a.
Ach Boże můg ga skauha twúg

4, 4. 6. 8. 8. 8. gak. 67.
O gak gisty slawny čisty

131) 4. 4. 11. 4. 4. 11. gak. 246.
Gezu Kryste rod twúg gistě H. 1, 42
Giž Křestiané radost máme

132) 4. 8. 6. 7. 7. 6.
We gmenu twém Boże Otče

133) 5. 5. 8. 8. 5. 5.
Kdož mi oznami
Mě Dusse chcti H. 1, 283

5. 6. 4. 6. 2. 6. gak. 16. c.
Ay gak gsau mili twogi A. 552

134) 5. 6. 5. 5. 5. 6.
Hkasem weselym A. 111
Kdo gste wyhnanj

135) 5. 6. 5. 6. 9. 10. :,: gak. 60. b. 300.
Nuž zwelebúgme Božj
Nuž wssickni slawte

136) 5. 9. 8. 9. 8. 8.
Požehnany P. Bůh Izraelsky A. 245

6. 5. 6. 7. 5. 4. gak. 19. a.
Wjtěże slawného A. 399

137) (a) 6. 6. 5, 6. 6. 5.
Giž widjm s plesánjm
Můg Gezu genž sy mne H. 1, 869
Pane wěčné slawy

(b) 6. 6. 6. 6, 5. 5.
Pomoz ať wjtězym H. 1, 475

(c) 6. 6. 6, 6. 6. 6. 9. 7. a. 19. b. 349. a
Noc temnau přečkawsse
Otče wssemohaucy prediwny A. 291
Pane giž w pokogi H. 1, 1146
Wesele zpjwegmě Boha
Y proč tak narmně

(d) 6. 6. 6. 6, 7. 7.
Tisyce angelů H. 2, 499

(e) 6. 6. 7, 6. 6. 7. gak. 349. b.
Ach auweh mne nynj
Můg přemilý Boże

(f) 6. 6. 7. 7. 6. 6.
Gak mnohé žalosti
Gezu wěčné swěcko H. 1, 423

(g) 6. 7. 6. 7, 6. 6.
Noc gest přede dwerma H. 1, 1152
Procyšte, procyšte H. 2, 482

6. 7. 6. 7, 8. 8. gak. 67. a.
Negwyssssj klenote H. 1, 1117

(h) 6. 6. 6. 6, 9. 5.
Wssickni genž skladagi

138) 6. 6. 6. 7. 6. 13.
Když w bjdách w wzkostech

139) (a) 6. 6, 7. 7. 7. 7.
Dobrau noc marnosti
Giž gižť se den nizi
Gak w Boha mílého
Gezu můg pokagi
Krasny byl Absolon
W Bohu ga skladám swém A. 538

(b) 6.6.8,7.7.8.
Aż dokawadż w smutku
Nadugte se lide H. 2, 32.
Nozsaud mau pri Pane A. 31.
Tebe Pana ctjme H. 1, 1066.

140) 6.9.7,8.8.6.
Gak w prawdĕ wyznawám.

141) 6.9.9.6,12.12.
O Gezu genż sy se H. 1, 1017.

7.7.7,3.3.9.gak. 80.
Wopak sem z hlubokosti.

142) 7.7.7,7.7.7. gak. 22.
Gmeno Pane zwyssugte A. 184.
Kdyż gtrinj zare wschazy H. 1, 1088.
Nermuť se tak dusse ma H. 2, 546.
O Boże tĕż skawjme A. 100.
Zpusob swĕta budaucy H. 2, 270. 2, 39. *

143) (a) 7.3.7.7.5.6.gak.47.c.
Ach ga cłowĕk vbohy nessiastny

(b) 7.4.7,7.5.5.
Znameneg swĕtĕ bludny

144) (a) 7.6.7.6 7.6.gak. 350.
Giż slunce z hwĕzdy wyssło A. 315.
Prozpĕwugmeż s weselim H. 1, 62.
Ruka twa mocny Boże A. 458.

(b) 7.6.7.6,8.8.
Diwnĕ wedeš twych milych H. 2, 253.

145) 7.6.7, 9.9.9.
Wĕtjme wssecknj w Boha Pana

146) (a 7.7.6,7.7.6.
Posłyš cłowĕk wsseliky
W prchliwosti twé Pane A. 6.

(b) 7.7.6, 7.7.8.
Ach gak wssecko prediwnĕ
Chwala Bohu hodna
O we wssech swych diwny nam A. 639.

147) (a) 7.7.9,7.7.9.
Żiw gsem newjm dkuholi.

(b) 7.9.9, 7.7.9.
Rozkoš y vtĕssenj A. 662.

148) 7.7.8,8.7.7.
Dusse cheżli pokog mjt H. 1, 584.
Gezu, żiwota chlebe.

149) 7.7.11.5.7.11.
Krystowo vmucenj.

150) (a) 7.8.7.8,6.8.
O predobrý Boże naš genż A. 317.

(b) 7.8.7.8,7.3.
Zare gasna wĕcnosti H. 1, 951.

(c) 7.8.7.8,7.7.
Gežiš mé vtocisstĕ H. 1, 888.
obraz negkraššj H. 1, 75.
Gežisse se nespustim, neb
Mug pastyrži ci nechecš H. 1, 1112.
Nespustim se Gežisse
Y což cłowĕce hledaš H. 2, 544.

(d) 7.8.7.8,8.8.
Dusse má probudiż se H. 2, 515.
Giż zpĕw, prosba, kazánj.

151) (a) 7.8.11.7.6.6.
Ay teď wečeře Pane

152) 7.10.7,8.6.10.
O predobrý Boże naš
Znamenegme Krestianĕ.

153) 8.3.3,8.8.4.gak.86.a
Gezu deg mi z twé plnosti H. 1, 1036.

154) 8.4.7.8.4.7.g.42.131.246.
Byť lide zli a nedbali H. 1, 979.
Chudoba mne k tobĕ nuti H. 1, 1032.
Nerač Pane w prchliwosti A. 49
O Boże skyš ma wokánj A. 79
Skoroli noc hřichů zbyne H. 1, 944.

155) (a) 8.5.8.4,7.7.
Gdu pryč wesele w pokogi

(b) 8.5.8.5,7.6.
Deg nam pokog Hospodine

(c) 8.5.8.5.8.5.
Gežiš gest ma wĕže pewna

156) (a) 8.6.6,8.7.7.g.266
K horám patřjmi ga wesele A. 175

(b) 8.6.7,6.7.6.
Pán Bůh z swé milosti nynj

(c) 8.6.7,8.6.6.gak.362
Krestianĕ na toto tĕlo
Wstawpik P. Krystus na nebe A. 414.
Zwytĕžitwj Gežisse Pana

157) (a) 8.6.8.6, 7.11.
Ach časowé prežakostnj

(b) 8.6.8.6.8.6.g.34.a.267.a.
Wokam k tobĕ we dne w noci
Wstak gest naš mily Krystus P.

(c) 8.6.8.6,8.8.
Boże smutnych potĕssenj
O Kryste knjże pokoge
Spomozyj mi z mého hoře A. 457.

(d) 8.6.8.6,7.9.
K chwale Bohu sezpiw. A. 595.

158) (a) 8.7.7,8.6.6.
Kral se, Pane, w tom radoge A. 25.

(b) 8.7.7,8.7.7.
Ach co hřjssny mám činiti
Chwalma dusse Pana swého A. 197.
O Gežissi negmilegssi
Slunce swĕta nestworené H. 1, 1151.
Ty Boże wyš w gaké časy

(c) 8.7.7,8.8.8.
Hosanna Dawidů Synu

159) (a) 8.7.8.7, 7.7.

Boże nebes také země
Genom Gežjš mûg spasytel H. 2, 671.
Lasko genžs mne k podobenſtwj H. 2, 777.
Prigď ach prigď Duchu žiwota H. 1, 223.
Nechey se giž wze trapiti H. 1, 747.
O Gežjſſi negmilegſſj ochrance.

(b) 8.7.8.7, 8.7.

Gežjš dobry sám gedinny
Sſek přez potok cedron k hoře A. 354
Wzhleduiž na mne králi sſlawy H. 1, 450

(c) 8.7.8.7, 8.8.

Ach což sme my bez Gežjſſe
Ach Gezu gake zkažený
Blaze tomu co se może H. 2, 796
Gezu syko wſſech zemdlených H. 1, 384
Králi než a Panowniče H. 1, 832
Pane zhřeſſil sem welice
Powſtań o Křeſtiané k bogi
Natolesſko bez wodněnj H. 1, 1071
Stań ma dusſe, rozpomeň ſe
Za mnau Kreſtiané ſe syéſſte

(d) 8, 7.8.7, 10.8.

Ach Otče mûg wzhleduiž z nebe

160) (a) 8.8.4.8.8.4. gak. 42. 71. 131. 154.

Den wzkřiſſenj Gezu Krysta
Wſtanuiť na neve rek prawy

(b) 8.8.6, 8.8.6.

Gezu Kryſte Symu Božj A. 571

161) 8.8.7, 4.4.7.g.87.b.

Duch mûg ecky gest weſely H. 1, 594
Když P. Gežjš na křiži ynék.
Wtrebet fem o mûg Boże dauffat A. 536

162) (a) 8.8.7, 6.6.8.

Mikosrdny Hospodine

(b) 8.8.7, 8.8.7.g.9.b it. 355

Ach Boże popřed z mikosti
Kdo chce spasen wečně byti
Když wřiſſka smrti hodina
Megſſ laſſſj ſrdce lihosti H. 1, 839
Odſtup smutek odſtup starost
O gak gſau blahoſſawene
Pod srdce mě patř wesele H. 1, 295
Srdce Krále negwyſſſſjho
Tatkoť wola sám Syn Božj

163) (a) 8.8.8.8, 4.10.

Wzkosti ač gſau ze wſſech ſtran

(b) 8.8.8.8.8.g.40.1 it.269.b.

Ach ach auweh žakostnému
Ach ga matka zarmaucena
Boże genžs Otcem mě duſſi
Chwalteť Pana narodowe A. 160
Dyť mile této chwile
Dnes Kryſtus Král wečné ſlawy A. 385
Gak žiwych wod žadá gelen
Nezauffeg ſtadečko malé
Otče naš genž w nebi bydliš
Pochwalmeť my Boha nynj
Pohleď na Pana Gežjſſe H. 2, 1100
Teď ga zde bjdny čerwiček
Tuť ga leżjm čerwik maly
W nowě zrozené djtatko H. 2, 47
Zdraw buď předrahy Gežjſſi H. 2, 304

(c) 8.8.8.8, 8.10.

Co mám z marného ſwěta kli
Kryſtus Syn Božj wtělený A. 354
Tobě Bože děkugeme
Trogicy blahoſſawenau A. 440
Wzhleduiž na mne Králi H. 1, 450

d) 8.8.8.8, 9.9.

Pane budu tě ſlawiti A. 36

(e) 8.8.8.8, 9.13.

Kdo chce zde Bohu ſkaužiti

(f) 8.8.8 8, 10, 10.

Gak ſlawna krale newěſta H. 1, 194
Tryumff, tryumff giž přichazy

g) 8.8.9, 8.8.9.

Ke cti Krysta spasytele
Ne nam Pane nenam chwala A. 615
Okrſſlek země geſt Paně A. 29
Slawa Bohu na wyſſosti H. 1, 874
Wěrnj Paně ſlužebnicy A. 156

(h) 8.8, 9.8, 9.8.

Welebteť Pana dobrého A. 144

(i) 8.8.9, 9.9.9.

O Boże giž neprodleweg A. 113

(k) 8.8.9 9.10.8.

Dokonano měg w pamětj H. 2, 91

164) 8.1, 10, 11. 10. 4.

Pracna geſt wše Kreſtianem byť H. 1. 1028
Zagiſtei to wěmi wěrny Bůh

165) (a) 8.9.8, 4.6.11.

Djtky lidu židowſkého

(b) 8.9.8, 8.4.10.

Boże můg darce dobrého A. 530
Wzkosti ač gſau ze wſſech ſtran

166) (a) 8.9.8.9, 10.10.

Ceſt, djky, ſlawa y panſtwj H. 1, 776
Slawa tobě dobrý Boże

(b) 8.9.8.9, 11, 11.

Wkřižowany ga žadám H. 2, 92

167) 8.9.9, 8.9.9.

O Boże meho spasenj A. 118

168) 9 4.8, 8.8.6.

Ach Boże Otče Gezu Kryſte
Patientia geſt bylina

169) 9.6.6, 9.7.7.

Twěť Pane dauffám weleb. A. 37

170) 9.6.6, 9.9.5. H. 1, 623

Wſſicknj kteřjž w Panu ſſkadagj A. 177

171)

171) 9.6.9.6,8.6.
Proč se nadymaš swau A. 68

172) 9.8.8,9.8.8.
Gezu gak lehkė a prjmilė H. 1,711
Wy genž se za saudce A. 75

173) (a) 9.8.9.8,8.6.
Chcy tė mjkowat o má sylo H. 1,579

(b) 9.8.9.8,8.8.
Ga bjdny čkowėk bjdny hřjssnik H.1,1097
Kdo gen na Boha se spoleha
Kdo wi gak blizko mė skonánj H. 1, 987
O kdybych tjsyckratna vsta H. 2, 563
Ozdobo lesů, hor, vdolj H.2,622

(c) 9.8.9.8,9.9. H.1,347
Obcerstwiž mne o spasytelj H.2,1116
Ted w kůně Bożim odpočiwám H.2, 953

(d) 9.8.9.9,8.6.
Boże můg spráwedliwy saudce A. 56
Proč tak truchljš proč se tak

174) (a) 9.9.8,9.9.8. H.1,949*
Gezu srdce mého radosti H.2,748
Zagiste skryty gsy můg Boże H.2,694

(b) 9.9.8,9.13,12.
Wjm że Bůh wėčnė mne mik. H.2,223

175) 9.9.8 8 8.8. H.2,991
Cy nuž wssickny Panu zpjwegte A.141
O Boże genž sam můžeš mjstiti A. 127
O ty genž pasess Jzraele A. 110

176) (a) 9.9.9,8.8.9.
O Boże wyslyš mė žadosti A. 71

(b) 9.9.9.9,8.8.
Tėi wzowám Pane mė dauff. A.34

(c) 9.9.9,9.9.9.
Přesslastny gest kažды ten čk. A. 155

177) 9.10.6,9.6.14.
Pan Gezu Kryst mjky Spasytel A. 368

178) (a) 9.10,9.10,8.8.
Geżjssi mė dusse žiwote H.1,438

(b) 9.10,9.10,8.12.
Můg Geżjssi, o můg žiwote

(c) 9.10,9.10,10,10.
Duch můg se wėčnostmi honosy
Tobė Jehowah chcy zpjw. H.1,442

179) 9.11.6,7,7.6.
Připrawmež se wėrnj k modl. A. 526

180) 10.8.7,8.9.3.
Prospjweg :,: Syon w swėtle H.1,1038

181) 10.8,10.8,10,8. H.2,390
Dokawadž gsem w bjdė a žak. A. 51

182) 10.9,10.9,7.6.
Poručimel se w twė Pane

183) 10.10.6, 6.6.6.
Ke cti a k chwale Boha wėčnėho A. 434

184) 10.10.7,10.10.7.
Když z Egypta wychazel A. 157
Neznam mjky Hospodine A. 157

185) 10.10.8.8,8.7.9.308.
Gak skladám w Bohu
Probuď se dusse ze sna težkėho

186) (a) 10.10.10.10,11.11.
Geden gest král můg, ten
Negsyl negssj Bůh wsseho tworu A. 65.

(b) 10.11.10.11.10.4.
O Geżjssi ma wssecka rozkossi H.2,785.

(c) 10.11.10.11.10.11.
Ay gak sslastny gest wsseliky člowk. A.162.

(d) 10.11.10.11,11.11.
O Gezu Kryste spasytelj naš

(e) 10.11.11,10.11.11.
Osstřeh mne můg Boże z wyss. A. 17.
Wzhůru, wzhůru powstań H. 1, 2.

187) 10.10.11.11.10.10.
Kdož neodchazj w radu bezbož. A. 1.

188) (a) 11.10.11.10,8.10.
Můg mjky se z laskú w swė H.1,627.
Přebkazel gest byt owėčkau Kryst.

(b) 11.10.10,11.10,10.
Sslakomanne twė ljbė kral.
Tak giž nyni stanek H. 2, 43.

(c) 11.10.11.10,10.10.
Emmanuel mjky knjže,
Odwrž prec zawist A. 46.

(d) 11.10.11.10,11.11.
Duch Krestiana k wėčnům H. 1, 1022.
Negwyssj mistre srdce mė H. 1, 69.
Pokog ach pokog od Otce wėčn. H.1,696.
Pomoz wytrżyt o knjže žiwota

12.11.5,6.5.6. gak. 62. a.
Preslawny Pane naš Kryste

189) 11.11.6.6.4.5. gak. 120.
Chwaltež Hospodina wssecka H. 148.

190) (a) 11.9.8,9.9.8.
Giž gjst sobė žadám wsse opustiti H.1,85.

(b) 11.11.8,10.10.8.
O gak gest to mjlė a hodné A. 183.

191) (a) 11.11.10.10.11.11.
W swėm zagetj při řekách A. 187.

(b) 11.11.10,11.11.10. H.1,333.*
Cy dusse má oslawug Pána A. 137.

(c) 11.11.11.10,10.10. Žak.90.
Pozorůg lide můg wėcnj A. 103.

(d) 11.11.11,11.11.11.
Dękugi Otče genž w nebi H. 2, 272.

Hospodin raci sám pastyř A. 28.

192) 11. 12. 12, 11. 12. 12.
Můg Bůh a Otec mi ujemůž H. 2, 774.

193) 11. 16. 9. 6. 8. 8.
O ostawugtež wěrnj Hospod. A. 576.

12. 7. 7, 8. 8. 7. g. 124
Leto chwile této

194) 12. 8, 12 8, 12. 12. g. 301. 309
Ey gaké gest ljbezné H. 2, 1131.

195) 12 9. 13, 11. 13 11.
Mukty přetěžké y smrt P. Geš. A. 357.

196) 12. 12. 8. 8. 7. 7.
Welky Boże w mocy

197) 12. 11. 11, 11. 11. 11.
Dika buď P. Bohu že mi

198) 12. 12. 13. 13. 13. 13.
O dobrodinjch Pane budu A. 120.

199) 13. 12, 13. 12. 11. 12. H. 2, 725.
Ach Pane když přigde H. 1, 816.
Rozwaž mne Boże můg H. 2, 497.

13. 13. 7, 6. 7. 6. g. 4. a. 29. a.
Pane w prchliwosti swé

200) 14. 8, 14. 8, 10. 7.
Zpjweg gazyk Křestianský A. 360.

201) 14. 14. 8, 7. 8. 9.
Člowěk sem welmi ztrapeny

202) 15. 15. 7. 6. 5. 5.
Ey panenka přemilého Syna.

VII. Pjsně Sedmirádnj.

4. 4. 4, 6. 7. 7. 6. gak 132.
We gménu twém Boże Otče

4. 4. 6, 4. 4. 6, 4. gak. 86. a.
O swrtedlni lide bjdni

5. 4. 4. 8, 8. 8. 6. gck. 168.
Patientia gest bylina

203) 5. 5. 4. 4, 7. 7. 6. g. 107. a.
Hněw twůg o Pane dotjra

204 5. 6. 4. 10, 7. 8. 8.
O Gežu Kryste Synu Panny A. 491.
O wssemohaucy Boże Králi

5. 6. 5. 6, 5. 6. 5. gak. 61. a.
Boże Otče nas geng gsy

205) 6. 3 7. 8, 3. 3. 5. gak. 101.
Děkugtk můg Pane twé sámé

206) 6. 6. 4. 4, 4. 4. 6.
Boże stwořitelj.

207) (a) 6. 6, 6, 6, 6. 6. 6.
Kdy se sjdj Bohu
Zwěstugem wam radost

(b) 6. 7, 6. 6. 6. 6.
Oswěť mne Gežu sam H. 1, 362.
Wzhleď na mau chudobu

(c) 7. 6, 6. 6. 6. 6.
Wesel se této chwile A. 407.

(d) 6. 6. 6. 6, 7. 6. 5.
W radostném plésanj

(e) 6. 6. 6. 6, 8. 8. 7.
O Kryste wzkřissený
Smutny čas nynějšj

(f) 6. 7. 6, 7, 6. 6. 7.
Boże můg gedinj

Člowěk hřissny w swěte

208) (a) 6. 6, 7. 7. 7. 7. 7.
Chwala tobě Boże z twého A. 533

(b) 6. 6. 7. 7, 8. 7. 7.
Morni rana Božj

(c) 6. 8. 6. 8, 8. 7. 7.
Swatečné dni swětime

(d) 6. 6. 7. 7, 8. 8. 7.
Boże od wěčnosti

(e) 6. 7. 7. 7, 7. 7. 9.
Wesel se nebeska čjsse y

209) 6. 6. 8 4, 8. 8 8. Naumb. 591.
Každa mi hodina H. 2, 960.

210) (a) 7. 4. 7. 4, 7. 4. 6.
Ach skoroš tě vhlédám

(b) 7. 4. 7. 4, 6. 6.
Narodil se Krystus Pán

211) 7. 6. 7. 6, 4. 4. 11.
O gak sy můg ženichu

212) (a) 7. 6. 7. 6, 6. 6. 6.
Přihotow se duchu můg

(b) 7. 6. 7. 6, 7. 7. 6.
Gežu swětko mi kosti H. 2, 997.
Kryste Synu přemilý A. 495.
Když mne hřichy zsaužag.
Před Božjm stogi trůnem
Co to gest pohodlj mé H. 2, 745.
Wzdegmež čest Bohu swemu

213) 7. 7. 5. 5, 7. 11. 5.
Buď Boże sám můg saudce

214) (a) 7. 7. 7, 7, 7. 7. 7.
Na Božj narozenj

Wěčné

Wěčně Bůh gsa nepočaty A. 272.*
Zpjweg dusse ma Bohu A. 687.

(b) 7.7.7.7, 8.7.7.

Modlme se Otcy swému
O smikug se nademnau

215) 7.8.4, 7.7.7.6.

Ay swattost přewelebna

216) 7.8.7.6, 7.6.3.6.

Syn marnotratny nazwan
Zkřiknuj hlasem radostně A. 548.

217) 7.8.6, 7.8.7.7.

Swětska sláwa y zbožj

218) (a) 7.8.7.8, 7.7.11.

O beranku newinny A. 379.

(b) 7.8.7.8, 7.7.6.

Gežjš přjtel wždy wěrny H. 2, 65.

219) 7.7.8.8, 8.8.8.

Giž rok staty odchazj.

220) 8.6.8.6, 6.6.6. H. 2, 451.

Můg Boże, mé vtočjstě

221) (a) 8.6.8.6, 8.8.6.

Ach ach auweh na mé bohé
Ach Boże kam se poditi A. 610.
Nastal nam čas přeradostny
Skowo wěčné Krysta P. A. 614
Z hlubokosti mé těžkosti

(b) 8.6.8.6, 8.8.11.

Weselte se spráwedliwi

222) 8.7.8.7, 3.3.7.

Mé naděge pewna skala

223) 8.7.8.7, 8.8.7.3.80. koliko

Ach Boże pohleď s wysosti
Bratrowé wstaň přikaz
Byť bys wssecky wěcy wěděl.
Bohu buď sláwa na nebi
Boże wěkú wssemohaucy A. 469.
Bůh wěčny a wssemoh. A. 279.*
Byť Boha s nami nebylo
Chwala Bohu krok k wěčnosti
Což pak člowěku prospěge A. 697.
Děkugeme obrance naš. A. 692.
Gak gako maly čerwiček H. 1, 882.
Gežu Kryste genž sstudnice H. 1, 900.
Giž nastáwá ten čas prawé
Krysto wsm že wmřjti mám
Můg Gežjssi ma radosti H. 1, 77.
Nejwyššj Knjže pastyřů A. 560.
O Pastyři Izraelsky Synu A. 626.
Pokog, zdrawj, požehnánj
Předcek nemusyš w vzkostech
Přjssloi k nám padkym spasenj H. 1, 23.
Radugtež se o Křestiané a plesˇ.
Samému sláwa Bohu y čest A. 246.
Wesele Bohu zpjwegme A. 282.*
Wesele sobě zpjwegme A. 488.
Z hlubokosti wołám k tobě H. 1, 987.

224) 8.7.10.8, 9.10.10.

Radostně Bohu zpjwegme

225) 8.8.4.8, 4.4.9.

Pochwalen budiž P. Bůh naš

226) (a) 8.8.6.6, 9.9.9.

Žiwot swatých negswětěgssj

(b) 8, 8.6, 8.6, 8.6.

Kdožby chtěl erbowan byti

227) 8.8 8.8, 8.8.8. H. 1, 166. 2, 501.

Nah sem se na swět narodil A. 208.
Twa wlastni laska mne nuti H. 2, 588.
W nowě zrozené djtatko

228) 8.8.9, 8.8.8, 2.

Procyte zhnilj Křestiané H. 1, 460.

229) 8.9.10, 8.8.9.9.

Swatek dnessnj welmi slawny

230) 8.11.6.9.6.9, 6.

Padesate dni když wyssko

231) (a) 8 11, 8.11, 6.6.9.

Pro doplněnj zakona

(b) 8.11, 8.11, 7.7.10.

Hod radostny pamatugme A. 319.

232) (a) 9.7.8.7, 9.9.7.

Dostatek času megice
Přegasna dennice wygiti

(b) 9.8.9.8, 8.8.4.

Nepustim geg genž pro mne H. 2, 595.

(c) 9.8 9.8, 8.8.9. g. 227. it. 281.

Nastal nam čas welmi weselý
Pane kdo bude přebywati A. 543.
Patřjm gen wždy na wůli Božj.

233) 9.9.9.9 8.9.9.

Budiž Chwala Bohu mocnemu
Když pod ochranu neqwyššjho
Přikazánj swa Pán Bůh wydal. A. 467.

234) 10.6, 10.6, 9.5.4.

Dost, dostit mám když Gežjš H. 2, 729.

235) (a) 10.8, 10.8, 888.

Chwaliž má dusse chwal Bohá H. 2, 82.

(b) 10.9, 10.9, 9.10.10.

Gežjš Krystus ont gest má
O daremné swětské wtěssenj A. 701.

236) 10.10.10.10, 10.11.11.

Což se to děge Pane Boże naš A. 11.

237) 11.7, 11.7, 7.7.7.

Slyš Boże mé k tobě smutné.

238) 11.10, 11 10.5.5.9.

Emmanuel milý, knjže wěrjc. Naumb. 121.

239) 11.10, 11.10, 11.10, 11. g. 298

Gak stkadám w Panu wssecko A. 113.

240) 11.11.10.11,13.8.4.
Dobře se mám, když giž sem H.1, 720.
Měg w paměti mne twého Naumb.315

241) 11.11.12.12,6.5.6.g. 62.b.
My bjdnj hřjssnicy:

242) 12.12.11.11,12.12.12.g.303.
Wy djtky negwyššjho gsteli H. 1, 591.

243) 13.7.6,6.7.7.6.
Chtěge Krystus sprawedln. nass. A.467.

244) 13.13.6.9, 8.12.8.
Pozorugtež wěrnj milosti Boha A. 371.

VIII. Pjsně osmiřádnj.

4.4.4,4.4.4, 12.12. g.65.a.
Gak giště znám y wyznawám

245) 4.4.4.4, 5.4.4.5.
gak. 37. b. it. 88.
Pram se tebe y sám sebe

246) 4.4.4.11, 4.4.4.11.
gak. 42. 121. 154.
Giž Křestiané :,: radost mame

4.4.7,4.4.7.7.6.gak. 159. a.
O Gežjssi negmilegssj Gežjssi

4.5.4.5,7.7.4.5. gak.103.c.
Kdož muž zbranit :,:

247) 4.6.4.8, 8.8.8.8.
W den zsaužen když od

5.4.4.8. 4.4.8.6. g.168.
Ach Boże Otče Gezu Kryste

6.6.6.6,6.6.6.6. gak. 65. a.
Ay blahoslawenj H. 1, 83.

248) 5.5.5.5, 5.5.6.6.gak.52.d.
Ay Pan kraluge A. 132.
Wjmi ga zahradku

5.5.5.5, 6.5.5.6.gak.53.b.108.
Ach potěssenj mé roztomile

249) 5.5.8.9,10.4.5.7.g.182.
Y proč tak truchlis

5.6.5.6, 5.6, 5. 6,gak.62. e.
Přeslawnj Pane naš

250) 6.5.6.5, 6.3.8.5.gak.120.
Má dusse gest Pana A. 397.
Wstaň gest této chwile

6.5.6.5,6.6.6.5.gak. 120.
Genžsjy trpěl za nas

251) 6.5.6.5,6.6, 11.11.g. 120.:,:
Pútwode žiwota H.1, 547.

252) 6.6.5. 6.6.5, 8.8.
Wssech darů studnice H. 1, 212.

253) 6.6.7.6, 8.8.6.6.
O člowěče zkosti twé

254) (a) 6.6.7.7, 6.7.7.6.
O Gezu ty gsy mug H. 1, 692.
Zel se mne bjdneho

(b) 6.6.8, 6.6, 6.6.8.
Skyš Křestiane wěrny

255) (a) 6.7.7,6.7.7, 6.6.
Milostny Beranku H. 1, 757.
Na zemi pokog wždy

(b) 6.7.6.7,7.7. 7.7.
Wesel se nebeska rjsse y archangel.
H. 2, 234. it. 446. *

(c) 6.7.6.7,6.6.6.6. g.66.c.
Boże wěrny Boże

(d) 6.8.8.6, 6.8.8.6. g. 259.
Nechcyť přestawati A. 42.

256) 6. 11. 11. 10, 11. 6.6.11.
Oči mé wzhledněte wzhůru H. 2, 993.

7.5.7.5, 7.5.7.5. gak. 65. a.
Chtěgmež my poslauchati

7.6.7.6,3.3.6.6. gak.212.a.
Přihotow se duchu mug.

257) (a) 7.6.7.6,6.7.6.7.
Welebtež wssickny Pana A. 147.

(b) 7.6.7.6, 6.6.7.6.
Člowěče gsa w wzkosti
Powstań srdce k radosti H. 1, 158.

(c) 7.6.7.6, 6.6.7.7.
O přežalostném padu
Za Cysaře Augusta

(d) 7.6.7.6,7.7.6.6.
Těch genž w Boha mocneho H. 2, 845. 911.

(e) 7.6.6.7, 7.6.6.7.
O gak dobrě gest Pana A. 125.

(f) 7.6.7.6,6.7.7.6.
Bůh naš gest Bohem laský
Ma dusse se nespaussteg
Stuonč neptewažene A. 506.
Teď lidské pokolenj H. 1, 8.
Z celého srdce swého A. 682.

258) (a) 7.6.7.6,7.6.7.5.
gak. 29. a. z 80. toliko.
Ač gest mé srdce smutne H. 2, 913.
Ay gižť mi čas nastawá A. 713.
Ay giž se o tebau žehnám A. 712.
Děkugtť mjly Páne z daru
Dokonawsse ten ryden H. 2, 1127.

Ge-

Gesstěk čas nenastawá H. 2, 923.
Giž klussi srdce swého
Hlawo plna bolesti
Když Bůh semnau nech wstane
Klenote nad klenoty
Kral wěčny nas pozehneg
Křestianě prawdy Bozj A. 618.
Kryste swětlo prawdiwé H. 1, 930.
Krystus prikład pokory A. 343.
Maudrost Otce nesmirna
O pozehneg nam Pane A. 656.
Pane w prchliwosti twé
Poruč Bohu twé cesty H. 1, 800.
Srdečně žadám sobě
Sstiastny kdož w Bozj bazni A. 179.
Ty genjs nebe wysoke
Umučenj nasseho Pana A. 355.
Wzkosti na srdce mě
Wekmej w Boha gednoho
W naramné swé wzkosti A. 180.
Wssickni wěrnj Křestianě A. 289.
Zpjweg dusse má zpjweg
Zdwihnjž se k Bohu twemu
Zel mi žel že sem zhřessil A. 667.

(b) 7.6.7.6, 8.6.7.6.

Ach ach mili Křestianě
Ach mě negdražssj gměnj
Zazpjwám Panu swemu A. 230.

(c) 7.6.7.6, 8.8.8.6.

Mě srdce tobě dawám

(d) 7.6.7.8, 6.6.6.6.

Takto smutně nařkà A. 620.

259) (a) 7.7.7.7, 7.7.7.4.

Krystus genž byl pro nasse A. 392.

(b) 7.7.7.7, 7.7.7.7. g. 30. a.

Gezu cesto prawdiwa
Když přigde ma hodina
Otče naš milý Pane
Powstaň Pane o powstaň A. 631.
Sám Pane Bože mne kdy. A. 655.
Zadna w swětě okrasa H. 1, 798.

(c) 7.7.7.7, 7.7.7. 11.

Zpjwegte Hospodinu

260) 7.7, 5.5, 7.7, 11.5.

Buš Boże sám můg saudce

261) 7.7.7.7, 8.7.7.8.

Ehwalteg negmocnégssiho A. 202.
Skawa Bohu na nebi

262) 7.7.7.7, 8.8.8.8.

Ay swěta panownicy A. 35.

7.7.8, 7.7.8, 10.7. gak. 200.

Zpjweg gazyk Křestianský.

263) 7.8.4.7, 7.3.3.6.

Ey teď wečeře Panè

264) (a) 7.8.7.8, 7.8.8.7.

Gežiš swětlo přesličné H. 1, 537.
Gessstěk milý můg žiw gest H. 2, 136.

(b) 7.8.7.8, 8.7.8.7.

Rozpominegž srdce mé Naumb. 306.

265) 7.8.7.8, 10.6, 10.6.

Welice nařkati.

266) 8.3.3.6 8.3.3.6. ga. 156. a.

Ochotně srdce me plesa H. 1, 31.
Proč že chceš o den zeytřegssj
Y proč gà se mám kormautit. (g. 4. b. 34. a.

267) (a) 8.6.8.6, 8.6.8.6.

Gakť kratce trwa wssecko to H. 1, 519.
Neděsmeg se wssickni toho A. 608.
Wssemohaucy wěčny Boże

(b) 8.6.8.6, 8.6.6.8.

Podle zakona stareho

(c) 8.6.8.6, 8.7.8.7.

Člowěk sem welmi zrapeny H. 1, 1086.
Knjže pokoge Gežissi H. 2, 50.
Snažugme se w tomto swětě

(d) 8.6.8.6, 6.6, 8.6.

Kdo chce byt bogownik Krystů

268) (a) 8.7.7.7, 7.8.6.6.

Magjce pamatku nyni
Wěčny Syn gednorozeny A. 321.

(b) 8.7.7.7, 7.8.7.7.

Na čest tobě drahé ditě

(c) 8.7.7, 8.7.7, 8.8.

Radugte se o Křestianè

(d) 8.7.7.8, 7.8.8.7.

H. 2, 34. *

Znám tě, Boże, Lasko wěčna H. 2, 941.

269) (a) 8.7.8.7, 4.4.7.7.

Přesswaté mjsto toto gest
Wsse gest dobré co Bůh čini.

(b) 8.7.8.7, 4.4.8.8. g. 163. b.

Ga Gežiš dj, mile rad chcy
O wy ditky wywolené
Wěrny djtek mikowniku

270) 8.7.8.7, 4.8.8.4.

Nů wzhuru k tě twé radosti H. 1, 728.
Pokog gest negwyssssj klenot

271) (a) 8.7.8.7, 6.6.8.8.

Rozhněwal se můg milý Pán
Stůg Efraim a pomyslil. Naumb. 24.
Zlateho slunce krasny běh H. 1, 964.

(b) 8.7.8.7, 7.6.7.7.

O Slunce sprawedlnosti
W tobě samém Gezu Kryste

(c) 8.7.8.7, 7.7.7.7.

Dost mam dosti toho swěta H. 1, 924.
Wsseho swěta spasyteli.

272) (a) 8.7.8.7, 7.7.8.8.

Ach ga hřichy obtjzena
Blaze tomuž kdož nechodi

Bud tisyc krate přiwitan
Gak žiwých wod geleň žádá A. 54.
Ktera tak wstupuge krasně H. 2, 879.
O dusse má rozpomeň se
O radúg se ma dussicko
Powstan hrstko Jakobowa
Sláwa bud tobě Boże naš
We wssem nam spomaheg Pane

(b) 8.7.8.7, 8.7. 8.8.

W swúg co sem wmyssl sobě

(c) 8.7.8.7, 7.8.7.8.

Cyrkew prawau poznawati
K tobě dusse swe pozdwihám A. 30.

271) (a) 8.7.8.7, 8.7.8.7.8.37a.

Což múg Bůh chce to se wždy
Dobře stawj kdo zna a wj
Dusse miła do ran posyěš H. 2, 968.
Gezu wěčny múg přibuzny Naumb. 190.
Kdož ochrany negwyššjho A. 124.
Když ma hodina nastane H. 1, 374.
Negmilegssí má mikosti H. 1, 132.
Newyslihlé kralowánj
Otcowské srdce litosti H. 1, 589.
Pane Boże ach slowo twé
Skrz Adamů pad přetěžky
Snažúgme se w tomto swětě A. 516.
Což hle srdce mé oddawám H. 1, 1154.
Wssechnech paut prokomiteli H. 1, 433.
Wzhúru mé srdce nezauffeg
Zel se Boże na to hoře

(b) 8 7.8.7, 8.8.7.7.

Chwal dnes sweho spasyt. A. 410.
Gakž a čimž te mám slawiti
Gežjssi kterýžs mau dussi
Gezu strážce negwěrnějssí
Jehowah twé panowánj H. 2, 1182.
Když pak přigde múg P. Gežjš.
O prebjdna swětská marnost H. 1, 528.
Swato-swate trúg gednoto H. 1, 241.
Tak Bůh tento swět miłowak H. 1, 29.
Tichy Gezu w twe nizkosti
Wssakt sem se ti oddal Pane
Wssickny lide zemřít musý

274) 8.7.8.7, 12.12. 11.11.

Gednoho potřebj Pane H. 1, 504.

8.8.4.4, 8.8.4.4.g. 95.it.40.a.

Dnes Syn Bozj tryumf slawi (g.38.b.

275) (a) 8.8.7.7. 8.8.7.7

Ach Boże na mne bjdného Naumb. 48.
Což se wždycky mám starati H. 1, 582.
Ráčkoli Pane ucha swého H. 1, 604.
W těžky čas zarmutku mého A. 102.

(b) 8.8.7.7, 8.8.4.4

Wzhúru, wzhuru den nam nastał. H. 2, 2.

(c) 8.7.7.7, 8.8.8.8

Sljš mé Pane tě wzywánj A. 134.

276) (a) 8.8.7, 8.8.7, 8.8.

Boże swětlo negswětěgssí H. 2, 1137.
Slowo hromu gsy wěčnosti H. 2, 1, 17.
Slowo sladké gsy wěčnosti

(b) 8.8.8.8, 7.8.8.4.

Ach Boże těžkyť to kameň
Krystus Pan gat byť od smrti

8.8.8.8, 8.8.8.8.g. 40.d.

O pozdwihnětež bran wassjch H. 1, 7.
Odobiž se dusse mila
Smilúg se nademnau Pane

(c) 8.8.8.8, 8.8.9.9.

Geni sy nas dal w rozpthlenj A. 78.

(d) 8.8.8.8, 9.9.8.8. H. 1, 918.*

Tehdaž když gest Pán z wěženj A. 178.
Wzdawegte Panu chwalenj A. 199.

e) 8.8 9, 8.8.9, 8.8.

Wěčny Boże sylny w bogi A. 114.
Wssak sem Pane múg w twé H. 2, 951.

(f) 8 8.9.9, 8.8.8.8.

Ačť gest Bůh Izraelowi A. 96.
Proč se tak rmautiš dusse ma
Wstaup na odpor mym odp. A. 43.

277) (a) 8.9.9.8, 9.8.8.9.*

Boże přispěg mi k pomocy Z. 70.
Pane pomoz k sprawedlnosti A. 18.

(b) 8.9.9.8, 8.9.9.8. H. 1, 189.

Múg Boże w gistém spasenj A. 70.

278) (a) 8.9.8.9, 8.9.8.9.

gak. 44. a.

Srdcem celym tebe Pane A. 187.

(b) 8.9.8.9, 9.8.8.9.

Procyť ospaky člověče H. 1, 19.

279) 8.11.8.11, 8.13. 8.12.

gak. 131.

Kryste pro nasse spasenj

280) (a) 9.6.9.6, 9.6.9.6.

Na Syonu twé Boże služby A. 83.

(b) 9.6.9.6, 9.7.9.7.

Wyslyš tě Pan w den nas A. 24.

281) 9.8.9.8, 4.4.8.8.

gak. 232. c. tt. 227.

Deg Gezu ať se gruntownė H. 2, 532.
Wzdaliž se srdce mé zemdl. H. 1, 506.

282) (a) 9.8.8, 9.8.8, 9.9.

Ach Gezu kamž se mám poditi
Přebjdny stanku ducha mého H. 1, 668.
W prawdě to gsau welike H. 1, 51.

(b) 9.8.9.8, 9.8.9.8.

Pjseň nowau zpiwegte Panu Z. 98.
O sladky staw žiwota etného H. 1, 470.
Wssickny lide Bohu plesegte A. 85.

(c) 9.8.9.8, 9.8.8.9.

Čjmž se oddám dussi přjteli

Múg

Můg Gezu gegj Seraffinowě H.1,420.

(d) 9.8.9.8, 9.9.8.8.

Kdy sobě duch můg rozpomina
Wssak sy ty Geżjssi ma radost H.1,472.

(e) 9.8.9.8, 8.9.9.8.

Až dokawadž mne tak trap. H.2, 407.

283) (a) 9.8.9.8, 8.9.9.8.

Dusse, měka by tě potěssil H.2, 242.

(b) 9.8.8.9, 9.8.9.8.

Kdeż ma owěčka, giż mikugt
Skrz pad Adamů a zkě činy H.2,573.

284) (a) 9.9.8.8, 8.9.8.9.

Co sy činiwal Boże dawno A.56.

(b) 9.9.8.8, 9.9.8.8. H.2,463.

Bůh geſt sam nasse wtočiſtě A.60.
O Boże rač se ohledniti A.76.
W tobě Pane naděgi skladam A.7.

285) 9.9.9.7, 8.8.8.6.

Pjseň nowau Panu zpjwegte A.201.

286) (a) 9.9.9.9, 9.9.8.8

W swých bjdách k tobě swému A.174.

(b) 9.9.9.9 9.9.9.9.

Chwalu přikussnau Panu degte A.198.

287) 9.10.6.4, 4.9.4.9.

Naskak nam den prewtěssemy A.303.

288) 9.12.9.12, 7.7.9.11.

Přisslj gsau dnowě žarmaucenj A.606.

289) (a) 10.5, 10.5, 7.6.5.5.

Ey etna Panna přemilého
Pochwalen buď z newymkuwné

(b) 10.6, 10.6, 7.6.7.6.

Geruzalem hrade prewysoky H.1,1056.

290) (a) 10.6, 10.6, 10.6, 10.6.

Kdož wssetečně nesaudi bjdného A.53.

(b) 10.6, 11.7, 11.7, 10.6.

O Boże genž w nebi máš swé A.176.

291) (a) 10.10.10.5, 11.11.11.4.

Boże můg Boże proěs mne A.26.

(b) 10.10.10.7, 11.11.11.6.

O Boże můg pro swé smilowánj A.73.

292) (a) 10.10.10.10, 10.10.10.10.

Wjdyckys dobře swým Pane A.115.

(b) 10.10.10.10, 10.10, 11.11.

Wssicknj narodowě pozorugte A.64.

(c) 10.10.10.10, 11.11.11.11.

Můg Boże a Králi tě slawiti A.195.
Weseliti se z toho budě pausti

(d) 10.10.11.11, 10.10.11.11.

Ey nuž ma dusse Pana oslawug A.138.

293) 10.11.10.11, 11.10.11.10.

Proč se to gen bauřj narodowě A.2.

294) 10.11.11.10, 10.11.10.11.

O Boże hogny w mikosrdenstwj A.66.
O Boże sám mě buď wy. H.2,310.393.

295) 11.8.11.8, 8.8.9.9

O Geżjssi kaſkż newyſtižené H.1,386.
O temna noc skoroliž Naumb. 608.

296) 11.10.11.10, 7.6.7.4.

Bůh geſt wěrny H.2,757.

297) 11.10.11.10, 8.8.9.9.

Rozpuň se duchu můg H.1,724.

298) 11.10.11.10,5.5.11.11. g.239.

Přesstiastna bytnost H.1,255.

299) (a) 11.10.11.10, 10.10.10.10.

Jehowah swětko mě H.1,246.
Pan geſt mé swětko času wssel. A.32.
Tak rjdiš Pane blažené

(b) 11.10.11.10,11.10.11.10. g.57.c.

Gezu Jehowah gen po tobě taużjm

300) 11.11.10.10, 11.11.10.10. gak. 60. b. 135.

Mě srdce wzgactnych wěcy k A.59.
O Pane genžs wdatnosti mě A.19.
Přebražený każdy člowěk A.39.

301) 12.8, 12.8, 3.3.6.6. gak. 194 309. f.

Bůh geſt nam přitomny
Přediwny naš Králi H.1,782.

302) 12.8, 12.8, 10.10, 12.12.

Buď w Panu wesela ty H.1,1042.

303) 12.11.12.11, 6.6.12.12. gak. 242.

Sekwj se ten Křestianů H.1,808.

304) (a) 12.12, 7.7.7.7, 8.6.

Mam tě o Boże můg H.2,543.

(b) 12.12, 8.10, 5.10, 8.10.

Weseliž se srdce każdeho wěrneho A.389.

305) 13.12.12.13, 12.12.12.4.

Wjra žiwa wssecky těžkosti H.2,492.

306) 13.12.13.12, 9.9.8.8.

Přemilý můg přjtel geſt H.2,872.

IX. Pjsně dewětiřádnj.

4.4.7, 4.4.7, 4.4.7. g.159.b.

Chcy samotně w gednotně

307) 4.4.8, 4.4.8, 8.8.8. gak. 227.

Djtě milě této chwile H.2,250.

308) (a) 4.6.6.4, 6.6.9.9. gak. 185.

Gdiž djtě mě

(b) 5.5.6, 5.5.6, 5.5.6. gak. 181.

Geruzalemský Král Dawid

309) (a) 6.6.6,6.6.6,6.6.6.g.123.
Nikdy tak swrotka
Witeg Gezu Kriste A. 286.
(b) 6.6.6.6,7.6.7.6,6.
Lidstè pokolenj A. 318.
Otce nebeskeho Syn gednor.
(c) 6.6.7.7, 6.6.6.6,6.
Což sem widěl, což wjm
Pan kraluge zřegmè A. 130.
(d) 6.6.7, 6.6.7, 5.5.5.
Ey hodina přisstj
(e) 6.6.7, 6.6.7, 6.6.7.
Kryste dobrý Pane
310) (a) 7.6.7.6, 6.7.6.7,6.
Mocný wssech wěkú králi A. 524.
Těš se dcerko Syonska A. 290.
Weselte se Krestiane
(b) 7.6.7.6, 7, 7.6.7.6.
Kdo děťatko chce mjti
(c) 7.6.7.6, 8.8, 7.7.7.
Boże pro Syna swého rač se
311) 7.7.7.7, 5.5.7.11, 5.
Powězte pastyrowé
312) (a) 8.5.8.5, 6.6.8.8, 5.
Co gsem gest aneb co gsem byl
(b) 8.6.6,8.6.6,8.6.8. g. 323.
Takliž pak předce w vzkosti A. 557.
313) 8.7.8.7, 6.5.5.6, 7.
Hrad přepewný gest P. Bůh A. 627.
O wssemohaucy Boże naš
314) (a) 8.7.8.7, 8.7.4.6,7.
Ach Otče mug wzhledniž
O Gezu mè swěrko sličné
Wołam k tobě Gezu Kryste
(b) 8.7.8.7, 8.7.8.7, 7.
gak. 273. a. :,:
Budiž nam Bůh mikostiwy H.2, 334.
Krystus Pán naš k Jordanu
Skawjme rè Pane panů
(c) 8.7.8.7, 8.8.8.8.8.
Dauffánj swè w samém tobě A. 496.
W tobě samém zde na zemi.
315) (a) 8.8.7, 8.8.7, 8.8.8.
Byť ckowěk welmy bohaty
(b) 8.8.8, 6.15.14, 8.8.14.
Chwalmež wěrnj Boha sweho
Cyrkew swatau poznawati A. 547.
(c) 8.8.9, 8, 8.8.9.4.4.g.276.e.
O swaty duš řiditeli
Přigď Duchu s. napiň nas
316) (a) 9.8.10, 9.8.8, 10.10.9.
Skowo Bożj wssecknj mil. A. 566.
(b) 10.10.10.10, 8.7.8.6, 9.
Gežjssi Kryste přeslawny králi A. 572.
(c) 11.10.11.10, 7.7.6, 11.10.
Taki se zase w Gežjssi vspokogjm

X. Pjsně desytiřádnj.

317) 3.3.4.4.5, 5.6.4.4.5.
Ga hjdny a hřissny
Probuď se procyl se
318) 4.7, 8.7.8.7, 8.8.7.7.
Bůh gesstè gjw H. 2, 259.
319) 6.6.5, 6.6.5, 3.4.8.6.
Dobřek to Bůh zprawi
Gežjssi ma radost
Ma duše gest kicha
Skyš o wěrna duše
320) 6.6.5, 6.6.5, 11.6.6.5.
Přigď desstj nebesky H. 2, 167.
321) 7.6.7.6, 6.6.8, 6.6.8.
Co se mnoho staráme
322) (a) 7.6.7.6, 7.7.6, 7.7.6.
Narodil se Krystus Pan hřjssnym A.305
Nastał nam den weselky z rodu
(b) 7.7.7.7.6, 7.7.7.7.6.
Naumb. 27.
Den s swětkem giž odchazj H. 1, 969.
323) 8.6.6, 8.6.6, 8.6.5, 3.
gak. 312. b.
Takliž ga předce w vzkosti
324) (a) 8.7.7, 8.7.7, 8.8.8.8.
Když Pane ach když zbuduges
Radugte se o Krestiané
(b) 8.7.7, 8.7.7, 8.7.8.8.7.
Kdož smj na nas swjwolenè H. 2, 240.
325) 8.7.8.7, 8.7.7.8, 7.16.
Gezu žiwote přemilky H. 1, 457.
Zwelebugž ma milka dusse
326) (a) 8.7.8.7, 8.7.7, 8.7.7.
Nemamli ga Boha meho Naumb. 187.
Podmež za swym Spasytelem
Wěčnau čest tobě wzdawáme H. 1, 171.
(b) 8.7.8.7, 8.8.7, 8.8.7.
Beranek gde nesa dluhy
Cyrkew gest Panna mnè milka
Při wodách twých o Babilon
(c) 8.7.8.7, 8.7.8.7, 8.7.
gak. 273. a. H. 1, 844. *
Wzhledniž na nas Hospodine H. 2, 669.
327) 8.7.8.7, 7.8.8.7, 12.12.
Podte dítky Bożj swatè H. 2, 820.
328) 8.8.6.6, 8.8.6.6, 11.12.
Bud tobě chwała Otče naš

329) (a) 8.8.8.8,8.8.8.8,8.8.
gak. 40. d. 275. b.
Můg Gežjssi negmilegssi
(b) 8.8.8.8, 8.8.9,8.8.9.
O prewtěssena chwile A. 175. H.2,208.*
330) 8.8.9.9,7.7.8.8,8.8.
Hospodin eti chwaly hodny A. 62.
331) 8.9.8.9,8.8.9.9, 8.8.
Gežjš hřjssniky přigjmá
Wztahugte swětssti prizeň Naumb. 473.
332) 9.8.9.8,4.4.6,5.5.4.
Ač mne Pán Bůh račí trestati
Geštilje mnohé dobré wěcy
333) 9.8.9.8,6.6.5,6.6.5.
Ey nuž spratwedlitwj přestegte A. 40.
Swětko swjticy bez přestánj H.2, 1033.
334) (a) 9.8.9.8,9.9.8,9.9.8.
Dobře se mám dusse přjteli H. 1, 704.
Rad bych tě wždy wěrněg miłował
(b) 9.8.9,9.8.9,8.9.9.8.
Boże slychage mé žadosti A. 4.
335) 10.8.8,10.7.7,6.6.6.6.
Wždy sem na Pana čekał A. 52.
336) 10.10.11.11,8.8.9.9,11.11.
Takť tehda giž negsem přichoz. H.1, 1044.
337) 10.11.8.8,7.6.9.13,4.4.
Nejswětěgssj Boże wssemohaucý
O Gežjssi pro twé wtělenj
Přigdiž prosyme o s. Ducha
338) 11.8,11.8,6.9.10.6,7.6.
Bohu bud chwała, čest y požehn.
339) 11.10.11.10,5.7.11.6,8.7.
Zwališ ze mne gho hřichu přetěž k.H.1,412.
340) 11.11.11.11,6.6.7.6,6.7.
Pohanč mrzcy do dědictwj twého A.108.

XI. Pjsně gedenacteřádnj.

4.4.6,4.4.6,4.4,4.4.6.9.221.a.
Slowo wěčné Otcy rownč
341) 5.6.6.5,5.5.6.6,5.6.7.9.191.
Pan wssemohaucy
6.6.6,6.6.6,6.6.6,6.6.6.
Bůh Otec nebeský gak.76.c)
342) (a) 7.6.7.6,5.5.4,7.7.6.6.
Zbkaudil sem gako owce
(b) 7.6.7.6,8.8.7.4,10.10.4.
O kasko má wskyž, mne tě miługjcyha
343) 8.4.7,8.4.7,4.4.4.4,8.
Mamli předce ktjž swúg mjti gak. 231.
344) 8.6.8.6,8.6.8.6,6.6.4.
S dobrých wěcy Boha chwalme A. 404.
345) 8.7.8.7,8.8.8.8,7.8.7.
Gezu Kryste tys zagiste
346) 11.8.8.8,8.8.8.9,7.8.8.
My wssicknj wěrjme w gednoho B.A.263

XII. Pjsně dwanacteřádnj.

347) 3.3.7,7.7.7,7.4.4,4.4.7.
Zpjwegte čest wzdegte H.1,779.
4.4.7,4.4.7,4.4.7,4.4.7.
gak. 73. a. 273. a.
Dobře stawj kdo zła a wj.
348) 5.5.5.5,5.5.5.5,5.5.5.5.
gak. 2. b. 134.
Kwiliti žadny nemá
Wssicknj w tento čas o lide A. 61.
349) (a) 6.6.6.6,6.6.6.6,7.6.6.7.
gak. 19. a. 137. c.
Diwnau Božj slawu A. 22.
Panowniče swatý
(b) 6.6.7,6.6.7,6.6.7,6.6.7.
gak. 137. c.
Powatť Pane miłý A. 3.
Twrdossigni žide
(c) 6.8.6.8,7.9.7.7,3.3.9.8.
Poděkugmeš nynj P. Bohu
350) (a) 7.6.7.6,7.6.7.6,7.6.7.6.
gak. 4. a. 29. a.
Swata Trogice Boże genžs
(b) 7.8.7.8,7.6.7.6,7.6.7.6.
Nuž chwal ma dusse Pana
Nežadegš sobě tobo
(c) 7.7.6.8,9.9.8.10,8.5.5.5.
Pane budeželi semnau H.1, 988.
351) (a) 7.7.7.4.9,7.7.7.4.9,10.9.
Bohu Otcy mocnemu
(b) 7,8.8.11.11,8.8.11.11,7.6.7.
Bůh wždycky dobře mini H. 2, 255.
8.6.8.6, 8.6.8.6,8.6.8.6.
gak. 34. a. 267. a.
Nuž s ważnosti rozgimegme
352) (a) 8.6.8.6.5.6,8.6.8.6.5.6.
gak. 168. c.
Před wkrutnau mocy swěta

(b)

(b) 8.6.8.6.6.6,8.6.8.6.6.6.
W pracech byl Pán od mládosti g.156,c)

353) 8.7.8.7,8.8.7.7.8.8.7.7.
H. 1, 797.*
Welebmeż Pana srdečně

354) 8.8.6.6,8.8.6.6,6.5.5.7.
Buď tobě chwała Otče naš
Tuto swatau Epistolu

355) 8.8.7,8.8.7,8.8.7,8.8.7.
gak. 9. b. 162. b.
Prewracenost bezbožneho A. 45.

Srdce krále nejwyššího H. 2, 843.

356) 8.8.7,8.8.7,2.2.4,4.4.8.
Gak pěkně śwití denníce A. 498.
Hallelujah nechť sláwa čest
Pohled gak welka twa sláwa

357) 8.9.8,8.9.8,6.6.4.4,4.8.
Procyťte hlas k nám swůg mnohj
Swatý Gezu prawde swarttosti
A proč že bych měl truchl.

358) 11.11.5.5, 6.6.6.5,6.6.6.5.
Radůg se z ochotnosti. g.239.240.

XIII. Pjsně třinactiřádnj.

359) 8.8.5.5.10,8.8.5.5.10,9.4.9.
Prozpěwůgme pjseň nowau

360) (a) 8.9.7,8.9.7,8.8.8.8.8.4.8.
Milugi tě Boha swého

(b) 8.8.8.6, 8.8.8.6, 8.8.8. 6, 8
Nuj Křestiané radugte se A. 387.

361) 9.9.7, 9.9.7, 8.8.8, 8.4.8,8.
Ga sem pokřtěn welka mikost.
Welmi milugi tě Pane A. 505.

XIV. Pjsně čtyrnacteřádnj.

362) (a) 7.6.7.6, 7.8.7.6, 6.10.5.6, 6.6.
W prostřed wěku swého

(b) 7.6.8.5, 7.6.8.5, 8.8, 7.6,8.5.
W gaké gest newažnosti A. 573.

(c) 7.6.7.6,7.6.7.6, 7.7,7.6.7.6.
Pochwalen bud Gežjssi

363) 7.7.7.7, 7.7.7.7.7,7.7.7.7, 7.7. gak. 214. a, b.
Boże Otče buď s nami A. 445. Buh Otec budiž s nami

364) (a) 8.4.8.7, 8.4.8.7, 8.7.8.7,8.7.
O Boże ty swé djtky znaš A. 572.

(b) 8.9.8.9,8.9.8.9,6.6.9, 6.6.6.
Boże propasti hluboka H. 2, 187.

XV. Pjsně ssestnacteřádnj.

365) 4.4.7.7, 4.4.7.7,4.4.7.7, 5.6.7.7.
Když Bůh při nas, kdo zkazy

366) 7.7.7.7,7.7.8.7.6, 7.8.7.6, 3.3.8.7.
Boże Otče sesslis nam

367) 9.9.7.6, 9.9.7.6, 6.6.6.6, 6.5.7.6.
Gezu Kryste wykupiteli A. 396. Wzburu srdce Křestiané milj

XVI. Pjsně 18. řádnj.

368) 7.8.7.8, 7.7.5, 7.8.7.8, 7.7.5, 8.7.5.
Diwnys Pane w skutcych twých Stala se wěc přediwna A. 327.

XVII. Pjsně 19. řádnj.

369) 7.7.4,7.7.4,7.7.4,5.5.6.7, 5.5.5.6.7.
Plesej make stadečko

XVIII. Pjsně 22. řádnj.

370) 9.10.6.9, 6.4.5.5, 9.10.6.9, 6.4.5.5, 7.5.9, 6.5.5.
Hod slawny Ducha s. Wzkřisenj Spasytele swého A. 405.
Zadny w swěte giny nenj.

Zpjweg giž dusse mila Hospodinu s ochotnosti. Amen.

K lepssjmu wyswětlenj toho registru melodyckého wem gesstě přiklad.

Nalezł gsy pjseň: **Giž Babilon welmi kléšá**, newjž pak gi noty. Sečti kadky gednoho werše, nalezneš gich ssest; odkudž poznáš, že gegi nota w 6. classy ssestikadnych zpěwů stati bude. Sečti też syllaby každého kadku, a vidjš, že gich geden każdy osm má, a protož gi nota w regstiku musy takto znamenána byti: 8.8.8. 8.8.8. Hledeg, a nalezneš

1) pod počtem 163. b) wlastně tuto notu, a pod ni a spoň 20. pjsni, z ktež rychl gedna każda (od zpěwaka zběhlého, genž mnoho not umi) gmati můž zpjwana byti. Wem sobě tu neghbegssj neb negsnadnegssj ꝛc.

2) pod počtem 163. c) wtjš pět pjsni, podle kterychž s makau proměnu twau neznamau můžeš zpjwat, roztahnauc w ssestym kadku osym syllab na deset. Aneb gedno slowicko dwakrat zpjwat. To potrebj také pod počtem 163. d. e. f. g. h. ꝛc. wyssjš, že se twa pjseň mako dybi, se wssemi tam přitočenymi srownáwá, toliko že poněkud gednau syllabu na dwě roztahnuti musyš.

3) pod počtem 159. c) 160. a) b) 162. b) gesstě mnohém wjc nalezneš not, s tauto twau se blizko srownawagicych, toliko že k doplněnj tretiho a ssestého kadku geden kusek noty se dwa krat zpjwat, aneb gedna w dwě syllaby spěssně mjsto gedné se wymluwiti můsy. Při n. 160. a) prideg w 3. a. 6. kadku, chceššt, Hallelujah.

4) A když se geden werš této pjsně snadně na dwě giné rozděliti může, tehdy zřegmě gest, že se také podle počtu 7. c) ctikadnych zpěwů, a tam přitočenych 15. melodyj, (ano też s makau proměnu y podle 7. a. b. d. e. zpjwat může. Odkudž zgewně, že gi také podle počtu 314. c) 315. a. c. zpěwů 9. kadnych, také też podle počtu 355. zpěwů 12. kadnjch s makau proměnu zpjwati můžeš.

5) Podobně se také geden werš na půl druhého (gine noty) da rozděliti, a tak twa pjseň obecnj notau zpěwů čtyrkadnych může zpjwana byti, wedle 80. melodyj pod počtem 40. d) přitočenych, a s negakau proměnu y podle počtu 39. 40. b. c. y 41. a tak z dwů werssikú twe pjsně, zpjwagic, wjdycky tri werše wdělaš.

6) Patli chceš z čtyrech werssů tri giné (zpjwagic) wdělati, tehda twau pjseň zpjwej podle not zpěwů osmkadnych pod počtem 276. b) (anp też y 276. a. c. d. e. f) přitočenych; taki bude při konci melodye wjdycky netco zbywat, aż se w čtwrtym wrssiku nota s pjsničku zase srowna.

7) Mnohém snadnegi se dá zpjwati podle počtu 94. pětkadnych zpěwů (a s makym roztahowanjm aneb skokem podle p. 90. 91. b) 92. 93. 95. 96.) toliko że potrebj ostatnj částku melodye dwakrat zpjwati, aby se také ssesty kadek tauż notau wyszpjwat mohl. Totož se stati může pod p. 329. a) pjsní 10. kadnych.

8) Opět gi můžeš zpjwat notau 227. (a tak też s makau odměnu notau 223. a. 26. b) mezy sedmikadnymi zpěwy, gen že ssesty kadek (wlastně gak se při tomto znamenj :,: stáwa) dwakrat zpjwati potrebj.

Tymž způsobem gedné każdé pjsni ne gednau, ale mnoho not nalezti můžeš, z nichž sobě negznamegssj (zdali se) rozwoliš. K. p. Pjseň: rozhněwak se na mně můg miły naramně ꝛc. gde podle p. 76. c. ale też 3. b) 65. a) 123. 137. 207. 309. 349. a) ꝛc.

III. Re-

III. Registřjk,

Wssech Pisnj a Žalmů tohoto Kancyonalu, podle Abecedy.

Rozumĕg:

1) Prwnj počet znamená melodyi aneb notau, gjž se ta pisseň zpjwati může, a kterau w 2. regjstru podle počtu melodye hledati potřebj.
2) Druhý počet znamená stranku aneb list, (ne počet pisnĕ) na kterém se pisseň nalezá. Toliko tě posledni zpěwy z přidawku, genž na počatku literau P. znamenané gsau, musyš podle počtu gich hledati.
3) Žalmy hrubssjm drukem gsau wytčakowané, a tak se od zpěwů samy oddělugj.

		podle not.	na listu
Ach ach auweh běda mne		258. a	472
Ach ach auweh na mé hoře		221. a	1068
Ach ach auweh žalostnému		163. b	1309
Ach ach mili Křestianě, čeho		258. b	1039
Ach auweh, kam se obratjm	37. a.	273. a	473
Ach auweh mně nyni padkému		137. c	475
Ach Boże gak mnoha žalost přichazý		40. d	846
Ach Boże gakj mne zkazyla		223.	433
Ach Boże kam se poditi		221. a	1070
Ach Boże k gakemu wĕku		223.	1040
Ach Boże můg! Boże proč sy		76. b	1394
Ach B. můg ga skauhat. wjz: Ach můg B. wiš gak		37. a	479
Ach Boże na mne bjdného		275. a	847
Ach Boże Otče, Gezu Kryste		168.	574
Ach Boże Otče nebeský, pohleď		163. b	1071
Ach Boże pohleď z wysosti		223.	1041
Ach Boże popatřjž z nebe		223.	1310
Ach Boże popřeg z mikosti		162. b	366
Ach Boże skyš mě kkánj a wokánj		118.	848
P. Ach Boże! těžkýť to kamen		275. c	1765
Ach časowé přežalostnj		157. a	1311
Ach čas smutny, ach dni gak noc		54. c	175
Ach čkowěče w Boha daussteg		40. d	575
Ach co hřjssny mám činiti, musym		40. d	1101
Ach co hřjssny mám činiti zkě swědomj		158. b	477
Ach co smutny mám činiti a co wzyti		158. b	477
Ach cožesme bez Gežisse		159. c	432
Ach ga hřjchý obtjžena kam		272. d	551

		podle noty		na listu
Ach (ay) gak bjdnỳ, ach gak marnỳ		67.	b	1102
Ach gak gest člowěk bytu kratičkého		61.	a	1103
Ach gak mnohu starost		66.	c	638
Ach gak přežalostně cyrkew		19.	b	1042
Ach (ay) gak wssecko přediwně		146.	b	1281
Ach ga matka zarmaucena	40. d.	163.	b	1072
Ach Gezu! gaké zkažený		159.	c	434
Ach Gezu, kam se mám podjti?		282.	a	478
Ach Hospodine, Boze můg		163.	b	848
Ach kdoze mě hlawě wody dati		309.	f	1073
Ach kdoż můż rod předwěčného		163.	g	38
Ach kdybých mohl Pána spatřiti		283.	b	715
Ach mě negdražšj gmenj		258.	b	576
Ach můg Boze, pewná wěze		71.		849
Ach můg Boze wjš gak mnohě		37.	a	479
Ach nastogtež, což se děge		326.	b	454
Ach nezdarni lide marnj		73.		1186
Ach obnow mne wěčně swětko		40.	d	577
Ach Otče můg wzhledniż z nebe	159. a.	314.	a	176
Ach Otče nebeský, mỳ		15.	b	1043
Ach Páne kdyż přigde		199.		1043
Ach poslyš co gen wssi máš		223.		1433
Ach přebědá mně smutnému		89.		1103
Ach přenegdobrotiwěgšj		87.	a	1225
Ach skoroż tě wzhlidám	61. b.	210.	a	716
Ach smutku můg což od		40.	d	717
Ach wssecko což nebe y zemj		65.	a	917
Ač gest mě srdce smutně		258.	a	849
Ač mne Pán Bůh raci trestati		332.		850
Ač gest Bůh Izraelowi. Zak. 73.		276.	f	63
Ač zde musým mnoho zlého		272	a	882
Amen Otcy y Synu		30.	a	1435
A na zemi budiż Lidem		40.	d	269
A na zemi deg nam pokog		40.	d	271
Angele w swětle nebeském		223.		290
Angelowě etni poskowě		3.	a	39
P. A takż přicházyš Gezu, k nám		128.		1733
Ay blahoslaweny kterémuż		65.	a	546
Ay čas wzactny přissel		137.	c	3

		notau	list.
Ay což gsme my w Gežissowi		159. c	944
Ay diwna maudrost, dobrota	37. a.	237. a	405
Ay gá gsem twůg (twá) Gezu Krysste		40. d	1396
Ay (ach) gak gest to mikè a vtěssené		2. c	837
Ay (ach) gak gsau mili twogi přibytk.		18.	1011
Ay gak sstastny gest wssetečký. Žak. 119.		186. c	108
Ay giž čas odgjti mého	42. 131.	154. 246	1159
Ay gižt mi čas nastáwá		258. a	1160
Ay gižt radostnè leto		186. a	1358
Ay gižt se s tebau zehnám		258. a	1121
Ay giž wssecko stwořenj		146. b	1281
Ay když bude při smrti w čas		64. b	1122
Ay nynj čas kagjcy čkoweku		4. 296	1348
Ay nyni se den nachylik		34. a	1282
Ay Panna gest pozdrawena		40. d	4
Ay Pan kraluge Bożskau čest	52. d.	248.	230
Ay Pan kraluge, swych. Žak. 99.		52. d	87
Ay swèta panownicy / prwiotnost Žak. 29.		261. b	22
Ay teď wečeře Pánè		151.	406
Ay ten sylný lew vd.wiz Rek ten sylny lew vd.		10. a	212
Ay wssickny Křestianè mili		40. d	182
Ay wstawagjce rano z swého	61. a.	119 a	1226
Ay Zenich gde dj s nebe hlas		273. a	30
Aż dokawadž mily Páne. Žak. 13.		96.	9
Aż dokawadž mne tak trapite		282. c	645
Beranek gde nesa dkuhý		326. b	126
Beranku Božj tichy smrtj		218.	127
Beranku můg, ach nechť tě		60. b	773
P. Beranku můg, genžs nesł		60. b	1750
Beránku neposskwrněny		273. b	683
P. Beranku tys se hřjchém neposskwrnik		61. a	1751
Blaze tomu co se może		159. c	766
Blaze tomu kdož nechodi		272. a	577
Blaze wssem w wjře stogicým		40. d	68
Blazna w srdcy gest toto mkawenj, Žak. 14.		114.	10
Bláznowj vsty ujkágj		223.	1075
Bljžit se čas ku powstánj		9. a	1227

Blížit se giž wěčné léty	40.	d	1178
Blud se z husta rozsseč	65.	a	1075
Bog dobry gsem wyborně	29.	a	1161
Bogůg řadně když tě Bożj	37.	a	646
Boha Otce nestihlého	223.		309
Boha Otce oslawůgme	163.		1330
Bohu buď čest, giž se skonáwá	173.	b	1122
Bohu buď chwáka, čest y pożehnánj	338.		406
Bohu buď sláwa na nebi	223.		1272
Bohu mikému, Otcy	75.		1085
Bohu Otcy mocnému	351.		127
Bohu sem poručik wěc mau	89.		1104
Bohu sem se oddak cele	89.		1123
Boże Abrahamů, Králi	76.	b	1320
P. Boże genž nás bjdných lidi	223.		1794
Boże genžs mikostiwy	257.	f	883
Boże genžs Otcem mé Dussi	163.	b	685
Boże! genž sy mne stwořiti	326.	a	803
Boże genž wěcnau wrauen.	326.	b	619
Boże genž w nebi maš swé Žak. 123.			118
Boże k bjdným litostiwy	89.		1330
Boże kteryž skůnčy swému	40.	d	1217
Boże můg, Boże, proč mne Žak. 22.	291.	a	16
Boże můg darce dobroty	165.	a	648
Boże můg gediny	207.	c	851
Boże můg, můg wěrný Boże	223.		578
Boże můg, opět swétko widjm	173.	b	1227
Boże můg, sprawedlíwy saudce. Ž. 43.	173.	d	36
Boże náš, genžs před wěky	29.	a	554
Boże nebes také země	159.	a	1228
Boże negmilegssj Otče	40.	d	044
Boże, nepostihlý a wssemohaucy	60.	a	1407
Boże, od něhož wssecko máme	173.	b	1271
Boże od wěcnosti	208.	d	1321
Boże Otče buď s námi	363.		272
Boże Otče chwály	52.	b	5
Bożé, Otče náš, genž sy 61. a,	119.	a	620
Boże Otče náš kteryž	2.	b	620

	Notam	Ilst.
Boże Otče sessliż nám	366.	242
Boże Otče Synu	19 d	1044
Boże Otče wzkřisyls mocně	5.	195
Boże Otče z welikě mikosti	15. a	231
Boże prispěg mi k pomocy. Žak. 70.	277. a	60
Boże propasti hkuboka	364.	273
Boże pro Syna swého	310. c	480
Boże slawo má negwzact. Žak. 109.		100
Boże slýchage mé zadosti. Žak. 4.	334. b	3
Boże smilůg se nad nami, a	1.	378
Boże smutných potěssenj	157. c	1045
Boże spasenj nasseho	89.	1335
Boże stworiteli Otče	206.	481
Boże swaty genž nasseho 87. b.	161.	1424
p. Boże swětko negswětěgssj	276. a	*1410
Boże toběl se poddáwám	89.	1106
Boże ty gsy w Synu swém	150. d	242
Boże ty mi zaslibugeš	162. b	650
p. Boże tys sám počwod y konec wsseho	188. b	1745
Boże wslys modlitbu mau	40. d	481
Boże wěčný sám pro sebe	40. d	1321
Boże wěčny stworiteli	40. d	1322
Boże wěčny stworiteli, wssech	40. d	1325
Boże wěčny w Trogicy	30. a	1334
Boże wěkú wssemohaucy	223.	382
Boże wěrny Boże 255. c.	66. c	579
Boże w swé prchliwosti	258. a	547
Bożj Syn a naš mily Pán	34. a	115
Bud čest tobě Boże wěčný	9. a	1228
Bud chwála Bohu me. Ž. 144. 60. b. 135.	300.	129
Bud chwálen Otče nebeský	91. b	1385
Búdiž Boże mě, sylně	48.	651
Budiž chwála Bohu na wysosti	52. b	360
Budiž chwála Bohu Otcy	40. d	379
Budiž nám Búh mikostiwý	314. b	1018
Budiž slawně weleben	30. a	1271
Bud Pán Búh náš pochwálen	212. b	1271
Bud pochwálen Búh wěrny	30. a	6

						notau	list.
Buď tisyc krate přiwjtán Gezu						272. a	128
Buď tobě chwála Otče naš					328.	354.	374
Buď w Pánu weseka, o ty						302.	945
Bůh a swět a lid obogi						38. b	693
Bůh diwný hned na počatku						40. d	1385
Bůh gest nám přitomny				194.	301.	309. f	275
Bůh gest sám nasse. Žak. 46.				45.	b.	284. b	39
Bůh gesstě ziw.						318.	323
Bůh gest wěrny, ktery swa pokussenj						296.	918
Bůh kteryž má swět na peči						40. d	292
Bůh mage wsse pod swau						38. a	291
Bůh mezy wssebo swěta. Ž 82.				45.	b.	284. b	74
Bůh mnohé sliby wčinil						40. d	6
Bůh nás gest Bohem laský						257. f	838
Bůh nás gest Bůh negswětěgssj						357.	944
Bůh nás gest wěčna mikost						350. b	975
Bůh nás wěkém nepočaty						40. d	243
Bůh nás wssemohaucy				26.	b.	76. b	197
Bůh ohněm swaté swětkosti						40. d	919
Bůh Otec budiž s námi						363.	276
Bůh Otec z pauhe mikosti						40. d	731
Bůh pečuge což se ty						62. a	324
Bůh pro nassé zkosti						27.	1311
Bůh wěčný a nebeský Pán						163. b	384
Bůh wěčný a wssemohaucý						223.	434
Bůh wzdycky dobře mini						351. b	1397
Bych měl w kom z lidj dauffánj						108.	919
Bychom sobě zpominali						34. a	1178
Byl čkowěk welmi bohaty						315. a	686
Byl Boha s námi nebylo, reyž						223.	1045
Byl Boha s námi nebylo, ježeg						223.	1076
Byl bys wssecký wěcy wěděl						223.	838
Byl lide na to pomněli						34. a	1179
Byl lide zli a nedbali			42.	131.	154.	246.	1187
Byl se někdy měko zdáti						38. b	767
Čas radosti wesekosti						129.	45
Často sem sy rozwažowal						163. b	945
Cesta k nebi nowa žiwa						40. d	110

Čeſt a chwaku wzdegme Bohu 223. 804
Čeſt, diky, ſkawa y pānſtwj 166. a. 804
Chceſſli zůſtat w pokogi 148. 884
Chey ſamotnė a gednotnė 159. b. 719
Chey tė mikowat o ma ſyko 173. a. 732
Chlaub ſe ſwėte ſwau maudroſtj 272. a. 982
Chrámowė Ducha ſwatėho 223. 687
Chrāň nás Pāne při ſlowu 40. d. 1046
Chtėge Kryſtus ſprawedlnoſt 243. 580
Chtėgmež my poſkauchati 65. a. 652
Chudoba mne k tobė nuti 42. 131. 154. 246. 719
Chwāla Bohu hodina přiſſla 146. b. 1162
Chwāla Bohu krok k wėčnoſti 222. 1282
Chwāla Bohu na wyſoſti 40. d. 223. 40
Chwāla buď na wyſoſti 258. a. 1228
Chwāla čeſt buď Bohu 1. 379
Chwāla tobė Boże z twėho 208. a. 767
Chwāla tobė Kryſte, kteryž 187. 129
Chwāla tobė Pāne Kryſte 40. e. 41
Chwāla wėčna buď Bohu 57. a. 7
Chwāla y welebnoſt 66. c. 1426
Chwāl Duſſe mā Hoſpodina, přiſſk. 9. c. 1278
Chwālen buď wėčnė Hoſpodin 40. d. 276
Chwāl Hoſpodina Syone 223. 1086
Chwāliž má Duſſe chwāl Boha ſweho 235. a. 805
Chwāliž Pāna aiž nynj 107. a. 806
Chwāl má duſſe Pāna ſweho Ž. 146. 158. b. 131
Chwalmež Boha o Kėeſtiane 40. d. 1361
Chwālmež Boha Otce wſſemohaucyho 16. b. 41
Chwālmež ſpaſytele 40. d. 43
Chwālmež wėrnj Boha 315. b. 1191
Chwālmež wſſicknj Krāle 15. a. 231
Chwālmež wſſicknj ſpaſytele 40. c. 44
Chwālte radoſtnė 61. a. 1272
Chwāltež Boha naſſeho, w geho 258. a. 807
Chwāltež aiž Pāna 61. a. 1272
Chwāltež Hoſpodina wſſecka rodino 1. 245
Chwāltež Hoſpodina wſſecka ſtwoř. Ž. 148 189. 1362
Chwāltež negmocnėgſſiho Ž. 150. 261. a. 134

Chwáltež nemocnégssího, chwaltež negskawn- 261. a. 1348
Chwáltež Pána Angele 83. 294
Chwáltež Pána národowé Ž. 117. 163. b. 276. b. 40. d. 106
Chwáltež Pána neboť gest dobrotiwy 20. 1273
Chwáltež Pána wesele 83. 315
Chwáltež Pana, wssickni swatj 40. d. 105
Chwálu a čest Pánu wzdawegte Ž. 118. 282. b 106
Chwálu přissaššnau Panu degte Ž. 147. 286. b. 132
Chwáky hodny Pán Bůh na wysosti 47. c. 379
Chwáky radosstně nebeskému Otcy 61. a. 293
Čjmi se oddám, dusse přiteli 282. d. 1429
Činjme tobě Pane Boże djky 61. a. 294
Čistoty Boże, srdce meho chraň 103. b. 688
Člowěče chcessli dogiti 40. d. e. 385
Člowěče, mássli těžky křjž 87. b. 161. 851
Člowěče, nedeg mysli swé 37. a. 273. b. 653
Člowěk gsem welmi ztrapeny 201. 482
Člowěk hřissny w swětě 207. e. 267. c. 1107
Co gsy činiwál Boże dawno Ž. 44. 284. a. 36
Co gsy wčinil Gežissi přemiky 61. a. 129
Co gsy wčinil negskadssj Gežissi 61. a. 131
Co mám z marneho swěta kjj 163. c. 1107
Co mne w tom swětě zsaužuge 4. b. 34. a. 267. a. 654
Co se mnoho staráme 321. 1124
Co we mne truchliš má dusse 107. a. 1332
Co žádáš od nás Páne 29. a. 1362
Což gesstě, Boże můg, semnau 61. b. 1398
Což můg Bůh chce to se wždy stań 37. a. 273. a. 788
Což pak člowěku prospěge 223 1114
Což se to děge Pane Boże Ž. 10. 236 7
Což sem widěl, co wjm, co slyssel. 309. c. 1192
Což se wždycky mám starati 38. b. 275. a. 884
Což ty dáš o ma mika dusse 173. b. 788
Což wždy chceš od nás Páne 29. a. 1362
Ctné swědomj gest negdražssj 223. 1218
Cyrkew gest Panna mne mika 326. b. 1046
Cyrkew prawau poznawati 272. c. 1012
Cyrkew swatau poznawati 315 1013
Cyrkew swau swatau obecnau 40. c. 1014

	notau	liſt.
Dauffam w Boha w mém neſſtěſti	34. a.	482
Dauffánj ſwé w ſamém tobě	314. c.	483
Dauffeg w Boha twého, duſſe dně	139. a.	920
P. Deg ať ſe nám dobře daří, Gezu	272. a.	1746
Deg Gezu! ať ſe gruntownè z nam 227. 232.	c. 281.	655
Deg nam pokog Hoſpodine, tebeť	155. b.	1337
Deg nam pokog Hoſpodine, w naſſi	155 b.	1337
Deg nam pokog Pane miły, neb ſme 37. a.	273. a.	1338
Deg nam pokog za naſſich dňů	87. c.	1338
Deg pokog Hoſpodine ſwé cyrkwi 44. b.	155. b.	1339
Degž mi Synu! o degž mi ſrdce twé	117.	788
Degž ſe o wjtězy! odemne přemocy	65. c.	720
Dékowánj wzdegme králi nebeſkemu	26. d.	407
Dékugeme tobě miły Pane, že nikdy	47. c.	408
Dékugemeť obrance náš, že gſy	223.	1283
P. Dékugemť tobě, Gežiſſi, žes wſtaupil	40. c.	1777
Dékugem tobě, Kryſte wěčny Boże	25.	361
Dékugił Boże, Otče tworu wſſeho	191. d.	1418
Dékugił miły Páne, z daru otcowſk.	258. a.	1229
Dékugi tobě ſrdečně, Otče wſſeho	223.	1387
Dékugił můg Páne twé ſamé	205.	1230
Dékugił Otče, genž w nebi přebywaš	191. d.	1231
Dékugił Páne miły, Boże Otče na wyſ.	258. a.	1231
Dékugmež Krystu Gežiſſi s wděčnoſti	88.	45
Dékugmež P. Bohu, za geho mikoſt hognau	7. d.	1233
Dékugmež Panu Boha za geho mik. mnohau	7. c.	81
Den nedělnj (ſwatečnj) ſe ſkonáwa	259. c.	1284
Den pominuł, Gezu gen s nami zůſtaň	60. b.	1285
Den přeſtawny geſt k nam přiſſeł	40. d.	198
Den ſe kryge, duſſe má ěwe k Bohu a	73.	1284
Den s ſwětkem giž odcházý	322. b.	1286
Den wzkřijſſenj Gezu Kryſta 71.	160. a.	199
Dika, chwála, budiž Bohu	259. b.	1032
Díky Bohu wzdegme, krali	26. d.	1233
Díky činjm o negwyſſj za twau	37. a.	1233
Díky činjmť z ſrdce, Boże, ceľého	37. a.	1234
Djtě miłe této chwile narodiko 163. b. 227.	307.	46
P. Djtě ſe nám narodiko, negmilſſj Syn	166. a.	1734
Djtě ſe nám narodiko w měſtečku	35. a.	47
P. Diwná láſko, genž s nebe prokomika	188. a.	1735

Diwna se mikost stala od mocného			29. a.	8
Diwnau Boží slawu nebesa. Ž. 19.		137. c.	349. a.	14
Diwnau Boží slawu nebesa w			137. c.	1234
Diwnět wedeš twých mikých			144. b.	1399
Diwný původ slawny konec spatřiš			162. b.	1400
Dnes Krystus Král wěčné slaw.			163. b.	199
p. Dnes rok nowy začínáme			34. a.	1747
p. Dnes sobě připomínáme			223	1778
Dnes Syn Boží tryumff slávj		9. c.	40. c.	200
Dnessnjho dne splnilo se wyrčenj			9. c.	245
Dobrau noc marné rádosti			159. c.	697
Dobrau noc marnosti		139. a.	159. c.	695
Dobré mysli budte Boha mikugjcy			65. a.	921
p. Dobré mysli budte bratřj			158. b.	1736
Dobře se mám Dusse přiteli			334. a.	989
Dobře se mám, když giž sem rozwazany			240.	1091
Dobře slávj, kdo zná		37. a.	273. a.	921
Dobřeť to Bůh zprawi			319. c.	1401
Dobrodincy swemu podékugme			52. c.	1286
Dobrodinj Bohá Otce nebeského			64. b.	807
Dobrořečmež Pánu Bohu			40. d.	808
Dobrotiwý stwořiteli			40. d.	1312
Dobroty, kaský plny			29. b.	580
Dobry Páne Gežissi			30. a.	1392
Dokawadž gsem w bjdě a. Ž. 39.			181.	33
Dokonano, mějg w paměti			163. k.	132
Dokonawsse ten tyden			258. a.	1288
Dost, dostit mám, když G. gest můg Pán			234.	990
Dosti gsem dkauho žiw byl			30. a.	1125
Dostit gest, dost, wezmi o			234.	1125
Dost mám, dosti toho swéta			271. c.	1192
Drahý pokład maudrosti			310. a.	362
Duch křestiana k wěčným			188. d.	581
p. Duch můg bolesti cytj			258. a.	1797
Duch můg celý gest wesely			161.	922
Duch můg se wěčnostmi			178. c.	696
Duch můg welebi Pána			75.	733
Duch Páne swau swatau mik.			49.	247
Duch Swatý, když na Jordane			40. d.	247
Duch Swatý od Otce poslan			40. d.	249

		notau	liſt.
P. Duchu Páne genž z Boha pochodjš		53. b.	1785
Duchu Swatý genžs Pán		122.	250
Duſſe buď weſela		139. a.	923
Duſſe chceſſli pokog mjt		148.	734
Duſſe křeſtianſka, Boha		40. d.	9
Duſſe Kryſtowa mne poſwet		40. d.	133
Duſſe má probudiž ſe		150. d.	133
Duſſe má w ſwém kwaltowánj		40. d.	1406
Duſſe, měkaby tě potěſſit		283. a.	1358
Duſſe miła do rán pospeš	37. a.	273. a.	991
P. Duſſe Swatý, Boże Swatý		94.	1786
Duš žiwnoſti ma rádoſti		37. a.	885
Egypte, Egypte, dobrá noc		105.	1125
Emmanuel miły	183. b.	238.	735
Ewangelium wěčného		272. c.	390
Ey Bohu mílému Otcy		76. c.	295
Ey Bohu naſſemu		26. a.	1273
Ey Boże račiž powſtati Ž. 68.	9. b. 162. b.	355.	56
Ey Duſſe ma oſławug Pana Ž. 103.		191. b.	90
Ey gakt geſt libezné		194.	839
Ey giž nynj o přeſkawny		157. c.	1047
Ey hodina přiſſtj		309. d.	1162
Ey kdyže můg Gežiš přigde? wiz, když pak přigde		273. b.	856
Ey lide prawé kagjcý		9. c.	484
Ey noc ſe giž přibližika		40. d.	1288
Ey nuž chwáku wděčnau		1.	34
Ey nuž kačnj žižniwj		31. c.	408
Ey nuž mí Duſſe Pána Ž. 104.		292. d.	91
Ey nuž my dítky ſpolu		64. c.	1364
Ey nuž nynj s rádoſti		108.	47
Ey naž Páne ſlužebnicy Ž. 134.		40. d.	122
Ey naž ſprawedliwi pleſegte Ž. 33.		333.	26
Ey naž wſſickněj Pánu Ž. 105.		175.	94
Ey Pánu zwučně zpjwegme Ž. 95.		163. g.	85
Ey w Kryſtu obživenj		30. c.	200
Fides wyborna ſpaſytedlna		168.	582
Gá bjdny a hřjſſny čerwik zemſký		317.	640

Gá bjdny čkowěk, bjdny hřjssnik			173. b.	484
Gá bych, boge se bjdných lidi			45. b.	1021
Gá čkowěk omameny mocy swěta			310. a.	582
Gá, Gežjš dj, mile rad chcy		163. b.	269. b.	343
Gá gsem pokřtěn welka mikost			361.	399
Gak blazniwěk ten postupuge			282. d.	992
Gak čerstwych wod geleň žada			272. a.	251
Gak chceš swěte nedbám na tě			20. 72.	697
Gak asy sličny, swětko mě negskadssj			53. b.	720
Gak koli krasnych stawenj Ž.127.		40. b.	163. b. 276. b.	1197
Gak mnohě zakonj, přetěžkých			137. f.	485
Gak mnozy nepřátele powstali			258. a.	853
Gak nesnadný mám a nebezpečny			60. b.	656
Gakož o tom prorocy swatj			258. a.	11
Gak překrasné slůnečko wychazý			52. c.	1235
Gak přemika sobě sem dnes			1.	1372
Gak radostně wěrny Bože sy nam			223.	1349
Gak rozkossny los na mne přisset			173. b.	1163
Gak slawna Krále newěsta			163. f.	1193
Gakť gest ljbezna a Bohu přig.			61. a.	840
Gakť gest možné o swětko mě			162. b.	486
Gakť kratce trwá wsseczko		4. 34. a.	267. a.	698
Gakť mnohe weselj, gež duch y			66. c.	963
Gakť pěkně switj dennice			356.	962
Gakž a čimž tě mám slawiti			273. b.	1430
Gakž Bůh račj tak ga chcy też		37. a.	273. a.	886
Gakž Bůh račj tak gá chcy też nedam			273. a.	887
Gakž gá tobě poděkugi			269. b.	1372
Gak žiwých wod gelen žádá Ž. 42.			272. a.	35
Gak žiwých wod žádá gelen,			163. b.	621
P. Gakž tě mám přiwitati			158. a.	1726
Gasny den gjž blizj se k nám			9. a.	1236
Gát gako maký čerwiček			223.	1126
Gát gistě znám y wyznáwám			65. a.	657
Gát gsem hotow Boże můg			29. c.	316
Gat Pane Kryste dobře wjm			223.	1126
Gat přestawam na tobě Pane			173. b.	1401
Gát se wažjm :,: zapřjt se			103 c.	780
Gat skladam w Bohu wsseckau naděgi			185.	887
Gat skladam w Panu wsseczko Ž. 11.		185.	239. 298.	308

	notau	list.
Gak w Boha mikeho dauffám dne	139. a.	924
Gak we wssem mém činěnj	146. b.	1010
Gak w prawdě wyznáwám	140.	487
Gá wdowa zfauzena od wssech	139. a.	1390
Gazyk lidský nemůže wyprawiti	125.	27
Gdi gen mužský, nenj tak hkuboko	114.	114
Gdi pryč přemrzka chlipnosti	40. d.	690
Gdiž dytě mě, neb ſám Bůh woka	185. 308.	1164
Gdu pryč wesele w pokogi	155. a.	1164
Geden Bůh w bytu trog w osob.	183.	287
Geden gest Král mog ten wždy	136. a.	924
Gedna krupěa ſladkosti žiwota	258. a.	1194
Gednoho potřebj, Páne	274.	555
Genom Gežiš mog Spaſytel	159. a.	736
Genž gſy Bůh geden w Trogicy	40. d.	268
Genž gſy nás dak w rozptylenj Ž. 60.	276. c.	50
Genž gſy trpěl za nás Spaſyteli	120.	134
Geruzalem ach rozpamatug že ſe	61. a.	344
Geruzalem, hrade přewyſoký	289. b.	1195
Geruzalemſký král Dawid hřjſſny	308. b.	488
Geſtit kazdemu potřebj pro rozlična	40. d.	400
Geſtit pſano dawnym rokem Geremiaſſ.	40. d.	135
Geſſket čas nenaſtáwá by Syon	258. a.	1087
P. Geſſ'el mikỳ mog žiw geſt	264.	1766
Geſtlil Bůh s námj nebuds	223.	1047
Geſtliže mnohé dobré weczy	332.	1048
Gežiš beránek Božj, wmřek	150. d.	345
Gežiš dobrỳ ſám gediný dobrowol.	159. b.	138
Gežiš geſt má wěže pewna	155. c.	888
Gežiš gmeno negſládſſj geſt ze wſſech	150. c.	964
Gežiš hřjſſnikỳ přigimá	331.	345
Gežiš Kryſtus hoſtka maudroſt	40. d.	413
Gežiš Kryſtus Bůh čkowěk, maudr.	29. a.	138
Gežiš Kryſtus bym pokornỳ	40. d.	586
Gežiš Kryſtus Král negwyššj	40. d.	1180
Gežiš Kryſtus náš Spaſytel hněwu	38. b.	413
Gežiš Kryſtus náš Spaſytel ſmrti	86. c.	202
Gežiš Kryſtus ouk geſt má naděge	235. b.	1128
Gežiš Kryſtus Pán nebeſky cok por.	272. a.	855

Gežiš Krystus pokorný Pán přissed 40. d. 173
Gežiš Krystus Spasytel náš smrt 86. c. 202
Gežiš mě vtočissté, y můg wykup. 150. c. 1129
Gežiš mne mikuge cobych gen 66. c. 737
Gežiš náš Pán nemůž hospody 188. a. 1737
Gežiš obraz negkrasssj, gež nam 150. c. 976
Gežiš Pán žiwota mého 273. b. 140
Gežiš přitel wždy wérný, z laský 218. b. 965
Gežiš swětko přesličné 264. 722
Gežiš žiwot můg y swětko 158. b. 587
Gežisse se nespustim, Gežiš mne 150. c. 736
Gežisse se nespustim, nebo on 150. c. 737
Gežisse se nespustim, wzdram. 150. c. 410
Gežisse se přidržeti, a gemu wst. 273. b. 455
Gežissi darce mikosti, sprostiteli 163. b. 658
Gežissi dětatko mikě, za swé cesličky 40. d. 48
Gežissi drahý pokkade spasenj mého 40. c. 721
Gežissi drahý smikůg se, kmene Dawidů 356. 489
Gežissi gakt gest přesladka 40. d. 738
Gežissi Králi Angelský, tys nad 272. a. 1268
Gežissi Kryste, přeslawny Králi 316. a. 374
Gežissi kteryžs mau dussi smrti swau 273. b. 491
Gežissi má rádosti, dussi slunce 30. 411
Gežissi má rádost, srdce mého žádost 319. 699
Gežissi mé dusse žiwote 178. a. 347
Gežissi mikosrdný, ochrance nas miký 29. a. 1237
Gežissi můg spasyteli, w tebet gá 70. 925
P. Gežissi můg žiwote, beranku new. 257. b. 1767
Gežissi negsladssj, můg potěssiteli 65. a. 492
Gežissi, Páne maličkých, wkaž 37. a. 1370
Gežissi Páne negwyssssj, nad tě 34. a. 584
Gežissi přesylný, Páne wždy mik. 66. c. 659
Gežissi slawo negwyssssj studnice 223. 493
Gežissi spasyteli můg, giž se beru 40. d. 1289
Gežissi srdce mé se zapře 173. b. 699
Gežissi strazce djtek twých 269. b. 1369
Gežissi swětko žiwota, potěssenj 40. d. 1127
P. Gežissi tichý beránku 159. c. 1752
Gežissi twá sladka pamět. 40. d. 87

	notan	liſt.
Gežiſſi twaí geſt pamatka	9. c	411
Gežiſſi wěčný Boże, wſſecka mā	21.	494
Gežiſſi wykupiteli, můg gediny	163. b	739
Gežiſſi ženichu můg, ze wſſech	66. c. 255. c	1383
Gezu bratře nemilegſſi ty	273. b	841
Gezu ceſto prawdiwa, pautnika	259. b	1419
Gezu deg mi z twé plnoſti	86. a. 153.	722
Gezu degž aí w každe době,	33. a	723
Gezu gak lehke a přemilé twé gho	172.	774
Gezu genžs chtěl zaplatiti	273. b	700
Gezu Jehowah gen po tobě taužjm	57. c. 299. b	789
Gezu když rozwažugi mau bjdu	258. a	1108
Gezu Kryſte genžs ſtudnice	233.	495
Gezu Kryſte mého ſrdce přibytku	273. b	740
Gezu Kryſte miloſtiwy genž gſy Bůh	30. a	1129
P. Gezu Kryſte, rod twůg giſtě geſt	131.	1738
Gezu Kryſte, ſſtědry kněže	9. c. 40. a	136
Gezu Kryſte, Synu Božj plný nebeſkého	160. b	374
Gezu Kryſte, tys zaiiſtě, Syn prawý	345.	91
Gezu Kryſte wěčné žiwy	40. d	1130
Gezu Kryſte, wykupiteli	367.	201
Gezu Kryſte žádáme	80.	1048
Gezu má radoſti	319.	701
P. Gezu mě ſwětlo ſličné	258. a	1753
P. Gezu můg pokogi, degž aí w	139. a	1795
Gezu můg ženjchu gak dobře	119. b	702
Gezu, mohuli tě proſyt	37. b	1370
Gezu, nenjli to tobě nepřigemné	269. b	1370
Gezu Páne gemuž ſlauzjm	37. a	1402
Gezu přiſpěg k ſpomoženi	40. c	496
Gezu půwode maudroſti	40. d	983
Gezu rozkoš ſrdce mého	356.	1003
Gezu ſkadké ſwětlo	66. c	1237
Gezu ſrdce mého rádoſti	174.	925
Gezu ſtražce můg, duſſe ma	37. a	1373
Gezu ſtražce negwěrněgſſi	273. b	984
Gezu ſwětlo y bleſk ſtáwý	223.	976
Gezu ſwětlo miloſti	212. b	587
Gezu ſyko wſſech zemdlenych	159. c	434
Gezu twé hluboké rany	372. a	137

		noten	lift.
P. Gezu twé vmučenj		258. a	1754
Gezu twé wěrnosti wzdáwám srdečne		66. c	1238
Gezu, vč mne se pokořit		37. a	1371
Gezu wečné swětko		173. f	588
Gezu wečny můg přibuzny	37. a.	273. a	1374
Gezu wokeg mne od swěta		24.	724
Gezu žiwota chlebe, občerstwenj		148.	978
Gezu žiwote dusse mé		273. b	946
Gezu žiwote přemilý		325.	641
Gistě mohu welebiti Dawidem s.		40. d	589
Gistek geg milugi		66. c	741
Gistota smrti a padu	37 a.	273. a	1165
Giž dennj swětko wzcházý		30. a	1239
Giž dobra noc marné swěta žadosti		60. b	702
Giž gižt se den niži		139. a	1196
Giž, gižt sobě žádám wsse opustiti		190. a	947
Giž Křesťane, rádost mame	131.	246.	49
P. Giž nám wsse přihotowano		89.	1755
Giž nastáwá ten čas prawé	131.	223.	31
Giž oči své snu nočnímu pokogné	65. b.	69.	1289
Giž Páne skauhu swého z bjd		258. a	1131
Giž Páne w pokogi, tak gak sljb twůg	137. c.	349. b	106
Giž poslednj časowé konečné nastali		29. b	1077
Giž sem se zasnaubika pohkawi		29. a	1384
Giž se noc na poly dělj		40. d	1290
Giž se přibližil čas nočnj		40. d	1290
Giž se s tebe vbjrám bjdný marný swěte		258. a	1131
Giž skůnce z hwězdy wyssko		144.	49
Gižt bjdný teď nad hrobem stogjm		173. b	1132
Gižt gest čas wzhůru wstati		30. a	1239
Gižt sem gá doplnik běh swůg		40. d	1197
Gižt se musým rozkaučiti s. pr.		86. b	1408
Gižt skussi srdce swého k Bohu		258. a	1049
Gižt wjce žiw negsem, neb Kryst.		127.	703
Giž widjm s plesánjm		137. a	1240
Giž w poslednj mého žiwota		17.	1132
Giž zpěw, prosba, kázanj		150. d	379
Gméno Páně zwyssugte Ž. 135.		22. 142.	122
Gsaut w swětě rozesti mnoha		273. b	497
Gsem v Boha w mikosti, pro krew		258. a	556

	Notau	Lisť.
HAllelujah! nechť sláwa čest	356.	809
Hallelujah! o Syonſſtj! prozp. 131. b.	269. b	809
Hlasem weselým zwučne prozpěwugte Ž. 81.	134.	73
Hlás swug ku Pánu odsylam Ž. 142.	40. d	128
Hlás welikỳ z nebe wyſſel	163. b	1197
Hlawo plna bolesti, a w krwi	258. a	141
Hle gakť čas náš mizý z ticha	89.	1109
Hle gakť gest wěc rádostna	30. a	842
Hned od mládosti z sauzowali Ž. 129.	54. c	120
Hněw Boha wssemohaucýho	40. d	1034
Hněw twug o Páne dotjrá na mne 107.	203 a	498
Hnizdo hřjchů gedowatě, srdce	37. a	1371
Hod slávny Ducha ſwatého	370.	252
P. Hosanna Dawidů Synu, buď	158. c	1727
Hosanna, sláwa, moc, wkadařſtwj	107. c	414
Hospodin, cti, chwály hodny Ž. 48.	330.	40
Hospodine Bůh gsy ty mug, plesánj	39.	1088
Hospodine, kterýž wssecko znáš	13. a	1420
Hospodine, náš Páne negmilegſſj Ž. 8.	60. b	6
Hospodine, náš Páne negmilegſſj	60. b	1241
Hospodine ochrance náš, genj	40. d	1339
Hospodine, Otče žadaucý, Boże wssem.	1.	1
Hospodine, Otče žadaucý, Páne wssem.	1.	125
Hospodine Páne náš, genžs nebe	258. a	1242
Hospodine proč odmjtáš lid	223.	1050
Hospodine, studnjce dobroty L.	47. a	36
Hospodine twých diwných ſkutků	60. b	1243
Hospodine tỳ gsy Bůh náš, stwořiks	272. c	1051
Hospodine wskyš hlas mug, předustogny	40. d	1244
Hospodine w mém pokánj, skyš mé 10. a.	10. b	550
Hospodine wssemohaucy, darce	223.	1364
Hospodine wssemohaucý Páne miky	1.	499
Hospodine wssemohaucý, w mocy twé	40. d	1325
Hospodine wždycký mocny, prosyme	10. b	299
Hospodin Pán Bůh swatỳ, neobsahlé	30. a	279
Hospodin Pán wsseho swěta dj, gá	40. d	499
Hospodin raěj sám Pastyř mug býti Ž. 23.	191. d	18
Hospodin raěj sám Pastyř mug	191. d	948
Hotowť gsem z srdce celeho Ž. 108.	276. c.	100
Hrad přepewnỳ gest Pán Bůh náš	313.	926

p. Hřjssnost swau naramnau 66. a 1798

JEhowah můg Pastyřy strażce 334. a 949
Jehowah swětko mé a kásky kamen 299. a 984
Jehowah twé panowánj 273. b 810
Jmmanueli pohleď z twé wysosti 188. d 1077
Jzaiaš prorok swědčj prawé 2. b 414

Kám se vtecy mám, poněwadž 139. a 500
Kážda mi hodina wssudy připomina 209. 1133
Kážda w swětě okrása zwučně 30. a. 259. b 1359
Kážda duch chwáliž Pána, gemuž 30. a 280
Kážda duch rad chwál Pána 30. a 281
Kážda wěrný budiž wdečen Božjho 223. 1022
Kážda wěrný prozpěwůg, Pánu 29. b 1023
K chwále Bohu sezpjwegme 157. d 414
Kdež mám hledat Gežisse 29. a 724
Kdež má owečka, giž miluge 283. b 347
Kdo chce byt bogownik Krystů 267. d 775
Kdo chce miky Bohu byti 40. d 363
Kdo chce spasen wěčně byti 162. b 1134
Kdo chce zde Bohu slaužiti 163. c 301
Kdo dětatko chce mjti w nowě 310. b 50
Kdo gen na Boha se zpokeha 163. b 325
Kdo gen swjtězy má z žiwotá 238. 659
Kdo gste wyhnanj od mkastnjho 134. 1409
Kdo gste wyhnanj pro gmeno 248. 1410
Kdo se domnjwá že stogj, bys 37. a 642
Kdo se libj Bohu, gsa žiw w sslechetnosti 207. a 301
Kdo se w srdcy chce doznati 158. b 985
p. Kdo w duchu obřezuge twrdost 257. f 1748
Kdo wj gak blizko mé skonánj 173. b 1134
Kdo wždy na Krysta wzpominá 40. d 742
Kdožby chtěl erbowan byti 226. b 302
Kdož chce w dobrě naděgi smrti 29. a 1135
Kdož chce žakosti vgjti, w swědomj 40. d 1379
p. Kdož gest gako ty, Gežissi krasny 133. 1796
Kdož gest rek ten sylný, genž 65. a 889
Kdožkoli chce spasen byti 1. 269
Kdožkoli má péči o swé spasenj 19. c 1023

	notau	list.
Kdož mi oznámj, co za způsob	133.	965
Kdož můj zbranič:,: mého přjtele	103. c	93
Kdož neodcházý w rada bezbož. Ž. 1.	186. e	1
Kdož ochraný negwyššjho Ž. 91.	37. a. 273. a	82
Kdož pod ochranu negwyššjho	233.	326
Kdož se srownā tomu, gegž	66. c	965
Kdož se waží :,: swětské marnosti	103. c	777
Kdož smi na nás wywolené	324. c	950
Kdož wsseteċnè nesaudj bjdného Ž. 41.	290. a	34
Kdož žádá Krysta Pána	258. f	703
Kdy, ach kdy se gen ukáže	272. a	1340
Kdy Bůh nedá požehnánj	40. d	1386
P. Kdy sobě duch můg rozpominā	282. c	1756
Když Bůh při nás, kdo zkazý	365.	927
Když Bůh semnau, nech wstane	258. a	927
Když býk Pān Gežiš pochowan.	34. a	183
Když čas přigde dně saudného	40. d	1181
Když gitřnj záře w zchāzý	22. 142.	742
Když gsem gā Božj obraz	214. a	949
Když gsme w uěgwětšjm sauženj	40. d	1333
Když má hodina nastane	37. a. 273. a	1136
P. Když mne hřjchy zsaužugj	212. b	1757
Když nastal den čtyrydcaty	40. e	232
Když nic giššjho nej wmřiti	173. b	1136
Když pak přigde můg Pán Gežiš	273. b	856
Když „Pāne, ach když zbuduges	324.	1089
Když Pán Gežiš na křjži pněk	87. b. 161.	176
Když Pán Gežiš přigde k saudu	40. d	1182
Když přigde má hodina, že budu	259. b	1137
Když přišla smrti hodina Gežiše	162. b	142
Když pro samého Bůh sebe	40. d	1384
Když slůnce nās giž odchodi	40. d	1291
Když s mikými wědlniky	356.	1198
Když tebe mām o můg drahý	57. a	743
Když ten přigde přehrozny den	9. c	1183
Když tě zachwatj sauženj	40. d	1051
Když tobě Boże rannjm časem zpjwām	61. a	1244
Když w bjdach, w uzkostech obracým	138.	857
Když z Egipta wychazel Izrael Ž 114.	184.	104
Ke ctiġa k chwāle Boha wěčného	183.	282

	notait	list.
Ke cti Kryſta ſpaſytele prokřiknĕm	163. g	202
K horam patrjmi gá weſele Ž. 121.	156. a	117
Klenote můg Gežiſſi, ty gſy pokog	30. a	950
Klenote nad klenoty, Gezu bohatſtwj	258. a	743
Knjže pokoge Gežiſſi, Boha Otce Synu	267. c	1341
Knjže tichý beránku, duſſe žijni	258. a	783
P. Knjže žiwota Gežiſſi, genžs w	272. b	1779
Komu Pán Bůh weſelého Ducha 137. a.	273. a	890
Komuž mile ſpaſenj času nynĕgſſiho	29. a	1035
Komuž račiš přiti toho Ž 15.	98. a	10
Kormuklež ſe kdo chce, ga ſe radugi	62. a	930
Kornelius Boha bogny, mikoſrdny	40. d	1278
Králi náš a Panowniče, klenote	159. c	1078
Králi nebeſký k tobĕ lid křeſtianſky	25.	1184
Králi wĕčnoſti, naſſe ſchrano	44. b	928
Králi wĕčný, mă mikoſti	40. d	661
Králi wĕků zprawce ſwĕta 1.	94.	1394
Králi wſſemohaucýmu, negmikoſtiwĕgſſ.	30. a	1273
Králi wyſokého nebe, genž wſſecko	40. d	1394
Král ſe, Páne, w tom radugc Ž. 21.	158. a	16
Král wĕčný nás požehneg	258. a	380
Kraſný byl Abſolon, než že zle činil on	139. a	1365
Kraſný ſy Boże můg, twař twa	65. a	1004
P. Křeſtiané hledte čiſtiti ſrdce waſſe	223. c.	1768
Křeſtiané na toto tĕko	156 a	1165
Křeſtiané prawdy Božj wĕrnj	258. d	891
Křeſtiané we wſſech potřebách	188.	930
Kříž dopauſſtjš, neopauſſtjš 42. 131. 154.	246.	769
Kryſte dobrý Páne ohledniž ſe	309 e	1403
Kryſte genž gſy ſwĕtko dennj	40. d	1291
Kryſte genž gſy ſwĕtko y den	40. d	1291
Kryſte Králi mikoſtiwy 37. a.	273. a	743
Kryſte kteryžs ſmrt podſtaupil	40. d	725
Kryſte můg žiwote, nadĕge, wjro	128.	744
Kryſte obrance twé cyrkwé	61. a	1057
Kryſte popřeg mikoſti ai duſſe mă	257. f	1198
Kryſte před wĕký Bůh prawý	61. a	106
Kryſte pro naſſe ſpaſenj 131.	279.	144
Kryſte ſwĕtko prawdiwé	258. a	1245
Kryſte ſwĕtko wſſech temnoſt	93.	1292

	notau	list.
Kryste Synu gediný Otce od wěčnosti	212. b	557
Kryste Synu přemiký Otce nebeského	212. b	348
Kryste, wjm, že vmřiti mám	223.	1138
Krystowo wzkřjssenj gest obweselenj	76. b	205
Krystus Bůh y čkowěk prawy, wudce	40. d	28
Krystus genž byl pro nasse dan	259. a	204
Krystus Gežiš Bůh a čkowěk prawy	14.	416
Krystus Gežiš Nazaretský kteryžto	40. c	205
Krystus hřjssných spasytel swau	82. a	557
Krystus kněz, chtě swě oběti	10. a	417
Krystus nebeského zbožj darce	9. c	233
Krystus ozdobil cyrkew swau	223.	401
Krystus Pán gat byl od smrti	275. c	206
Krystus Pán gest mug žiwot	29. a	1200
Krystus Pán nás k Jordanu	314. b	114
Krystus přikkad pokory, Bůh nas mikostiwy	258. a	119
Krystus Syn Božj, ay rádost nám množj	25.	51
Krystus Syn Božj, Messyas	1.	35
Krystus Syn Božj wtělený, co gest	163. c	188
Krystus wstál z mrtwých ku potěss.	6.	207
Krystus wstál z mrtwých, po wssech	75. b	207
Krystus zrno to obilné, k ploženj	9. c	144
Ktera tak wstupuge krasně	272. a	966
K tobě mug Gezu pospjchám	361.	559
K tobě dusse swě pozdwjhám Ž. 25.	272. c	19
K tobě, Páne, truchliw gsa, wolam Ž. 5.	102.	3
Kwjlim žalostiwě, trapjc se nemocy,	65. a	1138
P. Kwilte oči mě truchliwě	272. a	1758
Kyrye Eleyson, Boże k swým hřjchům	157. c	240
Kyrye Eleyson, Bože smilug se	40. d	228
Kyrye Eleyson, o Bože k nam se skoň	76.	308
Láska nesnassj spokecnjkú, gsa přiwětiwě	173. b	704
Láskawý Otče nas, popatř mile 3. b 33. b		1324
Lásko genžs mne k podobenstwj	159. a	348
Lásko, mámlič to oznamič?	269. b	1373
Lásku Syna Božjho Pána Gezu Krysta	258. a	145
Lehkomyslnj, tu marnost swětskau	283. b	1139
Léto chwjle této wesele wydáwá	124.	208
Lezjm v welikě mdkobě, nemage	163, b	1140

	notau	list.
Lide Božj, prossky moře, a bjd	40. d	1090
Lide swatj, prawdu magjc	40. d	303
Lide wssickny pozorugte, gak těžko	91. b	501
Lidské pokolenj, měg wždy w swě	309. b	148
Lidských srdcý zpytateli, Spasyteli	154.	438
Litanye: Páne smilůg se, Kryste	1.	1307
Litostiwý Boże můg, skyš služeb.	147.	769
Litostiwý gest miky Sýn Božj	54. c	843
Má dusse gest Pána toho new.	120. 250.	967
Má dusse gest tichá, k Bohu genž	319.	892
Má dusse Pána swého chwál	37. a. 273. a	812
Má dusse se nezpaussteá nikdy	257. f	931
Má dusse se oddáwá w wěrné	150. c	993
Ma dusse wždy Boha wzýwáť Ž. 62.	163. g	51
Mágjce pamatku nynj	268. a	310
Mágjc pokrm přigjmati	40. d	1268
Máme w Pána Boha wěřiti	13. b	283
Mámli předce kržz swůg	231. 343.	893
Mámli se gá, prach, osmělič	38. b	560
Mám powolánj od Krysta	40. d	1141
Mám tě o Boże můg, když mne	304. a	705
Mám w tobě swé dauffánj	29. a	623
Marnost w swěte nad wsse marnosti	173. b	1110
Marya přeswata Panna	40. d	311
Máš to znati, o křestiane wěrny	109.	318
Maudrost Otce nesmirna, z nebe	258. a	149
Mdlé oči se zawjrágj	272. a	1292
Mé dusse choti beranku	133.	349
Měg se dobře mikě w Gežissi	242.	1025
Měgmez příkład wůdce	40. d	304
Měg w paměti mne twého služeb.	240.	968
Mé nadége pewna skála	222.	327
Mě srdce tobě dáwám	258. c	51
Me srdce wzáctnych wěcy Ž. 45.	135. 200. 60. b	38
Město máme pewné Božjm	276. f	1090
Mezy Křestiany rozličnost	159. c	456
Milosrdenstwj welebme	40. d	590
Milosrdny Boże můg, k tobě gá	216. 1	1312
Milosrdny Boże prosým za	235. b	1165

	notau	liſt.
Mikoſrdny Hoſpodine, pohleď	162.a	1350
Mikoſrdný náš Boże, ſlyš z nebe	259.b	375
Mikoſrdný o Boże můg, ay	40.d	502
Mikoſtný beránku, buď wraucně	255.a	814
Miký Otče negdobrotiwégſſj	53.c	969
Miký Otče wzhledniž na nás	40.d	1293
Miky Páne, degž hodně ſkyſſeti	54.c	376
Minuta nočni hodina, poklekuauc	87.c	1246
Mladenec blahoſlawený Pán Gežiš	40.c	111
Mne nad wſſecko milegſſj cyrkwičko	258.a	1026
Mne pak žiwot Gežiſſe přerozkoſſny 82.b.	150.c	1141
Mnozy gſau lide w ſwětě	82.b	457
Moc Božj diwná, a newymkauwna	74.	12
Mocný Boże pohleď na nás	40.d	1057
Mocný Boże pohleď z nebe	40.d	1058
Mocný Boże při ſkowu ſwém	40.d	364
Mocný Hoſpodine, weleſkawný	76.f	662
Mocný Králi, Páne nebes	60.b	1412
Mocný nebes ſtwořiteli	40.d	13
Mocný wſſech wěkú Králi	310.a	769
Modlme ſe Otcy ſwému, w pokoře	214.b	623
Mrzký hřiſſniče nepomnjš	326.b	504
Můg Boże, a Králi, te ſlawiti Ž. 145.	292.c	130
Můg Boże mé wtočiſſtě k tobě	220.	858
Můg Boże proč od mátik odemne	29.a	893
Můg Boże ſrdce ti neſu za twůg dar	34.a	790
Můg Boże w giſtém ſpaſenj Ž. 54.	277.b	45
Můg Bůh a Otec mi nemůž nepřjti	152.	770
Můg Gežiſſi, má rádoſti, w němž	223.	745
Můg Gežiſſi, negmilegſſj, cos 40.d. 275.b.	329.a	150
Můg Gežiſſi, o můg žiwote	178.b	591
Můg Gezu, gežž Seraffinowě	282.d	561
Můg Gezu, genž gſy mne krozkoſſi	137.a	1091
Můg miký čkowěče, bljžil ſe ſwitánj	26.a	1246
Můg miký ſe z káſky w ſwé krwi topi	188.a	859
Můg Otče, zplodiž mne djtě	66.b	592
Můg paſſyři, či nechceš	150.c	726
Můg Páne Gežiſſi Kryſte	356.	746
Můg Páne, můg Gežiſſi beranku	257.f	747
Můſýme wſſickni zemřjti, nebo ſmrt	29.a	1165

P. Mý bjdni hřjssnicy, nassi neprawost	241.	1759
Mysl ckowěče wzdycký, gak smrt	27. b	1110
Mý tě Králem známe, Spasytelem	28.	171
Mý wssickni wěřime w gednoho B. . . na nebi	346.	284
Mý wssickni wěřjme w gedn. B. . . gegž Otcem	346.	285

NA Bożj nározenj Angele	214. a	52
Na ceste gsem swě, střež Boże	33. c	1425
Na cestu se wybráme, Boha za	40. e	1420
Na Dawida ztrapeného, o Boże Ž. 132.	94.	121
Na horách swatých byl přeb. Ž. 87.	57. b	78
Náb se nā swět sem narodil	227.	894
Nakloň Páne ucha swého, a Ž. 86. 38. b.	275. a	77
Na kože gdauce tobě se modl. 61. a.	119. a	1293
Naměřenau a směřenau	37. a	1421
Narodil se Krystus Pán, hřissným	322.	53
Narodil se Krystus Pán, weselme	210. b	53
Národowé zpohánilj, w pysse, zkosti	162. b	1079
Nastál gest nám den weselý, w němž	7. a	53
Nastál gest nám wssem čas wzactný	40. d	593
Nastál nām čas welmi wes. 227. 232. c.	281.	53
Nastál nām den přewtěssený	287.	54
Nastál nām den weselý z rodu	322.	55
Na Syona twé Boże sstuby, radné Ž. 65.	280. a	53
Nawsstěw nás Duchu swatý	7. b	253
Na zemi pokog wždy budiž	255. a	300
Nebesstāne, genž žádáte wědět, co	39.	951
Nebeský Pān, aby dokazal k nam	74.	172
Nebe, země, powětřj wssecko	30. a	1360
Nebog se, duchu zemdlený	272. a	933
Nebudeli Bůh nassich domů zpraw.	258. a	328
Nebudeš mjti Bohů cyzých	52. b	386
Nechcý se giž wjce trápiti	159. a	934
Nechcyk přestáwati, y w čas Ž. 34.	255. d	27
Nechte djtek gjt ke mne	257. f	402
Nechtěg nestřidmě kwjliti	40. d	1166
Nechť ten dům z hliný wlepený	357.	1201
Nectiž kromě mne giného	40. d	386
Nedeg Páne nás zahanbenu	61. a	1058
Nedělmež se wssickni toho	267. a	1080

	notau	list.
P. Negdražssj potěssiteli, genž darů	315 c	1787
Neglepssj djtek pěsteli 163. b.	269. b	1366
Negmilegssj Boże, genž sy mj	66. c	594
P. Negmilegssj má mikosti, požad.	273. a	1760
Negmilegssj, tobě powjm	269. b	1372
Negmilssi wssech milých	120.	748
Negmocnégssj Boże Otče	1.	418
Negskadssi srdce lidosti	162. b	749
Negsylnégssj Bůh wss.ho tworu Ž. 50.	186. a	42
Negswětégssj Boże wssemohaucy	337.	1
Negwyssssj dokonakost, stunce wěčné	58.	815
Negwyssssj klenote, kdožby tě nemil.	67. a	750
Negwyssssj knjže pastyřů	223.	1027
Negwyssssj Králi, panownice	188. d	1092
Negwyssssi mistře, srdce mé winss.	188. d	978
Negwyssssj zprawce welikého swěta	188. d	816
Nemámli gá Boha mého	326. a	328
Nemožnet gest, o Otče náš	223.	625
Nenám, miký Hospodine, ne nám Ž. 115.	184.	104
Nenám, Páne, ne nám chwala	163.	1080
Nepkačtež mili přátele, ač pak	356. g	1166
Nepkačtež mnoho přátele, toho 52. d.	248.	1167
Neprawtež mi o stržbře, zkatě	173. b	751
Nepřestaweg bjt z mikosti, 37. a.	273. a	860
Nepustim geg genž pro mne zstaupil	232. b	752
Nerač Páne w Ž. 38. 42. 131. 154. 162. b.	246.	31
Nermuť se tak dusse má, nekormuť,	142.	705
Nermuttež se o křestiané, nechtěgtež	223.	1351
Nesmjrně k nám litostiwý	40. d	460
Nestihly Boże w maudrosti	272. a	626
Nesyte hrdlo náč se to zanosýš	61. a	440
Netěžka wěc Křestianem byt	164.	792
Newystihlé kralowánj Krysta Krále 37. a.	273. a	1015
Nežadegj sobě toho, dusse mila	350. b	707
Nezauffeg Křestiane miký	87. b	1333
Nezauffeg stadečko máke	163. b	1059
P. Nezměnitedlna bytnosti, negwyssssj	273. a	1761
Nezpustim se Gežisse, ach cožbých	150. c	753
Nic nedbám na ten swět, a wssecko	66. c	1111
Nikda Bůh sprawedliwého	40. d	330

		notan	list.
Nikdy tak sprotka kde geſt geho matka	123.	309. a	504
Nikdyť gſem ſe nezwyſſowák Ž. 131.		40. d	120
Noc geſt přede dwěrmi		137. g	1294
Noc minuka, duſſe mila, měg ke		73.	1247
Noc temnau přečkawſſe, welicy	40. d	137. c	1248
Nu ſlyſſtež milj Křeſtianě		91. b	1111
Nu wzhůru k tě twé rádoſti		270.	934
Nuž Bohu děkugme my wſſicknj		66. c	818
Nuž chwál má duſſe Pána		350. b	818
Nuž chwáku wzdeame Bohu		30. a	1274
Nuže powſtaňte křeſtianě		222.	663
Nuž křeſtianě, radugte ſe		360. b	208
Nuž my zſauženj pozdwihněme		61. a	1341
Nuž welikonoční chwáku		40. d	209
Nuž wſſicknj kdož gſte žiznjwi		9. c	391
Nuž wſſicknj křeſtianě wěrni chwalme		34. a	56
Nuž wſſicknj ſkáwte Božj dobrodinj		135.	819
Nuž wſſicknj ſpoku zdwihnauc ſrdce		61.	627
Nuž wſſicknj znowu zrozenj		40. d	403
Nuž wſſicknj z ſrdce prawého		9. c	253
Nuž zwelebúgme Božj welkau mikoſt		135.	810
Nyni, o drahý Gežiſſi Kryſte, beranku		52. c	505
O Bčerſtwiž mne o ſpaſyteli		173. c	441
O beránku Božj ſwatý w obět		218.	178
O beránku newinný Páne Gezu Kr.	21.	218.	505
O biſkupe genž gſy ſe w obět dał		30. d	793
O blahoſlawený člowěk kteryž ſtrawiſt		40. d	595
O blahoſlawený člowěk, kteryž tak w dobrém			596
O boleſt! o žaloſt! kdež w křiži		27. b	861
O Boże Abrahamů, o wſſech wſſudy		30. a	1322
O Boże genž ſám můžeš mſtiti. Ž. 94.		175.	84
O Boże giž neprodleweg, němým Ž. 83.		163. i	75
O Boże hogny w miloſrdenſtwj Ž. 51.		294.	43
O Boże mau modlitbu ſlyš		163. b	549
O Boże mého ſpaſenj gať k tobě Ž. 88.		167.	78
O Boże můg mikoſtiwý, na lid swůg		34. a	331
O Boże můg pro swé smilowánj Ž. 56.		291. b	47
O Boże náš ſlyš náš hřiſſnych		116.	1059
O Boże náš Trogice negſwětěgſſj		60. b	13

	notau	na liſtu
O Boże Otče nás genž w nebi přeb.	26. d	628
O Boże prawdiwy, genž wěčné králug.	65. b	971
O Boże rač se ohlednauti, Ž. 59.	284. b	49
O Boże ſám mě buď wyproſſtěnj Ž. 69.	294.	58
O Boże ſkyš mé wolánj, k tobě odſykám	99.	863
O Boże ſkyš mé wolánj, Ž. 61. 42. 131. 145.	246.	51
O Boże zěť ſkáwime, ſkáwime Ž. 75. 22.	142.	66
O Boże ty gſy můg Bůh ſám Ž. 63.	277. a	52
O Boże kyš nás dkauhý čas před	223.	1331
O Boże ty ſwé dſtký znáš, vſkyš	364.	376
O Boże welikỳ tobě twůg lid	27. b	1367
O Boże wyſkyš mě žádoſti Ž. 55.	176. a	45
Obrance wſſech ſaužených	258. a	863
O buď ſkáwa na wyſoſti	100.	240
O bý mne můg ženich wěčný	40. d	1015
O bých giž býl wſſecko ztratil	57. a	793
P. Ochotné mé ſrdce pleſá, w tom čaſu	266.	1739
O čkowěče, powěz kdo geſt tak	295.	753
O čkowěče powſtaniž z marnoſti	80. b	707
O čkowěče zkoſti twé želeg s boleſti	253.	151
O čkowěče ſpomeniž na swého Pána	17.	331
O daremné ſmětſké vtěſſenj	235. b	1142
O dni ſmutný! přežalоſtný	163. b	151
O dobrodinjch Páne bada Ž. 89.	198.	79
Odſtup ſmutek odſtup ſtaroſt	162. b	994
O duſſe má rozpomeň ſe na dobr.	272. a	1294
Odwrať nepokog válečný	9. c	1343
Odwrať o Boże hněw ſwůg	61. a	1315
Odwrať od nás Boże wěčny	163. b	1315
Odwrať válečný nepokog, Boże	40. d	1343
Odwrž preč zawiſt, wida bezb. Ž. 37.	188. c	30
O gak dobře geſt, Pána wždy Ž. 92.	257. d	83
O gak geſt to mile, a hodné Ž. 133.	190.	121
O gak čiſtý, ſkáwnỳ, čiſtý, geſt žiwot	67. b	951
O gak ſſau bkahoſkáwené duſſe	162. b	953
O gak gſte wý pobožni bkažení	52. b	1142
O gak gſy můg ženichu, kraſné připr.	211.	755
O gak hrozna trápenj přiſſla na Kř.	29. c	1316
O gakť zyſkáš ſkáwu mnohau	156. a. 266.	979
O Gežiſſi láſkỳ newyſtižené, nezdr.	295.	442

O Ge-

O Geżissi má obranow, mé otočisstě 40. d 864
O Geżissi má wssecka rozkossi 186. b 971
O Geżissi miký, pro nás narozeny 26. c 57
O Geżissi negmilegssi Geżissi 59. 507
O Geżissi negmilegssi ochrance 159. a 771
O Geżissi negmileassi żenichu 37. a 418
O Geżissi přesládký dusse hosti 56. 419
O Geżissi pro twé wtělenj 337. x
O Geżissi Sýnu Bożj w slawě a 40. d 756
O Gezu genż gsy se z hřichu y také 141. 210
p. O Gezu, Gezu můg vskys smutny 7. a. 19. b 1800
O Gezu Kryste Páne Bożj Sýnu 61. a 1059
O Gezu Kryste Spasyteli nás 186. d 153
O Gezu Kryste Sýnu Panny čisté 204. 95
O Gezu má rádosti, dusse mé sladky 30. a 419
O Gezu mé swětko sličné 314. a 350
O Gezu tý gsý můg, gá tež chcy 254. 794
O Gezu vtočisstě mě tys můg 37. a. 273. a 445
O hřissný čko wěče widjs, tak di 40. d 153
O kdybych tisýckratna vstá, a k nim 173. b 820
O kdyby mikost, mikost wděčna 173. b 596
O Králi nebeské slawy, genż gsy 9. c 563
O křestianě radugme se, padesaty 40. e 254
O krew drahá, lidska sláwa 73. 178
Okrssiek země gest Páně y což Ż. 24. 163. g 19
Okrssiek země gest Páně 163. g 1249
O Kryste hřissným żádaný 40. d 994
O Kryste knize pokoge 157. c 1344
O Kryste náš miký Králi 40. d 1060
O Kryste Spasyteli, genż w nebi 258. a 1411
O Krystowu vmučenj prorocka 40. d 154
O Láska má vskys mne tě mikůg. 342. b 155
O má dennjce přemiká 356. 795
O mikě dytky, zdarné Bożj kwitký 61. a 1368
O mikosrdný Boże nás, kteryż neposl. 95. 507
O můg Geżissi, genż gsy Pán mocny 53. a 935
O nás miký Spasyteli, s płačem 36. a 99
O neboť Ducha swého nam Boże 258. a 256
O nebeský Otče nás, genżs w Synu 8. 629
O negmikostiwěgssi Otče nas 54. a 1250

	notatí	list.
O oslawugtež wěrnj Hospodina	193.	1037
O Páne, genž gsy trpěl, pro mne na	259. b	156
O Páne, genis vdatnosti mé Dar. Z. 18.	300.	12
O Páne Gežissi negmilostiwěgssj	26. a	1368
O Páne náš Gežissi hodný chwály	30. a	597
O Páne smilug se nad nami Z. 67.	333.	55
O Páne wssecko stwořenj k tobě má	40. d	1323
O Pane wyssýš mě wolánj wiz Z. 143.	103. b	128
O Pastyři Izraelský, Synu Boha žiw.	223.	1061
O pozdwihnětež bran wassich 40. d.	276. b	15
O požehneg nám Páne, požehneg z	258. a	1393
O přebjdná swětská marnost	273. b	1112
O předobrý Boże náš, genž pad čkow. 150. a.	152.	57
O přeslawná a welebná swattost	9. c	420
O prevtěssená chwile w nj gsem Z. 122.	329 b	117
O přežalostném padu Adáma a	257. c	184
O radug se má dussičko, zapomeň	272. a	1143
O sladký staw žiwota ctného	282. b	598
Oslawowati budu Pána, prozpěwuge	282. b	821
Oslawugž Boha Panownika celého	128.	821
O slunce spravedlnosti mug Páne 271. b.	258. a	1151
O smrtedlnj lide bjdnj, což k tomu	86. a	1144
O smrti vkrutná, ach což bywaš	27. c	1167
O Spasyteli Gežissi kteryžs 9. c.	40. a	120
O srdcem nabožným wěrnj	40. d	421
Ostřiheg mně bjdného w tuto	257. f	1151
Ostřiheg mne, mug Boże, z wysosti Z. 16.	186. d	11
O stwořiteli wssemohaucý, Otče naš	1.	15
P. O swatý duš Řiditeli, wssech truch.	315. c	1788
O Swatý, Swatý, Swatý Páne	282. d	599
O swětko, Trogice swatá gedina	40. d	185
O swětko, Trogice swata w bytu	40. d	1252
Oswěť mne Gezu sám, nebo sobě	207. b	461
Otče Boże náš welebný, w skutcých	40. d	392
Otče Boże wssemohaucý, genž gsy	40. d	422
Otče Boże wssemohaucý, slawný	9. c	1252
Otče mug, mug Páne Boże	326. b	986
Otče mug negmilegssj, k tobě se	258. a	508
Otče náš, genž gsy w nebesých	9. a	630
Otče náš, genž w nebi bydljš nám pak	163. b	630

Otče náš genž w nebi bydljš, a nám 163.b 631
Otče náš mikỳ Páne, degž nam Ducha s. 259.b 376
Otče náš nebeskỳ skỳš nas twůg 139.a 632
Otče náš nebeskỳ tebe wzywáme 1. 1314
Otče náš negmocnégssi tebau 212.b 1268
Otče náš wssemohaucy, genž wsse 30.a 1268
Otce nebeskẽho, pochwálmeż 309.b 58
Otce nebeskẽho Syn gednorozeny 309.b 96
Otče nebeskỳ, Boże smilůg sẽ 40.d 308
Otče nebeskỳ rač pomoc dati 51. 509
P. Otče sessliž Ducha twẽho 162.b 1789
Otče swẽtek, děkugemeż, żes nám 49.d 1253
Otče stwořiteli wsseho, nas y wogska 38.b 290
Otče wssemohaucỳ, přediwnỳ 137.c 16
Otče wssemohaucỳ, Tworče 26.a 1269
Otcowské srdce litosti, prameni 273.a 758
Otcowstwj Boha Otce wěčnẽho 47.b 428
Otců mých, Boże, mikosrdenstwj 186.d 632
Otec nebeskỳ Syna mage gedinẽho 20. 156
Otec Sỳn y Duch swatỳ Bůh w bytu 258.a 510
O temna noc skoroliž nèkda 295. 1145
Otewři mi krasné brany 326.a 1201
Otewři srdce swè y wssi 44.b 386
O Trogice negsmětégssi, gednoto 40.d 1254
O twých saudech Páne też y mikosti Ž.101. 59. 88
O tỳ genž pasess Izraele, też y Ž.80. 43.175. 72
O wděl mi swẽho smikowánj Ž.57. 112. 47
O welika mikost Sỳna Božího 56. 157
O wěrnj srdcem powstaňme, a na to 40.d 422
O we wssech swých diwný nam skutcých 146.b 1388
O wssemohaucỳ Boże naš, děkugem 9.a 1254
O wssemohaucỳ Boże náš, ochrance 313. 1421
O wssemohaucỳ Boże náš w tento 40.d 1331
O wssickni mỳ nynj, wažic dobrod. 65.a 332
O wỳ djtkỳ wywolené, panicowé 163.b. 269.b 1202
O wzdegmeż čest Bohu spoku 309.b 403
Ozdobiž se dusse miłá, hleď bys 40.d. 276.b 423
Ozdobo lesů, hor, wdolj, wy kwitj 173.b 759

Palmatůg čkowěče, proč tě Pán Bůh 18. 76.d 600

	notau	list.
Pamatugmež na swatých skonánj	52. b	305
Pamatugmež wssickni wernj	9. b	159
Pana Gežisse w prawosti	223.	98
Pán blahoskawj newinné	40. d	601
Pán Bůh gest má Sykra y dauffánj	76. b. 113.	935
Pán Bůh gest Sykra má, wssecka obr.	76. b	936
Pán Bůh opatři, múg Sýnu	87. b. 161.	332
Pán Bůh swých neopaussti	258. a	334
Pán Bůh wssemohaucý, z nestihlé	76. c	17
Pán Bůh z swé k lidem mikosti	40. d	1028
Pán Bůh z swé mikosti nynj	156. b	462
Páne bohatce skaupého hřichů y	40. d	364
Páne Boze, ach slowo twé	37. a. 273. a	366
Páne Boze budiž chwála od nas	40. d	822
Páne Boze degž poznati tém kteřiž	40. d	512
Páne Boze degž swobodu tém, kdož tě	86. a	376
Páne Boze Otče náš nebeský	54. c	1269
Páne Boze smilúg se, o Kryste smil.	29. a	1313
Páne Boze tě chwáljme, a djký	40. d	296
Páne Boze wěčný Otče prosým	9. c. 3. b. 33. b	1146
Páne Boze wssemohaucy bud	9. a	1255
Páne Boze wssemohaucý kteryž	40. d	1295
Páne Boze wssemohaucý náš, zažeň	1.	1344
Páne budessli semnau na cestě	350. c	1421
Páne buda tě slawiti nebo Z. 30.	163. d	23
Páne dussi :,: patř ty sám na	103. c	1371
Páne gak tý chceš tak se mám	223.	1146
Páne Gežissi Kryste, náš miky Spas.	34. a. 267. a	1412
Páne Gežissi Kryste tys podle	259. b	1389
Páne Gežissi Kryste tys Sýn	30. a. 259. b	352
Páne Gežissi, swatý, negčistssi	61. a	761
Páne giž w pokogi vstalého	173. c	1168
Páne hled na wssě strany zle se	30. a	1345
Páne kdo bude přebywati	227. 232. c. 281.	1203
Páne, když sám na mne hledjš	269. b	1372
Páne Králi wssech narodů	1.	1326
Páne Kryste Boze wěčný	65. b. 69.	1061
Páne Kryste, k tobě wolám	223.	865
Páne Kryste Sýnu Bozj, tys mě	40. d	1147
Páne mocný, Boze wěčný, stwořik.	5.	211

Páne můg Gežissi, chotj negmil. 26. d 424
Páne nášse schrano y vtočisstě Ž. 90. 191. c 81
Páne nás Gežissi, myl žádáme 19. a 602
Páne pomoz k sprawedlnosti, pasť, Ž. 17. 277. a II
Páne pozorůg hlasu mého, k tobě Ž. 141. 44. a 127
Páne před tsti wssech nesslechetnych, Ž. 140. 44. b 126
Páne před narodem pohanskym 44. b 1062
Páne přispěg k mé pomocy 40. d 1147
Páne račiš mne skussyti, a Ž. 139. 163. d 125
Páne smilug se, Kryste smilůg se I. 1307
Páne swěta :,: deg mi 103. c 1370
Páne vspokog mau Dussi 272. a 894
Páne wěčnė slawy, spasenj břesť 137. a 1093
Páne w prchliwosti swė neraď 4. a. 29. a. 258. a 545
Páne wssech dnů :,: twak gest 103 c 1372
Páne zhřessil sem welice, tjži 159. c 513
Pán gest mé swėtko času Ž. 27. 299. a 21
Pán Gežiš aby byl pokrm lidu 64. b 1270
Pán Gežiš lidu wěrnému 9. c 425
Pán Gežiš mage se z tohoto 20. 175
Pán Gežiš pokussenj mage snasseti 05. a 117
Pán Gežiš po swėm pokřtěnj 40. d 118
Pán Gežiš působce spasenj 173. b 602
Pán Gezu Kryst, miký spasytel 177. 174
Pán kraluge zřegmě, pleseg Ž. 97. 309. c 86
Pán Krystus, Syn Bozj wěčný 40. d. 212. b 121
Pán nás nabjzy k modlenj, a wůle 40. d 633
P. Pán nás w nebe wsstupuge 257. f 1413
Panownyče swatý, lid twůg 19. a. 137. c. 349. a 1789
Panownyče wssemohaucy, tys 162. b 796
Panownyče swėta, gemuž Seraffinowė 67. a 1004
Panownyk Gežiš, slawau ozdobeny 55. 1095
Pán slawau gsa odin y mocnostj Ž. 93. 53. a 84
Pán wssemohaucý králuge sám 191. 341. 335
Pánu wssickny prozpěwugte, kdež Ž. 100. 40. d 88
Passtyř gest Bůh můg gediny 94. 353
Passtyři můg, ach gakž gá k tobě 188. a 1148
Passtyři nebeský Páne nás Gežissi 65. a 1096
Patientia gest býlina vžitečna 168. 896
Patřjm gen wždy na wůli Bozj 227. 232. c. 281. 1168

		notau	Hſt.
Patř káždý, gak na ſwětě = = Ewa		258. a	1381
Patř každy, gak na ſwětě		258. a	1295
P. Patř na Kryſta ſwazanèho, gak ſtogi		272. a	1762
Pět geſt ſtudni z nich ſpaſenj		37. a	160
Piſeň nowau Pánu zpjwegte lide	Ž. 96.	103. a	86
Piſeň nowau Pánu zpiwegte ſpolu	Ž. 149.	285.	133
Piſeň nowau zpjwegte Pánu	Ž. 98.	282. b	87
Pleſeg máke ſtadečko, pleſeg		369.	211
Pleſeg ſrdce mě z rádoſti	3. b.	33. b	59
P. Pleſegtež Bożj wěrni		257. f	1728
P. Pleſegtež národowě, weſelic		350. b	1781
Pochowegmež toto těło		40. d	1169
Pochwálen buď Boże Otče		93. d	1296
P. Pochwálen buď Gežiſſi w tomto		362. c	1749
Pochwálen buď Gezu Kryſte		40. d	60
Pochwálen budiż Pán Bůh		225.	379
Pochwálen buď Král a Pán wſſeho		297.	1782
Pochwálen buď P. Bůh na		47. c	380
Pochwálen buď z newymkuwně		289. a	107
Pochwálmež Boha naſſého, Boha		356.	286
Pochwálmež Boha naſſého za káſku		40. d	367
Pochwálmež mý Boha nynj ſpoku	40. d.	163. b	1279
Pochwálmež Pána Boha za dobrod.		7. c	1297
Pochwálmež wěčnèho Boha	34. a.	86. b	60
Podękugmež Kryſtu Pánu, a wzdaw.		42.	79
Podękugmež nynj Pánu Bohu		350.	380
Podękugmež wſſickni ſpoku P. Bohu		1.	36
Podle ſkow Jzaiaſſe, doſtali ſme		40. d	61
Podmež za ſwým ſpaſytelem		326. a	783
Pod miký můg do twé zahradký		45. a	603
Pod ſmrtedlný pohled na mne		223.	1170
Pod ſrdce mě patř weſele		162. b	1360
Podte djtký Bożj ſwatě		327.	1426
Podte Gežis nás chce wčit		272. a	463
P. Podte k hodu berankowu		23. b	1769
Podte lide poſkaunchegte		272. a	987
Podtež wſſickni kkaněgme ſe		1.	35
Pod wečer twá čeladka, co k ſlepicy		30. a	1297
Pohánė mrzcy do dědictwj Ž. 79.		340.	71
Pohleděl gſem, ay weliký zaſtup		40. d	1203

Pohleď gak mizernè leżim 223. 1149
Pohleď gak welka twá sláwa 356. 954
Pohleď na Pána Gežisse o Kře. 163. b 160
Pohleď swěte newděčný, gak Spas. 146. b 135
Pokkad nad wsse pokk. wiz: klenote nad klenoty 258. a 743
Pokog ach pokog od Otce wěčného 188. d 995
Pokog gest negwyššj klenot 270. 996
Pokog, zdrâwj, požehnânj, staniž 223. 1427
Pokrmem, napogèm sme nasyceni 2. b 1274
Pomni na mne Boże k mému 240. 604
Pomoc nasse budiž Hospodine 52. b 1224
Pomoz ať wytężým, ať dluze 173. b 664
Pomoz w bjdách a w vzkostech 40 d 937
Pomoz witężyť o kniże żiwota 188. d 666
Pomožtež nám miký Otče 156. c 1279
Poněwadž gá mám Gežisse 162. b 972
Popatř Páne miký Ž. z. 137. c. 349. b 2
Poprosmež Ducha swatého 40. c 257
Poprosmež Spasytele, ať w nass. 31. d 1219
Poruč Bohu twè cesty, y wsse 258. a 335
Poručjmeť se w twé Páne ruce 182. 1298
Poruč tý Bohu twá činěnj 173. b 897
Posek Otce nebeského gest gednoroz 40. d 1395
Poslal B. Angela. wiz: Poslan gest Arch-angel 57. a 18
Poslauchegte žakoby nebeského Otce 4. 192
Posledně se dobře mâ sprawedl. 57. b 898
Postýs člowěk wsseliký 146. a 898
Postýs dcerko žakostiwá 10. a 179
Postýs Synu marnotratný 40. d 514
Pospěš pokâni činiti, kdo chceš 9. c 515
Pospěš, pospěš pokânj činiti, 52. c 515
Pospěsste dcery Syonské, hledte 223. 972
Powstań hrstko Jakobowa 272. a 844
Powstaniž člowěče z spânj 9. a 1255
Powstań o Křestiane k bogi 159. c 667
Powstań Páne, o powstań 259. b 1096
Powstań, powstań z prohřessenj 9. c 517
P. Powstań srdce k radosti, hleď co 257. b 1770
Powstantež Bożj wěrni 258. a 1204
Powstaw nynj z swého koże 40. d 1255

	notatí	list.
Požadegmež Ducha swatého	104.	257
Pozdwihněmž swé mysli wzhůru	40. c. 92.	1270
Pozdwihněmž wzhůru k nebesk.	61. a	115
Pozdwihugi žádost swau k tobě	282. d	1205
Požehnánný Bůh na wěky	40. d	822
Požehnánný Pán Bůh Jzraelský-giž	136.	314
Požehnanny Pán Bůh Jzraelský-že	2. c	313
Požehneg nás Boże Otče w Duchu s.	40. d	377
Po zkažen jswých wssech nepřatel	175.	1185
Pozorug, lide mug včenj Ž. 78.	191. c	68
Pracná gest wěc křesťanem byt	164.	669
Pracy denni wykonawsse, a k nocy	40. d	1298
P. Prawěli swětjs Letnice, ey wpokog	315. c	1790
Prawá swětkost a blesk gasný	356.	1256
Prawům swým rač o Boże swého Ž. 72.	280. a	62
Přebjdny stauku Ducha mého	282. a	899
Přeblahoslawený člowěk gehožby	40. d	605
Přeblažený každ ý člowěk ten Ž. 32.	60. b. 153. 20 c.	25
Přeblazet gest byt owečkau Krystowau	188. a	955
Před Bojjm stogj trůněm ti, genž nam	212. b	296
Předcek nemusýš w wzkostech	223.	866
Přediwný náš Králi, panownjče	194, 301. 309. f	823
Přemilý mug přitel, gest mug y	306.	973
Přeslawny Páne náš Kryste	62. a	1415
P. Přeslawný wjtězyteli, ty žiwote	269. a	1770
Přesstiastna bytnost, božstwj nekon.	239. 298.	997
Přesstastny gest každ ý ten člowěk Ž. 92.	176. c	103
Přeswaté mjsto toto gest	269. a	1434
Přesylný Boże Otče wssech wěrjc.	61. a	1298
Přesylný hrad gest Pán B. naš	313.	937
Přewrácenost bezbožného Ž. 36.	9. b. 162. b. 355.	29
Přigd ach přigd Duchu žiwota	159. a	258
Přigd desstj nebeský, rozwkažiž swau	320.	259
P. Přigd dusse swatý k djtkám	356.	1791
Přigdeš Gezu negmilegssj	38. b	726
Přigd Gezu, přigd ke mne	62. a	727
P. Přigdiž do chramu twého	76. c. 257. f	1792
Přigdiž Duchu swatý naplň.	315. c	261
Přigdiž Gezu přigd ke mně	30. a	727
Přigdiž (prosýme) o swatý Dusse	337.	1

	notau	list.
Přigdiž těssiteli Duchu swaty	48.	261
Přigď pohanů spasenj	30. a	18
Přigď tehda smrti přemika	37. a. 273. a	1150
Přigď zase, přigď, Páne k twému	269. b	1373
Přiemi Páne prosým, žadosti srdce	66. b	634
Přihotow se Duchu můg	212. a	643
Přikázanj swá Pán Bůh wydal	233.	387
Přikazateli Gezjssi, ty máš	223.	464
Přjkladem Pána Gezjsse zpjweg rad.	40. d	1274
Při posledním žiwota mého skončenj	17.	1113
Připrawmež se wěrnj k modlenj	179.	634
Přiskonánj dně toho za ochranu	2. b	1299
Přissli sme, o Gezjssi, skawa twého	150. d	377
Přisslik gsau dnowě zarmaucenj	288.	32
Přissloť k nám padlým spasenj	223.	563
Přispěg rychle můg Páne Ž. 12.	57. c. 60. b	9
Přispěgž by mi spomohl Boże	40. d	1051
Při wodách twých o Babylon	326. b	1062
P. Probudiž se má mdka dusse, bys srdečně	273. b	1729
Probudme se křestianě, k pokánj	29. b	517
Probuď se dusse k wraucnosti	314. b	956
Probuď se dusse ze sna	185.	1257
Probuď se každý živý, patř a neb	7. c	446
Probuď se w mysli wěrný	7. c	319
Probuď se srdce mě k slawě wěčného	299. a	955
Probudtež se o Křestianě	159. c	1097
Proč bych se tak kormautik?	146. b	867
Proč nás tak dlauho Boże Ž. 74.	54. d	64
Proč se kormautiš dusse má	162. b	337
Proč se nadymáš swau wzac. Ž. 52.	171.	44
Proč se pneš o čkowěče k nebi?	30. f	448
P. Proč se rmautik, když Pán žiwy?	163. b	1772
Proč se swět w marnosti a w pysse	123.	1114
Proč se tak rmautiš dusse má	276. f	937
Proč se to gen bauřj narod. Ž. 2.	293.	1
Proč tak truchliš, proč se tak	173. d	900
Proč ten swět bogugе pod bjdnau	65. a	1115
Procyk dusse s ochotnosti, procyk	272. a	1299
Procyk ospaly čkowěče, zagistek	278. b	1185
Procyk srdce mě zpjweg, a Boha twého	30. a	1257

Gnebuť Kristus Pán, Hallelujá!

	notair	liſt.
P. Procyż ſrdce mě z temnoſti	223.	1771
Procyte hłas k nám ſwũg mnożj	357.	32
Procyte ſmyſłowě den ſwũg	139. a	1300
Procyte zhnili křeſtianě	228.	644
Proč że chceš o den zeytřegſſj 156. a.	266.	337
Proč że tak marny prach země	223.	519
Propuſt propuſt mne Páne mũg	272. a	107
Prorokowali prorocy, wzegde ſkunce	93.	102
Proſmeż wſſickněj ſpoku Otce	64. a	377
Proſmeż wſſickněj ſwatěho Ducha za dar	106.	258
Proſpiweg :,: Syon w ſwětle proſpiw.	180.	901
Proſym tebe Páne Kryſte, narozeny z	40. d	606
Prozpěwũgmeż pſſeň nowau, chwalme moc	359.	62
Prozpěwugmeż s rádoſti, o Pana naſſeho	31. d	122
Prozpěwũgmeż s weſeljm Krysta narozenj	144.	63
Prozpěwug o wěrnă duſſe, a pochwal P. Gežiſſe	40. d	206
Ptám ſe tebe, y ſám ſebe, proč ſkowěče nemas	245.	1115
Půwode darů dobrých, genž ſy w twém	150. c	1379
Půwode žiwota, o ſwětły wěčně, kdežto 120.	251.	728

Rač gaſno dati, rač giž deſſtě přetrhu. | 6. | 1326
Rač nám deſſt dati, y Otce oxod. | 6. | 1323
Rad bých tě wždy wěrněg mikowal | 334. a | 762
Radoſtna nowina, poſłyſſtež gi | 115. | 66
Radoſtně Boha chwálme, a moc geho | 7. d | 211
Radoſtně chwáljm tě můg Gežiſſi, | 108. | 824
Radũgme ſe w naſſém ſrdcy z dobrých | 84. | 234
Radũgme ſe w Pánu Kryſtu, a chwalme | 40. c | 262
Radũgme ſe wſſickněj nyni činic weſelě | 40. a | 213
Radũgme ſe wždy ſpołečně, chwálu wzdaweg | 40. d | 1097
Radũg ſe dcerko Syonſká a pleſeg duſſe 40. d | 276. b | 19
Radũg ſe s ochotnoſti, z obnowenj, 239. 240. | 358. | 214
Radũg ſe z toho wěrný, že ſe k nam přibliž | 152. | 102
Radũgtež ſe o křeſtianě, a pleſegme ſpołečně | 223. | 565
Radũgte ſe o křeſtianě, radũgte ſe wſſickněj | 268. c | 65
Radũgtež ſe w Pánu z nowu zrozeni | 16. b | 65
Rannjě obět neſu opět, Boże za ſſtaſtně | 94. | 1158
Rano wſtawage z ſwého uſſkněj w němž | 52. c | 1258
Ratoleſtko bez wadněnj, kwitku pluy | 159. c | 161
Rekł ſem gă čkowěk ztrápeny | 40. d | 1352

P. Rek

	notau	list.
P. Rek ten sylný, lew vdatny	10. a	1782
Rok nowý zase k nám přissel, w němž	40. b	82
Rok stary migi w tě době, chwáka buď	40. d	83
Rosu degte o nebesa, tak otcowé	37. b	20
Rozbněwak se můg miký Pán, rozbněwak na	271. a	867
Rozkoš y vtěssenj, tohoto swěta weselenj	147. b	1116
Rozmyssllegmež dnes, mý wěrni Křesťanė	61. a	181
Rozplýň se Duchu můg w ranách Krystowých	297.	1005
Rozpomeň se lide na to, že gsy popel také	9. c	520
Rozpominegž srdce mé dobrotu Gežisse	264. b	1730
Rozsaď man při, Páne, znás wssak že Ž. 26.	139. b	20
Rozswjť, můg Páne Gežissi we mne bkesk	272. a	670
Rozważ mne Boże můg z swazkú těchto přetěžk	199.	670
Rozważügmež giž křesťanė wěrnj, mikost	15. a	1171
Rozważügmež společně mnohau mikost B.	257. f	84
Rozžehnegmež se s tim těkem,	40. d	1172
Ruka twa, mocný Boże, wssecko včinika	144.	521
Ruže červena, o cyrkew Krystowa	61. a	107
Ruže Saronska rozkossna gest cyrkwi	162. b	974
Samého tě, Boże můg, w bjdě hledám	30. c	524
Samému sláwa Bohu y čest budiž	223.	287
Sám Páne Boze mne řeď, ať gsem žiw	259. b	1404
Saudce wssého swěta, Boże, před twým	40. d	607
Sesslánj Ducha swatého sslawjce hod dnessni	370.	263
Sessliž Hospodine, swatého Ducha swého	1.	264
Ssek přez potok cedron, wiz: Krystus Syn B.	163. e	188
Skloň se k nám Páne Gežissi, Ducha s.	40. d	378
p. Skoroli noc hřichů zhýne, tma 42. 131. 154. 246.		*1010 q
Skrýty Boże, genž přeboh. wás w swětkosti,	240.	980
Skrz Adamů pad přetěžký člowěk gest 37. a.	273. a	450
Skrz pad Adamů a zlé činy, kterežto on	283. b	524
Skussügtež se samých, zdaž v wjře stogite	66. c	566
p. Skádka dusse mé rozkossi, swětko negrozk.	272. a	1793
Skadká žádosti, z láský wnitřnosti	133.	1007
Sláwa Bohu na nebi, pokog lidem na	261. a	228
Sláwa Bohu na wysosti buď z tě nesmirné	40. d	311
Sláwa Bohu na wysosti darcy wsseliké	163. g	196
Sláwa Bohu na wysosti, kterýž	40. d	368
Slawa buď Bohu na nebi, a pokog 40. d. 92.		37

	notau	list.
Skáwa buď tobě Boże náš, y swatě dękow.	272. a	1275
Skáwa tobě dobrý Boże, że gsy se nas	166. a	958
Skáwa y chwáła buď tobě Králi Kr.	28.	172
Skáwjme tě, Páne pánů, że gsau nassi	314. b	1016
Skáwjme tě s wdęčnosti, Páne plny mik.	30. a	1259
Skáwjme tě w tichosti negwyššjj Boże Syonu	350. b	825
Skáwiti budu wždy Pána Ž. III.	163. g	102
Skáwmeż Krále wěčného Krysta Spasytele	322.	108
Skáwmeż mý Krále swého Gezu Kr. nam	31. d	103
Skáwné Krystowo wzkřjssenj pamatůgmeż	9. c	214
Skáwte Pána s wdęčnosti, nebť gest Ž. 136.	30. a	123
Slawan diwnau Pán poctiw Pána Ž. 110.	57. c	102
Skáwu žiwota wěčného w nebesých 9. b. 162. b.	355.	1207
Skowo Božj wssicknj mikugme skužby	317.	369
Skowo hromu gsy wěčnosti, a meč	276. a	1188
Skowo skadké gsy wěčnosti, těssjcy srdce	276. a	1209
Skowo wěčné, Otcý rownė, w mocy, w bytu	221. a	1030
Skowo welikė wěrnosti, genż gest drahé a	273. b	567
Skünce swěta nestworenė, swětko z swětka	158. b	1301
Skünce zapádá za horu, srdce nasse	40. d	1301
Skünce z hwězdy giž. wiz: Giž skünce z hwězdy	144.	49
Skussekoť by nám to znati, a pilnė se wypt.	40. d	1345
Skussit na to kážděj čas mysliti, co má	51.	1117
Skussit Pána slawnė ctiti, genż k chudým	40. d	67
Skyssjž Otče negmilegssj, ponižené prosby	40. d	1063
p. Skýš dusse, skýš, co Gežiš dj: gá žiw	23. b	1773
Skýš Křestiane wěrny žakostné nowiny	254. b	181
Skýš mé Páne tě wzywánj Ž. 102.	225 b	89
Skyssmeż pjseň, o wjře od niž počátek	81.	466
Skyssmeż z wšt Pána nasšého, co nam schwaluge	40. d	959
Skýš mne Boże w mém nárjkánj, Ž. 64.	102.	53
Skýš mne cyrkwičko Krystowa	34. a	1031
Skýš o wěrná Dusse, gak Daniel pisse	319.	690
Skýš prosby wěřjcých swých B. genż sy w	30. a	404
Skysste hřjssnicý, Božj protiwnicy	61. a	1189
Skysste pobožni nowinu radostnau welice	86. b	67
Skysstež z wčenj Božjho o znamenjch dne saudu.	94.	34
Smikůg se a slitůg se, w hnéwu swém	29. c	526
Smikůg se Boże, smikůg nad nami	2. b	1318
Smikůg se nademnau Kryste, když budu	37. a	1151

Smikůg se nademnau Páne podle 40. d. 276. b 548
Smikůg se nad námi Páne Gezu Kryste, rač 6. 1326
Smikůg se nad wyhnanými Páne Kryste 6. 1415
Smrt hořka na swět přissla z Dabelskě 258. a 1172
Smrt nás k žiwotu prowadi, těsste se, kdož 357. 1152
Smrt Páne wspominagice, a na hrob wjrau 40. d 184
Smutni lide co začneme? co činiti 69. 1416
Smutný čas nynégssj, powažjš člowěče 207. e 162
Smutný čas posledni gestik oznameny 207. e 1063
Snažůgme se w tomto swětě we 37. a. 261. c. 273. a 784
Snažůgme se w tomto swětě, Bohu we 273. b 1302
Spasyteli Bozj Synu, genž sy w nessporni 162. b 1279
Spasyž nas Hospodine, když my bdjme 1. 1303
Spěš se Dusse, spěš se k maudrosti 334. a 988
Spěš se w zbrog Křestianska čjsse, nepřjtel 357. 672
Spj bezpečně, spj mé ditě 40. d 1389
Spjweg dusse ma spjweg, wjz: zpjweg dusse 258. a 833
Spominegmež wssickny wěrnj, w tomto 34. a 1177
Spomozyš mi z mého hoře, wěčný miky B. 157. c 526
Spomozyš mi z mého hoře mocny miky B. 157. c 1353
Sprawce časů, wjz: Zprawce časů y wěčnosti 37. a 1431
Sprawedlimi plesegte, w Pánu Bohu 31. a 959
Spůsob swěta ꝛc. wjz: Způsob swěta budaucy 22. 142. 1216
Srdce Krále negwyssjho panown. 9. b. 162. b. 355. 608
Srdcem celým tebe Páne Ž. 138. 44. a. 278. 125
Srdcem celým nabožně prozpěwůgme 60. b 425
Srdcem y wsty tě skáwjm, o Páne gmenj mě 34. a 825
Srdcy čistých choti Kr. ⁊ ⁊ gjmžs miky 1. 1382
Srdcy čistých choti ⁊ ⁊ pomocniče 62. b 797
Srdečně mikugi tě Gezu před wssemi 65. a 763
Srdečně gsem Pána zamikował Ž. 116. 54. d 105
Srdečně žádám sobě sstastného skončenj 258. a 1152
Sstakomanne, twě libě panowánj 188. b 998
Stań má dusse, rozmyssl sobě, w čem 159. c 709
Sstastny kdož w bazni B. Ž. 128. 4. a. 29. a. 258. a 119
Stiastnyk gest muž bohabogny w dobrých 40. d 1387
Stkwj se ten Křestianů wnitřni žiwot 242. 303. 981
Studně nepřewážena wssech božských mik. 257. f 609
Stůg Efraim a pomyslij, že bžjš nebezp. 271. a 353
Stworiteli Duchu s. Božské rownė 1. 264

	notau	liſt.
Stwořiteli Duchu s. přigď nawſſtěw nas	1.	239
Stwořiteli na wyſoſti, Boże Otče od wěčn.	40. d	528
Stwořitel nebe y země, chtě tomu ſám od	36. b	118
Stwořiteli Otče wſſemohaucý, nam wždy	47. b	568
Stwořiteli wěčnému buď chwała od ſtwoř.	54. a	297
Stwořiteli wěčný, myť k tobě wołame	124.	1323
Stwořiteli wſſemohaucý, Boże Otče nas	98. b	610
Swata newinnoſti, gaks w makě ważn.	65. b	901
Swata Trogice B. genjs 4. a. 29. a. 144.	350. a	1260
Swaté Apoſſtoky, Páně wěrné poſky	309. b	306
Swaté Božj požehnánj buď nyni y wždy	38. b	381
Swatečné dni ſwětme, Bůh geſt gegich naŕjz.	208. c	388
Swatek dneſſni welmi ſlawny, wſſechněm	129.	227
Swato ſwata trůg gednoto, Boże ſſtědry	273. b	826
Swátý Gezu, prawdo ſwatoſti	357.	785
P. Swatý Páne Kryſte mě ſpaſenj giſtě	139. a	1799
Swémyſlnj lide ſmyſſlegi: proč ſe hřjchem	223.	569
Swěte marny a nezdarny což mi po tobě?	72.	938
Swětě s tebau ſe kaučjm, a tě Bohu por.	146. b	1153
Swětko ſwjticý bez přeſtánj	333.	1261
Swětſka ſlawa y zbožj, chlipnoſt, a co	217.	710
P. Sylný Reku a wjtězy, genjs rozbik	356.	1783
Sýn Božj ſe nám narodik, a nas	9. a	69
Sýn marnotratný nazwán, o němž mkauwjk	216.	529
Sýnu Božj Gezu Kryſte, bychom	223.	570
Sýnu Božj Gezu Kryſte, wſſech wěcy ſtwoř.	223.	451
Sýnu Otce nebeſkého w rownė cti a	40. d	1262
Sýn z Panny narozeny Boha negwyššſſjho	77. a	112
Syon rozkoſſny hrad Božj naŕjſka přežak.	272. a	1417
Tahnj nás za ſebau, Kryſte, gakž ſy P.	40. e	1784
Tahnjž mne mily můg od země	45. b	729
Tak Bůh tento ſwět miłowak	273. b	393
P. Tak giž nynj chrám Božj wyſtaweny	188. b	1774
Tak giž nynj ſtanek geſt wyſtaweny	188. b	70
Takli ſe na město Božj w nenawiſti	272. a	1081
Takliž dkauho můg Páne na mne ſe nerozp.	50. d	868
Takliž geſt, ěi ſe gen tak zdá, co mi teď	356.	1210
Takliž (eā) pak předce w wzkoſti muſým ſwé 323.	312. b	868
Tak řidiž, Páne, błazeně ſwé mile	299. a	339

	notau	list.
Takť gest tento den slawny, ježť ho	1.	195
Takť opět z těch dnů mých k wěčnostem tak	137. a	1303
Taktoť smutně nařjkā, choť Krystowa mila	258. d	1082
Taktoť wołā sām Sýn Bożj, podte ke mne	162. b	396
Takť se zase w Geziſſi wypokogjm, tu mi	316. b	1000
Takť tehda giž negsem přjchozym wje	336.	960
Tak zde obcůgte Křesťiane mili	52. b	673
Tatoť gsau nām přikázanj slawně na hoře	40. d	388
Taužjme, Boże, po tobě, sleyskáme naramně	40. d	674
Tě Boha chwaljme, Pána swého ctjme 2. a.	137. c	818
Tě Boha wssickni chwáljme	40. d	268
Tě Boże chwáljme, tě Páne slawjme	2.	829
Tebeť srdcy y hłasy nebeský Otče B.	68.	827
Těch pokrmů, gichž budem požiwati	2. b	1270
Teď gá zde bjdný čerwiček spjm w pokogněm	163. b	1173
Teď hle srdce me oddawám 37. a.	273. a	798
Teď lidské pokolenj, snažně zprawte	257. f	21
Teď můg Gezu gdu před tebe	158. b	1304
Teď se před twým trůnem stawjm	40. d	1268
Teď, teď, gsem sprostěny wssech hřjchů mých	66. c	571
Teď w kůně Božjm odpočiwam	273. c	1173
Teď z wysosti swau swětkosti slůnce swjti	37. a	1263
Tehdaž, když gest Pán z wězenj, Ž. 126.	276. d	119
Těmto pokrmům y wssem nām	40. d	1270
Ten den gest plny radosti, każdému stworenj	322.	72
Tento čas nynēgssi welele wydáwá	124.	215
Tě Pane z celého srdce sláwiti chcy, Ž. 9.	39.	6
Těssiteli Duchu s. Allelujah, w dařjch	33. b	265
Těssiteli Duchu swatý, ty gsy od nas	106.	265
Těš se dcerko Syonska, ty cyrkwi	310. a	21
Těš se z Krysta Krále dcerko Syonska	57. a	22
Tě wzywám P. mě dauffánj Ž. 28.	176. b	22
Tichý Gezu w twé nizkosti na tě wkasti	273. b	452
Tichý Pane, z: deg mi twau tichost,	103. c	1372
Tobě Boże chwály wděčné gdaucy z	161.	1426
Tobě, Jehowah! chcy zpjwati	178. c	635
Tobě předobry Boże náš buď chwała, cyſ.	63.	1017
Toběť Boże mě zkažený srdce wyznati muſ.	272. a	1675
Toběť skussi djk činěný, samému dobrořeč.	92.	1275
To, to gest pohodlj mě, přes ceky žiwot	212. b	1007

	notau	liſt.
Třetiho dně wſtal ſtworitel z mrtwých	9. c	216
Třetiho dně z mrtwých wſtal Pán, kteryž	9. c	216
Tryumff, wjtězſtwj Král naš tryumfuge	55.	1098
Trogicy blahoſkawenau, ſkawy vtěſſenj plu.	163. c	287
Trpěliwě ſnaſſegte, kdy was křiž	258. f	903
Trpěliwoſti potřebj, kdy těžky křiž	164.	904
Trüg-gednoto, prawé zrcadlo bożſtwj	60. b	289
P. Tryumff, tryumff gižť přichazý naš wjtěz	163. f	1775
Tuť gá ležjm čerwik maký pokog bera	163. b	1173
Tu ſe ma myſl tobě poddáwa	45. b	676
Tuto ſwatau Epiſtoku wěrnj ſkyſſic	354.	378
Twá wlaſtni láſka mne nuti, Gezu	227.	764
Twa wůle nechť geſt mě zaljbenj	53. d	905
Twé miloſrdenſtwj Boże geſt přediwné	223.	1083
Twéť Páne dauffám welebnoſti Z. 31.	169.	23
Twrdoſſignj žide, wy newděčni lide 137. c.	349. b	23
Ty Boże, wjš w gaké čaſy cyrkew twá	158. b	1084
Ty djš? gá Křeſtian gſem, nuže o tom nech	66. c	468
Ty genjš nebe wyſokě překraſně ſform. 258. a.	17.	869
Ty, ty můg Boże, neglep wjdjš	173. b	611
Učiteli:: wěčně negwyššj,	103. c	1374
Ukřižowaný, gá žádám, v wjře ſe s tebau	166. b	163
Umučenj Gežiſſe, drahé geho rany	258. a	163
Umučenj naſſeho Pána Gezu Kryſta, waž	258. a	167
V proſtřed wěků ſwého, ſmrti gſauc ſklič.	362.	1174
Vſſyſſew pohružka twau Pane	44.	1346
Vſlyſſiž proſby mé, Boże litoſtiwy	65. a	530
Vſkyš, Páne modlitbu mau, powatř na	11.	531
Vſpokog ſe o Syone, geſſtěť Bůh twým	272. a	1098
Vtebeť geſt darů doſti, Páne, hognoſt nad	93.	1219
Vtěchý w ſwětě nalezti prawdiwé	37. a	1118
Vtěſſený nám (den) hod nástal, w němž	40. d	218
Vtěſſna rozkoš čiſtých duſſi, Gezu, miloſtna	282. b	691
Vwěčném Pane zahanbenj. Z. 71.	169.	60
Vwedeným do vmkůwý, dežť Boże vmyſl	40. d	1032
Vzka ceſta, doſt ſſiroká k žiwotu	117.	1404
Vzko nám, Boże, vzko nám, zſaužený těžké	40. d	1355
Vzkoſti ač gſau ze wſſech ſtran. 163. a.	165. b	906
Vzkoſti na ſrdce mě walj ſe ze wſſech	258. a	907

Wzmež žiwot smrtedlnosti, kterak pomigi 40. d 1174
W Bohu gá skládám swém dauffánj 139. a 939
W den sauženj, když od nikud nenj spomož. 247. 1064
W den sauženj k tobě wokám, nadějj 9. d 531
W dnech swéta posledujch, pro zkost lidi 309. c 1210
P. Wěčnau čest tobě wzdáwáme, o reku náš 326. a 1740
Wěčně Bůh gsa nepočatý, podstatau 214. a 321
Wěčný Bože sylný w bogi Ž. 84. 276. e 76
Wěčný Králi Páne náš, genž dědjctwj 80. a 1065
Wěčný Syn gednorozený, Bůh prawý nestw. 268. a 74
We gméno Krysta dauffáme, nebť w něm 94. 908
We gméno Pána slawý genž gest Bůh člowěk 30. a 1264
We gménu Páně na cestu se dáwám 191. d 1422
We gménu twém Boże Otče, Synu, Duchu 132. 1264
We gménu twém gá mlúwj P. Gežjssi 61. a 1422
Welebj dusse má Hospodina, a weselj se 1. 312
Welebjmi tě Boże, že gsy mi račil dati 66. c 612
Welebj Pána dusse má, a w něm potěss. 40. d 312
Welebiť tebe Páne budu bez přestánj 257. f 1265
Welebiť tě budu Pána, we dně w nocy 40. d 830
Welebmež Pána srdečně, rozmnožugmež 353. 831
Welebmež Syna Božjho, z Panny čtně nar. 40. d 100
Welebmež wždy s weselim stwořitele swého 322. 73
Welebtež Pána dobrého. Ž. 106. 163. h 95
Welebtež wssickny Pána. Ž. 107. 257. a 98
Welice gestiť potřebj ptak se prawé cesty 40. d 613
Welice kwjliti, musým nařikati pro neprawosti 26. e 532
Welikú twá láska Boże neobsahky, že 208. a 298
Welký Boże w mocy, a hogny w mikosti 196. 1319
Welmi milugi tě Páne, neraď zapominat na 361. 765
Wem ochotně djtě mikě, což Bůh wkládá 40. e 909
Wem srdce mě, a wssecko to, co gsem 110. 799
Wěřjme srdečně w gediného Boha, toho kteryž 207. a 37
Wěřjme w Boha gednoho, a Otce wssemoh. 9. c 288
Wěřjme w Boha gednoho Otce nade 40. d. 276. b 290
Wěřjme w gednoho Boha, Otce wssemoh. 1. 2
Wěřjme w wssemohaucyho Otce y wssewědauc. 40. c 196
Wěřjme wssickny w Boha gednoho Otce toho 49. 241
Wěřjme wssickny w Boha, Pána negwyšssjho 145. 309
Wěřjme z srdce wprimného w B. Otce wssem. 13. a 229

	notau	liſt.
Wěřjm že geden geſt Pán Bůh, Bůh	40. d	1010 q
Wěřmeż w Boha gednoho, Otce wſſemoh.	7. b. 258. a	125
Wěřmeż w Boha Otce, wſſeho ſtwořitele	26. b	301
Wěrnaſt geſt ta řeč, a obljbenj hodna	53. a	572
Wěrnj Pánè ſlaſebnjcy Ž. 113.	163. g	103
Wěrný Boże w ſwé litoſti, kterežto konce	223.	870
Wěrny djtek mikowniče, negmilegſſj 163. b.	269. b	1369
Wěrny duſſe mé ženichu, zhlaď cyzé	37. a	711
Weſele Bohu zpjwegme, chwáku mu wzdaw.	223.	354
Weſele ſobě zpjwegme Křeſtianě wěrnj 137. c.	223.	356
Weſele zpjwegme, Boha Otce chwalme	137. c	24
Weſeliti ſe z toho bude pauſſě, pleſati	292. c	1099
Weſeliż ſe giż nynj wſſeliky čkowěk wěrny	30. b	1038
Weſeliż ſe ſrdce kážděho wěrného	304. b	218
Weſel ſe lidſké ſtwořenj, přiſſkoď nam naſſe	40, b	85
Weſel ſe nebeſka řiſſe y=== nebe	208. e	75
Weſel ſe nebeſka řiſſe y=== pleſeg	255. b	220
Weſel ſe této chwile lidſké pokolenj	207. c	220
Weſelte ſe ſprawedliwi w tento den přeſk.	221. b	221
Weſelým hlaſem zpjwegme, narozenj pamat.	93.	75
Weſelyť nám den naſtał, w němžto Spaſytel	7. e	221
We wſſem nám wſpomaheg Páne, ať dobře	272. a	636
W gakě gěſt newažnoſti ſlowo twé přečiſtě	362. b	371
W grunt Božj zrnečko wſegme a nabožně	40. d	1175
Wjchřice hrozna naſtáwá, bauře welika	40. d	1327
Wjchřice twého proti hřiſſným	61. a	1329
Wjmť gá geden ſtromeček, geſt kraſna oliwa	212. b	397
Wjmť gá, že mág wykupitel wěčně ſmrti	40. d	1175
Wjmť gá, že w nebi geſt mjſto kraſné	53. a	1211
Wjmť, že Bůh wěčně nine miługe, ač někdy	174. b	960
Wjrá, kářka vſlyſſka, neprawoſt ſe rozm.	79.	532
Wjra wybornā, ſpaſytedlna, vžitečna	168.	582
Wjra živa wſſeckých těžkoſti přetrhuge	305.	677
Witeg Geżiſſi, negmilegſſj, witeg witězy	43.	222
Witeg Gezu Kryſte z nebeſkě wyſoſti 123.	309. a	25
W Judſtwu geſt zřegme Ž. 76.	163. d	66
Wizme nynęgſſi čas nebezpečný	107. b	678
W městě Bethlemě řečeném narodił ſe P. Kr.	10. b	103
W mocy w maudroſti dobrého chwalmeż	40. d	307
W naramné ſwé wzkoſti dnem y nocy Ž. 130.	258. a	120

W naramne swé vzkosti dněm = gako s 258. a 533
W nowé zrozené dětatko = ay nowy rok 40. d 101
W nowé zrozené dětatko = hle 163. b. 227. 76
Wokámeč z hlubokosti, z zakaře temneho 29. c 534
Wokám k tobě, Gezu Kryste, skys prosým 314. a 679
Wokám k tobě miký Páne, vslyssiž mne 223. 535
Wokám k tobě wedně = = o Boże můg wssem. 40. d 536
Wokám k tobě we dne = = Páne G. Kryste 157. b 536
W poslední čas hodiny mé, w den dchnutj 223. 1154
W prawdě snažný a powažný gest žiwot Křest. 67. 951
W prawdě welike pobožnosti tagemstwj 53. a 399
p. W prawdě to gsau welike činy 282. a 1741
W prawdě to můž Izrael Z. 124. 111. 118
W prchliwosti swé Páne, o ne Z. 6. 146. a 4
W rádostném plesánj činmež děkowánj, 207. d 76
W roku nowém Pánu zpjw. 103. a 85
Wssak asy ty, Gežissi má radost 282. c 680
Wssak sem, Páne můg, w twé mocy, tys mi 276. c 1154
Wssakt negsem gen přichozým w této smrt. 258. a 1155
Wssakt on mne wwedl, on mne też wywede 114. 872
Wssakt sem mnohém wjc prowinil, 37. a. 273. a 874
Wssakt sem se ti oddal, Páne, tys Pán 273. b 875
Wssakt sem w srdce Boha mého smyslk 37. a. 273. a 910
Wssech darů studnice, smyslů panowniče 252. 267
Wssechněch paut prokomiteli 37. a. 273. a 681
Wssechněch wécy stwořiteli, slyš nas w 223. 1270
Wsseckа radost srdce mého 159. a 962
Wsse gest dobré co Bůh čini 269. a 799
Wssého swéta spasyteli můg kaskawy 271. c 1156
Wssemohaucý Boże, nebe, země, moře 76. b 1329
Wssemohaucý Boże w nynégssj těžkosti 65. a 1347
Wssemohaucý náš Boże, tys nebe, zem y 30. a 1220
Wssemohaucý o Boże náš, geuž sám potřeby 40. d 1329
Wssemohaucý o Boże náš, ktery wssecko w 40. d 122
Wssemohaucý, před nimž se y propassti 295. 537
Wssemohaucý stwořiteli, nebe, země židiteli 38. a 123
Wssemohaucý stwořiteli, = = skawný 38. a 430
Wssemohaucý wěčný Boże w samého 34. a. 267. a 939
Wssemohaucý wěkú Králi, sám braň nas 40. d 1066
Wssem slussj znati běh swého žiwota 61. a 1119

	notam	list.
Wssemu swětu zkořečenj, wssemu lidu zatr.	10. a	453
Wssickni genž skládagj w Pánu swé dauff.	137. h	940
Wssickni kteřjž gsme pokřtěni	40, c	405
Wssickni kteřjž po zemi chodite	53. a	832
Wssickni kteřjž w Pánu skladagj. Ž. 125.	170.	118
Wssickni lide Bohu plesegte Ž. 66.	282. b	54
Wssickni lide gsau od přiroz. Ž. 53.	114.	44
Wssickni lide, kteřjž spjte, w hřjssich a we	9. c	538
Wssickni lide zemřjt musý, tělo gako kwět	273. b	1212
Wssickni národowé pozorůgte Ž. 49.	292. b	41
Wssickni spoku zhromažděnj, wzdawegme	40. d	341
Wssickni wěrni Křesťané weselme se nyni	258. a	26
Wssickni w tento čas o lide, Ž. 47. 2. b. 134.	348.	39
Wssickni w tomto zprowozenj wyzmež rychle	40. e	1176
Wssudy, kde gen se obrátym, sedym, lezim	38. b	1157
Wstal náš miký Krystus Pán	157. b	222
Wstalť gest této chwilé etny wykupitel 120.	250.	283
Wstal z mrtwých Krystus Spasytel	40, a	224
p. Wstaň dusse má, wstaň a spěš se	34. a	1742
p. Wstaňmež Křesťane k zpjwánj, k radostnému	357.	1776
Wstaupenj Krystowo pamatůgme	109.	235
Wstaupil gest Krystus na nebe Allel.	33. b	236
Wstaupil gest Krystus na nebe, dokonaw zde	156. c	237
Wstaupil na nebe Krystus, y co nám sessle	78. a	236
Wstaupil na nebe rek prawy, Hall.	160. a	236
Wstup na odpor mým Ž. 35.	256. f	28
W strědomj swém rozwkazenj y w zarmutcých	40. d	572
W swým zagetj při řekách Ž. 137.	191. a	124
W swé rozličné vzkosti ginde zřenj nemám	258. a	1423
W swůg co gsem vmyssl sobě wzal nyni	272. a	1405
W swých bjdách k tobě Ž. 120.	286. a	117
W tebeť Pane Boze dauffám, degž ať 87. b.	161.	940
W tebeť sem o můg Boze dauffal, degž 87. b.	161.	682
W tento náš nebezpečný čas	9. c	1356
W tento nyni pokedni čas přigmi Boze	40. d	1280
p. W této nocý mi se zgewila přiwětiwost	163. b	1743
W těžký čas zarmutku mého wzywál sem	275. a	875
W těžký čas zarmutku swého Ž. 77. 38. b.	275. a	67
W tobě, Hospodine, dauffám, nech ať zahanb.	40. d	1391
W tobě samym zde na zemi kásskawy G. Kr.	314. c	539

	notam	čís.
W tobě Páne, nadègi skládám, Ž. 7.	284. b	5
W tomto nassem zsaužení, w těžkém zarm.	258. a	1066
W vzkostech, w kříži a w mnohém zsauž.	191. d	911
W vzkosti a w zarmaucenj	275. a	1067
W vzkosti gsa postaweny, člowěče	40. d	876
Wý djtky negwýssího, gsteli w swornosti ?	242.303.	844
Wý genž se za sáudce držite Ž. 58.	172.	48
Wykupitel můg Krystus P. sám smrt	273. b	1157
Wýslýs tě Pán w den Ž. 20.	280. b	15
Wyznáwáme z srdce prawého podle slowa	107. c	426
Wyznáwám ponižené, že sem těžce zhř.	257. f	540
W žalostech se slawá strogi, wjtězstwj w	162. b	1100
Wzbuď nás Páne ať powstaneme	12. b	1017
Wzdáliž se srdce mé zemdlené 227. 232. c. 281.		713
Wzdawámi Boże chwály wděčné, posslé 87. b. 161.		1426
Wzdáwegte Pánu chwálenj, Ž. 148.	276. d	133
Wzdeg čest Hospodinu dusse ma s chtiwosti 123. 309. a		426
Wzdegmež Bohu slussnau čest, neb Otec	30. a	1275
Wzdegmež čest Bohu swému z geho dobr.	212. b	1276
Wzdegmež čest P. Bohu mali y welicy	257. f	86
Wzdegmež chwálu Bohu Otcy, kteryž stwořil	40. c	357
Wzdegmež chwálu B. wij: O wzdegmež čest	309. b	403
Wzdegmež chwálu, děkowánj P. Bohu 91. b. 87. c		1276
Wzdegmež chwálu nebeskému Pánu	74.	614
Wzdegmež P. Bohu čest, kteryž dobrotiwy	30. a	1277
Wzdyckýs dobře swým P. Ž. 85.	292. a	76
Wzdycky smělý a weselý, gižť sem w swětě	162. b	1008
Wzdyckýť se slussi modliti, a nepřestawati	35. b	1304
Wždy gsem na Pána čekal Ž. 40.	335.	83
Wzegdi, wzegdi, má dennice, pronikni mne 37. a. 273. a		729
Wzhleď na mau chudobu, Páne podle	207. b	730
Wzhleď na mne upádlého, hleď gak sem	212. a	540
Wzhledniteż oči mé wzhůru k nebi	256.	1213
Wzhledniž na mne Králi slawy	163. c	636
Wzhledniž na nás Hospodine, a smilůg se 273. a. 306. c		541
Wzhledniž na žalost Páne slauhy twého	62. a	877
Wzhůru dusse, wzhůru k Bohu twému	53. b	800
Wzhůru dusse, zpjweg Bohu, weleb	273. b	1432
Wzhůru mé srdce, nezauffeg P. Bůh se nad 37. a. 273. a		912
Wzhůru oči swých pozdwihám, k horám	40. d	1423

		notau	tiſt.
Wzhůru ſrdce, k Bohu ſe měg		162. b	*1010 q
Wzhuru :,: den nam naſtal		186. b	1732
Wzhůru ſrdce, Křeſtiané milj, zdwihnem	275. b.	376.	1731
Wzhůru :,: : powſtań o Syone		91. a	1214
Wzkřjſſenemu Kryſtu P. wjtězyteli		40. c	224
Wzkřjſſenj čekegme tohoto těla		101.	1177
Wzkřjſſenj Spaſytele swého chwal každy		370.	225
Wztahůgte swětſſtj přizeň ſwau na djtký		331.	801
Y Což čkowěče hledáš w tě temnoſti		150. c	714
Y což za přičina, mé ſrdce, że	66. c.	255. c	615
Y kdyż geſt hoden ſe bljžiti		178. c	637
Y proč gá ſe mám kormautiť?	156. a.	266.	941
Y proč ſe tak rmautiš, o ſrdce mě		107. a	1221
Y proč tak naramně rmautiš ſe wždy		137. c	913
Y proč tak truchljš, we mne ſe rmautiš	182.	249.	913
Y pročże bých měk truchliti? můg křjż ſe má		357.	942
Zachoweg nás při swém ſlowu, a deg		40. d	371
Zachoweg Páne ſlowo twé, a zruš mocy		40. d	372
Začněm pjſeň nowau pro ſlawu Kryſtowu		26. d	1225
Žádný ſpaſenj nedogde, ani też w nebi	37. a.	273. a	470
Žádný w swětě giný nenj, kdożby nam dopom.		370.	574
Zagiſté ſkryty gſy můg Boże, čaſto myſljm		174.	914
Zagiſtěť to včinj wérný Bůh		164.	877
Zakoſtné kwiljm na tento bjdny ſwět		61. a	1120
Za makané wěc mágj mnozy čiſtotu ſrdce		66. c	693
Za mnau Křeſtiané ſe ſpěſſtě,		159. c	787
Záře gaſná wěčnoſti, swětko z swětka		150. b	1266
Zaſtaw deſſté zas, a rač nam dati		6.	1326
Zawiteg k nám Duch swatý, s Otcem, s Synem		40. d	267
Zawiteg křjži, zawiteg, zawiteg miky hoſti		37. a	879
Zawiteg kwitku panenſký y Angelſký, také		40. b	77
Zawiteg wěčna gaſnoſti, swětko z otcowſké		40. d	238
Zazpjwám Pánu swému o geho winnicy		258. b	1018
Zblaudił gſem gako owce, hledeg mne		342.	542
Z Bożj wůle ta newole přigde k koncy dobr.		37. a	916
Z celého ſrdce swého, djky wzdáwám		257. f	1266
Zdaliż o Gezu twůg obličeg na wěky ſkryges		128.	881

Zdaž newjš, žes člowěk marny? y což 273. b 1222
P. Zdaž tento nenj Syn Božj? 40. c 1763
Zdaž zprostě od Krysta zwat se mám? 173. b 917
Zde na zemi nerozum panuge 53. b 988
Z dobrých wěcy Boha chwálme 344. 226
P. Zdraw buď Králi, má korůno 326. b 1764
Zdraw buď Králi nebeský zemský, genžs 9. c 124
Zdraw buď předrahý Gežjssi, Spasyteli 163. b 169
P. Zdwihni se a wstań Duchu můg 273. b 1744
Zdwihniž se k Bohu twému dusse zarmaucena 258. a 942
Zel mi, žel, že sem zhřessil po wssecka má letá 258. a 542
Zel se Boze, na to hoře, kteréž zde musým 273. a 1085
Zel se mne bjdného, zprosi mne hřjchů zlého 254. 617
Z hlubokosti mě tězkosti wolám k tobě Páne 221. a 542
Z hlubokosti srdce mého wolam k tobě Gežjssi 158. b 881
Z hlubokosti wolám k tobě, slyš Boze křik 223. 550
Ziw gsem newjm dlauholi, umru, newjm 147. 772
Zjwot swatých negswětěgssj nad wssecky 226. a 195
Zjwý chlebe, kteryž sebe zjwot způsobik 9. c 427
Zřjkniž hlasem radostně, těš se w srdcy swém 216. 1020
Zlatého slunce krasný běh giž dossek cyle swého 271. a 1805
Znamenage každý člowěk, stary, mlady 40. d 471
Znamenegme Křesťane, co se gest stalo, před 152. 104
Známe se k swým Boze neprawostem 54. c 1320
Znám tě Boze, kásko wěčna, genž mi nemoc 268. d 1158
Z nebe přicházym samého s poselstwjm od B. 40. d 78
Z nebe přissedsse Angele, řekli pastyřům wes. 40. d 79
Znegmež krátkau summu wssého nabožentstwj 40. d 372
Znegmež o Křesťane wěrni, abychom k Bohu 195. 358
Z opatrowánj dobrého budiž chwála od 40. d 1306
Zpjweg dusse má (srdce mě) Bohu, zpjweg 214. a 1277
Zpjweg dusse má zpjweg, zpjweg s ochotu. 258. a 833
Zpjweg gazyk Křestianský 200. 170
Zpjweg giž dusse má Pánu swému, wzdeg 62. a 834
Zpjwegmež na čest nasseho Spasytele Krysta 35. a 113
Zpjwegmež wssickny wesele Allel. ke cti Krysta 33. b 227
Zpjwegmež wssickny wesele, chwalic swého Spas. 40. c 68
Zpjwegte, čest wzdegte, Hospodinu ze wssech 347. 834
Zpjwegte Hospodinu, zpjwegte geho gmenu 259. c 835

	notau	liſt.
Zpominegmež wſſickni wěrnj w tomto zprow.	34. a	1177
Zprawce časů y wěčnoſtj, Gezu Emmanueli	37. a	1431
Způſob ſwěta budaucy, kdo ſpatřiti chceš	142.	1216
Z ſrdce tě mikugi o Páne, nech cele při mne	361.	765
Zwaljž ze mne ghо hřjchu přetěžkěho	339.	543
Zwelebügž Hoſpodina, duſſe má, ſſaw Boha	350. b	1000
Zwelebügž má mika duſſe panownika zaſtupů	325.	836
Zwěſtugem wám rádoſt přewelmi welikau	207. a	80
Zwjtězſtwj Gežiſſe Pána přewelmi ſſawneho	156. c	238
Z wnjtřnoſti ſrdce ſwěho wzdáwám djky tobě	257. f	1267
Zwokeg gazyk lidſky ſměle a zpjweg giž této	40. d	81
Zůſtaň s námi Páne Kryſte, nebť gſau giž w	89.	359
Z wyſoſti nebeſké gdu k wám, ſklońte ſrdcy	40. d	79
Zwyš ſe, zwyš ſe truchla duſſe, wſtaň z	270.	773

KONEC.

Register,
Was für teutsche Lieder unter folgenden Numern befindlich.

1 VEni sancte Spiritus
9 GOtt sey dank in aller
13 Lob sey dem allerhöchsten
14 Ich dancke dir o GOtt in
16 Conditor alme siderum
18 Macht hoch die thür
21 Mittit ad virginem
22 Mittitur Archangelus
23 Nun komm der heiden Heil.
24 Frolock du tochter Zion
26 Mit ernst ihr menschenkind.
30 GOttes Sohn ist kommen
36 Es ist gewißlich an der zeit
37 Wachet auf ruft uns
39 GOtt hat das Evangelium
40 Venite exultemus
41 Fons bonitatis
45 Collaudemus, collaudemus
46 Lob sey GOtt im himmel
51 Omnis mundus iucundet
54 Puer natus in Bethlehem
57 Wir Christenleut haben
62 In natali Domini
64 Ein kindelein so löbelich
68 Der tag der ist so freudenreich
69 Lobt GOtt ihr Christen allzugl.
74 Gelobet seyst du JEsu Christ
77 Grates nunc omnes redda.
79 Freuet euch ihr Christen alle
82 Christum wir sollen
87 So ist denn nun die
86 Der tag der ist so freudenreich
93 In dulci iubilo
96 Vom himmel kam der
97 Vom himmel hoch da
99 Nun ist es Zeit zu singen
100 Nun last uns gehn und
102 Das alte jahr vergangen ist
106 Helft mir GOttes güte preis.
107 O JEsu süß wer dein geden.
110 Wer wills wehren
116 Das neugeborne kindelein
140 Jesu Saluator optime
147 Ein Lämmlein geht und
150 Sey mir tausendmal
151 Laus tibi Christe
152 Hertzliebster JEsu was hast
154 Es ist vollbracht
155 Die seele Christi heilige
158 O welt sieh hier dein leben
160 JEsu deine tiefe wunden
162 Patris sapientia veri
163 JEsu meines lebens licht
164 O haupt voll blut und wund.
170 Christus der uns selig macht
172 O mensch bewein mit
175 Sündiger mensch schau
177 Amor meus audi me
184 Du grüner Zweig
186 Gecreutzigter mein hertze
187 JEsu leiden pein und tod
189 Salue mundi Saluator
199 Da JEsus an dem Creutze
201 O theures Blut, o rothe
202 O traurigkeit, o hertzeleyd
214 Also heilig ist der tag
215 Vita sanctorum Deus
220 Erschienen ist der herrlich
223 Heut triumphiret GOttes
227 JEsus Christus unser Heil.
232 Christ lag in todes banden
233 Christ ist erstanden

Franckesche Stiftungen zu Halle

236 Wohlauf ihr Christen
237 Victima paschali
238 O JEsu der du dich
257 Surgit in hac die
263 Festum nunc celebrare
270 Als vierzig tag nach Ostern
275 Christ fuhr gen himmel
276 Cœlos ascendit hodie
280 KommGOtt Schöpfer heil.
285 GOtt du hast in deinen
289 Spiritus sancti gratia
295 Veni sancte spiritus et
300 Nun bitten wir den heiligen
302 Komm, o komm du Geist des
303 Komm himmlischer regen
304 Komm h. Geist Herre Gott,
305 Komm heiliger Geist
312 Brunnquell aller Güter
314 Der du bist Drey in Einigk.
315 Te Deum laudamus
319 Allein GOtt in der höh sey
321 O Gott du tiefe sonder grund
322 GOtt ist gegenwärtig
323 GOtt der Vater wohn uns
331 Wir gläuben all an einen G.
338 Dreyeinigkeit der Gottheit
339 a, Die Engel, die im himelsl.
345 Dicimus grates
347 HErr GOtt dich loben alle
348 Es stehn vor GOttes thron
369 Meine Seele lobe den Herrn
378 GOtt lebet noch
379 GOtt sorgt für dich
380 Wer nur den lieben
382 Meine Hoffnung stehet
384 Sollt ich meinem GOtt
390 Keinen hat GOtt verlassen
392 Befihl du deine wege
394 Warum willt du doch für
395 So führst du doch recht
399 Jerusalem wenn willst du
400 JEsus Christus GOttes Lam
401 Mein Heyland nimmt die
402 O JEsu meiner seelen leben
403 Wo ist mein schäflein
404 HErr Christ der einige Got.
405 Liebe die du mich zum bilde
406 Seelen-Bräutigam
407 O JEsu Christ mein schön.
409 Der HErr ist mein getreuer
410 Steh Ephraim, besinne dich
412 Nun freut euch lieben
415 Vespera iam venit
416 Ach GOtt gieb du uns
419 Ein edler schatz der weish.
423 O HErre GOtt dein göttl.
428 Erhalt uns Herr bey deinem
435 HErr JEsu Christ dich zu
436 O GOtt du unser Vater
440 Liebster JEsu wir sind hier
442 HErr JEsu Christ dich zu
444 GOtt sey uns gnädig
446 Lob sey GOtt und ehre,
448 Nun GOtt lob es ist vollbr.
456 Mensch willt du leben seligl.
462 Diß sind die heil. 10. gebot
466 Also hat GOtt die welt
467 Kommt her zu mir spricht
473 Lasset die kindlein kommen
480 GOtt sey gelobt und geben.
485 Meinen Jes. laß ich nicht weil
491 Jesaia dem Propheten
503 Schmücke dich o liebe seele
512 Ach was sind wir ohne Jesu
513 Ach GOtt es hat mich gantz
514 Ach mein Jesu welch verder.
516 JEsu krafft der blöden
520 Erquicke mich du heil
521 Immanuel deß güte nicht
522 O JEsu meine Zuversicht
525 Durch Adams fall ist gantz
526 O GOttes Sohn Herr Jesu

517 Liebster JEsu in den tagen
529 Hilf GOtt wie gehts doch
530 JEsum lieben, ihm anhang.
534 Erleucht mich HErr mein
536 Kommt und laßt euch
539 Du sagst ich bin ein Christ
542 Heu mihi quam territat
543 Ach weh, ach weh wo soll
545 HErr straf mich nicht in d.
546 Ach was soll ich sünder
547 Ach Heiland was werd ich
548 Ach GOtt und HErr
549 Ach GOtt thu dich erbarm.
556 Ich armer mensch, ich armer
558 Wie ist es möglich höchstes
562 JEsu der du meine seele
566 HErr JEsu Christ du höchst.
575 O wüster sünder denckst
578 O Lamm Gottes unschuldig
581 Liebster Vater ich dein
586 Kehr um, kehr um du
588 HErr ich habe mißgehandelt
591 Was willt du armer
595 Durch Adams fall und
610 Der alles füllt, vor dem
612 Allein zu dir Herr JEsu C.
614 Siehe ich gefallener
616 Erraui sicut ouis
619 Wirf ab von mir
623 Erbarm dich mein o HErre
625 Aus tiefer noth schrey ich
629 Eins ist noth ach HErr diß
630 Ich bin bey GOtt in gnaden
633 Zu dir HErr JEsu komme
634 Ich erde was erkühn
635 Mein JEsu, dem die Ser.
636 Rex tremendæ maiestatis
637 Es ist das heil uns komm
638 Nun freut euch lieben Christ.
639 Versuchet euch doch selbst
640 Ach ein wort von grosser
642 Der falschen Christen
643 O JEsu Christe GOttes S.
644 Quit los und frey
649 Allein auf GOtt setz dein
651 Erneure mich o ewigs L.
652 Wohl dem menschen, der
653 HErr deine rechte und gebot
654 O GOtt du frommer Gott
656 Du bist ja Jesu meine freude
659 Eins Christen hertz sehnt
662 JEsus selbst mein licht und
663 HErr JEsu gnadensonne
664 HErr JEsu ewigs licht
667 HEr. JEsu C. mein licht und
668 Mein Vater zeuge mich
670 Hertzallerliebster GOtt
673 O daß mein leben auf
675 O süsser stand
676 O reines wesen, lautre
681 Komm liebster, komm in
682 Gedencke mein Jehovah
686 O hertz des königs aller
689 Mein GOtt du weist
690 Ich dancke dir mein GOtt
693 Woran fehlts immer
694 Ich armes menschenkind
695 Wohl dem der fest
696 O GOtt der du in liebes
702 O Vater unser GOtt es
709 Vater unser im himmelr.
711 Der HErr ermahnt uns
715 Dir dir Jehovah will ich sing.
717 Sieh hier bin ich ehren
718 Wer ist wohl wurdig sich
719 Welch eine sorg und
721 Liebster JEsu liebstes
722 Wer sich düncken läst er
723 Mache dich mein geist
724 Wachet auf ihr faulen
725 Wie lang schlagt ihr
726 Ringe recht wenn GOttes

728 Du sagst mir zu o frommer
731 Du armer mensch laß
732 Was mich in dieser
733 Mein Heiland gieb
737 O JEsu voller kraft
738 Wer überwindet
741 Auf ihr Christen Christi
742 Hilf JEsu, hilf siegen
743 JEsu hilf siegen, du Fürste
744 Auf Christenmensch
745 Es kostet viel ein Christ zu
746 Schütte deines lichtes
747 Entbinde mich mein GOtt
748 Rüstet euch ihr Christen
749 Lebt ihr Christen so allhier
751 Treuer GOtt ich muß dir
752 Hier legt mein sinn sich
753 Der glaube siegt und
755 Ich ruf zu dir HErr JEsu
757 O durchbrecher aller bande
758 In dich hab ich gehoffet H.
759 Keuscher JEsu hoch von
760 O GOtt der du mein Vater
765 Weg lust du unlust
767 Verliebtes lustspiel
768 Wie wird doch so gering
769 GOtt und welt und beyder
770 Gute nacht ihr eitle freuden,
771 Ade du süsse welt
772 Mein geist trägt sich
774 Was mich auf dieser
775 Mein hertze soll nun gantz
776 JEsu der du wollen büssen
777 JEsu meine freude
778 O JEsu du mein bräutig.
779 Nun gute nacht
780 Ich lebe nun nicht mehr
781 Wer Christum recht will
782 Die liebe leidet nicht gesellen
783 Mein GOtt ich habe dich
784 Nicht so traurig, nicht so
785 Laß uns doch nicht be.
787 Steh doch seele, steh doch
788 Weltlich ehr und zeitlich
789 Reiner bräutgam
790 Entfernet euch ihr matten
791 Mensch was suchst du
792 Ach möcht ich meinen
793 Ach wenn werd ich schauen
795 Ich will einsam und
796 Meine armuth macht mich
797 Laß dich überwinden
798 Wie schön bist du
799 Salve cor is gaudium
800 JEsus ist das schönste licht
801 JEsu gieb mir deine fülle
802 JEsu laß mich mit verlangen
803 JEsu ruse mich
806 Guter Hirte willt du nicht
807 Liebster JEsu du wirst kom.
808 O JEsu komm zu mir
809 JEsu komm doch selbst zu
810 O Ursprung des lebens
811 Ach liebster zeuch mich von
812 Geh auf meins hertzens
813 Schau meine armuth an
815 Ich will dich lieben meine
817 Meine seele willt du
818 Schönster Immanuel
Liebster Imanuel, Hertzog
819 JEsus, JEsus, nichts als J.
822 Mein JEsus liebet mich
823 Iesu dulcis memoria
826 Ich hab ihn dennoch lieb
827 An JEsum dencken oft und
830 Schatz über alle schätze
832 Christe mein leben
833 Mein hertzens JEsu meine
836 Liebster aller lieben
838 Du unvergleichlichs gut
839 Ach sagt mir nichts von
840 Ich laß ihn nicht, der sich

841 Meinen JEsum laß ich
842 Sag an o mensch
845 O vaterhertz, o liebesbrunst
846 Bautez qu'ici bas on
848 Ich will dich immer treuer
849 Ich liebe dich hertzlich o J.
850 Dein eigne liebe zwinget
851 Hertzlich lieb hab ich dich o
853 Wohl dem, der sich auf
854 Sollt es gleich bisweilen
859 Mein GOtt und Vater
862 Schwing dich auf o meine
863 O süsses Lamm laß mich
864 JEsu wie sanft und wie
865 Wer will ein jünger JEsu
866 Wer wills wagen
867 Ich wills wagen
868 Stilles Lamm und Frieden
869 Lasset uns mit JEsu
871 Heiligster JEsu heiligungs
872 Mir nach, spricht Christus
873 Was mein GOtt will,
874 Was gibst du denn o
876 JEsu Jehovah ich such und
877 Mein GOtt das hertz ach
878 Es ist nicht schwer ein Christ
880 O der alles hätt verloren
881 O JEsu du bist mein
883 Grosser König, den ich ehre
885 Hier ist mein hertz HErr
886 Nun nimm mein hertz
887 Was GOtt thut, das ist
888 Auf auf mein hertz und du
889 Beschränckt ihr weisen
890 Grosser GOtt, der mich er.
891 Sey lob und ehr dem
892 Preiß, lob, ehr, ruhm, kraft
893 Lobe den HErrn o meine
897 Höchster priester, der du dich
898 Hallelujah Lob, Preiß und
900 Jehovah dein regiren macht
902 Holdseligs Gotteslamm
903 Höchste vollkommenheit rei.
904 Höchster formirer der löbl.
905 Nun lob mein seel den
908 Nun preiset alle GOttes
909 O daß ich tausend zungen
911 Lobe den HErrn den
914 Wunderbarer König
916 Man lobt dich in der stille
917 Ich singe dir mit hertz und
918 Hochheilige Dreyeinigkeit
921 HErr GOtt dich loben wir
923 Lasset uns den HErrn preis.
925 Du meine seele singe
927 Singt dem HErrn
929 Lobe, lobe meine seele
931 GOtt ist ein GOtt der liebe
932 Wenn einer alle ding
933 Wie ist es so lieblich
935 JEsu allerliebster bruder
937 Höchste lust und hertzver.
939 Ihr kinder des höchsten
940 Ach GOtt wie manches
941 Herr nicht schicke deine rache
942 Ach GOtt erhör mein
948 Mensch drückt dein creutz
950 Nur frisch hinein
952 Wenn wird doch mein J. kom
953 Wenn ich in angst und noth
955 Mein freund zerschmeltzt
956 Fahre fort mit liebesschläg.
961 HErr JEsu Christ ich schrey
962 Noch dennoch must du
963 Was soll ein Christ sich
968 Ach treuer GOtt, barmher.
969 Er führt hinein, er muß
970 Ich habs verdient, was
971 HErr dir hab ich mich
975 Er wird es thun der fromme
976 Glück zu creutz von gantz.

977 Hast du denn JEsu dein
981 Seele wenn du stets
982 Soll ich denn mich täglich
983 Seelenweide meine
984 Wies GOtt gefällt
988 Wer ist der HErr, der
992 Mag ich unglück nicht
995 HErr besänftige mein
997 Befihl dem HErrn deine
998 Zuletzt gehts wohl
1000 Armseligs hüttlein mein.
1002 Fahre fort :,: Zion fahre
1003 Du liebe unschuld du
1004 Gedult ist euch vonnöthen
1005 Gedult ist noth wenns übel
1006 Dein will o GOtt sey
1010 Was GOtt gefällt mein
1011 Ich hab in Gottes hertz und
1013 Frisch auf mein seel
1016 Fürwahr mein Gott du bist
1017 GOtt wills machen
1018 Sollt ich mich blos
1019 Ach alles was himmel
1020 GOtt ist getreu, der über
1024 Seyd zufrieden lieben
1025 Wer GOtt vertraut
1026 Mein geist und seel ist
1028 Auf meinen lieben GOtt
1029 Einer ist König Immanuel
1031 Ach JEsu meiner seelen
1032 Ein veste burg ist unser
1034 Ist GOtt für mich so trete
1036 Es traure wer da will
1037 Christen erwarten in
1039 Ey mein hertz sey
1040 Nein ich mag mich
1041 Auf hinauf zu
1045 Hilf helfer hilf aus angst
1046 Ein veste burg ist unser
1048 Welt packe dich
1051 Die mir vertraulich stellen
1052 In dich hab ich gehoffet
1053 Warum sollt ich mich
1054 Was beweget mich zu
1055 Schwing dich auf zu
1056 O was sind wir in dir
1057 Heilig ist GOtt der HErr
1058 Sey frölich im HErrn
1059 Ich hab oft bey mir selbst
1060 JEsu meiner seelen leben
1061 Nun will ich mich
1063 Jehovah ist mein hirt und
1064 Ich bin GOttes bild und
1065 Wer will die auserwählt.
1066 JEsu meiner seelen ruh
1067 Ihr töchter Zion, die ihr
1068 O wie richtig und
1069 Wohl recht wichtig
1070 O wie seelig sind die
1071 Wie groß ist deine
1072 Wie herrlich ists ein
1073 Auf auf mein geist
1074 O meine seel erhebe
1075 Sey hoch gelobet barmh-
1078 So bin ich nun nicht mehr
1079 Ich weiß daß GOtt mich
1080 Meines lebens beste
1081 Wie schön leuchtet der
1082 Wie freuet sich mein
1084 JEsus ist der schönste
1086 Den meine seele liebt
1087 Wer ist diese Fürstendirne
1089 Vergiß mein nicht
1091 O wahrer GOtt, der du
1092 O JEsu Christe der du
1093 Weil ich meinen Jes. habe
1094 Ihr töchter Zions kommt
1097 GOtt ist die wahre liebe
1098 JEsus ist das schönste bild
1099 O licht vom licht, o Vat.
1100 JEsu wahres lebensbrodt
1101 Grosser Prophete, mein hertz

1102 O was für ein herrlich
1103 Verborgner Gott du wohnst
1104 Es glänzet der Christen
1105 Prange welt mit deinem
1106 HErr aller weisheit quell
1107 JEsu frommer menschen
1108 Jehovah ist mein licht und
1109 Wer im hertzen will
1110 O GOtt mein Vater und
1111 Kommt ihr menschen last
1112 Herbey mein hertz zur weish.
1113 Auf erden hier wohnt lauter
1114 Wie wohl ist mir o Freund
1115 Ich habe gnug mein HErr
1116 Meine seel komm in
1117 Wie thöricht handelt doch
1118 Meine seele sencket sich
1119 Weicht ihr sorgen, weicht
1121 Friede, ach friede ach göttl.
1122 Ruhe ist das beste gut
1123 Seligstes wesen unendl.
1124 Mein Salomo dein Freund
1125 So ruht mein muth in
1126 Nun lob mein seel
1127 Wie wohl ist mir, daß
1128 Mein JEsu süsse seelenlust
1129 Mein GOtt du bist sehr
1130 Monarche aller ding
1131 Zerfließ mein geist
1132 O du süsse lust
1133 Das ist meine freude
1134 Immer frölich, immer
1135 In allen meinen thaten
1136 Es woll uns GOtt genädig
1140 Unergründliches regieren
1142 GOtt dir sey ewig preiß
1147 Sollt ich aus furcht vor
1168 Ach GOtt vom himmel sieh
1172 Wär GOtt nicht mit uns
1174 Sie ist mir lieb die werthe
1176 Wo GOtt der HErr nicht
1183 Christe du beystand
1186 HErr unser GOtt laß nicht
1187 Verzage nicht o häuflein
1194 An wasserflüssen Babylon
1207 Es spricht der unweisen
1209 Wo GOtt der HErr nicht
1211 Grosser Immanuel schaue
1212 Unser herrscher, unser
1216 Und wird denn auch der
1218 HErr deine treue ist so
1219 GOtt du weist in was für
1220 Hilf GOtt mein HErr
1223 Die zeit ist noch nicht da
1225 HErr wenn wirst du Zion
1223 Mein JEsu, der du
1229 Herrlichste Majestät himl.
1230 O HErr der herrlichkeit
1231 Der HErr ist könig und
1234 Auf ermuntert euch ihr
1236 Triumph triumph des
1237 Zion gib dich nur zufrieden
1239 Auf leiden folgt die
1240 Wie fleucht dahin
1241 Ach wie nichtig ach wie
1244 Ich hab mein sach GOtt
1247 Was hab ich von der
1248 HErr Christ wenn ich be.
1252 Was frag ich nach der
1253 Nun hört zu ihr Christen
1254 Du o schönes weltgebäude
1257 Cur mundus militat
1261 In der welt ist kein vergn.
1265 Valet will ich dir geben
1267 GOtt lob es geht nunm.
1272 Es ist genug so nimm HErr
1273 Egypten, Egypten gute
1275 HErr JEsu Christ ich weiß
1276 O JEsu meines lebens
1278 JEsus meine zuversicht
1279 HErr JEsu Christ wahr
1283 Ich steh mit einem fuß

1285 Kein stündlein geht dahin
1287 Wer weiß wie nahe mir
1289 Wenn mein stündlein
1290 Weil nichts gemeiners ist
1292 HErr JEsu Christ ich weiß
1294 Es halten eitele gemüther
1297 Christi leben tröstet mich
1299 O wie selig seyd ihr
1300 Freu dich sehr o meine seele
1302 O finstre nacht wenn wirst
1303 O HErre GOtt in meiner
1304 HErr wie du willt so schicks
1307 Mein trener hirt wie
1308 Mein GOtt erbärmlich
1309 So komm geliebte todes
1311 Der tod führt uns zum leb.
1312 Hertzlich thut mich verlan.
1313 O welt ich muß dich lassen
1315 Ich bin ja HErr in deiner
1316 Ich bin ein gast auf erden
1318 Allenthalben wo ich gehe
1320 GOtt den ich als liebe kene
1323 a Einen guten kampf hab ich
1323 b GOtt lob die stund ist
1325 Wie lieblich ist mein loos
1326 Zeuch hin mein kind
1327 Mit fried und freud
1336 HErr nun laß im friede
1337 Ich sehe nur auf gottes
1338 Nun last uns den leib begr.
1339 Komm sterblicher betrach.
1343 Hier lieg ich armes würml.
1344 Ich ruhe nun in GOttes
1345 Hier lieg ich armes würml.
1346 Mitten wir im leben
1348 Zu dir erheb ich meine
1361 Wach auf wach auf, du
1364 O ewigkeit du donner
1368 Welt ade ich bin de n
1369 Wie schön ist unsers kön.
1370 Ein tröpflein von den
1371 Jerusalem du hochgebaute
1372 Die zeit ist nunmehr nah
1374 Ein würmlein bin ich
1376 HErr Christ thu mir verl.
1377 Christus der ist mein leben
1378 Es mag dis Haus das
1379 Oeffne mir die perlenthore
1380 O ihr auserwählten kinder
1383 Ermuntert euch ihr from.
1387 O ewigkeit du freudenwort
1388 Ists oder ist mein geist
1391 Alle menschen müssen
1392 Du meiner augen licht
1395 GOtt Vater der du deine
1396 Was ist der menschen
1401 Warum betrübst du dich
1402 Du bist ein mensch, das
1408 Mein GOtt nun ist es
1409 GOtt des himmels und
*1410 Gott der du selber bist das
1412 Danck sey Gott in der höhe
1413 Ich danck dir lieber Herre
1419 Ich danck dir schon
1425 O JEsu süsses licht
1426 Ach JEsu dessen treu
1428 Ich sehe mit wonne
1433 In dieser morgenstund
1434 Christe wahres seelenlicht
1437 Die nacht ist hin mein geist
1446 Du heilige Dreyfaltigkeit
1453 Wach auf mein hertz und
*1456 Hüter wird die nacht
1461 Für deinen thron tret ich
1462 Jetzt leuchtet schon von
1464 Das walt mein GOtt
*1466 Auf auf mein hertz zu
1467 Morgenglantz der
1468 }
1469 } Aus meines hertzens gr.
1483 HErr GOtt nun sey gepreis.
1484 Lobet den HErrn :,:

1485 Lobet den HErrn :/:
1486 Dancket dem HErrn, denn
1489 Nun last uns GOtt den
1497 Nun last uns GOtt
1498 Singen wir aus hertzens
1506 } Nun ruhen alle wälder
1507 }
1508 Nun sich der tag
1509 GOtt lob ein schritt
1511 Der tag ist hin, mein geist
1512 Der tag ist hin, mein JEsu
1513 Der tag mit seinem lichte
1515 So ist nun auch beschlossen
1517 O JEsu treuer heyland
1518 Mein augen schließ ich
1521 Hinunter ist der sonnen sch.
1522 Christe der du bist tag und
1523 Christ der du bist der helle
1524 Christe der du bist tag und l.
1525 Unsre müden augen
1528 Die nacht ist vor der thür
1529 Werde munter mein
1539 Werde munter mein
1541 Unerschaffne lebens
1545 So ist nun abermal
1546 Ach mein JEsu sieh ich
1548 Der lieben sonnen licht und
1555 Kyrie eleison, Christe
1559 Nimm von uns HErr
1562 O grosser GOtt von
1579 Ein grosses wetter kommt,
1585 Allmächtiger und starcker
1588 Wenn wir in höchsten
1589 Verzage nicht o frommer
1603 Du Friedensfürst HErr
1611 Wie tröstlich hat dein
1613 Ach lieben Christen seyd
1619 Du Geist des HErrn der
1620 Ach seele solte dich erfreuen
1621 Himmel, erde, luft und
1622 a Keine schönheit hat
1622 b Geh aus mein hertz und
1628 O gnädiger und grosser
1635 JEsu hüter deiner kinder
1637 HErr der seelen dir gebührt
1638 O Jehovah HErr der kl.
16.9 Heiland ist dirs denn
1640 HErr der seelen, siehe
1641 JEsu laß mich gantz
1642 Wüstes nest vergifter sünd.
1643 Liebster JEsu ich wills
1644 HErr weil dein aug
1646 Stiller Heyland
1648 Wie verdanck ichs
1649 JEsu Hirte meiner seelen
1650 Mutterhertz darf ich dirs
1651 HErr komm wieder
1652 Bester lehrer
1653 Schönster JEsu, mein
1654 Segensquell HErr J. C.
1663 Wo GOtt zum Haus nicht
1664 Wohl dem der in Gottesf.
1665 Ich dancke dir von hertzens
1668 Schlaf sanft und wohl
1678 GOtt kans nicht böse
1679 Was willt du doch o GOtt
1681 Wunderanfang, herrlichs
1682 Gott der wirds wohl mach.
1683 Ich bin mit dir mein GOtt
1684 König JEsu dem ich diene
1700 Zion klagt mit angst und
1704 In GOttes namen fahren
1707 HErr so du wirst mit mir
1711 Ich heb meine augen sehnl.
1717 Kommt ihr lieben Gottesk.
1719 Mein frennd wie danck ichs
1721 Herrscher über jahr und
1726 Wie soll ich dich empfangen
1727 Hosianna Davids sohne
1728 Nun jauchzet all ihr
1729 Ermuntre dich mein
1730 Liebes hertz bedencke doch

1731 Auf, auf weil der tag ersch
1732 Auf Zion auf, auf tochter
1733 Kommst du nun JEsu vom
1734 Ein kind ist uns geboren
1735 O liebe die den himmel hat
1736 Seyd zufrieden lieben
1737 Das JEsulein kan keine
1738 O JEsu Christ dein krippl.
1739 Frölich soll mein hertze
1740 Ewig sey dir lob gesungen
1741 Wie kündlich groß sind doch
1742 Auf seele auf und säume
1743 Diß ist die nacht, da mir
1744 Mein hertze schwinge dich
1745 Der du bist A und O Anf.
1746 Hilf HErr JEsu laß geling.
1747 Heut fänget an das neue
1748 Wer sich im geist beschneid.
1749 JEsu nun sey gepreiset in
1750 O Lamm das meine schuld.
1751 O Lamm das keine sünde je
1752 Gedultigs Lämmlein Jesu
1753 JEsu meiner seelen licht
1754 JEsu deine Paßion
1755 Nun ist es alles wohl gem.
1756 Wenn meine seel den tag
1757 Wenn meine sünd mich
1758 Fließt ihr augen, fließt
1759 O wir armen sünder
1760 O du liebe meiner liebe
1761 Unveränderliches wesen
1762 Unser Heyland steht geb.
1763 Ist dieser nicht des höchsten
1764 Gegrüsset seyst du meine
1765 Ach GOtt mich drückt ein
1766 Meine liebe lebet noch
1667 Mein JEsu schönstes leben
1768 Ihr Christen seht, daß ihr
1769 Kommt seyd gefaßt zum
1770 O auferstandner Siegesf.
1771 Wach auf mein hertz die
1772 Lebt Christus was bin ich
1773 Merck seele, merck was
1774 So ist denn nun der tempel
1775 Triumph ;,: es kommt mit
1776 Auf ihr Christen last uns
1777 Wir dancken dir HErr J.C.
1778 Auf diesen tag bedencken
1779 Du Lebensfürst HErr J.C.
1780 GOtt fähret auf gen himel
1781 Frohlocket jetzt mit
1782 Gelobet sey Jehovah der
1783 Ach wundergrosser Sieges.
1784 HErr JEsu Christ zieh uns
1785 Du Geist des HErrn, der
1786 O heilger geist, o heilger
1787 O theurer tröster heilger
1788 O heiliger, o guter geist
1789 GOtt Vater sende deinen
1790 Wer recht die Pfingsten
1791 O heilger Geist kehr bey
1792 Zeuch ein zu deinen thoren
1793 O du allersüßste freude
1794 O GOtt der du aus hertz.
1795 HErr JEsu meine ruh
1796 Wer ist wohl wie du

Register
Der teutschen Lieder, unter welchen Numern solche zu finden.

Ach alles was himmel u. 1019
Ach ein wort von grosser 640
Ach GOtt erhör mein seufzen 942
Ach GOtt es hat mich gantz 513

Ach

Ach GOtt gib du uns 416
Ach GOtt mich drückt ein 1765
Ach GOtt thu dich erbarmen 549
Ach GOtt und HErr, wie 548
Ach GOtt vom himmel sieh 1168
Ach GOtt wie manches 940
Ach HErr wenn kommt 1168
Ach Heyland was werd ich 547
Ach höre doch wer hören kan 1723
Ach JEsu dessen treu 1426
Ach JEsu meiner seelen 1031
Ach lieben Christen seyd 1613
Ach liebster zeuch mich von 811
Ach mein JEsu sieh ich trete 1546
Ach mein JEsu welch verder. 514
Ach möcht ich meinen Jesum 792
Ach sagt mir nichts von gold 839
Ach seele solte dich erfreuen 1620
Ach treuer GOtt barmhertz. 968
Ach was sind wir ohne Jesu 512
Ach was soll ich sünder mach. 546
Ach weh, ach weh, wo soll ich 543
Ach wenn werd ich schauen 793
Ach wie nichtig, ach wie 1241
Ach wundergrosser Siegesh. 1783
Ade du süsse welt 771
Allein auf GOtt setz dein 649
Allein GOtt in der höh sey 319
Allein zu dir HErr J. C. 612
Alle menschen müssen sterben 1391
Allenthalben wo ich gehe 1318
Allerliebster freund der kind. 1634
Allmächtiger und starcker 1585
Also hat GOtt die welt 466
Also heilig ist der tag 214
Als vierzig tag nach Ostern 270
Amen GOtt Vater und 1725
Amor meus audi me 177
An JEsum dencken oft und 827
An wasserflüssen Babylon 1194
Armseligs hüttlein meiner 1000
Auf auf mein geist, auf auf 1073
Auf auf mein hertz mit 1970 a
Auf auf mein hertz und du 888
Auf auf mein hertz zu GOtt 1466
Auf auf weil der tag erschien. 1731
Au Christenmensch 744
Auf diesen tag bedencken 1778
Auf erden hie wohnt lauter 1113
Auf ermuntert euch ihr 1234
Auf hinauf zu deiner freude 1041
Auf ihr Christen Christi 741
Auf ihr Christen last uns 1776
Auf leiden folgt die herrl. 1939
Auf meinen lieben GOtt 1028
Auf mein geist, auf meine 1722
Auf seele auf und säume 1742
Auf Zion auf, auf tochter 1732
Aus meines hertzens grunde 1468. 1469
Aus tiefer noth schrey ich 625
Bautez qu'ici bas on voit 846
Befihl dem HErrn deine 997
Befihl du deine wege 392
Beschränckt ihr weisen 889
Bester freund erkranckter 1630
Bester lehrer 1652
Brunnquell aller güter 312
Christe der du bist tag und licht 1522. 1524
Christ der du bist der helle 1523
Christe du beystand 1123
Christen erwarten in allerl. 1037
Christe mein leben 832
Christe wahres seelenlicht 1434
Christ fuhr gen himmel 275
Christi leben tröstet mich 1297
Christum wir sollen loben 82
Christus der ist mein leben 1377
Christus der uns selig macht 170
Christ lag in todes banden 232
Christ ist erstanden von der 233

Christ unser Herr zum Jord. 133
Collaudemus, collaudemus 45
Cœlos ascendit hodie 276
Conditor alme siderum 16
Cur mundus militat 1257
Da JEsus an dem creutze 199
Danket dem HErrn, 1406
Danket GOtt dem HErrn 1632
Danck sey GOtt in der höhe 1412
Das alte Jahr vergangen 102
Das ist meine freude 1133
Das neugeborne kindelein 116
Das Jesulein kan keine herb. 1737
Dein eigne liebe zwinget 850
Den meine seele liebt, hat 1086
Das walt mein GOtt 1464
Dein will o GOtt sey mein. 1006
Der alles füllt, vor dem die 610
Der du bist A und O anf. 1745
Der du bist Drey in Einigk. 314
Der falschen Christen schaar 642
Der glaube siegt und bricht 753
Der HErr ermahnt uns zum 712
Der HErr ist mein getreuer 409
Der HErr ist König und 1231
Der lieben sonnen licht und 1548
Der schmale weg ist breit 1687
Der tag ist hin, mein Jesu 1512
Der tag ist hin, mein geist 1511
Der tag der ist so freudenr. 68. 87
Der tag mit seinem lichte 1513
Der tod führt mich zum leb. 1311
Dicimus grates 345
Die Engel, die im him. 339. a.
Die liebe leidet nicht gesellen 782
Die nacht ist hin, mein geist 1437
Die nacht ist vor der thür 1528
Die nur vertraulich stellen 1051
Die seele Christi heilge mich 155
Die zeit ist noch nicht da 1223
Die zeit ist nunmehr nah 1372
Dir, dir, Jehovah, will ich 715
Diß ist die nacht, da mir 1743
Diß sind die heilgen zehen 462
Dreyeinigkeit der Gottheit 338
Du armer mensch laß deinen 731
Du bist ein mensch, das 1402
Du bist ja, JEsu, meine 656
Du Friedefürst HErr Jesu 1603
Du führst ja deine lieben 1680
Du Geist des HErrn, der du 1619
Du grüner zweig 184
Du heilige Dreyfaltigkeit 1446
Du Lebensfürst, Herr JEsu 1779
Du liebe Unschuld du 1003
Du meiner augen licht, 1392
Du meine seele singe 925
Du o schönes weltgebäude 1284
Durch Adams fall ist gantz 525
Durch Adams fall und frevel. 595
Du sagst: ich bin ein Christ 539
Du sagst mir zu, o frommer 728
Du unvergleichlichs gut 838
Egypten, Egypten gute 1273
Ein edler schatz der 419
Einen guten kampf hab ich 1323
Einer ist König, Immanuel 1029
Ein veste Burg ist 1032. 1046
Ein grosses wetter kommt 1579
Ein kindelein so löbelich 64
Ein kind ist uns geboren 1734
Ein lämmlein geht und 147
Eins Christen hertz sehnt sich 657
Eins ist noth, ach HErr dis 629
Ein tröpflein von dem 1370
Ein würmlein bin ich 1374
Entbinde mich, mein GOtt 747
Entfernet euch ihr matten 790
Erbarm dich mein, o HErre 623
Er führet hinein er muß auch 969
Erhalt uns HErr bey dein. 1173
Erleucht mich HErr, mein 524
Er-

Ermuntert euch ihr frommen 1383
Ermuntre dich, mein schw. 1729
Erneure mich, o ewges licht 651
Erquicke mich du heil der 520
Erravi sicut ovis 616
Erschienen ist der herrlich 220
Er wird es thun der fromme 975
Es gläntzet der Christen 1104
Es halten eitele gemüther 1294
Es ist das heil uns kommen 637
Es ist genug, so nim HErr 1272
Es ist gewißlich an der zeit 36
Es ist nicht schwer ein Christ 878
Es ist vollbracht 154
Es kostet viel ein Christ zu 745
Es mag dis Haus, das aus 1378
Es spricht der unweisen 1297
Es stehn vor Gottes throne 348
Es traure wer da will 1036
Es woll uns GOtt genädig 1136
Ewig sey dir lob gesungen 1740
Ey mein hertz sey unverzagt 1039

Fahre fort :,: Zion 1002
Fahre fort mit liebes 956
Festum nunc celebrare 263
Fließt ihr augen, fließt vor 1758
Fons bonitatis 41
Freu dich sehr o meine seele 1300
Freuet euch ihr Christen alle 79
Friede, ach friede, ach göttl. 1121
Frisch auf mein seel 1013
Frölich soll mein hertze 1739
Frolocket jetzt mit händen 1781
Frolock du tochter Zion 24
Für deinen thron tret ich 1461
Fürwahr mein GOtt du bist 1016

Gecreutzigter mein 186
Gedencke mein Jehov. 682
Gedultiges lämmlein 1752
Gedult ist euch vonnöthen 1004
Gedult ist noth wenns übel 1005
Gegrüsset seyst du meine 1764
Geh auf meines hertzens 812
Geh aus mein hertz und 1622
Gelobet seyst du JEsu Christ 74
Gelobet sey Jehovah der 1782
Glück zu creutz von 976
GOtt den ich als liebe kenne 1820
GOtt der Vater wohn uns 323
GOtt der du selber bist das 1400
GOtt der wirds wohl 1682
GOtt dir sey ewig preiß und 1142
GOtt du hast in deinen 285
GOtt du weist in was vor 1219
GOtt fähret auf gen him. 1780
GOtt hat das evangelium 39
GOtt ist die wahre liebe 1097
GOtt ist ein GOtt der liebe 931
GOtt ist gegenwärtig 322
GOtt ist getreu, der über 1020
GOtt kans nicht böse 1678
GOtt lebet noch 378
GOtt lob die stund ist 1353. b.
GOtt lob ein schritt 1509
GOtt lob es geht nunmehr 1267
GOttes Sohn ist kommen 30
GOtt sey danck in aller 9
GOtt sey gelobet und geben. 480
GOtt sey uns gnädig 444
GOtt sorgt für dich 379
GOtt Vater sende deinen 1788
GOtt Vater der du deinen 1395
GOtt und welt und beyder 769
GOtt wills machen 1017
Grates nunc omnes redd. 77
Grosser GOtt der mich 890
Grosser Immanuel schaue 1218
Grosser König, den ich ehre 883
Grosser Prophete, mein 1101
Gute nacht ihr eitle freuden 770
Guter hirte willst du nicht 806

Halle-

Es war ist das
für ein Freudliches Lied!

Hallelujah lob, preiß und 898
Hast du denn JEsu dein 977
Heilig ist GOtt der HErre 1057
Heiligster JEsu, heiligungs 871
Helft mir GOttes güte 106
Herbey mein hertz zur weis. 1112
HErr aller weisheit quell 1106
HErr besänftige mein hertze 995
HErr Christ der einig GOt. 404
HErr Christ thu mir verleih. 1376
HErr Christ wenn ich 1248
HErr deine rechte und gebot 653
HErr deine treue ist so groß 1218
HErr der erden 1637
HErr der seelen siehe du 1640
HErr der seelen dir gebührt 1645
HErr dir hab ich mich 971
HErr GOtt dich loben alle 374
HErr GOtt dich loben wir 921
HErr GOtt nun sey gepreis. 1483
HErr ich habe mißgehandelt 588
HErr JEsu C. dich zu 435. 442
HErr JEsu C. du höchstes 566
HErr J. C. ich schrey zu dir 961
HErr J. C. ich weiß gar 1275
HErr J. C. mein licht und 667
HErr J. C meins lebens 1276
HErr J. C. wahr mensch 1279
HErr J. C. zieh uns dir 1784
HErr JEsu ewigs licht 664
HErr JEsu gnadensonne 663
HErr JEsu meine ruh 1794
HErr komm wieder 1651
Herrliche Majestät himml. 1229
HErr nicht schicke deine 941
HErr nun laß im friede 1336
Herrscher über Jahr und 1721
HErr so du wirst mit mir 1707
HErr straf mich nicht in dein 545
HErr unser GOtt laß nicht 1186
HErr wenn wirst du Zion 1225
HErr weil dein aug 1644
HErr wie du willt so schicks 1304
Hertzallerliebster GOtt der 670
Hertzlich lieb hab ich dich o 851
Hertzlich thut mich verlang. 1312
Hertzliebster JEsu was hast 152
Heu mihi, quam territat 542
Heut fanget an das neue 1747
Heut triumphiret GOttes 223
Heiland ist dirs denn gefäll. 1639
Hier ist mein hertz, HErr 885
Hier legt mein sinn sich vor 752
Hier lieg ich armes 1343. 1345
Hilf GOtt mein HErr, wo 1220
Hilf GOtt wie gehts doch 529
Hilf helfer, hilf aus 1045
Hilf HErr JEsu, laß gel. 1746
Hilf JEsu, hilf siegen 742
Hinunter ist der sonnensch. 1521
Himmel, erden, lufft und 1621
Hochheilige Dreyeinigkeit 918
Höchste lust und hertzvergnüg. 937
Höchster formierer der löbl. 904
Höchster Priester der du dich 897
Höchste vollkommenheit, 903
Holdseligs GOttes Lamm 902
Hosianna Davids Sohne 1727
Hüter, wird die nacht der 1456

Ich armer mensch ich arm. 556
Ich armes menschenkind 694
Ich bin bey GOtt in gnaden 630
Ich bin ein gast auf erden 1316
Ich bin GOttes bild und 1064
Ich bin ja HErr in deiner 1315
Ich bin mit dir mein GOtt 1683
Ich danck dir lieber HErre 1413
Ich danck dir schon durch 1419
Ich dancke dir mein GOtt, 690
Ich dancke dir o GOtt, in 1415
Ich dancke dir von hertzens 1665

Ich

Ich erde, was erkühn ich 634
Ich glaub an einen Gott, der *
Ich hab ihn dennoch lieb 826
Ich habe gnug, mein Herr ist 1115
Ich hab in Gottes Hertz und 1011
Ich hab mein Sach GOtt 1244
Ich hab oft bey mir selbst 1059
Ich habs verdient, was will 970
Ich heb meine Augen sehnl. 1711
Ich laß ihn nicht, der sich gel. 840
Ich lebe nun nicht mehr, denn 780
Ich liebe dich hertzl. o Jesu 849
Ich ruf zu dir HErr J. Chr. 1755
Ich ruhe nun in Gott. arm. 1344
Ich sehe mit wonne die 1428
Ich sehe nur auf Gottes will. 1337
Ich singe dir mit hertz und 917
Ich steh mit einem Fuß im 1283
Ich weiß, daß GOtt mich 1079
Ich will dich immer treuer 848
Ich will dich lieben meine 815
Ich will einsam und 795
Ich wills wagen :,: der welt 807
Jehovah dein regiren macht 900
Jehovah ist mein Hirt und 1063
Jehovah ist mein licht und 1108
Jerusalem, du hochgebaute 1371
Jerusalem, wenn wilst du 399
Jesaia, dem propheten 49
JEsu allerliebster bruder 935
JEsu, darf ichs denn begehr. 1636
JEsu deine Paßion 1754
JEsu deine tiefe wunden 160
JEsu der du meine Seele 562
JEsu der du wollen büssen 776
Iesu dulcis memoria 823
JEsu frommer menschen 1107
JEsu gib mir deine sülle 801
JEsu hilf siegen, du Fürste 743
JEsu, hüter deiner kinder 1635
JEsu, Jehovah, ich such und 876
JEsu komm doch selbst zu 809
JEsu, kraf: der blöden hertz. 516
JEsu laß mich mit verlangen 802
JEsu laß mich gantz besch. 1641
JEsu leiden, pein und tod 187
JEsu meine freude 775. 777
JEsu meiner seelen leben 1060
JEsu meiner seelen licht 1753
JEsu meiner seelen ruh 1066
JEsu meines lebens licht 163
JEsum lieben, ihm anhang. 530
JEsu, nun sey gepreiset in 1749
JEsu ruffe mich 803
JEsus Christ. Gottes lamm 400
Jes. C. unser heyland, der 227
Iesu, saluator optime 140
JEsus ist das schönste bild 1098
JEsus ist das schönste licht 800
JEsus ist der beste freund 1084
JEsus ist der schönste nahm 1083
JEsus, JEsus nichts als J. 819
JEsu, hirte meiner seelen 1649
JEsus meine zuversicht und 127
JEsus selbst mein licht und 662
JEsu, wahres lebens brodt 100
JEsu, wie sanft und wie so 864
Jetzt leuchtet schon vom 1462
Ihr Christen seht, daß ihr 1768
Ihr kinder des höchsten 939
Ihr Töchter Zions, die ihr 1067
Ihr Töchter Zions kommt 1094
Immanuel deß Güte nicht 521
Immer frölich, immer frol. 1134
In allen meinen thaten 1135 a
In der welt ist kein vergnüg. 1261
In dich hab ich gehoffet 758. 1052
In dieser morgenstund will 1433
In dulci Iubilo 93
In Gottes Nahmen fahren 1704
In natali Domini 62

Ist dieser nicht des Höchsten 1763
Ist GOtt für mich so trete 1034
Ists, oder ist mein Geist 1388

Kehr um, kehr um, du jung. 586
Keinen hat GOtt verl. 390
Keine schönheit hat die 1622
Kein stündlein geht dahin 1285
Keuscher JEsu hoch von adel 759
Komm GOtt Schöpf. H. G. 280
Komm H. Geist, Herre Gott 304
Komm heiliger Geist 305
Komm himmlischer regen 303
Kom, liebster, kom in deinen 681
Kom o kom du Geist des leb. 302
Komst du nun Jes. vom himel 1733
Kom sterblicher betrachte 1339
Komt her zu mir, spricht 467
Komt ihr lieben Gottes kind. 1717
Komt ihr menschen last euch 1111
Komt, seyd gefaßt zum lames 1769
Komt und last euch JEsum 536
König JEsu, dem ich diene 1684
Kyrie Eleison, Christe Eleis. 1555

Laß dich überwinden von 797
Lasset die kindlein komen 473
Lasset uns den HErren 923
Lasset uns mit JEsu 869
Laß uns doch nicht begehren 785
Laus tibi Christe, qui pa're 151
Lebt Christus, was bin ich 1772
Lebt ihr Christen so alhier 749
Liebe, die du mich zum bilde 405
Liebes hertz, bedencke doch 1730
Liebster aller lieben 836
Liebster JEsu, du wirst kom. 807
Liebster JEsu in den tagen 527
Liebster JEsu ich wills saaen 1643
Liebster JEsu, liebstes leben 721
Liebster JEsu, wir sind hier 440
Liebster Immanuel, hertzog 818
Liebster vater, ich dein kind 581
Lobe den HErren, den mächt. 911
Lobe den HErren o meine 893
Lobe, lobe meine seele 929
Lobet den HErren, denn er ist 148
Lobet den Herren, lobet den 1484
Lob sey dem allerhöchsten 13
Lob sey GOtt im himmel 46
Lob sey GOtt und ehre 446
Lobt GOtt ihr Christen 69

Mache dich mein geist ber. 723
Macht hoch die thür 18
Mag ich unglück nicht 992
Magnificat anima mea Dom. 369
Man lobt dich in der stille 916
Meine armuth macht mich 296
Meine augen schließ ich jetzt 1518
Meine hoffnung stehet veste 382
Meine liebe lebet noch 1766
Meinen JEsum laß ich nicht 841
Meinen Jes. laß ich nicht, weil 485
Meine seel kom in die wund. 1116
Meine seele sencket sich in 1118
Meine seele wilt du ruhn 817
Meines lebens beste freude 1080
Mein freund, wie danck ichs 1719
Mein freund zerschmeltzt 955
Mein geist und sinn ist hoch 1026
Mein geist trägt sich mit 772
Mein Gott das hertz ich br. 877
Mein GOtt du bist sehr sch. 1129
Mein GOtt du weist am all. 689
Mein GOtt erbärmlich lieg 1308
Mein GOtt ich habe dich, 783
Mein GOtt nun ist es 1408
Mein GOtt und Vater 859
Mein Heiland gib mich mir 733
Mein Heiland nimmt die 401
Mein hertzens-JEsu, meine 833

Mein

Mein hertze schwinge dich 1744
Mein hertze soll nun gantz 775
Mein holder freund ist 1095
Mein JEsu, dem die Ser. 635
Mein JEsu, der du 1228
Mein JEsu, schönstes leben 1767
Mein JEsus liebet mich 822
Mein JEsu, süsse seelenlust 1128
Mein Salomo, dein freund. 1124
Mein treuer hirt, wie komm 1307
Mein Vater zeuge mich 668
Mensch drückt dein creutz 948
Mensch was suchst du in der 791
Mensch willt du leben sel. 456
Merck seele, merck was JEs. 1773
Mir nach, spricht Christus 872
Mit fried und freud ich 1327
Mitten wir im leben sind 1356
Mittit ad virginem 21
Mittitur Archangelus fidelis 22
Monarche aller ding 1130
Morgenglantz der ewig. 1467
Mit ernst ihr menschenkind. 26
Mutterhertz darf ich dies 1650

Nein, ich mag mich nicht 1040
Nicht so traurig, nicht 784
Nimm von uns HErr 1559
Nobis natus est hodie 68
Noch dennoch must du drum 962
Nun bitten wir den H. Geist 300
Nun dancket alle GOtt 905
Nun freut euch lieben 638. 412
Nun GOtt lob es ist vollbr. 448
Nun gute nacht, du eitles 779
Nun hört zu ihr Christen 1253
Nun jauchzet all ihr fromm. 1728
Nun ist es alles wohl gemacht 1755
Nun ist es zeit zu singen hell 99
Nun komm der heiden Heil. 23
Nun last uns den leib begrab. 1338
Nun last uns gehn und tret. 100
Nun laßt uns Gott den 1497. 1489
Nun lob mein seel den 905. 1126
Nun nimm mein hertz 886
Nun preiset alle GOttes 906
Nun ruhen alle wälder 1506. 1507
Nun sich der tag geendet 1508
Nun will ich mich scheiden 1061
Nur frisch hinein es wird so 950

O auferstandner sieges-f. 1770
O daß ich tausend zung. 909
O daß mein Leben auf der 673
O der alles hätt verlohren 880
O du allersüsste freude 1792
O du liebe meiner liebe 1760
O durchbrecher aller bande 757
O du süsse lust 1132
Oefne mir die Perlenthoren 1379
O ewigkeit du Donnerwort 1364
O ewigkeit du freudenwort 1387
O finstre Nacht, wenn wirst 1302
O gnädiger und grosser G. 1628
O Gott der du aus hertz. gr. 1793
O Gott der du in liebes-br. 696
O Gott, der du mein vat. bist 760
O Gott du frommer Gott 654
O Gott du tiefe sonder Gr. 321
O Gott du unser vater bist 436
O Gottes sohn Herr J. Chr. 526
O Gott mein vater und mein 1110
O grosser Gott von macht 1562
O haupt voll blut und wund. 164
O heil. Geist kehr bey uns 1790
O heil. Geist o heil. Gott 1785
O heiliger o guter Geist 1787
O HErr der herrlichkeit 1230
O Herre Gott dein göttl. w- 423
O Herre Gott lnm einer noth 1303
O hertz des königs aller welt 686
O Jehova, Herr der kleinen 1638

O J. Christ dein kripplein ist 1738
O J. Christ der du mir alles 1092
O J. Christe Gottes Sohn 643
O J. Christ mein schönstes 407
O J. C. meins lebens licht 1276
O Jesu der du dich 238
O Jesu du bist mein 881
O Jesu komm zu mir 808
O JEsu mein Bräutigam 778
O JEsu meiner seelen leben 402
O Jesu meine Zuversicht 522
O Jesu süsses licht 1425
O Jesu süß wer dein g. 107. 823
O Jesu treuer heiland mein 1517
O Jesu voller kraft, o heiland 737
O ihr auserwehlten kinder 1380
O lam̃, das keine sünde je 1751
O lam̃ das meine schuld. last 1750
O lamm Gottes unschuldig 578
O licht vom licht o vaters gl. 1099
O liebe die den himmel hat 1735
O meine seel erhebe dich 1074
O mensch bewein mit 172
Omnes mundus iucundetur 51
O reines wesen, lautre quelle 676
O süsser stand 675
O süsses lamm laß mich doch 863
O theurer tröster heil. Geist 1786
O theures blut, o rothe 201
O traurigkeit! o hertzeleid 202
O vater hertz, o liebes-brunst 845
O vater, unser GOtt, es ist 702
O ursprung des lebens 810
O wahrer GOtt, der du reg. 1091
O was für ein herrlich wesen 1102
O was sind wir in dir JEsu 1313
O welt sieh hier dein leben 158
O wie richtig u. wie wichtig 1068
O wie selig seyd ihr doch ihr 1299
O wir armen sünder, unsre 1759
O wüster sünder denckst du 575
Patris sapientia, veritas 162
Prange welt mit deinem 1105
Preis, lob, ehr, ruhm, kraft 892
Puer natus in Bethlehem 54
Quitt, loß und frey bin ich 644
Rex tremendæ maiest. 636
Reiner bräutgam mein 789
Ringe recht, wenn Gottes 726
Ruhe ist das beste gut 1122
Rüstet euch ihr Christen 748
Sag an o mensch, wer ist 842
Salue cordis gaudium 799
Salue mundi salutare 189
Schau meine armuth an 813
Schatz über alle Schätze 830
Schlaf sanft und wohl 1668
Schmücke dich o liebe seele 503
Schönster Jesu mein verw. 1658
Schönster Immanuel, Hertz. 818
Schütte deines lichtes strahl. 746
Schwing dich auf o meine 862
Schwing dich auf zu deinem 1055
Seegens-quell Hr. J. C. 1654
Seelen-Bräutigam 406
Seelen-weide meine freude 983
Seele, wenn du stets wilt 981
Seligstes wesen unendliche 1123
Seyd zu frieden 1024
Seyd zu frieden lieben brüd. 1736
Sey frölich im Herren 1058
Sey hochgelobt barmhertz. 1075
Sey lob und ehr dem höchsten 891
Sey mir tausendmal willk. 150
Siehe ich gefallner knecht 614
Sieh hie bin ich ehren-kön. 717
Sieh wie lieblich und wie fein 36
Sie ist mir lieb die werthe 1174
Singen wir aus hertzens gr. 1498
Singt dem Herrn nah und 927

So

So bin ich nun nicht mehr 1078
So führst du doch recht 395
So ist denn nun die hütte 86
So ist denn nun der tempel 1774
So ist nun abermal von 1545
So ist nun auch beschl. 1515
So komm geliebte todes-st. 1309
Soll ich denn mich täglich 982
Solt es gleich bisweilen sch. 854
Solt ich aus furcht vor mens. 1147
Solt ich meinem Gott nicht 384
Solt ich mich bloß nach 1018
So ruht mein muth in Jes. 1125
Spiritus sancti gratia 289
Steh doch seele, steh doch stille 787
Steh Ephraim, besinne dich 410
Stiller heiland mache 1646
Stilles lamm und friede-f. 868
Sündiger mensch schau 175
Surgit in hac die 257

Te Deum laudamus 315
Treuer Gott ich muß 751
Triumph, triumph des Hrn. 1236
Triumph, triumph, es komt 1775

Valet will ich dir geben 1265
Vater unser im himelr. 709
Veni sancte spiritus et em. 295
Venite exultemus domino 40
Verborgner Gott du wohnst 1103
Vergiß mein nicht, daß ich 1089
Verliebtes Lustspiel reiner s. 767
Versuchet euch doch selbst 639
Verzage nicht o frommer 1589
Verzage nicht o häuflein 1187
Vespera iam venit 415
Victima paschali 237
Vita sanctorum, decus 215
Und wird denn auch der G. 1216
Unergründliches Regieren 1140
Unerschaffne lebens-sonne 1541
Unser heiland steht gebund. 1762
Unser herrscher unser kö-ig 1212
Unsre müden augen-lieder 1525
Unveränderliches wesen 1761
Vom himmel hoch da kom 97
Vom himmel kam der engel 96
Von Gott will ich nicht lass. 1038

Wach auf mein hertz, die 1771
Wach auf mein hertz u. 1453
Wach auf, wach auf du 1361 b
Wachet auf ihr faulen Christ. 724
Wachet auf ruft uns die 37
Wär Gott nicht mit uns 1172
Warum betrübst du dich 1401
Warum solt ich mich denn 1053
Warum wilt du doch für 394
Was beweget mich zu traur. 1054
Was frag ich nach der welt 1252
Was giebst du denn o meine 87
Was Gott gefällt mein fr. 1010
Was Gott thut das ist wohl 887
Was hab ich von der falsch. 1247
Was ist der mensch. best. sch. 1396
Was mein Gott will, das 873
Was mich auf dieser welt bet. 774
Was mich in dieser welt betr. 732
Was soll ein Christ sich freu. 963
Was wilt du armer erden-kl. 591
Was wilt du doch o Gott 1679
Weg lust du unlust volle 765
Weicht ihr sorgen, weicht 1119
Weil ich meinen Jesum hab. 1093
Weil nichts gemeiners ist 1290
Welch eine sorg und furcht 719
Welt ade ich bin dein müde 1368
Weltlich ehr und zeitl. gut 788
Welt packe dich, ich sehne 1048
Wenn einer alle ding verst. 932
Wenn ich in angst und noth 953

Wenn meine seel den tag 1756
Wenn meine sünd mich kr. 1757
Wenn mein stündlein 1289. 1291
Wenn wird doch mein Jesus 952
Wenn wir in höchsten nöth. 1588
Wer Christum recht will lieb. 781
Werde munter mein ge. 1529. 1539
Wer Gott vertraut hat wohl 1025
Wer im hertzen will erfahr. 1109
Wer ist der Herr, der alle W. 988
Wer ist diese fürsten-dirne 1087
Wer ist wohl wie du 1795
Wer ist wohl würdig, sich zu 718
Wer nur den lieben Gott 380
Wer recht die pfingsten feyr. 1789
Wer sich düncken läst er stehe 722
Wer sich im geist beschneidet 1748
Wer überwindet soll vom h. 738
Wer weiß wie nahe mir 1287
Wer will die auserwehlte 1065
Wer will ein Jünger J. seyn 865
Wer wills wagen 866
Wer wills wehren 867
Wie fleucht dahin der mens. 1249
Wie freuet sich mein hertz 1082
Wie groß ist deine herrlichk. 1071
Wie ist es möglich höchstes 558
Wie ist es so lieblich, wenn 933
Wie kindlich gro[ss]inn sind 1741
Wie lang schlagt ihr mich 725
Wie lieblich ist mein Loß 1325
Wie schön bist du mein leb. 798
Wie schön ist unsers königs 1369
Wie schön leuchtet der morg. 1081
Wie herrlich ists ein schäflein 1072
Wies Gott gefällt, so 984
Wie soll ich dich empfangen 1726
Wie thöricht handelt doch 1117
Wie tröstlich hat dein treuer 1611
Wie verdanck ichs deiner 1648
Wie ist es so lieblich, wenn 933
Wie wird doch so gering 768
Wie wohl ist mir, daß ich 1127
Wie wohl ist mir o freund 1114
Wir Christen leut haben 57
Wir dancken dir Herr J. C. 1777
Wirf ab von mir das schwere 619
Wir glauben all an einen G. 331
Wo Gott der Herr nicht 1176. 1209
Wo Gott zum Haus nicht 1663
Wohl auf ihr Christen freuet 236
Wohl auf psalter und harfen 3
Wohl dem, der die Gottesf. 1664
Wohl dem, der vest im glaub. 695
Wohl dem, der sich auf seinen 853
Wohl dem menschen, der 652
Wohl recht richtig u. recht 1069
Wo ist mein schäflein, das ich 403
Woran fehlts immermehr 693
Wüstes nest verkehrter sünd. 1642
Wunder-anfang herrlichs 1681
Wunderbarer König 914

Zeuch ein zu deinen thoren 1791
Zeuch hin mein kind 1326
Zerfließ mein geist 1131
Zion gib dich nur zu frieden 1237
Zion klagt mit angst und sch. 1700
Zu dir erheb ich meine sinnen 1384
Zu dir Herr JEsu komme ich 633
Zuletzt gehts wohl, dem 998